

ஸ்ரீமதிதபர்க்கவ தபுராணம்.

ஆநியப்பப்புலவர்

இஃது,

ம-ந-ந-ந், இட்டா

மார்ச்சு ௧௯௪௩ ருதி நாயுடவர்கள்

வேண்டுகோளால்

ப்ரபந்த வித்வான் காஞ்சீபுரம்.

ராமஸ்வாமிநாயுடவர்களால்

தெய்வப்பிட்ட அரும்பதவுரையோடு

மேற்படியாத்,

புரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908.

இதன் விலை ரூ. 150/- மட்டும்

Registered **பயாயம்**

ஸ்ரீ

ஸ்ரீகிருஷ்ணையநம்:

கந்தாத்தியாய முறையும்

திருவிருத்தத்தொகையும்.

முதற்கந்தம்.

சிறப்பப்பாயிரம்

பக்கம் பாட்டு.

க-ஆவது	மாயவனமிசை வதாரமுரைத்த வத்தியாயம்	க	சு
உ	ஸ்ரீநாரதர் ஓர் நற்றமுரைத்த வத்தியாயம்	உ	சுக
ந	தன்மபுத்திர ராசியலடைந்த வத்தியாயம்	கூ	கடு
ச	கண்ணபிரா துவரையடைந்த வத்தியாயம்	கஉ	சுடு
டு	பரிட்சித்துண்டு நற்ற முரைத்த வத்தியாயம்	ககூ	சுசு
சு	தன்மன் முதலானவர் வீடுபெற்ற வத்தியாயம்	உஅ	உ()
எ	பரிட்சித்துக் கலிகடிந்த வத்தியாயம்	நக	நடு
அ	பரிட்சித்துச் சாபமேற்ற வத்தியாயம்	உசு	சஅ

க	சு
உ	சுக
கூ	கடு
கஉ	சுடு
ககூ	சுசு
உஅ	உ()
நக	நடு
உசு	சஅ
சசு	சக

உ-ஆங்கந்தம்.

க	மாயவனிலை ரைத்த வத்தியாயம்	டுக	உ()
உ	சௌனகாது முன்பினிலையுரை த வத்தியாயம்	டுச	எ
ந	சுகமுனி தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	டுடு	உஉ
ச	உத்தவர் விபரணுக்குக் கண்ணன் சரித்திரமுரைத்த		
அ	வத்தியாயம்	டுகூ	சந

ந-ஆங்கந்தம்.

க	மைத்திரேயர் லிதூற்குத் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	சுசு	கஉ()
உ	மலாவனே நற்ற முரைத்த வத்தியாயம்	எக	உ()
ந	காலமுரைத்த வத்தியாயம்	எசு	கஎ
ச	சனகாதியர் தோற்றமுரைத்த வத்தியாயம்	எசு	கசு
டு	ஆதிவராக நிலையுரைத்த வத்தியாயம்	எகூ	சுகூ
எ	தேவர்முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம்	அகூ	கசு
சு	கருத்தமன்மணம்புரிந்து கபிலர்ப்பெற்ற வத்தியாயம்	கஉ	டுஅ
அ	கபிலர் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	கடுக	எக

ச-ஆங்கந்தம்.

க	மரீசிமுதலியோர் படைப்புரைத்த வத்தியாயம்	ககஉ	நஅ
உ	தக்கன்வேள்வி யழித்த வத்தியாயம்	ககஎ	அக
ந	துருவன் பதம்பெற்ற வத்தியாயம்	கஉ()	அஉ

ககஉ	நஅ
ககஎ	அக
கஉ()	அஉ

சு-ஆவது பிருது மன்னன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

பக்கம் பாடி

ரு ,, பிராசன பரிசு அவிரத்தான் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

கசுஉ

சு ,, பிரசேதசாங்கியர் பதினமா கதையுரைத்த வத்தியாயம்

கருசு

கசுஅ

ரு-ஆங்குத்தம்

க ,, பிரியவிரதன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்

கஎஉ

உ ,, பரதா சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம்

கஎஅ

ஊ ,, நாவலந்திவின் வளனுரைத்த வத்தியாயம்

கஅரு

ச ,, ஏழுதிவோடு கடலினளவுரைத்த வத்தியாயம்

ககரு

ரு ,, சூரியமண்டல முரைத்த வத்தியாயம்

ககக

சு ,, மேலுலகுரைத்த வத்தியாயம்

உரு

எ ,, கீழுலகுரைத்த வத்தியாயம்

உருஎ

அ ,, நாகவியலுரைத்த வத்தியாயம்

உருஅ

சு-ஆங்குத்தம்

க ,, அசாமியன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

உகஉ

உ ,, சக்கன் படைப்புரைத்த வத்தியாயம்

உகசு

ஊ ,, ஸ்ரீதிரன் விச்சுடி நபர்களுகு குருவாகக்கொண்ட வத்தியாயம்

உஉக

ச ,, நாராயண கவச முரைத்த வத்தியாயம்

உஉசு

ரு ,, விச்சுவருப விருத்திராடிகை வகான்ற வத்தியாயம்

உஉஅ

சு ,, விருத்திர கத்தியை ஸ்ரீதிரன் பேர்க்கிய வத்தியாயம்

உஉஊ

எ ,, சிந்திரகேசுவரின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

உஉரு

அ ,, மருத்துக்கன் முசுலகமார் நிறப்புரைத்த வத்தியாயம்

உசரு

க ,, புஞ்சவனவிரதமுரைத்த வத்தியாயம்

உசரு

உ-ஆங்குத்தம்

க ,, செபாலன் வீடுபுரைத்த வத்தியாயம்

உசசு

உ ,, ஸ்ரீரணியனைக் கொன்ற வத்தியாயம்

உசக

ஊ ,, வருணச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்

உஎரு

ச ,, இல்லறத்தோர் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

உஎரு

உ-ஆங்குத்தம்

க ,, மனுக்களை புரைத்த வத்தியாயம்

உஎஊ

உ ,, கசேந்திர வத்தியாயம்

உஎச

ஊ ,, கடல்கடைந்த வத்தியாயம்

உஅரு

ச ,, தேவாசுரர் பேர்ச்செய்த வத்தியாயம்

உஅஅ

ரு ,, மோகினியுருக்காட்டிய வத்தியாயம்

உகஊ

சு ,, வைவச்சுதுறியவை புரைத்த வத்தியாயம்

உகசு

ஆவது வாமனாவதார முறைத்த வத்தியாயம்

பக்கம் பாட்டு

உகூஅ அக
உக(1) உ(1)

” மச்சாவதார முறைத்த வத்தியாயம்

க - ஆங்கத்தப -

” இளன்கதை யுரைத்த வத்தியாயம்	உகஉ	கச
” சையாதி கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உகரு	உகூ
” அம்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உககூ	உகூ
” இக்குவாகுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உஉஉ	உ(1)
” அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உஉஉ	உ(1)
” சகரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உஉ(1)	உஅ
” பகீரதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உஉச	கஅ
” கன்மாடபாதன் சரித்திரமுரைத்த வத்தியாயம்	உஉஉ	உகூ
” சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம்	உசக	கஉஉ
” தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய வத்தியாயம்	உக(1)	உ(1)
” நிமிரபுரைத்த வத்தியாயம்	உகூ	உஉ
” சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்	உஉஉ	உ(1)
” பாசராம விசுவாயிதிரர் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உஉஉ	க(1)
” யயாதிகதையுரைத்த வத்தியாயம்	உஅக	உஉ
” பூருமரபுப் பாதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உஉஉ	உஉ
” சந்தனுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	உகக	உக
” அதுமரபுரைத்த வத்தியாயம்	உககூ	ச
” எதுமரபுரைத்த வத்தியாயம்	உக(1)	உஅ

ஈ - ஆங்கத்தப -

” திருவவதார வத்தியாயம்	ச(1)உ	க(1)
” பூதனை வீடுபெற்ற வத்தியாயம்	சக(1)	க(1)
” சகடமுதைத்த வத்தியாயம்	சக(1)	உஉ
” மருதிடைத் தவழ்த்த வத்தியாயம்	ச(1)க	உஉ
” விருந்தாவனமடைந்த வத்தியாயம்	ச(1)உ	க(1)
” மலரவன் சிறுர்க்கன்று கவர்ந்த வத்தியாயம்	ச(1)உ	உஉ
” அரவின்மேலாடிய வத்தியாயம்	ச(1)உ	சகூ
” வேயங்குமுலிசைத்த வத்தியாயம்	ச(1)க	நஅ
” கோவியர் துகில் கவரத்தியாயம்	ச(1)க	உ(1)
” வேள்விமங்கை யருணவளித்த வத்தியாயம்	ச(1)க	கஉ
” கோவத்தன மெடுத்த வத்தியாயம்	ச(1)க	ச(1)
” கோவியரை மணந்த வத்தியாயம்	ச(1)க	அகூ
” சங்ககூடனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	ச(1)க	ககூ
” ஸ்ரீநாரர் கஞ்சேனெரைத்த வத்தியாயம்	ச(1)உ	உக
” அக்குரூரன் வந்த வத்தியாயம்	ச(1)க	உச

கச-ஆவது மதுரைகண்ட வத்தியாயம்	பக்கம்
க௭ ,, கஞ்சனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௪௮௦
க௮ ,, குரவன் மைத்தம் கொணர்ந்த வத்தியாயம்	௪௮௬
கசு ,, உத்தவனைக் கோகுலத்தில் விடுத்த வத்தியாயம்	௪௯௬
௨௧ ,, அக்குருனை அத்தினொபுரத்து விடுத்த வத்தியாயம்	௫௦௪
௨௧ ,, சராசந்தனோடு பொருந வத்தியாயம்	௫௦௬
௨௨ ,, முசுகுந்தம் கருள்புரியத்தியாயம்	௫௧௧
௨௩ ,, உருக்குமிணி மணத்திறமுரைத்த வத்தியாயம்	௫௧௮
௨௪ ,, பிரத்துமன்னவதரித்த வத்தியாயம்	௫௧௩௦
௨௫ ,, சத்தியபாமையை மணம்புரியத்தியாயம்	௫௩௪
௨௬ ,, சததன்னுவாவைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௫௩௯
௨௭ ,, காளிந்தியை மணஞ்செய்தியாயம்	௫௪௪
௨௮ ,, மீத்திரவிந்தையை மணம்புணரத்தியாயம்	௫௪௬
௨௯ ,, சத்தியையை மணம்புரியத்தியாயம்	௫௪௮
௩௦ ,, பத்திரையை மணம்புரியத்தியாயம்	௫௫௦
௩௧ ,, இலக்கணையை மணம்புரியத்தியாயம்	௫௫௧
௩௨ ,, நரகாசுரனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௫௫௬
௩௩ ,, உருக்குமிணி யூதநீர்த்த வத்தியாயம்	௫௬௨
௩௪ ,, பிரத்துமன்ன மணம்புரியத்தியாயம்	௫௬௫
௩௫ ,, அநிருத்தன் மணம்புரியத்தியாயம்	௫௬௬
௩௬ ,, நிருகனுக் கருள்புரியத்தியாயம்	௫௮௩
௩௭ ,, நம்பிழத்தபிரான் கோகுலமடைந்த வத்தியாயம்	௫௮௬
௩௮ ,, பவுண்டரனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௫௮௮
௩௯ ,, சாம்பன் மணம்புரியத்தியாயம்	௫௯௨
௪௦ ,, பதினொயிரர் நிருவிளையாட்டுரை யத்தியாயம்	௬௦௩
௪௧ ,, சிசுபாலனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௬௧௬
௪௨ ,, சாலுவனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௬௩௬
௪௩ ,, தந்தவக்கிரனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௬௪௩
௪௪ ,, நம்பிழத்தபிரான் தீர்த்தயாத்திரைசெய்த வத்தியாயம்	௬௪௪
௪௫ ,, குஞ்சேலம் கருள்புரியத்தியாயம்	௬௫௩
௪௬ ,, சமந்த பஞ்சகத்திற் சென்ற வத்தியாயம்	௬௫௬
௪௭ ,, இறங்குழவிகளைக் கொணரத்தியாயம்	௬௬௨
௪௮ ,, சுபத்திரை மணமுரைத்த வத்தியாயம்	௬௬௪
௪௯ ,, மிதிலைக்குச் சென்ற வத்தியாயம்	௬௬௮
௫௦ ,, சுருதிகீதையுரைத்த வத்தியாயம்	௬௭௦
௫௧ ,, விருகாசுரனைக் கொலைபுரியத்தியாயம்	௬௭௧
௫௨ ,, பிருகுமுனி சென்ற வத்தியாயம்	௬௭௪
௫௩ ,, இறந்தமக்களைத் தந்த வத்தியாயம்	௬௭௬
௫௪-ஆவது புனல்விளையாட்டத்தியாயம்	௬௮௦

கக-ஆங்கத்தம்.

	பக்கம்	பாட்டு.
11 இருப்புலக்கை பெற்ற வத்தியாயம்	௭௮௧	௭
11 வசுதேவற்கு ஈராதர் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௯0	௮௨
11 உத்தவர் தத்துவம் வினா வத்தியாயம்	௭௯௭	௧0
11 ஆசிரியரையுரைத்த வத்தியாயம்	௭௯௯	௮௮
11 ஞானகன்ம முரைத்த வத்தியாயம்	௭1௮	௩௩
11 குணவிகார முயிர்க்கில்லை யென்ற வத்தியாயம்	௭௧௪	௧௮
11 யோகசித்தி யுரைத்த வத்தியாயம்	௭௧௭	௧௯
11 விபுதியுரைத்த வத்தியாயம்	௭௨0	௩0
11 வருணச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்	௭௨௫	௩௨
11 இயமநியமாதிபுரைத்த வத்தியாயம்	௭௩௧	௧௫
11 மனத்தொருமைப்பாடுரைத்த வத்தியாயம்	௭௩௪	௧1
11 தேசகாலமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௩௬	௧௮
11 தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௩௯	௭
11 சிந்தை பொறுத்த வத்தியாயம்	௭௪0	௨௪
11 குணங்கலத்த லுரைத்த வத்தியாயம்	௭௪௪	௧௨
11 பூசனையுரைத்த வத்தியாயம்	௭௪௬	௧௧
11 நைம்மிசுமடைந்த வத்தியாயம்	௭௪௮	௧௧
11 தன்னுடைச் சோதிக் கெழுந்தருளிய வத்தியாயம்	௭௫0	௯0

௧௨-ஆங்கத்தம்:

11 கலிசன்ம முரைத்த வத்தியாயம்	௭௬௧	௨௮
11 கற்றியவநார முரைத்த வத்தியாயம்	௭௬௫	௧௯
11 பிராயமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௬௬	௧௭
11 பரிட்சித்து வீடுபெற்ற வத்தியாயம்	௭௭௨	௨௫
11 சர்ப்பவேள்வி யுரைத்த வத்தியாயம்	௭௭௪	௧௪
11 வேதநான்காக வகுத்த வத்தியாயம்	௭௭௬	௨௮
11 மார்க்கண்டேயர் தவமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௮௩	௩௮
11 சூரியன் கதியுரைத்த வத்தியாயம்	௭௯0	௩௫
11 பாயிரமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௯௬	௩௩
11 புராணவளவையுரைத்த வத்தியாயம்	௮0௨	௧௯

ஸ்ரீ
ஹரி ஓம்.

நெருவாழ்ச்சி

சுருவேதுணை.

ஸ்ரீ மஹேசுவராய நம: ||

ஸ்ரீமத்பாகவதபுராணம்

மு த ற் க ந் த ம்.

சிறப்பாட்டாயிரம்.

காவுக்குதற்குக் கொடுப்பதா

சீர்ப்புத்தபரஞ்சடராப் சித்தாகுட வானல் டை

நீர்ப்பூத்ததெனவுலககிறைந்தெதாளிதன்பாற்றேனான்ற

ஏர்புத்தமுத்தொழி லுமினிதி பற்றித்தனிநின்ற //

கார்பூத்த, திருமேனிக்கடவுண்மலாடிநினைவாம்.

பரஞ்சடர் - பேரொளி, சித்தா - ஞானம், ஜானல் - பேய்ந்தேர், ஏர் - அழகு,முத்
ழில் - மண்ணுதொழில், அவை சிருஷ்டி ஸ்ரீதி சம்மாரங்கன் கார்புத்திரு
ளி - கார்புத்திருமேனி (க)

~~திருச்சூர்~~ திருச்சூர் கந்தழிநெடி லாசுரியவிருத்தம்.

கத்துக்கீழமர்ந்துதிருமதூரகவியடிகள்சிந்தையுட்க

கத்துப்பேரில் பக்கத்துக்கிராமப்புத்திரைப்புணரி, நெய் வெண்முத்துச்

கத்திமன் னுயிர் தன்ம உடை. 14. நிறிதெருண்ருகழ்வி

கத்தாமலமற... பழனிநாள்சித்தியவாம்.

சிந்தகம் - டிப்டி கமிஷனர், புதுச்சேரி - கடல், சிந்து அகம் - சிந்துமீட
யபுமி, வீடு - அகம் - அகம் (உ)

தபொழுதேதுறந்துயிறைக்குழலிப்பானடிப்பப்பின்போய்த்தொன்னூல்

றந்தபுகழ்வியாதமுனியாதரத்தான்மதலாயென்றழைப்பச்செவ்வாய்

துநடைபொழியுன்னவுமலர்ச்செழுந்தருவுமேனையிர்கல்யரவும்

மந் துறையுஞ்சக முனிவனிரையி தழீத் தாமண்ரமலர் த்தாணினை தல்செய்வாம்.

மு த ற் க ன் த ம்.

துறந்து - சந்யசித்து, பிறைக்குழவி - இளம்பிறை, ஆதரம் - அன்பு, நறை
சேன், நிறை - வரிசை.

(ம)

கலிநிலைத்துறை.

சுழித்துநல்லமுகொழுகியஞ்சுகமுகஞ்சேர்ந்து
தழைத்தநான்மறைத்தடஞ்சினைக்கற்பகத்தருவின்
பழுத்துதிர்த்ததுபரமபாகவதமென்றிசைக்கும்
விழுப்பெருக்கனிநுகர்ச்சிபுலிநும்புவார்மேலோர்
சுகம் - கிளி, சினை - கிளை, நுகர்ச்சி - உற்பவம்

[ச]

கலிநிலைத்துறை.

புமடந்தைபுணர்ந்தவன்
நாமடந்தைநவின்றன்ன
தூமடந்தையென்றேயுயர்வான்
பாமடந்தையன்பாடியுதுமே

புமடந்தை - திருமகள், புடேதவி - பாமடந்தை - சரசுவதி, பாமடந்தை - சரசுவதி,
வேறு.

உறைபடுமங்குல்வானுருவிலோர் திறம்
சிறைபடுபுள்ளெலாஞ்செல்லவல்லவோ
இறைவனுலறிவினரெழுத்திசைத்ததென்
அறிவினதளவுமேயறவன்யானுமே

உறை - நீர், மங்குல் - மேகம், வான் - ஆகாயம், சிறை - சிறகு, புள் - பறவை.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று

ஸ்ரீசுருஷ்ணாகாயம்

மு த ல் ல வ து

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

தாமரைத்தவிசுறைதருசுதுர்
நேமியுய்த்தலானமிசமென,
நாமமுற்றநல்வனத்திடைநவிலசவனகர
ஆமுதற்றவரசத்திரவேள்வியாற்றினரால்.

தவிசு - ஆசனம், நேமி, (தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட) சக்கரம். நைமிசவனம்
நைமிசாரணியம், நிலம் - பூமியிலுள்ளார், சத்திரவேள்வி-சத்திரயாகம்.

அரியமாமகம்புரிதருசாலையிலடைந்த
உரியமாதவச்குதனுக்குயர்தவிசளித்துப்

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம்.

௩

பெரியமால்கதைகேட்குறுபெட்பினராகித்
தெரியுநான்மறையந்தணர்செப்பலுற்றனரால்.

மகம்-யாகம், பெட்பினர்-விருப்பமுடையவர்.

(உ)

வந்துவெங்கலிவளர்தலிற்றருமங்கட வங்கள்
சிந்தையுற்றொருகுறைவறச்செய்குவதரிதால்
நந்தலின்றியானந்தமாய்நண்ணியருநம்
எந்தவாற்றிறுலியைந்திடுமெனமதித்திருந்தேம்.

கலி-கலியுகம், கெடுதி. நந்தல் - குறைதல்.

(௩)

வேதநான்கெனவிதித்தவன்வீளம்புநற்புராணம்
ஒதுமொன்பதிற்றிரட்டியுமுணர்தருமுரவோய்
காதலோடுனைக்கண்ணனேகாட்டிடக்கண்டேம்
ஏதநீங்கிடுனமுத்தியுமெமக்கெளிதாமால்.

வேத நான்கென விதித்தவன் - வியாசமுனி. ஒன்பதிற்றிரட்டி-பதினெட்டு, உர
வோய்- அறிவனே, ஏதம் - குற்றம்.

(௪)

தரையின்மேற்பொறைதலிர்த்திடத்தண்ணளிசுரத்து
விரியுமன்பினிற்றன்பதம்வேட்டவர்தமக்கும்
பரிவினிற்றொலைபற்றியவுளத்தொடுபகைத்துக்
கருகினோருக்கும்வீட்டுடனன்றையேகருகி.

பொறை-பாரம், தண்ணளி - கருணை, பதம்-நிருவடி.

(௫)

உலகெலாந்தனதகல்வாயிற்றொருபுடைதிடப்பக்
கலையரும்புகுகிரிளமதியெழில்கவற்றும்
திலகவாணுதற்றேறவகிதிருவாய்ற்றுதித்தோன்
குலவுமாக்கதைகடையுவாயன்றுகூறினரால்.

ஒருபுடை-ஒருபக்கம், எழில்-அழகு, கவற்றும்-வருத்துகிற.

(௬)

முனிவரித்திறமுரைத்தலுமுழுதுணர்குதன்
அனகன்மாக்கதைகேட்பவுள்ளன்புமிக்குதான்
வினையினீங்கியமெய்ச்சுவப்பயனெனக்குருவைப்
புனிதமுழுமறைமையப்போற்றினன்புகல்வான்.

அனகன் - பரிசுத்தன்.

(௭)

அலர்பொலம்பொகுட்டரங்கிதழ்முளரியம்போதில்
குலவுசெயிழைகுவிமுகிழிளமுலைமணந்தோன்
கலையின்மன்னியகலகேளகனைகடல்வேலி
உலகெலாநிறைந்தவன்றிறமெங்குன்முரைக்கேன்.

பொலம்-பொன்மயமாஜிய, பொருட்டு-கர்ணிகை, அரக்கு-செந்நிறம், போதில்-
மலரில், முளரியம்போதில் குலவசேயிழை - திருமகள், கனை - ஒலிக்கின்ற, வேலி-
எல்லே.

(அ)

கரைக்குறும்பெறிகனைகடற்றுயிலிறைதொன்னூல்
விரிக்கநாண்மடல்விரிமலரவற்குமற்றரிதால்
தெரித்தநான்மறைத்திருமுனியருளிநூற்சிறிதிங்
குரைப்பலென்றுணர்குதமாமுனியெடுத்தரைப்பான்.

கனைகடற்றுயிலிறை-திருமால், மலரவற்கும்-பிரமனுக்கும், திருமுனி-வியர்சமுனி.

உரைசெய்வெங்கலியுத்தியைக்கடந்திடற்கோடம்
பொருவிற்றன்பத்தந்தோற்றியகங்கையிற் புனிதம்
தெரிதரச்சொலக்கேட்கதற்றெவிட்டிடாவமுதம்
அரியவெம்பவநோய்க்கருமநூற்கரிகதைதான்.

உத்தி - கட்டல்.

(க0)

புரியும்பாசகம்போக்கிடப்புனிதநீர்ப்படிந்தால்
உரியமாதவருறவுவந்தற்றிடுமுற்றால்
மருவுவெம்பவந்தீர்த்திடுமால்கதைசேட்பப்
பெருகுமன்புபின்பிற்றப்பறுஞானமெய்குடுமால்.

புனிதம் - பரிசுத்தம்.

(கக)

மன்னுமாயுருமசிகளும்க்கிலாங்குலியில் கலிகாந்தே
தன்னையோர்முறைசாற்றியதவத்தினர்தமக்கும்
பன்னுதொல்கதைபத்தியிற்கேட்குநர்தமக்கும்
துன்னுவெம்பவந்தீர்த்துவீட்டுருளுவன்றொல்லோன்.

மதிகளும்-அறிவுகளும், தொல்லோன்-திருமால்.

(கஉ)

பவமெலாந்தொலைத்தருள்கதைபத்தியிற்கேளான்
புவியின்மேற்பிறந்தென்பயன்புனிதநற்கதையை
நவிலுநாவினோர்சண்ணியவன்பொடுகேட்குநீ
செவியினோர்தவத்தால்வருஞ்சென்மமேசென்மம்.

நவிலும் - சொல்லுகிற.

(கங)

துளவினான்பத்ததன்பிலராய்நனிதுணிந்தே
அளவிலாதற்கருமங்களாற்றினுமறிவின்
வளமிலாதவராயுடல்வருந்துநராழக்
கிளரும்வான்கதியடைந்திடக்கிடைப்பதொன்றிலையால்.

துளவினா - துளவமாலையைத்தரித்த திருமால், ஆற்றினும்-செய்தாலும்.(கச)

நலத்தினிற்றிகழ்நான்கேனும்வருணவாச்சிரமப்
புலத்தினிற்றமகருமங்களபத்தியிற் புரியின்

மர்யவனமீசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம்

௫

வலத்தின்மிக்குயர்மாயவன்மகிழ்தரமருவும்",
பலத்தையிச்சியாதாற்றுவோர்பரஞ்சுடராவார்.

நான்கெனும் வருணவாச்சிரமம் - பிரம கூத்திரிய வைசிய குத்திரர் என்னும்
நான்குவருணமும், பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வாநப்பிரஸ்தம், "சந்தியாசம் என்னும்
நான்கு ஆசிரமங்களும். (கரு)

ஆற்றமோர்வினையுருப்பெயரடைந்திடாவமலன்
சாற்றுதாமத்தாலரனுருவெனச்சார்ந்தான்
பொற்றிராசதத்தாலயன்புரமெனப்பொலிந்தான்
எத்துசாத்துவத்தாலரியுருவெனவியைந்தான்.

அமலன்-பரிசுத்தன், புரம்-சரீரம்.

(கசு)

தாமதத்தனுத்தாவருந்தாவரஞ்சார்ந்த
தூமமற்றிராசதத்தனுச்சொல்லுசத்துவத்தின்
ஆபுதற்றனுவாங்கெழுமக்கினியதுதான்
வாமமூர்த்தியைத்தரிசினமாக்கிடும்வகையால்.

தனு - சரீரம்.

(கௌ)

முத்தரானவர்பிரமமொன்றெனத்தனிமொழிவார்
வித்தைசேர்தருமுனத்தினேனாவிடீடுவைவயப்பார்
சுத்தரானவர்பரமவான்மாவெனச்சொல்வார்
பத்தியோர்பகவானெனவேநனிபகர்வார்.

நயப்பார் - விரும்புவார்.

(கஅ)

கேடில்வேதமுகங்களுங்கெழுமியதவமும்
நீடியோகமுந்தானமுகிழ்த்தியகதியும்
கூடுமொயையுத்தருமமுங்குலவியவீடும்
நாடுஞானமுநவிலினாராயனெனுமால்.

மகங்களும் - யாகங்களும்.

(கக்)

பின்னபின்னமாத்தருக்களிற்றிற்ங்கியதழலின்
உன்னுகூத்தினிற்றப்பலவேடமுற்றவரின்
மன்னுமெவ்வகத்தினுமருவியேழ்பிறப்பாந்
துன்னுநல்லருவாகவந்தவங்குவன்றெல்லோன்.

தழலின் - நெருப்புப்போல, ஏழ்பிறப்பு-தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன
நீர்வாழ்வன, தாவரம். (உ௦)

ஆயிரத்தலையிரங்கண்மலரணிசேர்
ஆயிரம்புயமாயிரஞ்சேவடிதழைப்ப

மு த ந் க ந் த ம்.

ஆயிரந்தலையரவினின துயிலயர்ந்த
ஆயிரம்பெயரிறைகலையளப்பிலவுளவால்.

ஆயிரந்தலையரவு - ஆதிசேடன்.

(உக)

இலகுமேழ்பிறப்பினில்வருசராசரத்தோடும்
உலகெலாந்தனியுதிப்பதுமொழிந்தடங்குவதும்
அலகிலாதவன்பாலலதிலையுவுமவமாம்
கலையலாதுவேறுலகெனக்காட்டவுமலையால்.

சராசரம் - சஞ்சரிப்பனவும் சஞ்சரியாதனவுமாகிய வுயிர்கள்.

(உஉ)

உரியமாயையாலுலகெலாம்படைத்திடவுவந்து
வரியுமண்டமாய்விளங்கியவிராட்டுவாம்புருடன்
மருவுதன்கலையாற்கவுமாரமாய்வயங்கவ்
வரியராஞ்சனகாதியராயவதரித்தான்.

உவந்து-வீரும்பி, கலை-அம்சம்.

(உ௩)

ஆதியாமவதாரமாப்பிரு னையறைவார்
கோதிலாதவன்குலவிரண்டேமுதலாக
எதநீங்குவதாரங்கனெடுத்தமையினிநான்
ஒதுகேனெனச்சூதமாமுனியெடுத்துரைப்பான்.

எதம் - குற்றம்

(உ௪)

இறைவனுனமாலேனமாயிருநல்லெடுத்தான்
மறைசொனாதனாய்ப்பஞ்சராத்திரம்வகுத்தான்
விறல்செய்மாநரநாரணராய்த்தவம்விரித்தான்
உறையுந்தாய்க்குறங்கபிலனாய்த்தத்துவமுரைத்தான்.

ரனம் - பன்றி, பஞ்சராத்திரம்-வைஷ்ணவாகமம்.

(உ௫)

வித்தைசேர்த்தத்திரயனாய்விண்ணவர்போற்ற
அத்திரிக்குறன்மகனெனவுதித்தலர்க்கனுக்கும்
புத்தியாலரிதூண்வரப்போற்றுவோன்றனக்கும்
தத்துவந்தெரித்துரைத்தனன்றாரணிமேன்முதல்வன்.

தத்தாதிரயன் - அத்திரிமுனிவனுக்கு அருகையினிடத்துத் திருமாலமிசு
மாகப்பிறந்த புதல்வன். அலர்க்கன் - குவலயாசுவன் என்னும் அரசன்மகன். (உ௬)

ஒதுநான்மறைருசியெனவுரைதருமுரீவான்
மாதவத்தினுன்மாமகப்புருடனாதித்தே
ஆதியாகியமலுவினையடைந்தனனாபி
காதலாற்றரவிடபனய்க்கருதுவீற்றான்.

ருசி-ஒரு பிரசாபதி, இவன்மனைவி ஆகூதி, இவன் மகன் யஜ்ஞன்-நாபி, ஆக்ரீத்
ரன்மகன், இவன்மனைவி மேருதேவி, மகன் இடபன். (௨௭)

பிருதுமன்னவனாகியேபெருவளஞ்சுரப்பக்
கருதுபூமியைக்கறந்தனன் னுருவெடுத்தே
மருவுசீர்த்திவைவச்சுதனெனும்பெயர்மனுவாம்
அரசர்கோனமன்வந்தரத்தடைகெடக்கெடுத்தான்.

பிருதுமன்னவன்-பிருதுசக்கரவர்த்தி, இவன் பூமியைப் பசுவாகவும் மனுவைக்
கன்றாகவுஞ் செய்துகொண்டு எல்லாவளங்களையும் கறந்தான். இவன் சுவாயம்புமனு
வின் வமிசத்தான். வேருன்மகன். இவன் மனைவி அர்த்தி, மக்கள் அந்தர்த்தநான்
தூம்ரகேது முதலியோர், இவன் சுந்த்ருமாரரால் ஞானோபதேசம் செய்யப்பெற்
றவன். (௨௮)

அந்தர்த்துறையமரருமசுரருங்சடையும்
மந்தரத்தினமறுகுமவ்வாரிதிமருவித்
சந்தரப்பெருங்கடமாப்முதுகினிற்சுமந்தான்
கந்தரத்தினிற்கவுத்துவங்கவினியகண்ணன்.

அந்தரம் - விண்ணுலகு, மந்தரம்-ஓர்மலை, வாரிதி-நடல், கடமம்-ஆமை, கந்தரம்-
நழுத்து, கவுத்துவம்-கௌஸ் துபமணி. (௨௯)

மருவுவேலையின்வயங்குதன்வந்தரிபகவான்
உருவமாகிநல்லமுதுறைகடத்தொடுமுதித்தான்
பொருவின்மோகினிவடிவமாய்ப்புத்தமுதத்தை
இருவிசம்பின்வாழிமையவர்க்கீட்சனைன்றைவன்.

வேலை - கடல், தன்வந்தரிபகவான் - ஆயுர்வேதகர்த்தா, இவன் பாற்கடல்கடைய
ப்பட்டகாலத்தில் அதினின்றும் அமர்தலகத்தொடும் பிறந்தவன். அமுதுறைகடம்-
அமிர்தகலசம். (௩௦)

சனகராதியரேத்துறத்தயங்குதம்பத்தின்
அனகமாநரமடங்கலாயவதரித்திகலும்
கனகனாகியகடுந்திறேலோனெஞ்சுகழ்ந்த
சின்னகவாளினுன்மாய்தரச்சினந்தூடன் கீண்டான்.

தயங்கு-விளங்குகின்ற, தம்பம் - தூண், நரமடங்கல் - நரசிங்கம், கனகன் - இர
ணியன், சினகவான் - சிலங்கம்வான், (சிறுநகமாகியவான்). (௩௧)

சினக்கும்வாள்வலியவுணர்செய்தீமைசொல்லதிதி
தனக்குவாமனனாகிநற்றனிமுதலுதித்தே
டனக்குள்புகழுற்றிடவுவந்துமாவலி
எனக்குமூவுடியிடமருளென்று முனிர்ந்தான்.

அதிதி - காகிபன்மனைவி, தக்கனங்கள். வாமநன் - மாவலியினிடத்தில் மூவுடிய
ண்பாசிக்கவெடுத்த குறள்வடிவன். (௩௨)

*6 புரசராமனாய்ப்பாரினிற்றலமுறைமுவேழ்
அரசர்மாமுடிதுணித்தனன்வியாதனயிறைவன்
விரவுமாமறைநான்கெனவகுத்துமென்முறையால்
உரைசெய்வேதத்தின்முன்மறைபயிலனுக்குகாத்தான்.

பரசராமன் - ஜமதக்கீரி மகன், இவன் தாய் இரோணுகை. பயிலன் - ஓர்இருடி,
முன்மறை - இருக்குவேதம் (151)

வழுத்துசீரிண்டாமறைவைசுபாயனற்கும்
முழுத்தசாமத்தைச்சயிமினியாமுதலவற்கும்
தழைத்துமேவுநான் ரமறைதனைச்சுமத்துவுக்கும்
தொழுத்தகும்படிபுராணமென்றதைக்குந் சொற்றான்.

இரண்டாமறை - யஜுர்வேதம், வைசம்பாயனன் - விசம்பன்என்னும் ஓரிரு
மகன், வியாசமுனி மாணக்கருளொருவன், இவன்பாரதத்தை ஜநமேஜயனுக்குஉ
த்தவன், சராமம் - சரமவேதம், சயிமினி - வியாசசீடரிலொருவன், நான்காமறை - அ
ர்வணவேதம், சுமந்து - வியாசசீடரிலொருவன்

அணிசெய்காவுகமுடியோத்தியிலிராமனென்றடைந்து
பணிசெய்வானரப்படைகளாற்பரவையையடைத்து
மணிசெய்மாமதினிலங்கையின்மருவிராவணனைத்
துணிசெய்தான்வந்துபதத்துணைவானவர்தொழுதுவான்

பரவை - கடல், பதத்துணை - இரண்டிருவடி

(152)

தெண்ணிலாநகையுரோகினிதேவகியுயிற்பால்
வண்ணனாகியவிராமனுமலர்த்தசெங்கமலக்
கண்ணனாகியகண்ணனுமெனவந்துகடல்குழ்
பெண்ணினீலைப்பெரும்பொறைதீர்த்தனன்பெரியோன்.

உரோகினி - வசுதேவன்மனைவி, பலராமன் தாய் - தேவகி. வசுதேவன்மனைவி,
பூகிருஷ்ணன் தாய் - கடல்குழ்பெண் - பூமிதேவி. (153)

புனிதன்கீகடதேயத்திற்புத்தனென்றுதித்தும்
துணிசெய்வெங்குவியிறுதியிறுரகமாயெழுந்தும்
பணிசெய்தெண்டிபாப்பாரினிற்பகைஞரைத்துணித்தே
இனிதுகல்லறையிலையினிறுத்துவளினியால்.

கலியிறுதி - கலியுகமுடிவு, தூரகம் - குதிரை (கற்கியவதாரம்)

(154)

இருபதோடிநாண்டெனுமவதாரங்கண்முறையே
மருவுமிங்ஙனமாயவன்கலைகளாலின்னும்
கருதுசீரவதாரங்கள் கணக்கிலெயெண்ணின்
அரியவாரிதிமணலினுமநேகமென்றறைவார்.

கலைகள் - அமிசங்கள்,

(155)

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம்.

க

போற்றுதேவர்கண்மனுக்கண்மற்றவரெழிற்புதல்வர்
சாற்றுமார்தர்கண்மரீசியேமுதலியதவத்தோர்
ஆற்றுநீர்ப்பிறிவெனவவன்கலையினிற்றிரிவாய்த்
தோற்றுவாரிதையெத்துவார்தொல்வினையுட்பார்.

வத்துவார் - துதிப்பவர்.

(5க)

திருந்துநல்லறிவாயவன்குணத்தொடுசர்ந்து
வருந்துமுத்தொழிலியற்றுமாமாயையணந்தே
எத்தோன்றினுமிவையுளத்தறிவு
னவெங்கானலிற்றுனலெனப்போமால்.

பு - புனல் - நீர்.

(ச0)

பற்றுநீக்கியபராசரங்குதித்தற்பாலன்
கொற்றமால்கதைவகுத்தவன்குமரனுக்கிசைப்ப
வெற்றிமாதவமைந்தனும்விண்டுராதனுக்குச்
சொற்றவாறியான்சொல்குவன்கேண்மினென் றுரைத்தான்.

பராசரங்குதித்தற்பாலன் - வியாசமுனிவன், அவன்குமரன் - சுருமுனி. (சக)

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சஎ.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்

இரண்டாவது

ஸ்ரீநாரதர் தோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

உரைத்தவாசகங்கேட்டலுமுனிவரருவந்து
வரத்தின்மிக்கவவ்வியாதமாமுனிவன்மால்கதையை
விரித்தவாறெவன்காரணம்விளம்பயார்சொன்னார்
அருத்திமாதவசொல்கெனச்சூதனங்கறைவான்,

உவந்து - மகிழ்ந்து, அருத்தி - ஆசை.

(க)

கடல்வயிற்றெழுகற்றைவெண்கதிர்மதிக்குப்ப
நெடுநிலாப்பொழிநிரையிதழ்முளரிவீற்றிருப்பாள்
வடமொழிப்பெயர்வயங்குநல்வளந்திகழ்பேர்யாற்
றடைககாத்தலைவியாதமாமுனிவரனடைந்தான்.

கடுப்ப - நிகர்க்க, முளரிவீற்றிருப்பாள்-தாமரைமலரில் வீற்றிருப்பவளாகியசரசுவதி, நெடுநிலாப்பொழி நிரையிதழ்முளரி வீற்றிருப்பாள் வடமொழிப்பெயர்-சரசுவதி.
நிலவரைப்பினிலுறைபவநெஞ்சுகந்தெருளப்
பலவுரைத்தனம்புராணதூல்பாரதந்தெரித்தேம்

மலைவறப்பழமறை வகுத்துரைத்தனமென்றே.

இளகியெம்முளந்தெருடர்ப்பெற்றிலமின்னும்.

தெருடர - தெளிய.

(ந)

வரிச்சுரும்பியிர்வண்டுழாய்முகில்கதையினிது

விரித்திலேமினிவிளங்கயாம்விரிக்குவமென்றாக்

கருத்தினெண்ணினினிருந்துழிக்கனிந்ததெள்ளமுதைச்

சிரித்தவின்னிசையாழ்முனியவ்வழிச்சேர்ந்தான்.

சுரும்பு - வண்டு, இமிர் - ஒலிக்கின்ற, துழாய்முகில் - திருமால், சிரித்த - பரி
கசித்த, யாழ்முனி - நாரதன்.

(ச)

சேர்ந்தயாழ்முனிசெழுமறைக்கிழுவனேனோக்கி

ஆர்ந்ததூல்பலவுரைத்தனையாயினுமன்பால்

ஒர்ந்தாமால்கதையுரைத்திலேபோலுமுட்டெளிய

வார்ந்துதெள்ளமுதொழுகமற்றவன்கதைவகுப்பாய்,

மறைக்கிழுவன் - வியாசமுனி.

(ரு)

களிக்குமஞ்சிறைவண்ணெக்கலுழியந்தேறல்

துளிக்குந்தாமரைக்கிழுவனோடுகெலாந்தேற்றி

அளிக்குமாயவன்கதையலாலாரிருணெஞ்சம்

தெளிக்கவல்லதுபிறிதுமொன்றுளதுகொறெறியின்

கலுழி - கலங்கனீர், தேறல் - தேன், தாமரைக்கிழுவன் - பிரமன்

(சு)

மானதப்பெருந்தடத்தினின்மருவியவன்னம்

கானகச்சிறுகாக்கைசேர்தடங்கருதாதால்

நீனிற்செழுமுகில்கதைநிகழ்த்திடக்கேட்போர்

ஞானமிக்கவராய்ப்பிறிதொன்றையுநாடார்.

மானதப்பெருந்தடம்-ஒருபெரும்பொய்கை, இதுகைலாசத்தில் குபேரன்வீட்டில்
பிரமனால்நிருமிக்கப்பட்டிருப்பது, நீனிற்செழுமுகில் - திருமால்.

(எ)

கன்னியந்துழாய்க்கரியவன்கதைகளேயன்றிப்

பின்னமற்றொருகதையும்வெம்பிறவிநோய்போக்கா

முன்னமால்கதைகேட்டதான்முடிந்ததென்பவனோய்

அன்னவாறுகேளெனமுனிநாரதனறையான்.

பவனோய் - பிறவிநோய்.

(அ)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வழிந்துமட்டொழுகுமுளரியம்பசுந்தார்வனையுமோர்மறையவன்நனக்குத்

தொழும்புபட்டொழுகுமொருத்திதன்வயிற்றிற்றேன்றிமுற்பிறப்பினில்வளர்நான்

பொழிந்திந்நன்கார்ப்பருவம்வந்திறுக்கப்புகன்றவம்மறைவலான்மனைவாய்த்

தழைந்தெழுமார்வம்வேர்முதறடித்துலைப்படுதுறவினரடைந்தார்.

மட்டு - தேன், தார் - மாலை, ஆர்வம் - ஆசை.

(க)

அடைர் திமெம திகடமக்கெனையேவுலந்தணன்செய்திடப்பணித்தான்
கடந்தவாய்க்வுண்மகிழ்ந்திடம்படிசெய்கருத்தினனெவல்செய்தவர்கேர்
இடந்தனின்மருவிதுகர்த்திமெசேமிருந்தவர்கேர்சொல்லிணுண்டதனால்
தொடர்ந்திபாவம்வேரொடுத்தொலையத்துலங்கியதுள்ளமுமாதோ.

எதிகள் - துறவிகள், துகர்தல் - உண்ணல், சேடம் - மிச்சில் (எச்சில்)
வர்-பெருந்தவத்தினர்.

சங்கொடுதிகிரிதாங்கியதடக்கைத்தாமரைக்கண்ணினுன்சரிதம்
அங்கவரமுதமூற்றிருந்தொழுகவறைவதுகேட்டனனதனால்
கங்கைசூழ்கமலத்தாளினுற்கன்புகனித்திடவறிவொடுபொலிந்தேன்
பொங்கராததீண்டியீன்றவ்வுறிதப்பப்பொன்வரைச்சாரல்வாய்ப்புக்கேன்.

திகிரி - சக்கரம், பொன்வரை - மேருமலை.

(கக)

தற்பரமாகியமலமாய்நின்றதலைவனைக்காண்குதுமென்னு
வெற்பினிற்றவஞ்செய்காலையிப்பிறப்பின்வழியெதிராண்கிலையெனவோர்
சொற்பெருவிசம்பிலெழுந்ததுவினையாற்றேருன்மும்வ்வுடலம்வீழ்ந்திடலும்
கற்பமொன்றொழியக்கண்படைபொருத்துங்கடிமலரவனிடத்துற்றேன்.

வெற்பு - மலை, விசம்பில் - ஆகாயத்தில், கண்படை - நித்திரை, கடி - வாசனை.
உடைக்குமவெண்டரங்கக்கருங்கடன்முகட்டிலுறங்குமவ்வுறக்கம்விட்டரும்பு
வெடித்தபூங்கமலமலர்புரைசெங்கண்வழித்தனன்வழித்தநான்மறைதூல்
வடித்தனன்மர்சியங்கிராவாதிமாமறைக்கிழுவரைமுறையின்
படைத்தனன்படைக்குங்காலையில்யானும்பனிமலரவனிடத்துதித்தேன்.

தரங்கம்-அலை, புரை - நிகர்த்த.

(கங)

விளக்கமுற்கொழியாவெண்மதிக்கலாவிரிநிரைக்கருங்கடன்முகட்டின்
முளைத்துயர்பசம்பொன்வாவலந்திரியுமோட்டுவெங்கதிரவற்கேகா
உளத்திருக்கடியுமாயவன்றென்னுலுமைகியென்மபைந்தேறல்
துளக்கறவொழுகியன்னைபைந்தொடையாழ்த்தொன்முனிசொற்றனைகன்றான்.

அழல் - நெருப்பு, மதி - சந்திரன், வெங்கதிரவன் - சூரியன், உளத்திருள் - மன
விருள் (அஞ்ஞானம்) சொற்றனை - சொல்லி. (முற்றெச்சம்.)

(கசு)

நாரதன்கலநான்மறைக்கிழுவனகுமணிச்சுகைநாகணையான்
பார்பொதிபசந்தாட்டாமரைபாவிப்பழமறைபொருவுபாகவதம்
தேர்தொறுமுதமூற்றிருந்தொழுகுஞ்சொலாற்றெள்ளிதிற்புனைந்தாங்
கார்வமொடிருந்துமுதுணர்சுகன்மனஞ்செவிரிதைத்தனைன்றே.

நகு - விளங்குகின்ற, மணீ - மாணிக்கம், சுடிகை - உச்சி, நாகணையான் - சர்
ப்பசயநன், பொருவு - நிகர்த்த, தஞ்சொல் - இன்சொல்.

(கடு)

ஸ்ரீநாரதர்தோற்றமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்.—சுகஉ

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயிட்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அனையதுகேட்டவாறேயரும்பெற்றகாட்சியெஃகின்
வினையவனமெறிந்துசாய்த்தவியாதமாமுனிவன்மைந்தன்
பனிமதிக்கவிகைநீழற்படுதிரைவையங்காக்கும்
ருளிசிலைவியன்மைந்தன் குமரனுக்குரைசெய்தானால்.

எஃகின் - ஆயுத்ததால், எறிந்து - வெட்டி, வியாசமாமுனிவன்மைந்தன் - சுக
விசயன்மைந்தன் - அபிமந்யன், குமரன் - அபிமந்யன்மகனாகிய பரிசுதித்து. (

என்னலுமுனிவர்சொல்வாரியாதினும்பற்றென்றின்னித்
தன்னையேநோக்கின்மதபோதனன்நன்மைசாற்றின்
உன்னியவையங்கொள்வாடுநாற்பசுப்பீர்கொள்காலம்
துன்னுவன்மனைகளன்றித்தொன்னகர்மனையின்வைகான்.

பியம் - பிசு, பசுப்பீர் - பசும்பால்நாரை; (

மத்தர்போன்முகரேபோல்வனதுகிலின்றிநூன்
வித்தகேநாட்சென்றான்வியாதமாமுனிபின்செல்ல
அத்தியையரம்பைமாநரணிதுகிலின்றிக்கூலம்
தத்திவெண்டரளஞ்சிந்துதடநதியாடுவாரால்,

துகில் - ஆடை, கூலம் - கரை. (4

நீடியநதியிலாடுநாடையரம்பைமாதர்
வீடறிசுகனைக்கண்டுமென்றுகில்வனைத்திலாராய்
நாடிநான்மறைகள்சொற்றற்றவவியாதனைக்கண்
டோடிநார்க்காசென்றுற்றருடுத்தனர்நாணித்தானே,

வனைத்திலாராய் - உடுக்காமல், தானே - ஆடை. (5

வரம்பிலாமறையையான்காய்வுத்தவன்வனப்புவாய்ந்த
அரம்பையர்தம்மைநோக்கியனாக்கொருதுகிலிலாதான்
நிரம்பியவறிவன்சென்றுநீங்கியபின்னராயுதின்
நரம்பைவெல்சொல்லீர்சொன்னின்றதுகிலுத்ததென்றான்.

வனப்பு - அழகு. (6

ஏடலர்கூந்தன்மாதரிசைத்தவம்முனியைநோக்கி
ஆடவரிவர்கண்மறையரிவையரிவர்களென்ன

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயம்

க௭

நாடுதனினைக்குண்டந்தநற்றவன் நனக்கதில்லை
பீசொன்முனிவவென்றேபேசினரகன்றுபோனார்.

ஏடு - பூவீதம், ஆடவர் - புருடர், அரிவையர் - மாதர், பீசொல் - பெருமைகி
றைந்த.

(சு)

இவ்வண்ணமறிவுதானேயில்ங்கியசூதன்முன்யாண்டு
மைவண்ணத்தடக்கையானேமருவினன்கண்டுசொன்னான்
கைவண்ணக்களிற்றுகேட்டதென்னெகொல்கருதியென்றார்
ஐவண்ணப்புலன்சென்றேருருக்கன்பொடுகுதன்சொல்லும்.

யாண்டு - எவ்விடத்தில், மைவண்ணத்தடக்கையான் - பரிசுநீர்நேரத்திரன், கை
வண்ணக்களிற்றான் - அரசன், ஐவண்ணப்புலன்சென்றேர் - ஐம்புலன்களை வென்
றவர்.

(எ)

துன்னுவாளரவதிண்டித்தலைந்திடவுயிர்தானென்று
முன்னமோர்மறையோன்மைத்தன்மொழிதருசாபமேவி
மன்னவன்வெறுத்தியாவும்வரத்திக்கரையினுற்றான்
அன்னவன்மன்னையங்கேயருத்தவன்கண்டுசொன்னான்.

வரநதி - கங்காநதி.

(அ)

என்றலும்பரவைகுழந்தவிருநிலங்காக்குமேந்தல்
ஒன்றியசெல்வமெல்லாமுடலொடும்வெறுத்தானென்றாய்
நன்மவன்செய்தியெல்லாநவிலுதிபென்றுமோகம்
வென்றவர்கூறச்சூதன்விழுந்தவர்க்கியம்பலுற்றான்.

பரவை - கடல், ஏந்தல் - அரசன், விழுத்தவர் - பெருந்தவத்திரன்.

(க)

கருமுகிற்குலங்கள்பெய்யக்கடையுக்கடனீர்வான்போய்ப்
பெருகுதல்போலவந்தபெய்முகிற்குலங்களாகக்
குருகுலத்தரசர்சேனைக்குணாகடலிகலித்தம்முன்
பொருதுடைந்தரசுவெள்ளம்பொன்னுலகடைந்தபின்னர்,

கடையுக்கம் - யுகார்த்தம், குரை - ஒலிக்கின்ற, இகலி - பகைத்து, பொருது
போரிட்டு.

(க0)

வேறு.

காற்றின்மாமகன்கடுங்கதைப்புடைப்பினுற்கவின்பெறுகவானற்றுச்
சீற்றவாளராவயரியமன்னவன்செருக்களத்திடையீழ்ப்
பாற்றின்ஞ்சுழல்பரிதிவேற்றுருபதன்பாவைபாலகரைவர்
மாற்றருந்துயில்புரிவுழிமுருக்கினன்வன்றிறம்பரித்தாமா.

காற்றின்மாமகன் - வீமன், கவின் - அழகு, கவான் - தொடை, அராவயரியமன்
னவன் - துரியோதனன், செருக்களம் - போர்க்களம், பாற்றினம் - பருந்தின்கூட்
டம், பரிதி - ஒளி, துருபதன்பாவை - துரௌபதி, பாலகரைவர் - இளம்பஞ்சபாண்
டவர், பரித்தாமா - அசுவத்தாமா.

(கக)

மஞ்சர்மாய்தலுமஞ்சகங்கீண்டெழுமலர்கதிர்த்தடித்தன்ன
அஞ்சொலாயிழையழுதலுமழற்கநின்னரும்பெறன்மகராவி
துஞ்சவாளுதைகழித்தவன்கருந்தலைதுணிக்குவன்யானென்னஞ்ச
செஞ்சிலைத்தழும்பிருந்ததோட்டனஞ்சயன்றேரிவர்த்தனன்சென்றான்.

மஞ்சர் - மைந்தர், மஞ்சகம் - மேகத்தினிடம், தடித்து - மின்னல், அழற்க,
அழாதே, துணிக்குவன் - வெட்டுவேன், இவர்த்தனன் - ஏறி. (முற்றெச்சம்.) (கஉ)

கண்ணன்மன்னொடுகட்கடைசிவந்தன்கனன்றெழுகாண்டவ
வண்ணவாரசிலைத்தனஞ்சயன்வெஞ்சினமடங்கல்போல்வாடேறக்கி
அண்ணல்வாம்பரிவிரவியபெயரினாஞ்சினன்கன்றோடித்
தண்ணந்தாமரைத்தவிசுதைதனிமுதறழற்படைதொடுத்தெய்தான்.

காண்டவம் - அருச்சுனன்வில், மடங்கல் - சிங்கம், பரிவிரவியபெயரினான் - அசு
வத்தாமன், தாமரைத்தவிசுதைதனிமுதறழற்படை - பிரமாஸ்திரம். (கங)

ஏழொடேழுலகங்களுமெரிதரவெறிநிலைக்கடன்மேய்ந்த
ஊழியாரழல்கடுப்பெவங்நீனற்றிரளமிழ்த்ததுவரலோடும்
ஆழியான்முகநோக்கினன்வரிமிடற்றஞ்சிறையளிகோடி
சூழூந்தண்ணுள்ச்சோலைவெத்தியுணத்தொடுசிலைவளைத்தோய்கேள்

கடுப்ப - நிகர்க்க, ஆழியான் - கண்ணபிரான், சோலை - காண்டவவனம். (கசு)

பாட்டுவண்டிமிர்மலரினான்படையிதுவிட்டனன்பரித்தாமா
மீட்டலாங்கவனநிகலனீயுமவ்விற்றபடைதொடுகென்னாச்
சூட்டராவணத்துயிலொழிபரம்பொருடுவரிதழ்மலர்விள்ளக்
கோட்டினுஞ்சிலைதொட்டனயன்படைசூலந்ததுநிலமாதோடி

மலரினான்படை - பிரமாஸ்திரம், இத்தழ்மலர்விள்ள - நிருவாய்மலர்த்தருள், அய
ன்படை - பிரமாஸ்திரம். (கடு)

தொட்டவெங்கணையுழியினுலகலாஞ்சுட்டவெங்கதிரேபோல்
முட்டிநின்றெதிர்படையொடுபொரவெளிமுகடுத்ததுகாண
விட்டிலங்கியவயன்படையிரண்டையுமீட்டனன்விரைந்தெய்திக்
கட்டினுண்மறைக்கானையையிரங்கண்ணினுன்றருகானே.

மீட்டனன் - மீட்டுக்கொண்டு, மறைக்கானே - அசுவத்தாமா, ஆயிரங்கண்ணினு
ன்றருகானே - அருச்சுனன். (கசு)

உருவப்பூணையுயிர்புரைகாதலருநங்குழியுயிர்மாய்த்த
குருதிவாட்படைக்குரசிலைக்கொல்லுதினொல்லுதியெனப்பல்கால்
அரவவெண்டிரைப்பாற்கடன்முகட்டினினம்புயவிழிதுஞ்சும்.
கருணைமாகடல்கூறினன்றனஞ்சயன்கருத்தினைத்தெரிகிற்பான்.

காதலர் - பாலகர், குரசில் - அசுவத்தாமா, கருணைமாகடல் - கண்ணபிரான். (கஎ)

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயம். கரு

ஆட்டுவண்டியிர்தாரினும்மத்தரையஞ்சினாடைந்தோரைக்
கோட்டினிப்புரிகொடிஞ்சியந்தேரொடுகொல்படையிழந்தோரைத்
தோட்டபூங்குழன்மகளிரைமழவரைத்துயில்புரிசுநர்தம்மை
வீட்டினார் தமைவீட்டனல்லறனெனவிரித்தனனுரைசெய்தான்.

அஞ்சினர் - அஞ்சி (முற்றெச்சம்.) கோடு - மலை, தோட்ட - இதழ்களையுடைய,
மழவர் - இளைஞர், வீட்டினார் - கொன்றவர், வீட்டல் - கொல்லல். (கஅ)

அரவணைத்துயில்ஞ்சண்புயலனாங்குனமெடுத்தோத
விரைவிற்கொண்டுபொய்த்துருபதன்மகண்முனம்விடுத்தனனவன்காணு
ஒருவனந்தணனுனக்குவிறொழில்புவிவியப்புறவுணர்த்திட்ட
சூரவன்காதலன்கொல்லனீவிடுகெனக்குயிலெனக்கரனாந்தாளால்.

துருபதன்மகன் - ஆரொளபதி, காணு - பார்க்கு, சூரவன்காதலன் - ஆசாரியபுத்
திரன். (கக)

இறப்புவந்ததேயின்னெழிற்புதல்வனுக்கென்றிவன்றனையின்
நறைக்கருங்குழனங்கையும்பொருமுதனன்றுகொலெனத்தாழ்ந்து
மறுத்தவிந்தொளிர்மதிபுரைநிருததன்மடக்கிளிமொழிகூற
அறத்தின்மாமகன்முதலவருவந்தனரழன்நனன்படைவீமன்.

பொருமுதல் - அழுதல், மறு - களங்கம், அறத்தின்மாமகன் - தருமபுத்திரன்,
அழன்நன், கோபித்தான். (கஉ)

அரிவைசொன்னதுமரசர்தமுள்ளமுமாழியானறிந்தேதான்
பெரியவெம்பிழைமறையவர்செய்திடிற்றிடிந்தருஞ்சிகைபோக்கி
உரியசெல்வமாயிருநிதிமுதலியவொழித்துறைதருமார்விட்
டிரியமற்றவர்த்துரத்துதலேயவர்க்கிருங்கொலையெனச்சொன்னான்.

ஆழியான் - கண்ணபிரான், இரிய - ஓட. (கக)

மல்லலைத்தேதோண்மாயவனுரைத்ததுமஞ்சரைக்கொன்றானைக்
கொல்லென்றுதானுரைத்ததும்பிழைப்பறக்கோதில்சீர்க்குருநாடன்
பல்படைத்தொழில்விதியினிற்பயிற்றியபார்ப்பனச்சிறுவன்நன்
எல்லிலங்கியசிகாமணியிருஞ்சிகையீந்துகொண்டனன்மன்னே.

மல் - சாணூரன் முஷ்டிகுன்னன்மும் மல்லர், பார்ப்பனச் சிறுவன் - வேதியச்
சிறுவன். (கஉ)

பதுமைசேர்தருமாயவன்நன்னெடுபாண்டவர்முதலாயோர்
கதிர்செய்மாமதிக்கவின்பெறுதிருமுகக்கருங்குழற்பாஞ்சாவி
புதல்வராதியாய்ப்பொருகனத்திடையுயிர்பொன்றினர்தமக்கெல்லாம்
விதியினீமநல்வினைபுரிந்துதகநீள்வினைமுடித்தனர்மாதோ.

பதுமை - திருமகள், ஈமநல்வினை - மயானச்சடங்கு, உதகநீள்வினை - நீர்க்
கடன். (கஉ)

மலர்ந்தசெங்கதிர்மாமணியிழந்தவன்மலர்விழிசிவப்பூர
அலர்ந்ததாமரைப்பொகுட்டுறையயன்படையபாண்டவமெனத்தூண்ட
உலங்கலந்ததோளாவர்தமுயிர்பிழிந்துண்ணவந்துறல்பாரா
இலங்குமாழியையோக்கினன்மறைமுதலிரிந்ததப்படைமாதோ.

மணியிழந்தவன் - அசுவத்தாமா, அபாண்டவம் - பாண்டவநாசம், உலம் - திரள்
கல், பாரா - பார்த்து, மறைமுதல் - கண்ணபிரான், (உச)

மருவளைத்தளிகூட்டுணமலர்ந்ததன்மராமலரயன்வாளி
அரவிளைத்திடவெருளிமீக்கொண்டழன்றம்புயமலரோடச்
செருவிளைத்துவேல்பொருவிழியுத்தரைதிருவயிற்றகஞ்சேர்ந்த
கருவளைத்ததுகனன்றுவெம்புகையொடுகனற்றிரளுமிழ்ந்தன்றே.

மரு - வாசனை, அளி - வண்டு, கூட்டுண - கொள்ளைகொண்டுண்ண, மராமலர்-
தாமரைமலர், அர - பாம்பு; செரு - போர், கரு - கருப்பம். (உரு)

தித்திகழ்ந்தொளிரினப்படைகருவினைச்சேர்தலுந்தெருமந்தான்
பார்த்தன்றேற்றிவிடுபரமனையடைந்தனன்பங்கயநறும்போது
பூத்தகாவியந்துணைவிழிகலுழ்ந்துநீர்போற்றுவாயெனமாழ்க்க
காத்தளித்தனனருள்சரந்தலையெறிகமலலோசநன்மாதோ.

தெருமந்தான் - மயங்கினுள், காவி - நீலோற்பலம், கமலலோசநன் - கமலக்க
ண்ணன். (உச)

வேறு.

ஆடெழுவனையதிண்டோளாவரைப்புரந்தவண்ணம்
நாடிநானுரைக்கவற்றேருநட்பொடுபகையிலாதாய்
எடவிழ்கமலக்கண்ணவென்றிருபனைக்கைவேழக்
கோடடியகழ்ந்திட்டானைக்குந்தியங்கேத்தினுளால்.

எழு - தூண், வேழக்கோடு - யானைக்கொம்பு, குந்தி - குந்திதேவி. (உஎ)

தளையவிழலங்கன்மாலேத்தன்ருடைத்தருமேனாடு
தெளிவுடைமுனிவநண்ணத்தெரிகணையணையின்மீதாக்
கிளர்புகழ்க்கங்கைமைந்தன்கிடந்துழியினிதுசென்றான்
அளியினம்பிறைப்பற்பேழ்வாயநச்சராவணையான்மன்றே.

தலை - கட்டு, கணைஅணை - சரதல்பம் (அம்புப்படுக்கை) கங்கைமைந்தன் - கா
ங்கேயன், (பீஷ்மன்) அராவணையான் - கண்ணபிரான். (உஅ)

கடம்பொழிகளிறுகாத்தகருணையங்கமலச்செங்கட்
படஞ்சிறைக்கலுழப்பாகன்றிலைவருந்தோற்றநோக்கி
விடம்பொழிதழல்வாய்வாளிவெவ்வணக்கிட்டந்தவீரன்
உடம்பொலங்குளிர்த்துசெந்தேனூறவாய்விண்டுஊடும்.

கடம் - மதம், கலுழப்பாகன் - கருடவாகனன். (உக)

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயம்.

கௌ

எழிற்படையெடுக்கிலெனென்றிசைத்தநின்மொழிவிட்டுண்ணை
வீழுப்படையெடுப்பித்தன்றிவிடுகலெனையான்சொற்ற
மொழித்திறம்பிழையாவண்ணமுறுகுவெஞ்சினத்தவாழி
அழற்படையெடுத்தாயன்பர்க்களியைநீபெரிதுமன்றே.

ஆழி - திருவாழி (சக்கரம்.)

(௩௦)

சுரும்புகுழ்தொடையல்சோரச்சுரிசுழல்வீழமார்பின்
விரிந்தபொன்னுத்தரீயம்வீழ்ந்திடலிரைந்துதேர்விட்
டெரிந்தபொற்றிகிரிதாங்கியெறுழ்வலிமடங்கலேறு
கருங்க்கிரெதிரல்டோலென்கண்னுறல்கண்ணதாமால்.

சுரும்பு - வண்டு, தொடையல் - பூமாலே, திகிரி - சக்கரம், எறுழ்வலி - மிக்க
வலி, மடங்கலேறு - ஆண்சிங்கம். (௩௧)

எழில்விளையாடுமாற்பத்தெழுதியகலவைச்செஞ்சே
றழிதரப்பொடித்தவோர்மாறாடலஞ்சிலைக்கைப்பார்த்தன்
கொழுமணிக்கொடிஞ்சித்திண்டேர்க்குரகத்தத் தூளிமூழ்கி
ஒழுஞ்சேராகவோடியுற்றதென்னுள்ளத்தாமால்.

வேர் - வேர்வை, குரகதம் - குதிரை.

(௩௨)

சொரிகணைமாரிபாயத்துணிந்தபொற்கவசத்தோடு
மரகதகாந்திகான்றுவயங்குநின்பசந்தார்மார்பும்
குரகத்தத் தூளிசேர்ந்துகுழல்விராய்க்குறுவேர்வார்த்த
முருகவிழ்க்கமலச்செவ்விமுகமுமென்முகத்ததாமால்.

மாரி - மழை, துணித்த - அறுபட்ட, கான்று - வீசி.

(௩௩)

நறைநீளந்திகழ்ப்புமேவுநான்முகன்வழுத்தவெட்டாய்
மறைவளந்திகழுஞ்செய்யமாதவராசராய
நிறைவளந்திகழும்வேலைநெருக்குறுமிராசசூயத்
நிறைவளந்திகழ்ப்புணைக்கேற்றனையென்சொல்கேனே.

நறை - தேன், மணம். இராசசூயம் - ஓர் யாகவிசேடம், முற்புனை - அக்ரபூனை.

நச்சராவுச்சிமேயநானிலப்பொறைதீர்ப்பான்வந்
திச்சையாஞ்சுதென்றேறுதுமெரிசினத்தழலைமூட்டிக்
கச்சமார்களிறுறுவேந்தாங்குவெனமெரித்தகண்ண
பச்சைமாலேநின்மாயைபகருதற்கெளியதன்றால்.

நச்சரா - நஞ்சுள்ளபாம்பு, (ஆதிசேடன்) பொறை - பாரம், கச்சம் - யானைக்கழு
த்திகெயிறு. (௩௪)

மூட்டமர்க்களத்தினேற்றமொய்த்தவென்றமரையெல்லாம்
வீட்டிலெனெனமுன்சொற்றவியனுள்ளிமுதைநீக்கி

அ

மு த ற் க ற் த ம்.

நாட்டினஞானமுன்னேநா னுடலொழிக்குமின்று
காட்டினின்பொற்கோலங்கடந்தனன்பிறவிலேவோ.

தமர் - சுற்றத்தார், வீட்டிலன் - கொன்றிலன், இழுதை - பொய் (அஞ்ஞானம்.)

அருங்கதிரம்பொனாடையணிதராவந்தேதோற்றம்
பொருந்தியமாயையாபீப்போர்வையாற்பொதியலுற்றுத்
திருந்துமேலோரால்வாசுதவனென்றுரைக்கும்பேர்பெற்
பிருந்ததிவ்வண்ணமென்னாவெனக்குணர்வித்ததாமால்.

அணிதரா-அணிந்து, மீப்போர்வை-மேற்போர்வை, பொதியலுற்று-மூடப்பட்டு.

உண்மையானினக்குநாடினுருவிலையுரைக்கிற்பொய்க்கும்
பெண்மையாமாயையாலேபெருகுநல்லுருவென்றாலும்
திண்மைசுர்நின்னையன்றித்திகழ்ச்சமின்றெலென்னே
வண்மையால்வழுத்துவார்யார்வழுத்திடப்படுவோர்யாரே.

பொய்க்கும் - பொய்ப்படும், சகம் - உலகம்.

(நடஅ)

என்றிருங்கங்கைமைந்தனியற்றுநற்றவத்திற்றன்முன்
நின்றநம்மிவைவன்கோல நெஞ்சினிற்றெரியநாடி
ஒன்றியகுடம்பைநீத்துருவந்தெழுபறவைபோல
அன்றுடற்சமைநீத்தொல்காவழிவிலீட்டைந்தான்மன்றோ.

குடம்பை - கூடு (உடம்பு) ஒல்கா - சலிக்காத.

(நடக)

அடைதருவிலைவாறோலர்மழைசொரிந்திட்டார்த்தார்
உடைதிரையுருங்கங்கையுயிர்த்தவன்நனக்கீமத்தின்
நடைதருகருமமெல்லாநாடினன்றருமன்செய்தான்
மிடைதருமுனிவர்மாலெமெய்ம்மனநிறுவிப்போரார்.

அலர்மழை - பூமழை, ஈமம் - மயாநம், மாலை - கண்ணபிரானை.

(ச0)

மலைதருதிணியேதான்மன்னர்மணிமுடிதுகளதாகச்
சிலைகடைகுழைத்தபார்த்தன்செழுமணித்தடந்தேதர்ப்பாகன்
பலர்புகழ்த்தருமன்நனைப்பகர்பெருந்தாதைசொல்லால்
அலர்தலையவனிகாப்பவரியணையிருத்தினானால்.

மலைதரு - போர்செய்கிற, துகள் - பொடி, சிலை - வில், கடை - துளி, குழை
த்த - வளைத்த, அரியணை - சிங்காசனம்.

(சக)

கலிநிருத்தம்.

மண்ணியமணிமுடிமன்னரைச்செகுத்
தெண்ணியவிறுப்பொடுமிசைந்துளானலன்
கண்ணனுட்கருத்தினைக்கடக்கவஞ்சியே
நண்ணினரசியளுமவேலினான்.

மண்ணிய - கழுவின்.(சாண்பிடித்த) செகுத்து - கொன்று, நாமம் - அச்சம்,

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயம்

கக்

மழைவளஞ்சிறந்திடவளங்கண்மிக்கன
குழைவொடுபிணிகளுங்குலைந்துசாய்ந்தன
விழைவொடுநல்லதம் வேர்ப்படைத்தன
தழைபுகழொடுபுவிதருமன்காக்கவே

குழைவு - மெலிவு, வேர்ப்படைத்தன - வேருன்றின.

(சாந்)

நானிலத்தவர்களுநவையினீங்கினர்
வானகத்தமாருமகிழ்வினோங்கினர்
பானிறமதிக்குடைநிழற்றிப்பார்மகள்
தானுவப்புறப்புகழ்த்தருமன்காக்கவே.

நவை - குற்றம், (துன்பம்) நிழற்றி - நிழலைச்செய்து.

(சுசு)

சுடர்தருநிதித்திறைசொரிந்துவாய்தலின்
அடையலரடிதொழுவவனிகாத்தனன்
இடியுறழ்படையுடையினோரூர்தன்னடி
மிடைதரமணிமுடிவேந்தர்வேந்தனே

திறை - இறைப்பொருள், வாய்தல் - முற்றம், அடையலர் - பகைவர், உறழ் - ஒத்த, இனோரூர் - தம்பிமார், மிடைதர - நெருங்க.

(சுரு)

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—*na r.*

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் க ா வ து.

கண்ணபிரான் துவரையடைந்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

உரவுநீரமுதினசாயலுத்தரையொளிறுவெள்வேற்
றுருபதன்பாவைகாதற்சுபத்திரைகுந்திதம்மோ
டாசரோரைவரவேண்டவருமறைமுதல்வன்வேழத்
திருநகர்சிறப்பத்திங்கள்சிலமகிழ்ந்துறைந்தானன்றே.

உத்தரை - விராடன்மகள், ஒளிறு - விளங்குகிற, சுபத்திரை-க்ருஷ்ணன் தங்கை, அருச்சுநன்மனைவி, அபிமன்யவந்தாய், வேழத்திருநகர் - அத்திருபுரம்.

(க)

அரசியலடைந்தவாற்றலடைந்தவெம்மாவியாய
பிரசநாறுருவப்பைந்தார்ப்பெருந்தகைபிரிவானென்ன
உணாசெறிபுகழ்சாலைவருளங்குழைந்துருகும்வேல
முரசொடுமுழுவம்விம்முகிலெனவெழுந்தான்கண்ணன்.

பிரசம் - தேன், புகழ்சால் - கீர்த்திமிக்க.

(உ)

காத்துலகளிக்குங்கற்றைக்க திர்மதிக்கவிகைபற்றிப்
பார்த்தனன்புடனிழற்றப்பகருமுன்னவன்றனோடு
சாத்தகிதடக்கையேந்திச்சாமனாயிரட்டமிக்க
வேத்தவைவதொடர்ந்துசெல்லவீதிவாயேகலுற்றான்.

மதிக்கவிகை - சந்திரவட்டக்குடை, பார்த்தன் - அருச்சுனன், சாத்தகி - சத்தி
யகன்மகன், யுயுதானன் என்பது இவனுக்கு நாமாந்தரம். (௩)

வஞ்சித்துறை.

வண்ணவீதிவாய், நண்ணுநல்லதேர்
கண்ணன்கார்கொலென், நெண்ணவேறினான்.

வண்ணம் - அழகு. கார்கொல், மேகமோ. (௪)

அலகிலானையான், வலவர்வாசிகள்
இலகுதேர்களேழ், நிலநிறைந்தவே

அலகில் - அளவில்லாத. வலவர் - பாகர், வாசிகள் - குதிரைகள். (௫)

ஏகன்றேர்த்துகள், மாகமன்னல்பார்
மோகனேகமுன், போகல்போலுமே.

ஏகன் - அத்தவீதியன் (ஒப்பற்றவன்) தேர்த்துகள் - தேர்களாலெழும்பொடி, மா
கம் - ஆகாயம். (௬)

கோதிநேர்க்கொடி, மீதுமேவன்மால்
பாதபங்கயப், போதுபோலுமே.

கோதிநேர்க்கொடி - குற்றமில்லாத இரத்தத்துவசம், பங்கயப்போது - தாமரை
மலர். (௭)

வெற்றிமேவியம், பெற்றபேரொலி
பொற்றழுவண்டம், உற்றுடைத்தவே.

வெற்றிமேவியம் - சயபேரிகை. (௮)

வஞ்சிவிருத்தம்.

வெண்டுகிற்பதாகைமேல், கொண்டதேரினகூம்புனால்
அண்டகோளம்விண்டறல், மண்டிவீழ்தன்மானுமே.

வெண்டுகிற்பதாகை - வெண்கொடியாடை, கூம்பு - சிகரம், விண்டு - வெடித்து,
அறல் - நீர், மானும் - நிகர்க்கும், (௯)

காரையொத்தகைக்கிரி, வீரையொத்தவெம்பரி
பாரின்மொய்த்தபைங்கிரிச், சீரையொத்ததேர்களை.

காரை - மேகத்தை, கைக்கிரி - கைம்மலை, (யானை) வீரை - கடல், சீரை - சிற
ப்பை. (௧௦)

கண்ணபிரான் துவரையடைந்தவத்தியாயம்.

உக்

தோளையுற்ற தூணிலில், வாளையுற்றவானொடங்
காளியொத்தடைந்தனர், வேளையொத்தவீரரே.

தூணி - அம்புக்கூடு, ஆளி - சிங்கம், வேளை-மன்மதனை. (கக)

சந்தரத்தனைத்தொழா, அந்தரத்தினோசையால்
வந்துமொய்த்தவானவர், சிந்தினூர்பொற்றேமலர்.

சந்தரத்தன்-அழகனாகியகண்ணன், தொழா-தொழுது, மொய்த்த - நெருங்கின.

கண்ணன்செவ்விகண்டுகண், எண்ணினின்னமாயிரம்
நண்ணினன் நுநன்றென, விண்ணின்மன்விளம்பினான்.

செவ்வி - அழகு, நண்ணின் - பெற்றால், விண்ணின்மன் - சவர்க்கலோகத்துக்க
ரசனாகியஇந்திரன். (கங)

உற்றுநோக்குமம்பர்நம், வெற்றிலேந்துபோல்விழி
பெற்றிலம்மெனப்பெருஞ், சுற்றமோடுசொல்லுவார்.

உம்பர் - தேவர்கள், (கச)

தண்ணசெய்யதாமரைப், பெண்ணினல்லபேதையர்
வண்ணமாடமன்னியே, கண்ணன்செவ்விகண்டனர்.

தண்ண - குளிர்ச்சியையுடைய, செய்யதாமரைப்பெண் - திருமகள். (கடு)

வீரவாளி தூவவேள், சேருமாழிசெங்கையின்
சோருமாதர் தூவிநின், ஞர்வமோடமுங்குவார்.

வாளி - அம்பு. (கசு)

நாடுநல்லசாளரத், தூடுசெவ்விகண்டுவந்
தாடண்மாரணம்பினால், மாடமீதுமாழ்குவார்.

சாளரம் - பலகணி, (சன்னல்) மாழ்குவார் - மயங்குவார்கள். (கஎ)

எண்ணிலாதவேழைமார், கண்ணன்செவ்விகண்களால்
உண்ணவாலியுண்ணுமால், நண்ணுவாடைநாடியே

ஏழைமார் - மாதர், வாடை - வடகாற்று. (கஅ)

குல்லேவேயந்தகொண்டலே, மெல்லவந்துவெம்முலை
புல்லியின்றுபோகெனச், சொல்லிநின்றுசொர்குவார்.

குல்லே - திருத்துழாய்மலை. (கக)

கண்ணகண்ணவெம்மிதழ், உண்ணவாவென்றேறதியே
வண்ணமேவுகைவளை, சுண்ணமோடு தூவுவார்.

இதழ் - அதரம். (உ0)

பண்டுவெண்ணெய்பாலொடும், அண்டர்மாதரார்நலம்
உண்டகார்டீரம்முண்ணிறை, கொண்டதென்றுகூறுவார்.

அண்டர்மாதரார் - இடைப்பெண்கள் (கோவியர்) நலம் - சுகம், உண்ட-அதுபவி
த்த, கார்-மேகம். (உச)

மஞ்சுபோலும்வண்ணனை, நெஞ்சினோடுநேர்கலா
அஞ்சொலாரருஞ்சுதை, நஞ்சுபோலநாவார்.

மஞ்சு - மேகம், சுதை - அமிர்தம். (௨௨)

நாகமேனடித்தவன், மோகவாரிமூழ்கினோர்
கோகிலங்கன்கடவலால், சோகவாரி தன்னுவார்

மோகவாரி - மோகக்கடல், கோகிலங்கள்-சூயில்கள், சோகவாரி - துன்பக்கடல்.

துன்னியண்டர்தோகைமார், மன்னுகொண்டல்வண்புகழ்
இன்னரம்பின்யாழ்கொடு, பன்னிநின்றபாடுவார்.

அண்டர் - இடையர், கொண்டல்-மேகம், (கண்ணன்) யாழ்- வீணை. (௨௩)

ஆணவாவுவானெழில், காணநூறுகோழதன்
பாணியாற்படைத்திலன், வாணிமன்னுவானென்பார்.

பாணி - கை, வாணிமன் - பிரமன். (௨௪)

ஈறிலாவிக்காதலால், கடறமாதர்தேர்கொடு
வேறொர்வீதிமேவினான், மாறிலாதமாயனே.

ஈறு - முடிவு. (௨௫)

அறுசீர்க்கழிநெடி. லாசிரியவிருத்தம்.

மாதர்கள்வீதியெய்திமதுவனமதுரையாயிப்
போதணிமார்பன்றன்றும்பொலிந்ததுசாலவென்பார்
காதல்செய்துவரைநங்கன்கண்ணனாற்றந்ததென்பார்
ஓதுமிப்பிறவியங்கேயுதித்திலந்தவத்தானென்பார்.

துவரை - துவாரகை. (௨௬)

மதுகுலத்தாடனிலங்கைமன்னவன்மலங்கவென்றோன்
விதுகுலத்தாசர்போற்றவீதிவாய்வருதனோக்கி
எதுகுலமாயதீநின்றேத்ததுகுலங்கட்கெல்லாம்
முதுகுலமாயதிந்தமுதல்வன்வந்ததனென்பார்.

விது - சந்திரன். (௨௭)

தென்னுதெண்டிரைசலாழிச்செழும்புவிழுதலுலோகத்
துள்ளவர்மனங்கடொறுமொழிவிலாதுவைவானன்றே
மென்னவெம்முள்ளத்தாடேவிழிவழிபுகுந்துமேவும்
களன்னென்றுரைப்பபுந்திருதிலிழிதுமென்பார்.

திரை அலை, இங்குச்சினையாருபெயராய்க்கடலையுணர்த்திற்று, சலாம்-சூழ்த்த.

பொன்னியல்பழுத்தவானிற்பொலிதருமாவீதி
துன்னியசாதகம்போற்குழ்த்துநோக்குநர்கட்கெல்லாம்

கண்ணபிரான் துவகம்படைத்தவத்தியாயம்.

உரு

கன்னியந்தழாய்மிலைந்தகருமுகில்கடைக்கேனாக்கால்
மன்னியகருணைவெள்ளமழைநனிவழங்குமென்பார்.

சாதகம் - ஓர்பறவை.

(ந.0)

தாமநன்மறுகிற்செல்வான்ருமரைபோலுங்கண்கள்
ஏமமொடுநெத்துக்காண்போர்க்கிடரொலாமொழிக்குமென்ப
காமனாலவருந்துன்பத்தைக்காதலோடினிதுகண்ட
வாமமேகலையார்க்கென்றேனவளர்க்குதல்புதுமைத்தென்பார்.

மறுகு - வீதி,² வாமம் - அழகு, மேகலை - மாதரிடையணியிலொன்று, அதுஎழு
கோவையுள்ளது.

(ந.க)

வண்ணமாழுகில்போல்வீதிவருபவன்நன்னோக்கி
எண்ணிடினேழிரண்டாயியம்புபேருலகத்தோடே
தண்ணறுமலரோன்நன்னைத்தந்தினிதளிக்குஞ்செய்ய
கண்ணனிக்கண்ணனையாங்கருத்துறநாடினென்பார்

எழிரண்டாயியம்புபேருலகம் - பதினான்குலோகம்.

(ந.உ)

காட்டுவாரணமுன்சொல்லக்காத்துவெங்கஞ்சன்வாய்தற்
கோட்டுவாரணத்தைக்கொன்றகுரிசிலைவீதிநோக்கி
வேட்டுநாண்மலரிற்றேன்றும்விரிஞ்சுணங்காணவண்ணம்
சூட்டுநாகணையிற்றுஞ்சந்தோன்றலித்தோன்றலென்பார்.

காட்டுவாரணம் - வநகரி, (கஜேந்திராழ்வான்) கஞ்சன்வாய்தல்கோட்டுவாரணம்-
குவலயபாபீடம், விரிஞ்சன் - பிரமன், சூட்டு - உச்சிக்கொண்டை.

(ந.ந)

கண்ணனைக்கண்கள்கண்டுஎளிப்புறக்கருங்கார்போலும்
வண்ணனைமனங்கணீங்காவண்ணமாய்மகிழ்தலானே
நண்ணியயோகத்தாலிக்கண்ணனைநாடுமேலோர்
எண்ணிலாந்தமாகியிருப்பதின்றறிந்தேமென்பார்.

வண்ணன் - நிறமுள்ளவன்.

(ந.ச)

சுரும்பியிர்கூந்தல்சோரத்தொடர்ந்தனைசோதைவீக்க
விரும்பினையுரலோடும்போய்வேரொடுமருதஞ்சாய்த்தாய்
பெரும்பனைதுணித்தாயன்றுபெண்பழிகொள்ளும்வேடன்
சுரும்பினைமுறிக்ககில்லாயெனச்சிலர்கழறிக்கோர்வார்.

வீக்க - கட்ட, வேடன் - வேள்தன் - 'மன்மதனது, சுரும்பினை - சுருப்புவில்லை.

கலிவிருத்தம்.

தாரமாரிதாப்புலவோரெழுநான்
காரமாரிவிலக்கினைகண்ணமதன்

மு த ற் க ன் த ம்.

போரமாரிமலர்க்கண்போகவிழி
நீரமாரிநிறுத்திலையென்பர்சிலர்.

கார - மேகத்தின்கண்ணதாகிய, மாரி - மழை. புலவோர் - தேவர், போர - போ
ரின் கண்ணதாகிய, நீரம் - நீர். (௩௬)

பழிகூறவைநின்றபறிக்குதலும்
கழியாமலளித்தனைகண்ணதுகில்
அழியாமலுவந்துநெகிழ்ந்தறுவை
ஒழியாமலுகத்திலையென்பர்சிலர்.

அவை - சபை, (துரியோதனச்சபை) அறுவை - ஆடை. (௩௭)

வண்ணந்திகழ்வாயமுதூறலுணத்
தண்ணங்கழைத்தனைசாருமெமை
உண்ணும்படியுற்றிலையென்றுதினம்
எண்ணும்படிவைத்தனையென்பர்சிலர்.

கழை-மூங்கில் (புள்ளாங்குழல்) (௩௮)

வளையாழினரம்புறழ்சொன்மலரான்
வளையாழிதரித்தணிவாய்விழியால்
வளையாழிவளைந்தவளுக்கெளியேய்ம்
வளையாழிவழங்கலெனென்பர்சிலர்.

உறழ்-ஒத்த, ஆழிவளைந்தவன்ஆமிதேவி, வளை, வளையல், ஆழி-மோதிரம். (௩௯)

விழைவோடுறிவெண்ணெய்துகார்த்ததென
உழைமேவியகானழலுண்டனையால்
நிழன்மேவியநித்திலமாலையையென்
அழல்போலவமைத்தனையென்பர்சிலர்.

விழைவோடு - விருப்பத்துடன். உழை-மான், கானழல் - காட்டுத்தீ, (தாவாநல
ம்) நித்திலமலை - முத்துவடம். (௪௦)

கடியாதுகொல்காளியன்வெவ்விடமும்
படியீதுதவிர்த்தல்செய்பைம்புயலே
விடமாமெனமெல்லியதென்றலினால்
இடர்நீசெயலெவ்வகையென்பர்சிலர்.

படி - பூமி, பைம்புயல் - பசியமேகம் (௪௧)

புள்ளின்பருவாயதுபோலநனி
விள்ளுங்குயில்வெவ்வியவாய்கிழியாய்
தள்ளுந்தாமானதுதான்மொழியால்
எள்ளுந்தரம்வைத்தனையென்பர்சிலர்.

புள் - கொக்கு, பகு - பிளந்த. (௪௨)

கண்ணபிரான் துவாரையடைந்தவத்தியாயம்.

உடு

அள்ளித்தழன்முன்னாயின் நதையெம்
உள்ளத்தினினின்று முயிழந்தனைகொல்
துள்ளிச்சுடநெஞ்சு துடிக்குமென
வள்ளைக்குழைமங்கையர்சொல்வாரசிலர்.

அயின் நதை - உண்டதை.

(சுந)

களியோடெதிர்கண்டவர்கண்களோர்
அளியோடுமறித்தும்விடாயதனாள்
ஒளியேர்பெயரும்நனைகண்ணனென
எளியேமதறிந்தனமென்பாரசிலர்.

அளி - கிருபை.

(சுச)

மன்றச்செழுமாமதுரைப்பதியில்
குன்றத்தனுவீறழிகொற்றவனீ
ஒன்றித்தனுநாயொழித்திடுதல்
இன்றைக்கரிதோபுகலென்பாரசிலர்.

குன்று - மலைபோன்ற, அத்தனுவீறு - அந்தத்தனுவின் பெருமையை, இத்த
னுநாண் - இத்தத்தனுவின் நாணினே.

(சுடு)

வழியோடொருமங்கையைவாலனின்முன்
ஒழியாவுடலோடுமெடுத்தொழிவாய்
மொழிவேமுயிர்முற்றுமெடுத்தொழிதல்
எழிலேசெருமுனக்கெளிதென்பாரசிலர்.

எழில் - அழகு.

(சுக)

மைக்கார்கிகர்வோயிடைமாதர்துகில்
அக்காலமகற்பயிற்சிகொளோ
புக்கேமணிபொற்றுக்கில்பார்வையினால்
இக்காலமகற்றினையென்பாரசிலர்.

மைக்கார் - கரியமேகம், பயிற்சி - பழக்கம்

(சுஎ)

சென்றோடியதீயவனாகியகன்
நன்றோடியெறிந்தனையாசில்விழிக்
தன்றோடியோமணியாழிகழன்
நின்றோட்டெறிந்தனையென்பாரசிலர்.

தீயவன் - வத்ஸாஸூரன், கன்று - வளையல், ஆழி-மோதிரம்.

(சுஅ)

தகைகொண்டிறுதானவனாகுமழல்
உருகின்றடர்குறையொழித்தனையால்
புகுமெம்முடனெஞ்சுபுழுங்கவழன்
நிகறென்றலொழித்திலையென்பாரசிலர்.

குறை - சுழற்காற்று, தானவன் - த்ருணபர்த்தன்.

(சுக)

மு த ற் ற த த ம்.

துதிசேர்வியன் றுயராவகைவெங்
க திரோனைமறைத்தல்செய் காவலநற்
பதியாகவெம்பாலணையாயெனினும்
மதிபோகமறைத்திலையென்பர்சிலர்.

துயராவகை - துக்கியாதபடி.

(௫௦)

மன்னிப்புலவோர்பொழிமாமலர்கூழ்
உன்னைப்புகழ்வோருனைநேர்வதுமெய்
துன்னிப்பொழிவேண்மலர்கூழ்தலினீ
என்னப்பொலிவேமிவெண்ணபர்சிலர்.

புலவோர் - தேவர், வேள் - மன்மதன்.

(௫௧)

தேராம்வரைமீதுமெஞ்சிந்தையெனும்
நீரார்மலர்மீதுநெடுங்கணெனும்
ஆரர்கலிமீதுமம்முவரென
ஏராகவிருந்தனையென்பர்சிலர்.

வரை - மலை, ஆர்கலி - கடல்.

(௫௨)

மைவண்ணமலர்க்குழன்மாதரெலாம்
தைவண்ணமலர்க்கணைகாமன்விலாஸ்
தைவண்ணமனத்தொடுநாடினராய்
இவ்வண்ணமிரங்கிடவேகினனே.

மைவண்ணம்-மேகநிறம்.

(௫௩)

அறுசீர்க்கநிநெடி லாசிரியனிருத்தம்.

தூண்டுவாம்புரவிமேலுந்துளிமுகிலகடுகிண்டு
நீண்டபொற்கொடித்தேதர்மேலுநிழல்பொருகளிற்றின்மேலும்
பாண்டவர்குருநாடெல்லாம்படர்ந்தனர்பரிவிற்புல்வி
மீண்டனர்வாடுநீஞ்சமீன்கிலாத்தொடரமாதோ.

அகடு - வயிறு (நடு)

(௫௪)

விண்ணகம்வணக்குமாற்றல்வெந்திறலவுணர்த்தேயத்துக்
கண்ணகன் ஞாலங்காக்குங்காவலன்றனைக்காக்க
அண்ணல்வேற்றருமன்விட்டவாடலந்தானெவள்ளம்
பண்ணமைபசும்பொற்றிண்டேர்ப்படையொடுநடந்ததன்றே.

வணக்கும் - வணக்கச்செய்கிற, கண் அகல் - இடமகன்ற, அண்ணல்-பெருமை()

வளங்கொள்பாஞ்சாலநாடுமலர்ப்புணல்யமுனைநாடும்
தெளிந்தவெண்முத்தஞ்சிந்துந்தீம்புனற்சிந்துநாடும்
இளங்களியானைமன்னரெதிர்கொளவிறுத்துமாரீர்
விளிம்படுத்தியுயராத்தமெல்லெனச்சென்றுசேர்ந்தான்.

இறுத்து - தங்கி.

(௫௫)

அதிர்கடல்வேலிமூதூரணித்தெனக்குறுகியண்ணல்
இதமொளிமுத்தினூடேயெறித்தலிற்செவ்வாயன்ன
மதுவிரிமுளரிசேர்ந்தவண்ணமொத்திலங்குகற்றைக்
கதிர்வீர துவர்வாய்வைத்துக்கல்லெனமுழக்கினாளுல்.

குறுகி - கிட்டி, கதிர்வீர - ஒளியுள்ளசங்கு, துவர்வாய் - பவளம்போலும்வாய்.

குடவளைமுழக்கங்கேட்டுக்கொற்றவன்வந்தானென்றாக்
கடலுடைத்தெழுந்ததென்னக்கடாம்பொழிகளிற்றிதேனும்
விடுகணைவிசையவாயவெம்பரிவெள்ளமிண்ட
இடிமுரசியம்பவெள்வேல்யாதவரெதிர்சென்றுற்றார்.

என்ற - என்று, கடாம் - மதீர்.

(௩௮)

மண்ணவர்க்களப்பில்காலம்வைகுந்தமருவினோருக்
கெண்ணிழற்கணமாம்போலவெங்களுக்கலப்பில்காலம்
கண்ணநிற்கலந்துவைகிற்கணமரைக்கணமேயெனும்
அண்ணனிப்பிரியினென்றேனவாயிரமுகமாமென்றே.

அளப்பில் - அளவில்லாத.

(௩௯)

நான்மறையாளர்வாழ்த்தருமுடியரசர்தாழ
நீனுயர்கொடியோனாதிவெந்திறற்குமரவெல்லாம்
தானையோடிற்றைஞ்சாநிற்பத்தாமரைமலரின்வாழும்
தேனவாந்தெரியன்மார்பன்நிருநர்க்கென்றுபுக்கான்.

நரும் - பிரகாசிக்கிற, தாழ - வணங்க, தானையோடு - சேனையோடு.

(௪௦)

கண்ணனைக்கண்ணினாலுங்காதல்செய்மனத்தினாலும்
உண்ணெகிழ்ந்தன்பினாலெயுருகுமழலைத்தீஞ்சொற்
றண்ணுங்குமுதவாயாற் சாற்றியகிளவியாலும்
பெண்ணமுதனையல்லார்பெட்பொடுதழீஇக்கொண்டாரால்

கிளவி - சொல், பெட்பொடு - விருப்பத்துடன்.

(௪௧)

எழில்வளர்செம்பொன்மார்பனிறைநஞ்சியுந்தொழுவார்தம்மைத்
தழுவியுந்தடக்கைதொட்டுந்தண்ணகைமுகிழ்த்துநோக்கி
மொழியினிதுரைத்துஞ்செவ்விமுகமலர்ந்துவகைபொங்கச்
செழுநகர்மாந்தர்க்கெல்லாஞ்செய்தனன்சிறப்புமாதோ.

உவகை - மகிழ்ச்சி.

(௪௨)

தந்தைதாடொழுதுதாயர்தளிரடிசென்னிகுடிச்
சுந்தரிமழைக்கட்செவ்வாய்த்தேவியர்கிவலைசிந்தி
வந்தெழுநங்கார்கண்டமடமயிற்றுமுத்தின்மொய்ப்பக்
கொந்தழலாழியான் மன்குருமணிக்கோயில்புக்கான்.

சென்னி - தலை, அரி - இரோகை, மழை - குளிர்ச்சி, மடமயில் குழாத்தின் - இளமயிற்கூட்டம்போல, ஆழியான் - சக்கராயுதனாகியகண்ணபிரான், குருமணி - நிறமுள்ளமணி. (௬௩)

பண்ணெனப்பழுத்ததீஞ்சொற்பவளவாய்முளரிப்பாவை
கண்ணெனக்கிடந்தநீலக்கடலினுங்கறங்குதெண்ணீர்
மண்ணகமடந்தைகொங்கைவரையினுமுறைந்தமாயன்
விண்ணெனத்திகழ்ந்துவிண்ணோர்பரவலீற்றிருந்தானன்றே.

முளரிப்பாவை - திருமகள், கறங்கு - ஒலிக்கின்ற, மண்ணகமடந்தை பூமிப் பிராட்டி. (௬௪)

கண்ணபிரான் துவரையடைந்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் களக.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐ ந் தா வ து

பரிட்சித்துவின் றோற்றமுழைத்தவத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

என்ன லுமுனிவரிகற்பரித்தாமாவெய்கணையுத்தரையுற்றின்
மன்னியகுழவிசெருக்கலாவண்ணமாயவன்காத்தனனென்றாய்
கன்னியந்தளவோன்காத்ததும்பிறந்துகமலலோசனன்கதைகேட்ட
தன்மையும்புகலவேண்டுமென்றுரைப்பச்சாற்றினன்குதமாமுனிவன்.

செருக்கலாவண்ணம் - கொல்லாவகை. (௧)

குழ்தருபொலந்தண்முடியினன்வயிரத்தொடியினனிலகுபொற்றுகிலான்
தாழ்மணிக் குழையன்கடுங்கதைசுழற்றுந்தாமரைக்கரத்தினனாகி
உழுவெவந்தீப்போலுத்தரையுற்றினுறுகணைகுழவிமேலுறாமல்
ஆழியானுக்கோர்பெருவிரலவையாயதோருருக்கொடுபுரந்தான்.

தொடி - தோள்வளை, கதை - தண்டு, புரந்தான் - காத்தான் (௨)

கவிவிருத்தம்.

பரிவிளிற்றிங்களோர்பத்துஞ்சென்றபின்
குருவிளந்திங்களங்குழவிபோன்மென
உருவளர்குழவியையொசியுதுண்ணிடை
வருமுலையுத்தரையுறுவாய்த்தனன்.

திங்கள் - மாதம், சந்திரன். ஓசியும் - துவள்கின்ற, வயிறுவாய்த்தனன் - கருவுயிர் த்தான். (௩)

பரிட்சித்துவின் ரூற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

உக

போற்றிடுதவுமியன்முதலபுங்கவர்
தோற்றியபுதல்வனைச்சூழ்ந்துநான்மறை
சாற்றியவிதிமுறைச்சாதநல்வனை
ஆற்றினர்புவிமிசையறங்களிப்பவே.

தெளமியன்-பாண்டவர்புரோகிதன், சாதநல்வனை - பிறவிச்சடங்கு(ஜாதகர்மம்)

மழைவளஞ்சிறந்திடமலர்த்தபாரெலாம்
நிழன்மதித்தனிக்குடைநிழந்துகாவலன்
பொழிவதுபுரிந்தனன்பொருவில்பொன்மழை
முழுமறையந்தணர்முகந்துகொள்ளவே.

பொழிவதுபுரிந்தனன் - பொழிந்தான்.

(ரு)

தள்ளருங்கொடையினுற்சார்ந்தவஞ்சிறைப்
புள்ளினுக்குயர்துலேபுக்கவேந்திவன்
எள்ளலின்பினுலெறித்ததூனெழு
வள்ளுகிர்மடங்கலேவழுத்துதோன்றலே.

புள்ளினுக்குயர்துலேபுக்கவேந்து - சிபிச்சக்ரவார்த்தி.

(சு)

மேதகுதயாதராமன்மெய்மையால்
திதகல்விசயன்வெஞ்சிலையினுலிவன்
எதமில்பொறுமையாலினியபார்மகள்
ஒதியதாபுலகுயிர்புரத்தலான்.

சிலையினுல் - வில்வித்தையால்.

(எ)

காட்கியாலிந்திரன்கநகமீட்டுநல்
மாட்சியைவடதிசைத்தலைவன்மாதவத்
தாட்சியாலரும்புகழரசமாமுனி
பூட்சியோடுமைதன்பொற்பினுலிவன்.

வடதிசைத்தலைவன் - குபேரன், பூட்சி - உடம்பு, பொற்பு-அழகு.

(அ)

இருபொழுதுந்திகழ்ந்திடைவிடாமலே
மருவிளமதியெனவயங்குசீரினான்
பரதனின்மகன்செயும்பண்பினானிகல்
செருவிடைப்பகைஞரைச்செகுக்குஞ்சிங்கமே.

இகல் - பகை, செரு - போர்.

(க)

காந்துள்விழிக்கலிகழ்ந்துதிண்புயத்
தேந்துபார்முழுவதுமினிதினாண்டபின்
சாந்தமாதவரோடுசார்ந்துகங்கையின்
பாந்தளாலுடல்விழப்பரத்திண்ணணுவான்.

பாந்தள் - பாம்பு.

(க0)

மு த ற் க ந் த ம்.

கோதகல்கணிதநூல்குறித்தவாறென
மாதவரரசன்முன்வழங்கியிவ்வகைச்
சாதகமெழுதினர் தாழ்த்தடக்கைவெம்
போதகமெனவளர்புதல்வற்காங்கேரா.

கோது - குற்றம், போதகம் - யானைக்கன்று.

(கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியனிருத்தம்.

தீத்திரஞ் சிமிழிந்தச்சினப்படையடாதுநம்மைக்
காத்துவையிவன்யாரென்றுகருவினிற்கண்ணன்மன்னைப்
பார்த்தலிற் பரிட்சித்தென்றும்பரஞ்சுடர்நல்கலாலே
வந்துசீர்விண்டுராதென்னுான் னுமமுற்றான்.

அடாது - கொல்லாயல்.

(கஉ)

மறமலிநெடுவேன்மன்னன்மணிக்குறங்கிருந்தும்வீமன்
துமமலரலங்கன்மாலத்தோளின்மேற்றவழிந்தும்பார்த்தன்
எறிக்திர்ப்பரிதியன்னவேந்தெழிலாரமார்பின்
குறுகுறுநடந்துஞ்செவ்வாய்க்கோமகன்வளர்கின்ற னால்.

மறமலி - கோவமிருந்த, குறங்கு - தொடை.

(கங)

துள்ளுவாம்புரவியூர்த்துசுழித்துவெண்முத்தஞ்சிந்தும்
வெள்ளிவெண்டினாயிற்றேன் றும்விரிக்திர்த்திங்கள்காட்டும்
கொள்ளைமாமதத்தநால்வாய்க்குஞ்சரமிவர்த்துபொற்கோட்
டொள்ளொளிரிலக்குன்றத்துதித்தசெங்கதிவைவல்லும்.

நால்வாய்க்குஞ்சரம் - தொங்குதிவரையையுடையானை.

(கச)

அலைக்கடற்பவளச்செவ்வாயஞ்சிறையன்னமேபோல்
கலைக்கடல்வடித்துப்பெற்றகாட்சியான்மாரிகாகக்
மலைக்குடையெடுத்துநின்மெளவலந்தொடையினுனே
இலக்கமற்றுயர்ந்தசோதியென்றுணரிளங்கோவேய்க்கும்.

மலைக்குடை - கோவர்த்தநகிரியாகியகுடை, மௌவல் - முல்லை.

(கடு)

நடைநவில்பரிக்குத்தங்கணகுலனைக்கடுக்குங்கூர்வாட்
படையினுக்குலகமெல்லாம்பழிச்சநற்றதைநேரும்
உடல்குழைவரிவிலாண்மைக்கோங்கெழில்விசயனெக்கும்
கொடையினுக்கிருள்கால்குங்கொழுஞ்சுடர்மகனையெள்ளும்

கடுக்கும் - ஓக்கும், தாதை - தந்தை, சுடர்மகன் - கர்ணன்.

(கசு)

முழுவலிக்கெழுஞ்சுன்றோடுமுனிந்ததோள்வீமன்மானும்
தழையுநல்லளிக் குத்தண்டார்த்தருமனைப்பொருவுந்தாழா
அழகினுக்கழகுவாய்த்தவம்புயமடந்தைபுல்லும்
குழகன்முன்னுயிர்த்தசெவ்வக்கோவிளங்குமரன்போலும்.

பரிட்சித்துவின் ரோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்

நக

மானும் - ஓக்கும், அம்புயமடந்தை புல்லங்குழகன் - திருமால், இளங்குமரன் - மன்மதன். (கஅ)

மங்குரோய்பசும்பொற்கோட்டுமால்வளையனைத் துந்தாங்கும்
துங்கவெண்டிரைப்பார்தாமேசுமந்திடப்பணைத்துவீங்கும்
குங்குமக்குவவுத்திண்டோட்குமரனல்வணப்புநோக்கித்
திங்களங்கவிகைமன்னன்செருக்கின்னற்றருக்கின்மிக்கான்.

மங்குல் - மேகம், கோட்டு - சிகரங்கலையுடைய, மால் - பெரிய, பணைத்து-பருத்து, குவவு - திரட்சி, திங்களங்கவிகைமன்னன் - மன்மதன் (கஅ)

கண்ணையழைத்துக்கண்ணன்காத்திடக்கறங்குடெண்ணீர்
மண்ணகம்புரக்குமாற்றன்மன்னவர் திறைகொடும்ப
அண்ணலம்புரவிலேவியாற்றினனொருமூன்றென்ப
தண்ணளிதளிர்த்துப்பொன்னந்தருவெனத்திகழுநீரான்.

புரக்கும் - காக்கின்ற, புரவிலேவிய - அசுவமேதம். (கக)

எண்டிசைகடந்தேதாளானியற்றியவேள்விகாத்து
வண்டுகொப்புளித்துமாந்தமதங்கலுழ்களிகல்யாணை
ஒண்டிறல்விளங்குகடங்கோடொசித்தவன்விசயகுறூடு
வெண்டலைப்புணரிலேவியனகரெய்தினுஞ்.

மாந்த - குடிக்க, கலுழ் - ஒழுகுகின்ற, ஓசித்தவன் - ஒடித்தவன். (கஉ)

பரிட்சித்துவின்ரோற்ற முரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் நாகூரம்,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆறுவது.

தன்மன்முதலானவர்வீடுபெற்றவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

அறநெறிகெழுமியவறத்தின்காதலன்
நிறைமதிக்குடைபுவிநிழற்றுநாளின்வாய்
விறல்கெழுதவர்புகழ்விதூர்வீங்குநீர்த்
துறைபலபடித்தன்னறுவீற்றோன்றினான்.

கெழுமிய - அடைந்த, அறத்தின்காதலன் - தருமபுத்திரன், தவர் - தபோதநர், துளைவின்-விரைவாக. (க)

வி துரனைக்குலத்தொடும்வேந்துகைதொழாச்
சதுரநீயெவ்வுழிச்சார்ந்துவைகினை
துதிதருமவ்விடனன்றிச்சொல்லிய
கதிதருதீர்த்தந்தான் கருதினவேறுண்டோ.

வேந்து - தருமன், கைதொழா - கைகுவித்துவணங்கி. (௨)

மேதகுமாயவனோடுமேவிய
யாதவிரினிதிருக்குநர்கொலோவென
ஒதலன்பட்டமையுலகுகாவல்செய்
காதலனெஞ்சகங்கலுழுமென்னவே'

பட்டமை - நடந்தசெய்தி. (௩)

வேற்றிறல்விதுரனவ்விழியின்மன்னனைக்
காற்றின்மாமகன்றருகவளமார்ந்துமெய்
போற்றுதியோவெனப்புக்ன்றநல்லறம்
சாற்றியும்புகுத்தனன்றவவனத்தரோ.

விழியின்மன்னன் - திருதராட்டிரன், காற்றின்மாமகன் - வீமன், கவளம் - பிடிய
ன்னம், ஆர்ந்து - உண்டு, (௪)

தந்தையைக்காலேபாப்த்தருமன்கண்டிலன்
எந்தைமற்றெவ்வுழியேகினுனென
அந்தளிரலங்கரூழாசன்மார்பிடைச்
சிந்தினன்கட்புனறெருமந்தானுளம்.

தெருமந்தான் - மயங்கினன். (௫)

நிலையிலாச்செல்வமேநினைந்துமைந்தரைக்
கொலைபுரிந்தனெனைக்குறித்தென்பாலிரான்
கடிபுனற்கங்கையிற்கவிழ்த்திட்டான்கொலோ
வலவெவன்றனவன்வலவற்கண்டரோ.

குறித்து - எண்ணி, வலவன் - தேர்ப்பாகன் (௬)

யாங்கிறந்தான்கொலோயானுங்காண்கிலன்
தேங்கமழ்தாரினுயென்றுதேர்விடும்
ஆங்கவனுரைப்பநின்றவலமெய்துழித்
தூங்கிசைநாதன்றோன்றிச்சொல்லுமால்.

அவலம் - துன்பம். (௭)

கரமிலாப்பசுமுதற்கரங்கன்காலிலா
மரமெலாமுதலதாவரங்களாய்வரும்
புரமெலாநின்றயிர்போற்றியூட்டிறும்
பரமெலாம்பூண்டவனொருவன்பார்க்கினே.

கரம் - கை, மிருகம். புரம் - சரீரம், பரம்-பரம்பொருள். (௮)

தன் மன் முதலானவர் வீடுபெற்றவத்தியாயம்

௩௩௩

உடையவன் மூக்குறுங்கயிற்றினுக்குமேல்
விடையவன் கைவழிமேவுமாறுபோல்
உடைபெற முயிர்கனோர் காணுலென்றால்
படிமையையொருவருக்கொருவர்பற்றெவன்.

மூக்குறுங்கயிற்றின் - மூக்காங்கயிற்றினால், விடை - எருது, எவன் - யாது.

இனையனீ மன்னன் மனையெழ்தன்னொடு
வினையறநோற்றநல்விதூரணுத்திடப்
பனிவரைச்சாரலிற்படர்ந்து கண்ணிலான்
நினையருமாசுவநிரப்புகின்றனன்

கண்ணிலான் - நிருதராட்டிரன், படர்ந்து - சென்று

(௧௧)

ஏகிலங்காண் கிலையினியொரைந்துநான்
பொருழிக்காட்டழல்பொச்சிமெய்சுடத்
தோகையொடியுந் தென்துண் ணுமென்றனன்
நாகணையானிசைநவிறுநாரதன்.

நாகணையான் - சர்ப்பசயநாகியிருமால், உயர்நெறி - வைகுந்தம்.

(௧௨)

நற்றவனடந்தபினறியபுந்தொடை
வெற்றி வல்லிமனைநோக்கிவெய்துயிர்த்
தெற்றுவெண்டிரைநிலனைமுமேத்தல்செய்
கொற்றவெண்கவிகையான்கூறலுற்றனன்

வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்து.

(௧௩)

மழைமதம்பலர்தருமத்தவாரணம்
அழுதரும்வாம்பரியரத்தமாமழை
பொழிதருநெய்பொழிகின்றபொங்குடல்
எழுதருகின்றிலவிடக்கும்வானமே.

மத்தவாரணம் - மதயானை, புலர்தரும் - வற்றும், அழுதரும் - அழும்.

(௧௪)

மண்ணகமதிர்தருமலைதுளக்குறும்
ஒண்ணிறக்கதிர்புகைந்தூர்வளைப்புறும்
அண்ணலங்கதிர்செய்கோனமர்வினைத்திடும்
கண்ணிடனொமாத்கலங்குநெஞ்சமே.

துளக்குறும் - அசையும், ஊர் - பரிவெஹம், கண்ணிடனும் - இடக்கண் துடிக்கும்.

ஆழியாற்காணியவாங்குச்சென்றனன்
பாழிசால்விதற்படைப்பார்த்தன்மீண்டிலன்
எழ்மதியிறந்தனவென்செய்தான்கொலோ
குழ்கலன்வினைந்ததுதோன்றிற்றிலையால்.

ஆழியான் - கண்ணன், காணிய - பார்க்க, பாழி - பெருமை, எழ்மதி - எழுமாதம்,

மு த ற் க ண் த ம்.

எனமொழிந்திருந்துழியிறங்குசென்னியன்
பனிவருகண்ணினன்பார்த்தனெய்தினான்
தனிநெடுவெண்குடைத்தரணிகாவலன்
வனைகழற்சேவடிவந்துவீழ்ந்தனன்.

இறங்குசென்னியன் - தாழ்ந்தமுடியுடையான்.

(௧௬)

அடிமிசைவீழ்ந்தெழுமாடல்வெஞ்சிலைப்
படிபுகழ்பார்த்தனைநோக்கிப்பைம்பொரு
டுடையபுங்கவருமுள்ளுவக்குமெய்ம்மைசேர்
சுடர்விடுகுடுமியேற்றருமன்சொல்லுவான்.

ஆடல் - வெற்றி, பைம்பொருடு-சுவர்க்கலோகம், புங்கவர்-தேவர், குடுமி-துணி.

மேவியதாயினெப்பயந்தவீரனும்
ஆவியின்வருமெழிலுநுசர்தம்மொடும்
தேவகிமுதலெழுதேவிமாரொடும்
மாவுதைமார்பனைப்பயந்தமாமனும்.

அநுசர் - தம்பியார், மா - இலக்குமி.

(௧௮)

யாதவர்யாவருமிராமன் தன்னொடு
தாதவிழ்தண்டுழாய்த்தாமமார்பனும்
கோதையங்குடுமியேற்கொற்றமைந்தரும்
தீதிலரேகொலென்றெடுத்துச்செப்புவான்.

இராமன் - பலராமன், தாமம் - மாலை.

(௧௯)

ஒருபொருளொருவருக்குதவன்மாற்றினோர்
பொருவரும்பிறர்மனைவியரைப்புல்லினோர்
தருமெழிலன்புடைத்தாயைத்தந்தையை
அருமைநற்புதல்வரையளித்திலாரென.

மாற்றினோர் - தடுத்தவர்.

(௨௦)

வளரொளியிழந்தனைவதனம்வாடினை
அளியுளர் துளவினானகன் துளான்கொலோ
கினைருளுக்காயிடைக்கெழீஇயதுண்டுகொல்
துளிவருகண்ணினைசொல்லுகென்றனன்.

வசநம் - முகம், அளி - வண்டு, உளர் - கிண்டுகிற.

(௨௧)

என்றலுங்காவகமெரிக்குரல்கிய
வன்றிறற்சிலையினன்மறுகிக்கூறுவான்
குன்றெனவுயரியகொற்றமாதவர்
துன்றிவந்தருளியசாபஞ்சுற்றலால்.

காவகம் - காண்டவவநம், எரிக்கு - அக்கினிதேவனுக்கு, ரல்கிய - கொடுத்த, வன்
றிறற்சிலையினன் - அருச்சுநன், மறுகி - மயங்கி.

(௨௨)

தன்மன்முதலானவர் வீடுபெற்றவத்தியாயம்.

௩௫

வருண னல்வினை தருமட்டுமாந்தினர்
பொருகளிவினைத்தனர்புகையுங்கண்ணினர்
திருகு வெஞ்சினத்தினர்செறிந்தயாதவர்
ஒருவரொடொருவர்போருமுந் துமாண்டனர்.

மட்டு - கள்.

(௨௩)

உடையநஞ்செயலெனவுணரக்கண்ணினால்
முடிவறுபனை ஞ்லொழுடித் துக்காத் தருள்
கடிமலர்த்துளவணிகண்ணனவ்வழி
உடலைசெய்திறந்தையானுடியென்சொல்கேள்.

உடலை - நடித்தல்.

(௨௪)

ஈரெணயிரர்முதலேழைமார்க்கோச்
சீரிலாவேடுவர்கினத்திற்கைக்கொளப்
போரினும்புகுந்தகாண்டவம்பூங்களை
வீரமொடென்வலிவிசயங்கைக்கொடு.

ஈரெணயிரர்-பதினாறுயிரவர், விசயம் - வெற்றி.

(௨௫)

கன்னியந்துளவணிகண்ணன் கண் னுறான்
என்னையுமொளித்தன்கினகினுனெனச்
சொன்னதுக்கட்டிலுந்துளங்கினுனும்
மன்னன்மெய்யுணர்வினும்மனந்தெருண்டனன்.

தெருண்டனன் - தெளிந்தான்.

(௨௬)

ஏட்டிணர்க்காவகமொரிவளைத்துணை
கோட்டியசிலையினுன்குமரன்மைந்தனுக்
காட்டிணன்பூம்புனலவனிகாக்கெனச்
சூட்டிணன்மணிமுடிசுடரெறிப்பவே.

ஏட்டிணர் - இத்தீக்களோடுகூடிய பூங்கொத்துக்களையுடைய, காவகம் - காண்டவ
வகம், கோட்டிய - வளைத்த, பூம்புனல் - அபிஷேகம்.

(௨௭)

உலங்கெழுதோளநிருத்தலினங்கிய
உலங்கெழுந்நவப்பயத்தினல்கிய
அலங்கல்வேல்வச்சிரற்கரசுநல்கினுன்
மலர்ந்தபூங்காவுழுமதுரைகாக்கவே.

வச்சிரற்கு - வயிரப்படையையுடைய இந்திரனுக்கு,

(௨௮)

அங்கியைமனக்கணையடைத்திலிங்கமாம்
துங்கவெந்தனுநனினதொலைந்துநீங்குறத்
தங்குமைம்பூதமேமுதலத்ததுவம்
பொங்குமுன்னெழுமுறைமுறையின்போக்கியே.

அங்கி - அக்கினி, இலிங்கமாம் துங்கவெந்தது - குக்குமசீரம்.

(௨௯)

நாக்கடைபுரட்டுபைநாகத்தாடிய
கார்க்கடல்வண்ணனைக்கருத்துணை
மாக்கடற்றூனைதன்மருங்குழுவது
நோக்கலன்வடதிசைநாக்கியகிணன்.

பைநாகம் - படத்தையுடையபாம்பு, (காளியன்) கார்க்கடல்வண்ணன்-கண்ண
பிரான். (௩௦)

விரிதருஞ்சியன்விரித்துத்தேதார்
மரவரியுடையின்மலர்ந்தகாட்சியன்
உரையிலுணைகந்தொற்றைவெண்குடைத்
தருமனாகக்கியதன்மையென்சொல்லேகன்.

குஞ்சியன் - சிகையையுடையவன், மரவரி - வற்கலை, ஸ்ரீ - உணவு. (௩௧)

தலையவிழ்ஞ்சினன்றமன்சென்றவா
றியருமேகினர்யாருமேத்துற
வளர்புகழ்த்துருபதன்வரத்திறேறூன்றிய
அளியபூஞ்சிறடியணங்குமேகிணன்.

துருபதன்வரத்திறேறூன்றியஅளியபூஞ்சிறடியணங்கு - த்ரௌபதி. (௩௨)

பயில்புகழைவரும்பட்டர்ந்தங்கையும்
உயர்வுறுபரன்கழலொன்றுபட்டனர்
மயிலெருத்துறத்தருமாயன்செவடி
சூயின்மொழிக்குந்தியுஞ்சென்றாகுடினன்.

பயில் - மிகுதியாகிய, பட்டர்ந்த - சென்ற, மயிலெருத்து - மயிற்பிடர், உறத்தரு-
ங்கர்த்த. (௩௩)

பொய்தபுகாட்சியிற்புலனடக்கிய
செய்தவன்சபித்தலிற்சேர்ந்தமெய்யினை
மெய்தலைமணந்தநல்லிதூன்விட்டனன்
எய்தினன்றென்புலக்கிறமையென்பவே.

பொய்தபுகாட்சி - மெய்யுணர்வு, செய்தவன் - முனிவன், தலைமணந்த - கலந்த,
இறைமை - தலைமை. (௩௪)

இதியகாசையபுவந்துகட்பவர்
காதல்செய்மாயனைக்கலப்பரென்றுசீர்
மேதருவிண்ணொதன்செய்மெய்த்திறம்
சூதமாமுனிவரவெடுத்துச்சொல்லுவான்.

காதை - சரித்திரம், உவந்து - விரும்பி, விண்ணொதன் - பரிசுதித்து. (௩௫)

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௨௩௨௬.

சூகிருஷ்ணசகாயம்.

ஏ ழ ர வ து

பரிட்சித்துக்கலிகழிந்தவத்தியாயம்.

வேறு.

மண்டலீகர்மகுடமலர்ந்ததாட்
புண்டரீகம்புனையமுடிபுனைந்
தண்டகோளமளந்தபெரும்புகழ்
விண்டுராதன்வியனிலங்காத்தனன்

புண்டரீகம் - தாமரைமலர், வியன் - பெரிய. (ச)

வேந்தனுத்தரன்மெய்த்தவத்தீன்றருள்
வந்துகொங்கையிராவதியென்னுமோர்
காந்தண்மெல்விரற்கண்ணியினலம்
மாந்தினன்கமழ்மன்றலந்தாரினான்.

உத்தரன் - விராடராஜன்மகன், இளநலம் - இளம்பருவத்தின்பம், மாந்தினன் - அதுபவித்தான். (உ)

ஐயதார்க்சனமேசயனாகியா
வையம்போற்றிடுமைந்தரோர்நால்வரைச்
செய்யவாய்ப்பசங்கிள்ளையந்தன்மொழிப்
பெய்மலர்க்குழற்பெண்ணணங்கீன்றான்.

ஐய - அழகாகிய, தார் - பூமலை, பெண்ணணங்கு - இராவதி. (ங)

முரிதடந்திரைமுத்தெறிகங்கையங்
கரையில்வானங்களிப்பக்கடவுள்வாம்
புரவிவேள்வியோர்மூன்றுபுரிந்தனன்
அருநிதித்திராளந்தணர்க்காக்கினான்.

முரி - மடங்குகிற, கடவுள் - தெய்வத்தன்மை, வாம்புரவி - தாவிச்செல்லுங்குதிரை, புரவிவேள்வி - அசுவமேதயாகம். (ச)

வேறு.

அடல்விளையயிலெயிற்றண்ணல்வாளரிக்
கொடிவலனுயரியகொற்றமன்னவன்
விடுசுடர்க்குடமிவேல்வெற்றிகாட்டுவான்
வடபுலத்தெழுந்தனன்வளைகலத்தவே.

அடல் - வெற்றி, அயில் - கூர்மை, எயிறு - பல், அண்ணல் - பெருமை, வான் - ஓளி, அரிக்கொடி - சிங்கக்கொடி, சுடர் - ஓளி, குடமி - துணி, வளை - சங்கு, கலித்த - முழங்கின. (இ)

பாரிடைமிதிக்கிலபறக்கும்பச்சைமான்
தேரினனென்றையந்திகிரிமன்னவன்
போர்கெழுதானையம்புணரியூடுழு
தேரிளங்கதிரெனவெழில்சிறந்தனன்.

மான் - குதிரை, திகிரி - சக்கரம், தானையம்புணரி - சேனாசமுத்திரம். (௬)

தங்குலம்விளக்கியதரணிகாவலன்
வெங்கதிர்மரபின்வாழ்வெந்தர்போர்தெறும்
பொங்கொளிகண்டொளிபொலியத்தோன்றிய
திங்களேபோன்றதுநிலகவெண்ணுடை.

வெங்கதிர்மரபு - சூரியகுலம், தெறும் - வெல்லுகிற. (௭)

வள்ளறன்றிருமகன்வழிவிளக்குறும்
அள்ளிலவேலினாடேனாக்கிய
வெள்ளநீர்க்கங்கையின்வெள்ளிவெண்டிரை
துள்ளல்போன்றனதுணைக்கவரித்தோற்றமே.

அள் - கடர்மை, ஆடல் - வெற்றி, துணைக்கவரி - இரட்டைச்சாமரம். (௮)

அடும்படைமன்னவனளவிறுனையைப்
படுத்திரைக்கரையுறுபரவையென்பதென்
விடுஞ்சுடர்த்தேர்செலமிடைந்ததுளரியால்
நெடுங்கடலேழுநன்னிலங்களாயவே.

அடும் - கொல்லுகிற, பரவை - கடல், மிடைந்த - நெருங்கின. (௯)

குடியவாகைவேல்வேறதைச்சுற்றியே
காடியவாள்பரிநாகந்தேரெனும்
நீடியசேனையிநிலததடங்குதல்
ஆடியினடங்குமாகாயம்போலுமே.

ஆள் - காலாள், பரி - குதிரை, நாகம் - யானை, ஆடி - கண்ணாடி. (௧௦)

நிலவரைப்பினினனிநிமிர்ந்தசேனையால்
உலவியநற்களும்பேரோங்குதல்
மலர்தலைப்புலிகண்மருவித்தொட்டிடாப்
புலவரைத்தொடவவட்போதல்போலுமே.

நிலவரைப்பு - நிலவுலகம், உம்பர் - ஆகாயம், தலை - இடம், புலவரை - தேவரை

கவட்டொடுமுயர்மரங்கைக்கொள்யானமேல்
குவட்டெழும்தியெனுங்குடைகள்கண்டுமெய்ச்
சுவட்டொடும்பொலிபடைசூழ்தறிங்கன்கண்
டுவட்டெடுத்தறிதிரையுத்தியொக்குமே.

கவடு - கிளை, குவடு - மலை, சுவடு - தழும்பு, உத்தி - கடல், உவட்டெடுத்தல் - பெருக்கெடுத்தல். (௧௧)

பரிட்சித்துக் கலிகழந்தவத்தியாயம்.

௩௩

உரைபுகழ்மன்னவனோடுபோயின
நிரையணிவேழமாநெடியதானையை
வரையெனமொழிவதென்வரைகணுண்பொடித்
தரையெனநடந்தவத்தானையானேயே.

வேழம் - யானை, தானை - சேனை நிரை - வரிசை.

(௧௩)

வரங்களா லுயர்ந்தவன்வரம்பில்சேனையீர்
உரங்கன்சேர்மனமெனவோடுமைங்கித்
தரங்கமாப்படையினைச்சொல்வோர்காற்கதித்
தரங்கமாய்மொழிவதுதக்கதன்றோ.

உரம் - அறிவு, தரங்கம் - குளிரை, ஐங்குளி - கைகாந்தை, அவை - மல்லகதி, மயூரகதி - வியாக்கிரகதி, வாகரகதி, இடபகதியென்பன, தரங்கம் - அலை.

(௧௪)

படையெனும்வரம்பிலாப்பரவைமேவிநல்
நடையொடுபொருதுடையாதநற்பரி
புடையகல்கரையினிற்பொருதுதத்தமில்
உடைதிரைநேர்சொல்வாருணர்விலோர்களை.

பொருது - போர்செய்து, மோதி.

(௧௫)

மன்னவன்றேர்வடமேருமற்றதேர்
பன்னியவரைகன்குழ்கடல்கன்பாய்பரி
துன்னியகரியிருன்குழ்வரம்பென
உன்னியசேனையிவ்வுலகொடொக்குமே.

பன்னிய - சொல்லப்பட்ட, கரி - யானை.

(௧௬)

வட்டவெண்கலிகையான்மல்லற்பாரதம்
கிட்டினன்கிம்புருடத்தைநண்ணினன்
முட்டினனரிவருடத்தைமூரித்தேர்
விட்டனன்கேதுமாலத்தின்மெல்லவே.

மல்லல் - வளம், பாரதம் - பரதவர்ஷம், கிம்புருடம் - கிம்புருஷவர்ஷம், அரிவருடம் - அரிவர்ஷம், கேதுமாலம் - கேதுமாலவர்ஷம்.

(௧௭)

எய்தினனிளாவிருத்திலின்பமே
செய்தவிரமியகஞ்சென்றுசேர்ந்தபின்
மெய்திகழிரண்மயமேவிமெல்லெனப்
பொய்தபுழுத்தரகுருவிற்போயினான்.

இளாவிருதம் - இளாவிருதவர்ஷம், இரமியகம் - ரம்யகவர்ஷம், இரண்மயம் - ஹிரண்மயவர்ஷம், உத்தரகுரு - யோகபூமியாறனுளொன்று.

(௧௮)

தடத்ததாமரைமலர்த்தடக்கைவில்லினால்
வடக்கொடுகுடக்கெலாம்வணக்கிமன்னவன்

சுடர்ப்பசுமேருவின் குணக்கிறேரமிதேர்
விடுத்தனன்பத்திராச்சுவத்தேமேவினன்.

குடக்கு - மேற்றிசை, வணக்கி - தாழ்ச்செய்து, குணக்கு - கிழக்கு, தோம்இல்-
குற்றமற்ற, பத்திராச்சுவம் - நவகண்டத்தொன்று. (கக)

எள்ளுனர் கிடியனா னிறுத்த திக்கெலாம்
உள்ளவர்பாண்டவரொழிவில்போர்த்திறல்
வெள்ளநீரமுதுகவிரித்திசைக்குமத்
தெள்ளிசையமுதமுஞ்செவிமடுத்தனன்.

எள்ளுனர் - இடழீவார், இறுத்த - சங்கின. (உ௦)

வெருவரமறையவன் விடுத்தவெம்படை
சுருவினில்வளைத்ததுங்கண்ணன்காத்ததும்
பெருவிதன்மரீஇயதான்பிறந்தவண்ணமும்
தொரிதரவிசைப்துஞ்செவியின்மாந்தினன்.

வெருவா - அஞ்ச, பெருவிதல் - பெருவலி, மரீஇய - பொருந்திய, மாந்தினன்-
கேட்டான். (உ௧)

முடித்தலைவணக்குமுடிவிலாத்திறம்
கொடிப்படைமன்னவர்குவித்துணிதி
வடித்திசைபாடினர்வணங்கியின்புறம்
கடைக்கணித்தனன்றனிக் கவிகைவேந்தனே.

வணக்கு - வளைத்து, கடைக்கணித்தனன் - கடைக்கண்ணுற்பார்த்தான். (உ௨)

அமைவருமொன்பதுவருடத்தார்களும்
நமையளிப்பவனெனநவிறநல்லிசை
கமைவருகுணத்தொடுகுணைசெய்தவன்
இமையநல்வரைகடந்தெய்துங்காலையே.

ஒன்பதுவருடத்தார் - நவவாஷங்களிலுள்ளவர், கமை - கூமை. (பொறுமை)

தெளிபொருள்வடசொலாற்றிருந்துமாவறர்
ஒளிவருநாமகட்டுரைத்தபேர்பெறும்
வளநதியினுக்குநல்வடாதுநண்ணிய
கிளர்புகழ்சேர்குருக்கேத்திரத்தினில்.

வடாது - வடநிசை, குருக்கேத்திரம் - குருகூத்திரம். (உ௩)

தூநிறப்பிறைபுறாதொளையெயிற்றதோர்
பானிறப்பஹைப்பாந்தளேந்திய
மாரிலக்கிழத்திதன்மல்லன்மாண்பொரீஇ
ஆனுருத்தாங்கியாங்கமுதுநின்றனன்.

தூநிறம் - வெண்ணிறம், பிறைபுறா - பிறையைநிகர்த்த, எயிற்றது - பல்லினை
யுடையது, பானிறம் - வெண்ணிறம், பஹைப்பாந்தள் - பலதலைகையுடையபாம்பு
(ஆதிசேடன்) ஆள்-பசு. (உ௪)

பரிட்சித் துக்கலிகடிந்தவத்தியாயம்

சுக

ஒடிவிலாபூழிதோறெவ்வொன்றாகநல்
அடியொருமூன்றிழந்தண்ணல்லறம்
படியிசையோர்பதம்பாவும்பாலதாய்
விடையுருத்தாங்குபுமெலிந்துநின்றதால்.

ஒடிவு - கெடுதி, அறம்-தருமதேவதை, ஒர்பதம் - ஒருபாதம், தாங்குபு-தாங்கி.()

பானிறகல்விடைபாரிலூன்றிய
கானடுக்குறநெடுங்கதையினுற்புடைத்
தீனழக்கருங்கழலார்த்ததாளினுண்
நீனிறக்கடுங்கலிநின்றதைக்குமால்.

பானிறம் - வெண்ணிறம் கதை - தடி.

(௨௭)

குருதிவேற்பின்னவர்கொற்றமால்களிற்
றரசராய்நம்மைவந்தாள்வென்றுகொல்
புகரிலாவந்தணர்பொருவில்வேள்விகள்
இருவிசம்புதைத்திடாவெனநினைந்துகொல்.

குருதி - உதிரம், உதைத்திடா - பொருத்தா,

(௨௮)

அடியொருமூன்றெனக்ககன்றவென்றுகொல்
உடல்சினக்கடுங்கலியுதைக்குமென்றுகொல்
நெடிதுயிர்த்தழுவுதேனிகழ்த் துவாயென
விடைவகுத்துரைப்பவான்விளம்பிற்றென்பவே.

உடல் - வருத்துகிற.

(௨௯)

கண்ணியந்துளவணிகமல்லோசனன்
பெரன்னடித்தாமரைபொருந்தப்பெற்றனன்
என்னெடும்புரைபுமேயிமைப்பிளுட்டத்தோர்
மன்னுபொன் னுலகெனமகிழ்ச்சிகூர்ந்தனன்.

புரைபுமே - நிகர்க்குமா, இமைப்பிளுட்டத்தோர் - தேவர்கள்

(௩௦)

கடிகமழ்தாமரைக்கண்ணற்காதலால்
நெடிதுநற்றவம்புரிந்தெய்துநேமியான்
கொடியொடுதாமரைக்குலிசரேகைசேர்
அடிமலரெண்ணவிட்டகன்றுபோயதால்.

கடி - வாசனை, நேமியான் - சந்திராயுத்தைபுடையவன்.

(௩௧)

சாற்றியவலிகளுஞ்சமதமங்களும்
போற்றியபுனிதமும்புகழுஞானமும்
தேற்றமுஞ்செல்வமுஞ்சிறந்தமாவெனக்
காற்றியவருட்பதமகன்றுபோயதால்.

சமதமங்கள் - சமமும்தமமும், சமமாவது அகக்கரணங்களைச்சிுகித்தல், தமமா
வதுபுறக்கரணங்களைச்சிுகித்தல், தேற்றம் - தெளிவு.

(௩௨)

தஞ்சமுங்கருணையுந்தவமுஞ்சாந்தமும்
வஞ்சமின்மேன்மையும்வனப்புமேமுதல்
எஞ்சலினற்குணம்யாவமேவிய
அஞ்சனமுகில்பதமகன்றுபோயதால்.

வனப்பு - அந்ரு, அஞ்சனமுகில் - கரியமேகம்.

(௩௩)

வாரமுமானமுங்கொண்டென்வன்றலைப்
பாரமும்பாவமும்பகையுநீத்தருள்
வீரமும்விசயமும்வீறுமேவிய
ஆரமுதவன்பதமகன்றுபோயதால்.

வாரம் - அன்பு.

(௩௪)

ஒளித்தனமூன்றடியுனக்குநம்மைவர்
தளிக்கலனருட்கடலகன்றுபோயினன்
களிக்கும்வெஞ்சினக்கலிகாயுமாலெனக்
கிளக்கலுமன்னவன்கெழீஇயானரே.

அளிக்கலன் - காத்திலன், காயும் - கோபிக்கும், கிளக்கலும் - சொல்லுதலும். ()

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

பாணிநவிடையோர்காலிநிபதும்பழங்கனெய்தி
ஆனமுகின்நவாறுமானழவுதைத்தவெய்ய
நீனிநவொருவனின்நிலைமையுங்கண்ணிற்கண்டான்
கூனுடைவரிவிற்செங்கைக்குருகுலத்தரசரேபே.

விடை - இடபம், பழங்கண் - துன்பம், ஆன் - பசு, கூன், வளைவு.

(௩௫)

அழுகையென்னுலகத்தின்ருலமுததென்னஞ்செஞ்சேதா
ஒழிவதென்னினக்குத்தாண்மூன்றுடல்பவன்யாவனடி
முழுதுநீதெரித்தியென்றுமுன்னுறுவேந்துகூற
மழவீடையரசனுள்ளமகிழ்தரவழங்குமன்றே.

சேதா - நற்பசு, (சிவப்புப்பசு) உடல்பவன் - கோவிப்பவன்.

(௩௬)

எண்ணுயிவ்வினைகள்கில்லோர்சஞலியன்றவென்பார்
பண்ணியகருமம்வந்துபலித்தவென்றுரைப்பர்கில்லோர்
நண்ணியநவக்கோளாடெநந்தவென்றுரைப்பரெண்ணோர்
துண்ணியவறிவோர்செய்யுமனனெனநுவலுவாரே.

நவக்கோள் - நவக்கிரகம்.

(௩௭)

எனவிடைமொழிதலோமுகிழ்ந்தனனிறைவெனென்பால்
நினைவரும்பிற்தமேதநிகழ்த்திடிற்றனக்குமந்த
வினைவருமென்றுநாடிவிளம்பியதானுமோர்தான்
தனைநனிலத்தினூன்றிமூன்றுதாடவிர்தலானும்.

வதம் - குற்றம், நிகழ்த்திடின - சொன்னால், தான் - பாதம், தவிர்தல் - ஒழி
தல்.

(௩௮)

அறமெனப்படுமால்வெள்ளே நவனிமாதஞ்செஞ்சேதா
பொறைதவிர்த்தளித்தகண்ணன்போயினுனென் னுமாழ்கும்
கறையணற்பாம்பிற்சீறிக்காய்பவன்கலியேயெனன
மறுவறுமனத்தினுடிவாளுறைகழித்திட்டானால்.

மால் - பெருமை, வெள்ளேறு - வெள்விடை, அவனிமாதா - பூமிசேலி, மாழ்கு
ம் - மயங்கும், கறை - விஷம், அணல் - கழுத்து, (சு1)

எண்டிசைக்களிற்றுப்பாகனெரியெழுத்திருகிடுக்கி
மண்டமர்கடந்தகொற்றவாளுறைகழித்தேதோற்றம்
கண்டனன்கலங்கிவெங்கட்கெங்கலிகமழுந்தெய்வத்
தண்டுறைக்கங்கைநாடன்றான் மிசைவந்துவீழ்ந்தான்.

எரி-நெருப்பு, திருகி - மாறுபட்டு, மண்டிஅமர்கடந்த-நெருங்கினபார்களைவெ
ன்ற, தேதோற்றம் - காட்சி, வெங்கண் - கொடுமை, கலி - கலிபுருடன். (சு2)

மூரிவாட்டடக்கைமன்னர்முடித்தமும்பிருந்தசெம்பொன்
வார்க்கழற்றாளின்வீழ்ந்தான்மறக்கலியென்பதோர்த்தும்
ஆருயிர்செகுத்திலாநுலபயமென்றடைந்தோர்க்கெல்லாம்
கூரருண்மாரிபெய்தல்தருகுலத்தியற்கையன்றே.

மூரி - பலம், செகுத்திலான் - கொன்றிவன். (சு3)

அறைகழற்றாளின்வீழ்ந்தவருகலிதன்னைக்கங்கைத்
துறைவனியஞ்சல்போதிதுன்னலென்காப்பிலென்ன
ஏறிகடல்வையமெல்லாமிறைவரின்காப்புமற்றெங்
குறைவதுபணித்தியென்னுவுறுகலியுரைத்தல்செய்தான்.

துன்னல் - இராசே, காப்பு - காவல், அஞ்சல் - அஞ்சாதை, உறைவது - வாழ்வ
து, பணித்தி - கட்டளையிடு, (சு4)

குதுயிர்கோறல்பானந்துவரெனத்துவர்த்தசெவ்வரய்
மாதர்செம்பொன்னிற்சொல்பொய்வருந்துனிமதம்வெங்காமம்
ஏதமாம்வயிரமாகியிருத்திரீபோதியென்று
கோதைவெண்குடையான்கூறக்கொடுங்கலிவணங்கிப்போயான்.

கோறல் - கொல்லுதல், பானம் - குடி, துவர் - பவளம், துவர்த்த-செவந்த, துனி-
அச்சம், வயிரம் - திராக்கோவம். (சு5)

மெய்யெனுமொருதாளுன்றிநின்றவெள்ளேறுமற்றைச்
செய்தவம்புனிதந்திலளியெனத்தெரித்தமூன்று
மையறுதாளுமுன்றிமகிழ்ந்ததம்மாட்சித்தாய
மொய்திரைவேலிஞாலமுழுவளஞ்சுரந்ததம்மா.

திதுஇல்அளி - தீமையில்லாதகிருபை, ஞாலம் - உலகம். (சு6)

வஞ்சகக்கலிதான்போகமாய்ந்தனதீமையெல்லாம்
வெஞ்சினப்புலன்கள்சென்றோர்விழுத்தவர்ஞானமிக்கோர்

எஞ்சலின்மறையோர்வேள்வியாவையுமியற்றிவாழ்ந்தார்
நெஞ்சுவந்தமராரார்த்தார்நிலமகண்மகிழ்ந்தாளன்றே.
செற்றோர் - வென்றவர்கள், விழுத்தவர் - மேன்மையாகியதவத்தினர், (சச)

கலியுருளிரியதூறிக்களிற்றாநன்னகரஞ்சேர்ந்தான்
நிலவுமிழ்திங்களன்னநித்திலக்கவிகைவேந்தன்
மலர்தலையுலகமெல்லாமறுவறவிளங்கும்வண்ணம்
அலர்கதிர்ப்பரிதிபாலவாழியொன்றுருட்டினூல்.

இரிய - ஓட, தூறி - அதஞ்செய்து, களிற்றாநன்னகரம் - ஹஸ்திராபுரம், நித்தி
லக்கவிகை - முத்துக் குளம், மறு - குற்றம், பரிதி - சூரியன், ஆழியொன்றுருட்டி
னூன் - ஏகசக்ராதிபத்தியஞ்செய்தான். (சஎ)

இக்கதைவிரைந்துகேட்பவெய்துநற்றவத்தோர்பார்மேல்
தக்கநற்புதல்வர்கல்லிசாற்றிருநிதிசொற்கீர்த்தி
மிக்கெழிற்செல்வமெல்லாமேவீற்றிருந்தபின்னர்ச்
செக்கரக்கமலைமார்பன்றிருந்துலகெய்துவாரே.

செக்கர்-செவந்த, அக்கமலை - மார்பன் - அந்தத்திருமகன்மார்பனாகியதிருமாலின்,
திருந்துலகு - திருத்தமாகியவுலகம், (பரமபதம்.) (சஅ)

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—உஎச.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எ ட் ட ா வ து

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுகூறலுமேத்தியிக்கதை
நன்றுநன்றெனுநற்றவர்க்கெலாம்
வென்றிவேலவன்வேட்டமேற்செல்ல
துன்றுமாதவக்குதன்சொல்லுவான்.

வட்டம் - வேட்டை.

(ச)

காட்டின்வாளரிக்கணத்தினோடுபோர்
ஆட்டினுற்றெழுந்தன்னமாட்சிசால்
வாட்டிற்படையவவர்க்குழ்தா
வேட்டமாடுவான்வேந்தனெய்தினான்.

அரிக்கணம் - சிங்கக்கூட்டம், வயவர் - வீரர், வேட்டகாடுவான்-வேட்டையாட.

அண்ணலாருமவ்வணிசெய்தேர்நடு
வண்ணமாடுகிவந்துசேர்வது

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம்.

சடு

நண்ணுதாதை தன்றா தைநல்லதே
கண்ணனார்ந்தவக்காட்சிபோலுமே.

அண்ணல் - அரசன், (பரிசுதித்து) தாதை தன்றாதை - பாட்டன், (அருச்சுநன்.)

நெடியதே தர்நடுநீலமாமுகில்
படிதலுட்பயங்கொண்டபாரின்மேல்
கொடையின்வென்றிடுகொன்வந்தானொ
அடியின்வீழ்வந்தனாகல்போலுமே.

நீலமாமுகில் - நீலமேகம், கோன் - அரசன்- (ச)

சிலைவளங்கொள்போர்ச்சேனையார்த்தெழப்
பொலமுகட்டினிற் பொங்கு தூளிபோய்
அலர்வனத்தினைச்சூழ்தலாங்கெலாம்
விலைவளைத்தே தார்வண்ணமானுமே.

சிலை - வில், மாணும் - ஒக்கும். (டு)

நெடுங்கிரித்தலைநின்றிழிந்தவெம்
மடங்கல்போன்மெனமன்னன் மாமணி
இடங்கொடேரினின்றிழிந்துதோகைநல்
நடங்கொள்கானகநண்ணண்ணினான்.

தலை - உச்சி, மடங்கல் - சிங்கம், தோகை - மயில், நடம் - நடநம், (சு)

கல்வளைத்தவெங்கானநண்ணலும்
எல்வளைக்கரத்தெஃகநீக்கிவார்
வில்வளைத்துமாமேகமொத்தனன்
மல்வளைத்ததோண்மன்னர்மன்னனே.

கல் - மலை, கானம் - காடு, எல் - ஒளி, வளை-வாகுவலயம், எஃகம்-ஆயுதம், வார்-
நீண்ட. (எ)

கடங்கவிழ்த்ததன்கரியின்றெவ்வளை
அடங்கமாய்த்ததற்காற்றுநன்றிபோல்
மடங்கலெற்றின்மென்மன்னர்கோமகன்
விடங்கவிழ்த்தவெம்பகழிவீசினான்.

கடம் - மதநீர், கரியின்றெவ்வளை-யானைப்பகையாகியசிங்கத்தை, மடங்கலேறு-
ஆண்சிங்கம், பகழி - அம்பு. (அ)

சிலைவணக்கிவெஞ்சினவயப்பெரும்
*புலி தூத்தினன்பொருதுவாரிசூழ்
நிலவரைப்பினிளீடுவெம்பகை
வலனழித்தவாண்மன்னர்மன்னனே.

வணக்கி - வளைத்து, வயம் - வெற்றி, பகை - பகைவர், வலன் - வெற்றி. (க)

மஞ்சதிரந்தெனப்பிளிறுமையலம்
குஞ்சரங்களின்கொலமருப்பிறச்

மு த ற் க ன் த ம்.

செஞ்சரந்தொடுத்தெய்துசென்றனன்
அஞ்சமிக்கபேராளியென்னவே.

மஞ்சுஅதிர்ந்தென - மேகமுழங்கினுற்போல, பிளிதும் - கர்ஜித்தித, மையல்-ம
தமயக்கம், இற- ஓடிய, செஞ்சரம் - செவ்வியபாணம், பேராளி - பெரியசிலங்கம்,(க0)

வம்புசேர்மலர்வரையினுச்சியின்
அம்பிடுஞடாற்றூனையோடுதல்
இம்பர்மன்னவனீதல்கண்டுகண்
டும்பர்மீதுகாரோடலொத்ததே.

வம்பு - வாசனை, அரற்றுஆனை - ஒலிக்கின்றயானை, உம்பர்மீது - ஆகாயத்தின்
மேல். (கக)

வெம்மைசேர்கணைமீதுதைத்தலால்
தம்மைமூசுறத்தாவில்சோரிதான்
மும்மையாமதத்தானைமுன்செல்ல
செம்மைசேர்முகில்செறல்போலுமே.

மூசுற - மொய்க்க, சோரி - உதிரம், சேறல் - செல்லுதல், (கஉ)

விண்ணம்போமும்வாள்வெயிற்றுவெம்புகால்
அண்ணலானையாடலாலினேத்
துண்ணுநீர்நசையொருதவத்திடுனான்
நண்ணுசாலையாய்நடத்தனண்ணினான்.

ஆடலால் - வேட்டையாடலால், நீர்நசை - நீர்வேட்கை, (தாகம்) (கங)

அம்மென்கக்கினனாடுதாரினன்
வெம்மினன்னவார்கணையன்வில்லினன்
செம்மனண்ணியச்செய்தவன்றனைத்
தம்மினுண்ணுநீர்தம்மினென்றனன்.

வெம்மினன்ன - வெவ்விய மின்னலாகிகர்த்த - செய்தவன், தவத்தன் (தவசி)
தம்மின் - தாரும். (கச)

தருகவுண்ணுநீர் தருகவென்றுவேல்
அரசனாங்கடைந்தறைதல்கேட்டிலன்
பரணெருஞ்சினிற்பாவித்துள்ளநெக்
குருகியொன்றுபட்டுறைபுமாதவன்.

அறைதல் - சொல்லுதல், பரணை - இறைவனை. (கரு)

புலனெறிந்தமெய்ப்போதமாதவன்
நிலைநினைந்திலனீரிரத்தலும்
தலைமையந்தணுநீர்நந்திலானொ
உலகுகாவலனுள்ளத்துள்ளினான்.

புலன்எறிந்த - கீழ்புலன்களாவென்ற, மெய்ப்போதம் - மெய்யுணர்வு, உள்ளின
ன் - நினைத்தான். (கசு)

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம்.

சஎ

செத்தபாம்பினைச்செய்யதாமரைக்
கைத்தலத்துவிந்கடையினுற்கொளீஇ
மெய்த்தவத்தினேனோளின்வீழ்த்தனன்
மத்தயானையம்மன்னினேனினுன்.

விந்கடை - வில்லினதுதுணி, கொளீஇ - எடுத்து.

(கஎ)

பழுத்தநான்மறைப்பாடறெள்ளிய
தழைத்தகாட்சியான்றவரினைந்திலேம்
இழைத்ததென்கொலென்றெண்ணியெண்ணியே
மழைத்தடக்கையான்மறுகினுனரோ.

காட்சியான் - அறிவினையுடையவன், இழைத்தது - செய்தது.

(கஅ)

வேறு.

ஐந்தவித்தருந்தவமாற்றமந்தனை
மைந்தன்மாட்டருந்தவர்மைந்தர்வல்லோபாய்
வெந்திறல்வேந்தனோர்வீந்தபாம்பினை
துந்தைதோளிட்டனனெனதுவன்றனர்.

ஐந்துஅலித்து - ஐம்புலன்களையடக்கி, ஆற்றும் - செய்கின்ற, வல்லோ - விரை
வாக, வீந்த - செத்த, துந்தை - உந்தந்தை.

(கக)

பகர்ந்ததுகேட்டலும்பாலன்மன்னெறி
இகந்ததுகண்டபானொனதுமாதவம்
திகழ்ந்திடக்காண்கெனச்சிவந்தக்கடை
புகைந்தவெந்தீயுகப்புழுங்கினுளும்.

மன் - அரசன், நெறிஇகந்தது - நெறிகடந்தது.

(உ௦)

காழ்படுமிடற்றராக்கழிந்ததெந்தைதோள்
வீழ்படவிட்டவவ்வேந்துதக்ககன்
பாழிவாய்ப்பட்டெழுபகலின்மாய்கெனத்
தாழ்கிலாச்சினத்தினன்சபித்திட்டானரோ

காழ் - குற்றம், (நஞ்சு) மிடறு - கண்டம், கழிந்தது - இறந்தது, தக்ககன் - தக்க
கன், (நாகராஜன்) எழுபகல் - ஏழுநாள்.

(உ௧)

எழுந்தனன்சிருங்கிபோயின்றதாதைதான்
விழுந்தனனழுதலும்விழித்துமைந்தம்
றழுந்திறமென்னையோவறைதிநீயென
மொழிந்தனன்வினைந்துமுழுதுமென்பவே.

சிருங்கி - சிருங்கிமுனிவன்.

(உ௨)

மகன்மொழிகேட்டலும்றுகிமாதவன்
இகலெறிந்திருநிலமேழம்போற்றறு

முதற்கந்தம்.

தகைமலியரசனைச்சபிக்கத்தாழ்கிலா
வெகுளிமற்றெங்ஙனம்விளைந்தென்றனன்.

இகல்எறிந்து - பகைவரைவென்று, தாழ்கிலாவெகுளி - தணியாக்கோவம். (௨௩)

தடம்புயத்தரசனைச்சபித்ததன்று
அடர்ந்துகொல்வெங்கலிக்கரசுநல்கினை
மிடைந்திடுதருமத்தினவேரறுத்தனை
தொடர்ந்திடுவெம்பழி துணிந்துசெய்தனை.

மிடைந்திடு - நெருங்கின, (மிகுந்த) (௨௪)

உன்னிழிற்சிறுபிழையுருற்றும்வேந்தனைப்
பன்னினைசாபநீபாலனாகலான்
துன்னியபிழைபொறுத்தாடல்சொல்லுசீர்க்
கன்னியந்துளவினென்கடனென்றேதினான்.

உருற்றும் - செய்த, பன்னினை - சொல்லினை. (௨௫)

நிந்தனைபுரியினுநின்னுதைப்பினும்
சிந்தனைவெகுள்கிலார்சீதரற்றொழா
வந்தனைபுரிபவரென்றுமாமனம்
நொந்தனன்பலப்பலதுவன்றிட்டானரோ.

வெகுள்கிலார் - கோவியார், சீதரன் - திருமால். (௨௬)

முழுப்பெருங்காட்சியான்முனிவன்மன்மகன்
தழைத்தவெம்முனிவினிற்சபித்தவத்திறம்
அழற்படைமன்னனுக்கறியக்கூடுறென
விழுத்தவனொருவனைவிடுத்திட்டானரோ.

பெருங்காட்சியான் - பேரறிவுடையவன். (௨௭)

அடுத்தனன்பைப்பையவறியக்கூறினான்
பபப

பைப்பைய - மெல்லமெல்ல. (௨௮)

உரைத்ததுகேட்டலுமுட்கொண்டின்னமும்
தினாப்புவிநுந்துதிப்பழிசெய்யாமையால்
தரித்துரைநாவினான்சபித்தனன்றென
வரைத்தடந்தோளினுன்கமிழ்ச்சிகுடர்ந்தனன்.

திரைப்புவி - கடல்கூழ்ந்தவுலகு. (௨௯)

மண்டுநீர்க்கங்கையினடைந்துமாரிலாக்
கொண்டனரவண்ணனைக்குறித்துநெஞ்சகம்

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம்.

சுசு

புண்டரீகப்பதம்பொருந்துவேனென
விண்ணொதப்பெயர்வேந்தனெண்ணினான்.

கொண்டல்நேர்வண்ணன் - மேகம்போலும்நிறமுள்ளவன். (௩௦)

தவச்சனமேசயனென் னுந்தண் முகை
துவைத்தினஞ்சரும்புகூழ்தொடையன்மைந்தனைப்
புவிப்பொறைபொறுக்கெனப்பொன்னமாமுடி
கவித்தனன்கங்கையங்கனாவந்தெய்தினான்

முகை - அரும்பு, தொடையல் - மாலை, கவித்தனன் - சூட்டினன். (௩௧)

ஒருமுதல்பொலமுகடுடையரீட்டிய
திருமலரடிபுனைதெய்வத்தண்டுழாய்
வினாகமழ்ந்தித்துறைவிரிந்தபுல்லின்மேல்
வரையெனக்கிடந்தனன்வரம்பில்கேள்வியான்.

ஒருமுதல் - ஒப்பற்றமுதற்பொருளாகியதிருமால், பொலமுகடு - அழகிய அண்ட
முகடு, வினா - வாசனை. (௩௨)

வேறு.

பரத்துவாசன்சவுனன்பராசரன்
திருத்துமாதவஞ்சேருங்கவுதமன்
விரத்திமிக்கமேதாதிதியவுருவன்
வரத்தினுற்றபிருகுவண்முற்கலன்.

விரத்தி - பிரபஞ்சத்தில் வெறுப்பு. (௩௩)

மெய்த்தவநாரதன்வியாதன்காசிபன்
அத்திரிகோசிகன்வசிட்டனங்கிரா
முத்தமிழ்முனிமுதன்முனிவர்யாவரும்
தத்துநீர்க்கங்கையின்கரையிற்சார்ந்தனர்.

முத்தமிழ்முனி - அகத்தியர், முத்தமிழாவன, இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்
தமிழ்என்பன. (௩௪)

வந்தெதிர்முனிவரைவணங்கிமன்னவன்
ஐந்தவித்துயர்ந்தரீரடைந்தவாற்றினால்
சுந்தினன்வல்வினைச்சிமிழ்ப்புமாறினன்
உயந்தனனெனச்சிலவுகாக்குமெல்வையின்.

சுந்தினன் - ஒழிந்தேன், சிமிழ்ப்பு கட்டு (பிறவிக்கட்டு) எல்வை - பொழுது. (௩௫)

புரியவிழ்தாமரைபுரையுங்கண்ணினன்
முரிதினாமுத்தெனமுகிழ்க்குமரலன்

மு த ந் க ந் த ம்.

மரதகநிதத்தினன்மலர்ந்தமார்பினன்.

சுருள்விரிஞ்சியின்சுகன்வந்தெய்தினன்.

புரி - முறுக்கு, புரையும் - நிகர்க்கின்ற, மூரலன் - பற்களையுடையவன். (௩௬)

செழுந்தவனெய்தலுஞ்செறிந்தமாதவர்
எழுந்தனரினங்கதிரெழ்நெகிழ்ந்துதேன்
வழிந்ததாமரையுறழ்வாண்முகத்தினன்
விழுந்தனனிறைஞ்சினன்வேந்தர்வேந்தனே.

செறிந்த- நெருங்கின, இளங்கதிர் - இளஞ்சூரியன், எழ - உதிக்க, உறழ்- ஒத்த,
வாள் - ஒளி. (௩௭)

எண்ணியநல்லறிவியைந்துருக்கொடு
நண்ணியவெனுநினேநான்கண்டெய்யநம்
கண்ணெனம்மரபுளானென்றுகாட்டிய
வண்ணெமன்றுரைத்தனன்மகிழ்ச்சிகூருவான்.

உய்ய - கடைத்தேற.

(௩௮)

ஒன்றினும்பற்றிலாதொழுகுகின்றீ
இன்றுவந்தென்னுழையெய்தப்பெற்றனன்
வென்றனன்வினையெனவியந்துபோற்றினான்
மன்றலந்தாமமாமலர்க்கைகூப்பியே.

பற்றிலாது - பற்றற்று.

(௩௯)

இறப்புவந்தெய்துழியென்னரினைப்பது
திறப்படக்கேட்பதென்செப்புகின்றதென்
அறத்துறையறிந்தநீயறையென்றனன்
மறத்துறையறிந்தவென்மன்னர்மன்னனே.

இறப்பு - மாணம், அறத்துறை - தருமநெறி, அறையி - சொல்வாயாக, மறத்து
றை - பாவவழி. (௪௦)

என்னலுமுனிவரனினிதுகூற்றினன்
மன்னியமாதவர்மகிழ்ச்சிகூர்தரப்
பன்னருஞ்சுகமுனிபணிந்தவெந்துக்குச்
சொன்னதுசொல்கெனக்குதன்சொல்லுவான்.

கூர்தர - மிக, பன்னரு - சொல்லுதற்கரிய.

(௪௧)

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம் முற்றிற்று.

முதற்கந்தம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ஈடாயிடு.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாங்கநீதம்.

முதலாவது

மாயவனிலையுரைத்தவத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவனவ்வாறுரைசெயக்கேட்டமறைமுனிசுகன்வகுத்துரைப்பான்
கன்னியந்துளவப்பசுந்தொடைபுனைந்தகரியவன்றிருவுருக்கருதி
அன்னமாய்மறையன்மறைந்தவன்சரிதமஞ்செவிமடுத்தமாயவன்பேர்
பன்னியுமன்றிப்பழவினைத்தொடர்புப்பற்றினெபறியவேறுளதோ.

கரியவன் - கண்ணன், திருவுரு - திருவுருவம், செவிமடுத்த - கேட்டு. (க)

வார்திரைபுரட்டுதடங்கடல்பொடித்தமழகதிர்பொழிவெயிற்கற்றை
காரிருங்குன்றிற்பவழுமாகடுப்பக்கண்கவர்கவுத்துவஞ்சொரியும்
சீர்கெழுசெக்கரொளிபரந்திமைக்குந்திருமறுமார்பனைப்பின்த
தோரிருகன்னலாயினுமுணரினுடைந்துவல்வினையிருளோடும்.

வார் - நீண்ட; மழகதிர் - இளஞ்சூரியன், கவுத்துவம்-கவுத்துபரத்தம், கண்ணல் - கடினக். (உ)

கழிபுகழ்க்கட்டுவாங்கனென்றுரைப்போன்கடவுளர்சொல்லினுள்ளாவி
ஒழிவவற்கிரண்டுகன்னலுண்டினியென்றுணர்ந்தனனைத்தும்விட்டொருவி
அழலவிர்மணிச்சூட்டரவினின்ருமெமலனைநினைத்துவீற்றூன்
எழுபகல்கிடந்தநினைக்குமற்றென்னினைன்கொல்பெறுவதற்கரிதே.

ஆவியொழிவு - மாணம். (ங)

மனத்தினைக்கடந்துவாக்கினுக்கெட்டாமாட்சியதாகிமாமறையும்
இனைத்தெனவின்னுந்தெரிதாற்கொல்லாதெங்குமாயமலமாய்நின்ற
தனிப்பெருஞ்சுடரைநினைக்குமாறுனக்குச்சாற்றுவல்கேண்மதியென்றோ
வினைக்குறும்பெறிந்தவியாதனீன்றெடுத்தவிழுத்தவன்விரிக்கலுற்றனனால்,

வியாதனீன்றெடுத்தவிழுத்தவன் - சுகமுனி. (ச)

அதலமேமுதலசேவடிநடுவெயந்தராவியெழ்பரவை
உதரநீள்குடுமித்தடவரைக்குலமென்புயர்மரமயிர்நதிரம்பு
மதிமனமுதுநல்லறமுலைகனல்வாய்மல்குநீர்நாவளியுயிர்ப்புக
கதிருமிழ்பரிதிகண்மலர்படைப்புக்கருணையங்கட்கடைப்பிறழ்வே.

நாவி-உந்தி, உதரம்-வயிறு, என்பு-எலும்பு, உயிர்ப்பு-சுவாசம். (ரு)

கேழ்க்கிளருடுவெண்பல்லிருங்கூற்றுக்கிளைத்தொளரிதவமுநெட்டெயிறு
வாழிமாமாயைமுகிழிளமுறுவன்மாதிரஞ்செவிமறைகளவி

தாழ்தவலோகநெற்றிமேலுலகுதலைபுயல்சரிசுழலாக
வழிர்ண்லெகுமுருவமாய்நின்றவிறைவனைச்சிலர்நினைந்திருப்பார்.

எயிறு-பல், இளமுறுவல் - புன்சிரிப்பு, மாதிரம் - திக்கு, கிளவி - சொல், புயல்-
மேகம். (சு)

கங்கையார்கழலுங்கதிர்செய்பொற்கலைபுங்கடகமுமகுடமுங்குழையும்
சங்கொடுதிகிரிவெங்கதைதண்பூந்தாமரைமலரிவைதாங்கும்
அங்கையோர்நான்குநிறமறுமார்புமருள்பொழிகமலலோசனமும்
திங்கன்வாண்முகமுமுறுவலுமாகச்சிலர்புயல்வண்ணனைநினைவார்.

கழலும் - திருவடியும், பொற்கலையும் - பொன்னுடையும், குழையும் - குண்டல
மும். (எ)

காலினுக்கேழவாயிலையடைத்துக்கலந்துலாமுயிர்ப்பினைவீக்கி
மூலமேமுதலாதாரமோராமுறைமுறையெழுப்பிற்றதனால்
மேலதாம்பிரமத்தோளையதுவிண்ணெண்ணெலாங்காணிநுங்காண்பார்
சீலமேம்பட்டார்சிலர்பரந்தாமன்சேவடிபடரினும்படர்வார்.

காலினால் - மூலவாயினால், கீழவாயிலை - அதோதுவாரத்தை, வீக்கி - பந்தி
த்து, பிரமத்தோலை - பிரமரந்திரம், விண்டு - வெடித்து. (அ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

அடைதருமிருநான்கங்கத்தணிபெறும்யோகம்வல்லார்
சுடர்விடுதெய்வயானஞ்சொல்லுபிங்கலைதானென்பர்
இடைபிதிர்யானமென்பரெழிற்சுழுமுனையநாடி
நடைபெறுபிரமயானாமெனநவில்வார்மன்னே.

இருநான்குஅங்கம் - எண்வகையுறுப்புக்கள், அவையையமரியமாதிகள், தெய்வயா
நம் - தெய்வவிமானம், பிதிர்யானம் - பிதர்விமானம், பிங்கலை, இடை-சுழுமுனை, இம்மூ
ன்றும் மூன்றுநாடிகள் என்பர் யோகநூலார். (க)

அத்தகையோகங்காமத்தன்றியேயாற்றுவோர்தாம்
முத்தியிற்பொருந்துவார்கண்மொழியணிமாதிவேட்ட
புத்தியால்யோகமுற்றும்புரிந்தவரிலிங்கமென்னும்
ஒத்திடுதனுவினாலெவ்வுலகினும்பயன்றுய்ப்பாரால்.

காமத்தன்றி - நிஷ்காமியமாக, அணிமாதி-அணிமாமுதலியன, அவை-அணிமா,
மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம்என்பன, தது-
சரீரம், துய்ப்பார் - அதுபவிப்பார். (கௌ)

ஈங்கிதன்றிங்கிதன்றென்றெவையும்விட்டொழியநின்ற
ஆங்கதனுடைமையானென்றறிவினாலறிந்துதன்னை
நீங்கலாவுணர்வினாலெரினைந்துகொண்டிருப்பானண்ணல்
ஒங்கியபரமாரந்தவருவினைநினைந்தானுமால்.

அண்ணல் - கடவுள்.

(கக)

மஞ்சுக்குழிமெள்ளிமலைக்கொழுந்திறஞ்சினைக்கு
விஞ்சைதந்தருளுமின்பம்வெற்பிளங்கன்னிகல்கும்
செஞ்சுடர்வழங்குங்காந்திசெழுநிதியுதவுஞ்செம்பொற்
கஞ்சநாண்மலரின்வாழங்கருங்கயனெடுங்கணனே.

வெள்ளிமலைக்கொழுந்து-சிவபெருமான், வெற்புஇளங்கன்னி-பர்வதராஜகுமாரி,
(உமாதேவி) செஞ்சுடர் - சூரியன். (க௭)

கணந்திகழ்முருத்தென்போர்க்கவன்பெறுவலிதந்தாள்வர்
வணங்கிடினவருணனல்கும்வளர்புகழ்பிதிர்களுன்போர்
குணம்பெறுபுதல்வர்நாளுங்குறவறவருள்வர்வீரம்
இணங்குருத்திரராமீவரியக்கர்காத்தருளுவாரால்

கவின் - அழகு.

(க௮)

வரும்திவயங்குங்காமம்வளருடல்புலிமானல்கும்
பொருவருமெழிந்தாள்வர்போற்றுக்கந்திருவராயுள்
பெருகுமாறுதவிக்காப்பர்பிரிந்திடாப்புரவித்தேவர்
தருகுவர்தனம்வசக்கடாளிணைவணங்குவோர்க்கே.

புலிமான் - பூமிதேவி, புரவித்தேவர் - அசுலினித்தேவர்.

(க௯)

பாட்டளிமுரன்முழுசுபனிமலர்ப்பாரிசாதத்
தேட்டதாரமார்பரெல்லாந்துறக்கமேயுதவுகிற்பர்
தாட்டிழாயலங்கன்மலைத்தனிமுதலழியாமுத்தி
வீட்டிணையளிக்ருமன்நிலைழவின்விழைந்தல்கும்.

பாரிசாதத்தோட்டலர்மார்பர் - இந்திரர், துறக்கம்-சுவர்க்கலோகம், துழாயலங்
கன்மலைத்தனிமுதல் - திருமால். (௧௦)

தழுவுறுகிளாளுந்தந்தையமுதலெவருநாளில்
கழிவதுகண்டுங்கண்டுங்கண்டிலார்போலவாழ்வர்
ஒழிவறவுள்ளத்துள்ளேயுறைபரஞ்சுடரையோரார்
விழைவெனநின்றதுன்பவித்தினைவிளைப்பரம்மா.

ஓரார் - அறியார்.

(௧௧)

விடங்கலுமெயிற்றுப்பேழ்வாய்வெயின்மணிக்குட்டுநாகப்
படங்கெழுபரவைஞாலப்பாயலொன்றுண்டுசெய்ய
குடங்கைமெல்லணையுண்டெங்குங்குலவு * வற்கலைகளுண்டால்
அடங்கலாவாசைவேர்மற்றிந்தவர்க்கிலதெனம்மா.

ஞாலப்பாயல் - நிலமாகியபடுக்கை, வற்கலை - மரவுரி.

(௧௨)

பெற்றனவுவந்துமாந்திப்பிறந்தநல்லமுதமெல்லாம்
பொற்றருநிழலில்வையும்புலவர்கூட்டுண்ணல்கும்
கொற்றவன்நண்ண்செய்யாங்கொண்கணையுலகங்காக்கும்
ஒற்றையந்திகிரியாணையுளத்தினென்னுணர்கிலாரே.

புலவர் - தேவர், செய்யாங்கொண்கன் - திருமகன்நாயகன்.

(௧௩)

இரண்டாங்கத்தம்.

திருந்தித்துறைகளெல்லாந்தீம்புனல்வறந்தவேயோ
விரிகடலமுதமுதும்விழுச்சுவைக்கனியவாய
மரனெலாமாண்டவேயோமாநிதிச்செருக்கினூர்கண்
குருபிட்டவர்போலென்னோகுறைநயிர்த்துழல்கின்றாரால்.

வறந்தவேயோ-வற்றிப்போயினவோ.

(௧௧)

வண்டிமுந்தெரியன்மார்வவண்டுழாயலங்கலானைக்
கண்டனையற்றைஞான்தேகனைத்தனையார்வமெல்லாம்
உண்டுகொனினக்குக்கிட்டாவொருபொருளென்முசெவ்வாய்
விண்டனென்னலோடும்விழுத்தவர்விளம்பலுற்றார்.

தெரியல் - பூமலை, வண்டுழாயலங்கலானை - வளவியதுளசிமாலையைத்தரித்தவ
னை, (கண்ணனை). (௧௦)

மாயவனிலையுரைத்தவத்தியாயம்—முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

சௌனகாதியர் அன்பினிலையுரைத்தவத்தியாயம்.

இறந்தொழிந்ததுவெங்குற்றமென்றுளத்துணர்ந்தார்போலும்
அறந்தலைமணந்தசெங்கோலைவார்பாரேழுங்காப்ப
நறுந்துழாய்ப்பகவன்றுதுநடந்ததாட்கமலப்போது
மறந்தனர்மாக்கள்வாளாவருபகல்கழிக்கின்றாரால்.

அறம் - தருமதேவதை, தலைமணந்த - கலந்த, துழாய்ப்பகவன் - கண்ணன். (௧)

மழைதுளிமறுத்தகானின்வற்றனீண்மரமுமந்தன்
குழைதரவன்நிண்குன்றுங்குழைதரவமுதமுதும்
கழையிசைவடித்தான்செவ்விகாண்கிலாக்கண்கண்மஞ்ஞைத்
தொழுதியங்கலவமேயதுஞ்சலிவ்வுறுங்கண்ணேறே.

குழைதர - தளிர்க்க, குழைதர - உருக, கழை - மூங்கில், (புள்ளாங்குழல்) மஞ்
ஞை - மயில், கலவம் - கலாபம் (தோகை). (௨)

காதமோர்நான்குதெய்வக்கடிகமழ்கமலேகொண்கண்
பாததாமரையிற்சார்ந்தும்பசுந்துழாய்மோந்துமோந்து
தீதறவுயிர்த்திலானேற்செத்தவனுயிர்ப்பதெண்ணின்
ஊதுலைக்குருகுமற்றங்குயிர்ப்பதுபோலுமாதோ.

கமலேகொண்கண் (திருமகன்நாயகன்)

(௩)

இடிக்குரல்யானைவெண்கோடிமுத்தவனிணைப்பொற்றாளின்
கடித்துணர்புனையாக்கைகள்கையறுகைகளாமால்

பொடித்தசெங்கதிர் போற்காந்திபொழிமணிச்சூட்டராவின்
நடித்தவனும்பாடாநாவழங்காதநாவே.

யானை - குவலயாபீடம் என்னும்யானை, இறுத்தவன் - ஒடித்தவன், கடி - வாச
னை, பொடித்தசெங்கதிர் - உதிக்கின்றசெங்கதிர் (பாலஞ்சியன்.) (ச)

பனியிருவிசம்புடேதடப்பழமறைமுடிவினின்ற
தனிமுதலடியிற்றாழாத் தலைலையென்னலாகா
நினைதொறுமினியவாயநெடியவன்சரிதங்கேட்டுக்
கனிவுருவுளமிரும்போகற்கொலோவறிகிலேமால்.

தாழா - வணங்காத, தனிமுதல் - திருமால். (இ)

தவப்பொழிமாரிகாப்பத்தடவரைக்கவிகையன்று
கவித்தவன்கோயில்செல்லாக்கான்மரத்தியன்றகாலே
உவப்பினிமுதமுறியொழுமால்சரிதங்களாச்
செவித்தொளைநச்சநாகஞ்செறிவதொள்தொளைமற்றாமால்.

தவ-மிகுதியாக, வரைக்கவிகை-கோவர்த்தநகிரியாகியகுடை, கவித்தவன்-மறைத்
தவன், மரத்தியன்றகாலே - மரக்காலே, தொளை - வளை, மகதி - நாரதன் வீணைக்குப்
பெயர். (சு)

மகதியாழ்முனிவனுதிமாதவரவையின்மாரீர்
அகனிலம்புரந்தகூர்வாளரசுளங்குழைந்துகேட்பச்
சுகமுனியுரைத்தவெல்லாஞ்சொல்லுவாயென்னேலாடும்
வெகுளியேவாரிந்தகுதன்விழுத்தவர்க்கினிதுசொல்வான்.

மகதியாழ்முனிவன் - நாரதன். (எ)

சௌனகாதியரன்பினிலையுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் உ௭.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மு ன் ரு வ து

சுகமுனிதத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்.

அலர்துழாய்மலன்காதையமுதமுற்றெழுதலாலே
மலர்கதிர் திங்கள்போன்றுவயங்குவாண்முகத்தாய்மாரீர்
உலகெலாமுதித்தவண்ணமுரைத்திடவேண்டுமென்று
திலகவெண்குடையான்கூடற்சுகமுனிதெரிக்கலுற்றான்.

ஊற்றெழுதல் - சுரத்தல், வான் - ஒளி. (க)

நன்னாயாழ்முனிவன்பண்டுநான்முகன்றன்னேநாக்கி
முன்னவனீயேயின்றாய்முழங்குநீருலகமெல்லாம்

என்னேரிதவஞ்செய்வாயென்றேத்தினனிசைப்பச்செங்கால்
அன்னமீதுயர்த்தவண்ணலரிபத்தெரித்தல்செய்வான்.

நன்னர் - நன்மை, இசைப்ப - சொல்ல, அன்னமீதுயர்த்தவண்ணல் - பிரமன்.

மரகதக்குன்றுபோலமாக்கடல்வனராரின்ற
முருகலர்துவைப்பைந்தார்முருந்தேனமுதல்வனமால்
அருள்பொழிகமலக்கண்ணலாங்கவனென்னேநோக்கித்
தருகெனவுலகமெல்லாந்தந்தனென்றுசொற்றான்.

வளராரின்ற - கண்வளர்கின்ற, முருகு-வாசனை-தேன், தந்தனன்-படைத்தேன்.

ஆழியானயனுக்கோதவயனுநாரதற்குக்கூற
யாமுடைமுனிவியாதற்கிசைத்திடவியாதனன்பால்
சூழாமெனெக்குச்சொற்றதொல்கதைநினக்குச்சொல்வேன்
வாழிவாளரசுவென்றுமறைமுனிவழங்கலுற்றான்.

ஆழியான் - திருமால்.

(ச)

திகழ்பரந்தாமமாகிச்சின்மயமாகிநீல
முகிலெனத்திகழ்ந்துதோன்றுமுழுமுதல்பார்க்கமூலப்
பகுதியின்மகானுண்டாகும்பகர்தருமகானினின்றும்
தகைமைசால்குணங்கண்மூன்றுத்தழுவகங்காரந்தோன்றும்.

முழுமுதல் - முழுமுதற்பொருள், மூலப்பகுதி-மூலப்பிரகிருதி, மகான்-மஹத்த்
த்துவம், குணங்கள்மூன்று - ஐஸ்ஸத்தவதமோகுணங்கள், தழுவகங்காரம் - ராஜஸா
ஹங்காரம், ஒலி - சத்ததன்மாத்திரை.

(ரு)

தலைமைசால்கிறப்புவாய்ந்ததாமதவகங்காரத்தின்
ஒலியெழுமொலியிற்றேன்றுமோங்குவான்வானிற்றேன்றும்
மலியுமூறுற்றிற்றேன்றுமவளியெறிவளியிற்றேன்றும்
நிலவொளியொளியினின்றும்நிமிர்சுடர்க்கனலிதோன்றும்.

சால் - மிக்க, ஊறு - பரிசுதன்மாத்திரை, வளி - வாயு, ஒளி-ரூபதன்மாத்திரை,
கனலி-அக்கினி.

(சு)

சுடர்வீடுகனலிதன்னிற்சுவையெழுஞ்சுவையினின்றும்
படுபுனல்வந்துதோன்றும்பாய்திரைப்புனலினின்றும்
ஒடிவிலாநாற்றமுண்டாமோங்கியநாற்றந்தன்னின்
நெடுநிலந்தோன்றுமென்றுநிகழ்த்துநான்மறையுநின்றே.

சுவை-ரசுதன்மாத்திரை, நாற்றம் - கந்ததன்மாத்திரை.

(எ)

விண்ணெலிதழுவங்காற்றுமேவுறுமொலியுமூறும்
நண்ணுமாலொலியுமூறுநலந்திகழுருவஞ்செந்தீத்
தண்ணறலொலியுமூறுமுருவமுஞ்சுவையுஞ்சாரும்
மண்ணிதைநான்கினோமெண்தையுமபுணர்ந்துமன்னும்.

அறல் - நீர்.

(அ)

சுசுமுனிதத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்

௩௭

ஓத்திராசதகுணத்தோடொன்றியவகங்கரத்தின்
பத்தெனுமிந்தியங்கள்படுமென்தன்னோடும்மா
சத்துவகுணத்தினோடுதமுவகங்கரத்துண்டாம்
அத்தகையிந்தியங்கடமக்ககிட்டானதெய்வம்.

பத்தெனுமிந்தியங்கள் - தசேந்திரியங்கள், அவை - ஞானேந்திரியகன்மேந்திரியங்கள், இவற்றுள்மெய்வாய்கண்மூக்குசெவியென்ஹைமெய்தும் ஞானேந்திரியங்கள், வாக்க்பாதபாணிபாயுருபஸ்தமென்னு மைந்தும் கன்மேந்திரியங்கள், அதிட்டானதெய்வம்-அதிதேவதை. (க௭)

விரிதிசைகாற்றின்வெய்யோன்வெண்முரைக்கடலஞ்செல்வன்
புரவியின்பெயரந்தேவர்பொங்கொளிவனருஞ்செந்தி
உரைபெறுமமாரவேந்தனுபேந்திரன்மறலிவதாச்
சொரிகதிர்த்திங்களைன்பசொல்லுமத்தெய்வந்தாமே.

வெய்யோன் - சூரியன், கடலஞ்செல்வன் - வருணன், புரவியின்பெயரந்தேவர் - அசுவினிதேவர், உபேந்திரன் - திருமால், மறலி - யமன், வேதா - பிரமன். (க௮)

அறைந்தத்துவத்தின்கூட்டத்தண்டமொன்றுண்டாமாங்குச்
சிறந்தபேரண்டந்தன்னிற்செப்புதற்கரியனாகி
நிறைந்தவெப்பொருளுந்தானாய்நிகரிலாதோங்கியெங்கும்
உறைந்துறையாதுநின்றவொருபெருப்புருடன்றோன்.

அறைந்த - சொன்ன, அண்டம் - உலகு, (க௯)

கலிநிலைத்துறை.

பாதம்பார்தலைபனியிருவிசம்புகண்பரிதி
வேதம்பாட்டுவெண்மதிமனந்திசைசெவியாக
ஒதுபேருலகனைத்துமோருருவமாம்புருடன்
ஆதியாமவதாரமென்றறைகுவரறிந்தோர்.

பார்-பூமி, விசம்பு - ஆகாயம், பரிதி - சூரியன். (க௧)

உலகம்யாவநல்லவயவமாகலினுரைக்கும்
அலகின்மாமறையந்தனராவுதிபசுநெய்
இலகியெயெழுமுத்தழலினிதவிதுகர்வோர்
பொலியும்பூபயிம்முதலவப்புருடனையாமால்.

அவயவம் - உறுப்பு, முத்தழல் - முத்தீ, அவை - ஆறவநீயம், தகழினாக், கார்ஹபத்யம்என்பன். (க௧௨)

நீனிர்க்கடல்வீழ்புவிநிழன்மருப்பெடுத்த
ஏனமாதியாவிலங்கொளிமரகதங்கடக்கும்
தேனவாவுபைந்துளவினான்றிருவவதாரம்
வானமேத்திடநடந்தனவரம்பிலவுவால்.

மருப்பு - கொம்பு, ஏனம் - வராஹம், கடுக்கும் - நிகர்க்கின்ற. (க௧௩)

நான் முகத்தினென்னுவின்னாரதன்றுருவன்
தன்மிசுத்தந்தெழுந்தொடைவீடணன்விலங்கு
கான்மலர்க்குழற்கன்னியர்முதற்கதியடைய
மான்மலர்ப்பத்ததன்புசெய்தார்வரம்பிலரால்.

வீடணன் - விபீஷணன். கான் - வாசனை. (௧௫)

கருந்துழாய் முகிலுந்தியங்கமலநாண்மலரின்
விரிஞ்சனேருன்றினன்விதிக்குமாற்றிகிலனாகி
இருந்தகாலையிற்பவெனவெழுந்தேதார்மாற்றம்
தெரிந்துமற்றிதுசெப்பினர்யாரெனத்திகைத்தான்.

விதிக்குமாறு - படைக்குருநி, தப - தவஞ்செய். (௧௬)

விரிதடந்திசையாவையும்விழிமலர்பரப்பி
ஒருவர் தம்மையுங்காண்கிலனுளங்குழைந்தமரர்
பருவமாயிரம்பமுநிலாநற்றவம்புரிந்தான்
மருவிருந்ததண்மலர்ப்பொருட்டுறைபழமறையோன்.

ஆமரர்பருவம் ஆயிரம் - ஆயிரந்தேசவருடங்கள், மரு - வாசனை, (௧௭)

மீட்டுமாதவங்கண்டுமாலீநிலைவருந்தம்
காட்டியவ்வழிக்கார்முகிற்கொழுந்தெனத்தேதான்
ராட்டநீருகக்கண்டனனிறைஞ்சுகான்முகற்கு
வேட்டநல்வரங்கொடுத்தனன்படைத்தனன்விரிஞ்சன்.

நாட்டம் - கண். (௧௮)

பாரும்வானமும்பாதமுஞ்சென்னியுமாக
ஒருமூதண்டவருவனையுயர்வறவுயர்ந்தோன்
நாரமர்தியிற்றந்துநாராயணன்னென்னும்
பேரடைந்திடப்பெருகியநாரத்தினமர்ந்தான்.

நாரம் - நீர், நரஸமுதரம். (௧௯)

உறைந்தகாலையிறநனியிராதுவந்தனனாகப்
பிறத்தவண்டமாம்விராட்டெனும்பிண்டத்தின்முகமேர்
சிறத்தவிந்தியஞ்சேர்குணந்தெய்வநந்தித்தம்
நிறைந்தவாயுலிமுதலெலாநிலவினமாதோ.

விராட்டெனும்பிண்டம் - விராட்டுருவம். (௨௦)

விதூரணித்திறம்வீறுசான்மித்திரையுயிர்த்த
மதலையாகியமயித்திரேயன்வகுத்துரைப்ப
அதிசயத்தொடுமன்பொடுங்கேட்டன்னென்னு
முதுமறைக்கொழுந்தெனத்திகழ்முனிவரனுரைத்தான்.

மித்திரை - மைதிரேயன்தாய். (௨௧)

என்றுசூதமாமுனியெடுத்தியம்பலுமுனிவர்
வென்றிவேலவன்விதூரன்முன்கேட்டவாறரசுக்
கன்றுநற்றவச்சுகமுனியறைந்ததையெமக்கும்
நன்றுகூடெனநான்மறையவர்க்கவனவில்வான்.

அரசு - பரிசுபித்து.

(உஉ)

சுகமுனிதத்துவமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சக.

புநீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் கா வ து

உத்தவர்விதூரனுக்குக்கண்ணன்சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வித்தகன்விதூரனென்போன்வேழநன்னகரீங்கற்
கொத்திடுநிமித்தமென்கொலொழிந்ததெக்காலமன்னேன்
எத்தலத்திருந்துகேட்டானினி துநீபுரைத்தியென்று
மத்தவெங்களிற்றுகூடமறைமுனிவகுத்துக்கூடும்.

வேழநன்னகரம் - அத்திபுரம், நிமித்தம் - காரணம்.

(க)

அன்னமென்னடையினுன்பாஞ்சாலியையவையினுய்த்து
மின்னெனநுடங்கியேங்கமென்றுகில்கவரலுற்ற
மன்னிளங்குமரன்நன்மேல்வாரீவிடுநியென்றோ
முன்னவன்நனக்குச்சென்றுமொழிந்தனன்விதூரன்மாநோ.

துகில்கவரல் - ஆடையுரிதல், வாரம் - அன்பு.

(உ)

கழைசுகளிகளில்யானைக்காவலற்குரைத்தமாற்றம்
அழன்மணிச்சுகைநெற்றியாடரவுயர்த்தோன்கேளாப்
பழிபடுசிலதிபெற்றபாலனீயுறுதிசூதல்
ஒழிதிவிட்டொழிதியென்னவருமெனவுலம்பினானால்.

கழை - கரும்பு, சுகி - முறிக்கிற, அரவுயர்த்தோன் - துரியோதனன், சிலநி-வே
லைக்காரி, உருமென - இடிமுழக்கம்போல, உலம்பல் - அத்தட்டல்.

(ங)

மறங்கனிந்தொழுகூர்வேன்மன்னவன்சிறுவனிவ்வா
றறைந்திடக்கேட்டலோடுமறத்துறையொழுகாரின்ற
செறிந்ததார்விதூரனென்பான்செருமலிதடக்கைவல்வில்
எறிந்தனனிறுத்துமற்றாங்கெழுந்தனன்போயான்மன்னே.

அறத்துறை - தருமமார்க்கம், செருமலி - போர்த்தொழில்மிசூந்த, இறுத்து -
ஒடித்து.

(ச)

இரண்டாங்கத்தம்.

புண்ணியவேள்விசெய்துபுகழ்மிகவறத்தின்மைந்தன்
கண்ணகன் ஞாலங்காக்குங்காலையிற்றுவரையாதி
எண்ணுந்தலங்களேகியிருந்தியாடிவெய்யோன்
பெண்ணெனவுலகுபோற்றப்பிறங்குஎளிந்திசேர்ந்தான்.

அறத்தின்மைந்தன் - தருமபுத்திரன் காளிந்தி - காளிந்திநதி. (௫)

கலிபுனல்யமுனையாற்றங்கரையினுத்தவனைக்கண்ணுற்
றவரொளிகழுமுழூர்யாசுவர்தீதிலார்கொல்
இலைவிரிதுளவத்தாரானெழிற்றிறமுரைத்தியென்ன
நிலைபெறுகாதலன்பெனஞ்சகங்கலுழ்ந்துசொல்லும்.

கலி - ஒலிக்கின்ற, உத்தவன் - பிருகற்பதிசீடன், வசுதேவன் தம்பியாகியதே
வபாகன்மகன். (௬)

கலிவிருத்தம்.

எண்ணிடினுருச்செயலிலாதமுன்னவன்
கண்ணென்று, சித்ததுங்கஞ்சனுக்குளம்
துண்ணெனவஞ்சினுன்போற்சொற்கோகுலம்
நண்ணினன்வளர்ந்ததுந்தன்செய்ததும்.

கோகுலம் - இடைக்குலம். (௭)

பூதனைக்கும்மருள்புரிந்துதானெனும்
தாதுமமலர்கொடுசகடுதெத்ததும்
ஒதூன்மருநிறவுருளச்சென்றதும்
மேதகுகன்நினமேய்த்தவண்ணமும்.

பூதனை - ஓராக்கி, சகடு - வண்டில். (௮)

கன்றெனுமசுரனுகனியுருத்ததும்
வன்றிறற்புள்ளின்வெவ்வாய்கிழித்ததும்
சென்றிடுநென்றிச்செழும்பொற்குன்றையும்
வென்றுயர்பாந்தளின்மிடறுகிண்டதும்.

புள் - கொக்கு, (பகாசுரன்) பார்தன் - பாம்பு, மிடறு - கழுத்து, கன்றெனுமசு
ரன் - வுக்ஸாஸுரன். (௯)

மறையவன்கன்றொடுமழுவர்தம்மையும்
கறைகெழுமாயைநிகர்த்தேதார்த்தவண்
குறைவறவாயர்தங்குமார்தம்மொடு
நிறைதருகன்றுமாய்நிறைந்துநின்றதும்.

மழுவர் - இளைஞர், மறையவன் - பிரமன். (௧௦)

மலரவீனேத்தாமகிழ்ந்தவண்ணமும்
தொலைவறுதேதுனுகாசுரனென்றேசொலக்

கண்ணன்சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்.

கூக

குலவுறுவெங்காங்கொடுகரத்தினால்
நிலமிசைப்பனைவிழநின்றெறிந்ததும்.

மலரவன் - பிரமன், கரம் - கழுதை.

(கக)

பச்சினம்புல்லுணப்பசுக்கண்மேய்த்ததும்
நச்சரவுச்சியினடங்குயின்றதும்
அச்சமுற்றிடவருமடவித்தீயினை
இச்சைசெயளையெனவெடுத்தாளுண்டதும்.

நச்சரவு - நஞ்சையுடையபாம்பு, (சாளியன்) அடவித்தீ - காட்டுத்தீ, (தாவாநலம்)
அனை - வெண்ணெய்.

(கஉ)

பட்டபாதவந்தளிப்படைப்பதன்றியும்
மட்டுவேய்ங்குழலுமாந்தளிப்படைச்சல்போல்
தொட்டுநீள்விரலிற்றெறளைகள் பொத்தியும்
விட்டுநல்லிசையினைவிரித்தவண்ணமும்.

பாதவம் - மரம், பட்ட - பட்டுப்போன, (அறவுலர்ந்த) மட்டு - தேன்.

(கஉ)

கோவியர்பூந்துகில்கொண்டவண்மையும்
தாவின்லவேள்விசெய்தவத்திதேனாகடம்
ஆவியினிகரணிமாதர்போனகம்
மேவினரளித்திடவிருப்பினுண்டதும்.

போனகம் - சோறு.

(கச)

தாதலர்தாமரைத்தடக்கையொன்றினால்
ஏதமில்வரைக்குடையெடுத்தான்றதும்
காதல்செய்கழையிசைகாட்டியாயர்சும்
மாதர்கன்யாரையும்ருவுண்ணமும்.

வரை - கோவர்த்தநமலை, கழையிசை - புள்ளாங்குழலோசை, மருவு - சேர்கின்ற

தீந்தொடையாழ்முனிசெப்பக்கேட்டபின்
காந்தினிபுதல்வனைக்கஞ்சன்விட்டதும்
போந்ததும் துரையிற்போந்துசாலையில்
ஏந்தெழில்வரையின்வில்லிறுத்தவண்ணமும்.

வரையின்வில் - மலைபோலும்வில், காந்திபுதல்வன் - அக்குரூரன்.

(கசு)

கொடியவெங்குவலயாபீடக்கோட்டினை
அடியொடுமகழ்ந்தவெந்திறனுமார்ப்பொடும்
இடியெனமுன்னம்வந்தெதிர்த்தமல்லர்கள்
படியிசைவீழ்ந்துடல்பதைப்பமாய்த்ததும்.

குவலயாபீடம் - கஞ்சன்யானை, கோடு - கொம்பு, 'மல்லர்கள்' - சாணூரன்முஷ்டி
கண்ணன்னுமிரண்டமல்லர்கள், படி - பூமி.

(கஊ)

இரண்டாங்குந்தம்.

கந்தநாண்மலர்முடிக்கஞ்சற்கொன்றதும்
தந்தைதாய்மலரடிதாழ்ந்தெண்ணுமிக
நொந்தனிர்போன்மென நுவன் நவண்ணமும்
சிந்தையையுருக்குமென்றெடுத்தச்செப்பினுன்.

கந்தம் - வாசனை.

(௧௮)

செப்பியவுத்தவன்பின்னுஞ்செப்புவான்
இப்புலியுக்கிரசேனற்கீந்ததும்
மும்புரிநூல்கர்க்கமுனியிற்பெற்றதும்
தப்பில்சாந்தீவினிதன்னைச்சார்ந்தவன்.

உக்கிரசேனன் - மதுராபுரிக்கரசன், தேவகன்தமையன், கஞ்சன்தந்தை, சாந்தீ
விரி - கண்ணன்வியாகுரு.

(௧௯)

விதியினிற்பழமறைவிளம்பக்கற்றதும்
அதிசயத்தொடுருவகமிழந்திட
முதலேவவ்விடவுயிர்முன்பிறந்தவம்
மதலேன்கொள்கெனவழங்குவந்ததும்.

மதலை - சிசு.

(௨௦)

துன்னினேகோகுலந்துனைவிறுந்துன்புறம்
அன்னையைத்தந்தையையாற்றியவவுழி
மன்னியகோவியர்மனந்தெருட்டெனத்
தன்னமுன்விடுத்ததுஞ்சார்ந்ததன்மையும்.

துனைவின் - விரைவாக,

(௨௧)

இக்குவார்சிலைமதனைனச்சொலவரை
மக்கள்போற்கண்ணிலான்மகிழ்ந்துளான்கொலோ
அக்குரான்நனையத்திருபுரம்
புக்குரீயறிகெனப்போக்குவண்ணமும்.

இக்கு - கரும்பு, சிலை - வில், கண்ணிலான் - திருதராட்டிரன், அக்குரான் - ஸ்வ
பலகன் முததமகன், இவன்சாத்தியகிக்குத்தாயாதி,

(௨௨)

மிக்கவெம்பகைக்குளம்பெருவினெனத்
தக்கசீர்மதுரையிற்சார்ந்துளார்களை
ஒக்கலோடுறைகெனத்துவரையுய்த்தடி
முக்குறும்பறுமுசிகுந்தற்கீந்ததும்.

ஒக்கல் - உறவினர், துவரை - துவாரகை, முக்குறும்பு-காமவெருளிமயக்கங்கள்,
முசிகுந்தன் - மாந்தாதாவின்இனையமகன்.

(௨௩)

தாமரீண்மார்பகஞ்சார்ந்துரீங்கலா
தேமுறுகமலையெடுத்தவேட்டதும்

கண்ணன்சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்.

கூட

காமனையுயிர்த்ததுங்கழுறுசத்திய
பாமையேமுதலெழுபாவைமார்களை.

தாமம்-மாலை. ஏழுறு-களிக்கின்ற, உயிர்த்தது-பெற்றது, காமன்-ப்ரத்யும்நன்,

சீர்மணம்புரிந்ததுஞ்சினத்தின்மிக்கெழும்
தாழ்நாகாசுரன்நன்னைச்செற்றதும்
பார்மிசைப்பதித்ததும்பாரிசாதத்தை
ஓர்தினத்தீரெண்ணுயிரவுருக்கொடு.

நரகாசுரன் - வராகவுருவெடுத்தவிஷ்ணுவுக்குப்பூமிதேவியினிடத்துப்பிறந்தவோ
சுரன். (உரு)

எண்ணிரண்டாயிரரென்னுமாதரை
நண்ணிமுன்வேட்டதூநலந்தும்த்தொவ்வொரு
தண்ணறுங்குமுலினூந்தநயர்நாந்தும்
பெண்ணென்றுமாகவேபெற்றவண்ணமும்

தநயர் - புதல்வர்.

(உசு)

உருகுதாலின்முனையுயிர்த்தமைந்தர்க்குப்
பொருவறுதிருமணம்புணர்த்தவண்ணமும்
மருவுவாணசுரன்வளக்கையீர்த்ததும்
நிருதனுக்கருளினனின்றவண்ணமும்

உயிர்த்த - பெற்ற, பொருவறு - ஒப்பற்ற - வாணசுரன், மாவலியின்மூத்தமகன்.

தழற்படைப்பவண்டரன்நனைச்செறுத்ததும்
வழுத்திடநாரதன்வந்துகண்டுகண்
டெழிற்கதிர்ப்பூணிரோண்ணுயிரர்
நிழற்பொலிமனைதொறுநிலவுவண்ணமும்.

பவுண்டரன் - மாவலியின்நான்காவதுபுதல்வன்.

(உஅ)

நெடிதவைக்களத்துளோர்காணநிர்தைசொல்
படைமிகுதிற்ற்சிசுபாலனென்னுமோர்
கொடியனும்படிமிசைக்குலவுகாந்தியாய்
அடிமலரடைந்திடவளித்தவண்ணமும்.

சிசுபாலன் - சேதிதேசத்தரசன், காந்தி - ஒளி.

(உக)

அசைவறுநிதியமந்தணருக்கீந்ததும்
மிசைவருபரிதியைவினாந்துதிண்டுற
விசைதருவெவ்வராவியைந்தகாலமெண்
டிசைபுகழ்சமந்தபஞ்சகத்திற்சென்றதும்.

பரிதியைவினாந்துதிண்டுறவிசைதருவெவ்வராவியைந்தகாலம் - சூரியக்ரஹண
காலம், சமந்தபஞ்சகம் - குருக்கேத்திரத்தில், தீரோதாவாபாயுகசந்தியில் பரசுராமன்
கூத்திரியர்களை யெல்லாங்கொன்று அவர்களுடைய வுதிரத்தால் ஐந்து மடுக்களுண்
டாக்கி, அவ்வுதிரத்தால்பித்தருதர்ப்பணஞ்செய்த இடம். (உஓ)

கஞ்சனூலிற் றந்திகொதன்மைந்தரை
அஞ்சொலாடேவகியளித்தியென்றலும்
துஞ்சியேசுதலலோகத்திற்றுன்னிய
மஞ்சரோரறுவவாவருவித்தீந்ததும்.

தேவகி - வசுதேவன்மனைவி, துஞ்சி - இறந்து. (௩௩)

ஏத்தெழிற்சுபத்தினையென் னுந்தங்கையைப்
பார்த்தனன்மணஞ்செயப்பணித்தவண்ணமும்.
நாத்தழும்பா ச்சீர்நலிற்றுமன்பர்க்காப்
பூத்திரட்டோலைகுழ்மி நிலைபுக்கதும்.

சுபத்திரை - கண்ணன் தங்கை, அபிமன்யந்தாய். (௩௪)

கொடுமைசெயரவயர்கொடியனேமுதல்
அடையுமீரோன்பதாமக்குரோணியாய்
மிடைதருசேனையைவெஞ்சமத்தினால்
மடிதரப்புணர்த்ததுமகிழ்ந்துநின்றதும்.

அரவயர்கொடியன் - துரியோதகன், சமத்தினால் - போரினால், (௩௫)

காதலோடைவரைக்காத்தவண்ணமும்
ஓதும்பாதவர் தமையொறுக்கும்வீர்பார்
மீதிலையெனநினைந்தகற்றுமிக்கவுற்
பாதமென்றேபிரபாதத்துய்த்ததும்.

ஓறுக்கும் - வருத்துகிற, உற்பாதம் - தூர்நிமித்தம். (௩௬)

கருமுகின்மாயையாற்கலந்துநான்மறை
மருவியமாநவர்வழங்குசாபத்தால்
பெருகியவோகம்பிடுங்கிக்கைக்கொளாப்
பொருவருயாதவர் பொருதுமாண்டதும்

கருமுகில் - கண்ணன். (௩௭)

பன்னினமுதனன்பதைபதைத்தனன்
தன்னையும் தன் னன் னாற்றுமுத்தவன்
மன்னியவுணர்வினான்மனத்தெருண்டனன்
பின்னருஞ்சிலமொழிபேசுவானரோ.

பன்னினன் - சொல்லினன், தெருண்டனன் - தெளிந்தான். (௩௮)

கடல்வருமதியினைக்கண்டுகண்டுமின்
இடைவருசெந்துவென்றெண்ணுமாறுபோல்
நெடியனைநரனெனநினைந்ததேயன்றி
அடிதொழியாதவரறிந்திலார்களால்.

செந்து - பிராணி, நெடியனை - திரிவிக்கிரமனை. (௩௯)

கண்ணன்சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்.

கூடு

மருவிடக்காலின்மேல்வலதுகாலைவைத்
தரசினன்மூலத்தினமரவாழியான்
வினாவின்மித்திரைபெற்றமெய்யனும்
புரிதருபரிவொடும்பாயினேம்.

மித்திரைபெற்றமெய்யன் - மைத்ரேயன், இவன் தந்தைகுசிலவன், பராசரசிடன்
மன்னியவென்றனைமாயனாகிய
உன்னியசனமொன்றில்லையோதுறின்
முன்னீர்வசுவெனமொழியவுற்றனை
என்னிடத்தன்புதானினிதுகெட்டனை.

ஒதுறின் - சொல்லின்.

(முக)

ஆதலானென்னிடத்தன்புசான்னை
கோதிலாய்தந்த முத்திகூறிய
திதிலாத்தத்துவஞ்சூர்த்தமாதவர்க்
கோதிரீவாவெனவொளித்திட்டானென்றான்.

சான்னை - மிகுந்தனை.

(சு1)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருந்தம்.

விளைந்தமைவிதுரன்கேட்டுவிழிமலர்கலுழ்ந்துநெஞ்சம்
துளங்கினனுணர்விற்தேறித்தோடவிழ்சமலசசெங்கட்
களங்கனிவண்ணத்தண்ணல்காதலானினக்குமுன்னம்
கிளந்ததத்துவங்கள்யாவுங்கிளத்திடல்வேண்டுமென்றான்.

கலுழ்ந்து - அழுது, களங்கனி - களாப்பழம், கிளந்த - சொன்ன.

(சுக)

மல்லடுகுவவுத்திண்டோண்மாயவன்மய்த்திரேயன்
அல்லியங்கமலமன்னவானமன்றுநோக்கிச்
சொல்லுதித்ததுவங்கன்குழ்ச்சிசொல்லிநூற்கின்னை
செல்லுதியவன்பாலென்றுசெப்பலுஞ்சேறவுற்றான்.

மல் - மல்லர், அடு - கொன்ற, குவவு - திரட்டி, ஆனனம் - முகம்.

(சஉ)

வெந்திறல்விதுரனென்பான்விளம்பியவண்ணங்கேளா
அந்தமிலாழிமாயனமந்தவக்காலத்தென்னைச்
சிந்தையினினைத்தவ்வாறுசெப்பினென்றலென்போல்
உயந்தவரில்லையென்றெனச்சுகனெறினானால்.

கேளா - கேட்டு.

(சரு)

உத்தவர்விதுரற்குக்கண்ணன் சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்.

இரண்டாங்கந்தம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கூஉ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம். 407

மு ன் று ங் க ந் த ம்.

மு த ல ல வ து

மைத்திரேயர்விதூர்துத் தத் துவமுரைத்த வத்தியாயம்.

என்ன லுமுனிவர்சாபமெய்தியாதவர்களெல்லாம்
பொன்னுலகடைந்தார்தம்மிற்போர்புரிந்தென்றயெங்ஙன்
அன்னவெந்திறல்கொள்சாபமுத்தவனடைதலின்றி
மன்னினனெனக்கடாவமன்னன்மாமுனிவன்கூறும்.

கடாவ - வினாவ.

(க)

சாற்றுதியுலகுக்கெல்லாந்தத்துவமென்றுசாபம்
மாற்றுபுகமலச்செங்கண்மாயவன்பணித்தவாற்றால்
ஊற்றெழுநவப்பைந்தாருத்தவனுறுவர்போற்ற
வீற்றிருந்தனனென்மேலிவெதிரிகாச்சிரமத்தன்றே.

மாற்றுபு - மாற்றி, உறுவர் - தவசிகள்.

(உ)

காய்கதிர்ப்பரிதிபெற்றகடவுண்மாதிரி
ஆயிரமுதத்தாகியலைகடலகடுகெண்டு
பாய்புனற்கங்தையாற்றின்பணிமலர்த்துறையினோசார்
மேயின்மயித்திரேயனவனுழைவிதூன்சென்றான்.

பரிதிபெற்ற கடவுண்மாதிரி - காளிந்தி, அகடு - வயிறு (நடு), ஓர்சார்-ஒருபக்கம்.

கலிலிலைத்துறை.

பொறிசெறிக்குமம்முனிவனைவிதூனும்போற்றி
முறைவகுத்துரைமூதுலகுதித்தவாறென்னே
மறைவகுத்தமெய்ம்மாதவன்மதலைத்தெருளாத்
துறைமற்றுண்டுகொடுவென்றன்னசோறலுற்றனனாவ்

பொறி - ஐம்பொறி, செறிக்கும் - அடக்குகிற, தெருளா - தெளியாத, சோறி
லுற்றன் - சொல்லத்தொடங்கினான்.

(ச)

மறைகளென்பவைமருளத்தெளிந்துமற்றின்னும்
அறைவதற்கரிதாயுயராதந்தமயமாய்
நிறைபாஞ்சுடர்நெடுமலர்க்கட்கடைசிறிது
பிறழ்மாயையிற்றிந்தனனெருபெரும்புருடன்.

மருள் - மயக்கம், கட்கடை - கடைக்கண்.

(இ)

புருடன்நன்னுழைப்பொருவருஞ்சத்தியைவைத்தான்
உருவந்தோறுநந்திவென்னுரைப்பவனிவனை

மைத்திரேயர் விதூரற்குத் தத்துவமுரைத்தவத்தியாயம். ௬௭

மருவுசீவனம்புருடன் நன்மருங்கினின்மகானும்
பெருமகானிடைப்பிறங்ககங்காரமும்பிறந்த.

புருடன் நன்னுழை - புருடனிடத்தில், மருங்கினில் - இடத்தில், மகான் - மஹத் தத்வம். (௬)

சிறந்துதோன் நகங்காரமுன்செப்புமுக்குணத்தால்
நிறைந்துமுன் நகங்காரமாய்நிகழ்த்திடப்படுமால்
அறைந்ததாமதந்தழுவகங்காரத்திலேந்தாய்
உறைந்தமாத்நிரைசம்மொடுபுதமைந்தாதித்த.

நிகழ்த்திடப்படும் - சொல்லப்படும், ஐந்தாய் உறைந்தமாத்நிரை - பஞ்சதன்மாத் நிரைகள். (௭)

துதித்தராசத்தழுவகங்காரத்திற்றுலங்கி
உதித்தவிந்தியம்பமுத்துமுன்னுரைத்தசத்தாவத்தை
மதித்துமேவகங்காரத்தின்மனசொடுபொறிக்கு
விதித்தசீரதிட்டானமாம்விண்ணவருசித்தார்.

துலங்கி - விளங்கி. (௮)

உயர்மகானகங்காரமொலிமுதலேந்து
பயிலும்புதமைந்திந்தியம்பத்தொடுமனமென்
றியலுந்தத்துவமோரிருபத்துமுன்றியற்றும்
செயறமக்கிலதனிமுதல்சுவடிபுனோந்த.

தனிமுதல் - ஒப்பற்ற முதற்பொருள். (௯)

வங்குத்தவமெமக்குநீயளித்திகண்ணென்ன
நீங்கினின்றனவழுத்தலுநிலவுபேரொளியாய்
ஓங்குமுன்னவனவற்றினைப்பொருந்தியொன்றக்க
வீங்குநீரினிற்பிறந்ததுவிளங்குபேரண்டம்.

வழுத்தலும் - சொல்லுதலும். (௧௦)

எங்குமாய்நிறைதெய்வமோடியற்றுறுகருமம்
தங்குமிச்சையென்றுரைபெறுசத்திகளுடனே
அங்கொழுஞ்சுடரவிர்தருபொன்மயமாகிப்
பொங்குமண்டத்தின்விராட்டெனப்பொலிந்தனன்புருடன்.

அவிர்தரு - விளங்குகிற. (௧௧)

கலிவிருத்தம்.

தகைபெறுவிராட்டெனத்தயங்குபிண்டத்தின்
நகைபெறுநாடியுநவிற்புத்தென
இகலுறுவாயுவுமியையமுன்னமே
முகமிலங்கழலொடுமுனைத்தெழுந்தபின்.

நாடி - இடைபிங்கலை சுழுமுனைகள், பத்தென இகலுறுவாயு - தசவாயுக்கள், அவை - பிராணன். அபாநன், சமாநன், உதாநன், வியாநன், நாகன், கடர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தநஞ்சயன் என்பன. (கஉ)

ருவோடுவெங்க திர்செய்பானுவும்
நாச்சுவையொடுவருணதேவனும்
நண்ணியசெவியொலியொடுநற்றிக்குமேல்
எண்ணுதொக்கூற்றொடுமினியவாயுவும்.

பாது - குரியன், தொக்கு - மய், ஊற்றொடும் - பரிசுத்தோடும். (கங)

நாசிவாசத்தொடுநவையில்வாசிக்குப்
பேசியபெயர்பெறு பிறிவிதேவர் ம்
காசிவ்வாய்மொழியொடுகனலின் ிறவனும்
வீசுகைதொடலொடுவிண்ணில்வேந்தனும்.

வாசத்தொடு - கந்தத்தோடு, வாசிக்குப்பேசிய பெயர்பெறு பிறிவிதேவர் - அசுவினிதேவர். (கச)

இகமுறுகோசநல்லெழில்செய்விநதுவை
வீதியினில்விட லொடுவிரிஞ்சனும்மடி
துதிநடையொடுமுபேநதிரனுஞ்சொல்லிய
குதமலம்விடலொடுகூற்றுமாகவே.

கோசம் - குய்யம் (ஆண்குறி), உபேந்திரன் - விஷ்ணு, குதம் - அதஸ்த்தாநம், கூற்று - யமன். (கஞ)

கவ்வைசெய்புலன்களோர்பத்துங்காதலின்
செவ்வகைவிடயமாய்ச்சேர்குணங்களும்
அவ்வகைப்பொறிக்க திட்டானதெய்வமும்
இவ்வகையுசித்தனவிராட்டுக்கென்பவே.

கவ்வை - துன்பம். (கக)

நடைபெறுமனத்தொடுநவிலுமையமும்
சுடர்தருதிங்களுந்தோன்றியானென
அடையகங்காரமுறிவிலாமையும்
உடல்சினவுருத்திரானுமுற்றவே.

ஐயம் - சிலேஷம், சந்தேகம். (கஎ)

புத்தியுந்துணிதரப்பொருந்துளானமும்
ஒத்திவைவிரிஞ்சனுமுதிக்கவொங்குசீர்ச்
சித்தமுநினைப்பதுஞ்சிறந்தசீவனும்
அத்தகைவிராட்டுவுக்கடைந்தவென்பவே.

விரிஞ்சன் - பிரமன்.

கஅ)

ஹைதிரேயர் விதூரற்குத் தத்துவமரைத் தவத்தியாயம்.

கக

உரைதருவேனாயுற்றுமன்னுபு
பிரிதலிலாதற்பிராணவாயுவும்
மருவுதனாற்செயல்வளர்புலன்களும்
அரசனுமனுக்கனும்போலுமாலரோ.

மன்னுபு - நிலபெற்று.

(கக)

முன்னுபுமுகத்தினந்தணர்முறைத்தனர்
மன்னவாவாகுவில்வந்தமன்னினாள்
பொன்னுமவணிகர்பூந்தொடையிற்போந்தனர்
பின்னவர்தாளினின்பின்னர்தேசான்றினாள்

வாகு - தோள்.

(உ௦)

நால்வகைவருணமாநவின் றுளோர்கடம்
பால்வருமுரியநற்கருமம்பார்மிசை
மேல்வளரன்பினால்விருப்பினற்றிடின
மரல்பெரிதுவந்தவர்மகிழ்தந்தல்குமே.

ஆற்றிடின - செய்தால், மால் - திருமால், மகிழ்த - விரும்பினவற்றை. (உ௧)

தலையெனுமும்பரிற்சத்துவத்தினால்
மலைவறுதேவர்களையாரும்வந்தனர்
நிலபெறுதாளெனுநெடியபாரின்மேல்
உலவுரசுத்ததினனரர்வந்தொன்றினாள்

உம்பர் - மேலிடம், நரர் - மனிதர்.

(உ௨)

அணிதருநாயாமந்தரத்தினில்
தணிவுறுதாமதருணத்திற்சார்ந்தநால்
கணிதமில்பூதம்வேதாளங்கண்முதற்
பிணியுறுகுழிந்தகட்பேயின்கூட்டமே

நாபி - கொப்பூழ், அந்தரம் - இடம்

(உ௩)

வீறுயர்வியினால்விராட்டுததன்மையை
நூறியாண்டிறப்பினுதுவலொனாதெனின்
கூறுவார்யார்சிறிதேனுங்கூறினால்
தேறுமெய்யுணர்வுறுமென்றுசெப்பினாள்

விதி - பிரமன், இறப்பினும்-கழிந்தாலும், துவலொனாது-சொல்லவொண்ணாது.

என்னலும்விதூரனாகியம்புவான்முனம்
மன்னுருக்குணமிலான்மருவுமாயையால்
துன்னுருக்குணத்தொடுதொழிலற்றெனென்றாய்
உன்னுறினென்கொலீதுரைத்தியாலென்றான்.

உன்னுறின் - நினைத்தால்.

(உ௪)

வேறு.

கனவிற்காணுங்கடுஞ்செயல்பொம்பதும்
புனல்விகாரம்புனன்மதிக்குற்றதும்
நினையிற்பொய்ப்பதுபோனிகழ்மாயைசேர்
வினைகளொன்றும்விமலனுக்கில்லையால்

விகாரம் - வேறுபாடு (சுலகம்).

(௨௭)

பற்றில்பண்ணவர்பற்றும்பரமனுக்
குற்றநோக்கினுருக்குணமில்லையென்
ற்றநீங்குமருந்தவன்சொற்றலும்
வெற்றிவேற்கைவிதூன்விளம்புவான்.

அற்றம் - குறைவு.

(௨௮)

உந்நிரண்மலர்மேலயனுற்றதும்
சிந்தைகூர்வஞ்செய்துபடைத்ததும்
பந்தநீங்குகாலத்தின்பகுதியும்
வந்துதீங்கறமாயவன்காத்ததும்

உந்தி - கொப்பூழ், பந்தம் - கட்டு.

(௨௯)

துதிசெயுஞ்சுராதியர்தோற்றமும்
மதியின்மிக்கமரீசிமுதலியர்
பதின்மர்வந்துபடைத்தபகுதியும்
விதியளித்தமனுச்செய்விழுப்பமும்.

சுரர் - தேவர், தோற்றம் - உற்பத்தி, விழுப்பம் - மேன்மை.

(௩௦)

மனுவினன்னர்மரபும்வெம்மாயையும்
நினைவரும்பெருந்தியஞானமும்
முனிவில்வண்மைமுனிவமொழியுமென்
வினையறவிளம்பென்னவிளம்புவான்.

நன்னர்மரபு - நன்மையாகிய சந்ததி.

(௩௦)

மைத்திரேயர் விதூரற்குத் தத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது மலரவன்றேற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

சாந்தமால்பதத்தன்பொடுதயங்குதென்றிசைக்கு
வேந்தனும்விறல்வதுரணிவ்வாறெலாம்வினவப்
பாந்தனேந்துபார்விசும்புபாதலஞ்சொல்பாகவதம்
ஒர்ந்ததன்மைகேளென்றுமித்தினாமகணுரைக்கும்.

பார்த்தன் - பாம்பு, (ஆதிசேடன்) மித்திரைமகன் - மைத்திரேயன். (அ)

ஊழிசென்றுழியுலகெலாமுருகுவெள்ளெயிற்பூப்
பாழிவாயழலூட்டுமப்பஹலைச்சேடன்
தாமுநன்பிலனுற்றுந்சனகனேமுதலாச்
குமுமாதவர்க்குரைத்தனன்றுயவத்தவத்தோர்.

வெள்ளெயிற்பூப் பாழிவாயழல் - நஞ்சு, (விஷாக்கிநி) பஹலை - பலதலைகள்,
பிலன் - பாதாளலோகம். (உ)

புலத்தியற்குமுன்புகன்றனர்! புலத்தியன்புரிவின்
நலத்தநான்மறைப்பராசரனுளங்கொளவின்ருன்
நிலத்தினீள்கதைபராசரநிநழ்த்தினனெனக்கு
வலத்தின்மிக்கேரிநினக்குநான்வகுப்பெலன்றுரைப்பான்.

புரிவின் - அன்பினால். (ங)

வெண்டிரைக்களைகடனெடுவெழமுதுலகம்
உண்டுபைத்தலைநாகபோகத்தினிலுறங்கும்
தண்டுழாய்முகிலுந்தியந்தத்தினிற்றொனத்தாட்
புண்டரீகமொன்றலந்ததுபுவியெலாம்பூப்ப.

களைகடல் - ஒலிக்கின்றகடல், பைத்தலை - பைத்தோடு கூடியதலை, நாகபோகம் -
சர்ப்பசயனம், (போகம் - பாம்பினுடல்). (ச)

நீலமால்வரைநெற்றியிற்பொடித்தசெங்கநிரே
போலவாண்கடற்பொழிதருமுளரியம்பொகுட்டின்
மேலதாகவந்தெழுந்ததுவெயில்விரிபசும்பொற்
கோலமேவியகுலமறைமழலேவாய்க்குழவி.

நெற்றி - உச்சி. செங்கநிர் - சூரியன், மறைமழலை வாய்க்குழவி - பிரமன். (இ)

கொங்குலிம்மியகொழுமடற்றாமரைக்குழவி
எங்குவந்தனமெவ்வழியிருந்தனமென்ன
அங்கண்மாதிரிமனைத்தையும்பார்த்ததுபார்ப்பத்
நிங்கள்போற்றிகழ்திருமுகநான்கெனச்சிறந்த.

கொங்கு - வாசனை, மாதிரி - திக்கு. (ஈ)

ஒன்றுங்காண்கலனுறைந்தசெந்தாமரைகண்டான்
பொன்றயங்குமிப்போதுவந்தெழுந்ததெங்கென்னு
மன்றலம்புயமாமலர்நானத்தின்றொளையில்
சென்றுதேடலுற்றனன்றனிச்செங்கெண்ட்டுடையான்.

நாளம் - தான், செங்கெண்ட்டுடையான் - பிரமன்.

(௭)

சேயதாமரைமுதலவன்றேறவர்தம்பருவம்
ஆயிரத்தனித்தேதடியுங்காண்கிலனலந்து
மீயெழுந்தனன்றிமிலர்ப்பொருட்டுவீற்றிருந்தான்
தூயமாதவந்துணிந்தனன்புரிந்தனன்றொழுதே.

சேயதாமரை - செந்தாமரை.

(௮)

காயும்வெஞ்சினக்கட்செவியரசுமேற்கவிப்ப
ஆயிரம்பணமணிபொழியலர்க்கிரக்கற்றைப்
பாயலந்தில்வானுருவினன்சுடந்தபைந்துளவ
மாயவன்றனைமலர்விழிமகிழ்வுறக்கண்டான்.

கட்செவி - பாம்பு, கட்செவியரசு - பாம்பரசனாகிய ஆதிசேடன், பணமணி -
சிரோரத்தம், பாயல் - சயம், அந்தில் - அவ்விடம்.

(௯)

கண்டுநெஞ்சகங்கனிந்துசெங்கைம்மலர்கூப்பி
அண்டகோடிகளனைத்தையும்படைத்தளித்தழிக்கும்
கொண்டல்வண்ணனைக்குறித்தலொல்லாத்தனிமுதலைப்
பண்டைநான்மறைப்பரமனைப்பரவினன்பணிந்தான்.

குறித்தலொல்லா - நினைக்கவொண்ணாத.

(௧௦)

அருங்கரந்தலையெறிசெழுந்தாமரையன்ன
திருநெடுங்கனாளுக்கியத்திருமறுமார்பன்
உரைசெய்ஞானம்வந்துறுமுலகியாவையுன்கு
தருநிர்யிருக்கவம்புரிந்தென்றனன்கரந்தான்.

திருமறு - உத்தமலட்சுணமாகிய மறு, இது - திருமாலின் மாப்பிலுள்ளது, இதற்கு ஸ்ரீவத்ஸம் என்றுபெயர்.

(௧௧)

பெருகுதண்புனலலையினற்பெரிதலைமலர்மேல்
பொருவருத்தவமிட்டுதூறண்டயன்புரிந்தான்
மருவிஞானம்வந்துறக்கடுவளியெறிபுனலைப்
பருகியோங்குலகியாவும்மலர்வயிற்படைத்தான்.

கரந்தன் - மறைந்தான், கடுவளி - பெருங்காற்று.

(௧௨)

உரைசெய்மானகங்காரமொண்பூதமித்தியங்கள்
மருவுதெய்வமன்னவிச்சைதாவரம்விலங்காதி
நரர்கடேவர்கண்முதலிற்றொரெண்முறைநவின்ற
விரியுமொர்பத்துவிதம்பெறுபடைப்பினைவிளம்பின்.

அவிச்சை - அஞ்ஞானம், தாவரம் - மரமுதலிய நிலேபெறுடைய வுயிர்கள், விலங்கு - மிருகம்.

(௧௩)

மலரவன்ரோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

என

முந்துவந்தமான்மொழியகங்காரமொண்பூதம்
இந்தியங்களவ்வந்தியமியைந்துறுதேவர்
அந்தில்வாய்தமத்தவச்சையென்றறுவகைப்படைப்பு
நந்தலில்பிராகிருதம்வைகிருதத்தைநவில்வாம்.

மான் - மஹத்தத்வம், பிராகிருதம் - இயற்கையாயிருந்தது, வைகிருதம் - விகா
ரப்பட்டது. (௧௪)

ஏத்திநான்முகனேழெனப்படைக்குறுபடைப்புப்
பூத்துக்காய்ப்பவும்பூவின்றிக்காய்ப்பவுமொருகால்
காய்த்துப்போவவுங்காழ்புறம்படைப்பவுங்களுவித்
தேத்துனித்தபூங்கொடிகளுமுதலவாந்தெரிக்கின்

கூழ் - வயிரம், களுவி - பொலிந்து, தேத்துனித்த - தேனைத் துளித்த, (௧௫)

இயங்குநற்பசுமுதலியலிருதும்பினவும்
வயங்குமொட்டகமாமுதலொருதும்பினவும்
நயங்கொளைந்தகம்பெறுமரிநரிகரிபறவை
பயங்கொளுஞ்சுருமுதலியபலவுமெண்படைப்பே.

இந்தகம் - இந்துநகம், அரி - சிங்கம், பயம் - நீர், உஞ்சுரு - நீர்வாழ் சிறுநெயர்.

நவப்படைப்பெனநலிலுபநரர்களைநலஞ்சேர்
புவித்தலத்தினிற்படைத்திமொஷ்டிர்பொற்பும்
உவப்புறுத்திருத்தேவர்கள்பொற்பும்வகொழியாத்
தவத்தின்மிக்குயர்சனகளுநியர்பெறுநுவரால்

நவிலும் - சொல்லுகிற, பொற்பு - அழகு (௧௬)

பத்தென்றோதிடமலரவன்படைத்திரிபடைப்புச்
சத்திலுவத்தினுற்றேவர்கள்பிராரச்சாற்றசூர்
சித்தர்சாரணர்சிந்தக்கங்குருவர்கரியங்கர்
மொய்த்தபூதங்கள்கின்னரராதிமொழிவார்

மலரவன் - பிரமன், மோய்த்த - நெருங்கிய. (௧௭)

உணர்த்துநால்வகைப்படைப்பும்வைகிருதமாவுரைப்பார்
குணத்தினுகியபடைப்பினைக்கூறியுனிறைமுன்
புணர்த்துபின்னியையெனப்புகன்முறையின்றிப்புருத்
தணத்தல்சேர்தருநீர்ச்சுழிபோற்றயங்குறுமால்.

தணத்தல் - நீங்கல். (௧௮)

படைக்குமிப்பெரும்படைப்பெலாப்பண்ணவராலும்
கடக்கரும்நிறற்காலத்தைவிளக்குறும்படைப்புத்

மூன் ரு க் க த் த ம்.

துடைக்கக்காரணமாகியகாலத்தைச்சொல்வல்

அடைக்குமையம்பொறிவிதூவென்றருந்தவனறையான்.

பண்ணவர் - தேவர், கடக்கருந்திறல் - கடத்தற்கரிதாகிய வலியுள்ள, துடைச்சு-
சங்கரிக்க, (உ0)

மலரவன்றோற்றமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் உஎ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

—o—o—o—

மூன் ரு வ து

ர ல மு ரை த் த வ த் தியாயம்.

புற்றவுரைநிகழ்காலமாம்

நீனிகுப்பொருந்தெழிலுண்மையாக்

மாக்கைகொடுவென்றுகற்பித்திட

மருவுமோர்பரமாவணுமன்னே.

உருவமற்ற - வடிவில்லாத, ஆக்கை - உடம்பு, பரமாவணு - பரமானு. (க)

காலமாயபொருட்குக்கருதிய

தூலமாயவுருவமுஞ்சொல்குவேன்

உலுதுண்பரமானுவிண்ணின்

கோலமாரணுவொன்றெனக்கூறுவார்.

தூலமாயவுருவம் - ஸ்த் தூலசரீரம். (உ)

பொருவிலாவணுமும்மைபொருந்துறின்

மருவுசாளரத் தூடுவயங்குவெவ்

விரவிதன்க திராலவங்குற்றிடம்

திரிசரேணுவெணும்பெயர்சேருமால்.

மும்மை - மூன்று, சாளரம் - பல்கணி, இரவி - சூரியன். (ங)

சொல்லுமன்னதுமூன்றுதுடியதாம்

புல்லுமூன்றுதுடியும்புகரற

ஒல்லும்வேதையாம்வேதையுமூன்றுறின்

எல்லுடல்லவமாகவிசைப்பவே.

புகர் - குற்றம். (ச)

ஒதுகின்றலவமொருமூன்றுறின்

நீதிவந்தநிமிடநிமிடமும்

கோதகன்றொருமும்மைகுலவிடின்

திதெறிந்தகணமெனச்செப்புவார்.

கோது - குற்றம். (ஞ)

காலமுனைத்தவத்தியாயம்.

எந்

கணமுமைந்துகலந்துநிகாட்டையாம்
அணிசெய்காட்டைமுவைத்தணைந்தாலெழில்
தணிவிலால்குவாமதுதானுநின்
உணருமோர்பதினைத்தொருகண்ணலே

முவைந்து - பதினைந்து.

(சு)

இன்னவாழிங்கியையுங்கடிகைமற்
அன்னுமாஅலகத்தரிதாக்கலால்
மன்னுசீர்தியோர்கண்மனக்கொராப்
பன்னுமோர்வகைகேட்டிபகருவேன

மதியோர்கள் - விவேகிகள்.

(எ)

எழு

ரசிரியலிருந்தம்.

வீறுஅநாண்குமாடமாமளவைவளங்குஞ்சமபொன்கரவிரல்கள்
கூறியநான்கினீளமதாக்கிக்கொண்டுநீள்சலாகைகொள்புழையா
ஆறெனுத்தொடிசேர்செம்பினாழியையேபுறவமைந்தவள்ளதகைநத்
தேறிமநீர்மேற்சேர்ப்பவங்காழிற்சென்றதோர்கடிகையென்றுரைப்பார்.

வள்ளம் - வட்டில்

(ஊ)

கடிகையோரிரண்டுமுகூர்த்தமாமுகூர்த்தங்கருதுபுவைக்கொருபொழுது
நடைபெறுமப்போழ்திரண்டொருநன்ஊறாநாமுவைக்கொருபக்கம்
படிபுகழ்பக்கமிரண்டொருநிங்கன்பசாந்திதிங்கலோரிரண்டு
தொடர்வுநினிருதவ்விருதுவோர்மூன்றுதுன்னிடினயனமென்றிசைப்பார்.

பக்கம் - பசும், படி - உலகம்

(க)

ஏற்றிடுமயனமிரண்டுமொனிடருக்கியையுமோர்பருவம்பருவம்
சாற்றிடுஞ்செளரமானமாம்பருவஞ்சாந்திரமானமாம்பருவம்
தோற்றியநன்ஊன்மானமாம்பருவஞ்சாருருவுசயமாம்பருவம்
போற்றுநாண்முப்பொதுமுறைபொககப்பருத்திடும்பருவமொன்றிசைந்திடு

பருவம் - வருடம், செளரமானம் - சூரியனையளவாகக் கொண்டது, சாந்திரமானம் - சந்திரனையளவாகக் கொண்டது.

(கஉ)

சொல்லியபருவநாறுமாநிடந்தத்துகனாறுமாபுனென்றுரைப்பார்
புல்லியகடிகைகுறைத்திடும்பொழுதிந்புகன்றிடுமாறொருபாயம்
நல்லன்கடிகைபொலிந்துமப்பொழுதினழிகையெழுருயாயம்
ஒல்லுமோர்பொழுதுககுறைத்திடுஞ்சந்தியுமுறைகடிகைநான்கொழித்தால்.

துகன் - குற்றம்.

(கங)

திங்கனொன்றொருநாடென்புலத்தவர்க்குத்திங்கனோர் பன்னிரண்டொரு
நான், அங்கனவானவர்க்காமமரரண்டராராயிரமுழிநான்களவை
பொங்கியராலாயிரமுதவாழிபொருத்துமுவாயிரம்பொருத்தும்
தங்கியவிரண்டாமுழியென்றுரைப்பார்தகைப்பருகாலந்குணர்ந்தோர்.

தென்புலத்தவர் - பிதிரர்.

(கஉ)

வட்டவெண்குடையாய் துவாபரத்தெல்லைவகுக்கீன ராயிரமாமால்
கட்டுரைகடக்குங்கடுங்கலியெல்லையிரமாண்டெனக்கரைவர்
எட்டுதூறறுதூநீரிருதூறுங்கியலிருதூறனுமாண்டு
பட்டநாலாழிமுறைமுறைபொருந்தும்பாற்படுசந்தியாப்பகர்வர்.

கட்டுரை - உறுதிச்சொல், கடக்கும் - அதிகரிக்கிற.

(கந)

நால்வகையுழியாயிரநடக்கினுன் முகற்கோர்பகல்பகல்போம்
காலையோழுமனுவுமிந்திரனுங்குழிவர்மண் ணுலகொடுவிசம்பின்
மேலிரண்டிலுருந்தீப்பட்சேடன் விளங்குவாண் முகத்தழல்பர்க்கும்
சாலும்வ்வழலாற்றவர்மகாடேலாகத்தவர்சனடேலாகமேசார்வார்.

நான் முகன் - பிரமன், தழல் - விஷாக்கிநி.

(கச)

ஓரிருபராதத்தங்குழியுமேன்மலர்வீட்டுறைதருநான் முகனுக்கும்
ஏர்கெழுபராதத்தமிரண்டு வெண்டரங்கமெடுத்தெறிதடங்கடன் முகட்டின்
கார்முகில்கமலக்காடுபூத்துறங்குகாட்சிபாற்கண்வளர் துளவத
தாரவன் தனக்கோரிமையெனவுரைப்பார்சாற்றுமவ்வரைபுபசாரம்.

உலக்கும் - இறப்பன், தரங்கம் - அலை, கண்வளர் - நித்திரைசெய்கிற, துளவத்தா
ரவன் - துளசிமாலையைத் தரித்த திருமால்.

(கரு)

எற்படுக திர்முத்தெறி திரைப்பிறத்தவின்னிளங்கற்பகக்கொழுந்து
வெற்பினிவ்வளருத்தன்மையேபாலவோரியங்கமலைவீற்றிருக்கும்
பொற்புலாமார்பனுந்தியங்கமலப்போதியெண்கணுநிறந்த
கற்பமாங்கதனைவீறுசால்பாற்பகற்பமென்றெடுத்தனரிசைப்பார்.

எல் - லுளி, திரை - அலை, வேரி - வாசனை, கமலை - திருமகள்.

(கசு)

லளமலிந்தநேகவண்டகோடிகடாமணியுற்றெருபுடைகிடப்ப
அளவிநுத்தொன்றாய்நித்தியமாகியாந்சுவருவமாயமர்வான்
தூராவணீந்ருருமாயவனென்றுசொல்லியமுனிவரன்விதூர
உளமுவுந்சயன்றன்படைப்பவையின்னமுணர்ச்சுதுவென்கேளெனவுரைப்பான்.

அளவிகந்து - அளவுகடுத்து

(கஎ)

நாலமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - சுஎ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் க ள வ து

சனகாதியர்தோற்றமுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலத்துறை.

மாற்றுதற்கரிதாயதாயிச்சிரம்வகுத்துச்

சாற்றுமத்தாயிச்சிரமோகமாமோகம்

சன்காத்தியத்தோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

எள்

போற்றருந்தமமெனப்புகலைந்தையும்பசந்தேன்
ஊற்றிருந்தொழுகம்புயத்தவன்முனமுயிர்த்தான்,

அம்புயத்தவன் - பிரமன், உயிர்த்தான் - படைத்தான். (க)

இனையவீன்றதென்னென்றுதன்னறிவினையெள்ளிப்
புனைபசந்துழாய்ப்பூந்தொடையமலனைப்போற்றி
நினைதல்செய்தனனினைக்குறுமனமலர்மிசையின்
சனகனாதிநற்றவத்தினர்நால்வர்வந்தெழுந்தார்.

மனமலர்மிசை - மனமாகிய தாமரைமலரின்மேல். (உ)

எழுந்தமாதவரினனகைவாண்முகடேரோக்கி
மொழிந்தநான்மறைமுதல்வனீர்படைத்திரென்நிசைப்ப
ஒழிந்ததெஞ்சினருவந்திலரவ்வுரைபசந்தேன்
பொழிந்ததண்மொய்ப்பனினைநினைந்தனர்போயார்.

வான் - ஒளி, உவந்திலர் - மகிழ்ந்திலர், போயார் - பொயினர். (ங)

படைத்திலாரிவர்படைக்கெனப்பணித்ததென்மாற்றம்
கடப்பென்னெனச்சீறினன்கனன்நவச்சீற்றம்
அடக்கமற்றடங்காதவனணிமணிப்புருவத்
திடைப்பிறந்தனைல்லோகிதெனவிசைப்ப.

சீறினன் - கோவித்தான், சீற்றம் - கோவம். (ச)

நீல்லோகிதெனநிலனிகழ்த்திடப்பிறந்த
பாலலோசனைமுதலாற்பங்கயப்பொருட்டு
மேலமர்ந்துறைவிமலனைநோக்கினெனநருக்
சாலுநாமமென்னிடனெதுசாற்றுகென்றனனால்.

நிலன் - நிலத்திலுள்ளார், பாலலோசனை - நெற்றிக்கண்ணன். (ரு)

பெருமநீயழலாற்பெயருருத்திரனாகும்
விரியும்வான்வளிவெங்கனலபுனல்புவிதெஞ்சு
தெரியுமிந்தியஞ்சீர்கெழுதுறக்கம்வெண்டிற்கள்
பரிதியேர்திகழ்பிராணனென்றிவைபகரிடனால்

அழலால் - அழுதலால், துறக்கம் - சுவர்க்கம் (சு)

உவவெவண்மதிவாண்முகத்துமைமுதலாகப்
புவிவழுத்துபல்பேருடைப்புவையைப்புணர்வாய்
பவன்முதற்பலநாமமும்படைத்தியாற்படைத்தி
அவிருத்திங்களங்கொழுந்தணியமலவென்றைந்தான்.

உவவு - நிறைவாகிய, வான்முகம் - ஒளிபொருந்திய முகம். (ஊ)

கடைக்கண்மயுகமுருத்திரகணத்தையக்கடவுள்
படைக்கநோக்கியிப்படைப்புநீதவீரகநீலகம்

துடைக்குமிவ்வெனத்தோடவிழ்மலரிறைசொல்ல
விடைக்கொடிப்பிரான்விதிக்குமத்தொழில்விடுத்தனனூல்.

தயீர்க - ஒழிக, துடைக்கும் - அழிக்கும், இவ்வென - இவையென்று, தோட
விழ்மலரிறை - பிரமன், விடைக்கொடிப்பிரான் - உருத்திரன். (௮)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அத்திரிமரீசியங்கிராவசிட்டனகத்தியன்புலத்தியன்புலகன்
மெய்த்தவப்பிருகுநாரதன்கிருதுமேதகுதக்கனென்பவர்கள்
சித்தநெஞ்சுயிர்ப்புச்செவிதிருநாவிதிகமுமெய்குறங்குவெண்டிங்கன்
ஒத்தொளிர்வதனம்பெருவிரற்றலையென்றுரைபெறுமிடனில்வந்துதித்தார்.

உயிர்ப்பு - சுவாசம், குறங்கு - தொடை, விரற்றலை - விரல்துளி.

(௧)

மலரவனிழலிற்கருத்தமனென்றுமாதவன்றேற்றினெனவலப்பால்
முலையினிற்றருமப்பிறத்தபாவமுதுகிளிற்றிற்றததுமனத்தில்
இலகெழிற்காமப்பிறத்தபுருவத்திடைப்பிறத்ததுதழ்ந்திறம்
ஒலிகடற்பவளமனையகீழிதழினுலோபம்வந்துதித்ததுமாதோ.

கீழல் - சாயை, தழல்சீற்றம் - நெருப்புப்போலுங்கோவும்.

(௧௦)

முழுக்கலின் கலுமுமுளரிவாண் முகங்கண்கினுமுதுமறைபிறந்த
எழுத்தொடுசெஞ்சொலியலெலாம்பிறத்தவெழிசைபிறத்தவெண்பிறந்த
பழுத்ததொன் னூல்கள் யாவையும் பிறத்தபாடல்சாரெழுசுலப்பான்மை
தழைத்தநல்வேள்வியொழுக்கொடுவழககுத்தண்டமென்றுரைப்பனபிறந்த,

முழுக்கலின் - பேரழகு, இயல் - இலக்கணம், ஏழிசை - குரல்முதலாயின. (௧௧)

பொற்றருநிழல்வாழ்மரரைப்பயந்தான்பொறிமுதலடக்கியமுனிவர்
பெற்றனன்பெருகாதிப்படைப்பெண்ணைபெருகுமாறெனகினைந்திருப்ப
உற்றதண்மலரோன்மெய்யிளோகூற்றினுதித்தனளெழிற்சதருபை
மற்றெருகூற்றினுயர்சுவாயம்புமனுவெனுமன்னவன்பிறந்தான்.

பயந்தான் - பெற்றான், மெய் - உடம்பு, கூறு - பங்கு.

(௧௨)

தோற்றியமனுலின்வாண்முககேளுக்கிச்சுடர்த்தொடியிவட்புணர்ந்திங்குப்
போற்றுதிஞாலமென்றுசெங்கமலப்பூம்பொகுட்டுறைபிரான்புகல
மாற்றரும்பசும்பொன்மால்வரைமருளப்பணைத்ததோண்மனுமடக்கினியின்
சாற்றுமென்மழலையெழிற்சதருபைதடமுலையணந்தனன்மாதோ.

கமலப்பூம்பொகுட்டுறை பிரான் - பிரமன், பசும்பொன் மால்வரை - மேருமலை,
பணைத்த - பருத்த, கினியின் - கிளிபோல, மணந்தனன் - சேர்ந்தான். (௧௩)

உயர்புகழ்ப்பிரியவிரதனுத்தானபாதனென்றுலகெடுத்தாரக்கும்
புயலுறழ்தடக்கைப்பூறுந்தொடையற்புதல்வரோரிருவர்தேரன்நினரால்

வெயின் முகந்தவழவிரிந்து மட்டுயிர்த்துவினைகமழ்தாமமைணந்த
கயலென்பிறழ்ந்துகளித்தசேயரிக்கட்கன்னியர்மூவர்வந்துதித்தார்:

புயல்உறழ் - மேகம்போன்ற, மட்டுஉயிர்த்து - தேனைச்சிந்தி, விரை - வாசனை.

ஆவெனுமெழுத்தை முதலுறு நாமத்தரிமதர்மழைக்கடைநனை
ஒவறுகாட்சிருசியெனவுலகமுரைக்குமாதவற்குதவினனால்
தேவினைக்குறித்தபெயர்புணர்நாமச்செல்வியைக்கருத்தமற்களித்தான்
பூவைநேர்பிரகுதியைப்பசுந்தேறல்பொழிந்ததார்த்தக்கலுக்கீந்தான்.

ஆவெனுமெழுத்தை முதலுறு நாமத்தரி மதர்மழைக்கடைநனை - ஆகூதி, தேவினைக்
குறித்த பெயர்புணர் நாமச்செல்வி - டவகூதி. (௧௭)

இசைக்குமிம்மூவர்மரபினுலகமெங்கணுநிறைத்துதென்னன்
திசைக்கொருதிலகமன்னவராககற்பமென்றெடுத்தனர்செப்பத்
தசைக்குவெம்பறவைதொடர்தருநேமித்தனிமுதலேனமாய்க்கடலுள்
அசைத்திடெருப்பினவனியையெடுத்ததறைகுவலென முனியுரைக்கும்.

தசைக்கு - மாமிசத்தின் பொருட்டு, நேமி - சக்கரம், ஏனம் - வராகம், மருப்பின் -
கொம்பினால். (௧௮)

சனகாதியர் தோற்றமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—அட.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது

ஆதிவராக நிலையுரைத்தவத்தியாயம்

கலிநிலைத்துறை.

மருக்கமழ்த்ததண்மலரவன் முகமனுநோக்கிப்
புரத்தியென்றனைபுவியகன்புவியெலாம்பொங்கிக்
கரைக்குறும்பெறிகருங்கடல்கலந்ததாலென்றோ
உரைக்கமாயனையுன்னினனோதிமமுயர்த்தோன்.

புரத்தி - காக்கக்கடவை, ஒதிமமுயர்த்தோன் - பிரமன். (௧)

மாக்கண்வெம்முலைமலர்மகளமர்ந்துறைமார்பன்
போக்கில்பொன்னிறம்பொதியிதழ்ப்பூந்தவிசுறையோன்
மூக்கினின்றுமாண்கேழலாய்மூரிவானளவக்
கோக்குந்தெண்டிணைக்கருங்கடலளறெழக்குளித்தான்.

போக்கு - குற்றம், ஆண்கேழல் - ஆண்பன்றி, அனறு - சேறு, குளித்தான்
முழுகினன். (௨)

குளித்ததெண்டிணைக்குரைகடலெழுந்துளிகெறிப்ப
முனைத்தகோடுடைமுழுமுதல்வராகமாமேனி

தினேத்தண்புனறுளியிவையெனமகிழ்சிறந்தார்
அளிக்ஞலஞ்செறிமலரவனுலகின்வாழமார்.

குரை - ஒலிக்கிற, கோடுடை - கொம்பையுடைய, மலரவனுலகம் - பிரமலோகம்.

படும்பனிக்கயத்தரும்புமோர்பங்கயம்பிடுங்கிக்
கடந்தினாத்தெழுக்கருங்கவுச்சளிநெழுந்தென்னத்
தடங்கொள்வெண்மலையெனவலைதவழ்கடல்கவிழ்ந்த
நெடுத்தின்பார்கொடுநிவந்ததுநீண்மருப்பேனம்.

பனிக்கயம் - குளிர்ச்சியாகிய சடாகம், கடம் - மதநீர், கவுள் - கபோலம்,
நிவந்தது - எழுந்தது. (ச)

அவிர்பொலங்கிரியணுவெனவளர்ந்தவான்கேழல்
தவளவார்பிறைமருப்பிடைததரணிகொண்டெழலும்
புலியெனதுநீகவரலென்றுரைப்புகன்றான்
கவனமால்களிறென்னவதெநிரந்தபொற்கண்ணன்.

பொலங்கிரி - பொன்மலை, (மேருமலை) எனது - என்னது, நீகவரல் - நீகவரா
தை, பொற்கண்ணன் - இரணியாகுநன் (ரு)

மற்கண்டோங்கியமல்லலந்தடம்புயம்வான்றோய்
கற்கண்டாலென்பபிணைப்பவெங்கடுங்கதைதாங்கி
நிற்கண்டாயினிநீரிடையொளித்திடிலென்றோப்
பொற்கண்டயுகப்புணரிவாய்நடந்தனன்புடைத்தான்.

பிணைப்ப - பருக்க, தீயுக - நெருப்புச்சிந்த, புணரிவாய் - கடலில். (சு)

விண்டதேகொலோவிரிகதிர்பரப்புபொன்விசும்போ
டண்டகோளமென்றங்கண்வானவர்கிடந்ததிராக்
கொண்டலாமெனவதிர்த்துவெங்குடற்புணைப்புடைத்த
தண்டம்வல்லையிற்பறித்ததுதனிமுதல்வராகம்.

விண்டதேகொலோ - வெடித்ததோ, கொண்டல் - மேகம், தண்டம் - கதரயுதம்.

பாழிவாய்ப்பெரும்பாந்தன்போற்றிமுவ்வவுணன்
ஊழியாரழலொழுஞுவெஞ்ஞலமொன்றெறிந்தான்
வாழிவானவர்மலர்பொழிந்தேத்தவெந்தழல்வாய்
ஆழியம்படையாங்குத்தழிவுகண்டதுவே.

ஆழியம்படை - சக்ராபுதம். (அ)

அலையின்மீதுமாவராவணமீதுநல்லாலின்
இலையின்மீதுமாவாழிறையவனாகியவேனம்
மலையின்மீதுவீழியெனமருவுபொற்கண்ணன்
தலையின்மீதுமாவாண்முகத்தும்வந்தடித்திடத்தனர்த்தான்.

மாவராவண - சேஷசபகம். (க)

குருதிமாமழைகன்மழைமண்மழைகுலவப்
பரிதிபோல்வெயில்பரப்புமுச்சிகைப்படைபற்றாஉ
நிருதமாதர்கடுகிலொழிந்தநேகர்நேர்வெகுளக்
கருதிமாயைகள்புரிந்தன்கண்நெய்செய்பொற்கண்ணன்.

குருதி - உதிரம், முச்சிகைப்படை - முத்தலைக்குலம், பற்றாஉ - பற்றி, துகி
லொழிந்து - ஆடையின்றி, (௨௦)

பையராவண்ணீமெற்றயில்பந்தயச்செங்கண்
ஐயனாகுமானேனமுன்னவுணர்கோனென்னும்
பொய்யின்வாழ்க்கையான்வெகுண்டனன்புரிந்தவம்மாரைப்
வெய்யபாணமுன்மின்மினிபோல்விளங்கினவால்.

பை - படம். (௨௧)

என்னேநீவிளையாடவீங்கிவனுடனின்னே
மன்னுதிண்டிறலவுண்ணைமாய்த்தியெற்போகின்
துன்னும்வான்வலியென்றுசொலாநியேனத்தைத்
பொன்னந்தாமரைப்போதுறைதான்முகன்புகழ்ந்தான்

மாய்த்தி - கொல்லக்கடவை, ஆதியேனம் - ஆதிவராகம் (௨௨)

வற்றுவெண்ணிறக்கேழுமேலாரினங்கதிர்திங்கட்
கீற்றெனத்திகழ்மருப்பினுக்கேழ்க்கிளராகலம்
ஊற்றிருந்துசெங்குருகியாகொழுங்கிடப்பிளப்ப
மாற்றருத்திறற்பொற்கண்ணருயிர்மாய்த்தான்.

அகலம் - மாப்பு. (௨௩)

தீட்டலின்றியேதிகழ்தருபழமறைதெரிந்தோர்
வேட்டல்செய்யுமவ்வேள்வியினுருவவாண்கேழல்
கோட்டினேந்நியநெடுநிலங்கோளராவரசின்
சூட்டினைவைத்ததுசடரடியிமையவர்துதிப்ப.

தீட்டல் - எழுதுதல், அராவரசு - ஆதிசேடன். (௨௪)

எனலுமெண்டிசைகடந்துவீங்கெறுழ்வலத்திணிதோட்
கனக்ககண்ணன்யார்கண்ணனோடிகலுமொறவன்கொல்
வினைமுருக்கியமெய்த்தவவிளம்பெனவிதூரன்
மனமுவப்புறவுரைத்தனனுயர்மயித்தியோயன்.

கனக்ககண்ணன் - இரணியாகுடன். (௨௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

பூசன்மேலெழுந்துகாமன்பொருசிலைகுழையவாங்க
மாசிலாக்குழவித்திங்கள்வந்தெழுமலைப்போதில்

பாசிழைப்பரவையல்குந்படர்முலைத்திகாமுற்றுக்
காசிபன்றண்ணோக்கிக்கலவியிற்களிப்பேமென்றான்.

பூசல் - போர், வாங்க, வளைக்க.

(கச)

பேய்ப்பலதொடரச்செந்தீப்பிறங்குவார்சடிலத்தண்ணல்
பாய்சினவிடைமேற்கொண்டுபடர்ந்துலாம்பதமீதாமால்
சாயுதுண்மருங்குதேறய்க்குந்தடமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
ஆயிழைகலத்தற்காலமன்றெனக்கூறினான்.

பிறங்கு - பிரகாசிக்கிற, வா சடிலத்தண்ணல் - நீண்டசடையையுடைய சிவபி
ரான், பதம் - சமயம்

(க௭)

காலமன்றெனலுங்காமங்கைம்மிகக்கலங்கியாற்றாள்
சேலமார்தளிர்க்கைபற்றிச்சேயிழைருழைந்தாளாகக்
கோலமவீற்றிருந்தகொம்மைக்குவிமுலைகுழையப்புல்லிப்
பால்வளைகாமனோயைப்பண்ணவன்றீர்த்தான்மன்றோ

கைம்மிக - அதிகரிக்க, சேவம் - ஆடை, பால்வளை - வெர்வளையையுடையவ
ளாகிய திதி, பண்ணவன் - காசிமுனிவன்.

(க௮)

மதிநனிமயங்கியிந்தமாலையின்மணந்தகுற்றம்
நசியரவணியும்வேணிநம்பனென்பொறுத்தியென்றான்
திதியுளங்குழைந்துமுன்னேசிறந்துதன்னோடுதோன்றும்
சதியெனுமடந்தைசேருந்தலைவனைவணங்கினான்.

மணந்த - கூடின, வேணி - சடை.

(கக)

செந்தளிருருவப்பேதைசெய்தவம்பராவலுற்ற
அந்தியின்மணந்தவாற்றலுழலுமிழந்திலங்குகூர்வாய்
வெந்திறலாழியாற்குவிழுப்பகையாகிவீயும்
மைந்தரைப்பெறுவாயென்றமறையவன்வழங்கொந்தான்.

ஆழியாற்கு - சக்ராயுதத்தையுடைய திருமாலுக்கு, விழுப்பகை - பெரும்பகை,
வீயும் - இறக்கின்ற.

(௨௦)

சிறகர்வண்டுழுங்கூந்தற்றெரிவையுயிர்க்குமைந்தன்
எறிதிரையுலகமுண்டவிறைவனுக்கன்பனாகி
மறைநெறியொழுகிவாமுகப்பெறுமறுகலென்னாக்
கறையறுமதிமுகத்தாய்காசிபன்கூறினான்.

உயிர்க்கும் - பெறுகிற, உலகமுண்ட விறைவனுக்கு - திருமாலுக்கு, மறுகல்
என்னு - மயங்காதேயென்று.

(௨௧)

கலி விருத்தம்.

கிளந்ததுகேட்டலங்கிளைத்துவண்டினம்
உனர்த்தபூங்குழலிதனுளமகிழ்ந்ததால்

இளந்தளிர் புரைதருமெழில்வயிற்றிடை
வ்னர்ந்தகுருப்பரீள்வானமஞ்சுவே.

இளந்தது - சொன்னது, உளர்ந்த - கோதின, புரைதரும் - நிகர்த்த. (௨௨)

வயிறுவாய்க்குறினுயர்வலத்தவைம்படைக்
சூயின்மருண்மேனியான்கொல்லுமேயென
வியலுறுபருவநாறெதிர்த்தவெங்குகள்
கயல்புரைகண்ணவன்கருப்பந்தாங்கினான்.

வயிறுவாய்க்குறின் - கருவுயிரத்தால், பிம்படை - பஞ்சாபுரங்களை யுடைய, சூயில்
மருண்மேனியான் - திருமால், பருவநாறு - தூறுவருடம், கயல்புரை - செலமின்
போன்ற. (௨௩)

காழ்விரக திரிசெயக்கதிததவெம்முலைத்
தாழ்குமூலங் பணங்கருப்பந்தாங்கலால்
சூழ்விசும்பிருண்டனசும்மைவெண்டினா
ஏழ்புவியிருண்டனவிருண்டமாநிரம்.

காழ் - மணிவடம, மாநிரம் - திசைகள். (௨௪)

விரிக திராயிரம்பார்ப்பும்வீங்கெழிற்
பரிதிசூழ்விசும்பிருட்டலமுற்றலும்
அருமணிநெடுமுடியமரர்யாவரும்
உருவநாண்மலரவனுலகநண்ணினார்.

பரிதிசூழ்விசும்பு - சூரியனுலகுகின்ற ஆகாயம். (௨௫)

செருக்கியகயல்விழித்திதிவயிற்றினில்
கருப்பம்வந்துற்றதுகண்ணகன்றவான்
இருட்டுறலென்கொலாய்விளையுமீதென
விரித்தனர்விண்ணவர்விரிஞ்சற்போற்றியே.

கண் அகன்ற - இடமகன்ற (௨௬)

திகழ்ந்தபொன்னாட்டவர்செஞ்சொற்றேட்டலும்
மகிழ்ந்துவண்டரற்றுதார்மாயனுந்திமேல்
முகிழ்ந்ததாமமைலர்முளைத்தமுன்னவன்
நிகழ்ந்ததுநெஞ்சுகநினைந்துகூறுமால்

பொன்னாட்டவர் - சுவர்க்கலோகத்தார். (௨௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

கனைகடல்வயிறுகிளவீழ்ந்தொழுகங்கையம்பெரும்புனல்பூத்த
தனிமுதல்பசுந்தாட்டாமரைப்போதுதாழ்த்தருவிருப்பமீதூர

வினையறுசனகன்முதலியமுனைவர்விரியிருள்பருகுவான்பேரீழ்ந்த
பனியிருவிசும்புகிண்டுவெண்ணேவிப்பவளவாயெகினமொத்தெழுந்தார்.

கீள - கிழிபட, முனைவர் - முனிவர், வெண்ணேவி - வெண்மையாகியசிறகு, எகினம் - அன்னம். (உஅ)

நிலவொளிகளுலிநிகர்தனக்கிகந்துநீடருட்பசுந்தளிர்ரப்பி
உலகெலாம்பூத்தமலர்க்கொடிபடரவுயர்வறவுயர்நலங்கனிந்து
விலைவரம்பறியாமணிபலகிளைத்துவிரிந்தபொற்கோட்டுமந்தார
மலர்கமழ்முத்திமணந்தலைமணந்துவயங்குவைகுந்தமெய்தினரால்.

களுலி - கெருங்கி, கோடு - கிளை, தலைமணந்து - கலந்து. (உக)

எய்தியமுனிவராயிரகோடியிரவியின்வெயிலுமிழ்மணிசேர்
பைதிகழரவினறிதுயிலமந்தபங்கயச்செங்கணைசரிதம்
மொய்சுதிர்ரப்பியெழுவிமானத்தின்மொழிதருமனைவியரோடு
செய்தவத்தடைந்தோரமுதுகுமாறுசெப்புதல்செவியகமடுத்தார்.

பைதிகழரவு - ஆதிசேடன். (உ௪)

கிஞ்சகவதரலிலமகள்புணருங்கிளர்வரைப்புயத்தினுன்சரிதம்
எஞ்சலிலன்பின்வண்டொடுசரும்பரிடையறாதிசைப்பதுகௌ
அஞ்சுகமன்னம்புறவெழினேமியன்றிலங்குயின்மயில்பூவை
கெஞ்சுகந்துருகியரற்றிடாதொன்றிகெருங்குதல்கண்டனர்களித்தார்.

கிஞ்சுகம் - முருக்கம்பூ, அஞ்சுகம் - அழகியகிளி, நேமி - சக்ரவாகம், பூவை - நாகணவாய்ப்புள். (உ௫)

சந்தனம்வகுளஞ்சுண்பகம்பூகந்தாமரைபுற்பலநாகம்
குந்தமங்குரவங்கற்பகமுதலாக்கொழுநறைவாய்மலர்நிறந்து
செந்திருவுறையுந்திரும்முமார்பந்திளைத்திடக்கிடைத்தெருத்தவமோ
நந்தலிதுளவுக்கெனவதன்சீர்த்திநவிற்துதல்செவியின்மார்தினரால்.

வகுளம் - மகிழ்மரம், பூகம் - கமுகு, குந்தம் - முல்லை. (உ௬)

உடைதருபருவநாளுமோரைந்தேயுடையராய்த்திகம்பராகிப்
பெருகுமோர்தவான்குருவெடுத்தென்னப்பிறங்குவாதுணர்வின்முதிர்ந்தோர்
பொருவருமாயன்கதைகளிவ்வாறுபுகல்வதுகேட்டுளமகிழ்ந்தார்
மருவருதுளவோனமர்ந்தருள்கோயில்வாயில்சென்றெய்தினர்மாதோ.

வாதுணர்வு - மெய்யுணர்வு, பொருவரு - ஒப்பற்ற. மரு - வாசனை. (உ௭)

மின்னெனமிளிருமிமையவர்மருட்கோடிகண்மிடைந்தொளிவிரிக்கும்
பொன்னெடுவாயிலாறிந்தேகிப்பொலறித்தாமரைப்பொருட்டில்
அன்னம்வீற்றிருக்குந்தவமைமாற்பனமர்வுழிக்குறுகலுநின்மின்
நின்மினென்றுரைத்தார்விறற்சயவியரென்னுந்நீர்கடைகாப்பேர்.

தாமரைப்பொருட்டிலன்னம் - திருமகள், தடவரைமாற்பன் - திருமால். (உ௮)

ஆதிவராக நிலையுரைத்த வத்தியாயம்.

அடு

தண்ணளிபெருகியலையெறிசெய்யதாமரைக்கண்ணினுன்பரவை
மண்ணகம்பொதிதாடொழுவெழுசெலவுமாற்றும்நவர்தமைமுனிந்து
கண்ணன்மேலுள்ளங்கனியும்பொழிந்துகாய்த்திகல்பிறவியோர்முன்
நண்ணுகவென்னச்சபித்தநரெழுந்தார்நான்மறையுருவெடுத்தனையார்.

தண்ணளி - கிருபைக்கடல், செலவு - செல்லுதல்

(௩௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தடுத்தவவ்வாயில்காப்போர்சபித்ததுகேட்டலோடும்
விடுத்தநல்லுணர்வினெஞ்செய்வெம்பிழைபொறுத்திரங்கி
அடுத்தமாதவத்திரெம்மையளித்திராலென்றன்றோர்சீர்
எடுத்தனரிசைத்தார்தாள்வீழ்ந்திறைஞ்சினரிறைஞ்சுங்ஙலை

விடுத்தநல்லுணர்வினெம் - நல்லறிவிழந்தாயம், வெம்பிழை - பெருங்குற்றம். ()

ஒற்றைவெண்கவிகையோங்கவுலகெலாமளந்ததாளும்
பொற்றபொற்றொடிகுழுகையும்புரியலிழ்கமலமென்றோ
உற்றுவாவன்னமேய்ப்பவொள்ளொளிரிலவுகாலும்
கற்றைவெண்கவரிவீசக்கமழ்துழாய்முருகுவிமம

பொற்ற - அழகாகிய, புரி - முறுக்கு, முருகு - வாசனை.

(௩௯)

குண்டலந்திருவில்வீசக்குறுகைநிலவத்திங்கள்
மண்டிலஞ்சுடரவொண்கேழ்மணிமுடியெயிலெறிப்பெ
வெண்டிடைசிவப்பதேதான்மூலமணியாரமின்ன
அண்டர்கண்மௌலிதேய்க்குமறைகழலிலகியாப்ப.

வில் - ஒளி, திங்கள் - மண்டிலம்-சந்திரமண்டலம், கேழ் - நிறம், மௌலி-கிரீடம்:

வாள்விரிபசம்பொற்குன்றின்வயங்குபுள்ளரசின்மல்லந்
ரோளினினிலவுவீசுந்தொடிக்கரமொன்முசுந்ததித்
தாள்தாமரைமென்போதோர்தாமரைககரத்தின்வீசிக்
காளமேகத்தையொப்பத்தோன்றினன்கமலக்கண்ணன்.

வாள் - ஒளி, புள்ளரசு - கருடன்.

(௪௦)

முழுதுணர்ச்சனகனாதிமுனிவாரநெஞ்சினாடிப்
பழமறைமுடிவிற்கண்டபசந்தூயாயலங்கலானை
விழியெதிர்காண்டலோடுமெய்ம்மயிர்சிலிர்ப்பவிம்மும்
கழிபெருமகிழ்சிறப்பககைதொழுதிறைஞ்சினாரால்.

மறைமுடிவு - வேதாந்தம்.

(௪௦)

கொண்டனீள்கோலவண்ணங்குறித்துளததுணர்வுதன்னால்
கண்டவர்பிறவிவேலைக்கரைநனிகாண்பரன்றால்
உண்டுகொலெதிர்கண்டோருக்கொருபிறப்பிருதாட்போதில்
வண்டெனமனஞ்சேரன்புவுழங்கெனவழுத்தல்செய்தார்.

உளத்துணர்வு தன்னால் கண்டவர் - மனநிலைவாத் கண்டவர்.

(௪௧)

வழுத்தியமுனிவர்தம்மைமறைமுதலினிதுநோக்கித்
தழைத்தவிலவாயிலோரைச்சபித்தனன்றடிமையானே
இழைத்தனவிறைவன்பாலாயிருப்பதுபோலிக்குற்றம்
முழுத்தவத்தீரெம்பாலம்போன்மெனமொழிதலோடும்.

மறைமுதல் - வேதமுதற்பொருள், இழைத்தன - செய்தன. (சஉ)

நாயகன்மொழிதல்கேளாநற்றவர்மகிழ்ந்துநின்பால்
நேயமுற்றவர்களுள்ளநெகிழ்தரவுரைத்தும்பார்த்தும்
தூயைநீகாக்கும்வண்ணஞ்சொல்லுதற்கெளிதன்றென் னு
மாயனைவணங்கியாங்குவழுத்தினர்பலவுமாதோ.

நேயமுற்றவர்கள் - பத்தியுடையோர். (சஉ)

மகிழ்தருமளியவாகிமன்றலங்கமலமென்ன
நெகிழ்தருசெய்யகண்ணெனஞ்சகநெகிழ்நோக்கித்
திகழ்வெயிற்கற்றைகாலுஞ்சேட்டிளம்பரிதியைப்ப
நகைமணிகிடக்குமாற்பனகைவிருந்தருளிளுநால்.

அளிய - கிருபையுள்ளன, மன்றல் - வாசனை, நகைவிருந்தருளினை - நகைத்
தருளினன். (சச)

வேகவம்புள்ளிற்கன் றிவெஞ்சிலவிசயன்றேற்க்கும்
பாகனென்றிசைப்பநின்றபைம்புயல்வண்ணன்செய்ய
போகிதழக்கமலமென்னபொன்னடிநொழுதுபோற்றி
ஏகினர்வலங்கொண்டுள்ளத்தின்புது முனிவர்மன்னே.

வேகவம்புள் - கருடன். (சசு)

தூவுதண்வெலைக்காருந்தேநாவொய்முடமன்றர்
பூவையும்போலத்தோன் றும்புராசனன்கங்கைபூத்த
சேவடிக்கமலப்போதுசென்னியிற்றொழுதுவாயில்
காவலர்வதனநோக்கிக்கட்டுரைகிளக்கலுற்றான்.

புராதன - பழையோன். (சசு)

மாற்றிலமுனிவர்சாபமதிக்கின்மற்றதுவெயன்றிக்
கோற்றொடிக்கமலவாயிறகுறுகுழித்தடுப்பச்சிறிச்
சாற்றியதழலின்வெய்யசாபமும்வினாந்ததாங்கண்
தோற்றுகவென்னத்தண்ணந்தூழாய்முகில்கூறினனால்.

கமலை - திருமகள், தழலின்வெய்ய - நெருப்பினுங்கொடிதாகிய. (சஎ)

அன்னவாவவனிவீழாவமர்த்தனர் திதிவயிற்றின்
கன்னியர்தூழாயலங்கற்கருமுகிலவாவீட்டும்
என்னுநீரிங்கல்வேண்டாவெகுமினென்னத்தாழ்ந்து
பொன்னினர்த்தருப்புத்தெளிர்போயினர்பொருமறீர்த்தார்.

அன்னவா - அந்தப்பிரகாரம், அவனிவீழா - பூமியில் விழுந்து, கருமுகில் - கரு
நீரால், வீட்டும் - கொல்லுவன். (சஅ)

கலிவிருத்தம்.

தமரவண்டிமிர்குழற்றையலான்வயிற்
றமரர்தம்பருவதூறமர்ந்துதோன்றினர்
இமையவரோங்குறவிர்ட்டைச்சேயென
உமிழ்ததிர்ப்பரிதிபொலொளிர்மூங்கவர்.

தமரம் - ஒலி, இரட்டைச்சேய் - இரட்டைப்பிள்ளைகள்.

(சக)

அறங்குடிவாங்கினவாற்றன்மேவிய
மறந்தலையெடுத்தனமண்ணிர்ந்தால்
உறங்கினதகல்விசம்புருவநஞ்சுனர்
பிறந்துழிப்பிறந்தனபேசற்பாலவோ.

மறம் - பாவவழிகள், உருவம் - வடிவம்.

(சூ0)

* ஏறுவவியிரணியனிர்ணியாக்கனென்
றுறுபெயர்ப்படைத்தனருறுமும்மதச்
சிறுகண்மால்களிறட்செருக்குறிக்கெழு
மறமிகுமடங்கல்வெங்குருளாமாண்பிழை

மடங்கல் - சிங்கம், குருளை - குட்டி.

(சூக)

எல்வளரிந்திரன்சாபங்கோட்டியும்
கொல்சினக்கூற்றுவன்கொற்றவெங்கதை
வில்லுமிழ்தொடிக்கரம்பற்றிவீசியும்
பல்படைபயின்றனர்பலுஉத்தடக்கையார்.

சாபம் - வில், கோட்டியும் - வளைத்தும்

(சூஉ)

அண்டர்கோனலங்குளைப்புரவியுந் துமாங்
கெண்டிசைக்கடாக்களிறெருத்தமேறியும்
திண்டிறம்பரிதிபொற்றேர்கடாவியும்.
வண்டுளர்தாரிஞர்வளர்ந்திட்டாரோ.

அண்டர்கோன் - இந்திரன், அலங்குளைப்புரவி - உச்சைசிராவம், பரிதி-சூரியன்.

கவிகெழுக்கருங்கழற்கால்பெயர்க்குறின்
நிலமுதுகுருக்குணிலவுசெஞ்சுடர்ப்
பொலநெடுமணிமுடிபொரவுடைந்திடும்
அலகதிரக்ககனமூதண்டகோளமே.

* விகெழு - ஒலியையுடைய, கருங்கழல் - பெரியவீரக்கழல், பொர - மோத. ()

நெருக்குவதிகைகளைநிகரில்பொன்னெடும்
பொருப்பெதிர்த்திரிதரப்பொருதடம்புயம்
கருக்குவகற்பகக்காடுவெம்படைச்
செருக்கிஞர்விழிக்கடைசிந்துதீத்திரன்.

பொன்னெடும்பொருப்பு - மேருமலை

(சூசு)

அடலுடைவானவாஞ்சுவந்தெழு
விடமெனத்திகழ்பவர்வெகுளிவெங்கனல்
சுடுதொறுஞ்சுடுதொறுஞ்சுடுண்டேகொலோ
கடலிடைக்கிடந்ததுகாலவெங்கனல்.

அடல் - வலி, காலவெங்கனல் - காலாக்கி.

(இசு)

கமழலந்தார்முடிக்கனகனின்றியே
தமரவெண்டினாக்கடற்றூனேசூழ்தர
அமரர்மேலெழுந்தனனமர்விளைத்திட
இமைசுடவிழித்திடுமிரணியாக்கனே.

தமரம் - ஒலி, தானை - படை, அமர் - போர்

(இள)

வெந்திலவண்ணர்கோன்வெகுண்டுதோன்றலும்
இந்நினைமுதலியவிமைப்பினுடத்தோர்
வந்தமர்விளைத்தனம்மணவெங்கனல்
சிர்தியபல்படைசிதறியோடினார்.

இமைப்பினுடத்தோர் - இமைத்தலில்லாத கண்களையுடைய தேவர்கள். (இ)

கைச்சிலேசோரவிண்காகுமன்னவன்
பச்சிரத்தம்பொழிபரிதிவெஞ்சுடர்
வச்சிரப்படையெறிந்தோடவாய்கனல்
நச்சிலேவேவினாக்கைத்துமீண்டனன்.

சோர - நழுவ, நச்சு - நஞ்சு

(இக)

காற்றினைக்கடந்துவெங்கனலைக்காய்ந்துவெங்
கூற்றினைவென்றுசெங்குருதிகாலும்வெங்
வேற்றிதனிருதியைவெருட்டிவல்லபோய்
எற்றனன்வருணனொடிகலக்கென்பவே.

காலும் - கக்குகிற, நிருதி - தென்மேற்றிசைப்பாலகன், இகல் - போர். (ஈ0)

அஞ்சினன்வருணன்வாளமர்புரிந்திலன்
நெஞ்சுகமறுகினனின்றுநின்னெனும்
செஞ்சமமாற்றுவன்நிஷிவெம்படைக்
சஞ்சநாண்மலர்க்கையங்கடவுளென்றனன்.

செஞ்சமம் - செவ்வியபோர், ஆற்றுவன் - செய்வான்.

(ஈக)

தொடையமையாழ்முனிகோன்றுற்றாயிடைக்
கடலின்வீழிருநிலங்கவர்ந்துமாயவன்
பிடிபுணர்குறிமெனப்பிறங்குகின்றனன்
நடவவன்வெஞ்சமநயக்கினென்றனன்.

இரு - பெரிய, பிடி - பெண்யானை, நயக்கின் - விரும்பினால்.

(ஈஉ)

குளிறுதெண்டுகாநிலங்கொண்டுதோன்றிய
ஒளியிலங்காழியான்மன்னொடோங்குநீர்

ஆதிவராக நிலையுரைத்த வதந்தியாயம்.

சுரு

அனறெழநடந்துசென்றருவிமாமதக்
களிமெனப்பொருதனன்களப்பட்டானரோ.

ருளிற் - ஒலிக்கிற, ஒங்குநீர் - கடல், களப்பட்டான் - போர்க்களத்தில் இறந்தொழிந்தான், (கங்)

வானவர்மலர்மழைபொழிந்துவாழ்த்தவே
தானவர்க்கிசும்புரிதலைவற்கொன்றெழில்
ஆனசேர்சேர்பார்ந்தாமத்தாதிதான்
எனமாகியமுதற்கடவுளெய்தினான்.

பார்த்தாமம் - மேலானஇடம், (பரமபதம்) ஆதிதான் எனம் - ஆதிவராகம் (ங்)

ஆதியாகியவராகத்தருங்கதை
ஒதினோரினினெனவந்துளோர்கன்பார்
மீதுதாம்விழைந்தனமேவித்தன்னடிச்
சோதிவாணவர்தொழிந்துன்னுவாரென்றான்.

விழைந்தன - விரும்பினவற்றை, தன்னடிச்சோதி - பரமபதம் (சங்)

என்னலும்விதூரனாகொரிபொற்றமரை
முன்னயன்படைப்பெலாமுன்னியின்னமும்
பன்னுதிநீயெனப்பகர்தன்மேயினான்
மன்னியமாதவமயித்திரேயனே.

எரி - பிரகாசிக்கிற, பொற்றமரைமுன் - அழகிய, சாமரையில் வாழ்கின்ற, (முன்-வழனுருபு), (சங்)

ஆதிவராக நிலையுரைத்தவத்தியாயம்—முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கசக

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

தேவாரமுதலியோர்பிறப்புரைத்தவத்தியாயம்.

எழுசேர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

தழைந்திதொயிச்சிரமுதலாகச்சாற்றியவவிச்சையிற்பிறந்தார்
எழுந்துநான்முகனைவளைத்தனரலைப்பென்னைநீர்புரத்திரொன்றெடுத்து
வழங்கிடப்பட்டோர்யாவருங்குருதிவாட்படையிராக்கதராஹர்
விழுங்கன்மனென்னமொழிந்திடப்பட்டோர்வெந்துறலியக்கராயினரால்.
வளைத்தனர்-வளைத்து (முற்றெச்சம்), அலைப்பவருத்த, புரத்திர்-காக்கக்கடவீர்

படைத்தல்செய்யனத்தமத்தனவிபெப்பகரிரவாகியதனை
அடற்படையன்னோர்பயிறருமிடனாடைந்தனரலாவன்முகனில்

‘சுடர்த்திருமேனிச்சுரவெருந்தாந்தோன்றினர்தோன்றவக்காந்தி
விடுத்தனனதுதான்பகலெனவிண்ணோர்விரும்பிடன்மிகவிளங்கியதால்.

தமத்தது - தமோசரீரம், காந்தி - சோதி.

(உ)

பனிமலரண்ணறிருவரைமருங்கிற்பட்டனரசுரர்களவர்தாம்

நனிபுணர்காமத்தயன்றனைத்தொடரான்முகனாணற்சார்த்து

புனிதநின்னருளற்படைத்தனனிவர்தாம்புணர்ச்சியின்வேட்கைமேற்கொள்ளா
எனையிவண்டொடர்ந்தாரருளுதியெனவவ்விறைவன்வெவ்வுடல்விடுகென்றான்.

பனி - ருளிர்ச்சி, மலரண்ணல் - பிரமன், அரைமருங்கில் - இடையில், மேற்கொள்ளா - மேற்கொண்டு, பட்டனர் - உண்டாடுநர்கள்.

(ங)

புனைபசுந்துளவோன்புகன்மவாறுந்திப்புருமயனுடல்விடுத்தான்

அனையேதார்யாக்கையையரிசிதறியம்பலேச்சகன்றவைச்சடங்கட்

ருளிசிலைப்புருவக்கொடிபுரைநுசுப்புக்குழு, நவாய்க் துவட்டுயர்கொங்கைக்
கனியருகிளவிச்சந்தியாதேவியாயுகண்டவர்மருள.

அரி - நூரேகை, ி - அழகு, வை - கூர்மை, குழுதம் - செவ்வல்லியலர், குவடு - மலை, கிளவி - சொல், சந்தியாதேவி - காலையால்களின் சந்திப்பாகிய பெண்.

(ச)

கலி விருத்தம்.

போற்றியாரணமுகன்மருங்கிற்போந்தவர்

சாற்றியசந்தியாதேவிதன்னை

மாற்றருங்காமநோய்வுழங்குகின்றனை

ஆற்றுகியெனவவணலம்வந்தாரேரா.

போந்தவர் - தோன்றினவர், அலர்வந்தார் - மயங்கினார்கள்.

(ரு)

புந்தவிசகத்தினிதமர்ந்தபுங்கவன்

காந்தியின்வந்துகத்திருவர்தோன்றினர்

கூந்தலம்பிடிநடைக்குமுதச்செய்யவாய்

எந்தெழிலரம்பையரெழிவிற்தோன்றினர்.

காந்தி - ஒளி.

(சு)

பொருந்தியகாந்தியைப்புனிதன்விட்டிடத்

திருந்தியநிலவெனச்சேர்ந்தாங்கதை

விரும்பினர்விச்சுவாவசவைமேவிய

இருந்திறல்வேந்தெனவிருந்துளோர்களை.

நிலவு - சந்திரிகை, விச்சுவாவச - ஒருகந்தர்வராஜன்.

(ஊ)

வெடித்தநான்மலரவன்வெய்யசோம்பொடும்

அடுத்தவாவித்தலினனவில்பூதம்பேய்

பொடித்தனவவைதலைவிரித்தபொற்பொடு

நடித்தனதானைகல்லாசையாகவே.

ஆவித்தல் - கொட்டாவிவிடுதல், ஆசை - திசை, தானை - ஆடை.

(அ)

தேவர்முதலியோர்பிறப்புரைத்தவத்தியாயம்.

கீத

மலர்வன்கண்டுகண்முகிழ்த்துமன்னுசோம்
புலவுமத்தனுவினயொழிப்பவாங்கது
குலவுசோம்பந்துயிலாகக்கொண்டன
அலகைகடம்மொடுமயர்வில்பூதமே.

கண்முகிழ்த்து - கண்மூடி

(4)

சாத்தியர்பிதிரர்தம்மே மாடுமவிஞ்சையர்
தேத்துளித்தாரணிசிந்தர்தம்மொடும
ஏத்துசீரயன்மறைந்தியற்றத்தேசான்நிஞா
பூத்தவன்விட்டவப்புரமுண்ணினிஞர்.

பூத்து - உண்டாக்கி, புரம் - சரீரம்.

(41)

கின்னரரோடுகிம்புருடரென்பவர்
பொன்னவிர்தாமரைப்புனிசுவீர்வயின்
தன்னிழைஞக்குழிச்சார்ந்துதித்தவர்
அன்னதோர்சாயையையடைந்திட்டார்களே.

நீர்வயின் - நீரினிடத்தில்.

(42)

கிளந்தகின்னரர்க்கிம்புருடரென்பவர்
வளந்திகழெழிவொடுமருவியெழிசை
உளங்குழைத்துருகுவான்பாடியோபையின்
விசும்புழிமிதுனமாய்விலங்கினார்களால்.

ஒகையின் - மகிழ்வினால், மிதுகம் - இரட்டை (சோதநி).

(43)

படந்திகழ்பாழிவாய்ப்பாந்தருந்தியந்
தடந்திகழ்தாமரைத்தலைவன்வெஞ்சினர்
திடந்திகழ்த்துதித்தவனினிதின்விட்டவவ
விடந்திகழ்வெஞ்சினம்விரவின்மேயல்வது.

பாழிவாய் - பெரியவாய், பாந்தர் - பாம்புகள்.

(44)

இன்னணம்பலுத்தவையினிதுநோக்கியுள்
உன்னியவவுப்பொடுமுறைபுங்காலையில்
முன்னுறுபடைப்பெலாமேத்தமுன்னவன்
மன்னியமனத்திடைமனுக்கள்வந்தனர்.

முன்னவன் - பிரமன்.

(45)

மனத்திடைத்தோன்றியமனுவென்போருக்கு
நினைத்துறுதவங்கனீயோகம்விஞ்சைகள்
வினைத்திறங்கடக்குலம்விருத்தியாகவே
அனைத்தையும்படைத்தவனாக்கைநல்கினான்.

விஞ்சைகள் - வித்தைகள்.

(46)

என்றவன்விதூரனுக்கியம்பினனென
நன்றிசுகமுனிநலிற்றமன்னவன்
அன்றருந்தவனவற்கறைத்ததின்னமும்
ஒன்றுமாறுரைத்திரீயென்னவோதுவான்.

நலிற்ற - சொல்ல, மன்னவன் - பரிசுநிந்தோந்திரன்.

(௧௧)

தேவர் முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம் முறறிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம். ஈளக.

பூரி கிருஷ்ணசகாயம்.

ருத்தானமணபுணர்ந்து கபிலர்ப்

பெற்றவத்தியாயம்.

கலி நிலைத்துறை.

புறையுமோர்குடைநிபுலிலெழிரும்பொழில்புரக்கும்
மதுவின்வந்தநன்மட வரல்வனமுலையணந்து
கனிபுமெய்த்தவக்கருத்தமனின் றுளார்தம்மை
முனிவகடறெனவிதூரனுக்கருத்தவன்மொழியும்

புனையும் - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பொழில் - உலகம்

(௧)

இல்லறத்தினையுடையவன்கெழில்கனிந்தொழுநு
முல்லையங்குழன் முகிணையெய்துகவென்றோர்
கல்லென்கௌவையாற்றடைகரைகருத்தமன்கதுவிச
சொல்லருந்தவந்தொடங்கினனரித்தமற்றொழுதே.

கருத்தமன் - பிரமன்சுயையிற் பிந்தவன், அரித்தமன் - விட்டுணு.

(௨)

குண்டலத்தினவெயிலெழுக்குளிர்மதிவதன
மண்டலத்தினவாணகைவெண்ணிலாமலர
விண்டலத்தெழுலிரிசிறைக்கருளன்மீதிவர்த்து
கொண்டலிற்றிகழ்பானவன்முனங்குறுகினனூல்.

வதநமண்டலம் - முகமண்டலம், கருளன் - கருடன், கொண்டலிற்றிகழ்பான் - திருமால்.

(௩)

போதுசேர்விந்துசரசுபக்காயிரம்பருவம்
காதலோடுநற்றவம்புரிகருத்தமன்காணு
ஆதிமால்பதத்தன்பொடுவணங்கினன்வழுத்தச்
சோதிமாயவனவனுள முவப்புறச்சொல்லும்.

விந்துசரசு - ஓர் தீர்த்தவிசேடம், வணங்கினன் - வணங்கி, (முற்றெச்சம்)

(௪)

கருத்தமன்மணம்புணர்ந்துகயிலர்ப்பெற்றவத்தியாயம். ௧௩

தெய்வஞ்சுட்டியபெயர்விராய்வரும்பெயர்சேர்ந்த
மவ்வலங்குழன்மடந்தையைமனுவினுக்குதித்த
கொவ்வைவாய்மலர்க்கோதையைக்குழைபொருதலைக்கும்
நவ்விநோக்கியைநாளோநீமணத்திற்றவத்தோய்.

தெய்வஞ்சுட்டியபெயர் - தேவஹுதி.

(இ)

சிந்துநாண்ளளித்தேறல்வாய்மடுத்தளிகிலம்பும்
அந்தன்கோதையாலினந்தளிப்புரையும்வயிறு
வந்துதோன்றுவமென்றுசெவ்வாய்மலர்ந்தருளிப்
பைந்துழாய்புனைபரம்பொருளாயவன்படர்ந்தான்.

சிலம்பும் - சத்திக்கிற, புரையும் - நிகர்த்த, படர்ந்தான் - சென்றான்.

(ஈ)

வாவுபச்சைமான்றேற்கொடுவால்வலையலறக
கோவைநித்திலக்கொற்றவெண்குடைமனுவுந்தன்
பூவளத்தொடும்புள்ளொடும்பன்மரம்பொதுளும்
காலினுற்றனன்கருத்தமன்றினக்கண்டுதொழுதான்

பச்சைமான் - பச்சைக்குதிரை, வால்வளை - வெண்சாறு, நித்யாலம் - முத்து,
பொதுளும் - தழைக்கின்ற.

(எ)

வணங்கநன்மொழிவழங்கியகருத்தமன்றனக்குள்
குணங்கணுரதன்கூறுமுன்கெட்டினைவெட்டு
அணங்கைநல்லெழிலரிவையைவெட்டருளவந்தரு
கணங்கொள்வண்டிமிர்தார்ப்புயன்னைவிடையாளிந்தகாள்

வேட்கும் - விரும்புகின்ற, வேட்டருள் - மணந்தருந்தருள், என்னு - என்று
சொல்லி, வண்டிமிர்தார்ப்புயன் - மனு.

(அ)

கலி விருத்தம்.

அசம்புபொன்றாசுமாமாலையும்
விசம்பெலாம்வின்கொள்வென்ருளவந்தருளும்
ஒசிந்தநண்ணிடைச்சதருபையொள்ளினர்ப்
பசந்தொடைபுனைருழற்பாவைக்கீர்தனள்.

ஆரமலை - முத்துவடம், சதருபை - ஸ்வாயம்புவ மதுவின்மனைவி

(ஈ)

அங்கிருந்தவனொடுமிரிவைவைருர்ப்
பொங்கெழின்மாடமார்பொருவிநன்னகர்
சங்கவெள்வளைச்சதருபையெரடுவெண்
டிங்களங்குடைமனுச்சென்றுமேயினான்.

இருந்தவன் - பெருந்தவத்தினன்.

(ஈ)

அழிவில்பல்வெள்விகளாற்பூழிநான்
கெழுபதோடொன்றெனவியைந்தவெல்லையுள்

மூன் றாங் க த் த ம்.

செழுமலர்த் துளவினான்சீர்நவின் றுபார்
முழுவதும்புரத்தனன்மொழிந்தவேந்தனே.

ஆற்றுபு - செய்து.

(௧௧)

அருந்தவன்மொழிந்தவம்மனுவின்கன்னியைச்
சுரும்பிமிர்பைப்தொடைகுட்டிவேட்டபின்
கருங்கயனெடுங்கண்கலவிவேட்கிலன்
பெருந்தவமீட்டுவான்பெட்டினென்பவே.

வேட்டபின் - மணஞ்செய்தபின்பு, கலவி-புணர்ச்சி, வேட்கிலன்-விரும்பிலன்.

தகைமலிபாசடைத்தண்ணித் தாமரை
முகிபெனமுகிழ்ந்துமுத்தூரிஞ்சுமென்முலை
அகிலுணவிரிருபூலணங்குமாதவன்
நுகர்வனகாதலினுகர்ந்துநோற்பளால்.

பாசடை - பாசமையாகிய இலை, முகிழ் - அரும்பு, முகிழ்ந்து - குவிந்து, நுகர்
வன - உண்பன.

(௧௨)

ஒழுகரித்தடங்கணொழுங்கங்கண்டுவங்
தெழுதருஞ்செவ்வீர்த்திருந்தலீர்ங்கதிர்
முழுமதிமுகத்தினைமுனிவனோக்கிநீ
வியைவதென்றருகுவல்லிளம்புகென்றனன்

செவ்வி-அழகு, ஈர்ங்கதிர்-குளிர்ந்தகிரணம், விழைந்து-விரும்புவது.

(௧௩)

புனையுட்மாரில்லினிற்புனிதனின்னெடு
புனிபுணர்ந்தன்புசெய்நலஞ்சிறந்தெழில்
கனிமொழிமகப்பெறுகாதலெனென
மனையவன்சுடறுங்கேட்டமாநவன்.

புனித - பரிசுத்தனே, மகப்பெறுகாதலென் - குழந்தையைப் பெறவேண்டுமெ
ன்கிற விருப்பமுடையேன்.

(௧௪)

ஒட்டறுபசும்பொருளுருவுவாபந்தது
சேட்டிளங்கருறழ்செக்கர்மாமணிச
குட்டதுநித்திலந்தேகாரணந்தது
வேட்டதுவினாவத்தார்விமானஞ்செய்கனன்.

இளங்கதிர் - பாலகிரியன், செக்கர்மாமணி - மாணிக்கம், குட்டது - சிகரத்தை
புடையது.

(௧௫)

திருமணிதெளித்தெனத்திகழுந்ரவாம்
விரைமலர்வாவிகள்விளிம்படுத்தது
மாவமுங்குருந்தமுமகிழுஞ்சாந்ததும்
குரவமுங்கமழுஞ்செய்குன்றுஞ்சேர்ந்ததால்.

நீர் - நீர்களைபுடையன, செய்குன்று - செயற்கைக்குன்று.

(௧௬)

கருத்தமன்பணம்புணர்ந்துகபிலர்ப்பெற்றவத்தியாயம் ௧௫

அன்னமும்பூவையுங்கிளியுமாப்பது
மின்னிடையரம்பையரீட்டமேயது
பன்னுதுப்புரவுகன்பலவும்பட்டது
பொன்னுலகத்தினும்பொலிவுபெற்றதால்.

ஆர்ப்பது - சத்திப்பது, மேயது - பொருந்தியது, துப்புரவுகள் - நுகர்த்தருகரி
யன, பட்டது - உண்டானது. (௧௮)

தீவியமலர்களுந்தெய்வச்சாட்சமும்
நாவியுமேயோசனைநாறுகின்றது
பூவிரியமளியும்பொன்செய்துண்களும்
ஆவியத்துகில்களுந்நழுநியார்த்ததால்

திவ்வியம் - தீவியம் என்றாயிற்று, (அற்புதமான) நாவி - கஸ்தூரி, அமளி-படுக்
கை, கழுமி - பொருந்தி. (௧௯)

எழுவுறழ்தோளிமையோர்கடம்மொடும்
எழுநிலத்தவர்களுமேத்துஞ்சால்லி
தெழுமினலெனவெழிலிலங் கவாஃந்நிசை
எழுகதிர்மண்செயேழ்நிலைபொலிந்ததால்,

சால்பு - மேன்மை. (௨௦)

இத்திறந்திகழுமானத்திலேறநீ
தத்துசெண்டிரைவித்துசாசுமுழுகென
மெய்த்தவக்கருத்தமன்விளம்பமெல்லியல்
அத்தகைமடுவினீராடிஞளரோ.

மானம் - விமானம், விந்துசரசு - ஓர்மடு (௨௧)

ஆங்குவுத்தரம்பையரளலிலாதவர்
தேங்கமழ்மாலையுஞ்சார்த்துஞ்செல்வமும்
பூங்கதிர்க்கலன்களும்புனையச்செல்லிபோல்
வாங்குதுண்ணிடையவன்வயங்கிஞளரோ

செல்வி - திருமகள், வாங்கும் - வளைந்த (௨௨)

அன்னதோர்விமானமேலவர்த்தபூந்தொடை
இன்னிளவேனிலானிவன்கொலோவென
நன்னலங்கனியுருக்கொண்டுநற்றன்
மன்னின்மனைவியுண்மகிழ்ச்சிகூரவே.

இளவேனிலான் - வசந்தகால மன்மதன். (௨௩)

வேறு.

விரைமலர்ப்பகழிவென்றிகொள்காமன்
உருவநற்றவனொற்றொருகோடி

அரமடந்தையாடைந்தனர்போற்ற
மருவிரிந்தகுழன்மாதுமகிழ்ந்தாள்.

மலர்ப்பகழி - புஷ்பபாணம், அடைந்தனர் - அடைந்து, (முற்றெச்சம்). (உச)

பொன்றயங்குபுளிநங்கன்பொலிந்து
துன்றுகன்னிநதிதுன்னியிளந்தண்
தென்றலங்குழலிசென்றெதிர்கொள்ள
மன்றல்கூர்மலயமால்வரைசாரும்.

புளிநங்கள் - மணற்குன்றுகள், மன்றல்கூர் - வாசனைமிகுந்த, மலயமால்வரை -
பொதியமலை. (உரு)

கங்கையாற்றடைகரைத்தலேசேரும்
மங்குளேய்கனகமால்வரையெய்தும்
வெங்கதிர்ப்பரிதிமண்டிலமேவும்
சிங்கண்மண்டிலமணந்துகிறக்கும்.

கங்கமால்வரை - மேருமலை, பரிதிமண்டிலம்-சூரியாமண்டிலம், சிங்கன்மண்டிலம்-
சந்திராமண்டிலம், மணந்து - பொருந்தி. (உச)

வண்ணமாமலர்கொண்மானதவாவி
நண்ணுந்தனவனத்துநடக்கும்
கண்ணெகிழ்ந்துதுளிகற்பகநீழல்
விண்ணின்மாதரோடனாய்வியோபும்.

மாந்தவாவி - மாநஸஸரோவரம், கண்ணெகிழ்ந்து - தேன்கார்த்து, அளாய் - கூடி.

எண்டவிர்த்தபகலித்திறஞக
வண்டுகோடிசெறிவாரொலிகூந்தற்
றொண்டைவாய்வளிதைதேனாலமாரு
துண்டுமாதவனுவந்தனம்மா.

எண்டவிர்த்தபகல் - அளவிறந்தநாட்கள். (உஅ)

காதல்கூர்தருகருத்தமனிவ்வா
றுதுவண்டுநவ்வுண்டுசெறிந்த
கோதைநங்கைவனர்கொங்கைமுயங்கா
மாசரோன்பதின்மர்வந்துபிறந்தார்.

முயங்கா - தழுவினதனால். (உக)

வந்துமங்கையர்வளர்ந்திடுநாளின்
கொந்துலாவவனமேசெலவுட்கொள்
அந்தமாதவனுளத்தையறிந்து
சிந்துநீர்விழிமடந்தைதெரிப்பாள்.

கொந்து - பூங்கொத்து. (உ௦)

துன்னுகானடைவுநீதுணிவுற்றால்
கன்னிமார்கள்கணவர்க்குரியாரால்

கருத்தமன்மணம்புணர்ந்துகபிலர்ப்பெற்றவத்தியாயம். ௯௭

என்னையிங்கினிதளிப்பவ்யாரோ
பன்னுமாதவவெனப்பரிவுற்றாள்.

காண்டைவு - காட்டைதல், அளிப்பவர் - காப்பவர். (௩௧)

மனைவிசொற்றதனைமாதவன்கேளா
இனையலுன்னெழில்வயிற்றினுதித்துப்
புனிதமானனிபுரந்திடுமென்றாக்
கனிபடுங்கினவியோடுகலந்தான்.

கேளா - கேட்டு, இனையல் - வருந்தாதே. புனிதமால் - பரிசுத்த ஐயுகிருமால்,
கனிபடுங்கினாவி - கனிபோலுமின்சொல்லையுடையவர். (௩௨)

படர்ந்தவாலினதுபாசிலைமீதே
கிடந்தபைங்குழவிகேட்குளர்செந்தித்
சுடஞ்சினைத்தருவினுற்றதுபோல
மடந்தையரல்வயிறுமன்னியுதித்த.

பாசிலை - பச்சிலை, கேட்க - நிறம். (௩௩)

கவிரிலைத்துறை.

தபனன்போலொளிததைத்தநல்லிமானமேலிவர்த்து
விபுதரேத்திடலிரைமலர்க்கிழவனாங்கெய்தி
உபயவெண்மதியுண்டுகொலெனவுசித்தவற்குக்
கபிலனென்றுபேர்கழறினன்பயந்தவர்களிப்ப.

தபனன் - குரியன், இவர்த்து - ஏறி, விபுதர் - தேவர், மலர்க்கிழவன் - பிராமன்,
உபயம் - இரண்டு, பயந்தவர் - பெற்றவர். (௩௪)

மறைவடித்துணர்மரீசியேமுதலியதவத்தோர்க்
கிறைவளைக்கைநின்புதல்வியர்தமைவழங்கென்னு
நறைமலர்ப்பொகுட்டுறைபவனுரைத்தனனடந்தான்
அறிவினிற்றிகழ்கருத்தமனத்திறம்புரிந்தான்.

மறைவடித்துணர் - வேதங்களைத்தெளிந்துணர்ந்த, வழங்குஎன்னு - கொள்ளு,
உரைத்தனன் - சொல்லி, (முற்றெச்சம்.) (௩௫)

கத்திகைக்குழற்கலையினேவழங்கினன்மரீசிக்
கத்திரிக்கருகையையக்கொடுத்தனனலங்கல்
முத்துரிஞ்சியமுகின்முலையருந்ததிதன்னை
மெய்த்தவத்தினின்மேம்படுவசிட்டனுக்களித்தான்.

கத்திகை - பூமலை. (௩௬)

இங்கிராதினியிட்டிடையெனப்பனைத்தெழுந்து
மங்குரேய்வடவரைபெனவளரிளங்கொங்கைத்
திங்கள்வாணுதற்சிரத்தையைத்தெங்கொள்புங்கண்ணி
அங்கிராவெனுமருமறையந்தனர்களித்தான்.

இட்டிடை - சிற்றிடை. (௩௭)

அவிதுகர்த்தவளென்பெயர்பெற்றேவோணங்கைப்
புலிவழுத்தியபுலத்தியற்களித்தனன்புலகற்
சுவரியின்னமுதூறுசொற்குரும்பையேபோலும்
குலவுவெம்முலைக்கதியெனுமடந்தையைக்கொடுத்தான்.

உவரி - கடல்.

(௩௮)

பள்ளவாரிதிபட்டசெம்பவளவாய்ப்பச்சைக்
கிள்ளாமென்மொழிக்கிரியையைக்கிருதுவுக்களித்தான்
அள்ளியாரிருளயிலும்வெள்ளலர்கதிர்த்திங்கட்
பிள்ளாவாணுதற்கியாதியைப்பிருகுவுக்கித்தான்.

பள்ளம் - ஆழந்த, அயிலும் - உண்ணுகிற.

(௩௯)

சிறுமருங்கினியிறுபிறுமென்பபோற்றேறணுண்
பறவையார்ப்புறப்பாயிருளொழுருவார்ப்புறம்மேல்
நறைவிரிந்ததன்மலர்புனைசாந்தியைநான்காம்
மறையின்பேர்பெறுமறையவற்களித்தனன்மாதோ.

தேறுண்பறவை - வண்டு, நான்காமறையின்பேர்பெறுமறையவன் - அதர்வண
சாரியன்.

(௪௦)

கலிவிருத்தம்.

உந்துதெண்டிரையினைத் துருகுவொன்சடர்
சிந்துசெங்கிர்புரைதெய்வத்தாமரை
அந்தணனிழல்வருமண்ணன்மாதவன்
மைந்தனைண்ணங்கினன்வழுத்தளமேயினுன்.

செங்கதிர - சூரியன், தாமரையந்தணன் - பிரமன், நிழல் - சாயை, வணங்கினன் -
வணங்கி, (முற்றெச்சம்) மாதவன்மைந்தன் - கபிலன்.

(௪௧)

சீரிளம்பரிதிசெம்முளரிசேர்ந்தென
ஆரழலாழியுற்றலங்குசெங்கையாய்
கூருமன்பினர்மனங்குறித்ததல்லதை
ஒருருவுண்டுகொலுனக்குநாடினே.

செம்முளரி - செந்தாமரைமலர்.

(௪௨)

உமிழுநூல்சிலம்பியாங் குண்னுமாறுபோல்
இமிழ்கடலுலகெலாமெழில்கொளுந்தியம்
கம்லநான்மலரிடைக்காட்டியுண்ணுதி
அமலநின்னிலையயாரறியவல்லரே.

சிலம்பி - சிலந்திப்பூச்சி, இமிழ் - ஒலிக்கின்ற.

(௪௩)

ஒருருக்கொடுநிலம்படைத்தியொள்ளிதின்
சீருருக்கொடுதனிப்புரத்திசெந்தழிற்

கருத்தமன் பணம்புணர்ந்துகபிலர்ப்பெற்றவத்தியா || ம். க்க

பேருருக்கொடுநனிதுடைத்திபேதையேன்
நாருருக்கொடுநினைநவிறற்றபாலனே.

புரத்தி - காக்கிராய், துடைத்தி - அழிக்கிராய், நார் - அன்பு. (௧௪)

என்றுபற்பலபுகழ்ந்தேத்தவான்மழக்
கன்மெனத்திகழ்த்தருகபிலன்சூறுவான்
துன்றுவெண்டிரைக்கடல்குழம்புமிசை
நன்றறிகருத்தமநானுதித்தது.

பு - பூமி. (௧௫)

மல்கியதீயபொய்மதங்களாற்பல
அல்லனீளார்கலியமுந்துவார்களை
ஒல்லையிற்சாங்கியயோகவோடத்தால்
எல்லையில்வீடெனுங் கரையிலேற்றுவான்.

அல்லல் - துன்பம், ஆர்கவி - கடல். (௧௬)

அன்னையுமுத்திசென்றடையநன்னெறி
பன்னுவன்மாதவநீயும்பற்றுவிட்
டென்னுருமனத்தினிலினிதுநாடியே
துன்னுதிவீடெனச்சொல்லினுனரோ.

நன்னெறிபன்னுவன் - தத்துவோபதேசம்செய்வேன் (௧௭)

சொல்லியகபிலனைச்சூழ்ந்துதாடொழாக்
கல்லளாவனத்தினிற்றகருத்தமன்னடந்
தில்லறந்துறந்தெழிற்றவமயற்றுபு
நல்லதேதார்முத்தியினண்ணினுனரோ.

தொழா - வணங்கி, கல்லளா - மலைகளடர்த்த, இடற்றுபு - செய்து. (௧௮)

அகங்குழைந்தன்னையுமாங்குக்கைதொழா
துகர்த்தனமீளவுதுகர்த்துபலபகல்
இகர்த்தனவீரில்வீடெய்துமாறினிப்
புகன்றருள்வாயெனப்புதல்வற்போற்றினான்.

துகர்த்தன - அதுபவித்தவற்றை, இகர்த்தன - கழிந்தன. (௧௯)

பார்முதிர்பனிக்கடல்பருகுநுண்ணிக்
கார்முகிலெனத்திகழ்கபிலன்கட்கடை
ஆர்தருமின்னருளலையெறிந்திட
மூரல்வாண்முகத்தின்னமொழிதன்மேயினான்.

பார் - கற்பாணா, மூரல் - சிரிப்பு. (௨௦)

பனிபடுதிரையெழுபரிதிகண்டுருழ்
கனியிருளிரிவதுகடுப்பக்கட்டமை

வினையிருளிரிதரவிளங்குமெண்ணை

நினைதரின்மேவுநிகரின்முத்தியே.

பணிபடு - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கனியிருள் - மிக்கவிருள், இரிவதுகடுப்ப - ஒடுவதைதிகர்ப்ப.

(௧௧)

கலையின் றுயிர்க்கெலாங்கருணைசெய்துறை.

அலகிலாவறிஞர்பாலன்பிடுகுடோய்க்

குலவுதன்முத்தியிற்றுறுசுக்கீகாதகன்

நிலகுநன்னெறியதாயியையுமென்பவே.

அறிஞர் - ஞானிகள், குறுக - சேர.

(௧௨)

சுசனும்வேறியங்குயிரும்வேறெறா

நேசமுற்றெனைநினைப்பவற்குநீசற்கும்

பேசுபல்லுயிர்க்குமோர்பேசுமில்லெனும்

மாசிலாதவற்கும்வந்தொன்றுமுத்தியே.

எனது - என்.

(௧௩)

சுந்தைநற்றாய்தம்பிதம்முன்றென

மைந்தர்கண்முதலிடுறென்னவைகுடுவன்

சிந்துசெங்கதிர்ச்செழும்பொன்னிற்செய்தசீர்

நந்தலிலாதநற்பணிகன்போலவே.

தம்முன் - தமையன், பணிகள் - ஆபரணங்கள்.

(௧௪)

என்னுருப்படிமிசையினிசுனாடுவோன்

துன்னியசெல்வங்கடுப்பன் றுய்த்தபின்

பன்னுவெங்குற்றிஞற்பயமுறானவன்

மன்னுமென்மலரடிமருவிலைகுவான்.

படி - பூமி, நாடுவோன் - தியாரிப்பவன்.

(௧௫)

சுடையிற்றடல்குற்றங்கொல்வதும்

கார்பழைபொழிவதுங்கதிருநிப்பதும்

மாருதமுளர்வதும்வாரிநிப்பதும்

ஆரழல்சுடலுமென்னையாகுமால்.

ஆடல் - வெற்றி, உளர்வதும் - சஞ்சரிப்பதும்.

(௧௬)

எத்திறத்தாயினுமென்னையமனம்

வைத்திடினவல்லினைமாயுமாரிலா

முத்திவந்தெய்துமான்முறையிற்றேன்றிய

தத்துவந்தெருளினுஞ்சாருமுத்தியே.

எத்திறத்தாயினும் - எவ்வகையாலாயினும்.

(௧௭)

கபிலர் தத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்.

கூ0க

என்ன லுந்தத்துவமியம்பல்வேண்டுமென்
றன்னநேர்மென்னடையன்னேகூறலும்
பன்னுவல்கேனெனப்பகர்தன்மேயினான்
கன்னியந்துளவணிகபிலனென்பவே.

பன்னுவல் - சொல்வேன்.

(௩௮]

கருத்தமன்மணம்புணர்ந்து கபிலர்ப்பெற்ற வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—உஉ௩.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எ ட் ட ல வ து

கபிலர் தத்துவ முரைத்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஒவ்முதலாயவைந்துமோங்கியபூதமைந்தம்
மலியுமிந்தியங்கன்பத்துமனமுதனாருமாக
நலமிகுநான்காருருவையறுகாலத்தோடும்
இலகியதத்துவங்களியைந்திடுமையைச்சென்றே

நான்காறு - இருபத்துநான்கு, ஐயைந்து - இருபத்தைந்து.

(க)

மதியொடுவாக்குக்கெட்டாமாயவனருளினான்
துதியுறுமாயைதன்னிற்றேரன்றியமகாளினின்ற
வதியுறுகுணநகண்மூன்றுமேவிமூன்றென்னச்சொந்து
கதியுறுமகங்காரத்தான்கவினவந்துதித்தன்தே.

மதி - மனம், மகான் - மகத்தத்துவம், கவின - அழகாக,

(உ)

புகன்றராசத்திடுனெடுபொருத்தங்காரத்தன்னில்
பகர்த்தவீர்தியங்கன்பத்துமபுந்தியும்பிராணன்றும்
திகழ்த்தத்துவத்திடுனெடுசோகங்காரத்தாசை
அகன்றமாமனமும்வந்தங்கன்பொடுமுதித்தவன்றே

பகர்த்த - சொல்லப்பட்ட; அகன்ற - நீங்கின.

(௩)

உரைதருசிறப்புவாய்த்தமனமுதலாகவோங்கு
காணநான்கினுக்குப்பாசநேசர்நற்காமதேவன்
அருமணிபுரைவண்ணத்தவரிருத்தனந்தன்செய்ய
மரைமலர்ச்செங்கண்வாசுதேவனாமரபின்மன்றே

உரைதரு - சொல்லப்பட்ட, மணி - நீலமணி, புரை-நிகர்த்த, செய்யமரை மலர்-
செந்தாமரைமலர்.

(ச)

மனமெழிற்புந்திநதீர்மருவகங்காரஞ்சித்தம்
எனுமிவற்றியைந்துநாளுமில்ங்கதிட்டானதேவர்
பனிவருக திரோன்வேந்தன்பவர்சடையுருத்திரன்ருன்
நினைவுறுசீவனென்றேநிகழ்த்துவார்மரபின்மாதோ,

பவர் - நெருங்கின.

(௫)

சொற்றதாமதத்தினோடுதாய்ந்துமுகங்காரந்தான்
பெற்றநல்லொலியின்வந்துபிறத்தனசெவியும்வானும்
உற்றவானெழுந்தவுற்றினுதித்தனவளியுந்தொக்கும்
குற்றமில்வளியின்வந்துகுலாவியதுருவமாதோ.

ஊற்றின் - பரிசுத்தில், தொக்கு - மெய், வளி - வாயு.

(சு)

உருவினிற்கனலுங்கண்ஊமுதித்தனகனலின்வந்து
மருவியசுவையிற்றேருன்றியயங்கினபுனலுநாவும்
பெருதியபுனலினின்றும்பிறத்தனனோற்றத்தன்னின்
இருநிலமூக்குத்தன்னோடிவந்துவருவதித்ததன்றே.

கனல் - தீ, நாத்றம் - கந்தம்.

(எ)

ஒலியினையோங்குவானுமூற்றினவளியுமொன்றிப்
பொலிதருமுருவைத்தீயும்புகல்வருசுவையைநீரும்
நிலைபெறுநெஞ்சைமண்ஊநீங்கலாவண்மையோடு
குலவுநல்லுரிமையாயகுணனெனப்பொவிந்துமோதான்மும்.

உரிமை - உரித்தாந்தன்மை.

(அ)

செவியொலிகளுநற்றொக்குச்சீர்பலவூறுஞ்செங்கண்
நவையறுமுருவம்யாவுநாவருஞ்சுவைகளாமும்
கவினீண்மூக்கிதென்னக்கருதுமித்தியததினோரும்
புவியுறுகுணங்களென்னுமணங்களும்பொருந்துமன்றே.

நவை - குற்றம்.

(க)

கருதுகண்ணசெவிநாமூக்குத்தவூறுதொக்குவாக்கு
வருசெங்கைகாலிலிங்கங்குருமிவைமருவுந்தெய்வம்
பரிதிநற்றிசைநீர்வேந்தன்பரிப்பெயர்த்தேவர்தின்கால்
விரிதழல்விண்ணின்வேந்தனுபெந்திரன்விரிஞ்சன்கூற்றே.

கதுவுறு - பற்றுகிற, இலிங்கம் - கோசம், (ஆண்குறி) பரிப்பெயர்த்தேவர்-அசு
விநிதேவர், உபேந்திரன் - விஷ்ணு.

(க௦)

பண்டைநான்மறைக்குமெட்டாப்பராற்பரனருளிணான்
கெண்டகுத்ததுவங்களிலங்குபொன்னுருவமாகி
வெண்டிரைநீரிலண்டமாகவேவளங்கவந்த
அண்டத்துள்விராட்டுவந்துற்றடல்கொடுவளர்த்ததன்றே.

அண்டம் - முட்டை.

(க௧)

புலன்கள் பத்தகங்காஞ்சேர்புந் திநன்மனமிவற்றே
டிலங்க திட்டானதேவரியைந் துறவெழுந்த தில்லை
துலங்கெழுவிராட்டுமற்றைச் சொல்லிய சித்தத்தோடு
நலங்கிளர் சீவன்வந்த நண்ணவாங்கெழுந்த தன்றே.

நண்ண - பொருந்த.

(கஉ)

உடம்பெனப்படுவதம்மவொன்றி னுக்கொன்றுதோன்றி
மிடைந்து தத்துவத்தி ன்குழவினா ல்வினாந்ததாம்
அடைந்ததத்துவங்கொ ள்லாமன்றியே நிற்பதேது
தொடர்ந்துமற்றதனைத் தானையுயிரெனத் துணிவர்மாதோ.

மிடைந்து - நெருங்கின

(கங)

பொய்வகையாகுமாயைப்புணர்ப்பி னுற்பட்டதன்றி
மெய்வகைதெரியநாடி ன்மேவருஞ் சூனனுமில்லை
செய்வினையொன்றுமில்லை செலவில்லைவரவுமில்லை
உய்வதோருணர்வாய் தவன் னுயிர்க்கோரினமாதோ.

உய்வது - பிழைப்பது, ஒரின் - ஆராயின்.

(கச)

புன லுவிதிர்ப்புத்தண்ணம்பு னல்லவயிற்றே ன்ருநின்ற
பனிமதிமேலதாக்கிப்பகர்வதோர்பான்மைபோல
மனமுதலாகி நின்றமாட்சி சால்கரணத் துற்ற
வினையினையுயிர்மேலேற்றி விளம்புவர்புணர் ஆமன்றோ.

விதிர்ப்பு - அசைவு, (சலநம்).

(கடு)

உரைத்திடுகனவுபொலவுபா திபொய்யாகுமென்றும்
விரித்தமூன்றவத்தையுள் னும்விளங்குவன்புருடென்றும்
திருத்தியவறிவிற்றேறித் தேர்ந்துகொண்டிருப்பான்முத்தி
தரித்திடுமும்மையாயதனுவொரீ இயடைவானென்றான்.

உபாதி - அவஸ்தை, புருடன் - ஆன்மா, மும்மையாயது - ஸ்தூலஞ்ஞம்மகாரணங்களாகியமூன்றுசரீரங்கள்.

(கசு)

உண்ணெகிழ்ந்துருகவிங்ஙனுரைத்ததுகேட்டவன்னை
மண்ணினின்மணமுநீரின்மருவுறுசுவையும்போல
நண்ணியமாயையொடுநனிகலந்தோனைத்தேர்த்திங்
கெண்ணுவதெங்ஙன்மாயையெப்பரிசொருவுமென்றான்.

நனி - மிகுதியாக, ஒருவும் - நீங்கும்.

(கஎ)

என்றலுங்கபிலன்சொல்லுமயாதினுமியைபுநீத்து
நின்றமாதவத்திடுநோர்பானீங்கலாதுறைந்தென்கீர்த்தி
நன்றவர்மொழிதல்கேட்டானவிற்றும்பத்தியோகம்
ஒன்றுறுமொன்றுங்காலத்துற்றிடுஞானமாதோ.

இயைபு - சம்பந்தம், (பற்று), ஒன்றுறும் - அடையும்.

(கஅ)

அரணியிலனல்வந்துற்றவ்வரணியையழிப்பதேதய்ப்பக்
கருதியனான்வந்துகலந்துமுபாதிர்க்கும்
புரிதுயினீத்தோன்றன்பாற்பொருந்திடக்கனவுபோற்பின்
உரைசெயுமாயசேராதுண்மையுணரலாமால்.

அரணி - தீக்கடைகோல்.

(௧௧)

விழுச்சிறப்புடையவழின்வினைவகையறியமாட்டான்.
அழித்திடுமாசைப்பெளவத்தளறெழவிழுந்துமூழ்கி
இழைத்தனன்யானேயென்னவெண்ணியதிறத்தினாலே
தழைத்திடுவினைகளெல்லாந்தன்னைவந்தடையாநிற்கும்.

விழுச்சிறப்பு - மேலானசிறப்பு, பெளவம் - கடல்.

(௧௨)

அந்தரங் துகாற்றாலருங்கதியடையாநின்ற
கந்தரங்காற்றினாலிக்கதியெனக்கருதாதேசபோல்
இந்திரன்வேதனாகியிமையவராணும்வெல்லா
வெந்திறக்காலந்தன்னாலிலீந்தனவினையென்றேரான்.

கந்தரம் - மேகம்.

(௧௩)

இருவினைக்குறும்புதீர்ப்பானெனதுநானவிறநல்வேண்டும்
வருவவந்துறுமென்றெண்ஊஉவைகுறல்வேண்டும்பெற்ற
ஒருவலஊவப்பவேண்டிமுயிர்க்கெலாமிரங்கல்வேண்டும்
சுருமலிகானந்தன்னிற்றனித்தினிதுறையல்வேண்டும்

எண்ஊஉ - எண்ணி.

(௧௪)

கலைமதிமுகமுஞ்செய்யகமலலோசனமுங்காமன்
சிலைபொருதுதலுஞ்செக்கர்சிற்றச்சுவொண்பவளவாயும்
மலர்துழாயலங்கன்மாற்பும்வலம்புரிபொறுத்தகையும்
இலகுபொற்றாளுமாகவென்ஊருக்கருதல்வேண்டும்.

செக்கர் - செந்நிறம், துழாயலங்கல் - துளசிமலை, வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கு,
(பாஞ்சஜந்யம்).

(௧௫)

இழைத்திடல்வேண்டும்யோகம்யோகநன்றிழைத்தானுயின்
பழுத்திடத்தழலிற்சுட்டபசுஞ்சுடர்க்கனகம்போலத்
தழைத்தெழுகின்றவுள்ளந்தன்னுழைப்பற்றினின்ற
அழுக்கறுமற்றகாலத்தமலனையறியலாகும்.

இழைத்திடல்வேண்டும் - செய்தல்வேண்டும்.

(௧௬)

புல்லெறும்பாதிதாகப்புகல்சராசரங்களெல்லாம்
சொல்லிடினென்றினென்றுதுலங்கதீசயத்தவாகும்
எல்லையிலவைகடம்மினிலங்கதீசயத்தனாவான்
நல்லதூற்பொருள்கடேர்த்தொண்ணானமிக்ஞாயந்தரல்லோன்.

அதீசயத்த - உயர்ந்தன.

(௧௭)

தன்னைத்தானறியாநுயிற்றலைத்தலைத் துன்பஞ்சாரா
மின்னெனத்தோன்றியும்யாக்கைகன்பலவுடேவும்
என்னதோர்யாக்கைதன்னையெடுப்பினுமெடுத்துநின்ற
அன்னதோர்யாக்கைநீங்கலாற்றலனாசைகூடும்.

தலைத்தலை - இடந்தோறும், சாரா - அடைந்து, வீயும் - அழிவின்ற. (உ௬)

கலிவிரூத்தம்.

வியைவெனப்படுகின்றதுமென்மெல
அழுவிர்த்தசனனத்தரும்பிமெல்
மழலைமாதர்மருங்கிற்படர்த்துபைங்
குழவிமீதுகொழுத்துவிட்டோங்குமால்.

வியைவெனப்படுகின்றது - ஆசையெனப்படுவது. (உ௭)

குழனரைப்பவென்கோத்தமுந்தாமென
எழில்படைத்தவெயிரிடைவீழ்ராப்
பழிபடைத்துடனாறிப்பழுக்கவுந்
வியைவினாக்குவியையுமினமைபோம்.

எயிறு - பல். (உ௮)

உழுதுபலவளமுய்த்தமழவிடை
கிழவுபட்டிடிந்போற்றல்கெழீஇயதே
விழுமெய்யாங்குமுதிர்ச்சிடினவேட்டதன்
மழலைமாதருமைத்தரும்போற்றிலார்.

மழவிடை - இளவேறு, கிழவுபட்டிடின - கிழத்தன்மை மயிடைத்தால் (உ௯)

இம்பர்வாழ்வுழியிலதாகிய
உம்பர்வாழ்வதற்கொன்றுமியற்றிலன்
ஐம்பொறிக்கிரைதேடியலமந்து
வெம்புகின்றவெரிவிருந்தாவனால்.

எரிவிருந்து - நெருப்புக்கு விருந்து. (௩௦)

தீக்கண்சிந்துறச்சிறியமபடர்
வீக்கவந்துவிழியெதிர்ப்பட்டிடின
ஆக்கைசோர் தரவாங்குப்படுந்துயர்
வாக்கினெங்ஙனவகுத்துமொழிவதே.

யமபடர் - யமகங்கரர், வீக்க - கட்ட. (௩௧)

எண்ணிலயோசனையெண்பதத்தாருயிர்
நண்ணுகின்றவருநெறிநஞ்சுகால்
கண்ணாய்க்குலங்கவ்வியுடற்றசை
உண்ணச்செல்வுழியுறுமற்றென்சொல்கேன்.

கால் - உமிழ்கின்ற. (௩௨)

பாறுகோடிபடர்க்குருதிரீர்
ஊறுகின்றதன் னூனரிந்துண்டுபோய்
ஆறுகன்னலிற்செல்லுமழலெனச்
சேறுகடற்றமுறுகின்றதென் டலம்.

பாறு - பருந்து, ஊன் - தசை.

(௧௩௩)

சீந்துகின்றதெறுசினப்பாழிவாய்ப்
பாந்தளன்னவர்பற்றியலைக்குறக்
காந்துதீநகராழ்துகழிந்தபின
மாந்தர்மீளவும்வந்துயிறப்பரால்.

தெறு - கொல்லுகின்ற, பாந்தளன்னவர் - பாம்புபோன்றவர், அலைக்குற-வருத்த.

ஒளிகொணித்திலமொண்பவளச்செறு
வினையவித்தியதென்னநல்வீரியம்
தளிரிந்தத்தெழுதாய்க்கருவிற்பனித்
துளியிற்சென்றுபொருந்தித் துளக்குறும்.

செறு - வயல், வீரியம் - விந்து, பனித்துளியின் - பனித்துளிபோல.

(௧௩௪)

ஒருமைத்துபகலிலுடைதிரை
நீரின்வந்தெழுமொக்குணிகர்த்திடும்
ஏருலாய்வளர்த்தீனாந்துவைகலின்
ஆருந்தூநிறவண்டம்பொருவுமால்.

மொக்குள் - குமிழி, அண்டம் - முட்டை.

(௧௩௫)

ஒன்றுதிங்களினுற்றிடம்புன்றலை
சென்றதிங்களிரண்டினிற்றெண்டினை
துன்றுகின்றசுடர்ப்பவளக்கிளை
வென்றசெங்கையுங்கால்களுமேவுறும்.

ஒன்றுதிங்கள் - ஒருமாதம்.

(௧௩௬)

மயிர்நகர்க்கண்மீஇத்திங்கண்மூன்றினில்
செயிரில்கண்செவிமூக்குச்செறிவுறும்
இயலுமீரிருதிங்களினெல்லையின்
பயிலவாய்க்கும்பலவகைத்தாதுவே.

செயிரில் - குற்றமில்லாத, பலவகைத்தாது - சத்ததாதுக்கள், அவை - இரதம், இரத்தம், ஏலம்பு, சுக்கிலம், தசை, தோல், மூளையென்பன. நாம்புராம். (௧௩௭)

அஞ்செனப்படுந்திங்களடைந்துழித்
துஞ்சலின்றிச்சுபெசுதோன்றுறும்
எஞ்சலின்றியியன்மதியாறினில்
பஞ்சிபோலுமொர்பையினகப்படும்.

துஞ்சல் - தூக்கம், ஈஞ்சல் - குறைதல்.

(௧௩௮)

கபிலர் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்.

கௌ

திங்களேழினறிவுசிறந்தெழத்
தங்குதொவ்லைப்பிறவிகடாணுணர்ந்
திங்குத்தோன் றுமிடரினித்தீர்க்கென
அங்கைகூப்பியமலனையேத் துமால்.

இங்கு - இந்தக்கருப்பத்திஸ், (இடர் - துன்பம்.) (ச௦)

குவிந்திருத்தமலத்திற்குளித்தெழாத்
தவழ்ந்துபல்புழுத்தன்னையரித்திடக்
கவிழ்ந்துசென்னிகிடப்பக்கவைஇவளைத்
தவிழ்த்தைபங்குடரார்த்திடவார்ப்புறம்.

எழா - எழுத்து, கவைஇ - பற்றி, ருடர் - ருடல். (ச௧)

காய்தலுற்றகரிப்பிற்புளிப்பினில்
மேயதாயவுவர்ப்பின்மெலிவுறும்
ஏயதாய்ப்பசித்தீயினெரிந்திடும்
தாயருத்துவகொண்டெளிப்பிறும்.

கரிப்பின் - உறைப்பினால், தளிப்பிறும் - வளரும். (ச௨)

உற்றதிங்கொருபதுசென்றிடிண்
மற்றொர்மாருதம்வந்துதலைப்படாச்
சுற்றிச்சென்னிக்பூக்கிடத்தோன் றுமால்
அற்றைத்துன்பமறைவதற்கொண்ணுமோ.

மாருதம் - காற்று, (பிரசுதவாயு) தலைப்படா - கலந்து. (ச௩)

தோற்றஞ்செய்துழித்தொன்னிலமிதுளர்
காற்றுமேவக்கருவின்றோன்றிய
மாற்றிலாதமநிமறைத்தோவுற
ஆற்றிலயாவது மின்றியழுங்குமால்

தோற்றஞ்செய்துழி - பிறந்தபோது, உளர் - வீசுகிற, மநிமறைத்து - அறிவுழி
ந, ஓவுற - நீங்க, அழுங்கும் - கருத்தும். (ச௪)

அறப்பெறும்முன்னருத்தவருத்துழித்
துறப்பவாடித்துயர்வுறுமூர்வன
பறப்பவற்றிற்படருதமென்மெல
உறப்பெருதனவுள்ளிக்கலுமால்.

அருத்த - உண்பிக்க, படர் - துன்பம். (ச௫)

ஆண்பெத்துணைத்துகழிவுறின்
காண்டகுந்திறற்காயெனவெழீஇ
மாண்டநல்லெழின்மாதர்மணிவடம்
பூண்டுவிம்மும்புணர்முலகாமுறும்.

மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, விம்மும் - பருத்த, புணர் - நெருங்கின, காமுறும் -
விரும்பும். (ச௬)

அம்பொற்றாதுகோதஞ்சிறைவண்டிமிர்
வம்புலாங்குமுன்மாதரெனப்படும்
பைம்புன்மூசியபாழம்பெருங்கடவலின்
நம்பிவீழுவவனிநகைப்பவே,

தாது - மகார்தம், கோது - கிண்டுகிற, இமிர் - ஒலிக்கின்ற, வம்பு - வாசனை,
கடவல் - கிணறு. (௪௭)

வேதன்பெற்றதன்பெண்ணைவிரும்பியப்
பேதைமானுருக்கொண்டெயர்வுழிக்
காதல்கூர்கலையாய்த்தொடர்ந்தானெனின்
மாதர்வேட்கைமறுப்பவரயாவரே.

வேதன் - பிரமன், பெயர்வுழி - போம்பொழுது, கலை - ஆண்மான். (௪௮)

பாற்கடத்தலைப்பட்டகொலிடம்
தோற்பவெங்கொலைசூழ்ந்துதழைபொரு
வேற்கணர்விடாயாட்டுலிங்கினைப்
போற் தலாய்முதுமூப்புறப்பொன் றுமால்.

கடத்தலை - கடலில், பட்ட - உண்டாகிய, குழை - காதணி, பொரு-போரிடுகிற,
பொன்றும் - இறக்கும். (௪௯)

பிறத்திறந்துகனிபடம்பேரிடர்
சிறத்தசங்கொடுங்கயரேகைசேர்
நறுந்துழாய்புனைம்பன் றுங்கழல்
மறந்திடாமெனக்கொளிற்றீருமே.

கனி - மிகுதியாக. (௫௦)

புலியளந்தவன்பொன்னடித்தாமரை.
தவழுங்கங்கையத்தண்புனல்போன்மென
அவீர்சடாமுடிமீதுவைத்தன்றுகொல்
சிவனுமோர்சிவனாதித்திகழ்ந்தனன்.

புலியளந்தவன் - திரிவிக்கிரமன், சிவனாகி - மங்களகரனாகி. (௫௧)

ஆய்ந்துவேள்வியரிதபவாற்றிடின
எந்துகொங்கையரம்பையரின்னலம்
மாந்தியின்புற்றுவைகியதன்பயன்
வீத்தகாலையின்விண்வழுக்குற்றிடம்.

அரிதப - அரித்தப=குற்றமற, வீத்தகாலையில் - முடிந்தகாலத்தில், விண்வழுக்
குற்றிடம் - சுவர்க்கத்தினின்றும் இழிவான். (௫௨)

கற்பமொன்றுகழியக்கழிந்திடும்
பொற்புவாய்ந்தபொன்னுபொற்றாமரை
நற்பெருந்தவனாடுநில்லாதென்றும்
நற்பதாழியுனீன்பதமொன்றுமே.

பொற்பு - அழகு, பொற்றாமரை-நற்பெருந்தவன்நாடு - பிரமலோகம். (௫௩)

'கபிலர்தத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்'

கடுக

வினாவதோர்பயன்வெஃகலன்மாயவற்
களியினல்கிகயருமகமாற்றின்மீக்
கிளருஞ்செங்கதிர்மண்மடலங்கீண்டுபோய்
ஒளிகளுலுமுயருலசெய்துமால்

வெஃகலன் - விரும்பாதவனும், மகம்ஆற்றின்-யாகஞ்செய்தால், செங்கதிர்மண்
மடலம் - சூரியமண்டலம், கீண்டு - பிளந்து, களுலும் - மிகுந்த. (௫௪)

காதல்விட்டுக்கருதியபேசுமாம்
ஏதநீங்கினரெய்துவர்முத்தியின்
பேதமாகுமுபாசனைபெற்றிடிண்
வேதனயினுமீளவுதேற்றாதுமால்.

உபாசனை - உபாசித்தல், தோற்றம் - பிறப்பான். (௫௫)

ஆவிவேதனைப்பேசுமறைத்துடும்
தேவர்மாதவர்தேர்சனகாதியர்
பூவினாளுடும்போயடைந்தான்வன்
மேவுஞானறிவண்மீட்டுமுதிப்பரால்.

பூவினன் - பிரமன், மேவுஞானன் - உதிக்குநாளில். (௫௬)

மலத்திடைப்புழுப்போல்வனையாழிசூழ்
நிலத்துதித்துநிரயமுறுநதொழில்
நலத்ததென்னையப்பவர்கூனாமாம்
உலப்பினுண்மையையோர்ந்துணரார்களே.

வளைஆழி - வளைந்தகடல், நிரயம் - நாகம், உலப்புஇல் - கெடுதியில்லாத. (௫௭)

சூட்டுநாகஞ்சுமப்பநிலத்தவர்
வேட்டவாறுநடப்பலிளங்கிழாய்
பாட்டுவண்டிமிர்பைநதுளவோன்பதம்
நாட்டமுற்றநீநற்றவஞ்செய்தியால்.

சூட்டு - உச்சிக்கொண்டை, நாகம் - ஆதிசேடன், வேட்டவாறு - விரும்பின
வண்ணம். (௫௮)

மோகநீங்கிமுயல்வுறின்மாதவம்
ஆகமொன்றுதலின்றியபேதமாய்
மாகநாடர்வழுத்தவருசித்தோ
டேகமாகியசைகுதிரீயென்றான்.

ஆகம் ஒன்றுதல் இன்றி - உடம்பெடுத்தலில்லாமல், மாகநாடர் - விண்ணாடர்,

என்றுகூறலுமேரிளமுல்லையை
வென்றமென்னகைமெல்லியறன்னுளம்
நன்றுதேறிநலங்கொளயுத்தினைக்
கொன்றதீஞ்சொற்குமரையேத்தினுன்

முல்லை - முல்லையரும்பு, ககை - பல், கொன்ற - வென்ற.

(௬௦)

. 'அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வந்துசெம்பவளநீலமால்கடல்கிளைத்ததேதயப்பச்
சிந்துமொண்சடரவாகித்திசைத்திசைலிரித்தசெந்தோட்
டுந்தியங்கமலப்போதினுதித்துலகனைத்துமின்றான்
தந்தைநீதுன்னமற்றேர்தநயனென்றுக்கலாமே.

செந்தோடு-செவந்தி இதழ், உலகனைத்தும் ஈன்றான்-பிரமன், தநயன்-புத்திரன்.

மின்வயிற்றிற்றத்தோதிவெருவாவெயில்குழ்குன்றப்
பொன்வயிற்றிற்றத்தகாந்திபொழிந்தசெங்கமலகைவ
உன்வயிற்றேர்பாலெல்லாவலகமுமிருப்பீவந்
தென்வயிற்றிருந்தாயன்னவேழையெண்ணலாமே.

வெருவா - அஞ்ச, எண்ணலாமே - நினைக்கலாமே. (சுஉ)

பொலமுநடுடையக்கொற்றப்புன்னெடுங்கடலினால்த்
நிலைகிசைக்கங்கைவெள்ளமெடுத்ததுவார்த்தொழுதுபொற்றான்
மலரடிக்கமலம்பற்றிமணிநகைத்துவார்வாய்வைத்துக்
குலவுபைங்குழவிநீயென்குழவியென்றுணரலாமே.

ஆலத்திலை - ஆலிலை. (சுந)

முளைத்தனையுலகுகெல்லாமுன்னநீநிலக்குளாலம்
விளைத்தலுங்காத்தரு ணுமழித்தலும்விளையாட்டாமால்
அளிக்கடனினதுதன்மையறிஞர்யாரேயென்றோ
வளைத்தளிர்ச்செங்கைகூப்பிவாணுதல்வழுத்தினாளால்.

அளிக்கடல் - கருணைக்கடல். (சுச)

பவளநற்றுலாத்ததாகப்பாணுலாமுத்திற்செய்த
தவளமந்நிகைவிண்ணோங்கித்தயங்கியமனையுநெஞ்சம்
கவர்தருகடவுட்செம்பொன்விமானமுங்கமழ்பூங்காவும்
துவரவிட்டொருவித்தண்ணத்துறைநதியொன்றுசார்தான்.

ஈலாத்தது - கைமரத்தது, துவர - முழுதும். (சுரு)

மின்றிகழ்பசும்பொன்றாம்வெண்கினமாலேசார்த்தம்
குன்றெனக்குவித்தகோல்குலமணியவைகணடான்
கன்றுதேர்கறையென்னக்கபிலன்மேல்வைத்தகாதல்
ஒன்றுமாங்ககன்றிலாளவ்வேறுபுரித்தடங்கணாளே.

கறவை - கறவைப்பசு. (சுஈ)

மரவுரியுடையளாகிவார்த்துடையத்திருண்டமன்றம்
புரிசுழல்சுடையதாகப்புகரத்தவநன்காற்றிப்
பரண்டிக்கமலஞ்சேர்ந்தாள்பனிமொழிப்பவளச்செவ்வாய்த்
தெரிவைவல்யாக்கைதெய்வத்திருநதியாயிற்றம்மா.

வார்த்து - நீண்டு, புகர்அற - குற்றமற. (சுஎ)

கபிலர்தத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்

ககக

அடலுடையிலங்கைவேந்தனசைத்தனனெடுத்தகாலே
விசுடரொழுதுவெள்ளிவெண்டூரளவீழ்ந்தாலாங்குச்
சுடர்மணியருவிக்குன்றந்தோன்றுதுதிகையின்வீங்கு
கடலிடன்கொடுப்பச்சென்றுகபிலன்வீற்றிருக்கின்றானல்.

அசைத்தனன் - அசைத்து, (முற்றெச்சம்).

(சுஅ)

இல்லையேமறுமையென்போரறிவிலாரிவர்கட்கிநூல்
சொல்லுதலாகாதுள்ளுத்ராயவர்க்கியம்பல்வேண்டும்
நல்லுணர்வோடுகேட்டோர்நண்ணுவர்சூறக்கமென்றோ
ஒல்லையிற்குறிமீட்டுமுரைப்பனம்மயித்திரேயன்.

உள்ளம் தூயர் - மனந்தூயர், ஒல்லை - விரைவு.

(சுக)

இருநிலம்புகழுமன்னவென்றன்னென்னலோடும்
அரசனும்விதூன்கேட்டதென்னென்கொண்பிடுனாடு
திருமுனிதெரித்ததென்கொறெரிதரவெனக்குநாடி
உரைசெயல்வேண்டிடென்றான்சுகமுனியுரைந்தலுற்றான்.

இருநிலம் - பெரிய உலகம், மண்ணுலகு விண்ணுலகு என்றலுமாம்.

(எடு)

கோதவாம்புலன்கள்வென்றுகுலவுநான்மறையிரென்று
சூதமாமுனிவன்சொல்லக்கேட்டலுத்துகளிலாத
தாதலர்வனத்திலுற்றுச்சுவனகராநியாக
மாதவம்புரிவோரெல்லாமகிழ்த்தனர்பெரிதுமன்றோ.

கோதவாம் - குற்றத்தைவிரும்புகிற, (குற்றமுடையனவாகிய), குலவு - விளங்கு
கிற, துகள் - குற்றம்.

(எக)

கபிலர்தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதத்திருவிருத்தம்—2 சுச.

மூன்றாங்குத்தம் முற்றிற்று. 701

நீகிருஷ்ணசகாயம்.

நா லா ங் க ந் த ம்.

மு த லா வ து

மரீசிமுதலியோர்படைப்புரைத்தவத்தியாயம்.

—o—o—o—

கருத்தமன்மகிழ்வின் நகருக்குழியைவேட்டோர்
நிருத்தகுமரபுமுன்னரு செப்பியருசியென்பான் நன்
அருத்திசெய்மாபுநக் கணனிநிகழ்மரபுஞ்செப்பென்
றுரைத்தலும்வி துரந்நன்போடுரைத்தனன்மயித்திரேயன்.

அருத்தி - ஆசை.

(4)

கலைமதியிரியவெல்வெண்க நிர்வளையேந்தியம்பொற்
கலையணைமாயனூர் நிக்கமலாண்மலரிற்றேரூன் றும்
கலைமகள்கொழுநன்னல்கூங்காட்சிசான் மரீசிவேட்ட
கலையெஹுமடந்தையின் ரூள்காசிபன் நன்னைமன் டேறு.

வளை - சங்கு, பொற்கலை - பொன்னுடை, வேட்ட - மணஞ்செய்த.

(௫)

ொன்னணிகுழையான் மீட்டும்புரணவாணையின் ரூள்
அன்னவன்விரசனென் ஹமருத்தவன் நனையுங்க க்கை
என்னுந்நன நியையாகவியைகுவினினி நினென்று
பன்னுவிச்சுவகையானபைந்தொடிதனையும்பெற்றான்.

பைந்தொடி - பெண்.

(௬)

அத்திரியாகத்தோய்த்தவருள்குழையென்பாள்
த்தொளிகிளைக்குந்திங்கடகைகொடத்தாத்திரேயன்
தொத்துறுகனலிற்சீற்றத்துறு துருவாசனென்னும்
மெய்த்தவர்க்கருவுயிர்த்தாள்வினாமலர்பொழிந்தார்விண்ணோர்

ஆகம் - மாப்பு, சீற்றத்துறு - கோவமிருத்த, கருவுயிர்த்தாள் - பெற்றாள்.

(௭)

விடுசுடரெறிக்குந்திங்கள்வினாமலர்விரிஞ்சனாகும்
படிசொறத்தாத்திரேயன்பாற்கடற்சேர்ப்பனாமல்
சுடர்விடுபரிநியன்ன தூய்த்துருவாசனென்போன்
மடல்விழ்க்கடுக்கையெய்த்தமணிமிடந்தீசனாமல்.

திங்கள் - சந்திரன், பாற்கடற்சேர்ப்பன் - வருணன், கடுக்கை-கொன்றைமலை,
மணி - நீலரத்தம், மிடறு - கண்டம்.

(௮)

என்னலுமுலகுக்கெல்லாமிறையவராகினிற்
முன்னவரிவற்குவந்துமுளைத்தவாறென்கொலீது
பன்னிடல்வெண்டுமென்னப்பாடல்சால்வி தூன்கேட்ப
நன்னநெஞ்சுவக்குமாறுநவிலுமான்மயித்திரேயன்

நவிலும் - சொல்லுவான்.

(௯)

மரீசிமுதலியோபடைப்புரைத்தவந்தியாயம் ககந

மேவருமக்கட்பேறுவேண்டியோர்குன் றுநண்ணி
ஆவயின்மலரோற்போற்றியத்திரிதவஞ்செய்தானால்
பூவொடுபுணரிவெள்ளிப்பொருப்பெனுமிடங்கண்நீகி
மூவருந்தோன்றினாரம்முழுத்தவன்முன்னர்.மாரோ.

மக்கட்பேறு - மக்களைப்பெறுதல், ஆவயின் - அவ்விடத்தில், வெள்ளிப்பொரு
ப்பு - கைலாயமலை. (எ)

பரவியம்முனிவன்முழுத்துபங்கயத்தொருவன் தன்னைக்
கருதிநிறவஞ்செய்தேனீர்கண் ணுறவெவன் கொலென்னு
அருமனைதக்கிழவரீன்னகத்திடைநினைக்கலுற்ற
ஒருவனையாங்கள்வேறென்னுள் றாலென் றுரைத்தாராங்கேனார்

பங்கயத்தொருவன் - பிரமன். (அ)

இத்திறமியம்பியாங்களின்னுழையுநித் துமென்றார்
அத்திறமுரைத்தலானே பத்திரிதனக்குவந்து
முத்தொழிலியம்றுகிற்குமுருமுநித்தாரென்னு
மெய்த்தவமயித்திரேயன்ரீனாவும்விரிக்கவுற்றான்.

முத்தொழில் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், வளப்பா. (க)

அல்லியங்கமலம்புத்தவாயிதழ்க்ருவலோபோலும்
சில்லரிபரந்தவண்கட்சிரத்தசைச்சிவங்கிராவைப்
புல்லினஞ்சத்தியன்சீர்பொருத்தியவியாழந்தம்மா
டல்லுறழ்குழலிராசையாதியா எவ்வாப்பெற்றார்.

அல்லி - அகவிதழ், சில்அரிபரந்த - சிலரேகைகள் பட்டந்த, உண் - மையுண்ட,
புல்லினன் - தழுவினான். (க1)

புலத்தியன்பொற்றார்மாப்புணரவிபுக்குவென்றும்
அலத்தகமணியுஞ்செஞ்சிறையன்னமன்னுள்
குலத்தமிழ்பயந்துநென்றற்கொழுத்துலாந்தண் ணஞ்சாரால்
மலைத்தலையமர்த்தவண்ணன்மாதவன் நன்னையின்ருள்.

அலத்தகம் - செம்பஞ்சக்குழம்பு, நென்றற்கொழுத்துலாந்தண்ணஞ்சாரால் மலை
த்தலையமர்த்தவண்ணன் மாதவன் - அகஸ்தியன். (கக)

பின்னுமோர்பிறப்பினத்தப்பெரும்புகழ்ப்புலத்தியன்சீர்
மன்னுவிச்சிரவாவென்னுமாதவன் நன்னையின்ருள்
அன்னவனளகையேந்தையளித்தனைளரித்தபின்னர்
இந்நிலம்பெருளப்பெற்றானிராவணன்முதலியோரை.

அளகையேந்து - குபேரன். (கஉ)

புலகனைமணத்தநீலப்புயல்புரைகரியகூத்தம்
கலவாமாயிலஞ்சாயற்கதிர்முலைக்கதியென்றோ தும்
நிலகவாணுதலாங்கன்மசிரேட்டனையாதியாக
உலகநிசிறப்புவாய்த்தமூவரையுயிர்த்தாண்மன்னோ.

உயிர்த்தான் - பெற்றான். (கங)

முருகுவாய்மடுத்துவண்டுமூசுபூந்தாமம்வேய்ந்து
 பிருகுமாமுனிவன்வேட்டபிறைநுதற்கியாதியென்பான்
 இருவிசம்பேத்துதாதாவின்னருள்விதாதாவென்னும்
 அருமறையவரோடம்பொற்றாமரையணங்கையின்ருள்
 முருகு - தேன், மூசு - மொய்க்கின்ற, பூந்தாமம் - பூமாலே, வேய்ந்து - குடி. ()

கலிவிருத்தம்.

முனிவிருபிருகுமாமுனியளித்தருள்
 தயர்களைனுமிருதவத்தினோர்கடாம்
 வினையறவிளங்குபொன்மேருவீன்றருள்
 வனிகையரிருவரைமணஞ்செய்தாராரோ
 முனிவிரு - முனிவுருது - கோவுத்தைவென்ற. (கரு)
 மாநாந்கியாதியைமகிழ்ப்புவேட்டவல்
 வோதுதாதாவினிதுயிர்ந்தமைத்தனும்
 வேருளுணர்மிருகண்டுமெய்த்தவன்
 காதலார்மகவுமார்க்கண்டனென்பவே.

மகிழ்புவேட்ட - விருப்பிமணஞ்செய்த. (கச)

அறைத்திடுபுகழ்விதாதாவணைந்தசீர்
 நிறைத்தபேரழகினுணியதிக்கன்பொடு
 பிறத்தனன்பிராணன்பிராணன்பெற்றனன்
 சிறத்தந்தவமறைச்சிரசென்போனையே.

மறைச்சிரசு - வேதசிரசு. (கௌ)

உறுபுகழ்க்கிருதுவைமணத்தவொண்டொடி
 நறுநுதற்கிரியைநல்வயிற்றினண்ணினர்
 அறுபதினாயிரவருத்தவத்தினர்
 மறுவறுசிறப்புடைவாலகில்லியர்.

மறுவறு - குற்றமற்ற, வாலகில்லியர் - பிரமாவின் மாநசுபத்திரருளொருவனாகிய
 கிரதுவுக்குப் பிறந்த அங்குஷடப் பிரமானமுள்ள அறுபதினாயிரவர், இவர்களிறந்த
 தபோதநர். (கஅ)

வரம்பிளாமாதவவசிட்டன்வேட்டருள்
 அருத்தியென்னும்வண்ணஞ்சுபெற்றனன்
 திருந்தெழிற்சித்திரகேதுவாதியாம்
 இருந்தவமுனிவரோரெழுவர்சம்மையே.

அணங்கு - பெண். (கக)

அதர்வணன்வரைமருளகலம்புல்கிய
 ததைமலர்க்கருங்குழந்தாந்தியீன்றனன்
 முதுமறைமுழுதுணர்த்தியேமுதற்
 புதல்வரோர்மூவரைப்புவிவழுத்தவே.

அநலம் - மார்பு, புல்கிய - தழுவி. (உ0)

மர்சிமுதலியோர்படைப்புரைத்தவத்தியாயம்

கக இ

ஆதியின்மனுவினிற்றேன் நியாயம்மறை
ஒதியருசியினமணந்தவொண்டொடி
மேதகுவேள்வியம்புருடன் நன்னெடு
பேதைதக்கிணையெனுமணக்கைப்பெற்றனர்.

வேள்வியம்புருடன் - யஜ்ஞன்.

(உக)

நேரிழைமகட்கொடைநீர்த்தநாளினில்
வெரழின்மகற்பெறினெனக்குருங்கென
ஒருரைநடத்தலினுதித்தமைத்தனைத்
கூரயில் வன்மனுக்கொடுக்கும்ருனடேரா.

மகட்கொடை - மகன்கொடுத்தல், மேற்கு - சும்மரித்த.

(உஉ)

நக்கபூந்தாமரைநட்கையாகிய
தக்கிணைவலம்புரித்தடங்கைமாயனும்
மிக்கவவ்வேள்வியம்புருடனைத்தழீஇ
மக்கள்பன்னிருவரையிறுவாய்த்தனர்.

நக்க - விளங்குகிற, வலம்புரி - பாஞ்சஜன்யம் என்னுஞ்சங்கு.

(உஉ)

தோடவிழ்பசுந்தொடைத்தோடனாகியாம்
பாடல்சால்ன்னவர்பரவைவெண்டிரை
ஊடெழுகதிரவரொப்பத்தோன்றினார்
மோடுகொள்காந்திழுவலகுமொய்ப்பவே.

தோட - இதழ், பசுந்தொடை - பசியபுமாலே, பாடல்சால் - பாடற்றொழிலிற்சிற
மோடு - பெருமை

(உச)

அன்னபன்னிருவருமாதியாமனு
மன்னவன்காலம்வானவர்களாயினார்
சொன்னவன்காலம்மனுவிற்றேன்நினார்
பன்னகஞ்சமபெழுபாலாயினார்.

வானவர்கள் - தேவர்கள்.

(உரு)

தழைபுகழ்புனைமனுவத்தித்தாரணி
விழைவொடுகாக்குநாள்விளங்குமாதவர்
எழுவரென்றிசைக்குறுமுனிவரயாரெனின்
மொழிதருமர்சியேமுதலினோர்களே.

தாரணி - பூமி.

(உச)

கருதுமநாளரிகலையின்றேற்றமாம்
பொருவருவேள்வியம்புருடன்னவன்
சுரபதியாகவுத்துன்னினோனிந்த
உரைபெறுமறுவகையோருமாயினே.

அரிகலை - விஷ்ணுகலை.

(உஎ)

கவிநிலைத்துறை.

தக்கன்மேவியபகுதிசெந்தாமரைமுகத்துச்
செக்கர்வானெழுதிக்களஞ்சிறுதுதற்றெண்ணீர்
மொக்குள்போலெழுமுநின்முலைமுத்தவெண்மூரல்
மக்களோறுபதின்மரைப்பெற்றனன்மாதோ.

பகுதி - பிரகுதி, இவன்சுவாயம்புவ மறுவின்மகள். (உஅ)

அன்பினுற்பதின்மூவரையறத்தினுக்களித்தான்
இன்புறத்தழங்கடவுளுக்கொருத்தியையித்தான்
தென்புலத்தவற்கொருத்தியைவழங்கினன்சிறந்த
கொன்பிறங்குபூங்கொன்றையாற்கொருத்தியைக்கொடுத்தான்.

கொண் - பெருமை, பூங்கொன்றையான் - சிவன், அறம் - தருமதேவதை. (உஅ)

உரைத்தநல்லறங்கடவுள்சேரொள்ளிழையவரிஸ்
சிரத்தையின்னன்சுவணவெற்பிணையெனத்திரண்டு
பெருத்தவெம்முலைமயித்திரிபசாஹிணப்பெற்றான்
அரத்தவேல்விழித்தையவிளங்கபயனையுயிர்த்தான்.

ஒள்ளிழையவர் - மாதர், (உஅ)

சாந்தித்தனன்சுகனையத்தளிர்புராமேனி
ஏந்துவெம்முலைத்துட்டிசுத்தேதாடனையின்றான்
வாய்த்தல்லெழிற்முட்டிபெற்றான்மயன்றன்னினைப்
பூந்துணர்க்குழங்கிரியையோகத்தினைப்பூத்தான்.

தந்தனன் - பெற்றான், பூந்துணர் - பூங்கொத்து. (உஅ)

கத்திகைக்குழலுன்னதிகருப்பனைப்பெற்றான்
புத்திபொங்கெழிலருத்தனைப்பயந்தவன்பொன்னேர்
உத்திதோய்முலைமேனையோர்மிருதியையுயிர்த்தான்
தத்தைமென்மொழித்ததிக்கைநந்திகமனைத்தந்தான்.

கத்திகை - பூமலை, உத்தி - தேமல் (உஅ)

இருள்கனிந்துவார்த்தொழுபுங்குழலிரீயென்பான்
பெருநிலம்புகழ்குழைவொடுகல்லியைப்பெற்றான்
முருகுவிம்மியமுளரிவான்முகத்தெழின்மூர்த்தி
நரனோடோங்குராயணன்றினையுயிர்த்தனளால்.

கனிந்து - முதிர்ந்து (உஅ)

இரண்டுமாதவத்தோர்களுமியைந்துவந்துதிப்ப
வெருண்டுதியனவிடைகொளவிளங்கியதிகைகள்
சுருண்டுசெய்த்தபூங்குங்குழற்றுகையரோடும்
திரண்டவான்மிகைத்தேமலர்பொழிந்தனர்தேவர்.

வெருண்டு - பயந்து, தியன - திமைகள் (உஅ)

தக்கன் வேள்வித்தவத்தியாயம்.

க்கள்

நஷையினற்றவம்புரிதருநானுநாம்.

புவிவழுத்துசேருச்சுன்னெனப்புருத்துதித்தான்
எவரும்போற்றுநாராயன்னெனும்பெயருதுவேன்
கவின்விளங்கியகண்ணென்னுதித்தனன்மாதோ.

நவையில் - குற்றமற்ற, வழுத்து - புகழ்கின்ற.

(நடு)

மேவுமாரழல்விபுதன்வேட்டனன்சுவாகாப்பேர்த்
தேவியாங்கவளகட்டினிற்றிகழுளசிற்றந்த
பாவகன்பவமானனொன்சுசியெனப்பகரும்
மூவர்தோன்றினர்மூவகையுலகமுநகளிப்ப

அழல்விபுதன் - அக்கினிதேவன், அகட்டினில் - வயிற்றில்.

(நக)

சீலமுற்றவம்மூவருத்திகழுமொவ்வொருவர்
வேலைசுறுபார்விசும்பிடம்விளங்கமுன்வந்த
கோலமுற்றமாண்சூழவிபெற்றனரெனக்கூறச்
சாலுநாற்பதோடைந்தெனெண்டநயரைத்தந்தார்.

வேலை - கடல்,

(ந௭)

வானம்போற்றுதென்புலத்தவரபிழ்சுனமாந்தும்
தூங்லாமதிவாண்முகச்சுதையெனும்பினாவல்
வேனிலங்குயின்மென்மொழிமேனைவைதரணி
ஆனநல்லெழிலிரைவையிருவரையளித்தான்.

தென்புலத்தவர் - பிதிரர், பிண - பெண்.

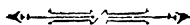
(ந௮)

மரிசுமுதலிபோர் படைப்புரைத்தவத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

தக்கன் வேள்வியழித்தவத்தியாயம்.

வேறு.

ஒளிகால்புகம்பொன்முடித்தக்கனுயிர்ந்தவம்மென்
உளிர்போலுமேனிச்சுதிதேவிமணம்புணர்ந்த
முனைநரண்மதியிலைசெஞ்சடைமுகக்கணன்மேல்
விளையாதசீற்றம்விளைவித்துவெறுத்தல்செய்தான்.

ஒளிகால் - ஒளிவீசுகிற, சீற்றம்-கோவம்.

(௧)

எனலோடுமுகக்கணிமைமென்முறைதீர்த்துதக்கன்
முனிவாயதென்னுமுனிவேத்தமொழிந்திடென்ன

மனமாசிகந் துமறைதேர்ந்தமயித்திரேயன்
வினேவேர்கழிந்தவி துரற்குவினம்ப லுற்றான்.

மனமாச இகந்து - மனக்குற்றங்கழிந்து. (உ)

பைந்தா துசிந்திப்பனி துண்டெளித்தே தறலவாக்கு
மந்தாரீழன்மருவானவர்வந்துசேரச்
செந்தாமரைக்கட்டிமுமாலவழுத்தினாலம்
தந்தார்குமுமித்தனிலேவ்வியயற்றினாரால்.

தேறல் - தேன். (ங)

புரிகின்றவேள்விக்குயிர்யாவையும்பூத்ததக்கன்
வருகின்றகாலமலர்வீட்டுறவள்ளலன்றி
விரிகின்றவொள்வாவயிரப்படைவேந்தனோடும்
எரிகின்றசெம்பொன்முடிவானவர்கண்டெழுந்தார்.

மலர்வீடுறவள்ளல் - பிரமன். (ச)

துளங்குஞ்சுடர்கால்சுடுபொன்னெனத்தேதாவிழந்து
விளங்குங்கடுக்கைவிரைநாண்மலர்க்கொத்தெறிந்து
வளங்கொண்டகங்கைப்புறத்தன்னமணந்ததொப்ப
இளந்திங்களேயுஞ்சடையண்ணலெழுந்திலாநால்.

துளங்கும் - அசைகின்ற, சுடர்கால் - ஒளிவீசுகிற, கடுக்கை - கொன்றை. அன்
னம் - அன்னப்பறவை. (ரு)

குருக்கும்பிறைக்கீற்றயல்சேரும்வெங்கோளராவின்
விரிக்குங்கடுக்கைமுகின்மென்றெருடைவேயந்தநம்பன்
இருக்குஞ்செயல்கண்டிமைதீயவெரிந்ததன்று
கருக்குங்கனற்கண்மலரோன்மகன்காய்ந்துநின்றான்.

குருக்கும் - ஒளிர்கின்ற, கடுக்கைமுகிழ் - கொன்றையரும்பு, நம்பன் - சிவன்,
மலரோன்மகன் - தக்கன், (சு)

மறைகொண்டநாவின்மறையோரொவ்வானநீங்கும்
நிறைகொண்டவும்பொழக்கண்டுமெழுந்திலாநால்
சிறைவண்டிவீழ்கூந்தலென்சின்மொழிமாதைவேட்ட
நறைகொண்டதாரான்செயனன்றுநன்றென்னநக்கான்,

இறைகொண்ட - தங்கின். (ள)

இருகூறுசெய்தமதிவாணுதலெழுவாழ
ஒருகூறுநல்குமுரவோனையுருத்துநோக்கி
முருகூறுபைந்தாரிமையோர்கண்முகக்கும்வேள்வி
தருகூறுனக்கொன்றிலதர்கவெனச்சபித்தான்.

ஏழை - பெண், (உமாதேவி) உருத்து - கோவித்து. (அ)

எரிமொய்த்தசெங்கண்மறையோனுரைகேட்டுமூந்து
மருமொய்த்தபைந்தாழ்விநனந்திமடங்கல்வெந்தி

தக் ஸ்வேஸ் விபுதித் தவத்தியாயம்.

௧௧௧

உருமொத்தமுன் றுமறையந்தனரோமவேள்வி
புரிவித்திரந்துபுகன் ஞானமொழிகவென்றான்.

மடங்கல்வெந்தி - ஹழித்தி.

(க)

குழைக்குங்கடுக்கைத் துணர்ச்செஞ்சடைக்கூத்தனன்பு
பழுக்கின் றபாசுபதர்யாவரும்பண்டைவேள்வி
ஒழுக்கந்தவிர்த் துமறையிர்கெனவோங்குசீற்றம்
தழைக்கும்பிருகுமுனியாங்குச்சபித்தல்செய்தான்.

சீற்றம் - கோவம்.

(க0)

இத்தன்மையெய்தவழுவ்வேள் வியிழைக்குங்கரலை
முத்தென்றமூரற்கொடிபங்குறைமுக்கணுனும்
வித்தின்றியாவும்வினாத்தோனுபவவேந்துமேக
தத்தம்பதியினைடந்தார்தலைவந்தவாடேரார்.

இழைத்தல் - செய்தல், மூரல் - பல்.

(கக)

சலிவிருத்தம்

உலகமுண்டவனுந்தியந்தாமரை
மலரின்மேயமறைமுதலாயவன்
தலைவனாகியதக்கனுக்காய்க்திர்
நிலவுகாளுநெடுமுடிசூட்டினான்.

மறைமுதலாயவன் - பிரமன்.

(கஉ)

பழுத்தநான்மறைப்பண்ணவர்தம்மொடு
தழைத்தசீற்றநதலைக்கொண்டுதக்கன்விண்
கிழித்ததிங்களங்கீற்றணிநம்பனை
அழைத்தவின்றியருமகமாற்றாமால்.

தலைக்கொண்டு - மிகுந்து.

(கஉ)

ஒற்றையாழியஞ்செவ்வுருமொண்ணிலாக்
கற்றைகாலுங்கடவுளுங்கற்பகப்
பொற்றமாலேப்புரந்தரனாகியாச்
சொற்றவெண்மருந்தொக்கனரென்பவே

பொற்றி - பொன்னிறத்தையுடைய.

(கச)

முறையிலவேள்விமுடிவுபெருதென
அறிவினாடியவாய்மலரண்ணலும்
மறைமுடித்தலைநின்றமணிநிறத்
திறையுமல்லதையாவரங்குற்றிலார்.

மலரண்ணல் - பிரமன், மணிநிறத்திறை - விட்டினு.

(கடு)

ஆற்றும்வேள்விக்காமபையர்மின்னெனத்
தோற்றிவிண்ணிடைத்துணர்நினர்சேறல்கண்

டேற்றினாடியேத்தினள்கிள்ளையின்
சாற்றுதிஞ்சொற்சுதிநின்றிறைஞ்சினள்.

சேறல்.- செல்லுதல், ஏற்றினான் - இடபவாகநனாகியசிவன், சதி-பார்வதி. (௧௬)

மாறிலெந்தைமகம்புரிவானதற்
சீறில்வாளிடையாவருமேசுவார்
சேறுநாமுமெனவிளைதெள்ளமு
தூறுமத்தண்கிளவியுரைசெய்தாள்.

சேறும் - செல்வோம். (௧௭)

கொந்துவார்குழல்கடறுநல்கேட்டலும்
அந்தணாளரமாரவையின்கண்
தந்தையாகியதந்தன்குன்றை
நினைசபாரிகழ்த்தினன்னன்றோ.

சினந்துரை - சாபவார்த்தை. (௧௮)

அருப்புமெம்முலைங்கையழைக்கிலன்
செருக்கினுலவன்மெல்லிணைமன்ருமால்
விருப்தமின்னாநிதிட்டிலென்ருமென்
றுரைத்தனன்புரமொள்ளபுலாட்டினான்.

எள்ளும் - அவமதிப்பான். (௧௯)

அழைத்திலன்னவனாயினுமன்னையும்
தழைத்தகாத்திறுணையிந்தாமுமோர்
உழைச்செறித்தனர்காண்பல்குற்றென
மழைக்கருங்கண்மலர்சிவந்தாளரோ.

காண்பல் - பார்ப்பேன். (௨௦)

போகவென்னிணும்பொன்றுமற்றவ்வுழி
எருமேனும்பிற்துபடுமென
நாகஞ்சூடியநம்பனிருத்தலும்
தோகைபல்கணஞ்சூழுவெழுந்தனன்.

போகல் - போகாதை, பொன்றம் - ஓழிப்பான். (௨௧)

கிள்ளைகொண்டும்வெண்கேழ்கிளரன்னமென்
பிள்ளைகொண்டுஞ்சிலர்பின்பெயர்த்தனர்
வள்ளைகொள்ளிமாண்மருணைக்கெலாம்
கொள்ளைகொண்டகுவனையங்கண்ணினார்.

பிள்ளை - சூஞ்சு, கேழ் - நிறம், (௨௨)

ஒலிக்கவெண்சங்குருமெனப்பல்லியம்
கலிக்கவண்டகடாகமுடைபடச்

தக்கன்வேள்வியழித்தவத்தியாயம்.

கஉக

சிலைக்கவந்தரதுந்துபிசென்றனள்
மலைக்கும்வென்றிமழவிடையூர்ந்தரோ.

மலைக்கும் - போர்செய்கிற, வென்றி - வெற்றி, மழவிடை - இளவெருது ()

எழுந்தொர்பானிலவோங்கவெறித்திருள்
விழுங்குகற்றைவெயிலொருபாலெழ
முழங்குதெண்கடலார்ப்பின்முதுமறை
தழங்குவேள்வியின்சாலசென்றெய்தினாள்.

தென்கடல் ஆர்ப்பின் - தெளிந்தகடவொலிபோல, தழங்கு - முழங்குகிற. ()

மாக்கண்வெம்முலேமாதினைக்காணநெஞ்ஞ
சேக்கற்றேக்கற்றிருந்ததுணைவியர்
நோக்கினோக்கித்தந்தோக்கங்கனிகொள
மீக்கொள்காதலின்மேவினர்புல்லினாள்.

மாக்கண் - மான்கண்போலுங்கண், மாதினை - உமாசேவியை, புல்லினாள் - தழு
வினாள். (உரு)

மன்னுமின்னகைமாதரம்பாவையர்
பொன்னந்தாமரைப்போதுறைசெய்யவாய்க்
கன்னியன்னக்கணமெனச்சூழ்தர
அன்னைபாற்சென்றகங்குளிரந்தாளாரோ

பாவையர் - பிரதிமைபோலும் பெண்கள். (உச)

கூற்றைவென்றகுரைகழற்றாளினான்
கூற்றைமாற்றிக்குலமறைக்கூற்றினால்.
ஆற்றுகின்றவருமகங்காண்டலும்
ஆற்றுகிறிறிளங்கழன்றாளாரோ.

கூற்றைவென்ற குரைகழற்றாளினான் கூற்றை - சிவபெருமான்சொல்லே, மறைக்
கூற்றினால் - வேதவிதியால், அழன்றான் - கோவித்தாள். (உ௪)

வீடுநாண்மிளிர்வெண்மதிமாலையின்
ஒடமின்னியுலறியசெஞ்சடை
சூடிவெய்யசுடலைப்பரப்பினின்
ரூடுதவையறிகுலைபோலுமால்.

வீடுநாள் - சர்வசங்காரகாலம், உலறிய - காய்ந்த, சுடலைப்பரப்பு - மயாநபூமி.

பொன்னிறேருன்றிறைபூங்கழல்போற்றிலை
நின்னிறேருன்றுடனேர்கலன்யானெனாத்
தன்னிறேருன்றுந்தழல்கொடுமெய்சுடர்
மின்னிறேருன்றினள்வெற்பகத்தென்பவே.

பொன்னிறேருன்றிறை - சிவபெருமான், நேர்கலன் - சுமக்கிலைன். (உ௫)

கண்டுகண்ணுழல்காலக்கண்மெழும்
தண்டகோடியழிசுறுநானெனக்
கொண்டகூலந்திரித்தடுகூற்றென
மண்டுவெஞ்சுமமாடவளைத்தவே

அழல்கால - நெருப்பைக்கக்க, கண்ம் - பூதகண்ம், சமமாட - போர்செய்ய (1)

வேதவேள்வியின்வெம்புபிருகுவென்
ரோதுமந்தணனோமொன்றற்றலும்
காதநான்குகனலுங்கனல்விழிப்
பூதமொன்றுபொடித்தமர்செய்ததால்.

பொடித்து - தோன்றி. (௩௧)

புகையும்வெம்படைப்பூதத்தினுற்கணம்
இகலழிந்திடல்காண்டலுமேகிஞன்
மகதியாழ்முனிகூறினன்வான்மரி
முகிழணிந்தமுதல்வற்றமுற்றமே.

இகலழிந்திடல் - வலியழிதலை. (௩௨)

சந்தம்கலிநிலைத்துறை.

வடித்தயாழ்முனிவழங்குமுரைவந்துசெவிவாய்
நடத்தலோடுநகைநாணிவலுவந்துசுடரத்
தடித்துநெருமொருசெஞ்சடைபிடுங்கிநிலமேல்
அடித்தனன்கடலனித்தவிடமுண்டவமலன்.

தடித்து - மின்னல். (௩௩)

மணிதயங்குமுடிவான்முகடுமுட்டவரைநேர்
திணிபுயந்திகைசுடைட்டையுநெருக்கவெழுதி
அணிநிறங்கிளரும்வீரனவணின்முழையாப்
பணியென்னென்றுபவன்வார்கழல்பணிந்தனனரோ.

முழையா - தோன்றி, பவன் - சிவன், பணி - கட்டளை. (௩௪)

மிக்கவேள்வியையழித்துநெடுவேள்விபுரியத்
தொக்கவானவர்தொலைந்திரியமோதிநெறிதீர்
தககன்வன்றலைதடிந்திடுதியென்றுரைசெய்தான்
செக்கர்வாறொடுசிவந்துபொருசெஞ்சடையினான்.

தடிந்திடுதி - துணிக்கக்கடவை. (௩௫)

ஒன்றொடொன்றுபலவண்டமுழுடைந்திடுவதற்
கன்றுவாளவுணர்வேர்தெறவுமன்றிறைவரீ
சென்றுதக்கனதுசென்னிதுணியென்றுரைசெய்தான்
நன்றுநன்றெனதுவீரமெனநக்கனனரோ.

வேர்தெறவும் - வேர்பறிக்கவும். (௩௬)

கவி விருத்தம்.

வெடிக்குகையார்ப்பினைவெரீஇயிறு திநாணின்
நிடிக்குமிடியென்றெரிமணிக் குலமிமைக்கும்
முடித்தலைபரப்புமுழங்குகடல்வேலிப்
படிப்பொறைசுமக்குமாவும்பதைபதைப்ப.

ஆர்ப்பினை - ஒலியை, வெரீஇ - பயந்து, பரப்பு - பரப்பி, கடல்வேலி - கடலை
ல்லை, படிப்பொறை - பூபாரம். (௩௭)

உரைக்குநெய்மணந்தூரிணமுண்டொளிருமொள்வாள்
விரிக்குமுழலுங்கடைவிழிக்குனலுமொன்றாய்க்
குரைக்குநெடுவாரிதிருடித்தூக்கமேழும்
எரிக்கும்வடவைக்கனலெரிந்தெவெரிப்ப.

வாள் - ஒளி, குரைக்கும் - ஒலிக்கின்ற, வாரிதி - கடல். (௩௮)

மீயுயர்பொலங்குமிமேருவைவெருட்டும்
ஆயிரமணிப்புயமுமஞ்சுடரெறிப்ப
மாயுறலிறும்பைநறுமால்கள்வயங்கக்
காயுழனச்சரவகங்கணமிரைப்ப.

மாயுறலிறும்பை - மாயுறல் = இல்தும்பை - நெடுறியில்லாததும்பை, அரவகங்க
ணம் - சர்ப்பகங்கணம் (௩௯)

நெய்ம்முகமணிந்தவெயினேம்கதைவெந்தித்
தும்முமழுவாளிலருதோமாமுலக்கை
னகம்மலர்தொறுங்கனலமண்முழவுகார்போல்
விம்மவதிந்தெண்கடலின்வெள்வனைமுழங்க.

நெமி - சக்ராயுதம், தும்மும் - வீசுகிற, கனல் - எரிய, மண்முழவு - மார்ஜனை
யமைந்த மத்தளம், கடலின் - கடல்போல. (௪௦)

முக்கண்டல்வீரன்வெம்முனைத்திறம்விருப்பித்
தக்கனுறைகின்றவொருசாலையிவனென்னக்
கக்கவழல்கட்கடைகனன்றிதழ்துடிப்ப
நக்கபிறைவாளெயிறதுக்கினனடந்தான்.

வெம்முனைத்திறம் - வெவ்வியபோர்த்தொழில். (௪௧)

வாளிபொழிவெஞ்சிலைவணக்குமடனந்தி
ஆளிபுரைசண்டன்மணிமானழல்கருங்கட்
களியொருமுந்தனர்கணங்கன்பலசென்ற
தூளிபடலம்பரிதிருழ்வெளிபுதைப்ப.

ஆளிபுரை - சிங்கத்தையொத்த. (௪௨)

மும்மையுலகந்தருமுதற்கடவுள்செங்கண்
செம்மவெழுதூளிகடிசாமுகமறைப்ப

அம்மவிய்தென்கொலெனவாரும்விவிட்டுக்
கொம்மெனவெழுந்தனர்குலைந்துநெடுவாரேனார்.

மும்மையுலகந்தருமதற்கடவுள் - பிரமன், செம்ம - மறைக்க.

(௪௩)

பொன்விளையுமேனியில்பொன்றலின்வெருண்டு
கொன்விளையெயிற்பலகடளிபுடைகுழ
மின்விளையும்வாளுருவீரன்வருமந்தோ
என்விளையுமோவெனவியம்பினிரிரிந்தார்

பொன்விளையுமேனியில் - உமாதேவி, பொன்றலின் - இறத்தலால், கொன்-
அச்சம்.

(௪௪)

அலைக்கடல்கலக்கவெழுமாலமெனவெம்பிச்
சிலைக்கடைகுழைத்துவிழிசெங்கனல்கொழிப்பக்
கொலைத்தொழில்குறித்தெழுகொடிப்படையின்முன்னம்
தலைப்படுகினத்தலகைசாலையினிறுத்த.

ஆலமென - ஆலாகலவிடம்போல, சிலைக்கடை - வில்லின் துணி, குழைத்து-வளை
த்து, இறுத்த - தங்கின.

(௪௫)

இறுத்தனமகத்தறியெடுத்தவியைவாயின்
நிறைத்தனமடுத்தனநெருப்பில்குசாலை
மறத்தினிலறத்துறைவழுக்குமறையோனைக்
கருத்தவழல்கட்கடைசிவந்தனகணங்கள்.

மகத்தறி - யாகத்தம்பம், இறுத்தன - ஓடித்தன.

(௪௬)

வெடித்ததுயரண்டமெனவிண்ணவரைவாரி
அடித்தனவுதைத்தனவரைத்தனவெருட்டிப்
பிடித்தனசுழற்றினபியைந்தனபிழிந்த
கடைக்கனலிலிட்டனகன்றறினகனன்ற

பியைந்தன - பிசைந்தன.

(௪௭)

விண்ணிடையெறிந்தசிலவிண்ணவரைவாரி
மண்ணிடையெறிந்தசிலமால்வரைமுகட்டும்
தண்ணிலையகட்டினுமெறிந்தசிலசாலக்
கண்ணிடைகடைக்கனல்கதழ்ந்தொழுகுபூதம்.

அலையகடு - கடனடுவே.

(௪௮)

அந்தரமறுத்தொளிரருக்கனுமொளிப்பச்
சிந்துமதமற்றனதிசைக்கரிகளோட
மந்தரமுதற்குடுமிமால்வரைகுலுங்க
வெந்திறல்பழுத்தசிலவீரனுமடைந்தான்.

அந்தரம் - ஆகாயம், மறுத்து - விட்டு.

(௪௯)

வென்றிகெழுவீரனெடுவேள்விமறைவல்லோர்
வன்றகர்படுத்திறமானவயர்த்தக்கற்

தக்கன்வேள்வியழித்தவத்தியாயம்

கஉரு

கொன்றுதலையங்கைமலர்கொண்டுதிருகாவத்
தென்றலையழற்றிரண்மடுத்தநனிதீர்த்தான்.

தகர் - ஆடு, மான - நிக்கர்க்க, திருகா - திருகி.

(ரு0)

கலிநிலைத் துறை.

உள்களந்தெழுத்துயர்ந்தேதானொருகுழையொருவன்
கலிங்கமன்னவன்கதிர்கெழுபல்லுக்குத்தென்ன
இலங்குவேள்வியிலிளங்கைமுகிழ்த்தசெங்கதிரின்
அலங்குபல்லிணையுக்குத்தன்னலங்கல்வேற்சண்டன்.

ஒருகுழையொருவன் - பலராமன், கலிங்கமன்னவன் - கலிங்கதேசத்தரசன்,
உகுத்தென்ன - உதிர்த்தாற்போல, செங்கதிர் - சூரியன் -

(ருக)

பிருகுமாதவன்முகத்தெழுமயிரொலம்பிறங்கு
வரையின்வீங்குதிண்டேரண்மணிமான்பறித்தனனால்
அரியவேள்வியிற்சபித்தியென்றவன்முகம்பார்த்த
பரிதிகண்களைப்பிடுங்கினன்பரிதிவேனந்தி

வரையின் - மலைபோல, பரிதிவேல் - ஒளிபுள்ளவேல்,

(ருஉ)

ஆற்றுவெஞ்சுமல்வேட்டுவாயுழன்றுபோர்வீரன்
சீற்றவாளுமிழ்தீப்படநிறமெலாந்தீந்த
கூற்றந்தன்னெடுகொலைத்தொழில்காட்டிலகோழிக்
காற்றினுக்கிறைகாட்டினன்றன்னுடைக்கடுப்பு.

ஆற்று - செய்யப்பட்ட, வெஞ்சுமல் - கடும்போர், வேட்டு - விரும்பி, நிறம் -
மார்பு, காற்றினுக்கிறை - வாயுதேவன், கடுப்பு - வேகம்.

(ரு௩)

சினக்கடுந்திறல்வீரன்றன்செய்யகட்கடைகால்
அனற்குவெம்பினனதிர்கடல்படர்த்தனன்வருணன்
கணைக்கும்வண்டிமிர்கற்பகக்காட்டகங்கலந்தான்
பனைத்தடக்கைவெம்பகட்டயிராவதப்பாகன்.

கட்கடை - கடைக்கண், கால் - உமிழ்கின்ற, அயிராவதப்பாகன் - இந்நிரன். ()

இரிந்துவானவர்யாவருமெழுவலியழிந்து
விரிந்ததாமரைமீயிசையிருத்தவனுலகம்
பொருந்தியுற்றதுபுகறலுமவர்முககோக்கித்
தெரிந்தநான்மறைத்திசைமுகன்செப்பலுற்றனனால்.

இரிந்து - ஒடி.

(ரு௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வலிகெழுமொருவனெடுமறலுதல்மாட்சித்தன்மூல்
கொலகெழுசூலத்தண்ணல்கூறவன்கொடுத்திலானேல்
அலர்பசந்தாரீரீவிரவியுண்விருத்ததென்னே
நிலவணிசடையோன்பொற்றாணிழலினியடையின்சென்றே.

மறலுதல் - பகைத்தல்.

(ரு௫)

வன் றுசெங்கமலத்தண்ணலிந்திரனாதியாய
மன்றலம்பரிசாதாமமலர்த்தெரியல்விண்ணோர்
துன்றினர்மருங்குழுச்சுடர்விடுபசும்பொற்கோட்டுக்
கொன்றையந்தெரியலீசன்குளிர்வரையெய்தினரால்.

துன்றினர் - நெருங்கினர், பொற்கோட்டு - பொற்சிகரங்களையுடைய. (௫௭)

நாகமும்புலியும்போற்றநவையின்றிவிளங்கும்வெள்ளி
நாகமொண்கடுக்கைதிங்கணன்னதிதலையிற்பெற்று
நாகமும்புலியுஞ்சூழநலங்கொண்டேருழையும்பையார்
நாகமுமேந்திதின்றநம்பனைப்போன்றதன்தே.

நாகம் - பதஞ்சலிமுனி, புலி - வியாக்கிரபாதர், நாகம் - மலை, நாகம் - யானை,
பையார் நாகம், படமுள்ள பாம்பு. (௫௮)

விமலமுற்றொளிருமோர்பால்விளங்குசெம்மணிலில்வீச
அமைவுறுஞ்சிகரமோர்பாலணிமரகத்தேதேர்பெற்ற
திமையவந்தொழுதுவாழ்ததுமிளநகைப்பவளச்செவ்வாய்
உமையொருபாகத்தூற்றவொருவினைநிகர்த்தமாதேநா

செம்மணி - மாணிக்கம், மரகத்தேர்த்தேர் = மரகத்ததுவர் - மரகத்ததினமுகு, ஒரு
வனை - சிவபெருமானை (௫௯)

அவ்வமை துவேழமணிதிகழ்வான்செல்கோட்டு
மைவரைகால்கன்பெற்றுவருவபோல்வருமங்கோர்பால்
எவ்வமின்மகளிர்போலவிலங்குறுமயில்களோர்பால்
கொவ்வையங்கனியாயார்போற்குயிலிருந்திசைக்குமோர்பால்.

வேழம் - மூங்கில், கோட்டு - சிகரங்களையுடைய, மைவரை - கரியமலைகள், எவ்
வம் - குறைவு. (௬௦)

ஒள்ளினர்க்கற்பகங்களுத்தபொற்போதுபோர்த்து
வெள்ளியங்கிரிசெம்பொன்னின்வெற்பெனவிளங்குமோர்பால்
புள்ளினமுரலுஞ்சோலையிருப்பப்பொதுளியோங்க
எள்ளலின்மணிகளந்தவிருளொழித்திலங்குமோர்பால்.

இணர் - பூங்கொத்து, ஊழ்த்த - உதிர்த்த, பொற்போது - பொன்மலர், முர
லும் - சத்திக்கிற. (௬௧)

களியொடுமெங்குமேவிக்கலந்துறையரம்பைமாதர்
ஒளிவளர்முகமுங்கண்ஊமொண்டுவர்வாயுமென்ன
நளினமுங்குவளைக்காடுநலங்கிளர்குமுதத்தோடும்
அளியுள்வாவிதோறும்பவிழ்ந்திலங்குமோர்பால்

அளியுள் - வண்டுகள் சஞ்சரிக்கிற, துவர் - பவனம். (௬௨)

அரும்பிளந்திங்கள்குடுமண்ணல்செங்கமலக்கையிற்
திருந்தெழின்மடமான்பிள்ளைசேர்த்துவீற்றிருத்தல்காண்பு

தக்கன்வேள்வியழித்தவத்தியாயம்.

௧௨௭

பொருந்துநாமுமென் ஓப்பொங்கிமெலெழுதல்போலக்
கருங்கலை துள்ளும் தக்கலையஞ்சாரலோர்பாரல்.

காணு - கண்டு, கருங்கலை - கரியகலைமான், மான் பின்னை - மான்கன்று. (௧௩)

விரிசினையாலீழன்மெய்த்தவச்சனகளுதி
அருமறைக்கிழவர்கூழுவமார்தவானந்தருபத்
தொருமுதலவனைக்காணுவந்தனராமர்தாழந்தார்
மரைமலர்ப்பொகுட்டுவாழுமறையவன்வழுத்தினானால்.

ஆந்தருபத்தொருவனை - சிவபெருமானை.

(௧௪)

வெண்டிரைகடையவந்துவினைந்தவெஞ்சிற்றஞ்சம்
உண்டுமூப்புரங்கள்வெந்தீழூட்டிமூவுலகுக்காத்தோய்
அண்டீரூக்கியாடுமமலநீயருள்செய்கென்னப்
புண்டரிகத்தவாமும்புராதனன்புகழ்ந்துசொல்வான்.

புண்டரிகத்தவாமும் புராதனன் - பிரமன்.

(௧௫)

மொழிந்தவாமராவந்துமுகந்தனயாவும்பொக
ஒழிந்திடுமவைமற்றுன்கூறுவந்தருளய்க்கத்தந்த்கன்
கழிந்திடுதலையுங்கண் ணுமிலங்குவாயெயிறுங்கையும்
வழங்குவாயென்னமுக்கண்வானவன்வழங்கலுற்றான்.

உன்கூறு - உன்பங்கு, எயிறு - பல், முக்கண்வானவன் - சிவபெருமான். (௧௬)

தகரின்வன்றிலையேதக்கன் பெறுந்தலைதடங்கணற்ற
பகனொருபரிதிக்கண்ணாற்பார்க்கபல்லுக்கவெய்யோன்
துகரவேள்வியின்கண்மாவேதுங்கவியங்கணுற்றோர்
திகழ்பரிப்பெயர்சேர்தேவர்செங்கையாற்கொள்கவென்றான்.

தகரின் - ஆட்டினது, பகன் - த்வாநசாதித்தரிலொருவன், பல்லுக்க - பல்லுதிர்ந்த, வெய்யோன் - சூரியன், பரிப்பெயர் சேர்தேவர் - அசுவினிதேவர். (௧௭)

இறைவனவ்வாறுகூறவிமையவர்கூழாத்தொடாதி
மறையவன்பரவியீசன்நன்னொடுமருவிலீந்த
செறிமயிர்த்தகரின்கென்னிசேர்த்திடலோடுந்தக்கன்
உறுதுயினீத்தவன்போலுய்த்தன்னெழுந்தான்மன்னே.

தகரின்கென்னி - ஆட்டுத்தலை, துயினீத்தவன்போல் - துயிலொழிந்தவன்போல், உய்த்தன நெழுந்தான் - பிழைத்தெழுந்தான். (௧௮)

எழுந்துதன்மாதையுள்ளியிருகணீர்மாப்பினாடு
விழுந்துமக்கொன்றைவேணிவிமலினையேத்திவாழ்த்தித்
தொழுந்தகைவேள்வியெய்வான் றுவணிந்திலகுபைங்காரக்
கொழுந்தினமறையாற்குறிக்குறித்தனன்மனத்தின்மாதோ.

செய்வான் - செய்ய, குறித்தனன் - நினைத்தான், பைங்கார்க்கொழுந்தினை - திருமலை. (௧௯)

இழைக்குமவ்வேள்வியினிரும்பனைத்தடக்கையானே
அழைக்கவந்தன்றுகாத்தவருமறைமுதலாகின்ற
குழைத்தபைந்துளவஞானக்கொழுஞ்சுடர்வந்துதோன்ற
வழுத்தினரீசன்றக்கன்மலரவன்வணங்கிறாரால்,

இழைக்கும் - செய்கின்ற, யானே - கஜேந்திராழ்வான், பைந்துளவஞானக்கொழுஞ்சுடர் - திருமால். (௪௦)

இந்திரன்முதலவானேரிருந்தவரீயோகர்சித்தர்
மந்திரமறைகளாதிமருவினருறைவோர்யாரும்
சுந்தரமாயன்பாதந்துதித்தனர்வணங்கிசூழக்
கொந்தழல்வேள்விதக்கன்குறைவறவாற்றிறோனால்.

இருந்தவர் - பெரியபுராணிகள், கொந்து - சுவாலை. (௪௧)

மேனையையணந்துதெய்வவெண்ணுக்குதித்துமாழை
மானின்மென்றோக்கங்கொடும்மடமயிற்சாயல்வெளவும்
தேனவாமழலையானேத்திருமயம்மபுரிந்தான்சென்று
காணுலாங்கைதேவேலிக்கைலையம்பொருப்பன்மன்றோ.

மாழை - மாவடுவகிர், வெளவும் - கவர்கின்ற. (௪௨)

காந்தன்மென்முகிழினன்னகதிர்மணிக்கடகச்செங்கை
வந்திழையின்பம்விண்ணோர்யாண்டிருநூறுகாறும்
மாந்தினன்கலுநிஞ்சுமடைநிறந்தொழுகும்பேழ்வாய்ப்
பாந்தளமுதியுஞ்சூழும்பவனவார்சடையான்மாதோ.

முகிழினன்ன - அரும்பையொத்த, விண்ணோர் யாண்டிருநூறு - தேவவருடம் இருநூறு, மாந்தினன் - துரந்தான். (௪௩)

விரிபுனற்கங்கைகொண்கன்வீரியமாற்றலாற்றா
உருகெழுதோற்றமேயவொள்ளழற்கடவுளோங்கு
சரவணத்துத்தாளுகச்சரவணத்துதித்தல்செய்தான்
முருகவிழ்கமலச்செவ்வாய்முகிண்கைமுருகன்மாதோ.

கங்கைகொண்கன் - சிவபெருமான். (௪௪)

ஆவயிரான்மீனோறுவர்வந்தன்புமுற்றித்
தீவியமுலைப்பாலூட்டத்திருமுகமாறுகொண்டு
மேவியமடவார்கொம்மைவெம்முலையொருங்குமாந்தி
மூவிருமுகனென்றெல்லாவுலகமுமொழியநின்றான்.

ஆவயின் - அவ்விடத்தில், தீவியம் - திவ்வியம், மாந்தி - குடித்து, ஆரல்மீன்-கார்த்திகைநாள். (௪௫)

கோடியாரருவிக்குன்றங்கொன்றவக்குருதிவேலான்
ஆடகப்பசும்பொற்குன்றமாமெனப்பிணைத்துவீங்கும்

பீடுசால்சுவவுத்தின்டோட்பெருவிறலவுணர்த்தேய்த்துப்
பாடல்சாலமார்சேனாபதியெனவிளங்கினான்.

குன்றம் - கிரவுஞ்சமலை, வேலான் - முருகன், ஆடகப்பசும்பொற்குன்றம் - மே
ருமலை. (எசு)

வேதியன்முதுகில்வந்துவிளங்கியபாவன்பொய்யாம்
பேதையைமகிழ்ந்துபுல்லிப்பெற்றனனிடம்பமாயை
மாதிரிரிசுதிதன்பான்மகவெனவடைந்திரண்டும்
ஒதுலோபத்திடுநெடுந்தையைபுயிர்த்தவன்றே.

மாதிரம் - திசை, உயிர்த்த - பெற்றன. (எஎ)

மாநிலாலோபம்வந்துமருவரித்தனையப்புல்லக்
கூறியகோபத்தோடுகொலைத்தொழிலுரித்தம்மா
ஈறில்வெங்கோபமந்தவிருங்கொலைத்தொழிலைச்சேரா
வீறிநீமொழியினெடுவெங்கலிபிறத்ததன்றே.

புல்ல - சமூவ, தீமொழி - கடுஞ்சொல். (எஅ)

உணர்த்தவெங்கலிதான்பொல்லாவுரையெனுமானைச்சேரா
மிருத்துவம்பயமுந்தோன்றிவிளங்கினமிருத்துமானைசங்
கருத்துநடுக்குகின்றகடும்பயமகிழ்ந்துபுல்ல
வருத்துமயாதனைகளோடுவந்ததுநிரயமாதோ.

மிருத்து ராதினை - துன்பம், நிரயம் - நரகம். (எக)

வெடாற்றங்கூறினவிரியுமால்விதூவின்னும்
மை... யானைமஹவினுக்குதித்தமைந்தன்
செய்யகோல்வேந்தனைன்னச்செப்புமுத்தானபாதன்
பொய்யறுமாபுசொல்லவெனமுனிபுகலஹற்றான்.

தோற்றம் - உற்பத்தி, செய்யகோல் - செங்கோல். (அப)

இலங்குவாளரசரேறயிக்கதைசொல்வோர்கேட்போர்
துளங்குவார்நலம்பெற்றென்னச்சுகமுனியுரைத்தானென்று
மலங்கெடத்தவஞ்செய்தோங்குமறைமுனிக்குழாந்துக்கைந்தாம்
புலன்களுமொறுத்தகுதன்புகர்தபவணர்த்தினான்.

முனிக்குழாத்துக்கு - முனிவர்கூட்டத்துக்கு, ஐந்தாம்புலன்களும் ஒறுத்த-ஐம்
புலவன்களையும் வென்ற, புகர் - குற்றம் - தப - கெட. (அக)

தக்கன்வேள்வியழித்த அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௧௯

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

முன்றவது

துருவன்பதம்பெற்றவத்தியாயம்.

கவிரிலைத்துறை.

முத்தாரமார்பன் முடிமன்னவர்வந்திறைஞ்சப்
பைத்தாடாவஞ்சுமைகூர்கடற்பார்பரித்தான்
கொத்தாரலங்கற்குளிர்வெண்குடைக்கோதைவெள்ளேவல்
உத்தானபாதனெனவோதுமுலங்கொடோளான்.

பைத்தாடு - படம்விரித்தாடுகின்ற, அரவம் - ஆதிசேடன், பரித்தான் - தாங்கி
னன், உலம் - திரள்கல். (க)

வெடிக்கும்புதுநாண்மலர்வேய்த்தகில்விம்மிவேலை
சூழிக்குங்கமஞ்சுற்றகுலமா முகில்வென்றகூந்தற்
றொடிக்கைச்சுநீதிசுடர்பொற்குழைமேலடர்க்கும்
வடிக்கட்சுருதியெனு மங்கையர்தோண்மணந்தான்.

வேலை - கடல், கமம் - நிறைவு, அடர்க்கும் - போர்செய்கிற, வடி - மாவடு. (க)

வரையுற்றசாயன்மயிலன்னசுநீதியென்னும்
தெரிவைக்குதித்தான் துருவன்செருவென்றசெவ்வேல்
அரசற் : முதாயலர்தாமரையன்னமொத்த
சுருதிக்குமன்றற்றொடையுத்தமன்றோன்றினாளுல்.

தெரிவை - மாதா, செரு - போர். (ங)

அறுசேர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மத்தமாக்களிற்றுமன்னன்மாமணித்தவிகின்பீது
கத்திகைக்கருமென்கூந்தற்கன்னியர்கவரிவீசத்
நித்தியாநின்றதெய்வத்தெள்ளமுதனையதீஞ்சொல்
உத்தமன்குறங்கின்வைகவுவந்துவீற்றிருந்தானன்றே.

சுத்திகை - பூமலை, குறங்கு - தொடை. (ச)

வண்ணெர்தெரியல்வேந்தன் மாமணிக்குறங்கினேறி
ஒண்டொடியுடுத்தசெங்கையுத்தமனுரைந்தசெவ்வி
கண்டனன்றுருவன்றனுமேறுவான்கருதிரண்ணத்
தொண்டையங்கனிவாய்வேற்கட்சுருதியாங்கியம்புலாளால்.

செவ்வி - சமயம், ஏறுவான் - ஏற. (ஞ)

கோற்றொழிப்புதல்வநீயெங்கோவிளங்குமரனென்று
மாற்றவன்வயிற்றின்வந்தாய்வரத்தினெனவயிற்றின்வந்து
தோற்றுதல்புரினோன்பில்லாய்சொரிமதக்களிறுசாய்க்கும்
ஏற்றினஞ்சிங்கமன்னுக்குறங்கினென்னேறுமாமே.

மாற்றவன் - சக்களத்தி. தோற்றுதல் - பிறத்தல். (சு)

திருவன்பதம்பெற்றவத்தியாயம்

கந்தக

காதலவுலகமெல்லாங்கவிக்கும்வெண்கவிகைச்செங்கோற்
கோதைவேற்றடக்கைவேந்தன்குறங்கினியேறவேண்டின்
தாதலர்கமலச்செல்விதலைவனைநோக்கின்று

மாதவம்புரிந்துவந்தெனவயிற்றிடைப்பிறத்தியென்றான்.
காதல - மகனே, கமலச்செல்விதலைவனை - விஷ்ணுவை.

(எ)

இழைபுமைமருங்குதேறய்க்குமிளமுலைமடந்தைமாற்றம்
அழல்விடமுகுத்தாலென்னவஞ்செவிநுழைசுலோடும்
விழிமலர்சிவப்பநெஞ்சின்வெகுளிவந்தரும்பமைந்கண்
மழைமதக்களிற்றுமன்னன்வாண்முகநோக்கலுற்றான்.

இழை - நூலிழை, புரை - நிகர்ச்சு, மாற்றம் - ரொல்.

(அ)

செஞ்சிலைத்தடக்கைவேந்தன்நிருமுகத்தருளுங்காணான்
அஞ்செவிவெதும்பங்கையறைந்தசொற்காற்றாளுகிக்
கஞ்சநாண்மலராவெல்செங்கண்ணிணைமாரிகரவ
மஞ்சாளுங்கண்ணைபாற்போய்மணியிதழ்துழப்பின்றான்.

மாரிகரவ - மழைபெய்ய, மணியிதழ் - பவளம்போலும்இதழ்.

(க)

தன்னிளங்குழவிசெங்கட்டாமரைதழைத்தமுத்தம்
பொன்னணிந்திலங்குமார்பிற்பொழிதரநிற்றேனாக்கி
என்னுயிரென்கணைந்தாலென்னையழுங்கலென்றோ
மின்னுயிர்த்தொளிரும்பைம்பூண்மெல்லியல்வினாவினாள்.

செங்கட்டாமரை தழைத்தமுத்தம் - கண்ணீர், அழுங்கல் - வருந்தல்.

(க0)

பட்டமைகண்டோர்கூறப்பசுஞ்சிறைகளினையென்றான்
விட்டெரிகின்றகாட்டுவெங்கனல்படர்ந்துமுற்றிச்
சுட்டவெப்புண்டபொன்னன்துணர்ந்தொழிபோலவாடி
நெட்டுயிர்ப்பெறிந்துசெங்கணித்திலஞ்சிந்தின்றான்.

பட்டமை - நடந்தசெய்தி.

(கக)

குதலைதெள்ளமுதிற்றேனிற்கொண்டமென்பவளச்செவ்வாய்
மதலைநல்வினையிலென்புல்வயிற்றகம்பொருந்திவந்தாய்
விதலைபுற்றிரங்கல்வெண்டாவினோந்தண்ணளியிற்காக்கும்
முதலைவாயும்பல்காத்தமுழுமுதற்சடவுண்மாதோ.

மதலை - மதலாய், விதலை - நடுக்கம், காக்கும் - காத்தருள்வான், உம்பல் - யானை
(கஜேந்திராழ்வான்) முழுமுதற்கடவுள் - திருமால்.

(கஉ)

ஐதெழிலமுதின்காயலாயிழையுரைத்தவாரே
மைதபமனத்தினோர்நுவழுத்தினர்விழைந்தநல்கும்
நெய்தவழ்நெயியானினினைத்தனைதவநின்றற்றி
எய்தரும்பதமேமைந்தவெய்துதிகவங்கலென்றான்.

ஐதளழில் - போழுகு, மை - குற்றம், தப - கெட, விழைந்த - விரும்பினவற்றை,
நெயியானை - சகராயுத்தையுடைய திருமாலே, நினைத்தனை - கினைந்து, (முற்றெக்சம்)
எய்தல் - கலங்காதை.

(கங)

பனிமலரண்ணலோங்குபதத்தினையடைந்தவாறும
மனுமிகச்சிறந்தவாறுமாயனைக்கருதியன்றே
தனையீகங்கைபூத்ததாமரைத்தாளினுனை
நினையினென்னெய்தாதென்னொருஞ்சுகந்தெருட்டினுளால்

மலரண்ணலோங்குபதம் - பிரமபதம், கங்கைபூத்த தாமரைத்தாளினுன் - திரு
மால், 'என்னு - என்றுசொல்லி. (௧௪)

கிளிக்குலங்கடந்தேனிற்கிளைத்ததிங்குதலையன்னை
தெளிக்கவம்மைந்தனெஞ்சுதெள்ளி திற்பெளந்தாளுகி
நளிச்சினைக்ருவங்கோங்குநாகமுமகருமோங்கிக்
களிச்சுரும்பியிர்பூங்கானங்கலந்தன்னவஞ்செய்கிற்பான்.

கடந்து - வென்று, தெளிக்க - தெளிவிக்க, சுரும்பு - வண்டு, இயிர் - ஒலிக்கிற,
தவஞ்செய்கிற்பான் - தவஞ்செய்ய. (௧௫)

விடம்பொழிவென்றிவேற்கண்விளங்கிழைமடங்கமாற்றம்
கிடந்துளங்கன்றவம்பொற்கிங்கினிகவையுதாளான்
நடந்தன்னசென்றகாலோராதன்வந்துநண்ணித்
தடங்கையங்கமலமைந்தன் தலையிசைச்சார்த்திச்சாற்றும்.

மாற்றம் - சொல், நடந்தன்ன - நடந்து, (முற்றெச்சம்.) (௧௬)

பருவமைந்திறந்ததில்லபாலனீதவமெவ்வாறு
புரிதிமாதவத்தோரின்னம்புலப்படக்காணமாட்டாக்
கரியவன் தன்னையாங்குக்காணுதிகதழுஞ்சீற்றத்
திருகுமாவழங்குகானஞ்செல்வதுசெவ்வித்தன்றால்.

கரியவன் - திருமால், கதழ்தல் - உக்கிரமாதல், திருகு - மாறுபாடு, மா - மிரு
கம், செவ்வித்தன்று - அழகிதன்று. (௧௭)

தாழ்பவர்தம்மைக்காணிற்றலைநிவந்திருத்தல்வேண்டும்
ஊழ்வினைவினைவிற்பெவ்முயர்குர்தம்மைக்காணின்
வாழ்கலம்யாமுமென்னவலித்தலைராமாட்சித்தன்றால்
ஏழுயர்களியலையினையினிளங்கன்றுபோல்வாய்.

தலைநிவந்திருத்தல் - தலைநிமிர்ந்திருத்தல், என்னு - என்று, வலித்தல் - மனவு
றுதிகொள்ளல், மாட்சித்தன்று - பெருமைத்தன்று. (௧௮)

எனப்பலமுனைவன்கூறவிளநிலாக்கற்றைதூற்றும்
பனிப்பிழைக்கொழுந்துபோலும்பச்சிளங்குழவிக்கேட்டு
வினைக்குறும்பெறிந்தோய்நினைசொல்விழுமிதெயளினுமின்றென்
மனக்கினிதாயிற்றில்லமற்றெவன்செய்யுமாறே.

முனைவன் - முனிவன் (நாரசன்) குறும்பு - தீங்கு, எறிந்தோய் - வென்றவனீர்;
விழுமிதெயளிணும் - மேன்மைத்தேயாயினும், மனக்கு - மனத்துக்கு, எவன்-யாது
செயுயர்பதத்தினேறவேட்டனனதற்கென்செய்கோ
னாயமாதவத்தோயென்றுதொழுதலுமகிழந்துபுல்லித்

துருவன்பதம்பெற்றவத்தியாயம்

ககடக

தாயெடுத்தாத்தவாதேதவத்தினிரப்புகென்ன
வாய்மலர்மலர்ந் துலையாழ்வடித்தவன்வழங்குந்ருன்.

சேயுயர்பதத்திலேறவேட்டனன் - மிகவுமேல்கிய பரமபதத்தையடைய விரு
ம்பினேன், யாழ்வடித்தவன் - நாரதன். (௨௦)

மாநிலாமதுரையோர்சார்மதுவனமொன் றுண்டாங்குந்
தேறுநீர்யமுனையாடித்தெண்டுகைக்கங்கைவெள்ளம்
ஊறுதாட்பரமன் தன்னையுணர்ந்தனேதவஞ்செய்கென்ன
ஆறிரண்டெழுத்தமைந்தனஞ்செவிரப்பினுறல்-

ஓர்சார் - ஒருபக்கத்தில், கங்கைவெள்ளம் ஊறுதாட்பரமன் - சிருமால், உணர்ந்
தனே - நினைந்து (முற்றெச்சம்.) (௨௧)

சிந்திரத்திலகந்தையிருந்துதன்மலரான்கொண்கன்
மந்திரங்கேட்டமைந்தன்மனமிகச்செருண்டாளுகி
அந்தளிரனையவஞ்சி மடியிணைசிவப்பவேடு
பைந்தளிர்குழைத்தவெங்கான் பைப்பையப்பபடர்ந்துதாரந்தான்.

மலரான் கொண்கன் மந்திரம் - விஷ்ணுமந்திரம். தெருண்டாளுகி - தெளிந்தவ
னாகி, குழைத்த - செழித்த, படர்ந்து - நடந்து. (௨௨)

தித்திரள்வளை இயகானஞ்சேட்டிளங்குழலிசெல்லப்
பார்த்தனளிநுந்தேனென்னபாவமென் றுருகிநூலம்
காத்தல்செய்கவிகைமன்னன்கவன் தனளிநுந்நான் தன்பால்
ஆர்த்தவின்னரம்பினல்யாழ்ருந்தவன னுனுகினுறல்.

வலைஇய - வளைத்த, பார்த்தனன் - பார்த்து, (முற்றெச்சம்) மன்னன் - உத்தரநா
பாதன், கவன் தன்ன - கவலைகொண்டு (முற்றெச்சம்) யாழ்அருந்தவன் - நாரதன்.

கவலனின் புதல்வர்கண்டேன்காவலகண்ணன் காக்கும்
தவமினிதிழைத்துமைந்தன் றலைப்படும்வரம்பெற்றென்னஞ்ச்
செவிகவர்மக திரல்யாழ்ச்செல்வனாங்கன ருன்செல்வத்
துவகையுற்றிலனாறேசையுணர்ந்துவேந் தள்ளமாழ்கும்.

கவலல் - கவலைப்படாதை, மக திரல்யாழ்ச்செல்வன் - நாரதன், உவகையுற்றிலன் -
களிப்படைந்திலன். (௨௩)

வ்வினையாடுதோளினைமுதுந்நங்கும்பும்பொன்
வார்வினையாடுகொம்மைவருமுலைச்சர்த்தும்பொக்கி
நீர்வினையாடுமாதர்நிலாச்செறி தூசுகொண்ட
கார்வினையாடுகாவிற்கலந்தனன் றுருவன்சென்றே.

சாந்து - சந்தநச்சேறு, நிலாச்செறி தூசு - நிலாப்போலமெல்லிய ஆடை, தூசு
கொண்டகார் - கண்ணபிரான். (௨௪)

வின் னுலாம்பரிதியீன் தவிரி தினைநதிநீராடி
மண்ணெலாமளந்தபொற்றாமலைமலரன்னபொற்றாட

கண்ணனைக் கண் ணுள் வைத்துக் களியளிசிலம்பவின் னும்
தண்ணனைக் கம்பு பூங்காவிற் றவஞ்செயத் தொடங்கினான்.

பரிதியின் தவிரி திரைநதி - காளிந்திரை, அளிசிலம்ப - வண்டுகள் சத்திக்க, தண்
நனை - குளிர்த் த அரும்புகள். (உச)

ஒருமதியிரண்டு வைகலொழிந்து திங்கனி நுகர்ந்தான்
ஒருமதியாறு வைகலொழிந்து வீழ்சருகு தின்றான்
ஒருமதி வைகலொன்பா னொழிந்து தண்டு நெருண்டான்
ஒருமதி வைகலீரா னொழிந்து கால்பருகினான்.

வைகல் - நான், கால்பருகினான் - காற்றையுண்டான் (உஎ)

திங்கனான்கிவ்வாறே தத்திங்களிற்றிகழாரின்ற
அங்கலுழ் முகத்தா னென் றுமருந்தலனைந்தாந்திங்கள்
பொங்குமூச்சடக்கி மென்பூப்பொருவுதான் விரலொன் றான்
கங்கைக்குழ்கழற்பெம்மானைக் கருதினன் தவம்புரிந்தான்.

அங்கலுழ் முகத்தான் - அழகொழுகிற முகத்தை யுடையவனாகிய தருவன்,
கங்கைக்குழ்கழற்பெம்மான் - திருமால். (உஅ)

திருவயிற்றுலகெலாமாழ்செல்வனெஞ்சு நலான்மைந்தன்
ஒருவிரலான் றிநின்ற னாயினு முரவுத்தெண்ணீர்
இருநிலம்பொறுக்கலாற்றா தெறிக தீர்முத்தஞ்சிந்து
பொருதிரைப்புனலிற் பட்டபுணையெனவலைந்தன் தம்மா.

உரவுத்தெண்ணீர் - கடல், பொறுக்கலாற்றாது - சுமக்கலாற்றாமல். (உக)

ஊழிவெம்பரிதியுட்கவொளிசெய்செங்க திராலொற்றை
ஆழியந்தடங்கையம்மான கமிசையமர்ந்தவாற்றல்
நாழிருந்தடக்கைநம்பி தவக்கனறவாது பொங்கி
எழிரும்பரவைவேலியிருநிலங்கனன் ததாமால்.

ஆழியந்தடக்கையம்மான் - திருமால், நம்பி - தருவன், தவக்கனல் - தவமாகிய
நெருப்பு. (உஊ)

ஆவயிற்றுருவன் றன் மூச்சடக்கிய திறத்தினுலெத்
தேவருமுயிர்க்கலாற்றாந்தெருமந்தார்தெருண்டு மொய்த்துக்
காவலகாத்தியென் றுகண்ணையடைந்து கூடப்
பூவுதைவிரிஞ்சன் றன்னைப்பூத்தவன்புகல லுற்றான்.

ஆவயின் - அப்பொழுது, உயிர்க்கலாற்றார் - மூச்சுவிடமாட்டாதவர்களாகி. (ஊ)

விட்டிலன் றுருவன் மூச்சுவிழுத்தவம்புரிதலானே
முட்டிய துமக்குமாங்கே மூச்சுநாங்காத்துமென் னா
மட்டாறுவேதமேனிவரிச்சிறைப்புள்ளின் மேற்றிக்
கெட்டுநல்லுருவக்காத்தியெறி தரவேகினான்.

வேதமேனி - வேதரூபமாகிய, எறிதர - வீச, வரிச்சிறைப்புள் - கருடன். (ஊ)

நெடியவன்முன்னவந்துறிந்பதுகிழ்த்தலாக
ஒடிவருதவத்தின்மைந்தன்காண்கலனாகவுள்ளம்
சுடர்தனதுருவுத்தண்ணந்துள்ளின்கரத்தலோடும்
கடிகமழ்கமலம்ன்னகண்மலர்விழித்தான்மன்றே.

கரத்தலோடும் - மறைத்தவுடனே.

(௩௩)

மண்டலரிறைந்ததிங்கள்வதனமுங்கமலக்கண்ணும்
குண்டலஞ்சுடருந் காதுங்குறுகைப்பவளவாயும்
தண்டிழாயலங்கன்மாற்புந்தடக்கையொர்நான்முமாகக்
கண்டனன்மறையுங்காணக்கரியவளுருவம்மா.

சுடரும் - ஒளிவீசுகிற, கரியவனுருவம் - திருமாலுருவம்.

(௩௪)

பருகுவான்போலநோக்கும்பங்கயக்கண்ணென்மாளை
இருகையாற்புல்லுவான்போலெய்திடுமிறைஞ்சாநிற்கும்
உருகுநெஞ்சுவக்குங்கண்ணீருகுகமுளமுடிகுந்துள்ளும்
முருகனுனுவகைவேலைமுழ்கினன் றுவோவான்மன்றே.

பரு
முருகுஅ

பால, புல்லுவான்போல் - தழுவுவான்போல்,
னுகிய துருவன்.

(௩௫)

பண்ணல்வாளரவமேந்தும்
க்குழவிதன்மணிக்கபோலம்
பவளவாய்ப்பச்சைமேகம்பங்கயச்செங்கைதாங் கும்
தவளவெண்சங்கினுலேதகைபெற்றத்தவாநிற்கும்.

அரவம் - ஆதிசேடன், குழவி - துருவன், கபோலம் - கன்னம், பச்சைமேகம் -
திருமால்.

(௩௬)

பொழிகதிர்மதியைவென்றபுரிவளைகொண்டுபொங்கித்
தழையுநல்லெழிற்கபோலந்தவருதிநத்தினுலே.
மழலைவாய்ச்சிறுவன்வாக்குமலிந்தெழுகிழ்ச்சிகூர்ந்து
பழமறைபழிச்சமாட்டாப்பரமனைப்பரவலுற்றான்.

வளைகொண்டு - சங்கினால், பழிச்சமாட்டா - துதிக்கமாட்டாத.

(௩௭)

தாமரைப்பொகுட்டுவாமுந்தழைசிறையன்னமன்ன
தாமரைத்தலைவிகொண்கதரைமகன்கொழுநவுந்நிர்
தாமரைப்பெற்றெடுத்ததனிமுதனினதுசெங்கட்
டாமரையருள்பெற்றன்றே தந்தனனுலகந்தானே.

உந்தித்தாமரைபெற்றெடுத்த தனிமுதல் - பிரமன்.

(௩௮)

தண்டிழாய்மாலமார்பதாமரைக்காடுபூத்த
கொண்டலேவிளங்குநீலக்குன்றமேநுனதுபாத
புண்டரிகங்களல்லாற்போதுதூயிறைஞ்சப்பெற்றார்
குண்டுகொலுயர்வீட்டின்பமுருதிதுமெய்ம்மைத்தாமால்.

துனது - உனது, போதுதூய் - மலர் தூவி.

(௩௯)

பொற்றழந்தருவைக்கண்டும்பொற்பிலதொன்றுவேட்டுப்
பெற்றதேபோலுமன்றேபெறலருமுத்திரல்கும்
ஒற்றையந்திகிரிச்செங்கையொருமுதானின்னைக்காணுஉ
மற்றொருபொருளேவேட்டுப்பெறுவதுதிக்கினம்மர.

பொற்ற - அழகாகிய, ஒருமுதால் - ஒப்பற்றமுதற்பொருளே, காணுஉ - கண்டு,
வேட்டுப்பெறுவது - விரும்பிப்பெறுவது. (சு0)

வேறு.

வானேவளியேவயங்கெரியேவனமேமண்ணையிவ்வைந்தின்
ஊனையுயிரேயுயிர்க்குயிரேயுன்னுறுவருளத்தாறும
தேனே கங்கன்பெருவாழ்வேசிவனையனையிருவருக்கும்
கோனேநின்னைக்குணமில்லென்குறித்தென்சொல்லிப்பழிச்சுகோ.

வளி - வாயு, எரி - அகரி, லணம் - நீர், உறுவர் - தபோதநர்; பழிக்ககேந - துதி
ப்பேடு. (சக)

மூவாமுதலேமுத்தொழிலுமூவராகியினியற்றும்
தேவாதேவர்காமணியேசிந்தாமணியேதெள்ளமுதே
நாவானின்சீரெங்நன்மயானவில்லேகாவென்னகைமுகிழ்த்துப்
பூவாற்பொழில்பூத்தருளுந்திப்புவைவண்ணப்புகலுகிற்பான்.

நவில்லேகாவென்ன. - சொல்வேடுவென்றுசொல்ல, பொழில் - உலகம். (சஉ)

மின்னுஞ்சுடர்கான்மழல்குடுமிவென் வலரசகுமரவுணர்
தின்னும்பொல்தார்முடிமமரெயதற்கேக்கற்றிருப்பதுயர்
பொன்னங்கிரியினுச்சிமிசைப்பொலிவதுலகின்மேலதென்றும்
மன்னப்படுவதொருபதம்யாந்தருதும்வாழிமற்றுனக்கே.

எய்தற்கு - அடைவதற்கு, ஏக்கற்றிருப்பது - ஏமாந்திருப்பது, பொன்னங்கிரி-
பொன்மலை. (சங)

கரடங்கவிழ்க்குங்கலுழிமதக்கடவுட்களிறுமொளிறுகதிர்
சொரியுமருமாமணிச்சூட்டுத்துத்தியரவுஞ்சுமந்தநிலம்
இருபத்தாரூயிரம்பருவமெழில்வெண்கவிகைதனிரிழற்றித்
துருவப்பதநீயடைதியெனத்தொன்மைமுதல்வனகன்மனஞல்.

கடவுட்களிறு - திக்கயங்கள், அரவு - ஆதிசேடன், பருவம் - வருடம். (சச)

நஞ்சுருமுமியெழுவேற்கணங்கையுரைத்தவுரைகிடந்து
நெஞ்சுசுடரீன்பதம்வேட்டுநின்றேறென்கிழ்ந்ததாமரைக்கண்
மஞ்சைக்கண்டுங்கேட்டிலமான்முத்தியென்றுமகிழ்க்கூரான்
துஞ்சலில்லாச்சுடர்மணிப்பூட்டொடிக்கைத்துருவனகர்சார்ந்தான்.

தாமரைக்கண்மஞ்சு - திருமால்.

(சடு)

வந்தான்ருவனெனலோடும்வாராமகிழ்ச்சிவந்தெழத்தேன்
சிந்தாரின்றதென்மழலைச்சிறுவன்வரவுசாற்றினர்க்கு

மந்தாசினிபொன்வவாதவமுமாட்சிபோலமருவயிர்க்கும்
அந்தாரகலத்துயல்வருபூணாங்கொடுத்தானாசெழுந்தான்.

மந்தாகி - ஆகாயகங்கை, கொடுத்தான் - கொடுத்து, (முற்றெச்சம்.) (சக)

கதலிநினைத்துமுத்தணிந்துகனகமணித்தோரணம்புனைந்து
மதியந்தொடவானெழுந்துயர்ந்தமாடம்புதுக்கிமருக்கமழ்ந்து
புதுமட்டொழுருங்கற்பகப்பூம்புனையல்வனைந்துபுரந்தரான்நன்
பதியென்றுணரநகர் துலங்கிப்பரவையெனயாவருந்தொடா

மட்டு - தேன், புனையல் - மாலை, பரவையென - கடல்போல. (சஎ)

வேந்தர்வணங்கமுழுவதிரவெண்சங்கலறவுத்தமனும
சேந்தமலர்த்தாட்டேவியருஞ்செம்பொற்சிவிகைமலெய்நிக்
கூந்தற்பரித்தேர்கடிதோட்டிக்குழவிஞாயிறொளிமழுங்கக
காந்திதழைத்துவருகின்றகாம்புதல்வன்நனைக்கண்டான்.

சேந்தமலர் - செந்தாமரைமலர், குழவிஞாயிறு - பாலஞ்சுரியன் (சஅ)

உருகாதலுளந்தளிர்ப்பவவுகைபெருகுற்றலையெறிய
இருகைகூப்பித்தொழுதிறைஞ்சுமிளவாண்முறுவறகாதலனைப்
பருகுவான்போலேனாக்கியொளிபரப்புதொடித்தாமரைக்காத்தால்
முருகுமழமுசந்துச்சிமோந்தான்வழிநீராட்டினான்.

உவகை - பெருங்களிப்பு. (சக)

கள்ளக்கருங்கட்குருதியைச்செங்கையாற்றுவவன்றொழுதிறைஞ்சப்
பள்ளத்தொழுகுதண்புணல்போற்பழுக்குமன்புதலைமணப்ப
உள்ளத்துவகைகூந்தளளவ்வொழுகொடி. நண்ணிடைமாது
வள்ளற்கமலேகொண்கனருள்வாய்த்தாலாரேயுவவாதார்.

பழுக்குமன்பு - முதிர்ந்தஅன்பு, தலைமணப்ப - கூட, கமலேகொண்கன் - திரு
மால், உவவாதார் - விரும்பாதவர். (இ0)

இலைப்பூங்கண்ணியெழிற்றுருவனீர்நவன்னெசெங்கமல
மலர்த்தாள்பின்னர்த்தொழுதிறைஞ்சவாரியனைத்துக்குறங்கிருநிக்
கலைப்பான்மதிவாண்முகமலர்ந்தாள்கலுழந்ததுவகைத்தடங்கண்ணீர்
முலைப்பாலுறிவழிந்ததிளமுல்லைமுகைவாண்கையாட்டுகோ.

குறங்கு - தொடை, கலைப்பால்மதி - கலைகளோடு கூடியவெள்ளியசந்திரன்,
முல்லைமுகை - முல்லையரும்பு. (இக)

காலக்கதிர்வேலுத்தமன்பொற்கடக்கையாற்றழிஇக்கொள்ள
நீலக்களிற்றுநிலவேந்தர்நின்றபணியவளைமுழங்கக
கோலக்கடிமாநகருவப்பக்கூந்தற்பிடிமேலினிதேகி
மாலைக்குழவிமதிபோலமன்னன்குழகன்வந்தனனால்.

வளைமுழங்க - சங்குகள்சத்திக்க, குழவிமதிபோல - இளம்பிறையோல, மன்னன்
குழகன் - ராஜகுமாரன். (இஉ)

காளைப்பருவங்கனிந்திடலுங்க திர்வேற்றடக்கைத்துருவனுக்கு
வாளக்கிரிசூழலகேழுமதிவெண்கவிகைதனிநிழற்றி
ஆளக்க திர்மாமுடிசூட்டியழற்காணடைந்துதவம்புரிந்தான்
பாளைக்க முகம்படப்பைசெறிபழனத் திருநாடுடையோனே.

கனிந்திடலும், முதிர்தலும், வாளக்கிரி - சக்கிரவாளகிரி, கமுகம்படப்பை - கழு
கந்தோட்டம். (இங்)

கவி விருத்தம்.

எழிரும்பொழில்வாழமில்லா குவேற்
பாழிமன்னர்பணிந்து திறையிடச்
சூழியானைத்துருவன்விநிதினா
ஆழிசூழ்நிலமாழியொன்றுய்த்தனன்.

பொழில் - உலகம், சூழி - முகபடாம், ஆழியொன்று - ஏகசக்கரம். (இசு)

தேமலர்க்கணைசிறுதவரிச்சிலை
காமனன்னவக்காளே முதலையின்
நாமமேயவிதிதருநல்லெழிற்
பூமியென்னுமொர்புவையைவேட்டனன்.

சிந்து - சிந்துகிற, அக்காளே - அந்தத்துருவன். (இடு)

அன்னமென்னடையந்துண்மருங்குலாள்
பொன்னங்குன்றுறழ்பூண்முலபுல்லிய
மன்னன்கற்பன்வயங்கியவற்சரன்
என்னுமைந்தரிருவராயின்றனன்.

புல்லிய - தழுவிய. (இசு)

எறிவளிக்கிறையின்றவிடையெனும்
நறுமலர்க்குழனங்கைமணம்புணர்ந்
துறுவனப்புடையுற்கலனென்னுமோர்
சிறுவற்பெற்றனன்றேங்கமழ்தாரினான்.

வளிக்கிறை - வாயுதேவன், உறுவனப்பு - மிக்கஅழகு. (இஎ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

ஒடையானையுத்தமன், ஆடல்வாளரக்கரால்
வீடினான்விரிந்தபூங், காடகங்கலந்தரோ.

ஒடை - முகபடாம், ஆடல் - வெற்றி, வீடினான் - இறந்தான். (இஅ)

வேட்டமாடவேகிவெங், காட்டிறத்தல்காணவோர்
நாட்டமாய்நடந்துதாய், ஊட்டழற்குலந்தனன்.

வேட்டமாட - வேட்டையாட, அழற்கு உலந்தனன் - தீப்பாய்ந்திறந்தான். (இ)

தக்ஷணவேள்வியழித்த வத்தியாயம்.

கக்க

நிருதரானிலச்செய்ப்புண், உருவமார்பினுத்தமன்
இருவிசம்பினேறவேற், துருவன்னறுகுழந்தனன்.

நிலச்செய் - நிலவைவீசுகிற, புண் - ஆபரணமணிந்த, உருவம் - அழகாகிய. (1)

தாராக்கர்தன்மையான், வேறுத்துமீள்வனென்
நூரமர்க்கெழுந்தனன், தூரியந்துவைப்பவே.

அமர்க்கு எழுந்தனன் - போர்க்கெழுந்தனன், தூரியம், - வாந்தியம், துவைக்க-
முழங்க. (சுக)

வடூயர்ந்தவீரங்கவுள், வேழம்வெற்பின்ண்டன
பாழியுற்றபச்சைமா, ஆழியொத்தடைந்தவே.

வேழம் - யானை, பச்சைமா - பச்சைக்குதிரை (சுஉ)

போர்வயப்புலிக்குழாம், பாரின்மேறபரந்தன
வீரர்மொய்ப்பவெய்யபொற, தேரிவர்துசென்றனன்.

புலிக்குழாம் - புலிக்கூட்டம், தேரிவர்து - தேரேறி. (சுஉ)

எழிற்குபேரனின்சாகாக், குழைப்படர்ந்துருத்திட
முழக்கினுன்முரண்கொள்போர், தழைக்கநின்னுசங்கமே

இன்னகர்க்குழை - இனியநகரத்தில், படர்ந்து - சென்று, உருத்திட - கோவிக்க,
சங்கம் - சங்கு. (சுச)

வில்லெடுத்தவீங்குதோள், கல்லெனககவின்பெறச
செல்லெனத்திரண்டனா, வல்லரக்கர்வந்தரோ.

செல்என - மேகம்போல. (சுரு)

பாறுலாவுபல்படை, வேறுவேறுவீகிவா
தேறினாையெய்துபோர், நூறிநூழிலாட்டினுன்

பாறு - பருந்து, உலாவு - சுற்றுகிற, நூறி - பொடியாகடி, நூழிலாட்டினுன் -
நூழிலாட்டுச்செய்தான். (சுசு)

வாரிவந்தலைத்திடச், சோரிவிண்சோரித்திடப்
போரினிற்புணர்ந்தனர், நேரிலாநிசாசரர்

வாரி - கடல், சோரி - உதிரம், நிசாசரா - அரக்கர். (சுஎ)

மாயவல்லரக்கர்தம், மாயமல்கிடாதுபோய்
மாயமன்னர்மன்னவன், மாயன்வாளிசிந்தினுன்

மல்கிடாது - பெருகாமல், போய்மாய் - போய்மடிய, மாயன்வாளி :- விஷ்ணு
பாணம். (சுஅ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியறிருத்தம்.

கிரியோடெதிர்த்தகரிமத்தகங்க்கழியப்பிளக்குமிகல்வான்
அரியேறுபோலவிருகண்கிவப்பவடல்கொண்டசாபம்வளையா

விரிதாரர்க்குத் தல்கீறவெய்யவிகிந்தெரிந்துசொரியும்
மருமனைநம்பிபொரலென்றுகொற்றமனுவுந்துநின்றுபுகல்வான்.

கரிமத்தகங்கள் - யானைத்தலைகள், அரிபேறு - ஆன்சிங்கம், சாபம்வளையா - வில்
வளைத்து, விகிம் - பாணம், பொரல் - போர்செய்யாதை. (சக)

சிலர்காலமென்பர்சிலர்கன்மமென்பர்சிலர்செனென்பர்சிலர்தாம்
நிலையாதகானலுநூர்ரதென்னநிகழ்மாயையென்பர்மதுவார்
மலர்வாளிகொண்டமதனாகுமென்பர்வாற்சாயனாகிசிலர்தாம்
நலனோடுதியபலனாவற்றைநனிகொண்டுவந்துவிடலே.

மதுவார் - தேனொழுதுகின்ற, மலர்வாளி - புஷ்பபாணம். (எ0)

விளையாததொன்றும்விளையாதுவந்தவினையுழிந்வந்தவினாவே
உளையாநடத்துநிறுத்தமனநனியிரோரர்க்கணுநீ
வளையாழிவேலிவலயத்தரங்குயிர்யாவும்வெளவலநே
அளிகோடிபாடுதொடைமார்பவென்னவமர்விட்டுநின்றதொழுதான்.

உளையா-புறமயிரையுடைய, மா - குதிரை, அந்நே - தர்மமா, தொடை - 'ஆமலை,
அமர்விட்டு - போர்விட்டு. (எக)

மன்னற்குமன்னனென்றிச்சென்றிறைஞ்சுமனுவிட்டகன்றபொழுதே
மின்னிற்றிகழ்ந்துசுடர்கால்விமானமிசையேகுபேரனணுகாக்
கொன்னுற்றகொற்றவடிவேலர்க்கொலைசெய்ததில்லையதுதான்
முன்னுற்றுகின்றவினையாகுமன்னன்முனியற்கவென்றுமொழிவான்

அணுகா - அணுகி, முனியற்க - கோவியாதை. (எஉ)

விழைவுற்றுநின்றவரம்யாவதேனும்விரிதாமமார்பதருகேன்
மொழிகின்றியென்னமுருகுற்றலர்ந்தமுளரிக்கரங்க்குவிவா
அமுலுற்றவாழிநிகழ்செங்கையண்ணலருள்லதென்கொல்பெறுமா
நெழில்பெற்றசெவ்வெனவன்னதாகவெனவேகினுணுன்னமகிழ்வான்

விழைவுற்று - விரும்பி, மொழிகின்றி - சொல்வாயாக, ஆழிநிகழ்செங்கையண்
னல் - திருமால். (எங)

அமுலுர்க்கழிநெடி. லாகிரியவிருத்தம்.

முருகவீழ்கோதைமாதர்முலையுருகெழ்த்தபைந்தார்த
துருவன்மீண்டாழியானத்தொழுதுபல்வேள்விமுற்றிப்
பருவமோரிருபத்தாருயிரமெழிற்பரிதியன்ன
ஒருதனித்திகிரியெல்லாவலகமுமோச்சினுனல்.

தனித்திகிரி - ஏகசக்தம், ஒச்சினன் - செலுத்தினன். (எச)

வாங்கியவரிவீற்செங்கைமைத்தனையவனிகாப்பத்
தேங்கமழ்தெரியன்மாலெக்கெழுங்கதிர்மெளலிசூட்டி
வீங்குசீர்விசாலையெய்திவிழுத்தவம்புரிதல்செய்தான்
ஒங்குவான்மாரிகாத்தவொருவனையுளத்தின்வைத்தே.

வாங்கிய - வளைத்த, மெளலி - முடி, மாரிகாத்தவொருவன் - திருமால். (எடி)

தக்கன் வேள்வியழித்தவத்தியாயம்.

கச்ச

உருளுறப்பசும்பொற்றிண்டேருந்தெழுத திர்கனெல்லாம்
வெருளவிட்டொளியெயொண்கேழ்விழுமணிகிடந்தமார்பன்
அருள்பெறுசுரந்தந்தரவ்வழிக்குதுகிஞரால்
இருளயிறிங்கள்போலவிமைக்குமோர்விமானங்கொண்டே.

கேழ் - நிறம், இருள் அயில் - இருளையுண்ணுகிற, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கிற. ()

ஒருதனித்திகிரிமாயனொளிவிசும்படையல்வெண்டும்
வருகநீவருகவென்றுவழுத்தினர்கூறலொடும்
எரிக திர்ப்பசும்பொன்போலவெவ்வெல்லாந் திசையுங்காந்தி
விரியுமோருருவுகொண்டவிமானமீ திவர்த்தான்மன்னேரு

ஒளிவிசம்பு - பரமபதம், இவரந்தான் - ஏறினான். (எஎ)

மன்னனாகின் தரையைமனத்தினினினைப்பமன்னன்
உன்னியதுணராவன்றேரொருமுதலுப்பருப்பர்ப்
பொன்னெடுவிமானமூர்த்துபோடுழிவிசும்பின்மேலுன்
அன்னையுஞ்சேறல்காண்டியரசுவென்றியம்பினுரால்.

உணரா - உணர்ந்து. (எஅ)

புயல்கிழிதெழுமந்தாரப்பூத்துணர்முருகுவிசும்
வியலிருவிசும்புவிட்டுவெய்யவன்பதத்தைநீங்கி
உயர்மதிமண்டிலத்தைபுவுப்புறக்கண்ணெண்ணேருர்
வயின்வயினலர் தூய்வாழ்த்தவான்பதங்குறுகிஞனால்.

முருகு - வாசனை, வெய்யவன்பதம் - சூரியமண்டலம், வயின்வயின் - இடந்தோறும் இடந்தோறும். (எக)

உகாதொருநூன்றும்விண்ணத்தேதாங்கியமதங்கடம்மை
நகாவொளிகிடைத்துநின்றநனத்தலையுலகுந்தெல்லாம்
சிகாமணியென்னச்சேணிற்கேசுயர்ப்பதத்திற்கென்று
புகாவிளங்கினனவ்வெந்தன்புகழெவர்புகழற்பாலார்.

உகாது - அழியாமல், நகா - பரிகசித்து, சிகாமணி - கிரோந்தம். (அ1)

துளிமதுக்கமழ்ப்புங்கண்ணித்துருவன்வாளிலவுதூற்றும்
ஒளிமுடிவலித்தமைந்தனுற்கலனாழியான்மேல்
விளைவுறுமனனாபெல்லாம்வெறுத்தனனாகவென்றேன
இளவல்வந்தசரன்றன்காத்தானேழிருபொழிலுமாதோ.

வாளிலவு - வால்நிலவு=வெள்ளியநிலவு, ஆழியான் - பிருமாஸ், வழிருபொழி
லும் - பதினாலுலோகங்களும். (அக)

ஒழிவிலாஜுழியுழியுலவிலாப்பதஞ்சென்றற்ற
அழிவில்லீர்த்துருவன்காதையஞ்செவிர்ப்பப்பெற்றேர்
விழுந்திக்குப்பையெய்திவெண்ணகைக்களிவாய்மைந்தர்
மழலையந்தேறன்மாந்திமகிழ்ந்துவீடெய்துவாரால்.

விழுந்திக்குப்பை - பெரும்பொருட்குவியல், தேறல் - தேன், மாந்தி - பருகி. ()

தீதறநோற்றுநின்றசெஞ்சிலைவிதூவென்ன
மாதவன்மயித்திரேயன்வழுங்கியவாறுதண்ணன்
தாதலர்கமலச்செங்கட்சதுமறைவியாதன்மைந்தன்
மேதருவிண்ணொதன்வியப்புறவிளம்பினோல்.

வியாதன்மகன் - சுகன், விண்ணொதன் - பரிகழித்து.

(அ௩)

ஆகதிருவிருத்தம். ௨௦௨.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் கா வ து

பிருதுமன்னன்கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

மகாமணக்குமளர்ந்துளவோனனும்
அநிர்கடற்புலியாண்டபிருதுமன்
கதையுனக்கிவடநட்டுரைப்பேனென
விதூனுக்குமுனிவன்விளம்புமால்.

மதுமணக்கும் - தேன்கமழ்சின்ற, அநிர் - ஒலிக்கின்ற.

(௧)

துகளிலாததுருவனளித்திடு
மகவுவற்சரன்மார்பகம்புல்லிய
சிகழுநல்லெழிற்சேட்டையெனூத்திரு
இகலிலாவிருமுவரையின்றனன்.

துகள் - குற்றம், புல்லிய - தழுவிய.

(௨)

மருவுவற்சரன்மைந்தராவருள்
பொருவிலாதபுட்பாருணனென்பவன்
பிரபைதோடையெனப்பெயர்பெற்றிடும்
இருவர்காதலிளநலமாந்தினான்.

பொருவிலாத - ஒப்பற்ற, இளநலம் - இளமையின்பம்.

(௩)

விரைசெய்தாரணிமென்குழன்மேனறை
பெருருகாதற்பிரபையளித்தனன்
கருதுகாலகவின்செயுமுச்சியோ
நொசெய்மரிலையின்பேருறுவோனாயே.

நறை - தேன்.

(௪)

நேசமார்பிரதோடனிமணம்
வீசுதாமவியுட்டியெனப்புவி

பிருதுமன்னன்கதைபுரைத்தவத்தியாயம்

கசந்.

பேசுபோரோருமுவணப்பெற்றனன்
தூசலாமிடையானெனுந்தோடையே.

தாமம் - பூமாலை.

(இ)

இகல்வியுட்டியென்பான்வடசொல்லினுட்
சகலகாந்திக்குறும்பெயர்சார்ந்திடும்
மகவையின்றனன்மற்றவன்மைத்தனும்
புகலும்வேற்கைப்புகழ்மனுவேந்தனே

இகல் - வலி, சகலகாந்தி - சர்வதேஜஸு, மரு - சகலமரு.

(சு)

மனுவெனும்பெயர்பெற்றவன்மைத்தராம்
புனிதமார்புருகுச்சர்முருகலினோர்
அனையபன்னிருவோரிலரசனும்
முனிவிலானருண்முற்றியவன்முநன்

புனிதம் - பரிசுத்தம்

(எ)

வாழியுன்முகன்மாதவத்தாற்பெறும்
ஆழிமைந்தராவரம்மைத்தரின்
ஆழிருமுமகளிலமேழினும்
ஆழியொன்றுசெலுத்தினனங்ஙனே.

ஆழியொன்று - ஒற்றைச்சக்கரம்.

(அ)

வந்தவாதிமனுமுதலாகவீ
ரைந்தென்றோதுதலைமுறையானங்ஙன்
விந்தைசெர்புயன்வேட்டனன்வான்முகம்
இந்தேருருஞ்சநீதையையென்பவே

விந்தை - விஜயமங்கை, வான் - ஒளி, இதுது - சுந்தரன்

(க)

கொங்குதேர்த்தளிகூட்டுணுகாண்மலாத
தொங்கன்மாலைதருவன்வழிவரும்
திங்கள்வெண்குடையான்செய்யகோலினான்
அங்கனென்பவகுற்றினன்வேளவியே

கொங்கு - தேன்.

(க0)

ஆற்றும்வேள்விச்சொரியவியங்கையால்
ஏற்றிலார்வந்திமையவரென்றனும்
மாற்றருந்திதன்மன்னவன்காரணம்
சாற்றுவீரெனவந்தணர்சாற்றுவார்.

அவி - ஒமதிரவியங்கள்.

(கக)

பின்னையில்லவர்பெய்யவ்வானவர்
கொள்ளலார்பைக்குழவிபிறத்திட

உள்ளவாநினிதோமம்புரிகெனப
புள்ளுயர்த்தவற்போற்றிப்புகிர்த்தனன்.

புள்ளுயர்த்தவன் - திருமால்.

(கஉ)

மின்னிலங்குதொடியன்வெண்ணீசினன்
பொன்னந்தாரினன்பொற்கலன்மீதுபால்
அன்னமேந்தியொருவனழலிடைத்
துன்னுசோதிதுவன்றுத்தோன்றினான்.

வெண்ணீசினன் - வெள்ளாவஸ் திரத்தையுடையவன், பால்அன்னம் - பாற்சோறு.

பரவைவெண்ணைப்பட்டவமுநினைப்
புளையுமன்னதுபொற்றொழித்தவிபால்
அரசுநல்கவருந்தினன்கூற்றுகொளா
வினாசெய்பூங்குழல்வேனனையின்றனர்.

பட்ட - தோன்றின.

(கசு)

காதன்மைந்தன்வளர்த்துகலைபல
ஒத்தவொதவுணர்வுருநறத்தனன்
வேசநீரியொழுக்கம்விடுத்தனன்
ஆதியாயவறம்பிழைத்தானரோ.

உணர்வு - அறிவு.

(கரு)

அன்னைகூற்றின்மடமகளாதலால்
இன்னதன்மையனையினனேழ்புவி
துன்னுசீர்த்தித்துருவனெனப்படும்
மன்னம்மன்னன்மரபினிற்றோன்றினான்.

கூறு - அமிசம்-

(கஈ)

மழகளிற்றுமருவலர்போர்கடந்
தழலும்வேற்படையங்கனறநெறி
ஒழுக்குசெயையுயிர்த்திலமென்றிரும்
பொழிலிரங்கப்புருத்தனன்கானகம்.

மருவலர் - பகைவர், கடந்து - வென்று, இரும்பொழில் - பெரியவுலகத்தார். (i)

வரிச்சுரும்புவழிமதுமாந்தவாய்
வரிக்கும்பூந்தொடைவேந்திறையிடக்
குரைக்கும்வேலைமண்கொண்டுகொழுநிதிச்
செருக்குமிக்கனன்செஞ்சிலவேனனே.

வழிமது - ஒழுக்குன்றதேன், குரைக்கும் - ஒலிக்கின்ற, வேலை - கடல். (கஅ)

உறைந்துதேவரவியுணநான்மறை
அறந்தெரிந்தவராற்றுநல்வேள்வியைத்

பிருதுமன்னன்கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

கசடு

துறந்துபோமெனச்சொன்முரசெற்றியே

மறந்தவாதவன்மாற்றுவித்தானாரோ.

மறந்தவாதவன் - கோவம் நீங்காதவன்,

(கக)

வீங்குமாதவர்வேள்விசெய்தானனி

ஒங்குவேந்தருயர்வந்திருவென

ஆங்குமேவியறிஞரதைதர

வாங்குவார்சிலைமன்னவன் கூறுவான்.

நனி - மிகுதியாக, வாங்கு - வளைந்த, வார்சிலை - நீண்டவில்.

(உ0)

சீயமன்னசெழுநிலவேந்தலால்

போயொர்தெய்வமுனதெனப்போற்றுவார்

தூயகேள்வர்ப்பிழைத்துறுசோரர்பால்

நேயம்வைத்தமகவரினாடேர்குவார்.

சீயம் - சிங்கம், கேள்வர்ப்பிழைத்து - கணவரைவஞ்சித்து.

(உக)

துன்னுவெண்ணிலநூற்றுவலம்புரி

பன்னுசெங்கைமணிநிறவண்ணன்யான்

எண்ணையல்லதுதெய்வமின்றேயெனப்

பன்னியெண்ணைப்பரவுமினென்றனன்.

வெண்ணில - வெள்ளியசந்திரன், மணிநிறவண்ணன் - நிருமால்.

(உஉ)

ஆற்றன்மேயவமைச்சர்கழறிடும்

கூற்றைக்கொண்டுகொடுநெறிமேற்படர்

வேற்றிறற்படைவேணுவேனியர்

கூற்றை - சொல்லை, சீற்றத்தீ - கோவத்தீ.

(உ௩)

விண்ணடைந்திடும்வேனனுடம்பினை

எண்ணெய்பெய்ததோர்தோணியிலிட்டனன்

மண்ணகன்புலிகாக்குநர்யாரெனத்

தன்னந்தாரலன்றாய்புரந்தாளேரா.

எண்ணெய்பெய்ததோர் - தோணியிலிட்டனன் - தைலமாட்டினான், புரந்தாள் - காத்தனள்.

(உ௪)

இலையடுத்தவினமலர்ப்பூந்தொடை

மலையடுத்ததோண்மன்னனிற்றத்தலும்

அலையடுத்தவகன்புலியெங்கணும்

தலையெடுத்தகுறும்புதலைத்தலை.

அலையடுத்த - கடல்குழந்த, தலைத்தலை - இடந்தோறும்.

(உ௫)

நிலங்கரந்ததுநீள்வனங்களளர்தம்

குலம்பார்த்துகூட்டுணவவ்வழிக்

கலந்தவேதியர் தம்மிற்கடைந்தனர்
உவந்தவேனனுடலமெடுத்தேரோ.

கரந்தது - மறுத்தது, கடைந்தனர் மதித்தார்கள். (௨௬)

நீலமேனியனீளொளியெஞ்சுடர்
போலிலங்குசெங்குஞ்சியன்பொங்கழல்
ஆலமென்னவொருவன திர்கழற்
காலின்வந்துபிறந்தனன் காண்டக.

குஞ்சியன் - சிகையையுடையவன். (௨௭)

வேறு.

அல்லினால்வருத்தெனவாங்குத்தேநான்றிய
லில்லுடைத்தடக்கையான்விளைப்படுங்ளகொலோ
சொல்லுமினீரெனத்தேநாழுருலத்தவர்
நில்லெனவுரைத்தலினிடாதறுயினான்

அல்லினால் - இருட்டடைக்கொண்டு, நிடாதன் - டேவடன். (௨௮)

வேட்டுவரெனப்பெயர்மேலிவிண்டொடு
கோட்டுமால்வரையினுங்கொங்குவும்முபுங்
காட்டிஹும்வாழ்பவர்காய்சினத்தகடர்
வாட்டிநலன்னவன்வழியிற்றேருவ்றினார்.

கொங்கு - வாசனை. (௨௯)

வேறு.

தேன்றதும்புசெந்தாமரைசென்றொளி
கான்றதிங்கள்வதனங்கவினமுன்
வான்றழைத்திடவந்தவமுதெனத்
தேன்றினொளிடக்கையிடுஞர்தேதாகையே.

செற்று - வென்று. (௩௦)

இருளைதுங்குமொரிமணிப்பொற்றொடி.
சொரியுநீள்சுடர்தேதான்றுவலக்கையின்
பிருதுவென்னும்பெருநிலமன்னவன்
உருவஞாயிறுபோலவுதித்தனன்.

துங்கும் - விழுங்குகிற, உருவம் - ஒளியையுடைய. (௩௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அலர்ப்பொலம்பொகுட்டின்வாழும்ந்ணனாங்குருண்ணி
விலக்கருங்களிநல்யானேவெந்திறல்விளங்குவேனன்
வலக்காங்கடையவந்துதேதான்றியமன்னர்மன்னன்
இலக்கணக்கிடக்கைநோக்கியிங்கிவன்மாலேயென்றான்.

அலர்ப்பொலம் பொகுட்டின்வாழும் அந்தணன் - பிரமன், மாலே - திருமாலே.

பிருதுமன்னன் கதையுரைத்தவத்தியாயி.

கசுள

எந்தெழில்வாய்ந்தவேனனிடக்கரங்கிடையத்தேதான்று
மாந்தளிர்னையமேனிமழைமதர்நெடுங்கணங்கை
காந்தியுங்கவீனிகோக்கிக்கலியினஞ்சுரும்பர்பாடச்
தேந்துளியிலிற்றுத்தண்பூந்திருமகளிவெளியென்றான்.

பிலிற்றும் - துளிக்கிற.

(௩௩)

பில்குதேசன்கமழலங்கற்பிபிருதுவென்றுரைக்கப்பெற்ற
கொல்களிற்றுமூவர்கந்தவருச்சியைக்குவளைதாழ
லில்லுமிழ்கணையெவென்றுவேலிஊக்கொலலிட்ட
சில்லரித்தடங்களுளோத்திருமணம்புணர்த்திகளுஞல்.

பில்கு - சிந்துகிற.

(௩௪)

கலிவிருத்தம்.

அரியணைவழங்கினனளகைகாவலன்
திருமுடிநல்கினன்றெவர்காமகன்
வருணன்வந்தளித்தனன்வட்டவெண்ணுடை
விரிநிலாக்கவரிகாட்டவந்தன்வீசிஞான்.

அரியணை - சிங்காதனம், கால்குவந்தன் - வாயுடையவன்.

(௩௫)

கலைமகளங்கடிங்கலையெனக்குலாய்
அலர்கதிரவிரிக்குமுத்தாரமீத்தனள்
பலர்புகழ்வியாவியாம்பரிசுபொற்றிகழ்
மலர்மகணிதித்திருமணப்பல்கிஞள்.

வியாவி—வியாபி - சர்வவியாபகன்.

(௩௬)

பார்மகள்வழங்கினன்பசும்பொற்பாதுகை
வார்கடல்குளிறுவெள்வளையளித்ததால்
கார்தவழ்குன்றெடுகல்லென்மாநி
கூர்நிதிக்குப்பைகள்கொடுவந்துற்றன்.

பாதுகை - திருவடிநிலை, குளிறு - சத்திக்கிற.

(௩௭)

கள்ளவீழ்மலரினன்கவயநல்கிஞன்
அள்ளிலைத்துளவீஞாழிநல்கிஞன்
வெள்ளியம்பொருப்புறைமலனீந்தனன்
தென்னொளிபொதுளியசெம்பொன்வாளோரோ.

கவயம் - காட்டர.

(௩௮)

கலைமதிசீதமெனக்கதிர்செய்க்கடகம்
மலைமகளுதவினண்மறலிநல்கிஞன்
உலையுறுவெங்கதையுஞ்ஞுமாதுவர்
நிலைபெறவழங்கினர்நிகழ்த்துவாழ்த்தேரே

சுதம் - தூறு.

(௩௯)

வலம்படுசிலையழங்கிறைவழங்கினன்
இலங்குசெங்க திர்களையிரவியீந்தனன்
அலங்குளவெண்பரியளித்ததம்புலி
பொலங்கொடிதேர்மயன்புரிந்நூல்கினான்.

அழங்கிறை - அக்கினிதேவன், அம்புலி - சந்திரன். (௪௦)

மருவிரிமலரினன்னமாதவர்
விரைகமழ்ப்புழைபுனலாட்டிவேந்தனை
அரியணையிரு ; தினரலங்குசெங்க திர்
சொரிதருமணிமுடிசூட்டிஞரேரோ.

மருவிரிமலரினன் - பிரமன். (௪௧)

அந்தராதந்தூபியநின்றதாய்ப்பிழி
சிந்துபொற்றருமலந்தேவர்சிந்தினர்
வந்தனராடினார்வானந்தகையர்
பைந்தொடையாழிதோர்பாடன்மேயினார்

பிழி - தேன். (௪௨)

சந்திரனுயிர்க்கெலாந்தாபநீக்கலான்
இந்திரனுலகினிதளிக்கலானெனச்
சந்தரவாசனைமுனிவர்சொற்கொடு
வந்தியர்முதலிதோர்வழுத்தன்மேயினார்.

தாபம் - வெப்பம். (௪௩)

மாற்றலர்க்கணுகுறமாட்சியானனல்
கூற்றுவனநம்பிபைத்தோரைக்கோறலான்
எற்றநற்றாசாரானங்குடாலான்
காற்றினுக்கிறையெனக்கருசலாகுமே.

மாற்றலர்க்கு - பகைவருக்கு, கோறலான் - கொல்லுதலால். (௪௪)

அளவிடற்கரியநல்லாற்றன்மேவலான்
வளமலிவாரிதிவருணைக்கையான்
ஒளிதருமிருதிக்குறையுளாகையான்
களிசெயுமளகையர்காவலாளனே.

வாரிதி - கடல். (௪௫)

அணிசராசரஞ்சமனாகப்பார்த்தலான்.
தணிவில்வெங்கதிர்க்குழாந்தழைக்கும்வேந்தனல்
உணர்வுநோன்மையினுயிரளித்தலான்
மணிதிகழ்வாரிசூழ்வையமங்கையே.

சமனாக - ஒப்பாக, வையமங்கை - பூமிதேவி. (௪௬)

பார்மகன்பசுவெனக்கற்றதுபல்வளம்
ஆர்தரவேள்விகளாற்றியாண்டபின்

பிருதுமன்னன் கதைபுரைத்தவத்தியாயம்.

கச்சு

தேர்சனகா தியர்மேவவுட்டெளிர்
தோர்பதம்பெறுமிவனென்னவோதினார்.

பார்மகள் - பூமிதேவி.

(சஎ)

என்றுசொற்றனர்கடாய்நினுவப்புற
மன்றலம்பூத்தொடைமாசிலாத்துகில்
குன்றெனவருநிதிக்குவைவழங்கினான்
வென்றியங்குடுமிவெல்வெத்தர்வேத்தனே.

உவப்புற - களிக்கும்படி, துகில் - ஆடை.

(சஅ)

செறித்தசெங்கதிரவன்றிசைப்பட்டுள்ளிழின்
மறித்ததெண்டிரையிருநிலம்வளங்கொளா
எறித்ததுகுறும்பிருளேழிசைச்சுரும்
புறைத்தபூந்தாரினொன்றையாழியே.

திசைப்ப - திகைக்க.

(சக)

வருந்தினம்பசிக்கனல்வருத்தப்பல்வளம்
கரந்ததுகெடுநிலங்காத்திரீயெனப்
பொருத்துபுமன்பதைபுகலக்கேட்டலும்
விரித்தபூந்தாரவன்வில்லெடுத்தனன்.

பொருத்துபு - பொருத்தி, மன்பதை - மங்கட்டொருதி.

(ரு0)

திண்டிறன்மன்னவன்சிலையெடுத்தலு
கண்டனெண்ணூச்சகங்கலங்கியாறுருந்
கொண்டனனோடினன்ருரைந்ருமவெண்டிறை
மண்டிணிமாநிலமடந்தையென்பவே.

ஆணுரு - பசுருபம்.

(ருக)

கோடியசிலையினன்கொற்றவம்பினன்
ஆடெழுவுணையதாளரசுளுண்டெழுந்
தோடியதிசையெலாமோடியொல்லுருபு
வாடினனின்மனள்வழுத்தினுளேரா

கோடிய - வலைந்த.

(ருஉ)

கல்லெஹம்புயத்தெனைக்காப்பத்தோன்றிநீ
கொல்லின்யார்காக்ருநர்கொற்றமன்னவர்
மெல்லியலார்பழிவிரும்பிலாரென
மல்லலம்புவிமகன்வழங்கினுளேரா.

கல்லெஹம்புயம் - மலைபோலும்புயம்.

(ருங)

ஆடவராயினுமலியராயினும்
வாடியதுண்ணிடைமகளிராயினும்

நீடுயிர்க்கருந்துயர்நினைக்கின்வீட்டுதல்
ஆடுடையரசர் கல்வறமதாயினும்.

அலியர் - பேடியர்.

(௫௪)

என்னைக்கொல்கலாநினிதினோம்புதி
மின்னகுபரிதிவேல்வேந்தர்வெந்தநீ
சொன்னனமறாநியாண்கூர்ப்பலென்றனன்
அன்னவனருள்சுரந்தைதன்மேயினான்.

ஆம்புதி - காக்கக்கடவை.

(௫௫)

கொல்கலனஞ்சலேகொடுக்கல்வேண்டுமால்
பல்வளமென்றிரும்பனைக்கையானையான்
மெல்லெனக்கூறலும்வேலேருழ்தரு
தொல்புகழ்நிலமகடொழுதுசொல்லுமால்.

நிலமகள் - பூமிதேவி.

(௫௬)

என்னைமுன்பாதலத்தேனமாகியே
ஆன்னிவந்தெடுத்தருதுயரம்போகிய
கன்னியர்துவளவணிகண்ணொநிநீ
உன்னிருட்கெல்லையாருரைக்கவல்லரே.

ஏனமாகி - வராகமாகி.

(௫௭)

அறந்தமைந்நிடவருளரதிலாமைமயால்
உறைந்தல்வளனெல்லாமொலிப்பநின்றன்
கறந்துகொள்கன்றினாலென்றகாதல்செய்
நிறைந்தபல்வளனிலமங்கைநல்கினான்.

தழைந்திட - செழிக்க.

(௫௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

மனுவிளங்கன்றாமான்வேற்பிடுதுமன்னவன்கறத்தனன்பைங்கூழ்
முனிவரர்வியாழமொருருழ்க்கன்றமுதுமறைகறத்தனரமர்
பனியிருவிசும்புகாப்பவன்கன்றப்பாற்படக்கறத்தனர்சோமம்
கனகன்மாமதிலைவாரிளங்கன்றயுக்களிகறக்கறத்தனரவுணர்.

மானவேல் - பெருமையுள்ள வேற்படை, விசும்பு காப்பவன் - இந்திரன், சோ
மம் - கள்.

(௫௯)

தென்புலத்தவரங்கெளவியங்கறத்தார்செஞ்சுடரியமாக்கன்ற
மின்பிறழ்மண்சேர்த்தக்கன்கன்றவிடங்கறத்தனகொடும்பாந்தன்
இன்புறவரக்கரியக்கர்பேய்முதலோரிலங்குகண்ணுதலரன்கன்றயுக்
கொன்பெறுகபாலந்தனிநனிகறத்தார்சுருதியோடருந்தசைமாதோ.

கௌவியம் - பஞ்சகவ்வியம், (பால்முதலியன.)

(௬௦)

பிருதுமன்னன்கதையுபைத்தவத்தியாயம்

கதிசு

கஞ்சநாண்மலர்க்கட்கபிலனேகன்றாக்கதந்தனர்சித்தர்தங்கலையாழ்
விஞ்சைகந்திருவர்கதந்தனரெழில்சேர்விளங்குதங்காவலன்கன்றா
அஞ்சிறைப்பறவைகலுழைனார்கன்றாவடர்சினைப்பழமரங்கதந்த
மஞ்சகுழியமமால்வரைகன்றாமணிக்குலங்கதந்தனவரைகள்.

அடர்சினே - டெருங்கினகினைகனையுடைய, பழமரம் - ஆலமரம்.

(சுக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரிபவிருத்தம்.

இத்திறமுலகமெல்லாமேற்றனகதந்துகொள்ள
அத்தகுசிறப்புவாய்தவாஹுருக்கொண்டின்ன
மொய்த்தவல்லிருன்கால்சீக்குமுழுமலிச்சுடிகைநெற்றிப்
பைத்தலையாவமேந்துபார்வாஞ்சுரத்தன்மே.

கால்சீக்கும் - வேர்பறிக்கிற, பைத்தலையாவம் - ஆனிடசுடன்.

(சுஉ)

நிவப்பொதொழ்வின்ருகெடுநிலைகவாந்துகொண்ட
சுவட்டிருங்குன்னுவல்லித்தேகாடியாலெறிஞ்சாய்த் துக்
கவித்தனன்கவிகையென்னுகளியிஞ்சுரும்பர்பாய்த் து
தெவிட்டதுண்டேறன்மாத்திச்செறிமுந்தெரியல்வெந்தே.

நிவப்பொதொழ்வு - உயர்வு, தாழ்வு

(சுரு)

நாடெழிற்புரங்கனென்னுநகரென்னுமகரமென்றம்
கேடகம்பாடியென்னுங்கிளர்குடிசேரியென்றம்
நீடியவரண்கனென்னுநிகழ்ச்சுதிடப்பட்டவிண்ணம்
ஆடலஞ்சிலையானிப்பாரளித்தநாள்பெற்றபேரே

ஆடல் - வெற்றி.

(சுசு)

பிருதியெனும்பேர்பெற்றப்பெண்ணெனவிநாகுரிப்பார்
ஒருகுடைநிழற்றுசெங்கோலுபுகழ்ப்பிருசுமன்னன்
வரைபுரைமார்பம்புல்லிவரிவிழிவருச்சியென்பான்
பொருவருமெழில்சேர்த்தத்தனபுதல்வரைபுகழிடுறால்

நிழற்றும் - நிழலைச்செய்கிற, உறு - மிகுந்த

(சுரு)

விலங்கிவல்லுமியுமொண்டேழ்விழும்னெனவேலைச
நலங்கெழுந்தகனெல்லாநறுநெய்யும்பாறுநல்க
மலர்ந்தபூந்தருக்கனெல்லாமதுமையுபொழியாநிற்ப
அலங்குளைப்புரவிவேள்வியாற்றினனரசர்காமான்

உயிழும் - ஒளியைக்கக்குகிற.

(சுக)

ஒன்றெழிநுறுவேள்வியாற்றிமற்றொன்றுமாற்றா
நின்னுழிபொறுக்கலாற்றொனிரையுளைப்புரவிவேள்வி
மின்றிகழ்சுடிலந்தாழ்த்துவெண்டலைக்கரத்தனாகிக்
குன்றெறிவயிரவொள்வாட்கொற்றவன்போயினாஹல்.

ஒன்றெழிநுறு - தொண்ணூற்றொன்பது, வேள்வி - யாகம்.

(சுக)

அரசினங்குமான் தன்னையத் திரியாங்குநோக்கிப்
புரவிநீவல்லைமீட்டாய்ப்போயதென் றுரைத்தானாக
வரிசிலைத் தடக்கைமைந்தன்வானவர்க்கிறைவன் தன்னை
விரிசடைபுடையானென் றுவெங்களைதொடுக்கிலானே.

வரிசிலை - கட்டமைந்தவில்.

(௬௮)

இந்திரனாகுமினே னுனீங்கிவன் தன்னையேந்தால்
கொந்தழல்வாளி தூற்றிக்கொல்லென முனிவன் கூற
மந்தரம்வெள்ளுதோளான்வரிசிலைகுழையவாங்க
அந்தரங்கரந் துநின்றனமார்கோன்புரவி விட்டான்

ஏந்தால் - ஏந்தலை, மந்தரம் - ஓர்மலை.

(௬௯)

நொறில்வயப்புரவிமீட்டுந் துநியழல்வடிவேன்மன்னன்
சிறுவன்வந்தெய்தலோடுஞ்செழுந் தவக்கிழுவர்கோக்கி
அறைதழலரவந்தானையரசினங்கோமாந்தோர்பேர்
விறல்விசிதாச்சுவன்றூனிவெனவிளம்பிஞரால்.

நொறில் - விரைவு.

(௭௦)

வல்லிருள்விளைத் துவல்லேவானவர்க்கிறைவன்மீட்டும்
வில்லுமிழ்கணையிற்செல்வம்வெம்பரிகவர்ந்துபோகக்
கொல்வலீங்கிவனையென்றாகுங்குமக்குவட்டி வீங்கு
மல்லடுகுவவுத்திண்டோண்மன்னவன்சீறிரின்றான்.

கணையின் - அம்புபோல.

(௭௧)

சீறினனெழுந்துவேந்தன்செஞ்சிலைதருகவென்ன
வீறுசால்வேள்விதன்னின்வெங்கொலைவிளைத்தலாகா
கோலுநாமியினையின்னெகொந்தழல்பெய்தென்ன
ஆற்றிமுனிவர்கூறவடைந்தன்னவிரிஞ்சனாங்கே.

கோலும் - கொல்வோம்.

(௭௨)

மல்லலஞ்சிறப்புவாயந்தவானகம்புரக்கும்வேந்தன்
அல்லியங்கமலச்செங்கனாழியானல்லனெகொல்
கொல்லுதலடுப்பதன்றற்கொற்றவாளரசுவென் னாக்
சொல்லலுற்றனநூலம்பொற்றோடவிழ்மலரினானே.

என்றோ - என்று, மலரினான் - பிரமன்.

(௭௩)

மன்னநீபுரியும்வேள்விவருபயன்விழைந்திலாயால்
துன்னருந்தனிவீட்டின்புந்துய்ப்பதேவிழைந்துநின்றாய்
இன்னதோர்வேள்வியொன்றுமியற்றுதலொழிதியென்று
பொன்னுலகளிப்பான் தன்மேற்பொருபகைபோக்கல்செய்தான்

விழைந்திலாய் - விரும்பிலாய்.

(௭௪)

விரைசெலவிவுளியேள்விவேட்டவம்மன்னன் தன்பால்
மரகதவண்ணத்தண்ணல்வானவர்க்கிறையோடெய்திப்

பிருதுமன்னன்கதைபுரைத்தவத்தியாயம்.

கஇ

பொருதிற்ருலிசபாணிபுரிந்ததுபொறுக்கல்வேண்டும்
அரசர்வெருளியுற்றாலுனெவர்கண்ணதென்றான்.

விராசெலவு - விராநடை, இவனி - குதிரை, குலிசபாணி - இந்நிரன். (எடு)

விழைவதுதருதுமவேந்தேவிளம்புதியென்னவீழ்த்து
தொழுதனன்வழுத்திச்செய்யதோடவீழ்கமலம்பூத்த
மழைமுகில்வண்ணமுத்திவழங்குநாநின்னைசுகண்டும்
அழிவதேதார்பொருள்கொள்வார்கொலறிவினரென் றசொல்வான்.

தருதும் - தருவோம் (எசு)

அள்ளிலைத்துளவப்பைந்தாரமலர்ன்சரிதமென்னு
தென்னமுதினிதின்மாந்ச்செவிலவேண்டுமென்னு
புள்ளவாம்புலவவேலான்போற்றலும்பரமன்றனும்
வெள்ளிவெண்குடையானன்புலியநகனன்போயினுந்

மாந்த - நுகர. (எஎ)

திங்களங்கவிகைவேந்தன்செழுநகநிர்ச்செல்வன்புல
அங்கதிராழியொன்றையாழிசூழலகமுய்தநக
கங்கைகளிந்தியென்னககரைபொருநியினுப்பண்
மங்குளேய்குமியமாடமாநகாவைநுநாளில்

மங்குல் - மேகம், குமிய - உச்சி. (எஅ)

மாதவர்முனிவர்கித்தர்வானவாமுதலோர்மொய்ப்ப
தாதலர்நெரியன்மார்பன்சத்திரவேள்வியாற்றி
மீதுறுமுடுவினுப்பண்வெண்மதியெனவேநின்ற
சோதிசேரவையுள்ளாரைததுநிநதனஞ்சுகிசெரால்லும்

மொய்ப்ப - நெருங்க, உடுவினுப்பண் - நாணமீன்நஞ்சுபுருவிவே (எக)

காவலர்க்கறஞ்செய்வோரைககாசதலுநறஞ்செய்வோரைப்
பூவினிந்கடிதருனும்பொருநதநகருமென்பா
தாவிலாக்கருமஞ்செய்தையிருமையுதயங்கினுர்வெந
கோவெனும்வேனன்னநிமணுநதற்குலத்தினுரோ

காவலர்க்கு - அரசர்க்கு, பூவினில் - புதியில், மறம் - பாவம், இருமை - இம்மை
மறுமைகள். (உரு)

திருமகன்கொழுனன்செய்யசெவடிவணங்கிந்ரு
மருவதுங்கருமஞ்செய்யின்வயங்குநாற்பயனும்பெற்றே
இருமையும்விளங்குவிராலிப்புவிசாவல்யாணம்
ஒருவிடாதின்பெய்தியுறுவன்மால்பதமுமன்னு

நாற்பயனும் - சதுர்விதபுருஷார்த்தங்களும். (அக)

நிறைசுடரிமையோர்தாமுநெஞ்சமுற்றிலங்காந்ந
அறைதழற்கடவுடன்னையன்பொடும்விளக்கும்வேதத்

துறையறிமுனிவர்ப்போற்றிற்றுளவினோன்மகிழுமென்றால்
மறையவர்பெருமையென் னால்வழுத் துதற்கெளிதன்றென்றான்.

தழற்கடவுடன்னை - அக்கினிதேவனை.

(அஉ)

என்னலுமவையோர்சொல்வாரிரணியன்மகவினாலே
துன்னியசீரினோடு துலங்கினுன்போலநின் னால்
நன்னெறிநீங்குவென்னவையறவினங்கினாலால்
இன்னெழின்மகப்பெற்றோர் தாமிலங்குவரெ னுஞ்சொன்மெய்தேத.

அவையோர் - சபையோர்.

(அங)

தேனியிர் துளவோன்றாளிற்செறிந் திடுமென்பைநீயிம்
மானிலத்தாசனாகிமருவிய திறத்தினாங்கன்
சனமொன்றின் றியின்பயிருமையுமெய்தாநின்றேம்
கோனிவனெழுதுவாழ்தியெனநனிகூறிப்போயார்.

தேன் - வண்டு.

(அச)

பெண்ணெனத்தனதுதொல்லைப்பெயரினாலவிளங்கும்வண்ணம்
சண்ணகன்றா லங்காக்குங்காவலன் நன்பால்வந்து
நண்ணினர்சனகருதிநற்றவக்கிழவர்நால்வர்
அண்ணனான்மறையேபோலவரும்பெற்றகாட்சிமிக்கார்.

அண்ணல் - பெருமை.

(அஇ)

கௌவைநீர்வேலிமன்னன்கதுமெனவெழுந்துதாழ்த்து
தெய்வமாதவத்தேதாரம்பொற்சேவடிக்கமலம்போற்றி
எவ்வகைகடக்கலாகுமெழ்ப்பெரும்பிறவிவேலை
அவ்வகைமொழியினென்னவருந்தவருரைக்கலுற்றார்.

கௌவைநீர் - கடலாகிய, வேலி - எல்லை.

(அஈ)

பொறிகளையடக்கித்தன்னைப்புலப்படவறிந்தானாயின்
உறுதுயிற்கனவுதன்னினுற்றிபெடைகளெல்லாம்
செறிதுயினீங்கிற்பொய்யாநதிகழ்வவெருவன்றன்போல்
நெறியுறுமுபாதிநீங்குகிறைந்ததேதாரறிவாயிற்றான்.

புலப்பட - பிரத்தியக்ஷமாக, உபாதி - அவஸ்தை.

(அஊ)

ஐயதாமிவோடிவ்வாறமர்வதற்கெளிதாமேது
மையறுமாலாவதுமயக்குமோரரவுபோலும்
பொய்யுமாய்மெய்யுமாகிப்பொலிதருமாயன்றாளாம்
செய்யதாமரைக்கணன்புசெய்வதென்றுரைசெய்வாரே.

ஐயது - அழகியது, மாலாவதுமயக்குமோரரவு - பழுதையிற் பாம்பு.

(அ஋)

உரவுநீருலகமெல்லாமுண்டொளிகளைக்குஞ்செஞ்சுட்
டாவனைதுயிலுமண்ணலடிப்புணைபற்றியன்றிக்

பிருதுமன்னன்கதைபுரைத்தவத்தியாயம்

கரையழிபிறவிலேகடப்பரிதென்றுகூறி
மருவிரிதெரியன்மன்னன்மனந்தெளித்தேகினூல்.

உரவுநீர் - கடல், தெளித்து - தெளிவித்து.

(அக)

உடம்பறப்பழுத்தலோடுமொருதனித்திகிரிமன்னன்
விடம்பொழிசூழும்வைவேல்வேல்தெலாம்வந்துசாழ்
மடங்கலேற்றையகொற்றமைத்தனைமெளவிசூட்டி
நடந்தனன்றேவியோடுதழுமலர்க்கானத்தன்றே

மடங்கவேறு - ஆன்சிங்கம்.

(க0)

காருறழ்கவிகைமன்னன்கனியொடுகிழங்குதின்ன
நீருண்ச்சருகருத்தாநிறைத்தாலங்காற்றமுமாந்தா
மாரியிற்புனலிற்றாழ்த்துமாநிலாநிருத்தமவேனில்
ஆரழலிடையேநின்றமருத்தவமயராதாற்றும்.

தின்ன - தின்ற, நீருண - நீராருகி, அருத்தா - உண்டு, மாந்தா - குடித்து. (கக)

கவிநிலைத்துறை.

பூதமைந்தொடும்பொறிகளோப்புலகங்காரத்
தாநிகாளினிற்சூற்றியமுறையதினடங்கி
எதமில்லகங்காரத்தைமகாநினைவிருத்தி
ஒதுசீர்திகழ்ககநினைமாயையிடுகுககி.

மகத்தினில் - மகத்தத்தவத்தில்

(கஉ)

இருளயிர்க்கறவிருத்தலாமுயிர்வயினையடங்கி
உரைசெய்கின்றவாதாமோராமுய்த்தத்தலால்
பிரமரந்திரம்பிளந்தயாபிரமமாயொன்றாய்ப்
பரமமாகியபசுந்தூய்முகில்பதமடைந்தான்

உயிர்ப்பினை - மூச்சை, ஆதாமோராமு - வந்தாதாரங்கள், அவை - மூலாதாரம்,
சுவாதிஷ்டாந்தம், மணிபூரகம், அநாஹுதம், விசத்தி, ஆஜ்ஞேயம், என்பன. (ககஉ)

தொடப்பெருத்தாமலர்ப்புணாமேனியன்பூமெல்
நடக்கலாற்றலாந்நினமென்சிறுநங்கை
தடத்தகங்கையாந்தண்டுறையாடினன்கொழுநன்
உடற்றழற்கொளீஇயொள்ளமுழ்கிவீற்றான்.

உடற்றழற்கொளீஇ - உடம்பெரித்த நெருப்பைகொண்டு.

(ககஉ)

பிருதுமன்னவன்பெருங்கதைபெட்பொடுகேட்போர்
விரியுநான்மறையோரேனின்விழைந்தனபெறுவார்
அரசராயினெழுவியுமோராயியுய்த்தான்வர்
மருவுசீர்திகழ்வனிகரேவ்வளர்திருவுறுவர்.

பெட்பொடு - அன்றோடு.

(ககஇ)

தள்ளரும்புகழ்ப்பின்னவர்தயங்குமிக்கையை
உள்ளவப்பொடுகெட்கினல்லுத்தமராவர்
பிள்ளையில்லவர்வினவுறிற்பிள்ளைகள்பெறுவார்
எள்ளருத்திறல்லுதரவென்றிசைத்தனன்முனிவன்.

பின்னவர் - ருத்திரர்.

(கக)

ருருகுலத்தினிலுதித்தவேற்கொற்றவென்று
பெருகுமாதவச்சுகமுனிபேசினனென்றோ
உருகுகாநல்லாடந்தணருவப்புறவுரைத்தான்
சொரியுட்டே நன்கமழ்துளவினென்பதந்தொழுதுதன்.

என்றோ - என்னு.

(க௭)

பிரபுமன்னன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—உகக.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

ஐந்தாவது

பிராசீனபரிதி ஆவித்தானன் கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

பாய்ந்துவண்டிமிர்பசுநொடைப்பிருதுமுன்பயந்த
வாய்த்தீர்விசிதாசகவன்மதலைதன்மதலை
ஆய்ந்துமுத்தழல்வேள்விகளாப்பிலபுரியும்
எந்தல்காதைகெனெனமுனிவிதரனுக்கிசைப்பான்.

வண்டுஇமிர் - வண்டுகொளலிககின், மதலைதன்மதலை - பேரன்

(க)

பிளிறுமும்மதக்களிற்றினன்பிருதுமன்மதலை
வளையுமவிற்கொடுவானவர்க்கிறைகவர்ந்தேதும்
உளையயப்பரிமீட்டவனுலகெலாமளித்தான்
இளையகால்வர்க்குநாற்றிசையினிதினிற்கொடுத்தே.

பிளிறும் - சத்திக்கிற, உளை - புறமயிர்

(உ)

வாசவன்னைப்பரிகவர்ந்தேருநாண்மறையப்
பூசல்வேட்டுறுவிற்கொடுபோய்வெருட்டுதலால்
பேசுபேரந்தர்த்தானனென்றடைந்திடுபெயரோன்
மாசிலாவெழிற்சிகண்டினிதனைமணம்புரிந்தான்.

பூசல் - போர்.

(உ)

திகையெலாம்புகழ்நல்லெழிற்சிகண்டினியென்னும்
பசியகோதையமணந்துபாவகன்பவமானன்

பிராசீன பரிகி அவிர்த்தானன் கதைபுரைத்த வத்தியாயம். ௧௫௯

சுதியெனப்படுமைந்தரையின் றுதோல்வேள்வி
இசைகொளப்பலபுரிந்தனனிசைக்குமவ்வேந்தன்.

கல்லெழில் - மிக்க அமுத.

(௪)

மைந்தர்மூவரும்வளர்தழங்கிறையவரவசிட்டன்
வேந்திறற்கொடுஞ்சாபத்தால்வேந்தனுக்குத்தா
அந்தமூவருமீட்டுமல்வழங்கிறையாளுர்
சுந்தரத்தவன்பெயர்த்துமோர்தோகையேவட்டான்

தோகை - பெண்.

(௫)

அ டல்செய்வேலந்தர்த்தானன்பினன்பொடுவெட்ட
தொடையல்வேய்நபசச்சுவநுயென் றுரைபெறுநடநாகை
உடைதினாப்புவிபோற்றவிர்த்தானனையுயிர்த்தான்
விடலருந்திறல்வேந்தனுமறுவனாயளித்தான்

அடல் - போர், வேட்ட - மணஞ்செய்த

(௬)

மேவிப்போர்செயுங்கண்ணியர்வேளவிர்த்தானன்
பூவிறுன்றரும்புதல்வரோராவவராத்பொற்புப
காவிற்சேர்த்தவர்கூட்டுணக்கணக்கிலபலவொளி
ஆவிர்த்தானனொங்கவனொற்றினன்னந்தே.

கண்ணியர் - மாதர், வேள் - மன்மதன், பூவில் - பூமியில்.

(௭)

மருத்தழைத்தார்மன்னவர்புகழும்மன்னன்
விருப்பின்வெள்ளிடையின் நியேகீட்டினைசமுகமாய்த
தருப்பைபாரெலாம்பரப்பித்தருப்பையின்பெயர்பெற
றுருத்திகழ்ந்திடும்வேள்விகளுலப்பிலபுரிந்தான்

மரு - வாசனை.

(௮)

மறைவடித்தவம்மன்னவன்வயங்கியசெநநீ
இறையுங்கண்டனனேக்கறவின்னெழில்கனிநீ
நிறைபுனற்கிறையுயிர்த்தநேரிழைநீவேட்டான்
பிறையெனத்திகழ்மைந்தரோர்பதின்மறைப்பெற்றான்.

புனற்கிறை - வருணன்.

(௯)

காதன்மைந்தரோர்பதின்மருங்கலைக்கடல்கடந்து
தாதலர்த்தசெந்தாமரைக்கண்ணைவழுத்தி
மாதர்மென்மொழிமடவரல்பங்கினன்றெளிய
ஓதுகீதைகேட்டுயர்வனமடைந்தனரன்றே.

மடவரல்பங்கினன் - சிவபிரான்.

(௧௦)

மருப்பரத்தபூங்கானகமைந்தர்சென்றடைய
விருப்பின்மீளவும்வேள்விகள்பற்பலபுரியும்

தருப்பையின்பெயர்ப்படைத்தவத்தரணிபன் நன்பால்
நரப்புநல்லிசைபயின்முனிநண்ணினனவில்வான் .

தரணிபன் - அரசன், நரப்பு - நரம்பு.

(௧௧)

அயமகத்தினிலரசநீபடுத்தவம்மறிகள்
செயிர்கதழ்து கண்டியகவரவுபார்த்திருக்கும்
பயில்விசம்புசெல்காலில்வெருவரப்பாய்த்
வயிறுபோழும்வல்லிருப்பினெண்மருப்பினின்மாதோ.

அயமகத்தினில் - அஜமேதயாகத்தில், படுத்த - கொன்ற, மறிகள் - ஆடுகள்,
செயிர்கதழ்த்து - கோபமிருந்து, போழும் - கிழிக்கும்.

(௧௨)

படுத்திடுமறிகளவேள்விபுரித்தவன்பனிலிசும்பின்
அடுத்திடுங்காலநோக்கியழல்வழியொழுதப்பாய்த்
வடித்தகாரிருப்பிற்செய்தமருப்பினுவயிறுபோழ்த்
தெடுத்துநாமுரைக்கூங்கேட்டியிறைவவென் றுரைக்கலுற்றன்.

படுத்திடும் - கொல்லப்படுகிற, இருப்பின் - அரும்பினால், மருப்பு - கொம்பு ()

விரித்தழங்க திற்கன்பொருவிழுமணியணிவிளங்கி
அரைத்தசெம்மலயச்சாந்துமகிலுமார்தாநாறி
உரைத்திடப்பட்டவாயிலொன்பதுபொருத்தித்தோன்றும்
புரத்தினுனெருவனுண்டிபுரஞ்சனென்னும்வெய்தே.

மலயச்சாந்து - பொதியச்சந்தம்

(௧௩)

தோழன்கொருவனெடுசடருமீழ்மணியிற்செய்த
ஆழியந்தந்தேதேரறியுநிரிமிழ்ருவிமலை
நாழ்தருமியசசாரஸ்சார்தனன்சார்தாமற்றேர்
மாயைமானன்னவண்கண்மடந்தையைக்கண்ணுற்றான்.

மலை - வரிசை, மாயை - மாவடு.

(௧௪)

கொண்டலிற்றழந்தீலக்குழலுல்லெழில்சேர் திங்கள்
மண்டலமென்னதேதான் வறுதனமுமநர்த, கண்ணும்
ஒண்டொடிக்கரமுந்தண்முத்துரிஞ்சுவெம்முலையுங்காணத்
தெண்டியையமுதிற்றேன் றுநதிருவெனத்தெரும்தானால்.

கொண்டலின் - மேகம்போல, காணு - கண்டு, அமுது - பாற்கடல், தெருமர்
பான் - திகைத்தான்.

(௧௫)

தாமரையின்றுசெங்கைத்தாமரைமலரிற்றெய்வத்
தேமலரன்னவஞ்செஞ்சேறடிநிலத்திறேறும்
பூமகளல்லனம்புவிமகளாகுமற்றிக்
காமருகோதையென்றுகருதினன்களிப்புமிக்கான்.

தோயும் - படுகின்றது.

(௧௬)

பிரசுன பரிசி அலிர்த்தானன் கதைபுரைத்த வத்தியாயம். கவி

ஐந்தலையாவொன்றாலையணிபெறக்காவல்பூண்டு
மைந்துடைப்பதின்மரென்னவரும்படைத்தலையவரோடும்
வெந்திறல்வயவரோடுமிடைத்தேதார்புறத்தினின்ற
சுந்தரமாதையன்னோன்றுதித்தனைச்சொல்லுற்றான்

மைந்து - பலம்.

(கஅ)

கல்விருத்சம்

ஏர்செயல்ருவிடைமுலைக ன் னுதல்
தேர்செயசின்ற அடியிருந் தூரம்
கூர்செயம்புகொடுமரமாகநீர்
போர்செய்யாறென்புகல்புகுவேருடே

சிந்துரம் - யானை, கொடுமரம் - வில்

(கக)

மண்ணுங்கொங்கைமதம்படுவெழுமே
எண்ணுமுள்ளமினிதுண் ணுமன்றியோர்
நண்ணுந்தோளொ ணும்வேழுமுல்லையிர்
உண்ணுமாறென்னுணையன்னையகரோ

மண்ணம் - அலங்காரிகப்பட்ட, வேழம் - யானை, கரும்பு

(உ௦)

பூட்டும்பூண்வெயிற்புகுக திர்க்காம, கழ
மூட்டும்மன்றியொழிதருசிந்துரம்
தீட்டும்வாண்முகசசெவ்வமிதியமுர்
வாட்டுமாறென்னுயிரைவழங்குமே

பூண்வெயில் - ஆபரணகாந்தி

(உக)

அருள்விளைக்குமமு கமன்னீரமுழல்
மருள்விளைக்குமசன்றிம, ரிரிலா, ச
தெருள்விளைக்குநிறுகைகமையலாம்
இருள்விளைக்குமிசென்னைகால்வி ாம்புமே

குழல் - கூந்தல், தெருள் - தெளிவு

(உஉ)

முருக்கும்வண்ணமுகச தில்விழியென
இருக்கும்வெவ்விடமன்றியெழினுந்
குருக்குந்திங்கட்குழவியுமுள்ளையிர்
உருக்குமாறென்னெனக்கிங்குணையினே

குருக்கும் - ஒளிரசெய்கிற.

(உ௩)

பாட்டுவண்டியின்பைங்குழற்பொன்வரைக்
கோட்டின்வீங்குருவிமுலைக்கொல்லுலைத்
தீட்டும்வேள்விழிச்சேயிழையீரிதழ்
ஊட்டுந்ரென்னெனக்குணைசெய்ம்மினே.

பொன்வரைக்கோட்டின் - பொன்மலைச்சிகரம்போல, இதழ் - அதராயிர்தம். ()

தரித்ததாமதைன்னேமுகமெனத்
திருப்பெண்மானுந்தரித்தனன்சொந்தெனும்
உருத்திகழ்ந்தவொளிர்வதனத்துநீர்
இருக்கவெர்பெற்றிருப்பதெவ்வூரோ.

வர்பெற்றிருப்பது - அழகுபெற்றிருப்பது. (௨௫)

துன்னுமேகஞ்சுமந்ததுமுன்னென
அன்னதேந்திமின்றாற்றுகைம்மாறுபோல்
மன்னுகூந்தறித்துவணங்கிடைக்
கன்னியீர்கடைக்கண்ணருள்செய்யம்மினே.

கைம்மாறுபோல் - பிரத்தியுகாரம்போல (௨௬)

அமுதநேர்மனையாராயம்முவரும்
விமலயாக்கையின்மீதுவைத்தாரென
இமகரன்றனிடத்தின்வைத்தானெனும்
குமுதவாய்திறவாததென்கூறுமே.

முவரும் - மும்மூர்த்திகளும், இமகரன் - சந்திரன். (௨௭)

என்றுகூறியிருமுமேந்தலை
நன்றுநீயெழிஞாயகனாமென
வென்றிமேவடல்வேல்வழிமெல்லியல்
மன்றலாகமணந்தன்னென்பேவ.

வந்தலை - அரசனை, ஆகம் - மார்பு, மணந்தன்னன் - கூடினான் (௨௮)

திங்கனொன்றுமுடித்திழ்மானிகை
தங்குகின்றகனிகைச்சார்த்துறும்
கங்குலென்றும்பகலென்றுங்காண்கிலான்
மங்கைநன்னலமாத்தினன்மன்னனே.

முடி - சிகரம் (௨௯)

ஆர்க்கும்வண்ணவாய்பிழிசிந்துபூங்
கார்க்கருங்குழற்காரிகைசெய்வதே
தார்ப்புயத்தவன்றானும்பகாற்றமால்
பார்க்குமாடியம்பாவையைப்போலவே.

ஆர்க்கும் - சத்திக்கிற, பிழி - தேன். (௩௦)

இன்னவண்ணமியைந்தபுரஞ்சுனன்
மன்னவாய்த்தகருமவலியினால்
உன்னுவேட்டமுவந்தனனாகவே
பொன்னந்தேர்மிசைப்போந்ததையோதுவாம்.

வேட்டம் - வேட்டையாடல். (௩௧)

சுகடிரண்டிற்றகுக்கதிபெற்றது
விகடமாரைத்துவெம்பரிபூண்டது

பிராசீன பரிசி அலிர்த்தானன் கதைபுரைத்த வத்தியாயம். ககக

பகடுசேருமைந்தாணிபடைத்தது
முகடுசேர்கொடிமூன்றுசெறிந்ததால்.

சகடு - உருள், பகடு - பெருமை.

(கஉ)

சாற்றுகின்றவோர்ச்சிற்றழைத்ததோர்
ஆற்றல்சேருமேழாவாணத்ததால்
எற்றபாகனியைந்ததித்தேர்மிசைப்
போற்றும்வேற்கைப்புரஞ்சனனேறினான்.

ஆவரணம் - மறைவு.

(கக)

காட்டின்மேலிக்கணமணித்தேரொடு
வாட்டீங்கிவயங்கிரண்டம்பினால்
ஈட்டமாகவியைந்தவெம்மாக்களை
வேட்டமாடிமெலிவுறும்வேந்தனே.

மாக்களை - மிருகங்களை.

(கச)

முத்தமூரன்மனைவிமுனிகுறின்
சித்தநொத்துதொழுதுநிருத்தியும்.
வித்துருமத்திதழ்வினேதேனாண்டும்
இத்திறம்மகிழ்வெய்தியிருக்குநாள்.

வித்துருமம் - பவளம்.

(கஊ)

ஆயிரத்தொருநூற்றென்றதைதரு
சேயனொய்யுஞ்செப்பொருநூற்றொடு
மேயபத்தெனுமெல்லியலாரையும்
நேயமாகவுயிர்த்தனனேனிரலான்.

சேயனாரையும் - முருகனைநிகர்த்த மைந்தரையும், மெல்லியலாரையும் - பெண்களையும்.

(கக)

அறுசீர்க்கழிநெடி- லாசிரியனிருத்தம்.

அள்ளலஞ்சேற்றிறேனான்றுமாடகப்பசும்பொற்றோட்டு
வள்ளவாய்முளரித்தேதல்வரிச்சிறைவண்டுவிழ்த்து
கொள்ளைகொண்டுண்ணுமாபோற்கொற்றொடிகுமுதச்செவ்வாய்த்
தெள்ளமுதினிதுமாந்தித்தெவிட்டலனாயினால்.

அள்ளலஞ்சேற்றில் - குழைசேற்றில்.

(கங)

கண்கவருருவுகண்டுகயன்மலைப்பன்னகண்ணாள்
பண்கவர்மழிலேகட்டும்படாமுலைத்தடத்திறேய்ந்தும்
விண்கவர்பவளச்செவ்வாய்வினாயமுதூறலுண்டும்
மண்கவர்குவவுத்தோளான்வருபகல்கழிப்பான்மனனே.

கயன்மலைப்பன்னகண்ணாள் - கயல்மீன்கள் ஒன்றோடொன்று சண்டிட்டுசெய்தாற்போன்ற கண்களைஉடையவள்.

(கஅ)

நா லா ங் க ன் த ம்.

வழிமதுக்கலுழிபோலமதூர்மீற்றிருந்தமென்சொல்
எழில்வளர்மகளிரோடுமில்ங்கியகும்மரர்க்கெல்லாம்
விழுவெலாமியற்றுவித்தான்விழுமியமறிகள்வீட்டிப்
பழமறைமுடிவால்வேள்விப்பலவாற்றினானால்.

மதுக்கலுழிபோல - தேன்பெருக்குப்போல, மறிகள்வீட்டி-ஆடுகளைக்கொன்று.

மைந்தரொவ்வொருவர் நூறுமைந்தராயுயிர்த்தார்சொல்லும்
அந்தமில்லுக்குவாய்த்தவரிமதர்நெடுங்கனாரும்
செந்துவர்மழலைச்செவ்வாய்ச்சிறுவனாயுயிர்த்தார்மன்னன்
இந்திரனரிவன் கொடுவென்னவினிதுவீற்றிருந்தானன்றே.

உயிர்த்தார் - பெற்றார்.

(சு0)

மின்னனாளாகமெல்லாங்கவாந்தவின்னகிழியவோங்கு
பொன்னெடுங்குநன்றமென்னப்புணர்முலைபொருதமார்பன்
இன்னெழிலிளமையெல்லாமிதந்துபாடுதலுங்கால
கண்ணியென்பெருந்திவந்துகாசலின்மரீஇயினாளால்.

இதற்குபாடுதலும் - மரணகாலம் நேரிடுதலும், காலகண்ணி-மிருத்யுவாகியபெண்.

அடையலர்ப்பரவுமன்னனடைந்தவக்கண்ணிமுன்னம்
தொடையணிகொழுந்தேறடிச்சொல்லுமுவலகுஞ்செல்லக்
கடலெனந்தானையாழிக்காதலன்புருவன்றி
விடலருவெற்றியாளர்வெறுத்தனர்விரும்பிலாரால்.

அடையலர் - பகைவர், கொழுந்தேறடி - கணவனைத்தேடி.

(சு1)

ஒருவரும்விரும்பிலாரென்றுற்றனனெண்ணீதான்
மருவுதல்வேண்டுமென்றாண்மகளிராதீண்டெனயானென்
றுரைசெய்வொருபால்வைகாதுழலுகவெங்குமென்ன
வினாவொடுபயத்தின்மாட்டுமேவினானாக்கலுற்றான்.

ஒருபால்வைகாது - ஒரிடத்தில் சங்காமல்.

(சு2)

எண்ணீமணஞ்செய்கென்னவென்னுடன்பிறந்தாய்நீயென்
றன்னவனதுசுராகுமருஞ்சுரன்முதலீனொ
மன்னுமுன்றனக்குநாளுமருவுபகாரமாகப்
பன்னுவன்படந்தியென்னப்பயமவட்டுரைத்ததன்றே.

அதுசுர் - தம்பிமார்.

(சு3)

அன்றுவெம்பயஞ்சொல்வண்ணமருஞ்சுரன்ருபனாதி
துன்றிரும்பினிகளென்னத்துலங்குவோர்தம்மோடும்
ஒன்றியவுலகுளார்பாலுவந்தனனாற்றாநாற்று
நின்றனன்புரஞ்சனன்றனெடும்புரத்திருந்தானன்றே.

உவந்தனன் உற்றான் - மகிழ்ந்திருந்தான்.

(சு4)

பிரான பரிசி அவித்தானை கதைப்புரைத்த வத்தியாயம்.

கவி விருத்தம்.

தாவாதவென்றிகெழுசண்டவேகத்தனென்னும்
மூவாத்திறல்வேந்தன்முந்நூற்றறுபதின்மர்
ஓவாவயவருடன்சென்றுடல்சிறைக்கப்
பூவார்வடிவேற்புராஞ்சனன்மேற்போர்வினோத்தார்.

தாவாதவென்றி - கெடாதவென்றி.

(சசு)

கவ்வையகன்று தங்கள் காவலன் கண்டிருப்ப
எவ்வமில்லாவண்ணமிருண்டமனையாரொடுவந்
தவ்வயவரொவ்வொருவராகியமாவின்னோத்தார்
செவ்வியுறவேலான்சிறிதுமறியாவகையே

கவ்வை - குற்றம், எவ்வம் - குறை

(சஎ)

முந்நூற்றறுபதின்மர்முற்றியமராடப
பொன்னூர்புரமழிந்துபோகப்புராஞ்சனனார்
தன்னாற்றல்விட்டிறக்குவநாலேதகன்காநலியாய்
உன்னாவிழிநீருகுப்பப்பிலம்பினனாள்

காதலியை - மனைவியை, உன்னா - நீனோத்தார்.

(சஅ)

வேறு.

உண்ணினல்லனவுண்ணலன்சாந்தமும்
தண்ணந்தாருந்தணக்கிற்புனையலள
கண்ணகன்றிழங்காமருசாயலம்
பெண்ணணங்குயிர்பெற்றிடவல்லளோ

சாந்தம் - சந்தநம்.

(சக)

பாடுகின்னோப்பனிமொழிகேட்டிலள்
ஆடுதோகையினாடலுங்காண்நிலள்
வாடின்வாடுமகிழின்மகிழுநான்
வீடினெங்கனமெல்லியலுய்யவளா

தோகையின் - மயிலினது

(சுடு)

நெஞ்சுநொந்துகண்மெண்ணைந்நுநிறி
அஞ்சுவெண்பிறைந்ச்சுடலாற்றலன்
துஞ்சின்யான்மதிக்குடுபொறுதநிவன
வஞ்சியெங்கனுயிரொடுவாழ்வளோ

ஆற்றலன் - சகியான்.

(சுக)

என்றுவேட்டவிளங்கினிமென்மொழிக்
குன்றின்வீங்கியகொம்மைவருமுலை
மன்றலார்குழலானைமனக்கொளாப்
பொன்றினுன்புவிபோற்றுபுராஞ்சனன்.

மனக்கொளா - நினைத்துக்கொண்டே.

(சுஉ)

தரைத்தலத்துறுந்தாவரம்பற்றினின்
 றெரித்திடுந்தழல்காண்டலுமேற்றவம்
 மரத்தைவிட்டெழும்வான்சிறைப்புள்ளெனப்
 புரத்தைவிட்டனன்பொன்னுலகெய்தினுன்.

புரத்தை - சரீரத்தை.

(௫௩)

மகமியற்றுழிமாய்த்தமறியெலாம்
 திகழிருப்பினிற்செய்தமருப்பினால்
 நகுபொன் னாட்டகநண் ணுபுரஞ்சுனன்
 அகடுகீண்டவழன்றெதிர்குத்தியே.

மறியெலாம் - ஆடுகளெல்லாம், இருப்பு - இரும்பு.

(௫௪)

மாய்வுழித்தன்மனைவியையுள்ளலால்
 சேயுயர்ந்தவிண்டிர்ந்துபுரஞ்சுனன்
 மேயபொங்கர்விதேகத்தரசனாக்
 காய்நலத்தபெண்ணாகவுதித்தனன்.

மாய்வுழி - இறக்குங்காலத்திள், பொங்கர் - சோலை.

(௫௫)

நன்னலங்களிவுற்றநறுநுதல்
 அன்னபேதையலர்முலைபுல்லினன்
 பொன்னங்குன்றிற்பொருகயநீட்டிய
 மன்னர்மன்னன்மலயத்துவசனே.

பொன்னங்குன்றில், இமயமலையில், கயல் - மீனக்கொடி.

(௫௬)

நிழலுஞ்செய்யகோனித்திலவெண்குடைச்
 செழியன்வேட்டசிறுநுதற்சேயிழை
 எழுவர்மைந்தரோடேறெழில்வாய்ந்தவோர்
 மழலைமென்மொழிமாதையுயிர்த்தனன்.

நித்திலவெண்குடை - வெண்மையாகிய முத்துக்குடை.

(௫௭)

அலையரும்புமமுதுபொதிந்துமெல்
 முலையரும்புமமுதினமுத்தமிழ்க்
 கலையரும்புதண்காந்தளஞ்சாரன்மா
 மலையருந்தவன்வந்துமணந்தனன்.

அருந்தவன் - அகத்தியன்.

(௫௮)

கார்தழைந்தகடலையிற்பின்வைத்
 தார்தழைந்தவகத்தியனன்பொடும்
 ஏர்தழைந்தநல்லித்துமவாகனென்
 பேர்தழைந்தமுனிவீணப்பெற்றனன்.

கார்தழைந்த - கருமைமிகுந்த.

(௫௯)

உந்துநீர்நிலனோர்குடைநீழலின்
 மைந்தனாவழுதிவழங்கினன்

பிராசீன பரிசி அவிர்த்தானன் கதையுடாத்த வத்தியாயம். ௧௬௫

செந்தமிழ்ப்பசுந்தேறலுவட்டெழும்
சந்தவெற்பிற்றவம்புரிந்தானரோ.

உந்துரீர் - கடல், கந்தவெற்பு - கந்தகிரி.

(௬௦)

பொன்னந்தாமரைப்போதுபுரியவீழ்
கன்னியந்துறையாடிக்கனிதுகர்ந்
தன்னமென்னடைத்தேவியுமாற்றினன்
மன்னுசந்தவரையினிந்தாமதவம்.

கன்னியந்துறை - தாமிரபர்ணி.

(௬௧)

மத்தயானைமலயத்துவசனீள்
முத்தியெய்தமுழங்குழன்மூழ்குவான்
கொத்துலாமர்க்கோகைருறுநலும்
மெய்த்தவஞ்செயொருவன்விளம்புமால்.

மூழ்குவான் - மூழ்க.

(௬௨)

மன்றன்மாமலர்மானதவாவியின்
அன்றிருந்தனமஞ்சிறையன்னமாய்
இன்றுமேலினமில்வுடலித்திநன்
ஒன்றலாதவுடலமெடுத்தனம்.

மானதவாவி - மாநிலைரோவரம், மன்றல் - வாசனே,

(௬௩)

மூல்லையன்னமுதிழ்கைகநீயுடம்
பல்லையென்னவறிந்தனடன்னையன்
வில்லையென்றதிருநாதன்மெய்யொரீஇ
எல்லையற்றவீடெய்தினனென்றான்.

மெய்யொரீஇ - உடம்பைவிட்டு.

(௬௪)

என்றுகூறலுமேழுயர்யானையான்
ஒன்றியுரையாடறொரிநிலன்
மன்றமற்றுவருத்துரையாயென
நன்றுரைத்தனனாரதனென்பவே

ஏழுயர்யானையான் - அரசன்.

(௬௫)

அறுசீர்க்குழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

மின்பொழிந்திலகுதின்றவிழுமணியணியதாங்கித்
தென்புலமலயச்சாந்துந்தேதங்கமழகிலுநாறி
ஒன்பதுவாயில்சேர்த்தவொருபுரமென்னப்பட்ட
தின்புறவெடுத்துநின்றயாக்கையெனற்றிதிவேந்தே.

மலயச்சாந்து - பொதியச்சந்தனம், நாறி - பரிமளித்து.

(௬௬)

எய்துவதன்றியெய்தாதென்பதையறியான்யானே
செய்தனனென்றுட்கொண்டசெறுவினைச்சிமிழ்ப்பிற்பட்டுப்

பொய்திகழ்புரமுண்டாக்கிப்புரஞ்சனனென்னப்பட்டான்
மைதிகழ்மாயைமர்தைமணந்தவப்புருடனாமல்.

செறு - வருத்துகின்ற, வினைச்சிமிழ்பு - வினையாகியகட்டு. (சுஎ)

அடைதருதோழன்சொல்லுமணிமனம்புரமோரர்க்கை
மிடையுமைந்தலேசர்நாகமேவியபிரானன்மிக்க
படையெனும்வயவரோடுபதின்மரென்றுகைக்கப்பட்டோர்
வீடயமொடுற்றுநின் றுவிளங்குமிந்தியங்கன்பத்தே.

புரம் - பட்டணம், பிரானன் - பிரணவாபு. (சுஅ)

புகலிருசுகடுசெய்யும்புண்ணியபாவமாகும்
இகல்பரியைந்துஞானவந்தியமாகுமைந்து
தகைமைசேரானியாகுஞ்சாற்றியவாபுமைந்தே,
நிகழ்தருகொடிமுன்றாகுஞ்செப்புமக்குணங்கடாமே.

சுகடு - சக்கரம், வாபுமைந்து - பஞ்சவாயுக்கள். (சுசு)

பரித்திடுமோரச்சென்றலபநுரியாவரணமேழு
பொருத்தியதாதுபாகன்புந்திதேரர்க்கைகாடு
தரைத்தலமிரண்டாமம்புசார்விரூப்பொடுவெறுப்பாங்
குருத்திகழ்வேட்டைமாக்களுநாமுதலாயவைந்தே.

அச்சு - உயிர், ஆவரணமேழு - சத்தாவரணம், குரு - ஒளி. (எ0)

வண்ணமார்க்காலகன்னிவளர்சகாசண்டவேகம்
எண்ணுறுகாலமேனியிருடருமனையாரோடும்
அண்ணல்பாலமர்செய்முந்தூற்றறுபதென் றுரைசெய்வீரர்
நண்ணிருபொழுதென்றே துநாள்களென்றறிநிவேந்தே.

சண்டவேகம் - யமன்கொடுமை. (எக)

விடுத்திடல்வேண்டும்வேந்தேதமேவருகின்றபோகத்
திடைப்படுத்தருமமெல்லாமிருன்படப்பொதுளுங்கானில்
படுப்பவனியைசிற்சென்றுபடுவதே தார்விலங்குபோலும்
அடுப்பருந்துறக்கத்தின்பவவாவினைவீளக்கின்றானால்.

துறக்கத்தின்பம் - சுவர்க்கலோகசுகம். (எஉ)

ஆற்றியவாக்கைவீயுமாயினுமதனுணின் று
தோற்றியவிலிங்கமென்றுசொல்லுமத்தனுவியாதல்
மாற்றருங்கருமமெல்லாமனச்செயலாகலானே
ஏற்றிடுமின்பதுன்பமிலிங்கநற்றனுவுக்காமே.

வீயுமாயினும்-நீங்குமாயினும், வீயாது-அழியாது, இலிங்கநற்றனு-குக்குமசரீரம்

அமைதனின்மறைந்துநின்றவணமிதிபோலவென்றும்
சுமையுறு தூலமென்னத்தோற்றியவுடலினின்றும்

பிராசீன பரிகி அவிர்த்தானன் கதையுரைத்த வத்தியாயம். ௧௬௭

இமையவரானும்வெல்லா திலங்குறுமிலிங்கமென்னச்
சமைவுறுதனுவின்றன்மைசாற்று துங்கேட்டிவேந்தே.

அமை - அமாவாசை.

(௭௪)

ஐவகைவாயுவீனாந்தாகியபுலன்கள் புந்தி
மைவகையையஞ்சேருமனத்தொடுமருவிலிங்க
மெய்வகைப்பதினேழாகும்விளங்கியசனுவின்செய்கை
பொய்வகையாகுஞ்சீவன்பொருட்சினன்போலுமாடோசா.

தனுவினசெய்கை - சரீரத்தின்தன்மை.

(௭௫)

மனத்தினுக்கற்றசெய்கைசீவனைமருவிநிற்றல்
கனத்துறுகதியவ்வானிற்குநிரம்சிக்க ஞாகல்போலும்
புனத்துறுசலாகையென்னப்பொருத்தியலிலிங்கம்வேறோர்
ரினைத்துறுமாக்கைபற்றிநீங்குகின்றயாக்கை.

கனம் - மேகம், சலாகை - அட்டை.

(௭௬)

ஆதலானாக்கைசேராசறிவொடுபொருத்தவெண்ணின்
கோதுறுமிலிங்கமென்றுகூறுதன்மாய்க்கல்விவாங்கும்
ஒதுடல்பொய்யேதனுமுறுமுணர்வின்நின்றுநும்
ஏதமின்ஞானம்வந்துற்றிலங்குமநாளின்மாடோசா.

ஏதம்இல் - குற்றமில்லாத.

(௭௭)

அயர்தருவேள்வியின்பமழிவுறுமதனைவெஃகல்
புயலுறழ்மேனிநம்பன்பொன்னடிக்கமலம்போற்றி
உயர்வறவுயர்வீட்டின்பம்பெறுதின்துணர்ந்தேசாயென்றப்
பயிலுறுதிவவின்லயாழ்ப்பண்ணவன்போயான்மன்னே.

வெஃகல் - விரும்பாதை, புயலுறழ்மேனி நம்பன் - நிருமால்.

(௭௮)

பண்ணவனகலவொன்றுமபற்றிலானாகிச்செங்கட்
கண்ணையுளத்துநாடிக்கபிலனநிருக்கைசார்ந்து
விண்ணவர்வழுத்துமவண்ணம்விழுத்தவம்பலவுமாற்றி
அண்ணலந்தனிவீட்டின்பமண்மினனரசரேறே.

இருக்கை - ஆசிரமம், அண்மினன் - அடைந்தான்.

(௭௯)

பெறலருவீடுபெற்றபிராசீனபரிகியென்னு
அறவாசொல்லவிர்த்தானன்னென்றைதினன்னமுற்றான்
நிறைபுகழ்ச்சரிதங்கேட்டோர்நினைத்தவைபெறுவரென்னு
விறலுறுமயித்திரேயன்விதூற்குவிளம்பினானால்.

என்ன - என்று.

(௮௦)

பிராசீனபரிகி அவிர்த்தானன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௭௬.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆ ரு வ து

பிரசேதசாக்கியர் பதின்மர் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

மழலையினஞ்சுரும்பர்முரன்மலர்த் துளவோன் றனேவுழுத்திக்
குழவிமதிபுனைசடையோன்கூறியகாதையைக்கேட்டு
வியைவிலெடுமேற்றிசையின்விழுத்தவஞ்செய்ப தின்மர்கதை
மொழிதியெனும்வி துரனுக்குமொழிந்தன்னமித்திமைகனே.
சுரும்பர்முரல்-வண்டுகள்சத்திக்கிற, குழவிமதிபுனைசடையோன்-சிவபெருமான்.

பரவரியதனிவீடுபடர்தருபார்வேந்தனருள்
ஒருபதின்மர்தவம்புரிந்தாரொருபதினாயிரம்பருவம்
அருமணிச்செஞ்சுடர்விரிக்குமநந்தபண்டவீக்கிடந்த
இருநிலமோரடிக்காரத்தவிறையவனைமனத்துணர்ந்தே.

அந்தப்பண்டவி - ஆதிசேடனது படக்காடு.

(௨)

பாய்புனலிற்றவம்புரியும்பதின்மரெதிர்புதியமுகை
வாய்விரிபைந்துளவமலர்மாலேமதுத்துளி தூற்றக்
காய்கதிர்பூக்குன்றிவந்தகருமுகில்போற்கலுழன்மிசை
ஆயிரம்பாய்ப்பாம்பணைஞாளுநந்தன்றேன் றுற்றான்.

மதுத்துளி - தேன்றுளி, கருமுகில்போல் - கரியமேகல்போல.

(௩)

உந்திவிரிசெங்கமலத்தூடெழுந்தபொலந்தாது
சிந்தினைபோற்பொற்காஞ்சிசிகழகைநிலவுமுக
சந்திரமண்டலத்தரும்பத்தாமரைக்கணருள்பொழிய
வந்தெதிரேநின்றபழமறைமுதலைநனிலியந்தார்.

பழமறைமுதலை - திருமலை

(௪)

எழுதாதமறைமுடிவினிருந்ததனிச்சுடர்நமக்கு
விழிகாணவந்ததெனவெள்ளநீர்நின்றெழுந்து
தொழுதார்கண்ணீர்மாரிசொரிதரநெஞ்சகமுருகி
அழுதார்மீண்டாந்தவெள்ளத்தினுழந்தனரால்.

மறைமுடிவு - வேதாந்தம், மாரி - மழை.

(௫)

குளிர்ப்புறுதெண்ணீரினிடைக்குளித்தரியதவம்பலநாள்
விளைத்தவருட்டண்ணென்னவிழிக்கருணைமாரிசொரிந்
தளித்திடுதும்விழைந்தவரமறைமன்களென்னநருத்
துளித்ததுழாய்முகிலுரைப்பத்துதித்தனர்மாதவருரைப்பார்.

நரு - தேன்.

(௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கள்ளடைந்தொழுகுதண்பூங்கற்பகமெதிர்த்தவண்டு
வள்ளுநூந்தருவேறென் றுவழையுமோகமலச்செங்கண்
வள்ளனிற்காண்டலொன்றேறவரெனவணங்கிவாழ்த்தப்
புள்ளரசுயர்த்தபெம்மான்புகன் றனன்மகிழ்வுகூர்ந்தே.

விழையுமோ - விரும்புமோ, வரன் - வரம்.

(௭)

வானகமடவாள்பாரில்வந்தனொருத்திமன்றம்
காங்கிடைத்தவஞ்செய்கின் றகண்டுமாமுனிவற்புல்லி
நீனிற்வசும்பைவென் றநெறிந்துதொய்த் திருண்டுவார்
தேனெடுசுரும்புமுகஞ்செறிநூழன் றகையின்றள்

சுரும்பு - வண்டு.

(௮)

உழையுழையோதுங்கிநீண்டவோடரித்தடங்கண்வண்டா
மழலைபந்தேசஞ்செவ்வாய்மன் னுதண்டளிராவாய்த்
குழைதிகழ்கொடியிற்றேன் றங்கோசையைநெகிழ்த்துபுந்தேன்
பொழிதருநிழல்வைத்தீன்றன்போருயர்விசும்புபுக்கார்.

உழையுழை - இடந்தோறும், மழலை - குதலைசொல், குழை - தளிர்.

(௯)

வைத்திடுநெறியகோதைமாரிடையெனும்பேர்பெற்றுத்
தத்தொளிகிளைக்குந்தண்ணந்தடங்க திரும்பியங்சாப்பத்
கொத்துறுதருக்கட்கெல்லாங்கூறுமோர்பெண்ணென்றுகிப்
புத்தமுதோடுதோன்றும்பொன்னென்பொலிகின்றளால்.

நெறிய - நெறித்தலையுடைய, கோதைமார் - கூந்தலையுடைய பெண்கள், பொன்
என - திருமகன்போல.

(௧௦)

ததைமலர்செறிந்துதாழ்த்ததடஞ்சினைத்தருக்கடாமே
மதாரிபாரந்தவுண்கண்வல்லியைவழங்குவீர்
பதினமரும்பவளச்செவ்வாய்ப்பாசியழையானேவேட்டோர்
புதல்வனின் றுவேலைபுலியெலாம்புரந் கல்வேனெடு

ததை - நெருங்கின, பாசியுழையர் - பசும்பொன்னொலாசிய ஆபரணங்கரையணிந்
தவன், வேட்டு - மணம்புரிந்து.

(௧௧)

எண்ணுபத்திலக்கயாண்டவ்வேழையோடின்பந்துய்த்து
மண்ணகம்புரந்துவீடுமருவுதிரீவீரென்ன
அண்ணலம்பசும்புட்பாகனருளினிற்புகன் றுபோகப்
பண்ணவற்பரவிரீங்கிப்பதினமருகராஞ்சாரந்தார்.

ஏழை - பெண், துய்த்து - அதுபவித்து, பசும்புட்பாகன் - திருமால்.

(௧௨)

கருங்கடல்வேலிஞாலங்காடுகொண்டிருத்தல்காணப்
புரந்திகெனலுங்காலும்படைநீர்விடுத்தவல்லே

சுரும்புகுழ்மரங்கனெல்லாஞ்சுட்டனர்சுடலுநின்ற
மரஞ்சுடலொழிமினென்றுமலரவன்மறுத்தான்மன்னே.

காணு - பார்த்து, கால் - காற்று, சுரும்பு - வண்டு, மலரவன் - பிரமன். (௧௩)

அளிக்குலம்பரந்துபாடவரும்பவிழ்வல்லிபுல்லும்
நளிச்சினைத்தருக்கடம்மைநான்முகன்சென்றுநண்ணி
விளைத்தெரியூட்டுகின்றவெத்திறல்வேந்தர்க்கன்பால்
வளர்த்தபொன்கொடியைவீர்வழங்குமினென்றுசொற்றான்.

அளிக்குலம் - வண்டுக்கூட்டம், வல்லி - கொடி. (௧௪)

அரக்கிதழ்முளரிமேலானரசர்பானண்ணிஞாலப்
பரப்பெலாம்புரப்பீர்நீயிப்பதினமருங்கேகோடலாகும்
தருக்குலம்வளர்த்ததெய்வத்தாமரைமுகத்தினுளை
விருப்புறமணத்தினொன்னவேட்டனரென்பமன்னு.

அரக்கு - செந்நிறம், முளரி - தாமரை. (௧௫)

கலிவிருத்தம்.

ஐயிருமன்னவராடுபாந்தளின்
பையினைவென்றகல்பருமவல்குலாள்
வெய்யபுணரினமுலைவிருப்பிற்புல்லினர்
வையகநிழற்றினர்மாலேவெண்குடை.

பாந்தளின்பையினை - பாம்பின்படத்தை, பருமம் - மாதரிடையணிகளினென்று

கொத்தலர்துளவணிகொண்டல்கூறிய
அத்திறமாதொடுமரராண்டினில்
பத்துநூறுயிரம்பருவம்வேலையின்
தத்துநீர்க்குழுமித்தராணிதாங்கினர்.

துளவணிகொண்டல் - திருமால், வேலை - கடல். (௧௭)

மன்னவன்சாக்குடமனுவின்காலத்துப்
பன்னுபல்லுயிரெலாம்படைத்ததக்கன்முன்
உன்னுமூழ்வினையினுலுலநீத்தனன்
துன்னுசீர்ப்பதினமரத்தேதான்மலாயினான்.

சாக்குடமனு - சாக்ஷுவஹு. (௧௮)

ஈன்றவத்தக்கனையினிதுநோக்கினர்
ஆன்றவிலவலகநீயரசசெய்கெனாக்
கான்மறபொற்சுடர்முடிகவித்துக்கானகம்
தேன்றருதாவர்சென்றுமேயினார்.

முடிகவித்து - முடிகுட்டி. (௧௯)

இல்லறஞ்சில்பகவியற்றிவைகலால்
தொல்லைநல்லறிவெலாந்தொழிப்பெற்றனம்

வல்லையின் முத்திசேர்வழியுரைக்கென
நல்விசைநாரதண்ணிக்கூறுவான்.

வல்லை - விரைவில்.

(௨௮)

கார்முகில்வண்ணனைக்கருதிலார்களை
ஒரிருதால்விலங்கென்னவோதுவார்
கூரும்வாலறிவின்ரென்றுகோதிலா
நாரதமாமுனிநவிலுமீட்டுமே.

கார்முகில்வண்ணனை - திருமலை, வாலறிவினர் - மெய்யறிவினையுடையவர். ()

விரிதருதண்புனல்வேறிப்பெய்திடின
மரனெலாந்தழையுமாமானமாய்விலா
முருகுலாந்தண்டுழாய்முதல்வற்போற்றிடின
உரவுநீருலகெலாமுவக்குமென்பவே.

மான - நிகர்க்க, முருகு - வாசனை, உரவுநீர் - கடல்.

(௨௯)

கந்தநம்வான்மிசைக்கவினவொல்லையின்
வந்ததின்மறைவதுபோலமாலுழைச்
சந்தரவுலகெலாந்தோன்றிநின்றபின்
அந்தமுமவனுழையுமென்பவே.

கந்தரம் - மேகம், கவின - அழகாக, ஒல்லை - விரைவு.

(௩௦)

வெய்யவன்கதிரினால்வீழுந்தண்புனல்
செய்யவன்கதிரினுற்சேருநாசம்போல்
கையறுமுலகெலாங்கருணைமாலுழை
ஒய்யெனத்தோன்றிப்பின்னென்றுநாசமே.

ஒய்யென - விரைவாக.

(௩௧)

பாடுமின்பசந்துழாய்ப்பரமன்பல்புகழ்
சூடுமின்மாயவன் ஆயநாண்மலர்
நாடுமினாகணையானென்கெனப்
பீடுசாளுரதன்பெயர்ந்துபோயினான்.

பீடு - பெருமை.

(௩௨)

பதின்மருமாதவம்பலபுரிந்துவான்
நதிதருமால்பதண்ணினுரென
விதூரணக்கியம்பினன்வெளிதுநீங்கிய
மதியினிற்சிறந்தவம்மயித்திரோயனே.

வெளிது - அறியாமை.

(௩௩)

எனவுயர்க்கமுனியெடுத்தியம்புவான்
வினைமுதறந்தவவ்விதூன்வல்லையோய்

நனைகவுட்புழைக்கைமாநகராண்ணினன்
தனிவனம்புகுத்தினுன்றம்முனையே.

புழைக்கைமாநகரம் - அத்திரபுரம்.

(௨௭)

பெரும்புகழ்சேர்பிரசேதசப்பெயர்
பொருந்தியபதின்மர்தம்பொருவின்மாக்கதை
தெரிந்துறமொழிபவர்செவியின்மாந்துவார்
அரும்பெறனலதுகர்த்தடைவார்முத்தியே.

அரும்பெறனலன் - பெறுதற்கரிய இன்பம்.

(௨௮)

ஒன்னலர்வணங்குமுததானபாதனம்
மன்னவன்மரபினவழங்கினேனவன்
முன்னவன்மரபினிமொழிவல்கேளொடுப்
பன்னினன்முனிவரன்பார்த்திபற்கரோ.

ஒன்னலர் - பகைவர்.

(௨௯)

போதினான்முகன்றொழும்புனிசுமால்கதை
காதலானிச்சலுங்கருததுணொமா
மாதவம்புரிதருமறைவல்லீரெனச்
சூதமாமுனிவரன்சொல்லன்மேயினான்.

போதினான்முகன் - தாமரைப்பூவில் லீற்றிருக்கிற பிரமன், நிச்சலும் - நான்
தோறும்

(௩௦)

பிரசேதசாக்கியர் பதின்மர் கதையுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௪௦௬.

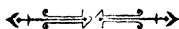
ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம். 1110

சுந்தர

ஜீந்தாங்கீர்தம்.

மு த ல ல வ து

பிரியவிரதன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

எழுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

கேட்டிவாளாசமகதியாழ்முனிபாற்கேட்டனன் தன்னிலையறிந்த
வாட்டிற்றப்பிரியவிரதன்வண்டறைதார்மன்னவர்மணிமுடிவனங்கச்
சேட்டிளம்பரிதியிளவெயில்கிளைக்குத்திருமணிமெழுடிபுனைத்து
சூட்டுவாளாவஞ்சுமந்தபார்புர்த்துதுழாய்முடிப்பசுமடைந்தனனல்.

கேட்டி - கட்டபாயாக, மகதியாழ்முனி-மாரதன், சூட்டுவாளாவம்- ஆதிசேடன். (1)

என்னலுமிறைவன்முழுதுணர்ச்சுக்கன்றென்றிக்கும்வானமறிமுக்கோக்கித்
தன்னிலையறிந்ததாமவேல்வேதுதயவெனொளிபொழிமலரிச்சுடிகைப்
பன்னகஞ்சுமந்தநெடுநிலம்பரித்தபான்மையென்பரவை மணபரித்தும்
கன்னியந்துளவோனுயர்பதம்யாங்குககலந்தவா துழெனக்கரைவான்.

மணிச்சுடிகைப்பன்னகம் - ஆதிசேடன், பரிசுடல் - சுமததல். (உ)

குளிறுவெண்டாங்க்கருங்கடண்முகத்தகொண்டலாம்பொழித்தவெண்முத்
தும், ஒளிதுசெம்மணியுருவிகொண்டிறகுமோனாபெற்றொழுதுமும்மதத்
துக், களிதுகண்படுக்குவகாத்தளஞ்சாரத்தகத்தமாதனநெடுபுதன்றம்
வெளிறிலாக்கேள்விமன்னவனடைந்துவிழுத்தவயிழைத்தனன்விழைந்தே.

குளிறு - ஒலிக்கின்ற, ஒளிது - பிரகாசிக்கிற, கண்படுக்கும் - நித்திரைசெய்கிற,
வெளிறு - அறியாமை. (ங)

வியலிருவிசம்யினிமையவரெரிபொள்விமாநென்றிறத்தனதொடர்ந்து
வயின்வயின்மிடையவுயிரெலாம்பூத்தவானவன்களிறுமணிவிமானம்
உயர்வெளியளக்கும்பரிதிபல்கோடியுதித்தெனவொள்ளொளிதழைந்து
புயன்முகங்கிழித்துமன்னவன்மவஞ்செய்பொலங்கிரிப்புறத்திதுத்தன்றே.

வயின்வயின் - இடந்தோறும். (ச)

கோத்தவெண்டிறையிலவளர்த்தருபச்சைகருழுவின்னெழில்வருத்தி
பூத்தசெம்முளரிமலரினோன்வருத்தல்புரவன்கண்டெழுத்திறைஞ்சி
எத்தினனேத்தவாட்டிற்றுகிரிசென்னையிருத்தவம்புரிதி
காத்தியாலொருவெண்குடைநிழல்பரப்பிக்கண்ணகன்புலியென்பபகர்வான்.

வளர்த்தரு-கண்வளர்கின்ற, பச்சைக்குழவி-பச்சைக்குழந்தை, மலரினோன்-பிரட

எண்ணுகாமமுதற்பகையடக்காரிருப்புகானகத்தேகி
நண்ணினுமாயைவலையினைக்கடவாரநலிற்றுவெம்பகைவலிந்தறிந்தோர்
மண்ணகம்புர்த்துமகவொடுமகிழ்ந்துவைகினுமாயையையருவார்
பண்ணுகருமங்கனுவெனப்பார்த்துப்பார்புரத்தருளெனப்பணித்தான்.

காமமுதற்பகை - காமமுதலாகிய அறுபகை, அவை - காமம் குரோதம் லோபம்
மோகம் மதம் மதஸரம், என்பன. இவற்றை அரிஷதவர்க்கம் என்பர் வடநூலார். (ஈ)

மோட்டுநீருலகமுழுவதும்பூத்தமுழுமுதல்பணிக்கவுண்மிக்ஊர்
சூட்டார்க்கெறிசெந்தாமரையினையவொண் மலர்க்கரத்தினுற்றந்தை
சூட்டியபசும்பொற்சுடர்முடிபுனைந்துசூட்டாச் சசும்பாரேழும்
பாட்டுவண்டியிருஹமலர்த்தெரியற்பணிமதிக்குடைகவித்தளித்தான்.

பணிக்க - கட்டளையிட, சூட்டரா - உச்சிக்கொண்டையையுடைய பாம்பு, (ஆதி
சேடன்.) (எ)

ஒருதனியாழிவெஞ்சுடர்மறைத்தவொர்புறத்திருட்குறும்பெறிவான்
விரைசெலமான்தேர்ப்பரிதியிழ்கடாவிமேருவைவலங்கொளத்தடந்தேர்
எரிமணியாழியிருநிலங்கிழித்தவெல்லையேயெழுனக்கிடந்த
பொருதிரையாழியாயமற்றவன்மன்புகழினையெங்குனம்புகல்வேன்.

மான்தேர் - குதிரைகட்டின்தேர், கடாவி - செலுத்தி. (அ)

எழுதினமாழியெழுமுறைபுருளுமிடைவெளியேழுதிவென்ன
விழைவொடுதடந்தேர்நட, துமவ்வேத்தன்விச்சுவக்கருமென்னுரைக்கும்
தழைபுகழ்விதிமுன்னுயிர்த்தநல்லணங்கைத்தழுவிடையார்தயங்கெழிற்பெண்ணோ
டழகுசெயாக்கினித்திரன்முதலாமையிருபுதல்வரையளித்தான்.

விழைவொடு - விருப்பத்தோடு, உயிர்த்த - படைத்த. (க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஆரமுனாமஞ்சான்மவாங்கவர்தம்மின்மூவர்
கூரமுல்காய்ந்துநின்றகுறிப்பருந்தவத்தராக
ஒரெழுதிவமோரேழ்புதல்வருமுவப்பவீரதான்
காரொழமின்னினன்னகாய்க்திர்ப்புலவவேலான்.

திவம் - திவு. (க0)

காவலனுயிர்த்தமாதைக்காவியற்களித்தானன்னோன்
கோவைவெண்முத்தமுரற்குவிமுலையணங்கைப்புல்லி
ஆவியந்துகிலாடெவ்வயானையையின்றானந்த
மாவகிர்நெடுங்கனையையாதிமாமணஞ்செய்தானால்

உயிர்த்த - பெற்ற, காவியற்கு - சுக்கிரனுக்கு, ஆவி - புகை. (கக)

மத்தவெங் ளெரிநல்யானைமனுமகன்பின்னும்வேறோர்
புத்தமுதனையமாலைப்புணர்ந்தனன்புணரவன்னாட்
குத்தமன்றாமதன்பாருரைக்கும்ரைவதனிம்மூவர்
வித்தகர்மனுக்களாவோர்விளங்கவந்துதித்தாரன்றே.

புத்தமுது - புதியஅமிர்தம். (கஉ)

துதிதருதிவோரேழுந்தொடுகடலேழுமாக
முதுநிலவரம்புகண்டமுதல்வனென்றவரும்போற்றப்
பதினொருபத்தினோடேபடர்ந்துதுகோடியாண்டு
விதிமுறையுலகங்காத்துமேவினன்மீட்டுங்கானம்.

தொடு - தோண்டப்பட்ட. (கங)

கேவருந்தவத்தோர்கூறுமெய்ம்மறைகேட்டுநாளும்
பூவையுங்கிளியும்பேசும்பொதும்பர்குழிமயச்சாரம்
நீவியமழலைச்செவ்வாய்ச்சிறுவரைப்பெறுதல்வேண்டி
நாவலந்தீவுகாப்போனற்றவமியற்றினாளுல்.

பொதும்பர் - சோலை, தீவியம் - திவ்வியம்.

(௧௪)

அற்றமில்புகழ்சேர்வைவேலாக்கினித்திரனென்றோதும்
வெற்றிநாவலந்தீவாளும்வேந்துசெய்தவமுட்கொண்டான்
பொற்றருநீழல்வாழும்பூருவசித்தியாதி
உற்றரமகளிர் பாடவந்துறைமலரின்மேலான்.

மலரின்மேலான் - பிரமன்.

(௧௫)

எடவீழ்கமலத்தண்ணலின்சுவையமுதமுறப்
பாடினனின்றசெவ்வாய்ப்பவளவாயணங்கைகோங்கி
நாடினன்றவஞ்செய்கின்றநாவலந்தீவினாற்குந்
தோடவிழலங்கன்மாலைகூட்டெனவருளினாளுல்.

பாடினன் - பாடி (முற்றெச்சம்).

(௧௬)

அன்னமுமயிலும்போலவாசினங்குமரர்க்கெல்லாம்
முன்னவனாகிநின்றமுரிவேற்காளைமுன்னர்ப்
பொன்னினர்வல்லியென்னப்பூருவசித்தியென்பான்
மின்னெனவமுதமென்னவின்கிழித்தெய்தலுற்றான்.

பொன்னினர்வல்லி - பொற்கொடி.

(௧௭)

அளையுறையரியேறன்னாழகுவிற்றிருந்தமார்பும்
வளைகடலவனிதாங்கிவரையெனப்பனைத்ததோளும்
தளையவிழ்ந்தலருஞ்செய்யதாமரைக்கண்ஊமுண்கண்
களிகொளநோக்கிரெஞ்சங்கலுழந்தனள்வியந்துநின்முள்.

அளை - 'குறை', பனைத்த - பருத்த.

(௧௮)

மழைகிழித்தெழுந்தமின்போல்வந்தனனின்றமாரினின்
குழைகிழித்தொழுங்குங்கண்ஊங்குறுநகைப்பவாவாயும்
இழைகிழித்தெழுந்தகொம்மையினமுலைத்தடமுநோக்கி
அழலுயிர்த்தொளிறும்வேலானாற்றலனாறினாளுல்.

வந்தனன் - வந்து, (முற்றெச்சம்) கொம்மை - திரட்சி.

(௧௯)

ஏந்தெழிற்பிறைவெண்கோட்டவிளங்களியானையன்னான்
கடந்தலம்பிடியினின்றகுறுநகைக்குமுதச்செவ்வாய்
மாந்தளிரன்னமேனிமழைமதர்நெடுங்கட்பேதை
சாந்தணிந்தேத்துகொம்மைத்தடமுலைதழுவினாளுல்.

கோட்ட - கொம்பினையுடைய, பிடி - பெண்யானை.

(௨௦)

கொந்தழற்குருகிவேலான்கொய்ம்மலரகலந்தோய்ந்த
அந்தளிரையசெவ்வாயணியிழைவயிறுவாய்த்த

நந்தலில்சிறப்புமேயநாபியேமுதல்வராய
மைத்தொன்பதின்மர்மாலேதியெனவளர்த்தார்மன்றே.

அகலம் - மார்பு, வயிறுவாய்த்த - பெற்ற. (௨௧)

உரைசெயுநாபிவைவேலுற்றகிம்புருடன்வண்மை
அரிதிகழ்சேதுமாலன்னியினாவிரதனன்மை
மருவுத்திராச்சுவன்னேர்வாய்த்திடுமிரம்மிகன்வெங்
குருதிவேலிரண்மயன்சீர்க்குருவெழுவவர்கன்பேரே.

அரி - ஒளி. (௨௨)

மேவலர்க்கடந்தவொர்வேல்வேந்தழனாம்தேதான் தல்
ஓவலில்சிறப்புவாய்த்தவொன்பதுவருடமாக்கி
நாவலத்தீவுநன்னாராபியேமுதலினோர்க்குக்
கோவடுகுருதிவைவேற்றொர்பேரரசவீந்சான்.

மேவலர் - பகைவர், கடந்த - வென்ற. (௨௩)

நல்கருந்நடல்குழிநின்றநாவலத்தீவென்றேறாதும்
புலிமிசைமனையாநாயபுருவறித்தியோடும்
கவினொடுபுத்தினோடுகலந்துகோடியாண்டு
குவைபெறுமின்பத்துய்த்தோன்குறுகின்னவானத்தன்றே,

கவினொடு - அழகோடு. (௨௪)

அழிவில்சீர்நாபியாநியாகுமொன்பதின்மர்செம்பொன்
எழிறிகழ்மேருவீன்றவினாகைப்பவளச்செவ்வாய்
விழைவுறுமேருத்தேதவிமுதலுமென்கொடியனாரேர்
தழைபுமொன்பதின்மர்தம்மைத்தனிமணமியற்றினாரால்.

விழைவுறு - விருப்பத்தைபுண்டாக்குகிற. (௨௫)

ஆற்றல்வேனாபிவேள்வியாற்றலுங்கருணைகடர்ந்து
காற்றெறியிறைப்புட்பாகன்கருமுகிலென்னத்தோன்ற
மாற்றருநின்போன்மைநன்வழங்கெனயாமேவந்து
சோற்றுதுமென்றுவேதத்தோன்முசலருளிநாலை.

ஆற்றல் - வலி, புட்பாகன் - திருமால். (௨௬)

மடவரன்மேருத்தேதவிவனமுலைபொருதுவிண்ட
தொடையலங்கோதைதாழ்த்துதுயல்வரப்பணைத்துவீங்கும்
அடல்கெழுதிணிகேதாணபிக்காழியந்தடக்கையானே
இடபனென்றுலகமெல்லாமேத்துறத்தோற்றஞ்செய்தான்.

மடவரல் - இளமைபொருந்திய, துயல்வர - அசைய, ஆழியந்தடக்கையானே -
திருமாலே. (௨௭)

பயந்தநன்மகவென்றேறும்பசந்துழாயிடபனென்போன்
சயந்தியென்றுரைக்குமானைச்சதமகனளிப்பவேட்டு

பிரியவிரதன் மரபுரைத்தவத்தியாயம்.

களௌ

வயந்தருவளஞ்செறிந்தமாநிலமகிழ்ந்துகாப்ப
நயந்துநற்றவஞ்செய்வான்காணண்ணினனாபிமாதோ.

பயந்த - பெற்ற, சதமகன் - இத்திரன், காண் - காடு. (உஅ)

மழைவளஞ்சிறப்பமுந்நீர்மாதிலவளாகங்காத்து
விழைவெறிந்துலகமெல்லாமெய்நெறிபடரும்வண்ணம்
பழமறைமுடிவுகூறும்பாடல்சாலிடபற்காங்கு
துழைபுலன்வாய்த்தமைந்தர் நூற்றுவுந்தோற்றஞ்செய்தார்.

முந்நீர் - கடல், வளாகம் - இடம். (உஆ)

மருவருந்துவபுண்ணுமைந்தரொன்பதின்மர்செல்ல
உரைசெய்வேதியராயெண்பத்தொருநிறற்குமார்செல்லப்
பாணென்னுலகமே, தும்பரிதிவென்மைந்தனே
அரசிளங்குமர்தம்மோடகனிலம்புரவபுண்டான்.

புரவு - காத்தற்றெழில். (உப)

மன்னியதுறவறங்கள்வழங்கியும்வந்தமாதி
உன்னியதேயத்தூமருணர்விலாப்பெயரேபோலத்
துன்னியுமுலகுளோர்க்குத்தொலைவில்பேர்வீடுசேரும்
நன்னெறிதெரித்துமுத்திருண்ணினனிபன்மாதோ.

தெரித்தும் - தெரிவித்தும். (உக)

புனைகுடைப்பரதனென்போன்போற்றுதன்பெயரேபெற்றுப்
பனிவரையெல்லையாமிப்பாரகம்பொலியக்காத்துத்
தனியெழில்சேரும்பஞ்சசனியிளமுலயிற்புல்லி
வனைகழற்சுமதியாதிமைந்தரைவரைப்பெற்றனால்.

புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, புல்லி - சமுவி. (உஉ)

எவ்வரைக்குலமுஞ்சுவேந்தெழிற்றிணியேதாண்மைந்தர்
ஐவருமவனிகாப்பவைவரையகத்துள்வென்றேறன்
கைவரையழைப்பவந்தகாரணற்கன்புபுண்டு
மைவரையருவிச்சாரன்மருவினன்மன்னவென்றான்.

ஐவரை - பஞ்சேந்திரியங்களை, கைவரை - யானை, (கஜேந்திராழ்வான்). (உங)

பிரியவிரதன் மரபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சசஉ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

பரதன் சரித்திர முரைத்தவத்தியாயம்.

கவிவிருத்தம்

வரதன்மாயன்மலரடிக்கன்புசெய்
பரதன்செய்திறம்பன் னுதிநீயென
விரதமேவியவேந்துவினாதுலும்
சரதமாதவத்தோனதுசாற்றுமால்.

பன்னுதி - சொல்லக்கடவை.

(க)

பந்தநீக்கும்பரதன்பருப்பதத்
நெந்தவண்ணமாலெய்தநினைக்கினும்
அந்தவண்ணமாலாங்குறவன்புசெய்
புந்தியான்புலகன்னுழைப்போயினன்.

பந்தம் - பிறவித்தனா.

(உ)

புக்குறைந்துபொருவருமாதவம்
மிக்கியற்றிவீடெய்துறவைருநான்
தக்கயோகத்தின்றன்மைதகர்வுற
அக்கண்ணுற்றதறைவனென்றேதுவான்.

பொருவரு - ஒப்பற்ற.

(ங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கொண்டலிற் பிளிறும்பாணக்கூர்நுதிமருப்பிற்றேன்றி
வண்டொடுசரும்பர்மூசமன்றலம்பொதிவாய்விண்டு
கண்டாணம்மடந்தேதன்சிந்துங்கண்டகியென்னுமயாற்றுத்
தண்டிறையொழுகுநன்னீராவொன்றலைச்சென்றானால்.

கொண்டலின் - மேகம்போல, மருப்பின் - கொம்புபோல, மூச - மொய்க்க,
கண்டல் - தாழை.

(ச)

நிரையுளையரிமானென்று நிழல்சுளிகளிறுநாடி
உருமெனவுறியார்க்குமொலிசெவிபடுத்தக்கஞ்சிக்
கருநனிகலங்கியங்கட்கவையடியிளமானீன்ற
ஒருபசங்கன்றுரீரோடொழுகியாங்குற்றதன்றே.

நிரை - வரிசை, உளை - புழமயிர், அரிமான் - சிங்கம், சுளி - கோவிக்கிற, உரு
மென - இடிபோல, கவையடி - பிளவாகிய அடி.

(ரு)

கைம்முகந்தெடுத்துமென்மான்கன்றுயர்கரையினுய்த்து
மெய்ம்முகந்தெளித்தனூயோன்விரிபுனென்றியினாடி.

பரதன்சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்.

களக

நெய்ம்முகங்கமழுஞ்சுலரிழற்படைநக்கன்போல
அம்மறியேந்தியேகியன்பொடுவளர்த்திட்டானால்.

நக்கன் - சிவபிரான், மறி - மான்கன்று.

(சு)

குன்றின்வானருவிவீழ்த்துகுழித்திடுமறையிலாமான்
கன்றுள்ளிப்பொழிந்ததீம்பால்காதலிப்பருகவூட்டும்
இன்றி துகறிக்குமென்னாவெழுந்துதன்கையாற்கொய்து
துன்றியபசியபச்சைத்தோட்டுமெல்லறுகுநீட்டும்.

தீம்பால் - இன்சுவையுள்ளபால், கறிக்கும் - கடிக்கும்.

(எ)

தெறித்தெழுந்தொழுகுதெய்வத்தீம்புனலாற்றுத்தண்ணர்
துறைத்தலைக்கிடந்தபச்சைமரகதஞ்சுடர்வமென்மேல்
எறித்தவஞ்சுடரைப்பைம்புல்லென்றுதன்னெருத்தங்கோட்டிக்
கறிப்பநாவனைத்தேனாக்கிக்கதிரிளமுறுவல்காட்டும்.

துறைத்தலை - துறையில், சுடர்வ - ஒளிர்வன.

(அ)

மன்னுபூந்துறையிற்றண்ணீர்மாந்துவான்படருங்காலும்
கொன்னழந்தீற்றப்பேழ்வாய்க்கோட்புலிகவருமென்னாப்
பின்னெழுந்தேகுமாலப்பிறைதுதன்மடந்தைவேட்ட
பொன்னுழைதொடர்ந்துசென்றபுயனிநக்கடவுள்போன்றே.

மாந்துவான் - குடிக்க, என்னா - என்று, பிறைதுதல் மடந்தை - சீதை, பொன்
னுழை - பொன்மான், புயனிநக்கடவுள் - ஸ்ரீராமன்.

(க)

துளிக்கருங்கமஞ்சூற்கொண்டறியில்குளிர்சோலைதாழ்ந்த
நளிச்சினைமறையின்யாங்குநண்ணியதென்றுநேடும்
ஒளிக்கறைமதியிற்றுஞ்சுமோங்கெழிலிளமானென்னப்
பளிக்கறைமுகட்டினேறித்துஞ்சுதல்பரிந்துபார்க்கும்.

கமம் - நிறைவு, சினை - கிளை, நேடும் - தேடுவான்.

(கஉ)

பாந்தளஞ்சேக்கையானைப்பரவுறுபொழுதுநாடும்
வாய்ந்தபூங்கமலக்கையால்வருகவென்றழைக்கும்வந்து
மோந்துதனைமேளிகக்கமுகமலர்மலர்ச்சிகூரும்
வந்தினனெடுக்கும்புல்லுமெழின்மணித்தோளினேந்தும்.

பாந்தளஞ்சேக்கையானை - திருமலை, வந்தினன் - எந்து, (முற்றெச்சம்.)

(கக)

மின்னுழைமருங்குலார்போல்விழித்திடுமிளமான்கன்று
தன்னுழைவளரமலைத்தன்மதிபுரையுந்தக்கோன்
இன்னவாறொழுகியாவியிறந்திடுபொழுதுமான்மேல்
மன்னியநினைவுதன்னாண்மான்னுருவாயினால்.

தன்னுழைவளர - தன்னிடத்திலவளராத்தக.

(கஉ)

தெறிநடைமடமானாகப்பிறந்துமுற்பிறந்தைசேர்ந்த
அறிவுவிட்டகலாதாகவருவியஞ்சாரற்குன்றும்

எறிநிறைநதியுமாடிச்சில்பகலிறப்பத்துஞ்சி
மறையிலங்கிராவின்வழியினிற்றேன்மலற்றான்.

பிறந்தை - பிறப்பு.

(க௩)

முற்றுணர்வுடைமையாலேமுனிவரர்கள்தவாறு
கற்றிலன்செய்யாமுன்னூல்கலைத்திறங்கட்டிலானால்
பற்றிலன்மனத்தில்யாதும்பெகைநட்போடில்லான்
பெற்றிலன்வருந்தியொன்றும்பேசிலனொழுகினுஞல்.

முற்றுணர்வு - சர்வஜ்ஞத்வம், செய்யாமுன்னூல் - வேதம்.

(க௪)

நங்குலத்துதித்ததோன்மனவில்கிலன்மறைமற்றென்னுத்
திங்களிற்கலைகள்வாய்ந்ததெய்வதக்கிழுவரெல்லாம்
தங்களிற்புலம்பிடைத்துதாற்றிளங்கமுருகுழந்த
பைங்கழைக்கும்புவேலிப்பழனநீகாத்தியென்றார்.

பழனம் - வயல்

(க௫)

வினேவினேவின்றிநின்றேன்வேதியர்பணித்தவண்ணம்
நனைவினோபொங்கர்வேலிநளிபுனற்பழனங்காத்தும்
பனைவனைத்தடக்கைவேழம்படர்வரையருவிச்சாரற்
றினேவினோபுனங்கள்காத்துத்தெள்ளிதினொழுகுநாளின்.

நனை - பூவரும்பு, பொங்கர் - சோலை, வேழம் - யானை, படர் - சஞ்சரிக்கிற. ()

அழற்கதிர்ப்பரிதிவெம்மையரசவீற்றிருக்கும்பாலைக்
கிழத்திகொள்பலிக்குவந்துகிடைத்தனனிவனென்றெண்ணூஉத்
தழைத்தெழுமுவகையாலோர்வேட்டுவத்தலைவன்பற்றி
வழித்தனன்குருதிச்சாந்தமலர்த்தொடைகுட்டினுஞல்.

பரிதிவெம்மை - சூரியவெப்பம், பாலைக்கிழத்தி - காளி, எண்ணூஉ - எண்ணி,
குருதிச்சாந்தம் - செஞ்சந்தமம்.

(க௬)

இன்னமுதொழுகுமாலையிளம்பிறைசடிலத்தேந்து
கன்னிமுன்னெய்தக்கன்னிகட்கடைநனலநோக்கி
அன்னவன்மன்னைக்கொல்வானைமைத்தவர்சென்னிநித்த
யின்னுமிழ்ந்திலங்குவாளால்வெய்தினிற்றுணித்துவீழ்த்தான்.

சடிலத்து - சடையில், கனல - எரிய, கொல்வான் - கொல்ல, சென்னி - தலை,
துணித்து - ஓவட்டி.

(க௭)

நிறைந்தபேரொளியைநெஞ்சினிற்றீயுணர்ந்தாயோன்மன்னை
எறிந்திடிவற்றாரொள்வாளேறுபட்டிமந்துளரால்
அறந்தலைமணந்துநின்மவறிவினர்க்கிறுதியெண்ணும்
மறந்தலைமணந்தார்வாழ்தலுண்கொன்மதிக்குங்காலே.

நிற்றீ - நிறுத்தி; வாளேறுபட்டு - வாளாலெறியப்பட்டு, தலைமணந்து - கூடி.

உரனுடையொருவனிவ்வாரொழுகுநாளொலிநீர்வேலி

, இருநிலவலயங்காக்கும்ரகுணனென்னுமேந்தல்

பரதன் சரித்திரமுத்தவத்தியாயம்.

கஅக

மருளறுஞ்நமெய்தமாமணிச்சிவிகைபூர்ந்து

கருணைபாய்கமலச்செங்கட்கபிலனதிருக்கைசெல்வான்

உரனுடையொருவன் - பரதன்; நிலவலயம் - பூமண்டலம்.

(உ௦)

முனிவொடுவிழைவிலானமுழுமக்கள்வலி திறப்பற்றிப்

புனைமணிச்சிவிகையாங்குப்பொறுக்கெனப்பொறுத்தலோடும்

இனிதினிற்பொறுத்தியென்னையினேத்திருந்தாய்கொலென்னக்

கனியிதழ்விண்கூறுக்கட்டுரைகழறுவற்றான்

முழுமக்கள் - கீழ்மக்கள், பெறுத்தலோடும் - சுமத்தலோடும்.

(உ௧)

இனேத்தலும்பெருத்தறனுமயாக்கையின்குணமற்றன்றே

கிளத்திடினாயிர்க்குமுண்டேயென்னலங்கடடவேந்தன்

உளத்தினிணடுக்கமெய்ப்பிழர்நிலின்றிழிந்துவல்லே

அளித்திடல்வேண்டுமென்றாவமலனேத்தொழுதுசொல்வான்.

கிளத்திடின - சொல்லின், உண்டே - உண்டோ, உள்தி - சிவிகை.

(உ௨)

இந்தனத்தழலின்வெம்மையியைத்தவெம்பதலைநீருள்

வெந்திடுமரிசிபோலமிடையும்வெவ்விடம்பையாலே

நொந்திடுமாக்கையுற்றதவலருந்தாபமெல்லாம்

நந்தலிலுயிர்க்குண்டென்றேநாடுமென்னுள்ளமையா.

இந்தனம் - விதகு, பதலை - பாத்திரம்.

(உ௩)

ஆரைநீபொறுத்தல்வேண்டுமறிந்திலனளியேன்மையல்

வேரெறிந்தசுற்றிமெய்ம்மைவிரித்திடல்வேண்டுமென்ன

மூரல்கொணமுத்ததனாகிமுழுவதுமுணர்ந்ததூயோன்

தேரருமறைகளைல்லாதெள்ளிநிறெறிக்கலுற்றான்.

மையல் - மயக்கம், வேரெறிந்து - வேர்களைந்து.

(உ௪)

தாளிணைபொறுத்துநின்றநழைத்ததேதார்மார்புமார்பு

தோளிணைபொறுத்ததேந்ததேதாளிணைசுடர்ந்தாரின்னும

வாளுடையரசனென்னவருபொருள்பொறுத்தமற்றென்

கோளுமீங்கிவ்வெல்லாங்குறிக்கின்மண்ணாகுமன்றே.

தாளிணை - இரண்கொல்கள், கோள் - துன்பம்.

(உ௫)

கலிவிருத்தம்.

வியப்புதுமனலினுல்வெதுப்புநீருளும்

செயிர்ப்பதுவானையத்தீச்சுடாதுபோல்

நயப்புதுமனத்தினைநண்ணுதாபத்தீ

உயிர்க்கிலையறிந்தவருணருங்காலையே.

தாபத்தீ - முத்தாபநெருப்பு.

(உ௬)

திரியொடுநெய்செறிவுற்றசெஞ்சுடர்

எரிதருங்கிருதுவுற்றிலங்குமாறுபோல்

விரியுமுக்குணத்தொடுமேவின்மாமனம்
உரைதருபிறவியையொழிப்பதில்லையே.

கிருது - நெய்.

(௨௭)

பன்னுமுற்பிறந்தையிற்றிரதனென்னயான்
இந்நிலம்புரந்திடரகற்றியாவும்விட்
னென்னியதவத்தொடுமொழுநாளிளேர்
கன்னிமாணுழைமனங்கலந்திறத்தலான்.

முற்பிறந்தை - முற்பிறப்பு, கன்னிமான் - மான்கன்று.

(௨௮)

அவ்வுழையுருவமுமடைந்துவிட்டபின்
இவ்வுருவெடுத்தனனின்னமொன்றினும்
கவ்வைசெய்மனங்கதுவாதுநின்றனன்
செவ்வியோய்பவக்கடற்செலவுமாற்றியே.

உழையுருவம் - மாணுருவம், கதுவாது - பற்றாது.

(௨௯)

சீலமுற்றுயர்த்தவர்ச்சேரின்வீடுறும்
மாலையுற்றறிவிலார்மருங்கடைந்திடின்
வேலையுற்றலேதரும்பென்னவெம்பவக்
கோலமுற்றிறத்திறத்துழல்கூடுமால்.

சீலம் - நல்லொழுக்கம், மாலே - மயக்கத்தை.

(௩௦)

இடையுறுமென்பினைநரம்பினுர்த்திடாப்
புடையுறுமிதைச்சியாற்பொறித்துபோக்கற
மிடைதருதோலினுவேயப்பட்டதோர்
உடலினையானவரைக்கலொண் ணுமோ.

நரம்பின் - நரம்பினால், ஆர்த்திடா - கட்டி, வேயப்பட்டது - மூடப்பட்டது. ()

பண்ணுறுகருமத்தாற்பவக்கடற்கரை
நண்ணுவனெனநயந்திருத்தல்வாழ்
எண்ணறுபுலிமிடைந்நியல்வெங்கானகம்
கண்ணைலான்கடக்குதல்கருதல்போலுமே.

மிடைந்து - நெருங்கி.

(௩௨)

*கீட்டினிற்கலந்துறைவிலங்குகானலை
ஆட்டுதெண்டிரையருநீர்தாமென
வேட்டுறுமாறுபோல்விடயவிற்பமே
நாட்டமுற்றறிவிலார்நலிவருள்ளமே.

விலங்கு - மிருகம், கானலை - கன்னற்சலத்தை, வேட்டு - விரும்பி.

(௩.௩.)

பொன்னினவீழைந்துழைப்புகுந்துவாவார்
மூன்னியகுளிரநனிமாற்றுவோமெனத்

பரதன்சரித்திர முரைத்தவத்தியாயம்.

கஅக

துன்னுவெங்கானழறுலங்குவாய்நரி
தன்னுவெங்கனலெனச்சார்தல்போலுமே.

நனி - மிகுதியாக, மாற்றுலோம் - ஒழித்துக்கொள்வோம்.

(௩௪)

வருஞ்சுரத்தனின்வழிவழுவிதேகுழிப்
பொருந்திவெங்கரிவரப்புலம்புவாரென
அரும்பிணிக்குழிவிழுந்தழுந்திக்கூற்றுவன்
விரைந்துகண்ணெதிருறவெருவாரேரா.

சுரம் - பாலைநிலம், கரி - யானை.

(௩௫)

பறவைவெம்பசியினிற்பழுத்தகாட்டகத்
துறையுமுள்ளிலவையுற்றுணங்குமாறுபோல்
நெறிதவிருலுத்தர்தநீன்கடைத்தலை
அறிவிலாடைந்தடைந்தழுங்குவார்களால்.

முள்ளிலவை - முள்ளிலவமாத்தை.

(௩௬)

தீட்டரும்பழமறைச்சென்னிமேலுறச்
சூட்டியமால்பதத்துணைநினைக்கிலார்
வீட்டருமிடரிருள்விரிந்தவெற்பவக்
காட்டினையெங்ஙனங்கடக்கவல்லரோ.

மறைச்சென்னி - வேதமுடி.

(௩௭)

கருதுசேயன்னைகாதலியிப்பாருளோர்
பொருவருந்தாநைநிழ்தல்வனாயகன்
அரசனென்றறையநீயடைசல்போலொரு
பிரமமேமாயையிற்பேர்கள்பெற்றதே.

சேய் - குழந்தை, காதலி - மனைவி.

(௩௮)

ஈனாலகிடாறவினிதுகொண்டீ
யானெனுஞ்செருக்கிஹோகமாதியாம்
காணுறையும்குழங்குநுதிங்கற
ஊனமின்ஞானமாமுலகுங்கோடியால்.

இராகம் - விருப்பு.

(௩௯)

என்றனனுரைத்தலுமிறைஞ்சிவேந்தனும்
சென்றனன்பாற்கடற்சேர்ப்பன்பூங்கழல்
மன்றலந்தாமரைமனத்துணுடினன்
வென்றனன்வல்வினைவீடுற்றானரோ.

பாற்கடற்சேர்ப்பன் - பாற்கடற்றுறைவன், (திருமால்).

(௪௦)

பரவைமானிலம்புகழ்பரதன்காதலன்
உரைதருமிடபெனத்தொழுகுசீலவான்

சொரிமதுமலர்த்தொடைச்சுமதிபெற்றசேய்
தெரிபுகழ்புனைதருதேவதாசித்தே.

பரவை - கடல்.

(சக)

அன்னவனளித்தசேயடையலார்தினம்
சென்னியின்வணங்குதாட்டேவத்தியும்மனன்
என்னுமம்மன்னவனின்மறைந்தனும்
பன்னுசீர்சேர்பரமேட்டியென்பவே.

அடையலார் - பகைவர்.

(சஉ)

ஆங்கவன்பிரதிகஞ்சுமைந்தனைத்
சீங்கறவுயர்த்தனன்செப்புமின்னவன்
புங்கழற்பிரதிகத்தாவைப்பூச்சனன்
சங்கிவன்மதலைபுமன்னென்றேத்தவார்.

உயிர்த்தனன் - பெற்றான், எத்துவார் - புகழ்வார்.

(சங.)

உரைத்தவம்மன்னவனுத்துகீதனும்
வரைத்தடம்புயனருண்மரபின்வாரிசுழ்
தரைத்தலத்துயர்கடன்னுயிரென்றெண்ணுபு
நிரைத்ததார்க்கயனெனநிகழ்த்துமவேந்தனே.

வாரி - கடல், எண்ணுபு - எண்ணி.

(சச)

யானெனதெனுஞ்செருக்ககற்றியாவையும்
தானெனக்கருதியித்தரணிகாத்துயர்
வானவர்மகிழ்தரமகங்களாற்றினன்
உனமில்வன்புகழ்யாவிரோதுவார்.

செருக்கு - மயக்கம், தரணி - பூமி.

(சரு)

இத்திறம்புரிகயனிநிதின்றசேய்
சைத்திராதனெனச்சாற்றுமானவேல்
வித்தகனளித்தனன்விளங்குபைங்கதிர்
தத்தெழிற்பூணணிசாமுராட்டுவே.

மானவேல் - பெருமையுள்ளவேல், வித்தகன் - ஞானி.

(சக)

அடையலர்வணங்குமவ்வரசனல்கிய
மடலவிழ்பூந்தொடைமீசிபெற்றனன்
விடலருமன்புடைவிந்துமானெனும்
கடலெனுந்தானையக்கலைவல்லானையே.

அடையலர் - பகைவர்.

(சஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சாற்றியவிந்துமானுன்றத்தனன்மதுவென்போனை
மாற்றருட்புகழ்விரிக்குமதுவினிதளித்ததோன்றல்

நாவலந்தீவின்வளனுரைத்தவத்தியாயம்.

கஅரு

வேற்றி நல்படைத்தவீரவிரதனும்வேந்தனனேனான்
வற்றமன்னியுவென்றே துமிதையினையினிதினீன்றான்.

தந்தனன் - பெற்றான்.

(சஅ)

உரைகொண்மன்னியுவாம்வேந்தனுயிர்த்தமாண்சிறுவன்வெள்வேல்
மருவியபசுந்தார்வேயும்புவனெனுமன்னனேனான்
தரைபுகழ் துவட்டாவென்பான்சாற்றுது துவட்டாமைந்தன்
விரசனென்றெவரும்போற்றவிளங்கியவேந்தன்மாதோ.

மாண் - பெருமை.

(சக)

வரமிசுபுதல்வர்ப்பெற்றுமனுமகன்மரபைநாளும்
விரசனென்றுரைக்கும்வேந்தன்விளக்கினான்விளம்புமிந்தப்
பரதனற்காதைகேட்போர்பகருவோர்படர்வார்முத்தி
அரசுவென்றுரைத்தான்மிக்கவருந்தவமுனிவன்மமா.

படர்வார் - செல்லுவார்.

(ரு0)

பரதன் சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-சகஉ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மு ன் ற வ து.

நாவலந்தீவின்வளனுரைத்தவத்தியாயம்

கலிவிருத்தம்.

ஆழியொன்றுருட்டிவாளரசர்போற்றுவ
கேழிரும்பொழின்முதலேழிரண்டையும்
குழிவெங்களிற்றென்சொன்மியாவென
வாழுந்தவமுனிவழங்குவானரோ.

ஆழியொன்றுருட்டி - ஒற்றைச்சக்கராஞ்செலுத்தி, பொழில் - உலகம், குழி-முக
படாம், சொன்மியா - சொல்லும்.

(க)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

குடகன்முதலாக்குணகடல்காறுங்குலவுமோரிலக்கம்யோசனையா
வடகடன்முதலாத்தென்கடல்வரையும்வகுக்குமவிலக்கம்யோசனையாக்
கடல்புடைகுழுவட்டமாயொன்பான்கண்டமக்கமலமென்பொகுட்டின்
நடுவுறையேருவெனும்வரையுடைத்தாய்நாவலந்தீவாயத்திடுமே.

குடகன் - குடகமலை, குணகடல் - கீழ்கடல், ஒன்பான்கண்டம் - நவகண்டம்,
பொகுட்டு - கர்ணிகை.

(உ)

க அசு

ஐந் தாங்கந் தம்.

பொன்னெடுவரையின்றெற்கிடைவிட்டுப்பொலிதருநிடதவெற்பிலகும்
மின்னெழிலேமகூடவெற்பிமயமெனும்வரைமூன்றுமாலிகைபோல்
பன்னியமேல்கீழ்கட லுறநீண்பெகர்வரையொன்றினுக்கொன்று
மன்னியநீளம்வரவரக்குறைந்துவருடநல்வரம்பெனப்படுமால்.

மாலிகை - மாலே.

(௩)

சாற்றியமேருவரையினில்வடக்கட்டயங்குறுநீலமொண்சுவேதம்
போற்றுதுகிருங்கமென்னுமோர்வெற்பும்புகலிருட்கட லுறநீண்டு
தோற்றியநீளமொன்றினுக்கொன்றுசொன்முறைகுறைந்துமயிருமூன்
ருற்றல்சேர்வரையுமையோசனையிரண்டாமாயிரமுயர்ந்தகன்றிடுமே.

வடக்கண் - வடதிசையில், இருட்கடல் - பெரும்புறக்கடல்.

(௪)

மேருவின்கீழ்ப்பான்மாலியவானுமேற்றிசைகந்தமாதனமும்
சேருமுப்பானாலாயிரமெனவேதிகமூமையோசனைகடென்வடக்கா
வொருநீண்டு சிடதநீலத்தையினிதுமுட்டியேகிடக்கும்
ஒரிருவரையுமையோசனையிரண்டாமாயிரமுயர்ந்தகன்றிடுமால்.

முப்பானால் - முப்பத்துநான்கு, இருவரையும் - இரண்டுமேல்களும்.

(௫)

நீலநீண்டிதமாலியவான்முன்னிகழ்க்குநற்கந்தமாதனமாம்
நாலெனும்வரைக்குமுட்படநிரவிரவிலவடவரையினுற்றிகைக்கும்
கோலமாரொவ்வோர் திசையினுக்கொன்பானுயிரங்கூறும்மையோசனையாய்
எனும்வ்வரைகுழந்திலங்கினாவிதமெனும்பெயர்வருடமொன்றுறுமே.

நீலம் - நீலகிரி, நவில் - சொல்லப்பட்ட.

(௬)

பொன்னிறமாயகந்தமாதனமாப்புக்வ்வரைதனக்குமேற்காகிப்
பன்னுமேல்கடற்குக்கீழ்த்திசையாகிப்பளகறுநீலமால்வரைக்கு
மன்னியதெனதுநிடதமால்வரைக்குமருவியவடாதெனலாகித்
துன்னியகேதுமாலமென்றெவருஞ்சொலத்தருவருடம்வாய்த்திடுமே.

பளகு - குற்றம்.

(௭)

பகர்வுறுகேதுமாலமாம்வருடம்பளகறக்கிழக்குமேற்காக
அகலுமுப்பானோராயிரமென்னவறைதருமையோசனையைதாத்
திகமுமுப்பானாலாயிரமென்னச்செப்பும்மையோசனைகடென்வடக்காத்
தகைபெறநூன்றும்விளங்குமென்றுரைப்பர்சாற்றுநன் னூற்பொருடெரிப்பார்.

ஐதா - அழகாக, தகைபெற - மழகாக.

(௮)

கூறுமாலியவான்வரைக்குநேர்க்கிழக்காக்குணகடறனக்குமேக்காகி
வீறுயர்நீலவரைக்குநற்றெற்காவிலங்கியநிடதத்தின்வடக்கா
ஈறிலாவளஞ்சேர்கேதுமாலம்போலிசைக்குறுமளவினதாகிப்
பாறுசேர்வேலாய்பரக்குமவ்வருடம்பத்திராச்சுவமெனப்படுமே.

மேக்கு - மேற்கு, பாறு - பருந்து.

(௯)

நாவலந்தீவின்வள னுரைத்தவத்தியாயம்.

க்அள்

வின் னுயர்நீலவரைக்குநல்வடக்குவிளங்கியசவேதமால்வரைக்கு
நண் னுதெற்கொன்பா னுயிரமென்னநவின் றிடும்யோசனையகன்றே
எண் னுறுமேல்கீழ்ப்பரவைநீர்நீண்டங்கியங்கும்வ்வுருடத்தையெவரும்
புண்ணியம்புரிந்தோர்பொருத்திரம்மிகமாப்புக லுவிரினிதெடுத்தன்றே.

பரவை - கடல்.

(க்0)

நிகரிலாச்சவேதவரைக்குநேர்வடக்காநிகழ்த்தியசிருங்கத் தின்றெற்காத்
தகைபெறுமொன்பா னுயிரமென்னச்சாற்றியயோசனையகன்று
புக லுமேல்கீழ்பாற்புணரிநீண்டங்கட்பொருத்து அம்புகழ்வருடத்தை
இகலிலாவளஞ்சேரி ரண்மயவருடமெனப்பெயரியம்புவரன்றே.

புணரி - கடல்.

(க்க)

வா னுயர்சிருங்கவரைக்குநேர்வடக்காவாரி திக்கிசைத்திடுதெற்காக்
கூ னுடைப்பிறையின்வடிவமதொத்துக்கூறி ருட்கட லுறநீண்டங்
கூனமினடுவொன்பான்சகத்திரமாமோசனையகன்று லுவருடம்
தேனியிந்தொடையாயுத்தரகுருவாந்தீங்க லுவருடமென் னுரைப்பார்.

வாரிதி - கடல், கூன் - வளைவு, தேன் - வண்டு.

(க்உ)

கெடலருமேருவரைக்கிடைவிட்டுக்கிளரொளிபரந்ததென்றிசைசேர்
நிடதவெற்பினுக்குத்தெனதெனலாகிகழ்த்தியவேமகூடத்தின்
வடதிசைத்தாகியோசனையொன்பான்மருவியவாயிரமகன்று
கடலிருகரையும்வரம்பெனநீண்டுகருதரிவருடம்வாய்த்திடுமே.

கெடலரு - அழிவற்ற, நிகழ்த்திய - சொல்லப்பட்ட.

(க்ங)

ஏமகூடத்தின்றென்றிசைத்தாகியிமயத்தின்வடக்கணல்வருடம்
தாமமேபோலக்கட லுறநீண்டுசாற்றரிவருடத்தினகன்று
நாமமுமெழில்சேர்கிம்புருடப்பேர்நண் னுறுமதனதுதெற்றுத்
தேமலர்த்தொடையாய்பாரதவருடஞ்சிறக்குமாங்கதனியல்புரைப்பாம்.

தாமமேபோல - மாலைபோல.

(க்ச)

இமையநற்றெற்காயோசனையொன்பானென் னுமாயிரநடுவகன்று
சுமைதருமுவரிமுத்திசைசூழ்த்துலங்கியசிலைவடிவாகி
அமைவுறுமிமயவடதிசைநாண்போலமையவப்பாரதவருடம்
சுமைவுறுகருமபூமியென்றெவகுஞ்சாற்றநன்கிலங்குவதன்றே.

உவரி - கடல்.

(க்ரு)

கலிநிலைத்துறை.

சீரினா லுயர்க திர்சுழல்வடதிசையெனவே
பாரி னாற்றிசையிடத்துறைபவர்களும்பகர
ஏருலாவிளாவி ரத்தினடுவியைந்திருக்கும்
மேருமால்வரைவியனவிற்தெனவிரிக்கின்.

இற்றென - இத்தன்மைத்தென்று.

(க்சு)

ஈரெண்ணுயிரம்யோசனைபுவியகத்தாழந்தே
ஒருமவ்வடிமேற்பருத்தும்பர்களாலும்
சேருமென்பதினுயிரம்யோசனை திகழ்ந்தே
ஆருமுச்சியவ்வடியினுக்கிரட்டியாயகலும்.

உம்பர்கள் - தேவர்கள்.

(௧௭)

சுற்றுமம்மளவுரைக்குறினடியுறுஞ்சுற்றுக்
குற்றமின்றியாறெட்டெனுமாயிரங்குலவ
உற்றயோசனையுறுமிதனிரட்டியாயொளிரும்
வெற்றிவேலவவிளங்கியவிசிதலைச்சுற்றே.

குலவ - விளங்க.

(௧௮)

வயங்குமேருவின்கீட்டிசைமைந்தாமலையும்
தயங்குமம்மலேமலுறைதனிக்கொடியெனவே
பயங்கொண்மாவெனப்பகர்தருபாரைமாமரனும்
நயங்கொணந்தனவனமுநன்பாலெனுமடுவும்.

வயங்கும் - தயங்கும் - விளங்குகிற.

(௧௯)

விளங்குமேருவின்றென்றிசைமேருமந்தரமும்
கிளர்ந்தீவுதன்வண்ணெயரேபெறக்கெழுமி
வளங்கொணவனுஞ்சயித்திராதமெனும்வனமும்
துளங்குநீலமதுவெனச்சொலப்படுகுகளையும்.

கெழுமி - பொருந்தி.

(௨௦)

சொன்னமேருவின்கீற்றிசைசுபாரிசமலையும்
அன்னவெற்பின்மேலமர்தருமலர்ச்சினைக்கடம்பும்
மன்னுநல்வளஞ்சேர்வயிப்பிரசமாவனமும்
கன்னலின்சவைச்சாறுநேர்கடிகழ்சுகளையும்.

கிளை - கிளை, கன்னலின்சவை - கரும்பின்சவை.

(௨௧)

வளைபொலங்கிரிவடக்கினிற்ருமுதமென்வரையும்
பனிவரும்பலபலந்தருபணைப்பமுமரனும்
கனிபடுந்திருச்சருவதோபத்திரக்காவும்
புனிதநீர்நிறைவாவியும்பொருந்தியங்கிருக்கும்.

பொலங்கிரி - பொன்மலை, பலம் - கனி.

(௨௨)

உரைத்தநாற்றிசைமலைகளுமேருவென்றுணைக்கும்
வரைக்குவீறுசேருந்ருகால்பொன்றுவானவரும்
அருத்திகூரிளாவிரதத்தினமர்ந்திடுமுயரம்
பொருத்துமோர்தினுயிரம்யோசனைபுகல.

அருத்தி - ஆசை, கூர் - மிகுந்த.

(௨௩)

நாவலர் தீவின்வள னுரைத்தவத்தியாயம்.

க்அக

நாற்றிசைக்க னுநவின் தவம்மலைகளின் னுந்
ஆற்றல்சேருநான்மரங்களுமாயிரத்தொருநூ
தேற்றயோசனையுயர்ந்து நூரேசனையென்னத்
தோற்றுசீர்விடபங்களுஞ்சூழ்வுறத்தோன்றும்.

தோற்று - காணப்படுகிற.

(௨௪)

காந்துபன்மணிமந்தரமலையின்மாங்கனிகள்
வேந்தவெற்புறைகுவடெனவீழ்பழச்சாறங்
கேந்துவார்திரைச்சோணிதயாநெனவொழுகும்
மாந்துவோருயிர்ப்பையிரண்டோசனைமணப்ப.

காந்து - ஒளிசெய்கிற, மாந்துவோர் - குடிப்பவர்.

(௨௫)

பட்டமார்தருமாகரியளவெனப்பருத்துக்
கொட்டைதுண்ணியநாவலின்கொழுங்கனிச்சாறு
பெட்டசம்புமாந்தியெனவலங்கொடுபெருகி
உட்டெளிந்துபான்மேருவைச்சுலாயினிதோடும்.

பட்டம் - முகபடாம், மாகரி - பெரியயானை, சுலாய் - சூழ்ந்து.

(௨௬)

அதிருமப்புனலருந்தினரருங்கரையசம்பு
ததையும்வெங்கதிர்காற்றுறுவுலர்ந்துந்சாம்பு
நதமெனும்பொனாங்கதினணிபுனைநலத்தோர்
இதமில்வெம்பினிநனாதிரையற்றினிதிருப்பார்.

இதமில் - இன்பமில்லாத.

(௨௭)

திகழுமேருவின்மேற்கிளாவிரதந்திற்செர்ந்த
தகைசெய்நீள்கடம்புறம்புழைசார்ந்ததண்டேறல்
அகலுமாநெனவழிந்திடுமாங்கருந்தினர்கள்
பகருயிர்ப்புநூரேசனையிடம்பரிமளிப்பர்.

தேறல் - தேன், தகை - அழகு.

(௨௮)

வழங்குமேருவின்வடதிசைவழுத்திடுவடத்தின்
பழங்கொணீள்பெரும்பண்தொறும்பாறயிர்மதுநெய்
மொழிந்தபூண்டுகில்சயனமேமுதலியகொளற்குத்
தழங்குவார்திரையாநெனச்சார்ந்திழிந்திடுமால்.

வடத்தின் - ஆலமரத்தின், பணை - கிளை, தழங்கு - சத்திக்கிற.

(௨௯)

புலங்கொள்சங்கம்வைகங்கதம்பொருத்தியநாகம்
நலங்கொணரதமுதலியநல்வனாக்குலங்கள்
துலங்குமேருவின்சுற்றிலங்கமுழுமாத்றுகடர்ந்
திலங்குநற்பெர்குட்டருகுசூழ்கேசரமெனவே.

சுழுமும் - பொருந்தும், துகள் - குற்றம், கேசரம் - பூந்தாது.

(௩௦)

தேவகூடமேமுதலியவெண்வனாதிகழ்ந்து
தாவிலோர் திசைக்கிரண்டிரண்டாகவேசார்ந்து
பூவின்மேவியமேருவினற்றிசைபொருந்தும்
பாவகன்றனைத்தருப்பைசூழ்ந்திடும்பரிசெனவே

எண்வரை - அஷ்டகுலபர்வதங்கள். பாவகன் - அக்கினிதேவன். (நக)

தண்ணருங்கமலத்துறைதலைவனுள்ளிரும்பும்
எண்ணரும்புகழ்மாயனுமீசனுமிருப்பக்
கண்ணகன்றிருக்கடிநகரிரண்டெழில்கலந்து
விண்ணுயர்ந்தவம்மேருவின்முகட்டின்மீவிளங்கும்.

கமலத்துறைதலைவன் - பிரமன், மீ - மேல். (நஉ)

உச்சியிற் பதினாயிரம்யோசனையுடைத்தாய்
வச்சிரப்படைவாசவன்முதற்றிசைப்பாலர்
இச்சைகூர்ந்துறையெண்பதிசூழவாங்கிருக்கும்
முச்சகந்தருமுளரிமேன்முதலுறைநகரம்.

முச்சகந்தரும் - மூவுலகங்களையும் படைக்கிற, முளரிமேல்முதல் - தாமரைமலரின்மேலுறைகின்ற முதற்பொருள். (நஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பாயகடனிமளந்தபசும்புயனீள்விசம்புருவவெடுத்தபொற்றான்
சேயுயருமுதண்டமுகடுடையப்பார்த்தலைக்குந்தெய்வகன்னீர்
ஆயிரமாயிரம்பருவஞ்சென்றொழியவதிர்ந்தொழுகியலரினமேலான்
மேயபொலங்கிரிககரினமிசைவீழ்ந்துநாற்றிசையும்விரியுமாதோ.

பாய - பரவிய, பசும்புயல் - திருமால், அலரினமேலான் - பிரமன். (நச)

சுடர்செய்வமணிமுடிசொருவன்முதலோர்புகழ்த் துனைவினைய்தி
வடவனாயின்மிசைக்கழுமிவந்தொழுகுமாநதிசக்குசையென்றேறத்
கெடலருஞ்சீர்வாய்ந்துறையுங்கேதுமால்த்தினிதுகெழுமிமுத்தீன்
குடவளைகண்மிகுமூலங்குடகடலினீரோடும்போய்க்குடமன்றே.

துனைவின் - விரைவாக, கழுமி - பொருந்தி, குடவளை - குடம்போலும்சங்கு, மூலம் - சத்திக்கிற. (நரு)

விரிகதிர்சேர்பொலங்குடுமிமேருவில்வந்தப்புறம்போய்விளங்குநீலம்
சொரிகிரணநவமணிசேர்சுவேதமருஞ்சிருங்கமெனச்சொல்லுநல்ல
பருமுவனாகீண்டொழுகிப்பத்தினாயென்பேர்படைத்தபழநில்கங்க
குருவருடந்தனைமேவிக்கோதிவடகடல்கிழித்துக்குலவுமன்றே.

பொலங்குடுமி - பொற்சிகரம், கீண்டு - கிழித்து. (நசு)

மீதுயர்விண்ணவர்தாட்டின்விகைமழுங்கற்பகத்தின்விளங்குசெம்பொன்
போதினெடுவடவனாயிற்போந்திழிந்துமாலியவான்பொருப்பைக்கீண்டு

சோதிவமணிவரன்றித் துலங்குபத்திராச்சுவத்தைத்துன்னுங்கங்கை
சீதையெனும்பெயரினதாய்ச்சிறந்தகுணகடலொழுதித்திகழுநீர்த்தால்.

லீரை - வாசனை, போதினொடு - மலர்களுளோடு, வரன்றி - வாரி,

(௩௭)

கொன்னொழுநேமிமுகில்குறையழந்துளவொடுபொற்குன்றின்வீழ்ந்து
பொன்னொழுநிடதவரைபுகலேமகூடவ்வாயிமயமென்னும்
மின்னொழுமணிவரைகீண்டலகந்தையெனும்பெயரினமேவுங்கங்கை
தென்னொழுபுரதகண்டஞ்சேர்ந்து திகழ்தென்கடல்போய்ச்சிறக்குமன்றே.

கொன் - அச்சம், நேமிமுகில் - திருமால்.

(௩௮)

கலிநிலைத்துறை.

சாற்றுங்கங்கையெனத்திடைநினைக்கினுந்தனிப்பேர்
போற்றிநின்றழிப்பராயினுங்காணிணும்பொருந்தி
ஏற்றமாயவநீரிடைமூழ்கினுமியையும்
பேற்றையார்குணிப்பாரவர்முத்தியேபெறுவார்.

நின்றழி - நின்றவிடத்தில், பராயினும் - அடுத்தாலும்.

(௩௯)

கங்கையாற்றிடைத்தங்குலப்பிதிர்களைக்கருதி
அங்கையாற்றருப்பணமுவந்தொருமுறையாற்றின்
பங்கமாநகத்துமுற்படினமக்குலத்தோர்
செங்கண்மால்பதஞ்சேர்குவெரன் னுதறிண்ணம்

ஆற்றின் - செய்தால், திண்ணம் - நிச்சயம்.

(௪௦)

நீக்குகின்றநல்லறத்தினராய்ப்பழிநிரப்பும்
தீக்கொடுத்தொழில்செய்துஞ்ஞருமிற்றந்திற்சிறிதா
ஆக்கையென்பொருவகையினால்வருகங்கையடையின்
ஊக்கமுற்றவரும்பரதமுலகுபுக்குறைவார்.

நீக்குகின்ற நல்லறத்தினர் - பாவிகள், செய்துஞ்ஞரும் - செய்வோரும், ஆக்கையென்பு - உடம்பெலும்பு.

(௪௧)

இறந்துளோர்களுங்கங்கையெனலும்புறினிமையோர்
உறைந்தநாட்டுறைவாரெனினுயிரொழிவதன்முன்
நிறைந்தவன்பொடுகங்கையிற்சென்றுநீராட்சி
சிறந்துளோரெனினவர்பெறும்பேற்றையார்தெரிப்பார்.

இமையோர் உறைந்தநாடு - சுலர்க்கலோகம்.

(௪௨)

உரைசெய்பாரதவருடம்வீட்டொழிந்தநல்வருடம்
பொருவிலெட்டையும்போகமார்பூமியென்றுரைப்பார்
வருடமெட்டினும்வதிபவராயினவழங்கின்
புருவமோர்பதினயிரம்பளகற்ப்பல்கும்.

பளகு - குற்றம்.

(௪௩)

தந்தியாயிரம்பத்துறுந்தருக்கினராகிக்
கந்தவார்குழலியரொடுகலவியிற்களித்து
மைந்தேனொருவனிறையைமணந்திடப்பெறுவர்
எந்தநாளுமாங்கிரண்டெனுமுழிபோன்றிருக்கும்.

தந்தி - யானே.

(௪௪)

ஒங்குசீர்பெறுமொன்பதுவருடத்துமுருவோ
டாங்குவாழ்குநர்வழுத்தவானருள்புரிந்துறையும்
தேங்கமழந்ததாரச்செப்பிளவனமுலைசுமந்து
வாங்குதுண்ணிடைமலர்மகன்மணந்துறைமார்பன்.

மலர்மகன் மணந்துறைமார்பன் - திருமால்.

(௪௫)

இலகுமேருவின்குணக்கிளாவிதத்தினெழில்சேர்
அலர்செய்ப்பூங்குழலரம்பையரளப்பிலர்குழ
மலைமடந்தேசர்மதியணிசடையிளேன்வணங்க
உலகெலாந்தருமுந்தியானந்தனென்றுறைவான்.

அளப்பிலர் - அளவற்றவர்.

(௪௬)

கமலைமேவுமால்லைவெனுமந்தனைவணங்கி
அமலவீசன்வாழ்வழியாடவரணுகின்
தமரவண்டுறைகருங்குழந்தையலராக
உமைவழங்கியசாபமுண்டொக்குதுமினியால்,

மால்கலை - விஷ்ணுவினமிசம், தமரம் - ஒலி.

(௪௭)

இயக்கர்வானவர்முதலியயாவரும்வணங்கி
மயக்கநீக்கியாள்வாயெனமகிழ்ந்தருளாளும்
பயக்குமாயவன்பத்திராச்சுவத்தினிலுறைவோன்
அயக்கிரீவனென்றன்பொடுமேத்தவாங்கமர்வான்.

அருள்நாளும் பயக்கும் - நான்தோறும் அருள்செய்வன்.

(௪௮)

ஏமமார்தருமேந்திவனமுலையெழில்சேர்
தாமவார்குழன்மலர்மகனாவப்பொடுதழுவச்
சேமமார்தருகேதுமால்த்தினிற்றிருமால்
காமதேவனென்றேத்திடக்கருணைசெய்துறைவான்.

ஏமம் - இன்பம்.

(௪௯)

தேனுலாந்தொடையம்மிகன்முதலினோர்சேர்ந்து
வானளாவியகடையகவாரிதிரீரின்
பானிலாமருப்பேந்தினைபாரொனப்பரவ
மீனமாயிரம்மிகவருடத்தின்மால்விளங்கும்.

வாரிதி - ரடல்.

(௫௦)

நாவலந்தீவின்வளனுரைத்தவத்தியாயம்.

ககூந

முரனுடைச்சராசரங்களினிறைந்துறைமுதலென்
றுரனுடைத்திருவிரண்மயன்முதலினோருரைப்பத்
திரண்மணிப்பெருவரைநிகர்கமடமாய்த்திருமால்
இரண்மயப்பெயரெய்தியவருடம்வீற்றிருப்பான்.

முரண் - வலி, கமடம் - ஆமை.

(௧௧)

பராகமொன்றெனப்பாதலத்தெனைமருப்பேந்தி
அராகமேல்கொளவைத்தனையெனப்புலியணங்காங்
கிராகமோடுறைபவரொடுமினிதுவந்தேத்த
வராகமூர்த்தியாயுத்தரகுருவின்மால்வடிபும்.

பராகம் - துகள், மருப்பு - கொம்பு, அராகம் - அவா, இராகம் - அன்பு.

(௧௨)

ஒளிகொள்வச்சிரப்படைநிகருகிரவென்றொழியாக்
களிகொணஞ்சொடுகனகண்மாமதலைநின்றேத்தத்
துளவுகுமொல்சொல்லரிவருத்திற்றுலங்கும்
நளினமாதுசேர்நரசிங்கமாகவீற்றிருக்கும்.

உகிர - நகமுள்ளவனே, கனகன் - மாமதலை - பிரகலாதாபுவான்.

(௧௩)

கேடில்கிம்புருடத்தினிற்கெழுமினரோடும்
ஆடன்மேவனுமானடிவணங்கிடவழர்வான்
வாடுறுண்ணிடைச்சீகையென்பாண்மருங்கிருப்ப
நீடுவெஞ்சிலையிராமென்பெயரொடுநெடியோன்.

ஆடல் - வெற்றி

(௧௪)

வாரதட்கலைவனைதருமாதவர்க்கெழில்வீ
டாதரத்திறமுரைத்தளியீரோனவமுத்து
நாரதற்கருணரன்சொரூராயணனெஹமால்
பாரதப்பெயர்பகர்வருத்தின்வீற்றிருக்கும்.

அதட்கலை - தோலாடை, வனைதரும் - உடுக்கின்ற, அளியீர் - காத்தருள்வீர்,
வழுத்தும் - துதிக்கிற.

(௧௫)

கங்கைகாவிரிகன்னிதென்பொருரைகாளிந்தி
துங்கபத்திரைமுதலியமாநதிதுவன்றி
மங்குல்கண்படுமலயமால்வரைமுதல்வரைகள்
பொங்குபாரதவருத்தின்றகையார்புகல்வார்.

துவன்றி - நெருங்கி, மங்குல் - மேகம், கண்படு - தூங்குகிற, மலயமால்வரை-
பொதியமலை.

(௧௬)

வருணநான்குநான்காச்சிரமத்திறமருவி
அரியபாவத்தினிரயத்துமறத்தினுற்பலவாம்
பொருவில்விண்ணினுஞானத்தால்வீட்டினும்புகுத்தும்
கருமபூமியிப்பாரதவருடமாங்கழறின்.

பாவத்தின் - பாவத்தினால், அறத்தின் - புண்ணியத்தினால், நிரயத்தும் - நாகத்
திலும், வீட்டினும் - மோகத்திலும், கழறின் - சொல்லின்.

(௧௭)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நான்காவது ஏழுதிவொடு கடலினளவுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

வளைவுகாட்டியதிவொடேழ்வாரிசேர்
அளவுகாட்டவரசனுக்காய்பிழிச்
துளவுகுட்டுத்துளிமுகிலைச்சொழும்
தெளிவுபூட்டுந்திருமுனிசெப்புவான்

ஏழ்வாரி - சப்தசமுத்திரம், பிழி - தேன். (க)

கலிநிலை துறை.

வெம்புத்தீத்தரைசகர்த்தொட்டுண்டலின்வெறும்புப்
பம்பிச்சேர்தருமணகம்பஞ்ச சன்னியஞ்சீர்
மொயம்புற்றேருங்கியவரக்கர்வாழிலங்கையெழுநூலாச்
சம்புத்தீவினைச்சாற்றுப்பலிவுசாராதுறுமால்.

மொயம்பு - வலி. (உ)

இலக்கமயோசனையையுமித்தீவினைத்தாந
துலக்குசீர்நிலாவளத்தநாவுவர்க்குமும்
விலக்கிலாவிதற்சிரட்டியாபலிவழங்குக்கடலைப்
பிலக்கமாமெனுத்தீவுகுழ்கிடந்திடும்பேசின்,

இனைத்தா - இத்தன்மைத்தாக (ங)

சொன்னதிவினையத்துணையளவையாய்ச்சூழும்
கன்னலீர்ஞ்சவைச்சாறுசேர்கடலருங்கடலை
மன்னுமயோசனையக்கடற்கிரட்டியாய்வளையும்
பன்னுசீர்வளர்சான்மலித்தீவெனப்பகர்வார்.

கன்னலீர்ஞ்சவைச்சாறுசேர்கடல் - கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல் (ச)

வீறுசேருமத்தீவையவ்வளவையின்மேலி
மாறிலாமதுக்கடல்வளைந்திடுமதுக்கடலைக்
கூறுமயோசனையிரட்டியாய்ச்சூழ்ந்திடுங்குசத்தி
வூறுநெய்க்கடலரங்கனைத்தாயதைதயுறுமாவ்.

மதுக்கடல் - தேன்கடல். (ரு)

திகழுநெய்ப்பெருங்கடலினைச்செப்பதனிரட்டி
அகலுந்பெருங்கிரவுஞ்சத்தீவுகுழ்ந்தமரும்
குகனெறிந்திடுங்கிரவுஞ்சக்குன்றுநின்றதனால்
பகர்செழும்பெயர்கிரவுஞ்சத்தீவெனப்படுமே.

திகழும் - விளங்குகிற, அகலும் - அகன்ற. (கூ)

சேகிலாதந்கிரவுஞ்சமெனப்படுதீவை
ஒகையேசெயும்பாற்கடலுக்குமவ்வளவாய்ச்
சாகத்தீவிதையிரட்டியாய்வளந்திந்தனிப்பேர்
மாகமீதுயர்சாகமென்மரத்தினுன்மணந்தே.

சேகு - குற்றம், ஒகை - சந்தோஷம். மாகம் - ஆகாயம். (எ)

சீதவாரி உயலினாந்திடும்பிலக்கமாந்தீவே
ஆகியாகுமிவ்வைந்தெனுந்தீவினுளமர்ந்த
ஒதூநால்வகைவருணமாயவர்தனியுரைக்கும்
ஏதநீங்குபேர்வேறுவேறியைகுவரியல்பால்.

சீதவாரி - குளிர்த்தகடல், ஏதம் - குற்றம். (அ)

உந்துதேறரினேழ்தீவெனவுகுற்றினற்குதித்திவ்
வைந்துதீவினுக்கரசராமைவருக்கெவ்வேழ்
மைந்தர்தோன்றினர்வகுத்திடுத்திவுகளவ்வேழ்
சந்தமார்தருவருடமாய்ததனித்தனித்தயங்க.

தயங்க - விளங்க. (சு)

சொல்லுமவ்வொருதீவினுட்டோன்றிருகடையும்
ஒல்லெனப்படுதிரைக்கடலுக்குறுக்காகி
மல்லலுற்றவவ்வருடநவவரம்பெனவழங்க
எல்லிலங்குமேழ்வரைகளேழ்நதியுடனிருக்கும்.

வரம்பு - எல்லை, எல் - ஒளி. (க0)

பன்னுமைவகைத்தீவுறைபவர்களும்பார்வை
மன்னுகின்றகாரணங்களாய்வந்துதித்தொளியும்
உன்னுபுந்தியுமுரணுமங்கொத்தனராகி
இன்னலின்றியோராயிரம்பருவமுமிருப்பார்.

ஒளியும் - தேஜஸும், உரணும் - அறிவும், இன்னல் - துன்பம். (கக)

உரைத்தபேர்பெறுபிலக்மத்தீவினிவ்விறைவோர்
விரித்தசெங்கதீர்வேந்தனைவணங்குவர்விகுப்பால்
தருக்கிஹெழிற்சான்மலித்தீவுறைதக்கோர்
நிரைத்ததண்கதிர்த்திங்களைவழுத்தவநினைந்தே.

செங்கதீர்வேந்தன் - சூரியன். (கஉ)

வானிஹைக்குறவளர்குசத்தீவினில்வதிவோர்
சுனரீங்கொளியங்கியின்பதமிறைஞ்சுவரால்
தேனவாம்பொழில்செறிதருகிரவுஞ்சத்தீவோர்
பேனரீர்க்கிறைதாட்டுணைவழுத்துவர்பெட்பால்,

அங்கி - அக்கினிதேவன், பேனம் - நூரை, நீர்க்கிறை - வருணன். (கங)

இயம்பெண்ணன்கெனுமிலக்கம்யோசனையிடனகன்
தயங்குபன்மணிச்சாகத்தீவுறைதருதவத்தோர்

ஏழுதீவொடு கடலினள்வுரைத்த வத்தியாயம். கௌ

வயஞ்செய்கின் றநற்பிராணனும்வாயுவிண்ணவனை
நயஞ்செயன்பொடுவணங்குவர்நாடிநாடோறும்.

வாயுவிண்ணவனை - வாயுதேவனை.

(கச)

கலிவிருத்தம்-

சேகிலாதமுனிவருஞ்சித்தரும்
நாகரும்புகழ்நாலெட்டிலககமே
ஆகுமோசனையென்னவகன்றெழிற்
சாகத்திவைததயிர்க்கடல்குழுமே.

சேகு - குற்றம்.

(கரு)

சாற்றுகின்றதயிரெஹும்வேலையை
ஏற்றவவ் ளளவுக்குமிரட்டியாய்
நாற்றிசைக்கணுஞ்சூழ்நூலவையிலோர்
போற்றுபுட்கரத்தீவுபொருத்துமால்,

வேலை - கடல், நவை - குற்றம்

(கசு)

விழைந்துநான் முகன்மேவுபொற்றாமரை
தழைந்துசார்தலிற்சாற்றும்நீர்வுதான்
மொழித்தபுட்கரப்பேரீழ்தலேற்றன
வழங்குமானமலரயனாங்கரோ

விழைந்து - விரும்பி.

(கௌ)

ஏதநீங்கியிலங்குமத்தீவினாக
காதிமாமனுவானவன்மைந்தனாக
கோதுசீர்மகவாகியுதித்திடும்
வீதிக்கோத்திரனென்பவன்வேந்தனே.

ஏதம் - குற்றம்.

(கஅ)

ஒதுவேந்தனாயிற்ற்தரமணகன்
தாதகன்னெனச்சாற்றாமிருவாதம்
கோதினாங்குறிப்பவருடமோ
தீதிலோரிரண்டாகுமத்தீவரோ.

கோது - குற்றம்.

(கக)

ஈனநீங்குவருடமிரண்டென
ஆனதீவினடுவெயிலாமென
மானதோத்தரமாமலைசூழ்ந்திடும்
பானுமீதுவளைந்துபடாவே.

எயிலாமென - மதினென்னும்படி, பூடா - செல்ல.

(உ0)

அறைந்ததீவினையவ்வளவாகியே
நிறைந்துசேருந்தண்ணீர்க்கடல்குழந்திடும்

எறிந்தவார்திரையோதவ்வாரியைச்
செறிந்துகுழந்திகழ்சும்பொன்னிலம்.

வாரி - கடல்.

(உக)

பன்னுதெவர்பயிலுறப்பத்தென
மன்னுகோடிமருவியயோசனை
என்னவெய்கன்றெங்கணுஞ்சூழ்த்தவப்
பொன்னின்னூமிக்கப்பாலும்புகலுவாம்.

பன்னு - சொல்லப்பட்ட, பயிலுற - சஞ்சாரிக்க.

(உஉ)

வில்லினுதலார்புத்தேளிர்வினையாட்டயரும்பொலநிலத்தை
மல்லினுயர்ந்ததடம்புயத்தாய்மருவிவோந்திப்பார்முதன்மேல்
நல்லவுலகமூன்றினுக்குகவைநீர்புரிசையெனவயர்ந்து
சொல்லுமுலோகாலோகமலைதுலங்குமெனவேவழங்குவரால்.

பொலநிலம் - பொன்னிலம், நவை - குற்றம், புரிசை - மதி.

(உங)

அன்னவரையினுடம்பம்பாரதனினைக்கோடுறுங்குறுக்குப்
பன்னு, ஞ்சாசந்தகோடிப்பழுதிலாவோசனைப்பரப்பென்
றுன்னியுரைப்பரவ்வரையினொளியில்புறமாமீடமனைத்தும்
மன்னும்பரிதிகநிலவாவுலகமெனவேவழங்குவரால்.

பரிதிகநில - சூரியகிரணம்.

(உச)

கழைசேர்நேமிவரையதனைக்கருப்போதகமாங்கடல்குழும்
அழிநீரெலையழியைவளைக்குமந்தகாரக்ருதாமதனைப்
பழிதீரண்டச்சுவர்பொதியும்பதினாலுக்கும்பொதிபசும்பொன்
எழில்சேரண்டச்சுவரதனையிலங்குமதனிற்றதின்மடங்காய்.

கழை - மூங்கில், நேமிவரை - சக்ரவாளகிரி.

(உரு)

குலவுதெளிநீர்குழுமதைக்குளிர்நனைபுனலிற்பதின்மடங்காய்
இலகுமழல்குழந்துருக்குமதையிலங்குமழலிற்பதின்மடங்காய்
நிலையிலவளிகுழந்துளருமதைநிகரில்வளியிற்பதின்மடங்காய்
அலகில்புகழ்சேர்வான்குழுமதனையதற்குப்பதின்மடங்காய்.

அழல் - அக்கினி, வளி - வாயு, வான் - ஆகாயம்.

(உசு)

பொருந்துபுகழ்சேரகங்காரம்பொதியுமதனைப்பதின்மடங்காய்
விரிந்துமகான்குழந்திருக்குமதைவிளம்புமளவுகடந்ததாய்ப்
பரிந்துபரிதிசூழுமதிற்பலவாமண்டம்பதிற்திருக்கும்
திருந்துமலரினமணம்போலத்திருமாலெங்கும்வதிந்திடமே.

அகங்காரம் - அகங்காரத்தனும், மகான் - மகத்தத்தனும், பரிதி - சூரியன்.
வதிந்திடம் - வியாபித்திருப்பன்.

(உஎ)

கலிநிலைத்துறை.

கூனத்தார்கடல்குழுமித்தீவொடுங்குறித்த
வனைத்தீவுமற்றுள்ளவுயிசைத்தனமின்னும்

சூரியமண்ட லமுரைத்தவத்தியாயம்.

கீழ்க்கண்டவை

வானத்தேதயுயர்பரிதிவானவன்வருவளனும்

தேனைச்சேர்ந்தாடையாசகேளெனமுனிதெரிக்கும்.

கனத்து - வளைவாகியசங்கு, தொரிக்கும் - அறிவிக்கிறான்.

(২২)

ஏழுதேவாடு கடலினளவுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—நா.அ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்!

ஐந்தாவது

சூரியபண்டல முரைத்த வத்தியாயம்

பாரின்மேலுறுவானமும்பாரினதளவாய்ச்

சேருமோரிருபாதியையொன்றெனச் செறித்த

ஏரின்மேம்படுமண்டமிவ்வண்டிநடுவெ

ஆருமாயிரங்க திரவன் சூழ்வருமன்றே.

ஏரின் - அழகினால், மேம்படு - மேம்பட்ட, சூழ்வரும் - சுற்றிவருவான். (க)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இடம்விரிந்திடுமிப்பார்மேவிலக்கம்யோசனையினப்பால்

வடபெருஞ்சிலையைநாளும்வலம்வருபரி,கியென்னும்

சுடரின் மண்டிலமாமென்பர் சொல்லுமண்டிலம், தின்கீழே

அடன்மிசுந்துறுமிராசுமண்டிலமாமென்பாரால்.

வடபெருங்குடிலை - மேருமலை (உ)

மதியொடுமிரவிதன்னைவழங்குமுற்பகைமைபற்றித்

துதியுறுமிராகுவென்பான்சொல்லுமீருவாக்களேசரின்

அதிர் திரைஞாலமேத்தவவ்வுழிமறைத் துமால்செங்

கதிருமிழாழியேவக்காண்டலுமகலுமாதோ.

சுருவாக்கள் - அமாவாசை பூர்ணிமைகள், ஆழியேவ - சக்கரத்தையேவ, அக
லம் - நீங்குவன். (௩)

மொழிந்தமண்மலத்திணுக்குமுறைமுறையயுதமென்னும்

தலைநகரையோசனைகீழாகச்சார்ந்திருந்தார்விஞ்சை

விழைந்தவரியக்கர்சொல்லும் வெவ்வியவாக்கர்பூதம்

வழங்கியபிரேதங்கூளிமழைபுட்சேரிடங்களாமால்.

அய்யதம் - பதினாயிரம். (ச)

பொய்யறுசமத்தினோடுபொருந்துமாறோகநன்மை

செய்யுவரோகமென்றிநந்து முக்கதிசெய்வெய்யோன்

மையறுக திருக்குழாத்தான்மருவியகிரகத்தோடும்
ஐயமினாக்களுக்கும்பணிசுடர்வழங்குமன்றே.

வெய்யோன் - சூரியன், கதிர்க்குழாம் - கிரணக்கூட்டம், நாள்கள் - நாள்கள்கள்.

அலகிலாப்புகழ்சால்வெய்யோனாயிரங்க திர்ப்பிழம்பில்
சிலசிலமேலேநோக்கச்சிலசிலகீழேநோக்கி
நிமமிசைமழையினோடுநெடும்பணிமிகவுண்டாக்கி
வலியுறுமெவர்க்குந்தாபம்வழங்குமென்றியம்புவாரோ.

கதிர்ப்பிழம்பு - கிரணக்கற்றை, தாபம் - வெப்பம். (க)

சித்திரைமதியினோடுநெடும்பணிமிகவுண்டாக்கி
ஒத்திடும்பொழுதுநாண்டிமுறைபெறுகடிகைபின்னர்
வைத்தவைகாசியாநிமருவிய நிற்குநீளந்தும்
வித்தகபகலிற்கன்னல்விரிந்திடுகியிற்றினுந்.

நிசி - இராக்காலம். (எ)

விருச்சிகமாதியாகவிளம்பிய நிற்குநீளந்தும்
உரைத்திடுபகலிற்கன்னலுறுமுறைகுறைந்தேயல்வில்
சுரைத்தலந்தோறுஞ்சோதிச்சக்கரத்தடிதான்மெல்லத்
நிருத்தகச்சுழலவாங்குச்சேர்நுனிவிரைந்துசெல்லும்.

அல்லில் - இரவில். (அ)

படிபுகழ்நாள்கடம்மிற்பகர்த்தசக்கரத்திற்பாதி
இடனெனமருவப்பாதிவலனெனவிருக்குமாற்றால்
வடநிசையயனமென்னவருகுவன்மகரமாதி
நடைபெறுமதியோராநிணிலம்புகழுவெய்யோன்

படி - உலகம், வெய்யோன் - சூரியன், வடநிசையயனம் - உத்தராயனம். (க)

தென்றிசையயனமென்னச்சேர்குவன்கடகமாதி
ஒன்றியமதியோராநிணுறுமுறையுரைக்கும்வெய்யோன்
வன்றிறற்பரிதிமேவமானதோத்தரமென்றோது
வென்றிகொண்மலையின்மீதுவிளங்குநாற்பதிராற்றிக்கில்.

தென்றிசையயனம் - தகூழினாயனம். (க0)

கீழ்த்திசையமார்கோமான்கெழுமியதெய்வயானம்
வாழ்த்திடமருவுந்தெற்கின்மறலிவாழ்நகரொன்றுண்டால்
தாழ்த்தலின்மேற்குமேவுந்தமனியத்தகடுபொற்கா
ஊழ்த்தகத்தொளிருந்மும்மலோசனையுரைக்கின்மாதோ.

அமார்கோமான - இந்திரன், தெய்வயானம் - தெய்வவிமானம். (கக)

வடநிசைதனதன்மேலிவளர்விபாவரியென்றோதும்
நெடுநகர்பொருந்துமிங்நனிகழ்த்தியநகர்கடம்மின்

சுடரவனுதிப்பவொன்றிற்சொன்முறைநகரமுன்றும்
படுங்கிடுநென்மலைபழுதிலாவுச்சியாமால்.

தனதன் - குபேரன்.

(கஉ)

கருதுமுலைந்தென்றேறுதுங்கன்னலிற்கதிர்செய்வெய்யோன்
ஒருநகரிருந்துமற்றேரூர்நகருநினிரண்டுக்கோடி
விரவுமுப்பானேழ்முக்கால்விளம்பியவிலக்கமான
புரையிலோசனையாந்தூரம்பொருந்துறக்கழியுமன்றே.

முப்பானேழ் - முப்பத்தேழு, புரையில் - குற்றமில்லாத.

(கரு)

பானுவானவனோர்நாளின்பழுதிலாவொன்பாண்டுகாடி
ஊனமிலாதவெண்ணோடுற்றிடுமைம்பத்தொன்றே
ஆனசீரிலக்கமென்னவதைந்தயோசனையுஞ்செல்வான்
மானதோத்தரமென்றேறுதுமலைமிசைவனோர்நாமன்றே.

பானுவானவன் - சூரியன்.

(கசு)

வெய்யவனுதயங்காணும்வீறுயர்நகர்க்குநேரா
மையறுதிக்கின்மேவுமாநகர்க்கிருன்செய்மலை
பையவந்துறுதலாகும்பரிதிதான்மறைவதில்லை
செய்யபொன்மேருவென்னுஞ்சிலைநிழல்பாப்பமாந்தோ.

வெய்யவன் - சூரியன், பரிதி - சூரியன், மையறு - குற்றமற்ற.

(கரு)

செப்பியநிசியவெய்யோன்சேர்ந்திடுமொளியென்கூயின்
தப்பறவிருக்குஞ்செந்திச்சார்ந்திடுமொளியுமெல்லின்
ஒப்பறுமிரவிதன்னினுறும்பகலொளியுமெல்லில்
அப்புவினிருக்குமப்பினல்லிருன்பகலும்வைக

வெய்யோன் - சூரியன், எல் - பகல், இரவி - சூரியன்.

(கசு)

அணிசெயுநாபிழன்றேரூராதெனுநேமியீரா
நினையறுமாமாகியின்றவாண்டுருவமான
தணிவிலோராழிவேதச்சந்தசோரேழுமேழும்
பணிசெயப்பூண்டபச்சைப்பரிதினகரன்றேர்க்கன்றே.

அணி - அழகு, பச்சைப்பரி - பச்சைக்குதிரை, தினகரன் - சூரியன்.

(கஎ)

பேருறுசெக்கேபோலப்பிறங்குவானோங்குசெம்பொன்
மேருவினுச்சிமீதேவிளங்கவோர்தலையைக்கோத்துச்
சேருமோர்தலையோராழிசெறிந்ததோரச்சினீளம்
ஏருறுதூற்றைம்பத்தேழரையெனுமிலக்கமாமே.

ஏர் - அழகு.

(கஅ)

மன்னுமல்வொற்றையாழிமானதோத்தரத்தின்மேலாய்த்
துன்னியவானின்மீதேசுழன்றுறுஞ்சுடரோன்றேர்க்குப்

பன்னியபாகனென்னும்பழதிலாவருணனும்
அன்னதேரறிவெய்யோற்கபிமுகமாகச்செல்லும்.

சுடரோன் - சூரியன், அருணன் - சூரியன் தேர்ப்பாகன், வெய்யோற்கு - சூரிய
னுக்கு, அபிமுகமாக - நேர்முகமாக. (௧௬)

ஆதபன்றேரினேறியாயிரந்திராயென்றென்
ரோதியங்குட்டமென் னுமளவிறுமுருவுவாய்ந்த
மேதகுபன்னீரைந்தாயிரரென்றுவிளம்பமேவும்
மாதவமுயன் தவாலகிலலியர்வழுத்துவாரால்.

ஆதபன் - சூரியன், அங்குட்டம் - பெருவிரல். (௨௦)

தாமரைத்தவிசின்மேலான் றருட ித்தியனையாதி
தோமறுமுனிவர் திங்கடொறுமுறைமறையினேத்தி
வாமமார்பரிதித்தேதரின்வரு நவார்தவடங்கொட்டிர்ப்பார்
எமமாமுறையின்மேலியெழிற்கிராமணியர்மாதோ.

தாமரைத்தவிசின்மேலான் - பிரமன், தோம் - குற்றம், வாமம் - அழகு. (௨௧)

வருக திர்ப்பரிதித்தேரவைசுகிமுதலினோர்கள்
ஒருமதிக்கொருவராகிபுறுமுறைபரிப்பந்தேர்முன்
திரிகுவரக்கரென்பார்செப்புகத்திருவராயோர்
புரையறுமமுதலீதம்புகழ்த்தனர்பாடுவாரால்.

பரிதித்தேரை - சூரியரதத்தை, பரிப்பர் - தாங்குவர். (௨௨)

நலிவிருத்தம்,

தேனியிர்குழலினந்திங்கள்வாணுதல்
மேநகைமுதலியவிளங்கரம்பையர்
வாணுயர்வடவரைவலங்கொடேகிய
பாணுவின் திருமுனம்பாடியாடுவோர்.

தேன் - வண்டு, இயிர் - ஒலிக்கின்ற. (௨௩)

ஆற்றியரசவ்வருக்கேனாடிவண்.
கூறியவெழுவகைக்குழுவினோர்களும்
வீறுயருலகுசீர்மேவான்முறை
மாறகன்மதிதொழுவலங்கொள்வார்களால்.

அருக்கன் - சூரியன், மாறுஅகல் - மாறுபாடில்லாத. (௨௪)

வையகம்படைத்தல்செய்மலரிலண்ண னும்
பொய்யறுமாயனும்புகன் முக்கண்ண னும்
ஐயசெங்க திர்களோராயிரந்திகழ்
வெய்யவனுமெனவிளம்புதூல்களே.

மலரிலண்ணல் - பிரமன். (௨௫)

என்றலும்வேந்துமவ்வெழில்கொண்மேருவை
வன்றிறற்கூரியன்வலங்கொள்வானெனின்
ஒன்றியவிராசியினுவதெங்ஙனம்
நன்றுரையெனமுனிநவிற்துமாலரோ.

வலங்கொள்வானெனின் - வலம்வருவானாயின். (௨௬)

சூரியன்வலங்கொடுசுற்றுமென்றது
பேருறுசக்கரம்பெற்றநற்கதி
கூரியவேலவகொண்டதாமவன்
ஏருறவிடன்வரவிசைப்பக்கேட்டியால்

ஏருற - அழகாக, இடன்வர - இடம்வர. (௨௭)

வலன்வரக்குயமகன்வனோந்தசக்கரத்
திலங்கியங்கிடன்வருமெறும்புபோன்மெனக்
குலவியதற்கதிக்கோள்களேழுமாங்
குலவிராசியிலெகிருற்றுமேவுமே.

குயமகன் - குலாலன், கோள்கள் - கிரகங்கள். (௨௮)

கலிநிலைத்துறை.

வெய்யவன்கவிமாலெனுமுவரும்விதித் த
மையறும்மதியொன்றொருராகியின் ிவார்
பொய்யிறிங்கணளிர்ண்டுகாலொன்றிற்பொருத்தும்
செய்யவக்கிரனென்றரைமதியொன்றிற்சேரும்.

கவி - சக்கிரன், மதி - மாசம், வதிவார் - தங்குவார். (௨௯)

மன்னுராகியொவ்வொன்றினின்மருவுமாராண்டு
துன்னுபேரெழிற்பொன்முனஞ்சொல்லியகாரி
உன்னிரண்டரையாண்டுமொன்றரையாண்டு
பன்னுகின்றசீரிராகுவங்கேதுவும்படரும்.

பொன் - வியாழம், காரி - சனி. (௩௦)

குற்றமற்றசேய்முதலியவைத்தெனுங்கோளுந்
கற்றைவெங்கதிர்க்கடவுளையருகுறக்கலக்கின்
பெற்றுறைந்திடுமத்தமனப்பெயர்ப்பேரும்
மற்றையப்பெயரக்கதிரசன்றுநின்மாதோ.

சேய் - செவ்வாய். (௩௧)

சொன்னவைத்தெனுங்கோள்களுந்துனைவுதற்சமஞ்சீர்
மன்னுமந்தமென்றுரைத்தமுக்கதியொடுமருவும்
பன்னுவக்கிரக்கதியினைப்பகர்த்தவக்கிரத்தை
அன்னசெங்கதிர்க்கருகுமால்புகரடைந்துமால்.

துனைவு - விரைவு, புகர் - சக்கிரன். (௩௨)

குருவுமந்தனுஞ்சேயுமென்றிசைத்தகோண்மூன்மும்
மருவிராசிமுன்னுகியைந்தெனவருமிடத்தின்
பரிதிசென்றுநின்வக்கிரன்சேர்ந்ததைப்பரிதி
உணாசெயொன்பதென்றுமிடத்துற்றிடினெழிக்கும்.

பரிதி - சூரியன்.

(ந.ந.)

பன்னுதன்கலேதயந்துமவளர்ந்துமப்பக்கம்
என்னிரண்டினிற்பிதிர்களுக்கிராப்பகலாக்கிச்
சொன்னதிங்கடோறும்பிதிர்கணத்தொடுஞ்சரர்க்கும்
உன்னுநல்லமுதளிக்குபுமதியுயிரோம்பும்.

அளிக்குபு - அளித்து, (கொடுத்து).

(ந.ச.)

வெள்ளிமாமழைபொழிதரமிகவிளைவிக்கும்
உள்ளுவப்புறின்னெழிற்புசன்காற்றையுண்டாக்கும்
தன்னரும்பழிதழைத்திடச்செய்தருஞ்சனிதான்
தெள்ளுநான்மறையோர்க்குநன்நல்லனசெய்யும்.

நன்நல்லன - தீமைகள்.

(ந.ரு.)

கலி விருத்தம்.

விரியுநீன்கதிர்சேரும்வியாமுமாம்
பொருவிவாப்புவலவோர்தொழும்புங்கவன்
தெரியுநான்மறையோர்க்குருவுற
உணாசெய்வானினிலாவியொளிக்குமே.

பொருவிவா - ஒப்பில்லாத, புங்கவன் .. தேவன்.

(ந.சு.)

எனவிசைத்தவிருந்தவனேன்செய
வனென்பாலங்கமுன்மன்னனைநாக்கியேழ்
கணகடற்புவிமேற்ககனத்திடை
தனிகிடந்தவுலகினைச்சாற்றுமால்.

இருந்தவன் - பெருந்தவத்தினன், ஏர் - அழகு.

(ந.உ.)

சூரியமண்டல முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம், -- ௪௩௧௬.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆ ற வ து மேலுலகுடைத்த வத்தியாயம்.

சுலேநிலைத்துறை.

பரிதிவானவன்மண்டிலமேற்பகரிலக்கம்
உணாசெயோசனைகடந்தபிணுபிபுநியுறையும்
மருவுமண்டிலமாமிதன்மேல்வயங்குடுசர்
பொருவின்மண்டிலமத்துணையிையந்திடப்பொருந்தும்.

உபெதி - சந்திரன்.

(௧)

உடுவின்மண்டிலமேலிரண்டிலக்கம்யோசனைவிட்
முடனகன்றுறும்வெள்ளிதன்மண்டிலமிதன்மேல்
அடன்மிகுந்திறலரசவத்துணைகடந்தப்பால்
சுடர்விரிக்குறும்திமகன்மண்டிலத்துலங்கும்.

அடல் - வெற்றி, திறல் - வலி, மதிமகன் - புதன்.

(௨)

சோமனல்கியபுந்திமண்டிலத்திண்டுமற்சொற்ற
நாமயோசனையிரண்டிலக்கமுநடந்தொழிந்தால்
பூமகன்றிகழ்மண்டிலமிதன்மிசைப்பொன்சேர்
வாமமண்டிலமத்துணையிறத்தபின்வயங்கும்.

சோமன் - சந்திரன், வயங்கும் - பிரகாசிக்கும்.

(௩)

பொன்னின்மண்டிலத்தினுக்குமேற்புகலிரண்டிலக்கம்
மன்னுகின்றயோசனைகடந்திருஞ்சுடர்வயங்கத்
துன்னுமண்டிலஞ்சுளியின்மண்டிலமெனச்சொல்வார்
இன்னமண்டிலமேல்வடக்காகவேழ்முனிவர்.

பொன் - குரு.

(௪)

பொருந்துமண்டிலம்பத்தொடொன்றிலக்கமாப்புகல
விரிந்தயோசனைகடந்தபின்விண்ணிடைவிளங்கும்
இருந்தமண்டிலமேற்பதின்மூன்றெனுமிலக்கம்
வரைந்தயோசனைகடந்தபின்ருவமண்டிலமே

விண்ணிடை - ஆகாயத்தில்.

(௫)

உலவுகின்றவானுடுக்களையொளியெயுங்கிரணன்
நிலவுநற்கிரணங்களைநிலபெற்றிறுவி

அலகிலன்புடைத்துருவனாங்கமர்த்துறைபத்ததை
இலகுவண்புகழ்சேர்விண்பெதமெனவிசைப்பார்.

நிறுவி - நிறுத்தி, அலகில் - அளவில்லாத.

(௬)

கிளந்தற்கிரகங்களேமுதற்கிளர்வான்மேல்
விளங்கியாவையும்வாயுபாசத்தினால்வீக்கி

வளங்கொளஞ்சிஞ்சுமாரசக்கரத்தினில்வளைந்து
துளங்குசக்கரச்சிரமிசையுறைதருவன் துருவன்.

கிளந்த - சொல்லப்பட்ட, கிளர் - விளங்குகிற, வீக்கி - கட்டி. (எ)

மன்னுகின்றகுண்டலினிபோல்வளைந்துவால்கீழாய்த்
துன்னுசிஞ்சுமாரத்தவயவந்தொறுஞ்சூழ்ந்து
மின்னுகின்றநாள்விதிமுதல்விண்ணவந்தருமம்
பன்னுகின்றவேழமுனிவரருறைதருவாரிவால்.

அவயவம் - உறுப்பு, விதி - பிரமன். (அ)

மாலையேநிகர்த்திடுமெனவயங்கெழிற்றுளவ
மாலையேயணிமார்புடைமாலுருவென்ன
மாலேக்கினர்புகழ்சிஞ்சுமாரத்தைவணங்கி
மாலையாம்பொழுதேத்துவாரருவாவரனே.

மலை - மேகத்தை, மலை - மயக்கத்தை, மால் - திருமால், மலை - மாலேக்காலம்.

அவனிமேற்றிகழாதவன்மண்டிலத்தளவும்
புவவுலோகமென்றியம்புவர்புகன்றமண்டிலமேல்
எவருமேத்துமத்துருவன்வாமெழிற்பதங்காறும்
கவிஞர்தாஞ்சுவலோகமென்றைசெய்வர்கருதின்.

புவவுலோகம் - புவர்லோகம், சுவலோகம் - சுவர்லோகம். (க௦)

துருவன்வாழ்நருபத்தின்மேற்றுக்களத்தாலங்கு
மருவுசீர்காலோகமிவ்வுலகின்மேல்வதியும்
பொருவிலாச்சனலோகமங்கனமிசைப்பொருந்தும்
தருமயோகியர்சார்த்துறைதருதவலோகம்.

துகள் - குற்றம், உறைதரு - வாழ்கின்ற. (க௧)

கண்ணகன்றவிலுலகின்மேற்கவின்செயக்கொளும்
பண்ணமைந்தசீருலகினின்முச்சகம்படைத்த
தண்ணறுங்கமலத்தவிசுகந்தவன்றயங்கும்
எண்ணிறத்தசீர்ச்சத்தியலோகமென்றிசைப்பார்.

கவின் - அழகு, தயங்கும் - விளங்கும். (க௨)

என்றுசூறியிவ்வுலகெலாமிறையவர்வழுத்து
மன்றலார்பசுந்துளவினுருவெனவழங்கி
வென்றிவேலவகிமுலகேழையும்விளங்க
நன்றுசூறுதுங்கேனெனச்சுகமுனிநவிறும்.

பசுந்துளவினன் - திருமால். (க௩)

மேலுலகுரைத்தவத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௬௩௨.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்,

ஏ ழா வ து

கீழுலகுடைத்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிடுகடிலாகிரியவிருத்தம்.

அணிதிகழுவனியின் கீழ் தலநல்விதலநாக
மணிதிகழ்சுதலம்வண்ணைமருவியதலாதலந்தான்
இணையறுமகாதலஞ்சீரிலகியரசாதலஞ்சேர்
பணிதிகழ்பாதலம்பர்பகருலகேழுண்டன்றே.

அவனி - பூமி.

(க)

சாற்றியவுலகமேழுந்தயங்குவானொன்றுக்கொன்றங்
கேற்றிமெயுதமென்றேயியம்பியோசனைகீழ்கீழாத்
தோற்றிமெகலங்கீழ்கீழ்ச்சொன்முறையல்கிமெயும்
மாற்றருவனமவ்வானநாட்டிஹுமல்லுமன்றே.

அயுதம் - பதினாயிரம், அல்கி - குறைத்து.

(உ)

தழைவுறுபொழிலும்புள்ளுந்தயங்கியவுறையுமாங்கு
விழைவுறுபகலீசென்றுமெவியவிரவீசென்றும்
மொழிவதவ்வுலருக்கில்லைமொய்ப்பெருநிருளைச்சீக்கும்
புழையுமெயிற்றப்பேழ்வாய்ப்புயங்கநன்மணிகளம்மா.

புழை - துவாரம், புயங்கம் - பாம்பு.

(ஈ)

தேனினமுரலுங்குந்தந்திரரிமழைக்கட்செவ்வாய்ப்
பானலங்கடந்ததிஞ்சொற்பனைமுலைமகளிரோடும்
தானவரக்கந்தாகர்சாற்றுமூவகையுள்ளாரும்
ஊனம்ல்லாதவிவ்வேழுலகினுமுறைவர்மாதோ.

தேனினம் - வண்டின்கூட்டம், முரலும் - சுந்துக்கிற, பால்நலம் - பாலின்சுவை.

விரிதலையரவமேவும்விதலத்தினாட்டுக்கீசன்
புரிசுமுலுமையாள்கூகாங்கைபுல்லினன்பொலியுமன்றோன்
அரியவீரியந்தாளுங்கோராடகந்தியாயோடும்
கரையின்மீப்புலர்ந்தசேறுங்காஞ்சனமாகமாதோ.

ஆடகந்தி - சுவர்ணந்தி.

(ஐ)

மனுமுதலாயினோருமாயினுமாய்வுருநல்
வினையுறுபுகழினோடுவிளங்குமாவலியென்றோதும்
புனைகழன்மேலோனின்னும்புகன்றிடுஞ்சுதலந்தன்னின்
கனைகடற்றுயின்மால்வாயில்காப்பவாங்கிருக்கின்றோல்.

மாயினும் - இறந்தாலும், கனைகடல் - ஒலிக்கின்றகடல்.

(ஔ)

பேசுமாவிருநூற்றைந்தெண்பெறுபெருந்தலையராய
வாசுகியாதிநாகர்வதிந்தபாதலத்தின்கீழா

ஒசனைபலபோம்பின்னருந்றொளிபொதுளுமாங்குத்
தேசுறுசேடனென்போன்சேர்துலகளிப்பான்மன்னே.

வதிந்த - வாழ்கின்ற, பொதுளும் - தழைக்கின்ற.

(எ)

வேறு.

ஆயிரம்பகுவாய்முழைஞ்சுகொப்புளிக்ஞுமாரழற்பிழம்பினுஞ்சேந்து
காயும்வெஞ்சினக்கட்கனலினுங்காலக்கடையினிலுலகங்கன்யாவும்
தீயெழக்கனற்றியாவையுமொழியறிற்றலாற்சேடனென்றொருபேர்
மேயசெஞ்சுழிகைப்பெறலையநந்தன்மெய்த்தவர்வழுத்தவீற்றிருக்கும்.
அழல்பிழம்பு - தீத்திரன், காலக்கடையினில்-கடைகாலத்தில், கனற்றி-எரித்து.

ஊழிவாயுலகமுழுவதுமுருக்குமுமையவன்கொழுநனயொல்காப்
பாழிவாய்ச்சேடன்செழுமணிச்சூட்டுப்படைவிப்பரப்பிடைப்பரவை
ஆழிசூழல்கோரணுவெனத்தாங்குமென்னலுமுழுவதுமறைந்தாய்
சாழழனாகமெவ்விடத்தனகொல்சாற்றெனமறையவன்சாற்றும்.

முருக்கும் - சங்கரிக்கின்ற, ஒல்கா - அழியாத, படைவி - படக்காடு.

(சு)

சீழலகுவரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆநத்திருவிருந்தம்—சூசக.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எட்டாவது

நாகவியலுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

துன்பமுற்றறந்துன்னலர்தாழ்தரும்
கொன்பழுத்திராயங்குறிக்குறின்
மின்பழுத்தவைவேலவுலகின்சீழ்த்
தென்புலத்திற்செறியுமதென்பவே.

அறந்துன்னலர் - பாலிகள், தாழ்தரும் - தங்குகின்ற, நிராயம் - நாகம்.

(க)

பழிபடைத்தபலநாகங்களின்
அழிவிலாதயராருமமர்வுற
மொழியுந்தாமிச்சிரமுதலாகநால்
எழுவகைத்திறையாகுநாகமே.

இறையாகுநாகம் - தலைமையாகிய நாகங்கள்.

(உ)

நெஞ்சம்வைத்துரிதிமுதலாகவே
வஞ்சமற்றபிற்பொருள்வவ்வினார்

நஞ்சுமொத்தநமன்படர் தன்னவோர்
தஞ்சுமற்றதாமிச்சிரஞ்சார்குவார்.

நமன்படர் - யமகிங்கரர்.

(௩)

மைத்தரோடுமனைவியராதியோர்
சிந்தைகூர் துயர்சேர்ந்திடச்செய்தவர்
வெந்துநாப்புனலின்றிமெலியுமா
றத்தாமிச்சிரத்தையடைவரால்

நாபுனல் இன்றி - நாவில்நீரில்லாமல்.

(௪)

வாடிமாழ்கவுயிர்கள்வருத்துவோர்
கோமகரலமுளங்கொடுத்தெயெழு
ஒடியோடிநமன்றமருற்றடல்
நாடிமோதரவுரவண்ணுவார்.

வாடிமாழ்க - வருந்தியமயங்க.

(௫)

நம்பிநோர்பிதாநான்மறையோர்பசு
வெம்பிவாடமிசூந்துயர்நீட்டுவோர்
தும்பிபோற்கருந்தூதுவர்குழந்துறத்
கும்பிபாகநரகங்குடிக்கொள்வார்.

துயர்நீட்டுவோர் - துன்பஞ்செய்வோர்.

(௬)

மறுக்கலாத்தம்மறையெறிவிட்டுளோர்
வெறுக்கவந்துவிழியெதிர்த்துதுவார்
கறுக்கயாக்கையைக்கன்னலின்னுண்டுபோல்
அறுக்கவீழ்வரசிபத்திரவனம்.

மறுக்கலா - விடவொண்ணாத, கன்னல் - கரும்பு.

(௭)

சிந்தியாவபவாதந்தொரித்திரும்
புந்தியிற்றுயர்பூட்டுவெம்புண்மையோர்
அந்தராய்மசகாதிவருத்திட
அந்தகூபவருநரகாழ்வரால்.

சிந்தியா - நினைக்கவொண்ணாத, அபவாதம் - நிந்தை, அந்தர் - ருருடர்.

(௮)

பெருக்குமாமுலைப்பேதையராடவர்
செருக்கினுற்பிறர்க்காமுறச்சேர்வரேல்
கருக்கயாக்கையைக்காந்தொரிசிந்துறும்
உருக்குதூண்டமுவுநரகொன்றுவார்.

ஆடவர் - புருடர், பேதையர் - மாதர், செருக்கினால் - அகங்காரத்தினால். (௯)

அரியநற்சவுசாதிகளற்றவர்
வீரிமலத்தின்விளங்களறெய்துவார்

தருமசேதுவைத்தள்ளுமறிவிலோர்
மருவுவார்வைதரணியின்மன்னனே.

மலத்தின் - மலத்தினால், அளறு - நாகம்.

(க௦)

பத்தியின்றிப்படிற்றொழுக்கநெஞ்சின்
வைத்துநன்மறிமாய்க்குமகத்தினோர்
முத்தியின்றிவாய்முக்கொடுமச்சுறப்
பொத்திமாய்க்கப்புகுவார்நாகமே.

படிற்றொழுக்கம் - வஞ்சகநடை, மறிமாய்க்கும் - ஆட்டைக்கொல்லுகின்ற. ()

விள்ளரும்பொய்விளம்பிவிருப்பொடு
கள்ளருந்துங்கசுடர்தம்வாய்வயின்
ஒள்ளழல்வைத்துருக்குசெம்பூற்றிடத்
தள்ளுவெந்நகத்திடைச்சார்வரால்.

வாய்வயின் - வாயினிடத்தில், ஸூற்றிட - வார்க்க.

(க௧)

அருந்துமன்னமளித்தியென்றுற்றநல்
விருந்தினோரைவிழிகொடுசுட்டவர்
பருந்துகோடிபறித்துணப்பாவையை
வருந்திமன்னரகத்திடைவாழ்குவார்.

விழிகொடுசுட்டவர் - கடுமையாய்ப்பார்த்தவர்.

(க௩)

நேயமற்றநெடும்பகையாற்சடு
தீயைவைத்துச்செழுமனைதிப்பவர்
காயமுற்றுங்கடித்துக்கணக்கிலா
நாயலைக்குநரகம்புகுவரால்.

நெடும்பகை - தீராப்பகை, மனைதிப்பவர் - வீட்டை எரிபூட்டுவோர், அலைக்கும்-
வருந்துகின்ற.

(க௪)

நேயத்தானனினொஞ்சமழிந்துசொல்
தாயத்தார்மடவாரைத்தழுவிலே
வீயுற்றேமிகுவீரியச்சேற்றினை
மாயத்துதர்மடுக்கவங்குண்பரால்.

வீயுற்று - இறந்து.

(க௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிநடிகிரியவிருத்தம்.

மோகமுற்றொருவன்புண்டமுழுமணிகளவிற்கொண்டோர்
ஆகநொந்துங்கக்கற்போலாங்கனற்றிரளுண்பாரால்
சேகறுமறையோர்வாடத்தீமைமிகியற்றினோர்தாம்
சுகரமுகமென்றோதுஞ்சுகநகெய்துவாரால்

உயங்க - வருந்த, சேகு - குற்றம், சுகரம் - பன்றி.

(க௭)

நரபலியநதுசெய்தோர்நலித்ரவுடலங்நீறிச்
சொரிதருமுகிரமுண்போர்குழ்தருநகஞ்சேர்வார்

உரைதருநடலையோர்தாமொளிவிசுமதியென்றோதும்

நிரையமேற்றலேகீழாகநெடுமலைநின்றவீழ்வார்.

நலிதர-வருந்த, உதிரம் உண்போர்-ரத்தபானம்செய்வோர், நடலையோர்-பொய்யர்.

தன்னைத்தான்புகழ்வோர்சாராக் கருத்தமநரகஞ்சார்வார்

முன்னம்வெந்துயரத்தன்னைமுனிவொடுமடைந்தோர்தம்மைத்

துன்னிவந்தலைப்போர்மிக்கனாயரொடுபுலம்பிவீழ்வார்

மன்னுமாரவுரவப்பேர்மருவியநரகமாதோ.

அலைப்போர் - வருத்துவோர்.

(கஅ)

வந்ததோர்முறையிற்றம்பால்வழங்குவான்வண்ணுர்க்குப்

புந்தியோடுதவார்கீட்போசனநரகிற்போவார்

நைந்திவயிரைப்பாந்தளாநியானலிவித்தோர், நாம்

தந்தகுகரப்பேருந்ததனிநரகெய்துகிற்பார்.

கீட்போசனம் - புழுஉணவு, பாந்தர் - பாம்பு.

(கக)

குற்றமொன்றிழைத்திலாரைக்கொணர்ந்துமுன்கோறல்செய்தோர்

வெற்றிசேர்கொடியசூலமிடைகுறுநரகம்வீழ்வார்

உற்றிடுநிறியின்குப்பையொழியுமென்று, சவாலுத்தர்

அற்றமிதுயர்செய்குசிமுகநரகமுத்துவாரால்.

இழைத்திலாரை - செய்யாதவரை, கோறல்செய்தோர் - கொன்றவர், அற்றம் இல் - முடிவற்ற.

(உ௦)

புண்ணியம்புரிந்தோர்விண்ணிற்பொருந்தியசேடமாந்த

மண்ணிடைப்பிறத்தல்போலமருவுமிப்பாவஞ்செய்தோர்

எண்ணுநரகமெய்தியியைந்தவச்சேடமாந்த

நண்ணுவார்நிலக்கண்யாருநலன்றிந்தியம்பமாதோ.

சேடம் - மிச்சம், மாந்த - அதுபவிக்க, நிலக்கண் - நிலத்தின்கண்.

(உக)

எண்டிசைநரகமீரோமுலகமென்றிசைத்தவெல்லா

அண்டமவ்வண்டமேல்கழுப்புறத்துள்ளயாவும்

ஒண்டிளவமலன் னுலவுருவமாமுனாக்குநாலே

வண்டிமிர்தொடையாயிவ்வாறநிகுறினமருவும்வீட்ட.

ஒண்டிளவமலன் - திருமால்.

(உஉ)

என்றுவாளரசுசேடபவியம்பினன்முனிவன்குறும்

வன்றிறலுலகமெல்லாமனத்திடையநிற்த்துபார்க்கின்

ஒன்றியமாயன்றாயவுருவினையுணர்ந்ததாரும்

நன்றிருந்தவத்திரென்னநலின்றினன்குதன்மாதோ.

இருந்தவத்தீர் - பெரியதவத்தினரே.

(உஈ)

நரகவியலுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௬௪.

ஐந்தாங்கத்தம் முற்றிற்று. 1365

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆறுங்கந்தம்.

முதலாவது

அசாமிளன் கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

பன்னுமோர்பதினெஞ்ஞகத்தொடு
கொன்னுலாவுகுணத்தநாகமும்
சொன்னவாறுதுகளறக்கேட்டலும்
மன்னர்தாழ்கழன்மன்னவன்கூறுவான்.

கொண் - அச்சம், துகள்அற - குற்றமற. (ந)

செய்யும்வல்வினையாற்செய்துபுண்டவர்
வெய்யவாநாகத்திடைவீழ்வுறு
துய்யுமாறுமுளதுகொலென்னலும்
ஐயமோவவறவனதைகுவான்.

செய்துபுண்டவர் - கட்டுண்டவர், ஐயம்ஒவ - சந்தேகம்நீங்க. (உ)

தீயவாநாகத்திடைச்சேர்பவர்
தூயநாண்மலர் தூவியளவிலா
ஆயபேரினென்றாயினுமோதியம்
மாயன்றான்வணங்காமதிடேடே.

நாள்மலர் - புதுப்பூ, தூவி - அர்ச்சித்து. (ங)

தீமையுற்றவச்செய்வினைநீக்குவான்
வாமமுற்றுவருநல்வினையினால்
ஓமமுற்றிவினைபுரிவோரரி
நாமமுற்றிலரேனன்மையுற்றிலார்.

வாமம் - அழகு, நல்வினை - புண்ணியம். (ச)

தாமமார்பதழல்வினையால்வினை
போயிங்கென்றல்பொருத்துவதன்றோ
சேமமார்த்தவத்திவினைநீக்கிமால்
நாமகீர்த்தனமேநலஞ்செய்யுமே.

தாமம் - மாலே, தழல்வினையால் - அக்கரிகாரியத்தினால், சேமம் - இன்பம் (இ)

வேறு.

காராய்விசும்பாய்க்கதழ்வளியாய்வெங்கனலாய்
நீராய்நிலனாகிநின்றதனிகேமியான்
ஓராய்நாமத்தொன்றொருகாலோதினார்மற்
* ராயினுமவ்வளபுபடியார்களே.

காரர் - மேகம், வளி - காற்று, நேமியான் - சகராயுதத்தையுடைய திருமால். (ஐ)

அசாமிளன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

122
உச்சு

கன்னியாகுச்சமெனக்கட்டுகைக்குநீர்வளஞ்சேர்
நன்னகராணங்கொருநாணராயனவெனவே
சொன்னதஹம்பாவந்தொலைந்தேதுயக்கறுசீர்
பன்னுதுங்கெளளேமேபகரமுனிமேயினனல்.

நன்னகரான் - நல்லநகரத்தையுடையவன், துயக்கு - பந்தம், சீர் - பெருமை,
பன்னுதம் - சொல்வோம். (எ)

வீழுமழலையளிவீழ்ந்துநைபருகிச்
சூழுமுளரித்தொடைதாழ்த்தடமர்ப்பன்
ஆழியுலகமசாமிளனென்றுரைப்ப
வாழுமொருவன்மறைநூல்வடித்துணர்வோன்

மழலைஅளி - வண்டுக்குஞ்சு, நறை - தேன், முளரித்தொடை - தாமரைமலை,
தாழ் - தொங்குகின்ற. (அ)

ஈன்றோன்பணிப்பவிறைவழிபாடாற்றுத்தற்குத்
தேன்றோய்செழுங்கனியுந்தேனெடுபண்வண்டரற்றும்
கான்றோய்மலருங்கவர்ந்துதனிக்கருவி
வான்றோயநீடுவளர்காவின்னிறெழுந்தான்

ஈன்றோன் - பெற்றவன், வழிபாடு - வழிபடல், அரற்றும் - ஒலிக்கின்ற, காள்
வாசனை. (க)

வேளான்மரபின்மெல்லியலாண்மட்டருந்தி
நாளார்மலர்க்காநறுநிழலினிற்கின்றோள்
நீள்வேல்பொருதுநெறிக்குவளைவென்றவிழி
வாளாலெறியக்கலங்கிமதிமாழ்கினனல்.

மட்டு-கள், அருந்தி - குடித்து, மலர்க்கா - பூஞ்சோலை, மதிமாழ்கினன் - அறிவு
மயங்கினான். (கௌ)

கோதினெறியான்கோற்றொடிதன்பாலேகும்
பேதைமனத்தைப்பிடிக்கவுறில்லாதெழுவே
தாதையொடுதன்மனையாடனமற்றந்தே
காதலெனும்வாரிக்ககாணாதுற்றனனல்

கோதுஇல் - குற்றமில்லாத, பேதைமனம் - அறியாமையுள்ளமனம், தாதை-
கந்தை, வாரி - கடல். (கக)

காந்திமதியிற்கதிர்செய்பருமுத்தணித்
தேந்திவளருமிளமுலையாள்செவ்வநலம்
மாந்திமயங்கிமுலவுண்டுநல்லொழுக்கம்
நீந்தித்தனதுநிலையிழிந்தெழிந்தான்.

காந்தி - ஒளி, மதியின் - சந்திரன்போல, கதிர்செய் - ஒளிசெய்கின்ற. (கங்)

காமுறுசேயிழைபற்காதலரொன்பதின்மர்
வீழுமவந்துதிப்பவென்பத்தெட்டியாண்மைத்தான்

தேமழலைமென்சொற்றிதுவெனொருவனுக்கு
நாமம்புனைந்தனனொராயண்ணெனவே.

ஏழுற - இன்பம் உண்டாக, உதிப்ப - பிறக்க.

(கந)

வேராவிறிர்விதிராமெய்தளராவள்ளாவி
சோராவிறந்துதொலையுமமையத்தின்
ஓராமறையோனொருகாற்றன்காதலனை
நாராயணவெனவேநாவால் ஊத்தனனல்.

வேரா - வேர்த்து, விதிரிவிதிரா - நடுநடுங்கி, மெய்தளரா - உடல்தளர்ந்து, ஆவி
சோரா - உயிர்சோர்ந்து, அமயத்தில் - சமயத்தில், ஓரா - அறிந்து.

(கச)

வேறு.

அழைத்தவனிறக்குமுன்ன திரும்வானெனத்
தெழித்தனர்யமபடர்சென்று தீப்பட
விழித்தனர்வைதனர்வெய்யவாளுறை
கழித்தனர்வீசினர்காலபாசமே.

தெழித்தனர் - அத்தட்டினார்கள், யமபடர் - யமகிங்கரர்.

(கரு)

மறுத்தலைமணக்கலாமதியாமென
எறிக்கும்வெண்சங்கினரேந்துநேமியர்
நறைத்துழாய்ப்பாஞ்சடரன்பர்நண்ணினர்
அறுத்தனர்பாசநல்லறமுணர்த்தினர்.

மறு - களங்கம், தலைமணக்கலா - சேராது, மதியம் - சந்திரன், 'எறிக்கும் - ஒளி
வீசுகின்ற.

(கசு)

பத்திசெய்தாயினும்பகைசெய்தாயினும்
வித்தகனொருவன்பேர்விளம்பற்காயினும்
ஒத்துநாராயணவெனவுரைப்பரேல்
கொத்துவெம்பாதகங்குலைத்துசாம்புமால்

வித்தகன் - ஞானவுருவன், கொத்து - கூட்டமாகிய.

(கஎ)

மெய்வினைநீக்குநாலெழுத்துவெங்கொலை
மைவினைப்பாதகமாற்றியங்கிடுநய்
பெய்வினைமுதலியபிராயச்சித்தமாம்
செய்வினைக்குறையையுநீர்க்குமென்பவே.

அங்கி - நெருப்பு.

(கஅ)

முத்தியிற்பொருந்துநாலெழுத்துமுன்னுவோர்ப்
புத்தியினமுக்கினைப்போக்கிப்பொய்யறச்
சுத்தமாம்படிமிகத்துலக்குஞ்சொல்லிய
சித்தமாம்வினைக்குமோர்சீவனாகுமே.

முன்னுவோர் - நினைப்பவர்

(கஆ)

அசாமிளன்கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

உகடு

தும்மினுமிருமினுந்துயாமிக்குளம்
விம்மினும்வீழினும்வினைசெய்போதினும்
அம்மவிந்நாலெழுத்தறைவராவார்
செம்மலர்மால்கழல்சரத்தறிண்ணமே.

செம்மலர் - செந்தாமரைமலர்போன்ற.

(உ0)

ஆதலானிந்தநாலெழுத்தசாமிளன்
ஒதினொருமகவுரைக்குமேதுவாத்
தீதெலாமொழிந்தனன்செப்பினீதுநும்
நாதனையுரைசெயுந்மீனெவென்றார்.

உணாக்கும்வதுவா - அழைத்தல்காரணமாக.

(உக)

ஆற்றலந்திகிரியானன்பர்வல்லையின்
ஏற்றனர்பாசநீத்தியம்பல்கேட்டலும்
காற்றெனநமன்றமர்கலங்கியோடினார்
கூற்றொடுவினேதிறங்கூறினாரோ.

ஆற்றலந்திகிரியான் - திருமால்; வல்லையின் . வினாவாக

(உஉ)

மற்றதுகேட்டலுமறலிநாக்கிநீர்
பற்றுதற்குரியேபைகவனமொன்
ற்றிற்றெமைதியினியம்பினானவன்
உற்றவெந்தீவினையொருங்குபோயசால்.

மறலி - யமன், இற்றிடுமஅமைதியின் - இறங்குந்நாலுத்தில்

(உ௩)

திருமலுமார்பனைச்சிந்தைசெய்யுபு
பரவுறுதொண்டரெம்பகவராகுவார்
அரவணையான்கழலடையப்பெற்றிலார்க்
குரியதெம்மாணையென்றுணர்ந்துகொள்ளிரால்.

சிந்தைசெய்யுபு - சிந்தித்து, பகவர் - சுவாமிகள்.

(உச)

பணியணைதுயில்வுறுபரமவிந்திரை
கணவசெந்தாமரைக்கண்ணவாகமா
மணிநிறவண்ணவென்பவர்மருங்குநீர்
அணுகன்மினென்றனனறத்தின்வேந்தனே.

பணியணை - சர்ப்பசயனம், இந்திரை - இலக்குமி, ஆகம் - திருமேனி, அறத்
ன்வேந்தன் - யமன்.

(உ௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியறிருத்தம்.

ஆழியானன்பாரங்குணித்தேவசாமிளன்கங்குழந்தன்னொ
தாழிருங்கூந்தன்மனைவினியமந்துதாதைசொல்குந்தனனாகி

ஐந்தாங்கத்தம்.

ஊழறக்கொடியவினைபுரிந்தேற்குமுதலியதொருபெயரென்னின்
வாழிமாணமகீர்த்தனமல்லாவருகதியில்லெனமதித்தான்.

கொடியவினைபுரிந்தேற்கும் - கொடுத்தொழிலாகியபாவத்தைச்செய்த எனக்கும்,
மதித்தான் - மனவறுதிகொண்டான். (உச)

பெருகுமுள்ளன்பான்மாயவன்பெயரேபேசினவன்றிருவுருவே
கருதினன்கங்காத்துவாரமுற்றுறைந்துகருத்தினையொருப்படுத்தக்கி
அருளொடுமுன்னமடைந்தமாலன்பராங்குறக்கண்டவரோடும்
விரிகதிர்விமானமேநின்னஞ்ஞாநந்தமான்மருங்குவீற்றிருந்தான் -

கருதினன் - நினைத்தான், ஒருப்படுத்து - ஒருமைப்படுத்தி, மான்மருங்கு - திரு
மாலின்பக்கத்தில். (உஎ)

நெறியின்றிபிழைத்தவசாயின்ருனுநேமியந்தடக்கையானும்
அறிவிலனொருகாற்கூறலாலுயர்வீடடைந்தனனம்மற்றறிந்து
நறைவிரிதுளவப்படலையந்தாரானுமேபுரைசெயப்பெற்றார்
உறுவினைத்துவக்குரீத்துவீடடைதலுரைப்பதென்னரசவென்றுரைத்தான்.

நெறியின்றிபிழைத்த - அறநெறியில்தவறின, நறை - தேன், துளவப்படலை -
துளசிமாலே, வினைத்துவக்கு - வினைப்பிணிப்பு. (உஅ)

இயம்புமிங்காடைபொதியிலின்மேயவிருந்தவக்குறுமுனியெமக்கு
நயம்பெறவுரைத்தவாறுநிந்துரைத்தேநவிலுவோரீதுகேட்பவர்தாம்
பயந்தருபாவத்தொடர்புவிட்டொழிந்துபரமவீட்டுலகினைப்படர்வார்
வயங்குவாளரசவெனவழங்கினனான்மாசறுசுகமுனிமாதோ.

குறுமுனி - அகத்தியமுனி, நவிலுவோர் - சொல்லுவோர், பாவத்தொடர்பு-பாப
சம்பந்தம். (உக)

அசாமிளன்கதைபுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று. 1394

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

தக்கன்படைப்புரைத்தவத்தியாயம்.

அண்டரோடவுணர்முதலினர்படைப்பையாதியாமனுவுரைகாலத்
தெண்டகுமுறையீதெனத்தொகைபெறவேயியம்பினையின்னுரீவிரித்துப்
பண்டைநான்மறையினியல்புளிப்பகதிபளகிலாநற்றவெனவே
விண்ணொதப்பேர்வேந்துரைக்குதலுமேதகுசுகமுனிவிளம்பும்.

அண்டர் - தேவர், மறையினியல்புளி - வேதமுறையினால், பளகு - குற்றம், வின்
ரொதப்பேர்வேந்து - பரீகழிந்தேரந்திரன். (க)

கன்னுதலரியபழமறையொருங்குகசுடறத்தேதர்த்துமுன்வீனையின்
மண்ணிடைப்பதின்மர்மகவெனவழங்கமாரிஸ்டியித்துவந்துதித்த

தண்ணிறந்தொடைதாழ்த்தக்கனும்வேந்தன் நறயமாயிகப்பெறுபாக்கு
விண்ணவர்புகழும்விந்தியமலையின்வீறுயர்சாரன்மேயினனூல்.

பெறுபாக்கு - பெறும்பொருட்டு.

(உ)

கோட்டுமால்விந்தக்குலவகைச்சாரற்குலவகமருடணையொனுமோர்
மோட்டுநீர்வாவிமுழுகியதக்கன்முருகவிழ்துளவினன்கமலத்
தாட்டுணைநினைந்துதவஞ்செயச்செய்தாமனாத்தடங்கணம்பெருமான்
வேட்டுநாரதனைமுதலினர்பரவவிண்ணிடைக்கலுழன்மீதெழுந்தான்.

கோட்டு - சிகரத்தையுடைய, மால் - பெரிய, மோட்டு - பெருமையுள்ள, தாட்
டுணை - இரண்டுதிருவடி, செய்யதாமரை - செந்தாமரைமலர்.

(ங)

தண்டையுங்கடகமருடமுங்கலையுந்தனியெழிற்கவத்துவமணியும்
என்றரும்புயமுமிலகமுன்னெழுந்தவியன்மறைமுதலியைவிழியால்
கண்ணெங்குளிரக்களிகொளுந்தக்கன்கமலநாண்மலர்ப்பதம்வணங்கிக்
கொண்டலேயுடியேற்கருளெனவழுத்தக்குவல்புமளந்தவன்கூறும்.

மறைமுதலி - திருமால், குவலயமளந்தவன் - திரிவிக்கிரமன்.

(ஈ)

புரிந்தநின் நவத்தா லுளநனிமகிழ்ந்தேதம்புகலசிக்கினியெனும்பெயர்சேர்
விரும்பெழிற்பஞ்சசனன் நருமணங்கைவேட்டுநீர்வடைத்தியென்றுரைத்துக்
கருந்துழாய்ப்பரமனகன் நபின்மக்கன்சூழ்நசிக்கினிதனைமணந்து
திருந்தெழிற்பதினாயிரமகவளித்தச்சிறுவரைப்படைத்திரென்றுரைத்தான்.

நனி - மிகுதியாக, கருந்துழாய்ப்பரமன் - திருமால்.

(ஐ)

மைந்தரவ்வுரைகேட்டொருப்படுமுளத்தர்மருவினர்வினாந்துபோய்க்குடக்கின்
சிந்துசாகரத்திற்கலந்திடுமாங்குச்செறியுநாராயணசரசின்
வந்தைசேர்மாலையுளமிசைப்பொறுத்துவிழுத்தவம்புரிதருகாலே
நந்தவிலறிவுநாரதன்கொளுத்தநடந்தனர்தாதைசொல்வெறுத்தே.

விழுத்தவம் - மேலானதவம், நந்தவிலறிவு - கெடுதியில்லாத அறிவு, கொளுத்த-
உண்ட.

(ஈ)

நன்னர்யாழ்முனிசொனாடியமைந்தநடந்ததுகேட்டயர்த்தக்கன்
பின்னரும்பதினாயிரமகவன்றுபெருகநீர்படைமினென்றுரைப்ப
அன்னவர்தாமுமவ்விடனணுகியருந்தவம்புரிவுழியடைந்து
முன்னரேபோலம்முனியுரைத்தமையான்முன்னவர்போலவேகினரால்

யாழ்முனி - நாரதன்.

(ஈ)

நாரதன்மீட்டுமுரைத்ததுகேட்டுநண்ணியம்முனிமுகநோக்கிச்
சீருதுகாமதுகர்த்தபினல்லாற்சேருங்கொன்மனத்தொழிலறந்தான்
ஆரெழிற்குவார்க்கொழிவறமுரைத்தாயம்மநன் றுனதறிவென்றும்
ஒரிடனன்றியுழல்கெனச்சபித்தானுருத்தெழுதக்கனெஞ்சுடன்றே.

ஒழிவறம் - துறவறம், உருத்து - கேலித்து.

(அ)

அரிநெடுங்கண்ணியிளமுலைத்துவரவாயசக்கினியணிநலந்துய்த்து
விரிபுகழ்த்தக்கன்மீட்டுமாரபுபான்மெல்லியலானாயின் நவருள்

ஒருபதுமடவாரமக்கடவுளுக்குமொருபதின்மூவர்க்காசிபற்கும்
இருபதோடெழுவிமகரன்மனக்குமினிதுவப்புறவுதவினனல்.

துவர் - பவனம், இமகரன் - சந்திரன்.

(௧)

பூதனென்போனுக்கிருவகைக்கொடுத்தான்புகழ்பெறுமங்கிராவினுக்குச்
சூதுமுறுமையாரிருவனையளித்தான்சொல்கிருசாச்சுவன்மனக்குத்
தாதவிழ்குமுலாரிருவரைத்தந்தான்சாற்றியசாக்கியானுக்கு
மாதேரார்நால்வர்தமைவழங்கினனாண்மறையுணர்ந்தகனுண்மகிழ்ந்தே.

சூது - சொக்கட்டாண்காய்.

(௧௦)

குழைகிழித்தலவுமதாரெடுங்கடமுதவாய்க்குமுநகைமடவார்
அழகுமுகிணர்தடவனாமார்பமன்பொடுபுணர்ந்தினிதுயிர்த்த
குழைகடம்மாலுலகமோர்மூன்றுங்காதநகிதைந்தவீம்மடவார்
விழைவுறுபெயருமுயிர்த்தவம்மைச்சர்வீறுசால்பெயருமீங்கைறவாம்.

குழை - காதணி, முகிணர் - கணவர்.

(௧௧)

மதிதுதற்பாணுவசமருத்துவநிவளரெழிற்சாமியிச்சுவைசேர்
கதிர்முலைமுகூர்த்தைசாத்தியையிலம்பைகருபுசங்கற்பையாம்பதினார்
துதியுறுதருமன்விழைவுறமனையார்சொன்மனையார்களிற்பாணு
இதமுறுவேதவிடபனையிவனல்லிந்திரசேனனையின்றர்.

மதிதுதல் - பிறைபோலுநெற்றி, விழைவுறு - விரும்புகிற.

(௧௨)

வசவெனுமடந்தைவசக்களையின்றாண்மற்றவர்பெயரினாவருக்கின்
இசையுறுதுரோணனிலங்கியபிராணனைத்துசீர்த்துருவனல்லருக்கன்
வசையுறுதோடனக்கினிவத்தமன்னியவிபாவகுவென்பார்
நசையுறுமிந்தவெண்மருஞ்சாலல்கினர்புதல்வனாமாதேச.

சால - மிகுதியாக, நசை - ஆசை.

(௧௩)

விளம்பெழின்மல்குவிச்சுவையென்பாள்விச்சுவைதவனாயின்றாள்
வளந்தருமணிப்புட்சாத்தியைமகிழ்ந்துமன்னுசாத்தியர்தமையுயிர்த்தாள்
தளர்த்துண்ணிடையாளனுமருத்துவதிசாற்றியமருத்துவனெனும்
அளந்தறிவரியவரிந்தமன்கலையையாகுந்சயந்தனையளித்தாள்

மணிப்பூண் - ரத்தாபரணம், அரித்தமன்கலை - விஷ்ணுவின்மிசம்.

(௧௪)

முருந்துறழ்மூரன்முகூர்த்தையென்மறைப்பாண்முகூர்த்தர்கடமையுந்தீன்றாள்
சுரும்பியிர்குழலான்சாமியாமணங்குதுருக்கநற்றெய்வநல்கினளால்
மருந்தெனமொழியுமெழில்கொள்சங்கற்பைவயங்குசங்கற்பனையளித்தாள்
சுருங்குழலிலம்பையின்னியுயிர்த்தாள்சுருபுசங்குவெனைத்தந்தாள்.

முருந்துறழ் - மயிலிறகினடிபோன்ற, மூரல் - பல், சுரும்புஇயிர் - வண்டுகளொ
லிக்கிற.

(௧௫)

ஆரலேமுதன்மூவொன்பதுநாளாமவிரெழிற்பிணக்களேமணந்த
சீர்பெறுசோமன்மனையியரிடத்திற்சிறுவனாப்பெற்றிலன்கயனோய்

தக்கன்படைப்புரைத்த வத்தியாயம்

உக்க

பேர்பெறவழங்குசாபத்தாற்பெற்றுப்பெற்றனன்பின்னருத்தவத்தால்
ஏர்பெறுகலைகண்முறைமுறைவளருமியற்கையுமெய்தினனன்றே.

ஆரல் - கார்த்திகை, பிணைக்களை - பெண்களை, சோமன் - சந்திரன்.

(கசு)

பூதனென்றுரைப்போன்பூந்தொடைபுனைந்துபுல்கியமகளிராப்புகலின்
தாதடர்குழலாள்பஞ்சதாமோதைதன்னொடுசுரபியாமலிவரின்
எதமிலெழில்சேர்பஞ்சதாமோதையியம்புபூதங்கலைபின்றான்
ஒதியசுரபிப்பலகோடியுருத்திரர்ப்பொறையுயிர்த்தனனால்

பொறையுயிர்த்தனன் - பெற்றான்.

(கஎ)

ஆரண்மறைதேரங்கிராவென்போனனைத்தவம்மகளிராயறையின்
தாரணிக்குழலார்கதைசதியென்னச்சாற்றுபேரிருவர் - கவரின்
பேரணிவிளங்குஞ்சுதையெனும்பெயராள்பெற்றனன்பிரிந்திங்கோச்சுதிதான்
காரணவேதமெனப்புவிகுத்தகருத்தருவாணராயின்றான்.

தார் - பூமலை.

(கஅ)

பெரும்புகழ்க்கிருசாக்சுவனகலத்தோய்பேதையரிவர்பெயர்பேதின்
திருந்தெழிலருச்சித்தென்றுசொல்லணங்குந்திடனையெனபாளுமாந்திடனை
விரும்புநல்வேதசிரசனைமுதலாவினம்பொருளுவவரையளித்தார்
சுரும்பிரிங்குந்தலெனும்ருச்சித்துத்தூம்பிரகேசனையின்றான்.

அகலம் - மார்பு.

(கக)

நான்கெனுமறைதேர்காசிபனென்போனன்மணம்புணர்த்தால்வர்கடாம்
தென்கமழலங்கல்விதைத்தருபூச்செறிசூழ்தந்தியாமலினியாம்
வான்கொளும்புகழ்சாலிவர்களின்விதைவண்டுகழுகுண்டேடுசுரர்
ஊன்கொளுந்திகிரிப்பரமனைப்பரிக்குமொண்டிறற்கருளையுயிர்த்தான்.

அலங்கல் - பூமலை, ஊன் - தசை.

(உ0)

ஒண்ணகைத்துவரவாய்க்கத்துருவென்பாளுகரையுயிர்த்தனருவப்பின்
பண்ணெனுமொழியாள்பதங்கியாமணங்குபதங்கமேமுதலியபயந்தான்
தண்ணறுங்குழலாள்யாமலினிவிரும்பிச்சலபதமுதலியந்தான்
எண்ணருங்குணஞ்சால்சாசிபன்மனையாரீன்றவரியல்பெடுத்தாரைப்பாம்.

துவர் - பவளம், பதங்கம் - விட்டிழ்ச்சி.

(உக)

விதிமுதுமறைதேர்காசிபன்வேட்டமெல்லியலார்பெயர்விளம்பின்
அதிதிறப்பிரியைதிதிதனுக்காட்டையணிகெழுமரிட்டைவாண்சுரசை
மதிபுரைவதனவிளைமுனிகுரோதவசைமகிழ்தாம்பிசைசுரபி
புதுமலர்க்குழலாள்சரமையெவ்வலகும்புகலுஞ்சீர்த்தியெனப்படுமால்.

மதிபுரைவதம் - சந்திரன்போன்றமுகம்.

(உஉ)

ஊரைதருமடவார் தங்களிற்சரமையுயிர்த்தனன்சுவாகதக்குழுவைச்
சூரபியின்றெடுத்தாள்பசுமுதலாகச்சொல்லிருகுளம்பவாம்விலங்கைத்

தரைபுகழெழில்சேர்தாம்பிரையென்பாடந்தனன்பறவையின்றொழுதி
அரிமதர்நெடுங்கண்முனியெனவிசைப்பாளம்பையர்தமையளித்தனளால்.

சுவாகதம் - கிளி, குழு - கூட்டம்.

(௨௩)

இனமலர்க்குழலாடியெனுமேழையின்மனனீரின்வாமுயிரை
நினைவுறுமவலிசேர்யாதுதானவரைகிழ்த்தியசுரகைசுப்பற்றனளால்
தனுவுவந்தீன்றாடானவர்தமையத்தானவர்தம்பரனெடுதார்
புனைவிடபருவாமுதலியவறுபான்பொருத்துமொன்றென்னுமெண்ணினரால்.

இனமலர்க்குழலாள் - கூட்டமாகிய மலரையணிந்த கூட்தலையுடையவள். (௨௪)

விரும்பெழிலுதிதியுயிர்த்தந்தநிறுவர்விவாச்சவானரியமாப்பூடா
வருகதிர்த்துவட்டாவயங்குசொற்சவிதாமன்னியபகன்வளர்தாதா
அருந்திறல்விதாதாமித்திரன்வருணாந்தசீர்ச்சக்கரனருஞ்சீர்
பொருத்துருக்கிரமனென்றுபன்னிருவர்போற்றுமாதித்தாயராவார்.

எழில் - அழகு, வயங்கு - விளங்குகிற.

(௨௫)

சாற்றுயர்குரோதவசையெனுமாதுதந்தஞ்சுங்களைத்தந்தாள்
வேற்றடங்கண்ணாரிட்டையாமணங்குவிஞ்சையர்தமைவழங்கினளால்
ஏற்றசீரினாதான்பருக்குழுவோடுமிணர்க்கொடிதொடக்கத்தவீன்றாள்
கோற்றொழிக்காட்டையிருகுளம்பல்லக்கோதறுவிலங்குயிர்த்தனளால்

தந்தஞ்சு - பாம்பு.

(௨௬)

வெங்கதிர்விச்சவானென்வுணாப்போன்விளங்குவைச்சுதமனுவை
அங்கண்மாஞாலம்புகழ்த்தருங்கூற்றையருந்திறல்முனையையளித்துப்
பொங்குநன்மனையாள்சாயையோருருவாம்பூவையைப்புணர்த்தபின்சனியைத்
தங்குமோர்பெயர்ச்சாவன்னியாமனுவைத்தபதியென்பாளொழுமயிர்த்தான்.

அங்கண்மாஞாலம் - அழகிய இடத்தையுடைய பெரியவுலகம்.

(௨௭)

வழங்கியதிர்சேரியமாவென்போன்மானிடர்தமைமகிழ்த்தளித்தான்
விழைந்திடும்புதல்வர்ப்பெருதவன்பூடாவிளம்பியதக்கன்முன்னியற்று
முழங்கழல்வேள்வியடைந்துபல்லிழந்தமுறைமையால்வேள்விகடொறுஞ்சீர்
தழைத்துதன்மாவேயயிலுமென்றுரைத்துத்தவமுனிபின்னருஞ்சாற்றும்.

அயிலும் - உண்னும், சாற்றும் - சொல்வான்.

(௨௮)

தக்கன்படைப்புரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௫௭.

புரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

முன் ரு வ தி

இந்திரன் விச்ச வரூபனைக் குருவாக்கொண்டவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

வலிகெழுமசுரர்தங்குலத் துமங்கையைப்
பொலிதருமலர்த்தொடைபுனைந்துவேட்டிடும்
தொலைவறுபுகழ்த்துவட்டாவெனும்பெயர்
மிலைகிறிக்குதித்தனன்விசுவரூபனே.

மலர்த்தொடை - மலர்மாலே, கதிர் - சூரியன்.

(க)

வெற்றிலேவவுணர் தங்குலத் துமெல்லியல்
முற்றிழையணிமுலைமுயங்கிச்செங்குநிர்
பெற்றவம்மதலையைப்பெட்பிற்கொண்டனன்
கொற்றவாளிந்திரன்குரவனாகவே.

குரவன் - குரு.

(உ)

என்றலுமதிக்குடையிறைவென்னைகொல்
துன்றுசெங்குநிறினுக்குதித்ததோன்றலைக்
குன்றெறிகொற்றவன்குரவனாக் குதல்
மன்றீயுரைக்கெனவழங்குமாதவன்

குன்றெறிகொற்றவன் - இந்திரன்.

(ங)

அண்ணல்வாளிந்திரனரும்பலிழந்ததத்
தண்ணரூப்பிலிற்றுபொற்றருவிவீழலின்
எண்ணிலாவிஞ்சையரியக்கர்கின்னரர்
விண்ணவரடிதொழுவீற்றிருந்தனன்.

நரு - தேன், பிலிற்றுதல் - சிந்துதல்.

(ச)

முழுமறையந்தணன் முன்னமெய்தலும்
செழுநிதிச்செருக்கினுற்றெறியகிற்றிலன்
எழுகலனிநுந்தனனெரிபொற்றாதுண
மழலைவண்டரற்றுதார்வானவேந்தனே

முழுமறையந்தணன் - பிரமன், எழுகலனிநுந்தனன் - எழுந்திருந்தான்.

(ரு)

அண்ணலங்குரவன்வந்தணுகலாயிரங்
கண்ணுடையிந்திரன்கண்டிலானெனின்
மண்ணிடைக்காண்பர்கொல்வந்துற்றாத்தமை
எண்ணருநிதிச்செருக்கெய்தினாரோ.

அண்ணல் - பெருமை.

(சு)

பனியிருவிசும்பகம்பொலியப்பைந்தொடை
வனைமுகிலிந்திரன்வைகநோக்கினன்

இனிதிவனரசிருப்பென்றுபோயினன்
தனிமறை : யானெனச்சாற்றுமேன்மையான்.

விசம்பகம் - விண்ணுலகம்.

(6)

ஏயதன்னரசிருப்பெழுந்துவல்லையே
போயினன்குரவனென்றறிந்துபோயுழி
ஆயிரக்கண்ணினுடையக்கண்டிலன்
மாயையின்மறைந்தனன்மறைவல்லாளனே.

வல்லை - விரைவாக.

(அ)

எள்ளினன்குரவனையிகலழித்திடும்
அள்ளிலைத்தருகிழலமர்வினவேந்தென
வெள்ளிதன்னருள்பெறுவெய்யதானவர்
ஒள்ளபூவாளமருடற்றிறாரோ.

எள்ளினன் - இகழ்ந்தான்.

(க)

இந்திரனுடைந்துபோயுழிரும்பொழில்
தந்தவன்முமலர்தாழ்ந்துநின்றலும்
அந்தணனருள்பெருதடைந்ததித்திறம்
வந்ததென்செருக்கெனவழங்கன்மேயினான்.

பொழில் - உலகம்.

(க0)

அலர்கதிரருள்சுதன்விசவருபனாய்
நிலவுமிழ்கவிகையாய்நினக்குநேரிலாக்
குலமறைநெரிக்குமோர்குரவனெனினின்
இலகுவாளமர்விறலெய்துமென்றனன்.

சுதன் - புத்திரன்.

(கக)

விழுப்புகழித்திரன்விரிஞ்சனாடொரீஇ
அழற்கதிரன்மைத்தனையடைந்துபன்முறை
வழுத்தினனதிதியான்வந்துற்றேனருள்
கொழித்திடுருவனாகென்றுகூறுவான்.

விழுப்புகழ் - பெருங்கீர்த்தி, விரிஞ்சன் - பிரமன், ஓரீஇ - நீங்கி.

(கஉ)

இளையவராயினுமினியகல்லிமிக்
குளரெனின்மூப்பினர்க்குரித்திறைஞ்சுதல்
தனையவிழ்தாரிமையோர்கடம்மொடும்
வளர்புகழ்மறைவலையவணங்குவெனென்றான்.

இறைஞ்சுதல் - வணங்குதல், உரித்து - உரிமையுடைத்து.

(கங)

மகபதிகொற்றலுஞ்செல்வம்வந்துறின்
அகமிகமகிழுபவசடராகலின்

இந்திரன்விச்சவருபனைக்குருவாக்கொண்டவத்தியாயம். ௨௨௩

சகவிலையெனக்கிஃதெனினுஞ்சாற்றிய
நிகரறுமுன துணைக்கவல்லனோ.

மகபதி - இந்திரன். (கச)

எனவுரைப்பலவியம்பியின்ன
துனியறுக திரவற்குதித்ததொல்புகழ்த்
தனிமறைதேர்த்தவன் சார்ந்துவைகினன்
குனிசிலவானவர்குவனாகவே.

துனி - அச்சம், வானவர்குவனாக - தேவர்குவாக. (கரு)

போக்கறுபொன்னுலகளிக்கும்புகவன்
ஆக்கியருவனாகுதத்தினுழியான்
காக்கவென்றுரைத்தசொற்கவயத்தார்கினன்
தாக்கினனவுணரைச்சமரின்வென்றான்.

போக்கறு - குற்றமற்ற, கவயம் - கவசம். (கங)

மழையுறழ்வண்கையாயென லுமன்னனும்
விழைமகபதிக்குவன்விசவருபன்முன்
கழறுநாராயணகவயஞ்சொன்முறை
மொழிதியென்றுரைப்பெயம்முனிவன்குவான்.

மழையுறழ்-- மேகத்தைநிகர்த்த. (கள)

இந்திரன்விச்சவருபனைக்குருவாக்கொண்டவத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-- 61 ச.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் க ா வ து

நாராயண கவசமுடைத்தவத்தியாயம்.

எழுதிர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அரும்புணல்படிந்துபுனிதமுற்றங்கநியாசமாங்கடைவுடனியற்றித்
திருந்தியமறைசொல்கநியாசமுந்தான்செய்ம்முறைநிருத்தகப்புரிந்து
வரந்தருமாயன்மலர்ப்பதத்துணையைமனத்திடைமருவறக்கருகிப்
புரந்தான்மனக்குவிச்சவருபன்புக லுமால்கவயத்தைப்புகவலாம்.

மால்கவயம் - நாராயணகவசம். (க)

மலர்த்தசெங்கமலமலர்மகண்மறுவார்மார்வமும்வாளிகேடகம்வான்
இலங்கெழிலாழிவளைகதைபாசமிருஞ்சிலைதரித்தவொண்கரமும்
நலந்தருகலுழன்புயத்தினி துறைந்தநளினமென்பாதமுமாக
வலந்தாமுன்வந்தெங்குமெப்பொழுதுமாயவன்கருணையிற்காக்க.

மறு - ஸ்ரீவத்ஸம், கேடகம் - பரிசை. (உ)

கலிவிருத்தம்.

புகழ்பெருமீனுருவெடுத்தபுகவன்
அகமகிழ்தந்தூநீரடைந்துகாக்கவிச்
சுகமிசைவாமனன்சார்ந்துகாக்கவேர்
மிகுநிலமனந்தமால்விசும்பிற்காக்கவே.

வர் - அழகு.

(ந)

பன்னியவனாமுதற்பலவாண்களின்
துன்னுவெஞ்சமத்திடைத்தோன்றலுற்றுமுன்
மன்னுவெங்கனகணைமாய்த்தமைந்துடை
நன்னலஞ்சேர்நாமடங்கல்காக்கவே.

சமம் - போர், மைந்து - வலி.

(ச)

வெற்றியாண்கேழலாய்விளங்குமேலவன்
பெற்றிடுவழிதொழும்பெரிதுகாக்கவே
நற்றவநான்சொனூராயணன்னனி
உற்றவர்பற்றெலாமொழித்துக்காக்கவே.

ஆண்கேழல் - ஆண்பன்றி

(இ)

தசாதன்மதலையாமிராமன்றன்னுணை
இசைதருமிளவலோடினிதியைந்சிருந்
திசைதொழந்திசைதொறுஞ்செப்புங்காலெலாம்
விசயம்வந்துறநனிவினாந்துகாக்கவே.

விசயம் - வெற்றி.

(ஈ)

கழைதிதழ்கார்வணைக்கவினுஞ்சாரலின்
மழைதவழ்குவட்டின்மீமருவுபோழ்தெலாம்
பழமறைமொழிதருபரசராமனுள்
விழைவொடுகுறைவறவினாந்துகாக்கவே.

கழை - மூங்கில், மழை - மேகம், குவடு - மலை

(எ)

சின்தையுண்மகிழ்த்தத்தாத்தினாயர்நீங்கற
மந்திரலில்வுழிவந்துகாக்கவே
பந்தமிலிடபனும்பைந்துழாய்முகில்
சந்தத்தங்குளிரிற்றபத்திற்காக்கவே.

குளிரில் தாபத்தில் - குளிர்வெப்பங்களில்.

(அ)

கருதருஞ்சீர்திகழ்கபிலனன்பொடும்
இருவினைக்கட்டறுத்தினிதுகாக்கவே
தண்புகழ்மறைதேரிசன்றகுமாரன்றன்
பொருமதன்றருதுயர்போக்கிக்காக்கவே.

மதந்தருதுயர் - காமத்துன்பம்.

(ஐ)

வெறுப்பொடுபகைக்குமுமிடையும்வெங்கொலை
மறத்தினிற்பொலிதருவழிகடோறும்வந்
தறத்தினிறுலியவயக்கிரீவனென்
மறைப்பொருளாயவன்வந்துகாக்கவே.

மிடையும் - நெருங்குகிற, அயக்கிரீவன் - குதிரைமுகமுடையவன். (க0)

காரதீர்கடவெனக்கவின்செய்வண்ணைப்
பாரதசமர்த்தலைப்பரவவென்றிசெய்
சாரதினைத்தொழுஞ்சமயத்தின்னருள்
நாரதமுனிவானயந்துகாக்கவே.

பாரதசமர்த்தலைப்பாவவென்றிசெய்சாரதி - பாரதசாரதி (கக)

கொழுந்துளவணிந்தபைங்கூர்மமாயமால்
அழுந்தவெந்நாகுறுதகுளிற்காக்கவே
வழங்குதன்வந்திரியாயமாயவன்
விழைந்தனனாழியில்வினாந்துகாக்கவே.

கூர்மம் - ஆமை (கஉ)

பொற்றுசீர்வேள்வியம்புருடன்போந்தெனைக்
கூற்றடாதன்புளங்கொண்டுகாக்கவே
ஏற்றறநற்பலமுனமேயும்ராமன்வெஞ்
சீற்றம்வந்துழிநனிசிந்தந்துகாக்கவே

கூற்று - யமன், அடாது - வருத்தாமல், பலமுனமேயும்ராமன் - பலராமன் ()

விடலருநான்மறைவியாதனென்பவன்
ஒடிவறுவிஞ்சைமிக்குதவிக்காக்கவே
படியிசையறந்தரப்பெளத்தனஞ்சுமால்
கொடியவர்தங்குறுகாதுகாக்கவே.

விஞ்சை - வித்தை. (கச)

பரியுருவெடுத்தமம்பரிக்கும்பச்சைமால்
உகைகலித்தீமைவந்துறுதுகாக்கவே
வருபகலறுவகையாக்கிமுந்துகூ
றருளொடுகேசவனடைந்துகாக்கவே.

பரியுரு - கற்கியவதாரம். (கரு)

வலஞ்செயவிரண்டெனவகுத்தகூற்றிலான்
குலம்புரந்தளித்தகோலிந்தன்காக்கவே
பலந்தரமுன்றெனப்பகுத்தகூற்றினில்
நலஞ்செய்நாராயணனயந்துகாக்கவே.

ஆன்குலம் - பசுக்கூட்டம், புரந்தளித்த - காத்தராகுழித்த. (கசு)

பொருவிலாநான்கெனப்புகன்றகூற்றினில்
பரிதிநேர்ச்சக்கரபாணிகாக்கவே

அரியசீணாந்தெனவரைந்தகூற்றினில்
வருமதுகுதனன்மகிழ்ந்துகாக்கவே.

பொருவிலா - நிகரில்லாத, பரிதி - சூரியன். (௧௭)

புரைதபவாறெனப்புக்கன்றகூற்றினில்
உரைதருமாதவனுவந்துகாக்கவே
இரசனிமுகத்தினிலிந்தியங்களுக்
கரசனென்றுரைக்குமாலடைந்துகாக்கவே.

புரைதப - குற்றமொழிய, இரசனி - இராத்நிரி, முகம் - தொடக்கம். (௧௮)

பன்னுமுச்சகந்தருபற்பநாபியான்
துன்னியநிசநடுசெழுந்துகாக்கவே
உன்னுபரமமாநிசியிலொண்புகழ்
மன்னியதிருமறுமார்ண்காக்கவே.

நிசநடு - நரோத்திரி (௧௯)

களிகொள்சீர்வைகறைகதுவீவண்புகழ்
வளர்சநார்த்தனனுளமகிழ்ந்துகாக்கவே
விளையுநாற்சந்திகடோறுமிக்குவந்
தளிசெய்தாமோதரனடைந்துகாக்கவே

வைகறை - விடியற்காலம், அளி - கருணை. (௨௦)

கற்றையங்கதிரழற்கடவுள்காட்டகம்
முற்றுவெவ்வரில்லனைமுருக்குமாறுபோல்
அற்றமிலயிற்படையரசெனழிநான்
உற்றபல்பகைதுமித்துவந்துகாக்கவே

அரில்களை - சிறுதூறுகளை - மூங்கில்களை (௨௧)

ஆடகமணித்தொடியமலனங்கைசேர்
கேடகஞ்சமர்க்கெதிர்கெழுமினோர்விழி
மாடகமறைப்பமாற்றலனாமாய்த்திருந்
கூடகத்துறைந்சகூர்வாளுங்காக்கவே.

ஆடகம் - பொன், கூடகத்து - உறையில் (௨௨)

கொடியனபூதம்வெங்குளியேமுதல்
இடிகிர்தெவ்வினையிரியநூறிதுண்
பொடியெனப்பிதிர்ந்துநம்புனிதன்பூங்கைசேர்
தடியொருகுறைவறச்சாரந்துகாக்கவே.

தெவ்வினை - பீகைவரை. (௨௩)

குதுசெய்ப்பகைக்குழுத்துணுக்கமெய்தியிப்
பூதலத்திரிதாவெருட்டிப்பூவுறை

மாதளம்விரும்புகார்வண்ணன்வாயில்வைத்

தூதுவெண்சங்கமுள்ளுவந்துகாக்கவே.

குழு - கூட்டம், துணுக்கம் - அச்சம்.

(௨௪)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருந்தம்.

பங்கயச்செங்கணைப்பரிக்கும்வெம்பறவைவேந்து

பொங்குமின்னருளின்வந்தெப்பொழுதினுமுவுந்துகாக்க

தங்ககம்புறம்புதிக்குக்காற்றியவிதிக்குமேல்கீழ்

எங்குமெப்பொழுதும்வந்துற்றெழுநரமடங்கல்காக்க.

பறவைவேந்து - கருடன், நாமடங்கல் - நரசிங்கம்.

(௨௫)

மாயவளுமுநபம்வாகனம்வாளியாதி

ஆயவெம்படைகள்சேனைக்கணிதிகழ்தலைவனென்னும்

தூயவன்பிராணன்புந்தீசொன்மனமாக்கையோடு

மேயவிந்தியங்கடம்மைவிருப்பொடுமிடைந்துகாக்க.

வாளி - அம்பு.

(௨௬)

என்றரியுருவமாகியிலகுமிக்கவயந்தன்னை,

வென்றிசெயமரர்வேந்தேவிரூப்பொடுதாங்குவாயேல்

வன்றிறற்பகைஞர்தம்மைவல்லையின்வேறியென்றா

ஒன்றுவிச்சவருபன்றானுரைத்தனனுவந்துமாதோ.

அரியுருவமாகி - விஷ்ணுருபமாகி.

(௨௭)

தழைந்தசீர்வின்றிராதசாற்றுமிக்கவயந்தாங்கி

மொழிந்திகடுவுகிப்பேர்முதுமறையோன்முன்கான்போய்

விழைந்தயோகத்தினாக்கைவிடுத்தனன்வீடுசேர்ந்தான்

கழிந்தவன்யாக்கையென்பைக்கடந்தனனாகிவான்மேல்.

வின்றிராத - பரிகழித்துவேந்தே.

(௨௮)

செஞ்சிலைதுதலாரோடுசுத்திராதனென்றேருதும்

விஞ்சையன்போகலாலேவீழ்ந்தனன்றையில்வீழ்ந்து

வஞ்சமிறவஞ்செய்வால்கில்லியர்மாற்றந்தன்னால்

எஞ்சுமவ்யாக்கையென்பையிருந்திமடுத்தாப்போனான்.

மாற்றம் - சொல்.

(௨௯)

இணையிலிக்கவயந்தாங்குமிருந்தவன்யாக்கையென்பை

அணிதிகழ்வானின்மேலுங்கடப்பரிதாயதென்னின்

மணிநிறவண்ணத்தம்மான்வடிவமாங்கவயம்பெற்றோர்

தணிவறுபெருமையெம்மாற்சாற்றுத்தெளிதொன்றன்றால்.

கடிப்பரிதாயது - வெல்லுதற்கரிதானது.

(௩௦)

இணையநற்கவயங்கேட்போரியம்புவோர்யாவரேனும்

வினைசெய்வெம்பிணியினென்றார்வேண்டியபெறுபவென்றும்

குனிதினாக்கடல்குழ்பார்மேல்கொடும்பகையிலராய்க்கங்கைப்
புனைவழிபொலங்கழற்றாட்டினிதனைப்பொருந்துவாராம்.

பெறுப - பெறுவர்.

(௩-௧)

குரவனைவணங்கிவிண்ணோர்குழுவொடுகுலிசத்தண்ணல்
உணசெயுங்கவயந்தாங்கியுறுபகைகடந்துவானத்
தரசெய்திருந்தானென்னவருந்தவச்சுகனென்றோதும்
பொருவரும்புகழின்மிக்கான்புகன்றனன்மீட்டுஞ்சொல்லும்.

குலிசத்தண்ணல் - இந்திரன், கடந்து - வென்று.

(௩-௨)

நாராயணாகவச முறைந்த வந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருநிருத்தம்—கபிசு

பூரி கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது

விச்சுவருப விருத்திரர்களைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

திசைபுகழ்மன்னபுத்தேளிரிங்ஙனம்
நசையுறுகுரவனோமவேதியன்
அசுரர்தமருமகனாகலானவர்
இசையுறக்கரத்தலிந்துவைகினான்.

புத்தேளிர் - தேவர், அலி - தேவருணவு.

(௧)

விபலுடைவலாரிநல்வேள்வியாற்றுழி
மறைநவில்வேள்விலல்லிமறைத்துமற்
றறைகழலவுணர்தேத்தளிப்பேநாக்கின்ன்
பொறையிலன் குரவன்மேற்புழுங்கிவெட்டினான்.

வலாரி - இந்திரன், அவுணர்தேத்து - அவுணரிடத்தில்.

(௨)

நஞ்சுவாய்வழிபடநாகம்போன்மென
வெஞ்சினந்தலைக்கொளீஇவேந்தன்வெட்டலும்
செஞ்சுடர்வழங்கியசெம்மன்முத்தலை
அஞ்சினைப்பறவையாய்ந்துவீழ்ந்தவே.

வாய்வழி - வாயில்ஒழுகுகிற, போன்மென - போலுமென்றுசொல்லும்படி. (௩)

வைத்துறுசோமமும்துவமன்னமும்
முத்தலைவாயினின்முறையின்மாந்துவான்
அத்தலைகபிஞ்சுலங்கலவிங்கம்மணித்
தித்திரியாகவுஞ்சேணிற்போயவால்.

மாந்துவான் - துகளும்பொருட்டி.

(௪)

விச்சுவரூபவிருத்திரர்களைக்கொன்றவுத்தியாயம்.

உஉக

மலைத்தவாளிந் திரன்மறைவல்லாளனைக்
கொலைத்தொழில்புரிந்தவக்கொடியபாவம்வந்
தலைத்திடவஞ்சலியானகையொடு
நிலத்தலையளந்ததாணினைத்துநீத்தனன்.

அலைத்திட - வருத்த.

(ரு)

மற்றதுமண்ணிடையுரும்வார்திரை
எற்றுநீர்யாற்றிடைதுரைபுமன்னறளிர்
உற்றமாமரத்தினிற்பிசினுமொள்ளொளிப்
பொற்றொடிமாதர்பாற்பூப்புமாயதே

உவர் - உலாமண்

(சு)

கருவுறுமகளிர் தங்கணவற்சேரவும்
வருகுழிபூமியின்மல்கித் தூரவும்
தருமிசைகுறைத்தலுந்தாரிங்கவுமபுனல்
பெருகவுமவன்வரம்பெட்டிநீத்தனன்.

கரு - கருப்பம், குறைத்தல் - வெட்டல்

(௭)

கந்தரமுடிச்சுரபதிதன்றேறன் றலை
கந்தரத்தடிந்திடல்காதற்றாறதேகட்
டிந்திரசத்தருவெழுதுகொல்கென
மந்திரவின்னுடையவழங்கினுனழல்

கந்தரம் - கழுத்து, தடிந்திடல் - வெட்டல்

(அ)

துய்யதாரணி துவட்டாவெணும்பெயா
செய்யவெங்குதிரிஹைச் சற்றமீக்கொளா
நெய்பொழிநீட்டினின்னுதோன்றினன்
வெய்யதோர்விடமெனவிருத்திராசுரன்

சீற்றம் - கோபம்

(க)

எற்கடையெழுசெவ்வானென் னுங்குஞ்சியான்
சொற்கடையுங்கதற்குடர்செய்கண் ணிஹன்
பற்கடைவாயிதழ்நின் னும்பண்பிஹன்
விற்கடைநாடொறும்வீங்குமெய்யிஹன்

எற்கடை - பசலின்புடிவு.

(கர)

பல்கதிர்க்குழுவெம்பரிதிகாண்டலும்
வல்லிருளுடைதல்போல்வானுளொரொலாம்
ஒல்லையினுடைதரவுருத்தெழுந்தனன்
மல்லலம்பொருப்பெனமருளுநதோற்றத்தான்.

உருத்து - கோவித்து.

(கக்)

வெஞ்சினவுருமெனவேலைவாயெழு
நஞ்செனநடந்தவந்நாமவேலினுந்

கஞ்சினனிந்திரனலங்கலாழியான்
கஞ்சநாண்மலாடி.கண்ணுற்றேத்தினுன்.

வேலைவாய் - கடலில்.

(கஉ)

தளிர்க்குநல்லருளுடைத்தீசியென்பொளி
கிளைக்கும்வச்சிரப்படையாக்கிக்கேடற
விளைத்தனைவெஞ்சமர்வெல்கவென்றன்
அளித்தழித்ததுலகெலாமாக்குமண்ணலே.

சமர் - போர்.

(கங)

சூட்டுவாளாவணைதுயிலுத்தொன்முதல்
தாட்டுணைதொழுதுயர்த்தீசிபாலுரு
வேட்டதுரிகழ்த்தினன்விரைசெய்கற்பகக்
காட்டகங்காக்குமககாவன்மன்னனே.

ததீசிபால் - ததீசியினிடத்தில், வேட்டது - விரும்பினது

(கச)

ஆரழற்பட்டெண்ணாகுமென்புமற்
ரோர்பொருட்டாகவிண்ணுலகுசாவல்செய்
வேரியந்தாரினுன்விழையப்பெற்றது
சீரிதென்னுளமகிழ்சிறந்திட்டானரோ.

விழையப்பெற்றது - விரும்பப்பெற்றது.

(கரு)

கேயவென்பிந்திரநீகொள்வாயெனத்
தாயினுமன்புறுத்தீசியென்பவன்
ஏயவெங்நானலிநீநீர்நொனும்
காயம்விட்டடிகழல்கலந்துமேயினுன்.

காயம் - உடம்பு.

(கசு)

மன்பெருஞ்சிறப்பினுன்மாலவெண்குடை
மின்பொழிமணிமுடிவேந்தனல்கொ
என்புமாங்களித்தனனிருந்தவத்தினேன்
அன்பினர்யாதுமற்றருளகலாததே-

என்பும் - எலும்பையும்

(கஏ)

வெற்புகப்பணைத்ததோள்வேந்தன்மேதகு
கற்சுக்கத்திகைக்கடவுட்டச்சுனல்
எற்பழுத்தொழுதுவெள்ளென்புமுன்புறக்
கொற்பழுத்தீதொழுதுவெங்குலிசமாக்கினுன்.

வெற்புக - மலைகளின்சிற்பு, பணைத்த - பருத்த, கத்திகை - மலை.

(கஅ)

அறுசேர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

உவவுவெண்மதியினுருவுகொண்டுதிகழொருதனக்குடைநிழற்றவெண்
கவரிகாலசையவெள்ளியங்கிரிகடுக்குமால்களிறுகைத்தெழா

தவழ்மதுத்தெரியுன்மார்பன்வெந்திறறழைத்தவச்சிரமெடுத்துவான்
அவுணர்போர்வலமடங்கநின்மறராடவெய்யசமராடினான்.

கடுக்கும் - நிகர்க்கிற, உகைத்து - செலுத்தி.

(கக)

கருத்தழிந்தமரினோடுகின்றசுடர்காலும்வேலவுணர்ந்தம்முகம்
உருத்துநோக்கியுட்கொண்டுநீவிர்நனியோடினாறுமுடல்போதன்மெய்
திருத்துபோரிடைமெய்விடுபுவிண்ணடைதறிண்ணமென்றுபலசெப்பலும்
விருத்திராசுரரிறுத்தியிந்திரன்வெருக்கொள்வெவ்வரைவிளம்புமால்.

உருத்துநோக்கி - கோவித்துப்பார்த்து, விடுபு - விட்டு.

(உ௦)

குரவனாகுமறையோனையன்றுடல்குறைத்துவெய்யபழிகொண்டவுன்
வரவுகாணினனிதீமைமன்னுமுயிர்மாய்வையிங்ஙனுயிர்மாயுமுன்
அரிதுபெற்றவொருகுலிசம்விட்டதுவுமடலழிந்திடுதலறியென
உரைசெய்தம்புவிபுளந்தமால்பதமுளத்தினுன்னினனுன்றத்துவான்

குறைத்து - வெட்டி, உயிர்பாய்சல் - உயிர்விடல்

(உ௧)

அருத்தவன்செவியறைத்திடுங்கதையகந்தைநரிந்தையினொழிந்திட
வார்த்தருந்திருமுகந்தவந்தியின்மலர்ந்தபங்கயமணந்துபொன்
இருத்தபைந்துளவணிந்தமார்பகவெனுஞ்சொனாமுளியைந்துரப்
பாருந்தவென்றுரைவின்றெழுந்தூடல்புரந்தரன்னெதிர்தடந்தன்ன.

பொன் - திருமகள்.

(உ௨)

கடலெனக்கடல்கலக்கவெம்பியெழுகாளகூடமெனமன்றனன்
மடலவிழ்த்தளிமிழற்றுதாரமார்புறுகவெண்பிறைமருட்டுகோட்
டடல்விளைத்தவயிராவதப்பகடதிர்த்திடக்கதைகொடுத்திடா
உடல்சினத்தவண்ணுடல்வெங்கு முழக்கினவ்வோமுழக்கினன்.

வெம்பி - கோவித்து, மறுக - மயங்க, வளை - சங்கு

(உ௩)

அச்சமுற்றமார்பாறவெண்டிரையடங்கவுண்டெழுமடங்கல்போல்
நச்செயிற்றாவுபோல்வெருண்டெதிர்தடந்துவெழுந்தவெற்றலும்
பச்சிரத்தமுமிழ்கின்றவெய்யகதைபாரில்வீழுவழல்காலுமோர்
வச்சிரப்படையின்மண்போரவன்வலக்கரந்துணியவெட்டினான்

பாற - ஓட, மடங்கல் - வடவைத்தீ, வேழுதுதல் - யானெடுத்தி.

(உ௪)

பொருகைநன்றெனவியந்துசங்கணழல்பொழியவெங்கதையெடுத்துமேல்
வருகைகண்டமரோடவச்சிரமணிக்கைநின்றவிழுவெற்றிடா
முருகையுண்டளியலம்புமென்முகைமுறுக்கவிழ்த்ததொடைமார்பினான்
ஒருகைகொண்டுகளிறதெடுத்தொழுமுடைமாவெனவுடற்றினான்.

எற்றிடா - எறிந்து, முருகை - தேனை, அளி - வண்டு, அலம்பும் - சத்திக்கிற.

வச்சிரப்படைநிலத்தின்வீழ்வுறலும்வாசுலன்படையெடுத்திலான்
கச்சையங்களிறல்யானின்றெதிர்கடாவுகின்றிலனிருத்தலால்

இச்செருக்கறவுவந்ததென்படையெடுத்தியென்று திறலவுணர்கோன் பச்சைமான்மறையினுச்சிவைத்தவடிபரவிநின்றிஃதுபகருவான்.

கச்சை - யானைகட்டுங்கயிறு, கடாவுகின்றிலன் - செலுத்திலன்.

(௨௬)

வெற்றியுற்றிடினும்வீரமற்றொழியவெய்யதோல்விநனிமேலினும் கற்றமேலவர்மகிழ்ச்சியோடுகலக்கமோர்சிந்தாகண்கலார் கொற்றமாயவனளித்தமாயசெய்குணங்களுள்பருலகோர்கடாம் பற்றிநின்றசெயலொன்றனம்மாப்பாவைபெற்றசெயல்போலுமே.

தோல்வி - தோற்றல், பாவை - பிரதிமை

(௨௭)

நாகமீதுநடனவினுமாயனருள்நண்ணுவோர்கன்சமமாகவே சோகமோடுநலநாடுவார்களுளநிற்சொல்லுமாயனருள்பனை மாகநாடுடையமானவேலவவமானமென்றுமனநாணவென் போகவென்றுரைசெயாறுணர்நதுடல்புழுங்கினுவிவிழங்கினுன்.

நலம் - இன்பம், சோகம் - துன்பம்

(௨௮)

வான்விரிந்தொழுதுவச்சிரப்படையெடுத்தமண்ணுதிறலவுணர்கோன் தோளினோடுதொழ்சேரிடக்கையுமொர்துண்டுவிழுவெட்டியே காளமேகமொருவெள்ளியங்கிரிகலந்தூராமரைமலர்த்தபோல் தாளுலாவுகரவெள்ளைமாலின்மிசைதங்குவானமர்தொடங்கினுன்.

காளம் - கருமை, வெள்ளைமா - வெள்ளையானை

(௨௯)

தருக்கும்வெஞ்சமருழந்தவாளவுணாதலையழித்திடவிளைத்தபோர்ச் செருக்கும்விண்ணவர்செருக்களத்திலெநிர்செயலுநோக்கியிமைதீதரக் கருக்கும்வெங்கனல்கடைக்கணின்ருழுருகாலவேலவுணனுலகெலாம் வெருக்கொளும்படியெடுத்தவேழமொடுமென்றிவேந்தனைவிழுங்கினுன்.

வெஞ்சமருழந்த - கொடும்போர்செய்த, வேழமொடு - யானையோடு.

(௩௦)

கிளர்ந்தசெம்பொன்முடியண்டுகோளகைகிழித்திடத்திசைபுயங்களால் அளந்தவெந்திறல்விருத்திராசரனகட்டினோர்புடைபடைக்கையால் பிளந்தெழுந்தனனிரட்டைவெண்பிறைபிறங்குகோட்டுமதமாவொடும் வினைத்தேற்றல்பொழிகற்பகத்தொடைமில்லத்தகொற்றவயவேந்தனை.

அகட்டின் - வயிற்றின்

(௩௧)

கலிநிலைத்துறை

விருத்திராசரன்வெந்தலைதுணியெனவிளம்பி
மருத்தழைந்ததார்வாசவன்வச்சிரம்விடுத்தான்
உருத்தவன்றலையொருபருவத்தினிலறுப்பத்
திருத்தழாய்முகில்பத்தத்தினிற்காந்தியாய்ச்சேர்ந்தான்.

மரு - வாசனை, உருத்து - கோவித்து.

(௩௨)

உலகுனோரெலங்காண்குறவவுணர்கோனெனியாய்
இலகுமால்பதமியைதலுமிமையவர்முதலோர்

விருத்திரகத்தியை இந்திரன்போக்கிய வத்தியாயம். உந்ந

அலகிலாவிட்டோயதென்றலர்மழைபொழிந்தார்
மலர்செய்யூந்தொடைவாசவன்மகிழ்ந்திலன்மாதோ.

அலகிலா - அளவில்லாத,

(நுந)

விச்சுவருப விருத்திரர்களைக் கொன்றவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதத்திருவிருத்தம்—௧௩௬.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்!

ஆ ரு வ து

விருத்திரகத்தியை இந்திரன்போக்கிய வத்தியாயம்.

என்றுகூறலுமயாவருமகிழ்ந்தினிதிருப்ப
வென்றிசேர்தவவிதற்படையிந்திரன்மகிழா
தன்றுவையியதென்கொலென்றரசர்கோன்வினாவு
நன்றுநன்றுநின்வினாவெனநற்றவனவில்வான்.

நவில்வான் - சொல்வான்.

(க)

விறன்மிகுந்தெழுவிருத்திராகரன்றனைவீட்டி
அறம்வளர்த்திடவருளுதியரசுவென்றுரைக்கும்
நிறைபெருந்தவமுனிவர்சொல்சேட்டலுநிணமார்
கறையுறும்படையாயிரங்கண்ணவன்கழறும்

வீட்டி - கொன்று, ஆயிரங்கண்ணவன் - இந்திரன், கழறும் - சொல்லுவான். ()

முன்னமோர்மறையோன்றனைமுனிந்துமாய்த்தமையால்
துன்னும்வெம்பழிதொடர்நாநடந்துளவுற்றேன்
இன்னம்வெம்பழியீட்டுதற்கிசைசகலெனென்னப்
பன்னுநான்மறையந்தணர்பழுதறப்பகர்வார்.

மாய்த்தமையால் - கொன்றமையால், ஈட்டுதற்கு - சம்பாதித்தற்கு.

(ந)

மிக்கபாதகமியற்றினும்விறற்பரிவேள்வி
கைக்கடாசலத்தினுக்கருள்கண்ணன்மேலன்பால்
தக்கநான்மறைமரபுளியாற்றிடிற்றவிரும்
இக்கொடுத்தொழிலான்பழிதீர்ப்பதிங்கரிதோ.

பரிவேள்வி - அசுவமேதயாகம், கை - துதிக்கை, கடாசலத்தினுக்கு - மதமலைக்கு, (கஜேந்திராழ்வானுக்கு), மறைமரபுளி - வேதவியியால்.

(ச)

எனவுரைத்திடுமுனிவர்சொற்கியைந்தனனாகி
வனைபொலங்கழல்வாசவனவுண்ணைமாய்த்தான்

துனியுறும்பழியுரிந்தோகையினுருவாய்த்
தனிதொடர்ந்ததுநில்லுநிலெனுமுரைசாற்றி.

துனியுறும்பழி - அச்சத்தைத்தருகிற பாவமானது, பூரியர் - கீழ்மக்கள், தோ
கையினுருவாய் - பெண்ணுருவாகி. (௩)

சார்ந்துவெம்பழிதொடர்வுறத்தனியோடி
ஆர்த்தீருதுமானதவாவியம்புயத்தின்
பூந்தணைமுள்ளொளித்தனன்பொன்னுலகளிப்பான்
வேந்தவாயிரம்பருவமும்வெளியுருதென்றே.

நாளம் - தாள்.

(௪)

அந்தவாயிரம்பருவமுமமர்நாடனித்து
வெந்திறற்படைநகுடனென்றுரைக்குறும்வேந்தன்
இந்திராணீபாற்காமமுற்றெழுந்தெழுமுனிவர்
தந்தசாபத்தான்மாசணமாய்த்தரைவீழ்த்தான்.

மாசணம் - பெரும்பாம்பு.

(௫)

அன்னகாலையினரும்பழியடாதுமாலடியை
உன்னிமானதவாவியிலொளித்தனனிதையும்
பொன்னின்வார்கழலிந்திரன்நனைப்புஞ்ந்தழைத்து
மன்னுசீர்பரிமகம்புரிவித்தனம்மறையோர்.

அடாது - வருத்தாமல், பரிமகம் - அசுவமேதயாகம்.

(௬)

எழுதிர்க்குழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கையும்வையகமளந்ததாருமிருகண்ணுமென்றுமுதவல்வதனமும்
செய்யபங்கயநிகர்ப்புற்றுங்கரியசெம்மலைப்பரவியமரர்கோன்
கொய்யுளைப்புரவிவேள்வியாற்றிமறைகூறும்வேள்வியினுதித்தவம்
மையலங்களிறுபொருவுவானையமர்மாய்த்தவெம்பழியகற்றினான்.

கரியசெம்மல் - திருமால்.

(௭)

என்றலோடுகிகன்மன்னர்மன்னவனிதைஞ்சிமாமுனிவவெங்குடனோர்
குன்றில்வீழ்சனியேறுபோலவளிகோடிமூசியிசைபாடநான்
மன்றனாதுதொடைமார்பினுனெறியும்வச்சிரப்படையின்மாயும்
வென்றிவாளவணன்மெய்யுணர்ந்ததுவினம்புகென்னமுனிவிள்ளுவான்.

அசனியேறு - இடியேறு, மூசி - மொய்த்து, மன்றல் - வாசனை, மாயும் - இறக்
கின்ற. (௮)

விருத்திரகத்தியை இந்திரன்போக்குய வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கசக.

பூ கிருஷ்ணசகாயம்.

வ ழ ா வ து
சித்திரகேதுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிவிருத்ம்-

பொங்குசெங்கதிர் போற்றனதாழியம்
மங்குரேய்வடமேருவலங்கொள
அங்கண் ஞாலமளித்தனனாய்க் திர்த்
திங்களவெண்குடைச்சித்திரகேதுவே.

செங்கதிர் - சூரியன்.

(க)

உள்ளமின்புற்றொருபுறியிரம்
கன்செய்கோதையர்காமரிநாநலம்
விள்ளலின் துகர்ந் துமிழலவாய்ப்
பிள்ளாயின் நிப்பெரிதஞர்மேயினான்.

காமர் - அழகிய, அஞர் - துன்பம்.

(உ)

அன்னவூர் தியுயிர்த்தருளங்கிரா
என்னை துன்புறவென்றடைந்தோநலும்
மின்னுக்குவிளங்குவைவேற்படை
மன்னர்மன்னன்மனத்தஞர்கூறுவான்.

அன்னவூர்தி - அன்னவாகனன், உயிர்த்தருள் - பெற்ற, வை - கூர்மை.

(ஈ)

தாகமுற்றுநீர்பெற்றிலர்தம்மணி
போகமுற்றிலர்போன்மொழிதெனோடு
பாகுபெற்றவோர்பாலனைப்பெற்றிலேன்
ஒகையுற்றிலெனொண்ணிதியாலென்றான்.

ஒகை - மகிழ்ச்சி.

(ச)

தோற்றுமைந்தன் னுயருதலங்கொள
ஆற்றிவேள்வியவியவனல்கலும்
மாற்றருஞ்சிறப்பெய்தியமன்னவன்
கோற்றொடிக்குக்குழவிபிறத்தநால்.

கோற்றொடிக்கு - மனைவிகு,

(ரு)

கூறுமேர்செய்குழவிபிறத்தலும்
வீறுசேர்நிதிமின்பொழிபூண்டுகில்
ஆறுகோடியரத்தணர்க்கீந்தனன்
மாலிலாதமணிமுடிமன்னனே.

பூண் - ஆபரணம்.

(சு)

குழவியின் தருநகைச்செய்வாய்
மழலைமென்மொழிமாதொமொனவேல்

உழவனின் புற்றுறைந்தனனேனையோர்
அழலுயிர் துளத்தாற்றலராயினார்.

மானவேல் - பெருமையுள்ளவேல்.

(௭)

அஞ்சொன்னையகலமலர்விழி
துஞ்சுகின் றசுடர்த்தொழித்தோன்றலை
நஞ்சமுட்டினர் வீட்டினர் நஞ்சுதோய்
வெஞ்சினக்கொலைவலன்னகண்ணினார்.

வீட்டினர் - கொன்றார்.

(௮)

பெற்றதாயெழிற்பிள்ளை முலையுணை
உற்றுநீகொணர்வாயெனவேவாடினள்
இற்றவாவிமகவுகண்டேங்கினள்
சொற்றனைவந்தழுதோர் தொழுத்தையே.

இற்றவாவிமகவு - உயிர்நீங்கினகுழவி, தொழுத்தை - அடிமைக்காரி.

(௯)

ஆவிமைந்தற்ககன்றதந்தோவெனத்
தூவிமஞ்ஞையிற்றொக்கனர் மாதரார்
காவியுண்கண்கலுத்தரக்காலவேற்
கோவுநெஞ்சங்குலைந்தழிந்தானோர்.

மஞ்ஞையின் - மயில்கள் போல.

(௧௦)

கரிப்பதாகினிக் காவலர் தாடொழிப்
பரிப்பதாரினிப்பாரகம்பாலகன்
மரிப்பவிள்ளுமலரின் முலையாய்ச்
சுரிப்புமெங்குஞ்சுரந்திங்கொளித்தே.

மரிப்ப - இறக்க.

(௧௧)

இங்கிராதெவனெகின்னேசெயென
மங்கைமாரொடுமன்னவன்மாழ்கலும்
பொங்கிராகயாழ்ப்புங்கவனெடுபோந்
தங்கிராவெனுமந்தனனெனதுவான்.

மாழ்கலும் - மயங்குதலும், யாழ்ப்புங்கவன் - நாரதன்.

(௧௨)

தந்தையென்றுந்தநயர்களுள் நுநற்
சின்தையன்பொடுசுர்தலுந்தீர்தலும்
நந்துநுந் திருநன்னதிமேலுற
வந்தநீருமணலுநிகர்க்குமால்.

தநயர்கள் - புதல்வர்கள்.

(௧௩)

ஒன்றினாற்படைத்தொன்றினளித்ததைத்
துன்றுமொன்றிற்றொலைத்திமொழியான்

சித்திரகேதுவின் கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

உ.உ.உ

வென்றிசேர்வினையாட்டெனுமாயைதான்
இன்றுநீயிதற்கென்கொலிரங்கவே.

அளித்ததை - சாத்ததை, தொலைத்திடும் - அழிக்கின்ற.

(கச)

மைந்தரின்மையின்மாழ்கினைமைந்துளால்
சிந்தைமீதுறுந்தீங்குதுன்காதலால்
புந்தியிற்பொருந்தாதிவ்வுரையென
முந்தைநாண்மொழிந்தேனிலமன்னனே,

மாழ்கினை - மயங்கினால்.

(கரு)

கனவைப்போலவுங்கானலினீருடன்
தனிசெயிந்திரசாலத்தைப்போலவும்
மன்னின்கற்பனையான்வரும்பாங்கையை
வினையின்கட்டறமெய்யெனற்பாலதோ.

யாக்கை - உடம்பு.

(கசு)

சேயரும்பொருள்செல்வமுவையென
நேயம்வைக்கினிகரில்வெருத்தரும்
ஆயுங்காலிவ்வுருப்பறுத்தாழிசேர்
மாயன்றாளின்மனம்வைத்திமன்னனே.

வெருத்தரும் - அச்சத்தைத்தரும், அருப்பறுத்து - அரும்பறக்கொய்து. (கஎ)

மூலமாமுதற்றேவர்கடக்கிலாக்
காலம்யாவர்கடக்கவல்லாரெனச்
சீலநன்மொழிபற்பலசெப்பவும்
மாலைவெண்குடைமன்னன்மயங்கினான்.

கடக்கிலாக்காலம் - கடக்கவொண்ணாதகாலம்,

(கஅ)

ஆயகாலையருளுடைநாரதன்
போயவாவியழைத்துப்புவி யர
சேயுமாதுடலெய்துதிதந்தையும்
தாயுமாழ்கித்தளர்த்தனரென்றான்.

மாழ்கி - மயங்கி.

(கக)

நாவுக்கொச்சகுகநலிப்பா.

மைப்புயலைக்கிழித்தெழுதுண்மின்னுப்போன்மாய்பிறவி
உப்புதுவெண்டிரைப்பரவையுதுமணலிற்பலவாமால்
எப்பிறப்பிற்றந்தைதாயின்நிரங்கியமுகின்றார்
செப்புதியான்வறைவல்லாய்தெள்ளிதினயானறிந்திலனே.

மைப்புயல் - கரிடமேகம்.

(உ0)

தந்தையின்நயனிவனெனச்சாற்றுமுறைநிம்பி
வந்துதிப்பார்பிறவிதொழும்வழங்குபணிப்பொருள்போன்றே

அந்தமிலாவாந்தவறிவுருவாமச்சதன்றான்
நந்தலிலாதாமெனவேநாடியறியாதவரால்.

முறைதிதம்பி - முறைதவறி, நந்தலிலாது - நாசமில்லாதது. (௨௧)

விட்டவுடலினிதுவந்துமேவகிலென்றானென்று
கட்டுகாசெய்துள்ளாவிக்கண்ணிந்தநடக்குதலும்
பட்டதுதற்களியானப்படிமன்னன்படுந்துயர்தீர்ந்
துட்டெளிவுவந்தெய்தியுரைத்தியறனெனத்தொழுதான்.

பட்டம் - நெற்றிப்பட்டம். (௨௨)

தொழுதுரைத்தவேந்தனுக்குத்துநடந்தாரசுமுனிவன்
மழைநிகருந்திருமேனிவாசுதவனைத்தொழுவல்
அழிவிலறிவாய்நிறைந்தவநந்தனையானறொழுவலெனும்
விழுமியமந்திரமொன்றுவிருப்புடனங்குரைசெய்தான்.

மழை - மேகம். (௨௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருந்தம்.

மந்திரமீதுகூறினமன்னவவைகலேழின்
வெந்திறலரவின்வேந்தின்லியருள்பெறுகியென்றா
அந்தணனங்கிராவோடருந்தொடையாழின்வல்லோன்
பைந்தழாய்ப்பரமன்சீர்த்திபாடினன்படந்தான்மன்னோ.

வைகலேழின் - ஏழுநாளில். (௨௪)

செஞ்சுடர்ப்பரிதியன்னசித்திரகேதுவென்போன்
நெஞ்சுவந்தெழுநாள்காறுங்குரில்மறைமையோடு
எஞ்சனல்மகதிநல்லாழிருந்தவனுரைத்தவாறு
நஞ்சமிழ்பாந்தள்வேந்தைநலம்பெறக்கண்ணுற்றாளுல்.

பாந்தள்வேந்தை - நாகராஜனை. (௨௫)

எண்ணுமையோகர்சித்தரிருந்தவாரிமையோர்சூழ
நண்ணியவநந்தனீலந்நுகின்மருங்குங்கோல
வெண்ணிறவுருவுந்தாளுமேதருகருணைவெள்ளக
கண்ணுமங்காசன்கண்டுகளித்தனன்பரவலுற்றான்.

இருந்தவர் - பெருந்தவத்தினர். (௨௬)

அளவிலாவண்டமெல்லாமணுவெனத்தாங்கியென்றும்
விளைதருமளவையென்றும்விளம்புபோந்தனாகிக்
களைகனையொளியாய்ச்சித்தாய்க்கருதுமுத்தொழிலுஞ்செய்தே
தளர்விலாந்தமானதற்பராபோற்றிபோற்றி.

களைகண் - ஆதாரம். (௨௭)

பல்லவண்டமாவும்பவளவாய்வைத்துநுங்கும்
தொல்பழமறைகடம்மிற்றுணியுமெய்ப்பொருளாகின்ற

சித்திரகேதுவின் கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

உட்க

அல்கலியார்தோளும்பெறலடிண்மேவிப்
புல்கிளீள்வியுறங்கப்பொலியணையாவாய்போற்றி.

தங்கும் - விழுங்குகிற.

(௨௮)

அத்தன்மாலயனையாவாயிரந்தலையோய்போற்றி
தத்துவமீபலவாயொன்றாய்த்தயங்குவோய்போற்றியென்ன
வித்தியாதரர்கட்கெல்லாம்வேந்தெனவுறைதியென்று
முத்தியிற்புகுத்துமுண்மைமொழியுநன்குணர்த்தினுனால்.

அத்தன் - சிவன்.

(௨௯)

செப்புமவ்வந்தன்ருளைச்சித்திரகேதுவாழ்த்தி
ஒப்பில்விஞ்சையர்தம்வேந்தாயொளிகளுன்மானமூர்த்து
துப்புறழ்கனியாய்மாதர்தோணலினிதுமாந்தி
மைப்புயறவழும்வெள்ளிமலையகங்காவல்பூண்டான்.

ஒளிகளுல் - ஒளிமிகுத்த, மானம் - விமானம்.

(௩௦)

அவிழ்பொலங்கடுக்கைவேணியரனந்தன்சனகனாதி
தவமுதுமுனிவர்கேட்பத்தத்துவமுறைத்தேனாக்கிக்
கவிரிதழ்மயிலையாருங்காணவோர்மருங்குவைத்து
நவில்வதெஞ்ஞானமென்னகைத்துரையாடினானால்.

கவிர - முருக்கம்பு.

(௩௧)

நகைத்துரையாடேனாக்கிராமவேலவுணாடுகன்
றகத்துறவெருளிபொங்கியம்பிகைசுபிந்நவன்ருளேன்
பகைத்தலால்வந்தவென்றம்பற்றினால்வந்தவென்றும்
சுகத்தோடுதுக்கமெண்ணாதுகளிலாரென்றுசொல்வான்.

நாமவேல் - அச்சத்தைத்தருகிற வேலாயுதம்.

(௩௨)

அண்ணைச்சபித்தவென்றனருவினைத்தொடர்ச்சியன்றோ
மன்னியவிற்பதுன்பமாயையின்புணர்ச்சியாமே
தண்ணைநன்குணர்த்துபார்க்கிறசார்வதோர்வினையுமுண்டோ
பன்னுதியெனத்தாள்வீழ்த்துபாவினன்போயினானால்.

பன்னுதி - சொல்லக்கடவை.

(௩௩)

வித்தியாதரர்கட்கெல்லாம்வேந்தெய்விளங்கும்வைவேற
சித்திரகேதுவென்பான்செப்பினன்சேறல்காணுப்
பைத்தபாம்பணியுமக்கட்பரமனேமுதலிலோர்கள்
முத்தேனாகந்தையீல்லானெனமொழிந்திறும்புதுற்றார்.

வை - கூர்மை, சேறல் - செல்லுதல், இறும்புது - ஆச்சரியம்.

(௩௪)

அறந்தருமிமயவல்லியவ்வழிச்சபித்தல்பற்றிப்
பிறந்தனனவுணாகப்பிறந்துமுற்பிறப்பின்னான்

மறங்கனின் தொழும் வெவ்வாய் வச்சிரப்படையின் வேந்தன்
எறிந்துழியழிவில் வீட்டினெய்தினனினி தின்மாதோ.

வச்சிரப்படையின் வேந்தன் - இந்திரன்.

(௩௫)

இக்கதையியம்பி னொருமினி தெனவியந்துளோரும்
மிக்கபேரன்புசான்றுமே தகவரைந்துளோரும்
துக்கமொன்றின் நிப்பார்மேற்சுகம்பலதுய்த்தபின்னர்
புக்கலாமீன்கலாதபொருவில் வீட்டெய்துவாரால்.

வரைந்துளோர் - எழுகினவர்.

(௩௬)

சித்திரகே - நளின் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருநூற்றாம்—௬௮௫.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

எட்டாவது

மருத்துக்கள் முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம்.

கவிவிருத்தம்.

மன்னவவதி தன்மைந்தர் நங்கனில்
உன்னியசிலர் மரபுரைசெய்தாமுறை
இன்னமந் தேனையார் மரபுமிசுங்நம்
பன்னுதுமென முனிபகர் தன்மேயினான்

பன்னுதம் - சொல்லுவோம்.

(௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அதிதிசெயென்ன முன்னமைந்தந்சவிதாவென்போன்
வியுறுமும்மையாயவியாகிருதியையுநல்ல
கதிதருகின் மசாவித்திரியையுங்கருதிநான்கு
முதுமைமொழியுமோமமுதன்மகங்கனையுமீன்றான்.

சேய் - மகன்.

(௨)

பகனெனும்பெயரோனன்பாற்பகரொருபிணவினோடு
மகிமனாதியாயின்ருன் மலிபுகழ்த்தாதாவென்போன்
குருமுதலாயநாற்பூங்கோதையர் தமைமணந்தான்
அகமகிழ்விதாதாவென்போனக்கினிமுதலார்ப்பெற்றான்.

பிண - பெண்.

(௩)

மித்திரன்வருணனென்போன் விளங்கிருவொருமுன்னர்
ஒத்தெழுந்தோங்குகொங்கையுருப்பசிபொருட்டினாலே

மருத்துக்கள்முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம். உசக

வைத்ததோர்கும்பந்தன்னில்வசிட்டனைமலயத்துற்ற
முத்தமிழ்முனியென்பானைமூவுலகேத்தவீன்றார்.

கும்பம் - குடம்.

(ச)

வருணனென்றுரைப்போன்மீட்டும்வரிமுலைச்சரிடியின்பால்
பிருகுவான்மீகியின்றூன்பேசுமித்திரனுள்ளன்பால்
கருதுசீரரிட்டேனுகழுறுபிப்பலனைன்றான்
பொருவருவிண்ணின்வேட்தன்புலோமசைநலந்துய்த்தானால்.

துய்த்தான் - அனுபவித்தான்,

(ரு)

வயங்கெழுகுலிசத்தண்ணன்மருவிராணிபெற்றான்
சயந்தனைமுதலாமுன்முதநயகாக்கூற்றிமாது -
புயங்களிற்றழுவும்வண்ணம்பொருந் புருக்கிரமனென்னும்
நயஞ்செய்வாமனன்றன்வெற்றிநவிறுதும்பின்னர்மாதோ.

அயிராணி - இந்திராணி.

(சு)

திருந்திழைசுமந்துசெம்மாந்தெழுந்துறப்பனைத்தகொங்கைக்
கருங்குழற்றிதியாமங்கைகாசிபனகலம்புல்லி
இருந்திறலிரணியன்சீரியைந்தபொற்கண்ணென்னும்
பொருந்திறலிருவராயபொறையுயிர்த்தனன்மகிழ்ந்தே.

இழை - ஆபரணம், செம்மாந்து - இறுமாந்து. அகலம் - மார்பு.

(எ)

தரைபுகழ்பிரகலாதன்றயங்கெழிலநுகலாதன்
அரிதுணர்சங்கலாதனைநிகழ்கலாதனென்ன
உரைதருபுதல்வரோடுமொருமகடன்னையின்றான்
இரணியனென்னயாருமேத்துவாளவுணன்மாதோ.

வத்து - துதிக்கிற,

(அ)

சமர்ப்புத்தொழுகுவலான்நயன்சிங்கிகையென்றோதும்
கமழ்ந்துச்சொரிகாரக்கூர்ந்தகாரிகையுயிர்த்தமைந்தன்
அமுதுணவளிக்குமந்நாளமலனாங்குணர்ந்தெருக்க
இமையவர்முழாதுவைகுமிராகுவென்பெயரோன்மாதோ.

சமர் - போர்.

(க)

செருக்குறுசங்கலாதன்சையிழைக்கதியைச்சேர்ந்து
தருக்குறுபடையான்பஞ்சசனைத்தந்தான்கலாதன்
மருக்கமழ்சந்தவெற்பின்மாதவனதிதியாகி
முருக்குவாதாயிரோடுமொழியுமில்வலனைப்பெற்றான்.

சந்தவெற்பு - பொதியுமலை.

(க0)

பூதரம்பொருவுதாளான்புலவரையமரின்வென்ற
கோதைவேலவுணனென்னக்குவவுசீரநுகலாதன்

மேதியினுருக்கொள்வான்சீர்விளங்குபாட்களனென்றோ தும்
தீ துலாங்குணத்தின்மிக்கோர்ச்சிறுவராமெனப்பெற்றானால்

பூதரம் - மலை, மேதி - எருமை.

(கக)

பெற்றசீர்ப்பிரகலாதன்பெட்டுளமினிதினீன்றான்
வெற்றிசேர்குடுமிவைவேல்விரோசனன்றன்னையன்தோன்
உற்றமாவலியென்பானையுலகுளோரோத்தவீன்றான்
மற்றவன்வயங்கொள்வானாசுரன்றனைவழங்கினானால்.

பெட்டு - வீரும்பி.

(கஉ)

பின்னருத்தியென்றோ தும்பிறை நுகற்குமுதச்செவ்வாய்க்
கன்னலிழ்கனிந்சொல்லான்சாசிபனகலம்புல்லி
மன்னுமேழெழுன்றோ தாமருத் ஆவர்தம்மையின்றான்
அன்னவரமரர்கோடு னுடமரராயமர்வார்மன்றோ.

அகலம் - மார்பு.

(கங)

என்றலுத்தியுமுன்பெற்றவியனலமருத்தென்போர்கள்
குன்றெறிகுலிசேறோகுலவிவீற்றிருத்தென்கொல்
மன்றியுந் ரத்தியென்றுமானவேலரசுகேட்பத்
துன்னுடற்பகைசென்றோ நுகருசுகமுனியுணக்கலுற்றான்.

குலிசன் - இத்திரன்.

(கச)

வரம்பெறுமைந்தர்தம்மைவாசவற்காகப்பெம்மான்
உரஞ்சிதைத்தயிரைப்பெவொண்ணாதற்றியுண்மாழ்கிப்
புரந்தான் நன்னைக்கொல்லம்புதல்வனைப்பெறுதல்வேண்டி
இருத்தவன்மகிழும்வண்ணமேவல்செய்தினிதினின்றான்,

உரம்சிதைத்து - மார்பைப்பிளந்து, நீப்ப - நீக்க.

(கடு)

காசிபனுமுலப்பக்கருதினளேவல்செய்தும்
பூசலங்குடுமிவைவேல்புரைவழிக்கடைநோக்குற்றும்
நேசநன்னிலவுகாலநின் நன்னகைத்துமந்த
ஆசிலாதவனையன் னுடன்வயமாக்கினானால்.

வைவேல்புரை - கூரியவேற்படையையிரகர்த்த, கால - கக்க.

(கசு)

மாதவன்மகிழ்ச்சி கூர்ந்துமனையவன்வதனநோக்கிப்
பேதைநீயிழைத்தென்கொல்பெறுதியென்றுரைத்தலோடும்
ஒதுவாசவனைக்காதுமொருமகவளித்தியென்று
தாதுறுகுழலான்மங்கைசாற்றினள்கொடுஞ்சொலன்றே

வதனம் - முகம்.

(கஎ)

அவ்வுரைகேட்டலோடும்ரும்பெற்றதல்வற்கொல்லும்
கீவ்வரமளிப்பர்கொல்லோவிரூப்பினொடுவீர்த்துளோரும்

மருத்துக்கள் முதலியோர் பிறப்புரைத்தவத்தியாயம். உச்சநீ

நவ்வியின் விழிக்குநங்காய்நயந்த துநன்றுநன்றென்
நெவ்வமில்புகழ்சாலொப்பிலிருந்தவனுளத்தியம்பும்

நவ்வி - மான்.

(கஅ)

மடந்தையர்வதனநல்லமதியெனமாற்றம்வானோர்
கடைந்தவானமுதமென்னக்கவினுமென்றொழுநான்
விடங்கொடுபுரிந்தவான்போல்வெங்கொலைவிரும்புமந்த
அடங்கலாமனஞ்செல்வண்ணமாரறிந்ததையகிற்பார்.

மாற்றம் - சொல்.

(கக)

புல்லுகொழுநேனென்புநவ்வரேயேனுமன்பால்
சொல்லுமோரகட்டிற்றென்றுநுணைவரேயேனுமாதர்
கொல்லுவாரசினந்தாராயிற்குடிலிற்சிறிதுமென்றோ
அல்லலுற்றமுங்கியன்னாட்கொருவரமரிக்கலுற்றான்.

ஒரகட்டில் - ஒருவயிற்றில்.

(உ௦)

அரிவைநீமுனிவுநீங்குத்தகாலந்தசிரையும்கிட்பு
புரைதப்புனிதையாகிப்புகழ்புஞ்சுவனமென்றோதும்
விரதநன்கியற்றினுள்ளம்விழைமகவுயிர்த்தியென்றோ
ஒருவரமரித்தானன்னொருவந்தனர்கருக்கொண்டாளால்.

புரைதப - குற்றமீங்க, புனிதை - பரிசுத்தை.

(உ௧)

கொண்டநல்விரதத்தோடுதலவுதன்மனத்தாட்கொள்ளா
அண்டர்கோனடைந்தன்னொருக்கரும்பெறலெவ்வெரம்பேத
எண்டருங்கருப்பங்கொள்வானியைந்தனன்விலங்குமாய்ப்ப
விண்டொடுகொனநண்ணிவெட்டுவனிருத்தல்போன்றே.

அண்டர்கோன் - இந்திரன், வேட்டுவன் - வேடன்.

(உ௨)

கவியிருத்தம்

புனிதநீங்கியப்புவைபொருந்துநீ
மனனிளமுடிமருவினன்காண்கிலன்
நனிகலங்கியிருந்துழிநங்கைதான்
தனிதுயின்றனந்சார்ந்தெழுமாவாய்

புனிதம் - பரிசுத்தத்தன்மை, புவை - மாதா.

(உ௩)

பாதபங்கயமேற்பணிநீர்பெய்யா
தோதுமாவேயுறங்குமன்னவையிற்
தேதநீங்கியவிந்திரன்மாயையால்
சோதிவச்சிரத்தோடுந்துவன்றினான்.

பணிநீர்பெய்யாது - குளிரநீர்வார்க்காமல்.

(உ௪)

வயிற்றினுற்றுவளரும்வயாவுனைச்
செயிர்ப்பினேழுக்கச்சிதைத்தவை

உயிர்ப்புவிட்டழுவொவ்வொருகூற்றையும்
வியப்பினேமுகூறுகவும்வெட்டினான்.

வயா - கருப்பம். செயிர்ப்பின் - கோவத்தினால். (௨௫)

ஆங்குமாயனருளினிலவீந்திடா
தேங்கியேங்கியழுதிவணைங்களை
நீங்கிமுன்னவந்தெறவென்னென
வாங்குவார்கிலையான் புறன்வந்தனன்.

வீந்திடாது - இறவாமல், தெறல் - கொல்லல். (௨௬)

அரசுநின்றையறவாழியந்தணன்
கருவிற்காத்ததுபோலவக்காரினை
விரதமுற்றவன்மெல்லடிபோற்றலால்
மருவுமைந்தர்மாயாவகைகாததனன்

அறவாழியந்தணன் - திருமால். (௨௭)

உருத்துவாசவனுற்றவனெற்றுழிக
கருத்தழிந்தழலாலக்கருவினர்
மருத்தெனும்பெயர்மன்னினர்நாய்வய்
றிருத்தல்விட்டெழுந்தார்புறனெய்தினார்.

உருத்து - கோவித்து. (௨௮)

தளர்ந்ததுநுண்ணிடைத்தையறிதுயில்
தெளிந்துநோக்கிய்தென்னெனச்செப்பலும்
விளைந்தவண்ணம்விளம்பிவிண்ணேகினான்
வளைந்தவார்கிலைவாசவனென்பவே.

வாசவன் - இந்திரன். (௨௯)

விண்ணின்வேந்தன்விரும்பிளையோரென
மண்ணினின்னுவானேகிமருத்துவர்
உண்ணுசோமமுடையநல்லம்பராய்
நண்ணினுரெனநற்றவன் கூறினான்.

உம்பர் - தேவர். (௩௦)

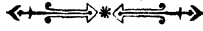
மருத்துக்கள் முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௨௧௫.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஒன்பதாவது பஞ்சவன் விரத முரைத்த வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

கஞ்சன்வழிவந்து திகழ்காசிபன்மனைக்குப்
பஞ்சவனமென்று புகல்கின் றவிரதஞ்சான்
எஞ்சலறவின் றுரைசெயென் றாசியம்ப
மஞ்சனையமாயன ருண்மன் னுமுனிபன் னும்.

மஞ்சனைய - மேகம்போன்ற.

(க)

வந்துமகிழ்செய்யுமொருமார் கழிமதி ள்கண்
சந்திரன்வளர்ந்தெழி றயங்கவருபக்கம்
முந்தியுறுநற்றி றுமுதற்புனிதமாசி
அந்தமிலனாகுபரமா த்துமனையே த்தி.

மதி - மாசம்.

(உ)

ஒர்பருவமுற் றுமொழியா துவகையோடு
கார்நிறமுருந்த னுருவைக்கரு தியன்பால்
ஏர்செயுபசாரமெணிரண் டையுரியற்றிச்
சீர்தருமீரா றுமதிசீரவருநாளின்.

உவகை - மகிழ்ச்சி.

(ங)

கலிநிலைத்துறை.

பாலிலோடும்புகிலைப்பன்னிரண்டென் னும்
சீலவாவுதியரி திருமந்திரஞ்செப்பிக்
கோலவாரழம்பெய்தபின் குலமறையவர்க்கு
வேலைகுழ்புவிவியப்புறவி ருப்புணவருத்தி.

அடிகில் - சோறு.

(ச)

அருந்துமந்தணரா சினைகறைத்தத்பின்னர்ப்
பொருந்துமாவுதிச்சேட நற்புதல்வரைப்பெறநீர்
இருந்தருந்து திரென்றுதம்ப திதர னுகர்ந்தோர்
மருந்தெனும்மொழிமைந்தரைப்பெ றுருவர்மாதோ.

ஆசி - வாழ்த்து.

(ரு)

இன்னநல்விரதத்தினைக் கன்னியரிழைக்கின்
பன்னுமின்னெழிற் கொழுநனைமணப்பராற்பார்மேல்
மன்னிவைகிடா திறந்திடுமகப்பெ றுமடவார்
உன்னிநின்றியற்றி டினிறவாமகவுயிர்ப்பார்.

மணப்பர் - மணம்புணர்வார்.

(சு)

கழுறுயிவ்விரதத்தினைக்கலன்கழிமகளிர்
தழையுமன்பொடிங்கியற்றி டின்மறுமையிற்சாற்றும்

எழில்விளங்கியகொழுநனையெய்தியின்புறுவார்
விழைவொடங்கிதுகேட்டனரவேண்டியபெறுப,

கழறும் - சொல்லப்பட்ட, பெறுப - பெறுவார்.

(எ)

என்றுவேந்தனுக்கியம்பின்னசுகமுனியென்ன
ஒன்றுமாமறைச்செல்வருக்குரைத்தனன்மீட்டும்
மன்றலார்தொடைமன்னனுக்கன்னவன்வழங்கல்
துன்றுமாதவச்சுதமாமுனிவரன்சொல்லும்

மீட்டும் - மறுபடியும்.

(அ)

புஞ்சுவன விரந்தமுறைநதநவநதிரபாயமுற்றிற்று.

ஆகந்நிருவிநுந்நம—௨௨௩௩.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

அ ரு ங் க ந் த ம்.

←→*←→

மு த லா வ து

சிசுபாலன்வீடுபேறுரைத்தவத்தியாயம்.

அறுநீர்நதநுநெடுநாசிரியநிநுந்நம்.

விருப்பொடுவெறுப்பொன்றில்லாமெய்ப்பொருளமர்வாழ்த்தச்
செருக்களத்தவுணர்த்தேய்த்தநிறமெவன்றேவராலென்
உரைத்திடுமசுரராலென்னுமுவையுரைத்தியென்ன
மருக்கமழலங்கலாற்குமறைமுனிவருக்கஹற்றான்.

செருக்களம் - போர்க்களம்.

(க)

உலகெலாம்படைக்குங்காலையுரையிராசத்தான்போன்றும்
நிலைபெறவளிக்குங்காலையிழ்த்துசத்துவருத்தமேவி
வலிகெழுதாமதத்தையாய்த்தவன்போன்றுமெல்லாம்
தொலைவுறவொழிக்குங்காலச்சொல்லுதாமத்தான்போன்றுங்

தொலைவுற - அழிய.

(உ)

தோற்றுவன்சத்தாய்ச்சித்தாய்ச்சுத்தமாய்ச்சுகமாய்த்தோன்றிப்
போற்றியநாமந்ரபம்புகல்குணமொன்றுமின்றி
ஆற்றமோர்வினையுமின்றியமர்த்தவன்விகாரமெல்லாம்
சாற்றியகுணங்களாலேசார்ந்திடுமுரைக்கின்மாதோ.

ஆற்றும் - செய்கிற.

(ந)

தங்கியபுகழ்சேர்கின்றசத்துவகுணம்வெல்காலப்
பொங்கியவவுணர்த்தேய்வார்புனைமுடியமர்வெல்லாம்

கொங்கவீழ்தாமமார்க்கு ஹதாமதம்வெல்காலை
மங்குவரமர்வெல்வார்வனை கழலவுணர்மாதோ

வெல்காலை - மேம்படும்போது, கொங்கு - வாசனை, தாமம் - மாலை. (சு)

மாயையால்வகுத்தபோராய்வருத்திடப்படுவோராயின்
தாயுமாய்ச்சேயுமாகுந் தனிமுத்தற்குறுவதுண்டோ
நேயமாரிராசுருயநிகழ்த்துழித்தருமனிவ்வா
றயுகாரதனைக்கேட்டதறைகுதுமாழிடிவந்தே.

சேய் - பிள்ளை. (ரு)

மறத்தொடுதொற்றுஞ்நன்றையனைப்பறித்தல்செய்த
திறற்சிசுபாலனெம்மான்செயடிபடர்ந்தென்னென்ன
றறத்தின்மாமலைகெட்பவஞ்சுவையமுதமுறி
உறக்கினர்தொடையநல்யாழ்முனிவரனுரைக்கலற்றான்

யாழ்முனி - நாரதன். (சு)

புகழலும்பழித்தறஹும்புகழலிவ்வுடலுக்கல்லால்
நிகழ்த்தருகுணங்கண்மூன்றுநிகுயொன்றாகிசுத்தாய்த்
தகைபெறுசத்தாய்நின்றதயந்ருமோர்பொருட்குமுண்டோ
இகல்செயானெனனென்பார்தம்மிமுதையினுண்டென்பாரால்

இகல் - பகை, இழுதை - டுறியாமை. (எ)

பனிமலர்முருகுவிம்முபுகந்தழாய்ப்பரந்தாமன்சீர்
புனைமணிவாயில்காதபுகழ்ச்சயவியசயர்முன்னம்
சனகனையாநியாயசுவத்தினர்சாபத்தாங்கிக்
கனகனுஞ்சுடர்செய்செம்பொற்கண்ணனுமாகிவந்தார்.

முருகு - வாசனை, செம்பொற்கண்ணன் - இரணியார்க்கன். (அ)

மையணிமிடற்றேன்வெள்ளிமால்வரைபிடுங்கியார்த்த
யியிருதலையினுமரத்தமுண்டொளிறும்வெவெல்
வெய்யபோராற்றுகும்பகருணைமுகமிட்டம்
பையராச்சுமந்தஞாலம்பருவரத்தேதாற்றஞ்செய்தார்

மையணிமிடற்றேன் - சிவன், யியிருதலையினுன் - ராவணன். (க)

தோன்றியவிருவர்தம்மைச்சுடர்விரிமணிச்செஞ்சூட்டுக்
கான்றறஞ்செயிற்றுப்பேழ்வாய்க்கட்செவியணையிற்றுஞ்சும்
தேன்றருந்துவத்தெம்மான்செகுத்தன்மார்ங்கண்டனுவேல்
நான்றவாய்க்களிற்றுவேந்தன்கினிதுணர்வைமாதோ.

கட்செவியணை - சர்ப்பசயநம். (க0)

கலிகிலைத்துறை

அழலும்வெஞ்சினவடவைபோய்திர்கடல்குளிப்பத்
தழலுந்தீப்பொறிததைசெங்கட்டந்தவக்கிரனும்

கழுஞங்காக முங்கட்டுணக்க லுழிவெங்குருதி
ஒழுஞுவேற்சிசுபாலனுமாகவீங்குதித்தார்.

கூட்டுண - கொள்ளைகொண்டுண்ண.

(கக)

ஊதுவண்டுணர்பேதைவான் புழுவெனவுடன்று
தாதலர்ந்தசெந்தாமரைப்பொருட்டுவீற்றிருக்கும்
மாதூசேர்முழுமுதலேயேமனநினைத்தவன்
பாததாமரைபடர்ந்தனன்றிறற்சிசுபாலன்.

ஊதுவண்டு - குளவி, பேதை - அறியாமை.

(கஉ)

மருவகாமத்தாற்பயத்தினால்வஞ்சநெஞ்சகத்தால்
பொருவெறுப்பினால்விருப்பினுற்புனிதனைநினையின்
உரைசெய்முததியியுயர்குவர்காமமுற்றுணர்ந்தே
அரியமுத்திசென்றடைந்தனர்கோலியரன்றே.

பொரு - போர்செய்தற்குரிய, வெறுப்பினால் - உபேகைகூயால்.

(கங)

கஞ்சன்வெம்பயத்தாற்றிகழ்கண்ணைநினைவுத்
மெஞ்சலற்றவீடெய்நினனிநிதுவந்தடைந்தார்
நெஞ்சவுப்புறுநண்மையானினைநதுநினைபோல்வார்
செஞ்சிலைச்சிசுபாலனைமுதலவெந்தீயோர்.

கேண்மை - சிறேகம்.

(கச)

வெறும்பினுனினைந்தடைந்தனர்வீட்டினவிரும்பும்
திறத்தினுனினைக்கடைந்தனர்நிருமறைதெளிந்தோர்
குறிப்புமுத்தொழில்குணங்களானடாத்தாக்கொண்டற்
கறத்தின்காதலவெறுப்பெவவிருப்பெவனம்மா.

முத்தொழில்-ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்கள், எவன்-யாது, கொண்டல்-திருமால்.

என்றுகூறலுமிளங்களிச்சூரும்பர்பாட்டிசைப்ப
மன்றல்விம்முதண்மலர்மகண்முலைமுகமணந்தோன்
வென்றிவாட்டிறற்கனகனைவெஞ்சமர்க்களத்தின்
கொன்றவாறுநீகெனநாரதன்கூறும்.

சூரும்பர் - வண்டு.

(கசு)

சிசுபாலன் வீடுபேறுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்.—௨௩௯

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம். 1633

இரண்டாவது

இரணியனைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

கேழலாகிமால்கேழ்கினர்பொற்கணைகலம்
 போழ்படுத்ததுகேட்டலுமிரணியன்புழுநகிச்
 குழுந்தானவர்முதலியோர்சுடுமுக்கேட்கி
 ஊழிவெங்கனல்கட்கடையுமிழநின் ஹரைப்பான்

கேழல் - வராஹம், பொற்கணை - இரணியாக்கன், அகலம் - மார்பு, போழ்படு
 தது - பிளந்தது. (க)

ஊனரீங்குமாலுயிரொலாஞ்சமனெனநினையான்
 வானநாடர்தங்குமுனொடுமரீஇயினனநஞல்
 ஈனமாமதியெய்தினனினியவனுயிர்வேல்
 தானருந்துவான்வருத் துவனீர்தனிநதனியே.

மால் - திருமால், குழு - கூட்டம், மரீஇனன் - பொருந்தினன் (உ)

தரையின்மீதுபோய்மாயவனுருவெனச்சாற்றும்
 அரியவேள்வியேமுதலியவறங்கனையழிநப்
 புரியுமந்தனர்ப்பொன்மறப்புரிமிடுனெயிரியின்
 கரியவன்வலிகெடுமுலப்பாசுடவுளரே

பொன்றற - அழிய. (ங)

என்னவோதலுஞ்சம்பரன்முதலிடுனோகித
 தன்னுமவேள்வியேமுதலியவறங்கனையழிநப்
 மன்னுயிர்க்குமுமாயநன்மனையெரியுட்டிப்
 பொன்னினுட்டினுமபுலவரைப்புடைத்தனர்புருத்தி

மாய - மடிய, புலவரை - தேவரை (ச)

மாபுரங்கனையழித்தனர்சிலர்பலமணிசோ
 கோபுரங்களைத்தகர்த்தனர்சிலர்சிலர்குழும
 நூபுரங்கள்குழ்பதத்தனர்நொவ்வுறவலைத்தார
 ஆபுரங்களைச்செகுத்தனர்சிலர்வெருண்டடர்ந்தேந

நூபுரங்கள் குழ்பதத்தினர் - மாதர், நொவ்வுற - வருப (ரு)

மண்டலத்தனின்முதுமறைவாணரைவரைத்தார்த்
 தண்டலைப்பெருந்தருக்களைத்தளவொடுசாய்த்தார்த்
 தெண்டிரைப்பெருநீர்ச்சிறைகிதைத்தனர்சிலர்வாய்
 வின்டலக்கணுற்றழச்சிலர்தமைச்சிலர்வெருண்டார்

மறைவாணர் - வேதியர், அவக்கண் - துன்பம். (சு)

இருட்டினேர்குழற்றம்பிதன்மனைவியையிப்பார்
 சுருட்டினேன்வயிற்றேருன்றிவானவந்தொலைந்தோட

வெருட்டிஞார்களை யிரணியின் வெந்து யர்களை வான்
வருட்டி மாழ்கிய தாயையும் வருட்டி நின்ற ரைப்பான்.

வருட்டி - வசப்படுத்தி, மாழ்கிய - மயங்கின. (௭)

நெறியிற்காண்குறியித் தியமாகியொன்றாகும்
அறிவைவெறுவெறய்விழியிறியுமாபோல
உறையுமாஸையேசாகுணத்தினுண்டாமுடலுடலம்
முறையிற்குடலுநீங்கலுழ்துலகியன்பே.

காண்குரு - காணவொண்ணாத (அ)

கனயபொலவருமொருகுணம்வருத்திடக்கலங்கி
நனிவருத்திடுமொருகுணங்கள்நிதியம்பின்
வினைகடந்தமெப்ப்பொருட்கொருவினைசெய்யலிஸ்
இணையலோககையியம்புவங்கேட்டெனையொப்பான்,

இனையுல் - வருந்தாமை (க)

ஒதுகிந்தரியாது சிவதேயத்துறைமீவு ௧௪௯
தாதுமீசு சொடை நதரியலரற்குள் சிறப்ப
மா நராமனையாரொடுமெய்க்காக்காபுரிப்
போதும்காவிழி நுதரப்பலம்பியங்குடிநார்

தாரியலர் - பனகுவா (க0)

வந்துவெய்யயெச் சூருதிகீரம் நு வெவகனா தநினை
சிவனா நொ துண்ணீரொழுநி மொளசரி ரிநிப்
பந்தமோடமுவாரா துயாபறை ருதெருட்டி
அம்மகனா ம் ருட்டியாயாங்கடை ரதறையும்

எழுதினதன் - முகடல்போல, ஆதகன் - மாமன (கக)

வெறுததுவாரியினொருபொருள்வீழ்ததின்மல்கும்ப
மறுததுவதுதன்மருங்குறுமவற்குரிததாயின்
றுதொசெப்பினுள்வைததுறைநின்றகாணருளே
பொறுததுகாப்பினுமாய்நுழிபொய்பொருண்மாதே.

வாரியின் - கடலில் (கஉ)

பெயர்ம்மையாளுடற்பொருளினித்புகன் தவுணமையையும்
 சமம்மை யொம்விழிப்பொருளினிவ்விளம்புபொய்ம்மையையும்
 பெயர்ம்மைபொற்றுளிபிசமார்முழவினாப்பேணி
 மம்மையாம்பொறிக்கலமருமறிவிலோரறையார்.

உபயம்மை - பெய்தல், பிரசம் - தேன் (கந.)

தழுவுதாவரத்தெற்கணுந்தனித்துறைதழல்போல்
பழுதிலாமையெவ்வயினும்வான்பாம்பொருளுறையும்

இரணியனைக்கொன்ற வந்தியாயம்.

௨௦

எழுவெங்கானலினீரெனவவ்வுடலீறக்கும்

அழுவதென்கொலோபொய்யைமெய்யாமெனவறிந்தீர்.

எவ்வயினும் - எவ்விடத்தும்.

(கசு)

கண்ணிவீழ்ந்ததன்பெடையினக்கலந்தழுகுலிங்கம்

மண்ணின்வீழ்தரமாய்த்தன்னவாங்குலில்வேடன்

எண்ணிமாய்ந்தவற்கிரங்குலினிறக்குமிவ்வுடலென்

றண்ணனல்லறக்கடவுள்சொற்றண்ணவர்தெளிசதார.

குலிங்கம் - ஸார்சுருகுலி

(கடு)

அன்னைநீதுயர்கீங்கெனவமைத்தலுந்நிதான்

இன்னநீர்த்தனளிஞ்சுதன்னிரணியினெளி

மின்னின்மாயுடல்விளிவுறவரம்பெறல்வேண்டி

மன்னுமாதவம்வளர்ப்புநன்மதரரசுதடைந்தான்

இன்னல் - துன்பம், மன்னின் - மன்னஸ்டீபால

(கசு)

முடங்குஞ்செண்டுகாழுமுடிசுந்தரகடவல்வயிறு

கிடங்கெழக்கடைநின்னமுதலிதந்நிகிரியின்

மடங்கல்போலவிவரமுலியககனகனம்பொறிப்பு

அடங்குமாறவிதகருநாவம்புரிக்கன்னன்றே

கிடங்கு - ஆழமாக.

(கன)

அளப்பரும்பகலருஞ்சுவம்புரிசுவனுச்சு

பிளப்பமண்டியபெரும்புகைப்படலம்வின்பராது

வளைப்பவாற்றலர்வானவர்மலரவற்சுறுகி

உளத்துவேட்டனதவஞ்செய்வாற்குநவுகென்மலரததார

ஆற்றலர் - சகியாதவராய், மலரவர் தறுகி - பிரமணியலாந்த

(கஅ)

பொன்னந்தாமரைப்பொருட்டுறைபுங்கவன்முருளி

மன்னுபுற்றெழுமற்றவனாகையற்றனநு

கன்னநீரினிற்றெளித்தலுமெழுநதுகைகடப்ப

என்னையேட்டனவென்றவன்விழைந்தனவித்தான்.

பொன்னந்தாமரைப் பொருட்டுறைபுங்கவன் - பிரமன், விழைந்தன - விரும்பினவற்றை.

(கசு)

புதுசூரர்க்குமுடிநடுவாசிரியரிஞ்சுந்தர.

பங்கயப்பொகுட்டிமுன்மேலான்படைத்தனதம்மின்மாளான்

அங்கண்வானுலகின்மண்ணினகத்தினிற்புறத்திறுஞ்சான்

கங்குலம்பகலுமாயான்குலுமிழ்படையிற்பொன்றான்

வெங்கண்வாளவுணன்பெற்றவரையென்விளம்புகேகமால்.

மாளான் - இறவான், துஞ்சான் - இறவான், மாயான் - இறவான், பொன்றான் - இறவான்.

(உ௦)

வரமளித்தெகினப்பாகன்மருவுதன்னுலகிற்புக்கான்
இரணியனெழுந்துசெம்பொனிலங்குபொன்மணியிற்செய்த
நிரைதருமாடமெய்கிரிகரறுதன்னைவாழ்த்திப்
புரிதரமறையோர்வேள்விகுழொடுபொலிவான்மன்னோ.

எகினப்பாகன் - பிரமன்.

(௨௧)

முதுமறையோதுகாலேமுன்பின்மூதறிஞர்யாரும்
விதிமுறையரியோமென்னாவிளம்புதொல்வழக்குமாற்றிப்
புதிதுதன்பெயரேகூறப்பினிதமாதவருநோன்பு
துதிதனைக்கருதிச்செய்யப்பணித்தனன்றொலைவில்வல்லோன்.

பணித்தனன் - கட்டையிட்டான்.

(௨௨)

வானவரேனுஞ்செய்யாமறைதெரியுறுவரேனும்
மானவரேனும்யாரேமற்றவற்றொழுதுதூய
தான்நற்றவமியற்றாந்தருக்கினரிறைவர்மூவர்
கோளிவனென்றுகொண்டுநிற்பபிறக்கொழுநூர்.

உறுவர் - தவசிகள்.

(௨௩)

விரிகதிர்முத்தகல்லிலோதனவிளாந்தவெல்லாம்
வருணன்வந்தாரிப்பவிண்ணோர்வயின்வயின்மிடைந்துபோற்ற
இருநிறிலிழைந்தவெல்லாமெதிரெநிர்நின்அநல்க
ஒருகுடைநிழற்றவீரேழுலகமும்புரந்தானம்மா.

வயின்வயின் - இடந்தோறும்.

(௨௪)

கலிநிலைத்துறை.

மீனக்கசெம்பொற்குழையோடிழைவிலலெறிப்பப்
பாணக்கதிஞ்சொலரமங்கையராடல்பார்த்தும்
வானக்கிறையாயகல்வானவர்வந்துதாழ்த்
சேனக்கசெம்பொற்றருநீழல்கிறப்பவையும்.

மீனக்கசெம்பொற்குழை - மகாகுண்டலம், வில் - ஓளி.

(௨௫)

ஒற்றைத்திகிரித்தட்டைதருயர்செம்பொனோங்கல்
முற்றக்கனைவெங்கதிர்மண்டிலமுற்றுமாளுந்
மற்றொப்பிலாதவொளிர்செம்மணிமானமூர்ந்து
கற்றைக்கதிர்வெண்மதிமண்டிலங்காத்தளிக்கும்.

செம்பொனோங்கல் - மேருமலை.

(௨௬)

இவ்வாறுலகம்பரினன்குநின்றேவல்கேட்ப
வெவ்வேலவுண்ணரசாட்சியின்மேவுநாளின்
பைவாளரவிற்றயில்பங்கயச்செங்கணனை
வைவாளமார்திசைநோக்கிவழுத்திநின்றார்.

பைவாளரவிற்றயில் பங்கயச்செங்கணன் - திருமால், வை - கூர்மை.

(௨௭)

இரணியனைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

௨௫௨

பொன்னாட்டவருக்கெழுந்தந்தரவாணிபோந்து
சின்னாட்கழியிற்சிறுவன்றனைவைதுசீதும்
அந்நாட்டிருமாலவுண்ணன்றனைமாய்க்குநீவிர்
இன்னாத்தவிர்மின்னெனவானவரேகிறொரால்.

அந்தரவாணி - ஆகாயவாணி, இன்னா - துன்பம், தவிர்மின் - ஒழியுங்கள். (௨௮)

கலிவிருத்தம்.

வர்தழைந்ததாரிரணியன்றரும்
பேர்தழைந்தவேற்புசுல்லநால்வருள்
பேர்தழைந்தமெய்ப்பிரகலாதனும்
சீர்தழைந்தவன்றிறங்குள்செப்புமாம்

வர்தழைந்த - அழகுமிருந்த. (௨௯)

பாடுமோருழிப்பச்சைமால்புகழ்
நாடுமோருருநல்லகாழிருச்
சூடுமோருழிச்சொற்றுழாயழு
தாடுமோருழியன்புமுற்றியே.

ஒருழி - ஓரிடத்தில், காருரு - மேகத்திற், (கரியதிருமேனி). (௩௦)

மண்ணிலவானின்மற்றுலகின்மன்னிவாழ்
எண்ணிலாவியிருடம்பியாவையும்
தண்ணந்தாமரைத்தலைவிமேவிய
கண்ணாக்கவேகாணுங்காட்சியான்.

தாமரைத்தலைவி - திருமகள். (௩௧)

பித்தனென்னவும்பிரசமாந்திய
மத்தனென்னவுமானமொன்றிலா
முத்தனென்னவுமுன்னுமாயவன்
பத்தனென்னவும்படருமாங்கவன்.

பிரசம்மாந்திய - கன்குடித்த. (௩௨)

உண்ணினேகின்றுரையிடுஞ்செயல்
பண்ணினேசைநீர்படியின்னப்பொடும்
பெண்ணுமாணுமப்பேடுமல்லனாய்
நண்ணுமாயவனும்மோதுவான்.

உண்ணின் - உண்ணுமாயின், ஏகின் - நடக்குமாயின், உற்றுரையின் - ஒன்று
சொல்லுமாயின். (௩௩)

தேறுமெய்ப்பொருள்சீதானெனக்
சூறுமெட்டெழுத்தைக்குறித்துநா
வீறும்வான்கவைவிகலமின்றியே
ஈறின்மாதவரிவனின்யாவரே.

சீதீரன் - லக்ஷ்மீநாதன், எட்டெழுத்து - திருவட்டாக்கரம், வீகலம் - சலநம். ()

ஒதலின்றியேயுணர்வுகூருமிக்
காதலன்றினைக்கற்கவைத்தனன்
தாதலர்ந்தபொற்றருவின்மெல்லிணர்ப்
போதலர்ந்ததார்புரளுமார்பனே

இணர் - பூங்கொத்து, போது - பேரரும்பு.

(நூரு)

பொற்றமாலையம்புதல்வன்றன்னைநெஞ்
சுற்றகாதலிற்கூவியோபகல்
மெற்றிவேலினான்வெள்ளிமைதர்பால்
கற்றதென்னெனக்கழறினோரா.

பொற்ற - அழகாகிய.

(நூசு)

தண்ணம்போதுசீர்தலைவிகொண்குது
டண்ணலவாளராவணையிற்றஞ்சாரா
வண்ணபைத்துழாய்மார்பதாமரைந
கண்ணவென்னலயான்கற்றதென்றன்

தண்ணம்போதுசீர்தலைவிகொண்க - ஸந்திரா, நூரு, காவண்ண - மேகவண்ணனே.

(நூள)

என்றல்லாங்குமென்னிளவல்லாயை
கொன்றவன்பெயர்கூறுவித்தனர்
மன்றவெள்ளிதன்மைநதரித்திறம்
கண்ணென்றெருகைவினைத்தனன்

வெள்ளி - சுக்கிரன், இளவல் - தம்பி.

(நூஅ)

வெள்ளிமைதர்தாமவெருவிமுன்னுரு
உள்ளல்யாங்கனிவ்வுரையிற்றிலேம்
வள்ளிதழ்ப்பொலந்தாமமார்பநின்
பிள்ளையிளங்கனம்பிதன்மென்றன்

வெருவி - பயத்து, பயிற்றிலேம் - பழக்கிலேம்

(நூக)

அறமுவற்குநீரிலுழித்துமென்
நிறைபணித்தலானிருபிற்பிலோ
முறைதெரித்தமுப்பாலுமோதுலான்
மறைவடித்தமென்மழலைமந்தனே.

அறிவுறுத்தல் - தெரிவித்தல்.

(சூ0)

அறமசீர்க்கழிவெழுலாசிரியவிருத்தம்.
தென்றமிழ்மலயந்தந்தேதவகமழ்சாநதம்பூசி
மன்றன்மந்தாரப்போதுமதுத்துளிமாலேகுட்டிக்
குன்றிரண்டனையதொளாற்குறங்கின்மேற்றழீஇயிருத்தி
நன்றறிந்தனைகொலென்றான்மீட்டுமந்தாமவேலான்

சாந்தம் - சந்திரம், குறங்கு - தொடை.

(சுக)

இரணியனைக் கொன்ற வந்தியாயம்.

தாதையங்ஙனம்வினுவத்தநயனங்குரைப்பான்மாயன்
காதையஞ்செவியின்மார்திரகாரணமொங்குநிப்
போதினான்முகமும்போற்றும்பொன்னடிசையிற்சூடிச்
சீதரன்கோயில்குழந்தைசெழுமலர்பதத்திற்துவி.

கராதை - சரித்திரம்.

(சுஉ)

விழுந்தினஞ்சுரும்புழு சுமென்முகைவிண்டுதீதல்
பொழிந்தபூஞ்சுளபமலைப்பொருவாயர்விலானெஞ்சு
குழைந்திடவறிதல்குருகுநிக்கினன்குறிசெல்லன்னச்
செழுந்தழல்உடைக்கல்கிநிசெவிப்புறச்சினந்தான்மண்டிடு,

சுரும்பு - வணங்கு, பொருவாயர்விலானை - எட்டெடுப்பிலானை.

(சுங)

அறங்கரைமழலைச்செவ்வாயரும்பெறம்புதல்வற்றிண்ணென்
குறங்கினின்மகத்திறிமண்டுங்குருதிவேலங்கைசாங்கி
இறைஞ்சித்திருக்கலாவல்லெயிறிநிவனலககன்மாலே
நிறத்திறநிடுமென்னெருநெருப்புருததனையநீராவ்.

கரை - பேசுகிற, நிறம் - மார்பு.

(சுச)

மூவுருத்தாகுகினை மூழ்த்தொழிண்டாறுமென்மார்
சேவடிக்கமலப்பாதுசென்னியிற்சூட்டப்பெற்ற
கோவிளங்குமார்பாபிற்றொலைவலரொறிநி, கொற்றப்
பூவுடைக்குடுங்குவைவல்லுவுவெனப்பொல்லுமல்குடு

மூவுரு - பிரமலிஷ்டாநாபிர்வடிவு, முன்னொழி - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்.

(சுரு)

நிருகுவெஞ்சிறத்தப்பிற்செய்ய வலுபு வர்வீசப்
எரிசுலாம்படைக்கலாவும்பிறமைகனகல்குங்கு
வருகமாநாமெட்டுமாதிரக்களிசெயானை
பொருகவென்றித்தீயிற்புழுங்கினலுரநின்குஞல்

இற்றமை - முறிச்சுரை.

(சுசு)

படவராவரசின்செய்யபொண்ணிபிதுங்கப்பற்றி
கடல்வினையமீதசமூகக்கடைந்தகார்வண்ணை, நன்னல்
தொடுகழற்கண்பற்கொல்லான்சுஞ்சென்றதுலிக்கவ்யும்
அடுகொலைப்பாட்டுடைமருதுவாயுருதாமாத்தா.

கார்வண்ணை, தண்ணல் - குருமால்

(சுஎ)

கொண்டலிற்பிளிமூவுருக்கோடடிபுங்கிவென்ற
தெண்டிரைப்பெருப்பாடாமிச்சேசர்பன்மெய்தொண்டன்மனை
மண்டிவெஞ்சினத்திற்பாய்த்தமழைமதப்பழைக்கைகால்வாய்
எண்முகைக்களிதுவகூர்ங்கோழற்றன்கிதர்த்தமாதோ.

வேழக்கோடு - யானைக்கொம்பு, பாலாழிச்சேசர்பன் - திருமால்.

(சுஆ)

கடலொடுமலையும்பாருங்கருதும்துலகுமுண்டு
புடையொருவயிற்றுள்வைத்துப்பொறுத்தவனன்பன்மன்மேல்
தடவரையெறிந்தவெல்லாஞ்சாற்றணுவொத்தவாங்குக்
கொடியவர்வெற்பின்வீக்கிக்குறையிறாப்புணரியுய்த்தார்.

வெற்பின்வீக்கி - மலையோடுசுர்த்தாகட்டி. (௪௯)

நெடுவரைமுகத்துப்பொங்கிநீனிமவிகம்புகோத்த
உடைநிறைக்கடன்முகட்டோரொழுகொளிமணியிறேறென்றிப்
படுகிறேவிரித்தவாலம்பாசிலுகிடட்டோரனன்பன்
கடலிடையாத்துவீச்சுக்கல்லொடுமிசுந்தரன்மன்னே.

ஆலம்பாசிலுகிடட்டோரன் - திருமால், பார்த்து - கட்டி. (௫௦)

இறுதியோர்நிறத்தினுறுமலையுத்தசுன்மற்றரிசென்றெண்ணி
அநமுடலாயமுப்பாலறிதியென்றவுன்னமீட்டும்
சிறுவனைவிடுப்பவாங்குச்சிறுவனாலப்பயிற்றுகின்ற
மறைவல்லாரற்றநோக்கிமைந்தோடுகொக்கவற்றான்.

இறுதி - முடிவு. (௫௧)

அல்லவைகுரவனேனுமறைந்தனோகட்கலாகா
நல்லவையாவோறுவினுநிகேட்கற்பால
சொல்லுவனமக்குமெய்துநோடையல்யாழ்முனிவன்சொற்ற
வல்லிதிநிகேண்மினென்னமருவும்மைந்தசொல்லார்.

யாழ்முனிவன் - நாரதன் (௫௨)

ஒத்தனீயும்யாமுமுனக்குமற்றரைத்தென்பன்
தத்துவம்விரித்தசெம்பொற்றாமரைபுணைவொன்மைந்தன்
இத்திறநல்லவாயென்னவெரிமணிச்சுடிகைநெற்றிப்
பைத்தபாம்பணையானன்பன்பாற்படப்பகரலுற்றான்.

தத்துவம் - உண்மை. (௫௩)

இருந்தவாயிழைத்தற்கெக்கையெகியகாலோடாக்கிச்
சுரும்புணவிரிந்தபைந்தார்த்துடமுடியமரீண்டிக்
கருங்கழலுணரெல்லாங்காப்படப்பொருதுநாறி
அருஞ்சிறைப்படுத்தினுலென்னையையமரர்கோமான்

இருந்தவம் - பெரியதவம், அண்டி - மெருங்கி. (௫௪)

இடருறுசிறையென்வைப்பாயெந்திழைவிடுதியென்னத்
நோடையல்யாழ்முனிவன்வந்துசொற்றனன்சொற்றலொடும்
மடவரல்வயிற்றுமைந்தனுயிர்ந்தபின்மகவைக்கொன்று
விடுவெலென்றரைத்தல்செய்தான்விண்ணவரவேந்தன்மா.

உயிர்த்தபின் - பெற்றபிறகு. (௫௫)

கோற்றொடியுயிற்றுமைந்தன்கொல்லுதற்குரியனல்லன்
ஆற்றலந்திகிரியம்மானன்பெனன்றருளிற்கூறி

மாற்றினன்சிறையான்கேட்பமாழ்குமென்னனைநெஞ்சம்
தேற்றுவான்போலமெய்த்நூலெள்ளிதிற்செப்பினால்.

மாழ்கும் - மயங்குகி.

(ருக)

ஆங்கவன்காட்சிமெய்த்நூலதைதரவயிற்றினைற்றேன்
திங்கறவுணர்ந்தவாறுசெப்புவுல்கேண்மினென்னப்
பூங்கழலவுணர்பெற்றபுதல்வர்க்குப்புகறவுற்றான்
வாங்குவிற்கனகனீன்றவயர்க்கெழிற்சிவவன்மன்கேளு

காட்சி - அறிவு.

(ருள)

கலிநிலைக் காதை,

போக்கிடாமலைம்புலன்களுமினையுந்போகம்
காக்கையேமுதலுயிரெலாந்கலக்கமல்பெரியாயர்
ஆக்கையாலியோடெவ்வாவுறையுமவ்வளவு
நீக்கமின்றிமால்பதமுனிநிலமினையுறுவார்

நீக்கமின்றி - நீங்காமல், உன்னி - நனைத்து.

(ருஅ)

அரிதுமானிடப்பிபுவிறந்தடைநடைநடாந்
உரைசெயாயுணர்மிக்குறையினாநாற்றின்மேலுறையார்
விரகிலாவிரோனோர்களாய்மெலிபுழப்பினராய்க்
கருதுநாளவங்கழிப்பர்கணபடையினாலன்றோரு

கண்படை - தூக்கம்.

(ருக)

உறையுமாயுளிந்பாதிமுமொழிப்பர்மற்றொழிந்
குறையுநாட்களும்னையியர்குமரென்றவந்மெல்
நிறையுங்காதலின்ப்ரானையுனைமனத்தூர்
இறையுமோர்கிலார்பிதப்பிதப்புக்கிடஞ்சு

நெடியனை - திரிவிக்கிரமனை.

(ரு)

தோற்றுமேழ்வகைப்பிதவிபுதிரிசாந்தொலைக்க
மாற்றுமானிடராயிவண்மருவியுமாயன்
ஆற்றல்சேர்பதமன்பொடுநினைத்துவீடையார்
கூற்றினாற்றுயர்வாரவார்மடமையார்குணிப்பார்

துயர்வார் - துன்பப்படுவார்.

(ருக)

பாவத்தால்வரும்பொய்யுடல்யானெனப்பகருந்
நீவத்தால்வருமிருவினைக்கட்டொடுநிகழ்த்தின்
கூவத்தேவிழமறிவிலாக்குடர்மூன்றருகு
தாவத்திச்சுடவருந்துவார்மடமையார்தணிப்பார்

கூலம் - கிணறு.

(கூஉ)

பன்னுதூல்பலதேர்த்துநற்பரம்பொருளறியார்
இன்னல்பார்த்திடாரழியுமோர்பிதன்பொருள்கோடற்

குன்னுவாரெனின்மைந்தர்காளுகினிலொளிரேசர்
பொன்னின்மேற்செலும்விழைவையார்போக்குவாரம்மா.

இன்னல் - துன்பம்.

(௬௩)

ஒதுதூல்பலவுலகியன்முழுவதுமுணர்ந்தும்
பேதநீங்குறத்தம்மைநன்கறிந்திடார்பெரிதாம்
காதலாகியவிலங்குபூண்டிலங்கெனக்கருத
மாதர்பான்மயர்ந்தாடுவெரெனினெவர்துப்பரர்.

விலங்கு - மிருகம், மயர்ந்தது - மயங்கி

(௬௪)

கூறுமங்கியுதுமமும்போற்றுகுண்குணியாய்
வேறுவேறுசேர்பொருளுளொழிவியொன்றாகி
சாநிலாமுதலாயுடற்கிசைவிகாரங்கள்
ஆறுமெய்ப்பொருட்கிலையென்றறிவதேசயறிவால்

அங்கி - நெருப்பு, தூமம் - புகை

(௬௫)

பாதவங்களின்நளிரொடுபூழுநற்பலவும்
ஒதினவேறுவேறுருவெனவொளிருமாபோலக்
கோதுசேரறுவிளாசாமாருணமுடந்தன்றிப்
பேதநீங்கியேபிறங்குமெய்ப்பொருட்கிலேபேசின்

பாதவங்கள் - மரங்கள்

(௬௬)

காட்டின்மேலியகானலிற்புனவெனக்காகல்
பூட்டுமரையின்முறைமுறைப்பாந்தததததுவத்தின்
கூட்டமேபுடல்வ்வுடற்குலவுநன்மதியால்
நாட்டுபோதமேநவையிலாப்பொருளென்றாகவில்வார்

போதம் - அறிவு

(௬௭)

பன்னுமாக்கைகளவயவமுதலியபலவும்
உன்னியங்கிதன்னீங்கிதன்றெனமுறையொழித்துச்
சொன்னபுந்தியிற்கரியெனசேநாற்றியவறிவை
இன்னதேபரம்பொருளெனவறிவறிங்கியல்பால்

கரி - சாக்வி.

(௬௮)

புந்திமுக்குணம்பொருந்திமுன்நவத்தையுப்பொருந்தும்
அந்தமின்றியவவத்தையிலநிவெனவமரும்
நந்தலின்றியபரம்பொருட்குடைமையாநாடிப்
பந்தமுற்றவெவ்வினையறப்பரததொடொன்றாவால்

நந்தல் - கெடுதல்.

(௬௯)

நிலவுமோர்வினையின்றியேநித்தியமாகி
உலகெலாநிறைந்துயிரெனவொருமுதலென்ன

இலகுசித்தெனவெண்ணறுசுத்தமாயிருக்கும்
அலகின்மாயனையறிவதற்கென்னரிதம்மா.

வினை - தொழில்.

(௭௦)

கனவுதுஞ்சதல்காரணமாய்வருமாபோல்
வினைசெய்வெவ்வுடேறும்மெம்பேதைமைவினைவால்
மனனின்றுநுமாயவன்மலர்ப்பதத்தூணையே
நினையின்வீடுநீங்குமவ்வினைப்பயன்வினையே

துஞ்சதல் - தூங்குதல், பேதைமை - அறியாமை.

(௭௧)

வரும்பெரும்புகழ்க்குருவொடுமருவுறப்பெற்றால்
திரும்புமாயவனடிதொழத்தீங்குவிட்டுள்ளம்
நிரம்புமாலடிக்கன்புநன்னேசுமார்புளகம்
அரும்புமாக்கைநெஞ்சார்ச்சுவெள்ளமுற்றெழுமே

குருவொடு - ஆசாரியனோடு, மருவுறப்பெற்றால் - கூடப்பெற்றால்.

(௭௨)

காமமாயதைத்தெவிட்டிடாப்பெருதவேருது
நாமரூபத்தோடுறைபவர்கலனழிந்திற்றது
போமென்றாலும்பொய்ப்பொருளையேகாசவிந்நுழல்வார்
சுமஞ்சேர்ந்துடலெரிவதுங்கண்டிலேரகொல்.

சபம் - மயாநம்.

(௭௩)

அயனரன்புரந்தராதியராக்கையும்பிறவி
நயந்தரும்வினையிழைத்திடினொழிந்திடார்கலிலின்
வயம்வளர்ந்தசீர்நேமிமாலுக்கிருவினையின்
பயன்விழைந்திடாதளிக்குணப்பரனொடொன்றுவரால்.

வயம் - வெற்றி.

(௭௪)

தேவராயினுமவுணர்களாயினுடேரிலில்
பாவைமார்களேயாயினும்பறவைமாரரேரோ
தேவராயினுமாலுசூயிருந்நுமன்பின்னேரல்
தாவிலாதவீடடைநதுறைவாரிதுசாதம

தாவிலாத - அழிவில்லாத, சாதம் - உணவை

(௭௫)

அன்புசெய்வதிங்கரிநிலையன்புசெய்வதுநான்
பொன்பிறங்கியவணியெலாம்பொலிந்திருப்பதுபோல்
மன்புகழ்ச்சராசரங்களின்மாயனென்றுரைக்கும்
நன்பெரும்பொருளுறையுமென்றுளத்துநாடுவதே.

சராசரங்கள் - இயங்கியற்பொருள் நிலையிற்பொருள்கள்.

(௭௬)

அறுசீர்க்கழிநெடி லரசிரியவிறுத்தம்.
பத்திசெய்தமலன்செய்யபதத்துணைசேர்மினென்றுத்
தத்துவஞ்சிறுவர்க்கெல்லாஞ்சாற்றினன்சாற்றவன்ஞேர்

அத்தலையறிவுமன்புமடைந்தனர்மறையோரஞ்சி
இத்திறமுரைத்துமென்னுலியம்பினர்கனகற்கம்மா.

கனகற்கு - இரணியனுக்கு.

(ஏஎ)

ஆட்டியதரங்கமுந்நீர்முகத்தெழுமமுதமள்ளி
ஊட்டியதென்னத்தீஞ்சொலுரைக்குந்மதலைசெய்தி
கேட்டலும்பொருதுமேன்மேற்கிளரடிற்சிற்றம்பொங்கி
நாட்டநஞ்சுமிழுவெய்யரசச்சராவென்னலாளுன்.

நச்சரா - நஞ்சுள்ளபாம்பு

(ஏஅ)

சீறினென்மதலைசுண்ணச்சென்றுநீர்கொணர்மினென்றோ
வ்றுசேரவுண்ணோடிமீண்வெந்தவையினுய்க்க
ஆற்றிபுதல்வன்செய்யவணிதிகழ்வதனோககி
நாடீயடைவைசீயோயெனவவனியம்பினுஞல்.

சீறு - மரணம்

(ஏக)

நாமெனையிழைப்பவென்றாயிழுதையினியல்பதீதாம்
நாறுபைங்கமலைகேள்வனன்மனுநலிலுநீரார்ம்
கூறுசெய்துறல்குந்நாகுமொல்லுமோவொல்லாதெந்தாய்
தேறுநிமறைகள்சான்றுதேற்றிதையமின்றால்.

இழுதை - மூடன், மனு - மந்திரம், ஒல்லுமோ - கூடுமோ, சான்று - சாக்ஷி. ()

தன்னெரிநறவுகாலுந்தாமரைப்பொகுட்டின்மேய
வண்ணவீழோநிமின்னிவயங்கவேராமழைக்காரென்று
கண்டவர்மருளும்வண்ணங்கடலிடைக்கிடந்தமாயன்
உண்டுகொலுலகத்தென்னவுருமெனவுலம்பினுஞல்.

நறவு - தேன், காலும் - உமிழ்கின்ற.

(அக)

கடலினுமுள்ளேவன்கெஞ்ஞலவாப்பீழுமநதன்
மடலினுமுள்ளேயோங்குமுலையினுமுள்ளேமன்
உடலினுள்ளுயிர்வொலெல்லாவலகிறுமுள்ளேவெய்ய
அடலுடையாழிதாங்குமலென்னென்றதைத்தானம்மா.

கஞல் - கெருங்க, அடல் - வெற்றி

(அஉ)

அரும்பெறற்குழவிமாற்றமஞ்செவ்வெதுப்பவாற்றான்
முரிந்திட்புருவமுந்நீர்முளைத்தெழுபரிதிபோல
எரிந்தபொற்கடகஞ்சிந்தவிலங்குவாணிலவுக்கற்றை
சொரிந்திடுபருஉத்தாட்செம்பொற்றாணிடையடித்தானன்றே.

மாற்றம் - சொல், பருஉத்தான் - பெரிய அடி.

(அங)

இடித்ததோரசனியென்னவெறுழுவலிக்கனகன்சீறி
அடித்ததூணத்தூநின்றமூடகப்பசம்பொண்ணடம்

இரணியனைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

உசுக

வெடிப்பமால்வரைபனிப்பவெடிபடநகைத்துவெய்தின்
வடித்தபூந்துளவமாலவாளரிமுளைத்ததர்மா.

அசனி - இடி, தூணம் - தூண்.

(அச)

மருப்பிளந்திங்களன்னவாளுகிர்நுதியின்மாயன்
சிரிப்பின்மாமலர்க்கண்சேசுத்துத்ப்படநோக்குநோக்கின்
நெருப்புவாயுமிழ்ந்தமின்னினிமுன்றுநெய்ம்முகமணிந்த
அரத்தவேலவுணரெல்லாமாருயிர்நொலைந்துசாய்ந்தார்.

சிரிப்பின் - சிறிப்பினால், நோக்கின் - பார்வையினால்.

(அரு)

ஒளிறும்வாளுருகைபற்றியொண்டசுடர்வயிரம்வேய்ந்த
கிளரொளிப்பசம்பொற்செய்யகேடகமொருகைதாங்கி
அளிபடுதொடையன்மார்பண்ணலாளரியின்முன்னம்
களிமதஞ்செருக்கும்வென்றிக்களிறெனைச்சினத்துசேர்த்தான்.

ஆளரி - நரசிங்கம்.

(அசு)

கள்ளவிழ்துளவமார்பன்கதிர்விரிகமலச்செருக்கை
வள்ளுகிர்நுதியான்மெல்லவெளவலுவலியின்வகிப்
புள்ளின்வாய்ப்பட்டிச்சேசாரும்புற்றவென்னமாழ்கி
ஒள்ளமுலுயிர்ப்புலிங்கிபுழன்றன்னவுணர்வேத்தன்.

வன் - கூர்மை, உகிர் - சுகம், வெளவலும் - வகிந்தலும்.

(அள)

கழைசுளிகளிறன் னுனைக்கவானிடைக்கிடத்திமாலைக்
குழவிவெண்டிங்குளன்னகூருகிர்நுதியிற்பைத்தேன்
பொழிமலரலங்கன்மார்பம்போழ்த்துசெருருதியுறி
வழிபசங்குடர்மென்கண்ணியாளரிவனைத்ததனறே.

கவான் - தொடை.

(அஅ)

ஆழ்த்தனமாரோடியரும்பலிழ்பசம்பொற்போது
தூர்த்தனருலகமுண்டசுடர்கைப்பவாவாயும்
கூர்த்தவாளுகிருக்கையுக்கொழுங்குடரணித்தமார்பும்
பார்த்தனர்வெலுவலுற்றார்பனியிருவிசும்புமொய்த்தார்.

வான்உகிர் - ஒளியுள்ளசுகம்.

(அக)

வெஞ்சினத்திகிரிமாயன்வெருவருசோற்றநோக்கிக்
கஞ்சநாண்மலரிநாணங்கண்ணுதல்பிறருமஞ்சிச்
செஞ்சுடர்விரிக்கும்போதிற்றெரிவைநீசெறியென்ன
அஞ்சினளணங்குநண்ணவவ்வுருக்கண்டுமன்னே.

போதிற்றெரிவை - கமலையே.

(க0)

மலரயன்கிரீசன்றேறவர்காவன்முனிவாரசித்தர்

இலகுதென்புலத்தோர்நாகரியக்கர்கந்திருவராதி

அலகிலோரணுகாராகியாளரியுருவத்தோனைப்
பலமுறைதொழுதுபாதபங்கயம்பரவினரால்.

கிரீசன் - சிவன்.

(கக)

தாளிணைவழுத்தியன் னோர் தனாமிசைவிழுந்துபோற்றி,
வாளுடைக்கனகன் றன்னைமாய்த்தெமைப்புரந்தோய்சீற்றம்
கோளராவணையிற்றுஞ்சுங்கொண்டலேதணிதியென்ன
ஆளரிகொண்டசீற்றமகன் நிலதலக்கணுற்றார்.

அலக்கண் - துன்பம்.

(கஉ)

உவரிவாய்வந்துதோன்றுமுதுசுவையமிழ்தமென்னன்
கவிமதங்கடந்தவென்றிக்கனகனுக்குநித்தோன்றல்
செவிமுதல்குளிப்பத்தன்னெண்ணெறநா முதுநுந்தாவென்னப்
புவிமகள்கொழுநன் டொற்றாப்புல்லன்னபரவினானால்.

உவரிவாய் - கடலில்.

(கங)

அஞ்சனவண்ணத்தண்ணலகங்குழைபுருகுபாங்குக
கஞ்சநாண்மலரின்னன் கிறிவனாங்குங்கைதன்னால்
செஞ்சுடர்க்குழுவியன்னன் சிறப்புறந்தாவதென்கொல்
மஞ்சரீவிழைந்தாய்வேட்டவரகிணக்காரிப்பனென்றான்.

அஞ்சனவண்ணத்தண்ணல் - திருமால், சிறப்புறத்தாவது-சிறுமுதுகைத்தடவி,
மஞ்ச - மைத்தனை.

(கச)

விழைவறவெறிந்தார்தாடும்விழுப்பெருஞ்சுட்டோ தூய
பழமறைக்கொழுந்தேபசகைப்பசும்புயல்வண்ணனின்னை
வழிபடுமன்பேயன் நிவரமெவன்பெறுவசென்னாத்த
தொழுதனன்வழுத்தலுற்றான் றாய்பேரறிஞன்மமா.

விழைவு - ஆசை, அறவெறிந்தார் - முற்றுங்கடித்தவர்.

(கரு)

பூவுறைமணம்போலெல்லாப்பொருளினுமுறைவாய்நின்பொன்
சேவடிதொழுதுபோற்றார்தேவரோயினுச்சர்
ஆவர்பொல்லாதீசராயினும்வணங்குகின்றர்
நாவினாலவழுத்திற்தேவநாயகர்நாதராவார்

வழுத்தின் - துதிப்பாராயின்.

(கசு)

எங்குரீயுறைவையேனுமிலங்குகண்ணாழகாக்கின்
அங்கவர்முகங்கடாமெயறிவர்போலன்பிடுனார்முன்
தங்கெழிலுருவத்தோசொர்குவையறியுமானன்
பொங்குசீர்பிரமனாலும்புகழ்வதற்கடங்காதம்மா

உறைவையேனும் - வியாபித்திருப்பாயினும்.

(கசு)

உருடருஞ்சகடுபோலவொழிவிளாப்பிறவியுற்றேன்
மருடரும்பிறவியின்னவருங்கொலென்றஞ்சலல்லால்

தெருடருநின்னைக்கண்டே தவர்போலஞ்சுகில்வேன்
அருடரல்வேண்டுமென்பாலானரியுருவத்தையா.

ஆனரியுருவம் - நரசிங்கரூபம்.

(௧௮)

அஞ்செவியாயவண்ணென்னருந்தைத்தேதன்மாந்த
நெஞ்செனுமன்னமுன்றாணிரையிதழ்க்கமலம்வைக
தஞ்சமானிதாநாமஞ்சாற்றுக்கவென்னாவென்றும்
எஞ்சிலிவ்வரந்தத்திர் வனிடர்க்கடலேற்று வாயால்.

தேறல் - தேன், மாந்த - குடிக்க, வைக - தங்க

(௧௯)

ஆதியிலொருவையாழிபச்சொன்றுரைசுடும்போழ்தும்
ஏதமிலொருவையாழியியம்பும் புகழிற் பேதம்
ஒதுயிர்பலவுமாகியுறைதல்போல ஹைவாய்ஞான
சோதியுன்விளையாட்டெல்லாஞ்சொல்லவல்ல பரமாரம்மா

ஒருவையாகி - ஒருவனாகி

(௧௦௦)

ஆதிமாமாயையாகிய சத்தகங்காரமாகிப்
பூதமாய்ப்பொறியாய், உப்பொறிக்குறுங்குணங்களாகிப்
பேதமாழியிராயொன்றாய்ப்பிறங்குகிற் தாகிவைகுப்
கோதிலாநின்னையன் றிக்குறிக்கோர்ப்பொருளுமுண்டோ.

அகத்து - மனத்தில்

(௧௦௧)

வேட்டிடுமனையார்போகம்விரும்பிடுஉவேறுவேறு
தாட்டுணைசிலர்கைப்பற்றதாணையசிலாகைப்பற்ற
வாட்டமுற்றலைவாட்டபாலவகுத்தலை உம்புலஹம்போகம்
நாட்டமுற்றலைக்கப்பட்டோர் உலிவர் உன்னருண்ணாரால்.

விரும்பிடுஉ - விரும்பி, உ - உ - உ

(௧௦௨)

தோற்றிடினவீயுந் தாலுந் சாயரு உவதற்குமஞ்சி
ஏற்றதாய்வயிற்றின் உத, உத்தரிடரு உவதற்குமஞ்சி
மாற்றருஞ்சுழல்காஷத் உமறுகுடோர் உருகுபோல்வார்
போற்றிடாரின்னையன் றோபுலமையையென் சொல்கேனே.

வயிற்றின்தேத்து - வயிற்றினிடத்தில்.

(௧௦௩)

வெற்றிவேலவுணற்கொன்று விழுச்சிறப்பளித்தோயிங்குன்
உற்றவெஞ்சிற்றகங்கிவவத்தருனென்றுபல்கல்
பற்றெறிந்துயர்ந்தவைத்தாம்பருவத்தோன்பரவலோடும்
அற்றமில்வெகுளிபோகவானரிமகிழ்த்ததன்தே.

பாவலோடும் - துதித்தலோடும்.

(௧௦௪)

அரும்புகழ்ப்புதல்வவுன்றன்னபிளுமகிழ்த்தேமுன்னம்
விரும்புடற்போகனெஞ்சின் விழைந்திலைநீயென்றாலும்
பொருந்துமோர்மஹுவின் காலம்போற்றுசீர்வேந்தனாகி
இருந்தபின்னெனதுபாதமெய்துகவெனச்சொன்னானால்.

அன்பின் - அன்பினால்.

(௧௦௫)

மானிடமடங்கலானேன்வழங்குதல்கேட்டமைந்தன்
நீனிமழகிலேநின்னைநிந்தையெபுரிந்ததாதை
ஊனமாம்பாவமெல்லாமொழியநீயருள்செயென்றோத்
தேன்மலர் துளவத்தம்மாள்சிறுவனேநாக்கிச்செப்பும்.

மானிடமடங்கல் - நரசிங்கம்

(க0சு)

உன்னையிங்குயிர்ததவாற்றா ஸுரைக்குளின்குலத்துமுவேழ்
என்னுந்மரபுளோருமியைநதனர்புனிதமென்றால்
அன்னவன்புனிதனாதற்கையமென்னவனுக்கீம
மன்னுநல்வினையென்கென்னமைதனவலினைசெய்தானால்.

சாமன்னுநல்வினை - மயாநசசடங்கு

(க0எ)

பெருகுசாப்பிரகலாசன்பெட்பொடுவரு, தசலாலந
நாகரீயருவததண்ணென்னஞ்ஞாமகிழ்ந்தானென்றோ
விரிமலாப்பொகுட்டின்மேயவிண்ணவன்முதலினோர் தாய்
அருகிவந்தணுகியன்தோனடிதொழுதத்திரினின்றார்.

பெட்பொடு - அன்போடு

(க0அ)

விரிந்தசெங்கமலமன்னவிழிமலர்க்கருணைமாரி
சுரத்ததன்கமலப்பொற்றாடொழுதெழுநிமையோர்த்தத்தம்
பெருந்திருவெய்தநல்கிப்பிறைநதநபிராட்டிபுல்ல
அரும்பலிழ்துளவததண்ணலாயிடைமறைநதானன்றே.

புல்ல - தழுவ, துளவததண்ணல் - திருமால்

(க0க)

கற்றவரநியலாகாகாட்சிநின்றநிந்ததேசான்றல்
பொற்றசெங்கமலைமேவும்புங்கவன்பணியினுலே
கொற்றநீண்மகுடஞ்சூழுகஞ்சிரிந்தசெவெண்டுகளென்ன
ஒற்றைவெண்கவிநகரீழிலகெலாமபுரந், தானன்றே

கமலைமேவும்புங்கவன் - திருமால்

(க0க0)

கலிவிருத்தம்

புட்சியோடரிபோநதிடப்போற்றந்

காட்சிமேயகன்கன்மதலைசன்

மாட்சினோக்கிமகிழ்நசயனாகியோர்

அட்சியாயபததடைநதாராரோ

பூட்சி - உடல்.

(க0க)

முன்புபேசுகதைமொழிநாவினோ
அன்பினோடுடன்கேட்குமறிவிலோ
துன்பவாரிகடநதுதகளிலா
இன்பவாரியினெய்துவரென்பவே.

துகன் - குற்றம்.

(க0கஉ)

இரணியனைக் கொன்ற வததியாயம் முற்றிற்று.*

* ஆகத்திருவிருத்தம்—கஉஅ,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மூ ன் ரு வ து

வருணச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

வருணநான்குநான்காச்சிரமத்திறம்வருத்துத்
தெறியுமாறுநீசெப்புதியென்றுதிங்கெறித்த
தருமன்கேட்டலந்தவஞ்செய்ந்ராயனனெனுமால்
உரைசெய்தானெனக்கென்றுநாரதமுனியுரைக்கும்.

வருத்து - வகைப்படுத்தி, செப்புதி - சொல்வாய். (க)

சமதமந்தவந்தண்ணளிபொறுமைமெய்ச்ருமம்
விமலஞானமோடுயிர்க்கெலாம்விரும்புமன்பினராய்க்
கமலேகைவனைக்கண்ணனைக்கருதினராகி
அமர்தலெக்குலத்தவர்க்குநல்லறனெனவறவார்.

சமதமம்-சமமும்தமமும், (சமம்-அகக்கரணதண்டம், தமம்-புறக்கரணதண்டம்)

ஒதலோதுவித்துறைதனன்மகமுவுந்தாற்றல்
தீதிலாமகம்விரும்புவோர்செய்ப்புரிவித்தல்
ஈதலேற்றலென்றறதொழிலியற்றதற்குரியார்
வேதநான்கையும்விடும்பும்துணரெனவிதிப்பார்.

மகம் - யாகம். (ங)

அரசருக்கறனருமறையோதலம்மகங்கள்
புரிதன்மாளிலம்புரத்தல்வெம்போர்ப்படைபயிற்றல்
வெருவலாதுவெஞ்சமக்கெதிர்வெற்றிமிக்கடைதல்
மருவியன்பொடுவழக்கலென்றறவகைச்சென்ப.

வெஞ்சமத்து - கொடியபோரில். (ச)

வணிகருக்கறன்மறையின்றிடன்மகம்புரிதல்
தணிவில்வாணிபமுழவுசெய்திடல்பொருடருதல்
அணிசெயானிரைகாத்தலிங்கதைத்தழுவருக்கும்
பணிசெய்துற்றலேபின்னவர்க்கறனெனப்பகர்வார்.

ஆனிரைகாத்தல் - பசுமந்தையைக்காத்தல். (ரி)

மடந்தைமார்க்கறன்மனைத்தொழில்பளகிலாதுயற்றி
அடைந்ததெய்வநற்பதியெனவன்பொடுவணங்கிக்
கடந்திடாதவன்பணித்தவாபுரிந்தவன்காசல்
தொடர்ந்ததாதையேவலந்தொழுசெய்குவதே.

பளகிலாது - குற்றமில்லாமல், பதி - கணவன் (ஈ)

சொன்னவேதியர்முதற்சொலந்துகளிலாவருணம்
மன்னுநால்வகைத்தவரல்லாமற்றையகுலத்தோர்ந்

குன்னுல்லறந்தத்தமருலத்தொழிலுவந்து
பன்னுபாவநீத்தியற்றுதலென்பகருவரால்.

குலத்தொழில் - குலத்தார்செய்யுந்தொழில்.

(எ)

உழுதுவித்தியவீனாபயிர்க்குரியவரேஓப்
பழுநிலாதுகாத்திலரெனிற்பயன்பெறர்போல
வழுநிலாவுரிமைத்தென்வழங்கமறப்போர்
அழிலிலாநலனடைகுறாருந்துயரடைவார்.

அறம் - தருமம்.

(அ)

கவிவிருதம்.

பிரமசாரியர்க்கறம்பேசினெந்தெனும்
பருவமேழுதற்ககராண்டுநாலினுள்
உரைசெய்சீரிருபிறப்புற்றதென்னமுப்
புரியினுணன்முறைபுணல்வேண்டுமால்

பருவம் - வருடம்.

(க)

குருகுலவாசமாய்க்குலவியையமேற்
றரைநருநாவனவின்வண்ணமுமாத்தென
நுருபொழுதும்மயின்றெண்ணெய்தென்முதல்
மருவலாகாவெனமாற்றல்வேண்டுமால்.

குருகுலவாசம் - ஞானியரையடுத்தவழிபட்டு அவர் கட்டளையில் அவரை நீங்கா
திருத்தல்.

(கௌ)

சீலமோடுவையதன்மவஞ்சிசேர்த்தலர்
காலையுமாலையுங்கதிர்வெய்யோனையும்
கோல்களையுங்குருவையுத்தினம்
மாலறவணங்குருவர்மறைகளோதுவார்.

உழைஅதன் - மானத்தால், மவுஞ்சி-நாணற்புல்லாற் செய்யப்பட்ட அரைஞாண்.

வாசமார்கருத்தமுன்மடந்தைமாரெழில்
தேசமோடுநத்திடைநினைந்தன்னாற்றிதம்
பேசிடாதுறைவதுபிரமசாரியர்க்கு
காசிவாவறனெனவறைபுநூல்களே.

மடந்தைமார் - மாதர், எழில் - அழகு.

(கஉ)

இல்லறம்புண்டவர்க்கெண்ணெயேழுதல்
நல்லன்மருவுநனவையின்றமரோ
சொல்லியநாட்களிற்றுணைவிமார்முலை
புல்லலுமுரித்தெனப்புகலுநூல்களே.

நவை - குற்றம், துணைவிமார் - மனைவிமார்.

(கங)

வானகத்தமார்மாமுனிவர்தம்மொடும்
தேனகத்திருந்தூர்த்தென்புலத்தவர்க்கு

வருணச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்.

உச்சுள்

கானமுக்கடன்கழித்தறத்தினின்றவர்

கானகத்தேகுதல்கருதுவார்களால்

தென்புலத்தவர் - பிதிரர்.

(௧௬)

மனைவியைமைந்தர்பால்வைத்துமவைத்திடா

தனையவளொடுவனத்தடையலாமதில்

தனிவனமனைவியோடுமறையிற்சாலேசெய்

தனல்வளர்த்தேதாமன்காற்றல்வேண்டுமால்.

உறையின் - வசித்தால்.

(௧௭)

மைந்தர்பான்மனைவியைவைத்துமன்னபூல்

சின்னையினடக்கினர்செல்லிற்சாலேநீத்

தந்தமில்பனியெயிலமர்ந்துமாமலைக்

கந்தரமுறைந்துமேகழிப்பர்வைகலே

கந்திரம் - குகை.

(௧௮)

வாட்டமற்றறிவுவந்தடையன்வன்னியாய்க

காட்டகத்தேகலுங்கடனங்கேசுருநின்

மீட்டமத்துறைவதைவிரும்பிவீறுசேர்

நாட்டகத்துறுவதுகவையென்பாரேரா.

வன்னி - பிரமசாரி, நவை - குற்றம்.

(௧௯)

உழுசுநர்விதைத்தநெல்லுண்டிமாந்திடா

விழுசுருகுவைநென்மெல்லடகு - வண்டுவார்

தழையுமயிருகிர்தவிர்த்திடாரவார்

மொழிநறையெண்ணெய்தார்முதலங்கருவார.

அடகு - இலை, உவைநெல் - புல்லரிசி, உகிர் - நகம்.

(௨௦)

துறத்தநல்லெதிசெயல்சொல்வினபகியைச

சிறந்ததனுளத்திடைச்சேர்த்திச்செய்யுணம்

நிறைந்திடுபுலன்களுநிகழ்த்தைப்பூட்டும்

பிறந்ததின்முறைமுறைபெரிதுநோக்கியே.

எதி - துறவி, அங்கி - நெருப்பு.

(௨௧)

நிகழ்த்தியமனம்பொறிபூசுநர்க்கிடா

தகத்திடையடக்கங்காரத்தன்னையும

மகத்தினிலிருத்தியம்மகத்தைமாயையில்

புகுத்தியம்மாயையறிவிற்போக்கியே.

மகத்தினில் - மகத்தத்துவத்தில்.

(௨௨)

தத்துவயித்திறமடக்கிச்சத்தெனச்

சித்தெனக்குலவுவன்செப்புகின்றசீர்ப்

புத்தியினையுமபொருதமானமும்
வைத்திலனாகியேவயங்குவானரோ.

வயங்குவான் - விளங்குவான்.

(உக)

ஒருபதிக்கொருபகலாகவேபுறந்
திருநிலத்தேயவனியன்முத்தண்டமும்
கரகமுந்தாங்குவன்கருதுசின்னமாய
தருகனவெனசசகமன்னிற்காண்பனல்.

பதி - உலர்.

(உஉ)

உன்னியமறைமுடிவோதுவானன்றிப்
பன்னியவேறுதூல்பகர்ந்திடானவன்
துன்னிகவுலயவர்சொன்னல்லறம்
மன்னியதூற்குவாவரைந்திடானரோ.

மறைமுடிவு - வேதாந்தம்.

(உங)

முனிவுசெய்யானுடன்முதிர்ந்துபோமென்றும்
இனிதுசெய்யானுடலென்றுபோமென்றும்
நினைதல்செய்யானிலநிற்குவார்மடம்
வனைதல்செய்யானுயிர்வருந்திடானரோ.

மடம் - தவச்சாலை.

(உச)

திசைபுகழ்துறவறஞ்சேர்ந்துளார்களில்
இசைதருசின்னம்விட்டெவன்கொலோவென
வசைதருமூங்கையர்மதர்போலவும்
அசகரம்போலவுமாகுவானரோ.

சின்னம் - அடையாளம், அசகரம் - பெரும்பாம்பு.

(உரு)

உலகெலாந்தன்னிடத்துறைவதாயுந்தான்
அலகிலாவுலகெலாமாவதாகவும்
இலகுசீருளத்தொடுமியைத்துநோக்குவான்
நிலவுமோர்ப்பேதமாய்நினைந்திடானரோ.

உறைவதாய் - தங்குவதாய்.

(உசு)

அறிவினின்முதிர்ந்தசகரங்கொலாமென
மறையவன்றுறவறம்பூண்டுமன்னுசீர்
நிறைதருசையமாநெடுங்கிரித்தலை
உறையுமோர்கதைநினக்குறைக்குங்கேட்டியால்.

அசகரங்கொல் - மலைப்பாம்போ.

(உஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியனிருத்தம்.

மிக்கசீர்ப்பிரகலாதன்மேதினிமுழுதூறடிப்
புக்குழியசகரம்போற்பொருத்துமோர்முனிவன்றன்னை

வருணாச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்.

உக்க

எக்குலத்துத்தானென்றுமெந்தவாச்சிரமனென்றும்
தக்கநெஞ்சையங்ஞொள்வான்சையமால்வகைண்டானே.

ஐயம் - சந்தேகம்.

(உஅ)

அருவரைச்சாரலெய்துமசகரன்நன்னைக்கண்டு
பெரிதுநீதவஞ்செய்கின்றாய்பெருத்தனையென்கொலென்ன
எரிகதிர்ப்பரிதிமாபவினேததலும்பெருத்தருணும்
ஒருவுறுமுடலுக்கன்றியுயிர்க்குமற்றில்லமாடேதா.

ஒருவுறும் - நீங்குகிற

(உஆ)

என்றருந்தவத்தினம்க்காரிசைத்ததுகேட்டலோடும்
நன்றுரைத்தனைநீயாரைவையறவுரைக்கலாமெல்
ஒன்றியவிசைத்தியென்னவொளிமுடிவெற்கனகனிற்ற
வென்றிகொண்மதலைக்கந்தமெய்ம்முனிவிளம்பலுற்றான்.

நவை - குற்றம்.

(உஐ)

உரையொழிந்திறததுளோருமுற்றன்பெரியோரென்றால்
புறையுசிலசொல்சொல்லிப்புளிதமெபொருததுவாரீ
அரிதிவணடைத்துகேட்டாலறைவதினழுகிதுண்டோ
கருதுடந்காமமுற்றேறகணக்கில்பல்பிறவியுற்றேன்.

உரை - சொல்.

(உக)

மறையவர்குலத்துட்டோன்றிமயக்குடற்காமம்விட்டே
அறிவறிந்திங்ங்வன்வந்தேனம்மமாஹுடராய்வந்து
நிறைவருகாமம்விட்டுநிறைதிடார்தம்மையன்ஹோக
குறுவதேதார்க்கமுமுண்டேயொழிவிவாததுயரமல்லால்.

உறுவது - கிடைப்பது, உண்டே - உண்டோ

(உஉ)

சைவலமறைக்குறதண்ணீர்தம்மருங்கிருப்பதோரார்
பொய்வலம்பொருந்துகானற்புனலையேவிரும்புவார்போல்
மெய்வலந்திகழுதம்மைவிரும்பல்விட்டநியாருண்மை
கைவலமற்பார்காமப்பொருளேபுகுத்தின்வேட்பார்.

சைவலம் - நீர்ப்பாசி, கைவலம் - முததி.

(உஊ)

ஆசையாலருந்தாராகியருநிதிவருந்திப்பெற்றோர்
நேசமாரசர்கள்ளர்நெடும்பகைமுதலிஹோல்
காசலாம்வெருவுட்கொள்வார்கண்படைசிறிதுஹொள்ளார்
நாசமேயடைவார்காமம்விட்டவர்கலன்றுப்பாரால்

வெரு - பயம், கண்படை - தூக்கம்.

(உச)

உழப்பினுலீட்டிவைத்தவுறுசுவைத்தேறலுண்ணு
திறப்புறுகாமர்தேனுமெழுகலவெதிர்த்தமார்தம்

விரும்பெருமையராவுமேதஞ்சுரவர்கண்டாய்
மழைப்புயலினையாயென்றுமறைமுடிவியம்பினால்.

தேறல் - தேன், தேன் - வண்டு, எதிர்த - நேர்த்தவை, மாந்தம்-அதுபவிக்கிற.

உளநனியுவந்துகேட்டவொண்புகழ்ப்பிரகலாதன்
விளைவுறுவிரும்பினோடுவெறுப்புவிட்டோர்தோன்றனை
முளரியந்தடக்கைகூப்பிமுறைமுறைவணங்கினாரும்
வளமுறைநகரஞ்சேர்த்தான்மானவேலரசமாதோ.

உவந்து - மகிழ்ந்து, கேட்ட - சிரவணஞ்செய்த.

(நசு)

வருணசசிரம முறைநத வந்தியாயம முற்றிற்று.

ஆகந்திருநிருத்தம்—ககச.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

நாலாவது

இல்லறத்தோர்கதியுரைத்தவத்தியாயம்.

↔→*←→↔

தரவுநகொச்சகக கலிபபர.

வாழிமுழுத்தவனுரைத்தமறையுணர்ந்தந்தகரடைந்தோன்
ஆழிவலனுயர்கடவுளடிக்கமலமலர்குடி
ஊழிதொறுமுயர்புகழ்சேர்த்தோராழிதனையுருட்டி
ஏழுவருமினிதளித்தானெனக்கினந்தானிருந்தவந்தோன்.

ஓராழிதனையுருட்டி - ஒற்றைச்சக்கரஞ்செலுத்தி.

(க)

சொல்லுபெருந்தவனுரைத்ததுகளிறுறவறங்கேள்
இல்லறத்தினிருந்துதுயரென்போல்வாரிடரொருவிப்
புல்லுமொருகதியுளதோபுகலுதிநீயெனத்தருமன்
நல்லதுகேட்கின்றியெனநாரதமாமுனிவில்வான்.

துகளில் - குற்றமில்லாத, இடர் ஒருவி - துன்பமொழிந்து.

(உ)

நித்தியநைமித்திகஞ்சேர்நினைதயில்காமியவினைகள்
பத்திடொடுபுரிந்துவரும்பயன்விழையாற்பசுந்துளவோன்
சித்தமகிழ்தரவுதவித்திருமால்சீர்சொலக்கேட்கின்
முத்திரெறிபொருந்துதற்குமுந்துநெறிவேறின்றால்.

காமியவினைகள்-விருப்பத்தோடுகூடிச்செய்யும் வினைகள், விழையார்-விரும்பார்.

பாவகனைவழுத்திமறைபகர்த்தினியவுண்டியினைத்
தேவர்நரபூதமொடுதென்புலத்தோர்தமக்குதவித்
தாவில்கிளைஞோர்களொசார்ந்துகார்தாரளிசேர்
காலிமலர்புரைமேனிக்கடவுளுலகடைகுவரால்.

பாவகன் - அக்கினிதேவன்.

(ச)

இல்லறத்தோர் கதியுரைத்த வத்தியாயம்.

௪௪௯

அங்கிமுகத்தளித்தலினுமருமறையோர்முகத்தளிக்கின்
செங்கண்மலர்மான்மகிமுந்தென்புலத்தோர்தமைக்குறித்துத்
தங்குமமைமுதலாகச்சாற்றுகொண்ணுற்றறினெனும்
பொங்குநைமித்திகதினத்தும்போனகமீந்திடலியல்பே.

அமை - அமாவாசை, போனகம் - சோறு.

(௮)

காமர்நைமித்திகமெனுநாங்கமையுறுநற்பாத்திரர்கள்
ஏழறவந்தெய்தியநாளிருகதிரைப்பணிதீண்டு
நாமநெடுநாள்பிறப்புநாமகாரணம்முதலா
வாமமணவினேபுரியவயங்கியநாண்முதலாமால்.

நற்பாத்திரர் - நல்விருந்தினர், இருகதிர் - சந்திரசூரியர்கள், பணிதீண்டுநான்-
பிரகணநான்.

(௯)

கங்கைமுதலாநதியிற்கையிலிருஞ்சேதுவினில்
பொங்கெழின்மாமலயமுதற்புனிதமுறுதலத்தினுற்றுத்
தங்கியவன்போடுவந்துதண்புனலின்கடனற்றின்
வெங்கொடும்பாதகந்தொலைப்பர்வீடடைவர்தென்புலத்தோர்.

புனலின்கடன் - நீர்க்கடன்

(௧௦)

தனக்குரியவறத்தைவனிதனக்கவொண்ணாவில்லறத்தோர்
அனற்கருமமுதலாயவறமொழித் துவிடலாகா
வனத்துறைவோர்மீண்டுமொருவண்புகிமேவுதலாகா
நினைத்தொழித்தமுப்பாலினையம்வரவெனிக்காகா.

வனி - பிரமசாரி, தனக்கல் - நீக்கல், பதி - ஸூர், எதி - சந்தியாதி.

(௧௧)

இருவினையாஞ்சகடுபுலனெனும்புரவிபுண்டுகிகழ்
உரைமுத்தலைந்தெனும்வழிபோமுடற்றேறிலுறையுயிராம்
அரசன்மதிப்பாகனெடுமறிவெனும்வாளாலெறிந்து
கருதியகாமாதிபகைகடந்திடினவீட்டுலகுறுமே.

கடந்திடின - வென்றிடின.

(௧௨)

காதலெனுகொடுவயவைகலந்துலவிற்காமாதி
ஒதுபலகுணப்புளிருருந்றுவினைவிலங்கினெனும்
பேதமுறவெம்பிறவிப்பெருங்கடல்வீழ்ருறலுணரின்
குதுலவுபயன்விழைந்துதொல்வினையார்புரிபவரே.

வயவை - வழி, புளிஞர் - வேடர்.

(௧௩)

விரவுநடப்புப்பகையைவீட்டுமனையறத்திருந்து
மருவுசெயப்படுபொருளுமன்னுதொழில்செய்பவரும்
கருமமுமோர்பிரமமெனக்கண்வினைபுரிவோரும்
தெருளுசீரெகிசெருந்தெளிவிசும்பேசேர்குவரால்.

எதி - துறவி.

(௧௪)

அரியதொழிலாடையுருவறியினொருநூரன்போல்
மருவியதாம்பிரமமென்றேமதிப்பதுபாவாத்துவிதம்
கருமமெலாம்பிரமமெனக்காணல்கருமாத்துவிதம்
விரவியுலகவருளத்தின்மேவுபெருஞானமெலாம்.

நூரன் - நூல்தான்.

(கஉ)

ஒன்றெனன்குற்றறிதெலொழிவுறுஞாளுத்துவிதம்
மன்றல்கமழ்மலர்த்தொடையாய்வருத்தவிம்முவத்துவிதம்
நன்றுளத்தினிடைதெளிந்துநவையுதம்வினைபுரிவோர்
துன்றுவினையொழித்தமுனிதுன்னுகதிமன்னுவாரால்.

நவையு - குற்றமற்ற.

(கஉ)

கந்திருவன்யான்பண்டுகறங்குதிரைக்கடன்ஞாலம்
தந்தவன்றன்வேள்வியின்றளவினிளமுகைமுறுவற்
சிந்தரிக்கண்மடநல்லார்திரளிநொடுசெறிந்தெழில்யாழ்ப்
பைந்தொடையிற்றடவரதுபண்கனியப்பாடினனால்.

தளவின் - முல்லைவின்.

(கச,

கன்னியர்தங்குழாத்தினொடுகலந்தனன்போய்ப்பாடுதலான்
பின்னவனாகச்சபித்தான்பிறந்தனன்மற்றவண்ணம்
கொன்னொழுகுபடவரவிற்கூத்துநவிலபானிகைகூட்
டன்னமுயர்த்தவன்மதலையாயினனங்கடல்வேலாய்.

படவரவிற்கூத்து நவில்பரன் - திருமால்.

(கடு)

அழைக்கழிநெய் லாசிரியவிருத்தம்.

அருமறைமுடிவுகாண்டற்கரியபேரொளிகின்மாமன்
ஒருதனிமதலையாகவுவந்துடன்பயிலப்பெற்றாய்
பொருவிலோயென்றுபோற்றிப்போயினன்முனிவனென்னச்
சொரிமதுத்தொடையலாற்குச்சுகனினிதுரைசெய்தானால்.

பயிலப்பெற்றாய் - பழகப்பெற்றாய்.

(கக)

இல்லறத்தோர் கதியுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருநிருத்தம்—கஅ௦.

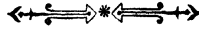
ஏழாங்கந்தம்—முற்றிற்று.

1797

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்!

எட்டாங்குந்தம்.

முதலாவது

மனுக்களை யுரைத்த வத்தியாயம்.

முறைவிளையாட நீதிமுடிபுனைமனுக்கடன்மை
இறைவிளையாடலெல்லாமியம்புதியென்னப்போற்றி
நறைவிளையாடுந்தார்வேனரபதியுரைப்பநான்கு
மறைவிளையாடுநன்ஞமாதவன்வழங்குமாதோ.

நறை - தேன், நன்ற - நல்லநாக்கு.

(க)

ஆதிமாமனுவின்காலத்தமலனல்லீளையாட்டெல்லாம்
ஒதினேமரசமற்றுமொழிந்தமாமனுவின்காலக்
சேதமின்முனிவர்விண்ணோரிந்திரனிவர்கனென்று
சோதிமாறோற்றுமாறுசொல்லுதுங்கேட்டிமாறோ.

வதம் - குற்றம்.

(உ)

எழுதிர்க்கழிநெடிநாகிரியனிருத்தம்.

இயம்பிரண்டாஞ்சீர்மனுவினையுரைக்கினிலர்க்குமக்கினிமுனமீன்ற
நயன்றருசுவாரோசிடனவனுலகநவையறக்காக்குநாளமர்
வயந்தருவேதசிரசினமணந்தமதிநுதற்றுழைதயின்றெடுத்த
பயன்றருதுதராதியரமார்பரமனல்விபுவெனவுதித்தான்.

நவையற - குற்றமற

(ங)

உரைத்தாளமரர்வேந்துரோசனனாமுர்ச்சதம்பனுகியேழ்முனிவார்
தெரித்திடுமன்றமனுவெனும்பெயரோன்செழுநறைபருகல்செயறுகால்
இரைத்ததார்ப்பிரியவிரதனீன்றெடுத்தவிலக்குவேலுச்சமனந்நான்
வரைத்தடம்புயசத்தியசித்தமுதலாம்வானவர்க்கிறைவனாயினால்.

நறை - தேன், அறுகால் - வண்டு.

(ச)

சத்தியர்முதலோரமரராயுறைந்தார்சாற்றிவர் துணையெனத்தருமன்
புத்திரனாகிச்சத்தியசேனப்புகழ்பெயரோடுமால்பொருத்திக்
குத்திரம்புரியுமரக்கருள்ளிட்டகொடியவர்க்கொன்றுலகனித்தான்
எத்தலத்தோருமேத்துசீர்வசிட்டனென்றுளாரொழுமுனிவராராம்.

குத்திரம் - தீமை.

(ஊ)

நாற்றிசைபுகழ்நான்காமனுவென்போனவின்றவுச்சமமனுக்கினையோன்
சாற்றுதாமதனும்வேந்தனக்காலத்தயங்குறுதிரிசிமுன்னுயிர்த்த
போற்றுதிரிசிகனிந்திரனாகும்புலவர்சத்தியநனுகியராம்
ஏற்றநந்தோதிவியோமரோமுதலோரொழுமுனிவரானவருந்தார்.

நவீன்ற - சொல்லப்பட்ட.

(க)

அறைந்தநாணிருமேதசன்றனைமணந்தவரிவைவைநுகுதியாள்வயிற்றின்
நிறைந்துலகுறைவோரியெனவுதித்துநிகழ்த்துநான்மறைகொணர்ந்தளித்தார்
சிற்றத்தவக்காலமுயர்நிரிகூட்டுசேர்கரிக்கிடரகற்றினன்மால்
மறந்திகழ்வேலோயென்னலும்வேந்தன்வழங்கதுவெனமுனிவழங்கும்.

அறைந்த - சொல்லப்பட்ட.

(எ)

மனுக்களையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

கசேந்திர வத்தியாயம்.

கவிநிலைத்துறை,

உரைக்குமோசனையொன்பதினாயிரமுயர்ந்து
தரைக்குமேன்மையாய்வெள்ளிபொன்னிரும்பெனச்சாற்றும்
நிரைக்கும்புங்கதிர்க்கொடுமுடிநிகரின்மூன்றாகி
வரைக்கெலாம்வரமாத்நிரிகூடமால்வரையே

வரமாம் - மேன்மையாம்.

(க)

நதமாமலர்ச்சண்பகங்கற்பகஞ்செயலை
சந்தமேமுசலாமரத்தடம்பொழிறவழிந்து
மந்தமாருதம்வந்துவந்திமுகுறவயங்கும்
அந்தமால்வரைவனவழுத்துந்தற்கெளிச்சன்றால்

செயலை - அசாகு, இமுகுற - பின்போக

(உ)

தானயாற்றினைத்தருங்கரியொருவழித்தார்வாய்த்
தேனையாறுகாணுகர்த்திடுமொருவழிச்சிறந்த
மானைமாறடுமாவிழிவாணநாண்குயமர
ஆனமாதரோடமராரங்கொருவழியமர்வார்

தானயாற்றினை - மதந்தியை, ஆறுகால் - வண்டு, வாளம் - சக்கரவாளம்.

(ஈ)

தடங்கண்மங்கையர்முகமெனத்தாமரைமலரும்
கடங்கன்னவன்செங்கையிற்கார்த்தனங்கலரும்
நடங்கொடோகையன்ஹோநலநாடினவிகலும்
முடங்குமுல்லைகள்வாணகைமூரலின்முகைக்கும்.

கடங்கள் - மலைச்சாரல்கள், தோகை - மயில்.

(ஐ)

ஏகம்வானவர்மகளிரினடந்திடுமெகினம்
செகினமியம்புள்ளவர்முலையெழில்சிறக்கும்

பூகம்வார்பொழிலவர்மிடந்தெழில்பொலிந்திலகும்
கோகிலம்மவர்மொழியெனக்காவெலாங்கூவும்.

எகினம் - அன்னம், நேமியம்புள் - சக்ரவாகப்புள். (டு)

சுரும்புபாண்செயச்சுருள்விரிபூந்தடஞ்சுனேசர்
சுரும்புமீதிளங்கதிர்புரைதருசுடர்க்கற்றை
அரும்புகூட்டராவணையினெனவருங்காத்தன்
அரும்புகீழுறவணைந்துவந்துறங்குமம்மழைக்கார்.

சுரும்பு - வண்டு, மலை. (சு)

தாரணிக்கெழிறருத்துணையொடுவிஞ்சைத்தலைவர்
தாரணிக்குநல்வளத்தருந்தடம்பொருப்பொருபால்
வாரணத்திருங்கோட்டிபிங்கியமதிநேர்
வாரணத்திருக்கரத்தனைப்பாடினவ்நிவார்

தாரணி - பூமி, தார்அணி - மாலைஆபரணம், வாரணம் - யானை, ஈங்கு. (எ)

பன்னகத்துறுபடியவர்பயன்பெறுபாக்குப்
பன்னகத்துறும்வனெனலாத்திகழ்பருப்பதத்தின்
பன்னகத்துறமருவியின்முல்லைபான்மதிநேர்
பன்னகத்துறமரம்பையர்நிச்சலும்படிவார்.

பெறுபாக்கு - பெறும்பொருட்டு, நிச்சலும் - நான்தோறும். (அ)

கோட்டுவான்மதிக்குழவியுஞ்சுனையருகுயர்த்த
கோட்டுமீதெழுந்தன்னமென்பிள்ளையுங்குலவக்
கோட்டுவார்சிலைக்குறவர்த்தக்குழவியுங்குனி கூர்ங்
கோட்டுவாரணக்குழவியுமொருவழிக்குலவும்.

குனி - வளைந்த. (கூ)

பூவைவேல்விழியரம்பையர்புகன்மொழிபுரையப்
பூவைசாற்றியபுகுமொருவழிப்பொலம்பூமேல்
பூவைமாழைபுணர்நிருமாலெனப்பூத்த
பூவையோர்வழிப்பொலிமுகைக்கோங்கொடுபொருந்தும்.

பூவை - நாகணவாய்ப்புள். (கடு)

கண்ணையந்தளிமுரலுங்காக்குழகல்வரைவாய்க்
கண்ணலர்ந்தசெங்கமலமாய்ச்சியர்கதழ்ந்த
கண்ணகன்றிடுமனையுறிவெண்ணெய்கையேத்தும்
கண்ணென்னவெண்மதிதொடுநீர்சினைக்காயா.

கள் - தேன், கதழ்ந்த - சிறந்த, காயா - காசா. (கக)

அருச்சுனன்மடந்தேர்நடத்தண்ணல்வந்தயன்சேய்
அருச்சுனக்கினிதருளியகண்ணன்முன்னவனும்

அருச்சுனத்திருநிறத்தினனெனெமமர்ந்தனன்போல்
அருச்சுனத்தருகலாவுறுமவட்சிலகாயா.

அருச்சுனந்நடந்தேர் நடத்தண்ணல் - கண்ணபிரான். (கஉ)

ஆடல்வாழி டடமைத்தோடானிரைபுரத்தங்
காடல்வாளராவச்சியினடித்தவம்மான்போல்
கோடல்வாயயாவருஞ்செயும்வனந்திகழ்ச்சுவட்டில்
கோடல்வான்முகைமீதலர்ந்துறுங்கொழும்புவை.

ஆனிரை - பசுக்கட்டம், கோடல் - காத்தன். (கங)

கலிவிருத்தம்

நாகமேற்பணநாறுநவமணி
நாகமேற்பலநாயிறுபோலுமால்
நாகமீன்றகவையறுநாண்மலர்
நாகமீன்றயங்குநல்லனெனக்குமே

நாகம் - பாம்பு, மலை, புண்ணை, ஆகாயம் (கச)

கன்னிமாவரி நாகங்கணங்கொளக்
கன்னிமாவரி நாகங்கவினுமால்
கன்னிகாரங்கலந்தவக்காவெலாம்
கன்னிகாரங்கதிர்திசேருமால்.

கன்னிகாரம் - கோங்கு. (கரு)

வாவிமானவினையாடும்வரையின்மேல்
வாவிமானவலம்புரிவைகுமால்
ஆவியாருங்குவனையமருக்
காவியாருவர் ண்ணெனவாகுமால்.

மானம் - மேன்மை. (கசு)

அந்தரத்துயர்வாயமணிவரை
அந்தரத்துமேருவுக்காகுமால்
சந்தனத்தருவேதடங்காடெலாம்
சந்தனத்துருவேதடங்கோடெலாம்.

தனம் - முலை, கோடு - சிகரம். (கசு)

தண்டலைக்குழுவெங்கணஞ்சார்ந்துகோ
தண்டலைக்குறுகும்மிருள்சாயக்குமால்
வண்டிறைக்குமதுமலர்மாநதி
வண்டிறைக்குள்வருங்கதிர்புத்தமே.

தண்டலை - குளிர்ந்தஇடம், கோ - குரியன், குறுகும் - சேர்ந்த. (கஅ)

நத்தகத்துறுமுத்தமுநற்கரி
மத்தகத்துறுமுத்தமுந்நுமாங்

கொத்தகத்துறுகொற்றமொழித்திடும்
சித்தகத்துறுவார்சென்றுசேர்குவார்.

முத்தம் - முத்து, கொற்றம் - வலி, சித்து - அறிவு.

(கக)

இதழிநாண்மலர்சேர்வரையேழையர்
இதழிநாகவிலவலர் தூற்றுமால்
கதலிமாகநகக்குவடோங்கியே
கதலிமாகநகர்க்கினங்காட்டுமே,

கதலி - வாழை, கதலி - அசைந்து.

(உ0)

மாவிலம்பயின் மஞ்சரிவாழ்வரை
மாவிலம்பயின் மஞ்சரிவாள்விழித்
தேவரம்பையெல்லாருவிற்சேர்த்துபூ
தேவரம்பையெல்லாருவிற்சேனும்

மா - சிங்கம், விலம் - குகை, தே - தேன், எல் - சூரியன், டசண் - ஆகாயம் ()

கோலமாவிளங்கோளரிகோட்டெழுங்
காலினோங்கனம்பிடியாமெனக்
காலினோங்கனம்பிடிக்குங்கரி
காலினோங்கலத்துவழங்குமே.

கால் - காற்று, கனம் - மேகம், கால் - வழி.

(உஉ)

பூங்கலாமதிகாணப்புகறரும்
பூங்கலாமதித்தோதிற்பொறிதிகழ்
வேங்கைவேழம்டைந்திடக்காடெலாம்
வேங்கைவேழம்டைத்திடும்வெற்பிடம்

கலாமதி - பூர்ணசத்திரன், பொறி - புள்ளி, வேங்கை - புலி, வேங்கைமரம், வேழம் - மூங்கில், யானை.

(உ௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இன்னனவளத்தினோங்கியிலருதுதிரிகூடத்தின்
பின்னும்புகிரும்பின்வண்ணப்பெருங்குவடுவல்போலத்
துன்னியகரிகட்கெல்லாஞ்சொல்லுமோர்பெருவேத்தென்ன
மன்னியபிழகஞ்சூழவங்குமோர்களிறுமாதோ.

பிழகள் - பெண்யானைகள்.

(உச)

மழலையஞ்சரும்புபாய்ந்துமழைமதவருவியாட
விழையும்வெம்பிழகளோடும்விண்ணிவார்நிரிகூடத்தின்
கழைவளர்சாரலந்தண்கழமலர்த்தடத்திற்சென்று
நிழல்களிகளிறுவேந்துநீர்விளையாடிற்றன்றே.

விண்ணிவர் - ஆகாயத்தையளாவிய, கழை - மூங்கில்.

(உ௪)

மருவிளையாடுமந்தண்மரைமலர்பறித்துவீசி
விரிபுனலாடுமெல்வெஞ்சினவிடங்கர்கவ்விப்
பெரியபோர்க்களிற்றையீர்ப்பப்பிடிக்குலந்தடக்கைநீட்டிக்
கரையின்மீதீர்ப்பவும்போர்க்கரியிவர்ந்திவதுமாதோ.

மரைமலர் - தாமரைமலர், இடங்கர் - முதலை.

(௨௬)

பிடிக்குலங்கலங்கியீர்க்கும்பெருவலிதொலைந்துமாழ்கத்
தடசுதிடையிடங்கூர்ப்பசசார்கரைவெழுமீர்தது
விடற்கருவலத்திடுனோம்வெத்திறற்சினத்திடுனோம்
அடற்கருங்கொடியபோரண்டாயிரமடர்த்ததன்றே.

வேழம் - யானை, ஈர்க்கும் - இழுக்கிற

(௨௭)

வாரணமாற்றலையந்துவாணுததடக்கைநீட்டிப்
பூரணவுலகமெல்லாம்பூசுகளித்தழித்துநின்ற
காரணபரமானந்தக்கடலிடைக்குளிப்போரெஞ்சும்
ஆரணமுடிவுமேயவமலவோவென்றறறும்

வாரணம் - யானை,

(௨௮)

வேதனாலொருபுருநந்தவிரிபுமெய்யறிஞருள்ளப்
போதுசேரோதிபொன்னிற்பொலியொளியோலவெங்கும்
தீதுருதருளினயார்க்குத்தெரிவுருதுறைத்துநின்ற
ஆதிகாரணவத்தின்னையளிக்கவென்றழைத்ததன்றே

உள்ளப்போது - இதயதாமரைமலர்

(௨௯)

அழைத்ததுசெவியிற்கேட்டுமயனாளுதியாயோர்
புழைக்கைவெவகரிமுன்காப்பப்புகுத்திலராதியாகித்
தழைத்தகாரணனெயென்றதனிப்பெயர்ப்பொருள்யாமல்லேம்
இழைத்தகாரியம்யாமாவேமென்செய்துமாலின்றென்றார்.

புழைக்கை - துவாரமுள்ள துதிக்கை

(௩௦)

கூப்பிடுகுரல்கேட்டோடிகுகொழுமணிச்சுடிகைநெற்றிப்
பாப்பணையகற்றிவெய்யபடர்சிறைக்கலுழனூர்தது
தீப்பொழிந்திலங்குகூர்வாய்த்திகிரிகைந்நாங்கியாவும்
காப்பவன்பிறைவென்கோட்டுக்களிற்றுமுன்னெய்துற்றானல்

பாப்பணை - சர்ப்பசயம்

(௩௧)

ஏறிசுடர்விரிக்குநெய்யெறித்தனனெறிதலோடும்
பிறைபுரையெயிற்ப்பேழ்வாய்பிளந்துவெவ்விடங்கர்துஞ்சி
அறைதருசாபத்தன்னலடைந்தவவ்வுருவுநீத்து
விறலுடையகூடவென்னும்விஞ்சையனாயிற்றன்றே.

நேமி - சக்கரம், துஞ்சி - இறந்து.

(௩௨)

விழுமியவிசைநூதேர்த்தவிஞ்சையரையவன்னை
பழமறைமுதலிபாதம்பழிச்சினன்பதியிற்போயான்

அழிவறு தவத்தின்மிக்கவகத்தியன்சாபந்தீர்து
மழைமதக்களி றுமாயன்வரம்பில்வீடுற்றதம்மா.

பழமறைமுதலி - பழையவேத முதல்வன், (திருமால்) பழிச்சினன் - துதித்து,
(முற்றெச்சம்). (ந.ந.)

கரும்புயல்வண்ணத்தெம்மான்கமலைபார்மடந்தையென்னும்
மருந்துமொழியார்கொண்கன்மாயில்வையுந்தமேயான்
அருந்தவமுனிவன்சாபமடைந்துவேலரசனாகேசார்
பெருவகளிறாயகாதைபேசுதுங்கேட்டிமாசோ.

மருந்து - அமிர்தம்.

(ந.ச)

பைந்தமிழ்நாடுகாக்கும்பாண்டியன்பரிதிவைவேல்
இந்திரத்துய்மனென்போனினர்ப்பொலஞ்சுண்ணந்தோய்ந்த
மந்தமாருசநின்ருமொலவென்றாருவிச்சாரத்
சக்தனப்பொருப்பின்மாயன்றாளினைவழிபட்டாளுல்
பரிதி - ஒளி, மந்தமாருதம் - தென்றற்காற்ற

(ந.ரு)

குடங்கையினிவந்தவண்டுகொளமுடுருவிலிந்த
நெடுங்கிரியடக்கிடுஞ்சுருப்புறழவுன்றமானச
தந்திரைச்சலதிபுண்டசக்தமறைமுனிவந்தேய்த
அடங்கலர்ச்செருத்தகடர்வாநாசருங்கெழுதிலாளுல்.
சலதி - கடல்.

(ந.சு)

இமிழிருள்சுவற்றும்வேலானெழுந்திலனிருந்தானென்றத்
தமிழ்வினைதண்ணஞ்சாரற்றடவரைமுனிசபிப்பக்
கமழ்க்கடாக்கலுழிதூங்குந்கருங்கவுள்வேழமாகி
உமிழ்கனற்றிகிரிமாயனிலைவில்வீடுற்றனன்றே.

சுவற்றும் - வடியச்செய்கிற, கருங்கவுள் - கரியகட்பாலம், திகிரி - சக்கரம். ()

இயம்புமக்காதைகேட்போரெழுதுவாரினியதென்போர்
நயம்பெறப்புலரிக்காலேவிலுநன்னலத்தோர்யாரும்
உயர்ந்தபொன்னாட்டினோருமுவந்தடிபரவமாயன்
வயந்தருவிட்டினென்றமருவற்றிடுவாழ்வார்.

புலரிக்கால - விடியற்காலம்.

(ந.அ)

மலையொடுபொருவென்கோட்டுவாரணங்காந்தனறிக்
கொலைபயில்புழைக்கைவேழக்கூர்மருப்பொசிந்தகொண்டல்
அலைகெழுபரவைவேலைகடைந்தழுதெடுத்தசாதை
இலைவிரிபகந்தார்மார்பவிசைக்குமென்றிசைக்கலுற்றன்.

ஒசித்த - ஒடித்த.

(ந.க)

கேரந்திர வத்தியராயம் முற்றிற்று.

ஆதந்திருநிருத்தம்—சுரு.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

மு ன் று வ து கடல் ஃடைந்தவத்தியாயம்

அறுசர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஓத்தாமஹைரவதனோமவன் றுமதனுக்கருத்துணைவன்
கந்தாதுலகமளித்தருணைலஞ்சேர்விபுவானவர்க்கிறைவன்
பைந்நார்புனைபு,சரதன்முதற்பகர்வோரமரெழுமுனிவர்
முந்நாமல்வ,சகிருடனெனமொழிபுமறையோன்முதலினரால்.

துணைவன் - ச.காதரன்.

(க)

துலங்குதவச்சப்பிரன்மேவுத்துணைவிவிருண்டையிடத்துதித்து
லவனொர்பெயர்வைதுண்டெனகண்ணிசுளினைவேண்டிதலால்
குலங்குமெழிவ்வைருண்டெனவேத்துக்கரமான்றிழைத்தான்
வலங்கொழுகிரிப்படைவலக்கமனஞ்சொற்கெட்டாமாயவனே.

கனினை - திருமகர்

(உ)

ஆறாமசைக்குசனளித்தலடற்சாக்நசனும்நாலம்
மாறாதுலவுபெரும்புகழ்மந்,ரிர்த்நாப்மன்னுவானவர்கோன்
பாணர்வடிவேலமரென்போர்பகருமார்ப்பியா,ரியாரம்
வீரர்தவந்,சாராகவனல்விரிடா,சியரேழ்முனிவரரால்.

பாறு - பருத்து

(ங)

மருவார்கூந்நற்சம்பு,சிவயிற்றிலுவிராசற்கெழில்சேர்
உருவாய்மகவாயசிதனெனவுநிர்நான்மாயனக்காலம்
துருவாசப்ப,ரொருசுவ,ந்தேநன்னனைவினடந்,துசார்பதிக்குத்
திருவார்டொடையெல்லான்றளித்தான்சிரனிற்றி,ந்சானிலைமன்தேனே.

துணைவின் - விரைவாக

(ச)

கண்டமுனிவனிருவிழியுங்கனலும்புலிங்கக்கணங்கால
மண்டுமுயிர்ப்புக்கடைக்காலின்வளரவாடேனாருழாமிரியக்
கொண்டலசனியுட்கொடுங்குவருவருங்கக்கதிர்மதியம்
விண்டுசெல்வெண்ணகைபுரித்துவெருண்டுநாக்கியதுவிளம்பும்

புலிங்கக்கணம் - கொடுப்புப்பொறிக்கட்டம்

(ரு)

என்னையென்னேநறுந்துளவமிலையாசிகழ்ந்தாப்யழாய்நீ
முன்னேமுளரிப்பும்பொருட்டின்முனைத்தேநான்முனாவெண்பிறையிதழி
துன்னையையோனும்மூலிந்துய்க்குஞ்செல்வச்செருக்கியாவும்
அன்னேதிருமாமகட்பணிந்,சுவரும்பேறென்னைவறிதியால்.

மிலையாது - தரிக்காமல்.

(சு)

முந்தயான்செய்ப்பெருந்தவத்தான்முளரியாளுக்கிசையிலவாள்
தந்ததெய்வத்தண்டெரியறனைநீயிகழ்ந்தகாரணத்தால்

இந்தவாம்பில்பெருஞ்செல்வம்யாவுமிழத்தியெனவுரைத்தான்
கீந்தமிழர்க்கற்பகமுதலகடலிற்றுனைந்துகாந்தனவால்.

தெரியல் - மாலை, துனைந்து - விரைந்து.

(எ)

செழுந்தார்ப்பொருட்மொழைமுனிவன்சிறிச்சவத்தசெயலினால்
கொழுந்தார்ப்பச்சைப்பசுங்கின்னைக்குதலைச்சசிகாதலன்மு,கலோர்
இழந்தார்செல்வம்வாளமரிலேற்றவவுணர்க்கிகலழிந்தார
உழந்தாரிடர்போய்மலரவன்பா லுற்றருற்றதுரைசெய்நார

சசிகாதலன் - இத்திரன்

(அ)

கேட்டமலரோன்றானமொகிளராதந்தசுசுடரைமணிச
சூட்டுப்பவாளாவணையிற்றுயிரென்முதலையுண்ணினையின்
காட்டுங்கருணைக்கடலையிவட்கருகிற உயர்போய்வழிகாட்டி
வேட்டதளிக்குமெனவணங்கிவிருப்பால்வழுத்ததெ,நாட"பிணரால்

வேட்டது - விரும்பினது

(ஆ)

குணமாய்க்குணியாய்க்குவலயமாய்க்கொழுந்திம்புனலாய்க்கனலாகித்
தணவாய்வளியாய்வெளியாகித்தன்மாத்சிணையாய்சசாரபொழியாய்
கணமாய்முக்காலமுமாகிக்கருணைக்கடல்பொற்பாற்றடலின்
பணவாளவின்னிறியிலசெய்ப்பரமாவெங்கட்கருளுரியால்.

குவலயம் - பூமி, வளி - காற்று, பணம் - படம்,

(க)

ஒரேழிபிறவியுடலுயிராயுலகமனைத்துமோருருவாச
சீராயுறைவாய்நின்னையல்லாற்செப்புந்தேவெனென்றுநோ
தோரர்க்கிருளாய்த்தெளிபவர்க்குசகித்தாயுறையுஞ்சொழுந்தகடலோ
ஆராவமுதேங்களுக்கிடுகருளாயென்றன்கே,நசினரால்

தே - தெய்வம்,

(கக)

வேட்டதறிந்துவிதைத்துளவோன்வெளிவந்தமரமுக்கடலெனுகி
ஆட்டுந்தரங்கப்பாற்கடலிலமுதமெழும்புதரவரையை
நாட்டிக்கடைதற்கவுணரொடுதெப்புப்பிரிசிரெண்ப்பனிப்ப
மோட்டுத்திறல்வாளவுணரொடுமுயாகியமரர்நனிபட்டார

முயங்கி - கூடி, பட்டார - நிறுத்தினால்

(கங)

தூறியிரயோசனையுயர்ந்துதூறியிரயோசனையகன்று
வீறய்வீனங்குமந்தரத்தைமீடலால்வேரினெடுபிறித்தப
பாறியிரமீழ்ந்துணர்க்குருதிபாயுங்கதிர்வேற்றனவரோ
ரோப்பிழிவண்டுண்டுறைதாரும்பர்குழுக்கொண்டமு,நனரால்

மீடலால் - வலியால்; பாறு - பருந்து, பிழி - தேன்.

(கங)

எடுக்குங்குமீமால்வணைவீழ்ந்திமையோர்குழுவந்தானவரும்
தாடுக்கும்பசும்பொற்றொடைமார்புந்தோளுகெரிந்துதுஞ்சுமுகில்

கடுக்குந்துளவோனவருயக்கடைக்கட்கருணைபொழிந்தெய்திக்
கிடக்குங்கிரியோர்விரலேந்திக்கிளர்புள்ளரூர்த்தெழுந்தனனால்.

புள்ளரசு - கருடன்.

(௧௪)

கிளர்வெண்டிணைப்பாற்கடல்வயிறுகிளப்பசும்பொன்வகாநிறுவி
வினையும்முதுதருதுமெனவிறல்வாசுகியையிடைப்பிணித்துத்
தெளியும்விசும்பினமரமோடுஞ்செந்தாமரைக்கட்கருங்கொண்டல்
ஒளிருமணிச்சூட்டவ்வரவினோங்குந்தலைபற்றினினின்றான்.

நிறுவி - நிறுத்தி, பற்றின் - பற்றி, (முற்றெச்சம்).

(௧௫)

வாழியவுணர்யாமோகொல்வால்பற்றுவிதிங்கெனவெருள
ஆழிமுதல்வனமரர்முகமருளினைக்கிவால்பற்றிப்
பாழியரவன்பணமருடம்படுவெங்கொலைத்தானவர்பற்ற
ஆழியகடுகிழிந்தலநியார்த்துமறுக்கடைந்தனரால்.

அகடு - வயிறு.

(௧௬)

வழிந்தநறைத்தாரணிநிணிகேதான்வருந்தவாங்கியானது
தழைந்தமிடலாற்கடைக்கிடலுந்தழலும்பாம்பின்பெரும்பருவாய்
முழைந்துபொழிவெங்கொடியிலிழுக்கியுடலமுழுதெரிந்து
விழுந்தாரகர்பலரமரர்மெல்லென்முறுவன்முகிழ்விலைப்ப

ஆனது - நீங்காமல்.

(௧௭)

அழியும்பணிவெண்டிணைபுரட்டுமாழிவயிறுகிடங்கெழுந்து
கிழியெம்மொல்வகைதாங்கிக் கீழ்வீழ்ந்திடலுந்தனிநின்று
சுழலும்பசும்பொற்கிரிமுதுகுசொறிந்தாங்கணிநினைந்தவம்
முழுக்குந்துளவோன்மோட்டாமையுருவமெடுத்துத்தாங்கினனால்.

கிடங்கெழுந்து - ஆழ்த்து.

(௧௮)

தாங்கும்வரைப்பொற்குடுமிமிசைத்தடக்கையமைத்துநிலைநிறுவத்
தேங்கொள்கமலமலர்க்கைசிலதீவாயரவம்பணிகொள்ள
ஒங்குசுடர்ப்பூந்தொடிபுடுத்தவாராயிரத்தோளுடையயிரான்
எங்கும்பரவைக்கடல்கடைந்தலிறம்புதென்னென்றியம்புதுமால்

எங்கும் - ஒலிக்கின்ற, இறும்புது - ஆச்சரியம்.

(௧௯)

வேறு.

ஆழியாயலறிப்பொங்கவாழியந்தடக்கையம்மான்
பாழிவாயரவுவாங்கிப்படுவலிகாட்டலோடும்
ஊழிவாய்க்கெருப்பொடொப்பவுயிரெலாமுடிக்குமென்ன
வெழாடேழுலகும்ஞ்சுவெழுந்துகாளகூடம்.

வாங்கி - வளைத்து.

*(௨௦)

எழுதலுழமரஞ்சியிரியல்போயினரந்தெந்தி
*விழுதுவிட்டனையுத்திறைவேணியன்விமலமாகி

அழிவறுபரமானந்தமாழ்வன்மலர்த்தான்வீழ்ந்து
தொழுதனரளித்தியென்னத்துதித்தனர்பலவுமாதோ

இரியல்போயினர் - ஒடிப்போயினர்.

(௨௧)

மூவுருமுறையிற்றங்கிழுத்தொழினடாத்துமுகட்
டேவனேயுலகமெல்லாந்திருவுருவாகின்றாய்
காவெனவணங்கலோடுங்கலங்கன்மினீவிரென்னத்
தாவருங்கொடியருஞ்சந்தாணுணக்கருத்துக்கொண்டான்.

காவென - காக்கக்கடவையென்று.

(௨௨)

மருக்குழன்மலைமடந்தைவாண்முகநேக்கநிநங்காய்
ஒருத்தருக்கொருவர்கன்றியுதவுறினுயிர்ந்ருளங்கும்
இருக்குமத்திருமாலுள்ளமினிதுவந்தருளும்விண்ணேமூர்
வெருக்கொணஞ்சுண்பவென்னாமிசைந்தனைவிரைந்தமன்மேரு

மிசைந்தனை - உண்டான்.

(௨௩)

விடமும்வந்திசன்கோலமடற்றினினீலவண்ண
வடிவுபெற்றணியதாகியவங்கிற்றுப்பெரிதுமென்றால்
கொடியரும்பெருமையாரைக்கூடிவெங்கோதூந்நிங்கி
ஒடிவறுநலம்பெற்றுத்தலுணாப்பதென்னுலகினம்மா.

மிடற்றினில் - கண்டத்தில்.

(௨௪)

உந்துவெண்டரங்கவேலைக்குறக்கவிடமென்றோதும்
வெந்திறற்கொடியருஞ்சம்விமலனங்கருந்துங்காலைச்
சிந்துசில்விடத்தைவெய்யதேசனரவாதியெல்லாம்
தந்திரப்பரவைவேந்தேதசாரந்தனதுகரந்தமாதோ.

உற்கடம் - மிகுதி.

(௨௫)

வேற்கடற்றோனேவேந்தேதமீளவுங்கடையுங்காலை
தூற்கடல்கடந்தமும்மைநூலினர்மகிழும்வண்ணம்
பாற்கடல்பிறந்தேதாமப்பயன்றருசுரபிமீட்டும்
சேற்கடற்றினாரீர்வெள்ளைச்செழும்பரியெழுந்ததன்முற.

சுரபி - காமதேது, வெள்ளைச்செழும்பரி - உச்சைசிரவம்.

(௨௬)

சும்மைவெண்டிரையின்வந்துதுணைபரியெழுதலோடும்
பெய்ம்மதக்களிறுவெள்ளிப்பிறங்கல்போற்பிறத்தபின்னர்
கொய்ம்மலரலங்கன்மாலேக்குருதிவேற்குரிசின்மற்றுள்
கைம்மலர்புரையுஞ்செம்பொற்கற்பகமெழுந்தவாங்கே.

பிறங்கு - மலை.

(௨௭)

தாய்ப்பொற்றருமுன்வந்துதோன்றியபின்னர்ச்சங்கும்
செய்யபங்கயமும்வானிற்செழுங்குலைமுழுதும்பெற்று

மையறுமதியுமென்னவயங்கியமுகத்தவானேர்
ஐயிர்பார்த்தமைக்கணரம்பையருதித்தார்பின்னர்.

சங்கு - சங்கநிதி, பங்கயம் - பத்மநிதி, (௨௮)

செய்யசீரடியுங்கையுத்தெண்ணிலாமுறுவல்வாயும்
ஐயசெந்தளிராவெண்முத்தணிமுலேபசம்பொற்கொத்தா
மையரிடுங்கண்டேனாமலருறையுமன்னே
கொய்யினர்த்தருவின்பொன்னங்கொடியெனத்தோன்றற்றாளால்.

மலாமலருறையுமன்னே - திருமகள். (௨௯)

இத்திரன்றவிசாங்கியவிரும்புன்னதிகணல்கக்
கந்தமம்பொருள்களெல்லாங்காசினிமடந்தையுக்க
இந்தெனும்புனிதவான்பாலாதிபவளிப்பவான்சீர்
மத்திரமுனிவோர்பொன்னவழுத்திராட்டினுரால்

தவிசு - ஆசனம், ஆன்பாலாதிய - பஞ்சகவலியம் (௩௦)

அம்பரீதுபைங்காரார்த்தலர்மாரிதூற்ற
அம்பரேமூந்துபொன்னினம்பரமுதவயாழோர்
அம்பரமானவன்னையருள்கெனவமுறிப்பாட
அம்பரம்பொருவேலுண்கணரம்பையர்டனவின்னர்

அம்பரம் - ஆகாயம், கடல், ஆடை. (௩௧)

வருணன்வையசத்திமாலேவழங்கினையனும்வந்து
விரிகதிர்ப்பசம்பொனாறெய்வியங்கிழைபலவுழிந்தான்
அருவிலேமுத்தின்கோவையளித்தனன்வாக்கின்செல்வி
குருமணிச்சுகைகாகர்குண்டலங்கொணர்த்திந்தாரால்,

வாக்கின்செல்வி - சாசுவதி (௩௨)

சுனமிலெவருமில்வாறியைத்தனவியந்தநல்க
ஆனபேரணிகட்கெல்லாமணியெனவணிந்தநம்மோய்
தேனமர்ந்லமாலேசெழுந்தளிர்க்கரத்தினேந்தி
வானவர்தொழுதுவாழ்ததவரன்றனேளாக்கினுளால்

ஒய் - தாய். (௩௩)

செப்பியதுருவாசப்பேர்சேர்தவன்முதலாஞ்சில்லோர்
தப்பறுதவத்தின்மிக்காராயினும்வெகுளிசார்வார்
ஒப்பறுசனகனாகியொண்டவாறிவுமுற்றி
முப்பகையெறிந்தாரேனுமுன்னுவர்பேதருளாம்.

வெகுளி - கோவம். (௩௪)

சாற்றுமார்க்கண்டராதிதவத்தினர்மாயாரேனும்
ஆற்றல்சேர்புலன்களைந்துமடக்கிலாரடக்கிமாயா

ஊற்றமோடிசனென்பாணுறையினுமுரைக்குமினம்
மாற்றிடானீமத்தென்றமருவவெனலும்புஞ்சுடி

மாயாரேனும் - இறவாராயினும், ஈமம் - மயாநம்.

(௩௫)

இன்னணமுலகுளோர்தாமியைந்தனர்குணமென்றலும்
பின்னுமோர்குணம்பெருதுகுற்றமேபெறுவென்று
மன்னுநற்குணங்கட்கெல்லாம்வைப்பெனமருவின்ற
முன்னவன்மாயனல்லால்மொழியின்வேறில்லையென்றோ.

மாயன் - திருமால்.

(௩௬)

* உளத்திடையிவ்வாறுன்னியுவுந்திலனையென்றலும்
களிப்புறும்யானேசென்றுகலப்பனென்றமலையாவும்
அளிப்பவளங்கல்கூட்டியருமறைமுதலிமாப்பின்
துளிப்புயன்மணக்கும்ன்னிற்றாய்க்குனையகந்தருளால்

அமலை - திருமகள், மறைமுதலி - திருமால்

(௩௭)

பூரணபுவனம்பூத்தபுகள்பொருவினம்மான்
தாரணிநிறஞ்செய்மார்வஞ்சார்ந்தபின்கடையவாபு
வாருணியென்னுமாதுவதனைவகையாடோர்
சீரணிமுருந்தன்சொல்லாத்சேர்த்தனர்கோதபின்னா

வாருணி - மத்யத்துக்கு அநிதேவதை.

(௩௮)

வேட்டிமெழுதுதன்வந்திரியெனும்விமலனேந்த
மோட்டுவெண்டிங்கனென்னமுளைத்ததுமுடாத் தலோடும்
சேட்டினம்பரிதிமார்பிற்றேறவரோடிகல்யேற்று
வாட்டிதலவுணரோடிவளைத்தனர்வவ்வீனாரால்.

இகலி - பகைத்து.

(௩௯)

நலிவிருத்தம்.

வவ்வினரெமக்கெனமறித்தனருரைத்தார்
அவ்வுரைசெலிப்படவழிந்நதிலருற்றார்
கவ்வைநெடுவாரிதிகலக்கினரெவர்க்கும்
இவ்வமுதமுண்டுபொதுவென்றனவிசைத்தாரா

கவ்வை - ஒலி.

(௪௦)

எஞ்சதவிலாவவுணரின்னணமிசைப்பத்
தஞ்சமெனவந்தருசார்த்தபுலவோரை
அஞ்சசெயலோவுமினளிக்ருமமிழ்தென்ன
மஞ்சனையமாயவன்வருட்டினன்மறைத்தான்.

வருட்டினன் - வசப்படுத்தி, (முற்றெச்சம்)

(௪௧)

செய்யமணிமேகலைசிலம்பொடுசிலம்ப
மையொழுகுவார்குழலின்வண்டிசைமிழற்ற

வெய்யமுலையார்மொடுவெள்வளையெறிப்பப்
பெய்யுமுகில்வண்ணனொருபெண்ணுருவெடுத்தான்.

முகில்வண்ணன் - திருமால்.

(சஉ)

வேளைவிறல்கொள்ளுமுலைமெல்லியனகைத்துக்
காளமொடுவேலையகட்கடையெறிந்து
தாளிணைசிவப்பவணிதானைகுழல்சோர
வாளவுணர்சீற்றமொடுவெகுழி உடந்தாள்.

காளம் - விஷம்.

(சஉ)

முருக்கலர்முருக்கிதழ்முகிழ்க்குநகையாலோ
அரக்கெறிமலர்க்குவளையன்னவிழியாலோ
திருப்புருவமென்றொளிர்செழுஞ்சிலையினாலோ
உருத்ததிறல்வாளவுணருள்ளமயர்வுற்றார்.

முருக்கு - கோவிக்கிற, உருத்த - கோவித்த.

(சச)

பொன்னொழுக்குன்றனையபூண்முலைசுமந்து
மின்னொழுக்குண்ணிடைமெலிந்துதமொற
அன்னமெனநின்றவளடித்தளிரிறைஞ்சி
இன்னமுதல்குதியெமக்கெனவளித்தார்.

பொன்னொழுக்குன்று - பொன்மலை.

(சரு)

உண்ணுமுறையமுதுவந்துதவுகென்னத்
தண்ணமுதல்குதலுஞ்சாற்றுமதியில்லாப்
பெண்ணிவளுரைத்தகுதலென்றுபெரியீர்நீர்
எண்ணும்வகையெங்ஙனம்மையைத்திடுவெதென்றாள்.

உறை - நீர்.

(சசு)

மன்னவுணரன்னவள்வழங்குமொழிகேளா
இன்னமுதபோலநீயம்புமொழியெம்மைப்
பன்னுருவானவர்பணித்தமொழியன்றோ
சொன்னசெயல்செய்குதுமெனத்தொழுதுசொன்னார்.

கேளா - கேட்டு.

(சஎ)

என்றலுமிரும்புனல்படிந்தினிதின்யாரும்
நன்றுணவொழிந்துவருநாளையமுதுணமின்
வென்றிதருவீரெனவிளம்புதலுமன்றோ
அன்றுணவொழிந்தனாரும்புனல்படிந்தார்.

புனல்படிந்து - நீரில்மூழ்கி.

(சஅ)

வழுத்திமணிவண்ணனைமனங்குழையுமன்பு
பழுத்ததிறல்வானவர்பரிந்தொர்புறமேவி

விழுப்புனல்படிந்தனர்விரித்தனர்தருப்பை
ஒழுக்கினோடும்வாளவுணரோர்தலையிருந்தார்.

மணிவண்ணன் - திருமால், ஓர்தலை - ஒருபக்கத்தில். (சக)

*ஆரமு துவானவரருந்தியவளித்தாள்
தாரவுணர்கண்டமு துதாவெனவுரைப்பின்
நீருரைகடத்தெனறியோவெனவெறுக்கும்
நாரியிவள்செய்ந்நயநமக்கமிழ்தமென்றார்

அருந்திய - உண்ண, நாரி - பெண் (கூ0)

அஅரிர்ந்தமிழினெழு லாகிரியளிருத்தம்.

இருந்தவாளவுணரெல்லாமேக்கறவெய்தச்சாவா
மருந்தினையமரர்நாமேமகிழ்ந்துணப்பொழிந்துபோக்கிக்
கரந்தமுதுண்டாற்செங்கேழ்க்கதிரொடுதிங்கேணக்க
அரிந்திடவையனந்நாளவுண னுங்கிறந்திலாளுல்.

சாவாமருந்து - அமிர்தம். (கூக)

அங்கரிந்திடவிராகுவாகியவவுணன்சென்னி
துங்கவெவ்விராகுவென்றுஞ்சால்லுடல்கேதுவென்றும்
தங்கிருபெயர்சேர்கோளாய்ச்சார்த்திடுகோள்களோடு
திங்களைக்கதிர்வெய்யோனைத்தீண்டுமீருவாவிற்சேரின்.

அரிந்திட - அறுக்க, கோள் - கிரகம் (கூஉ)

விண்ணவாமுதமுண்ணவெருண்டிழந்தவுணர்நொந்தார்
கண்ணனைநினைந்துநொந்தாங்கருதியபயன்கொண்மையும்
அண்ணலைநினைநாசையைடைந்தவரரியபோகம்
நண்ணினுமடைந்திடாதுநலிநலுமியற்கையன்றே.

வெருண்டு - கோலித்து (கூங)

முன்னவனெடுத்திரின்றமோகினியருவமாற்றி
மன்னுதன்னுருவம்பெற்றுவான்மிசைப்புள்விற்போளுன்
பின்னரங்கவுணர்சிறப்போமர்வினைத்தார்விண்ணோர்
அன்னதுமொழிதுங்கேட்டியரசுவென்றதைவானுற்றான்.

புள் - கருடன். (கூச)

கடல்கடைந்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதத்திருளிருத்தம்.—க00

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் க ர வ து தேவாசுரர் பேர்ச்செய்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

காதற்பெண்ணுருநீங்கிமாலேகுதல்காணச்
சூதிநீங்கிவர்செய்தனரெனச்சுகினைத்தால்
பேசுற்றங்குறைமாவலிப்பெயரினான்முதலோர்
கோசுற்றேரிகழ்வின்னவர்க்கோறுமென்றெழுந்தார்.

காண - கண்டு, கோறம் - கொல்வோம். (க)

ஆனைமேற்சிலரானியின்மேற்சிலரடலார்
சேனமேற்சிலர்செழுங்கலைமேற்சிலர்தகரோ
டேனமேற்சிலர்நிமிங்கிலமெனுமெறுபுவலிசேர்
மீனமேற்சலர்வேசரிமேற்சிலர்மேலி.

சேனம் - பருந்து, வனம் - பன்றி, வேசரி - கழுதை. (உ)

தேரின்மேற்சிலர்செம்பரிமேற்சிலர்கழுதோ
டேயரிமேற்சிலரோநிமமேற்சிலருடற்றும்
மூரிமேற்சிலரெண்கின்மாமேற்சிலர்முனிவால்
போரின்மேற்செலும்பொருபுலிமேற்சிலர்பொலிந்து.

மூரி - வருது, எண்கு - கரடி. (ங)

செரிந்ததண்டமென்றுரைசெயநெடும்பனைதுவைப்ப
லிரிந்தபொன்னின்மானத்தின்மேன்மாவலிமேலிப்
பரந்துசுற்றியபண்ணவரொடும்பகட்டெழுந்த
புரந்தரன்முனஞ்செருக்கினன்வெகுண்டமர்பொருதான்.

மானம் - விமாகம், பகடு - பாளை. (ச)

சாருகாசுரன்சண்முகனெடும்பொரச்சமைந்தான்
கோசுமார்கவிசுபேரஹுடையக்குறித்தான்
காரின்மேலிடிபோல்வருகால்கேயரும்பேர்
வீரமேதருவசுக்களும்வெஞ்சமர்விளைத்தான்.

கலி - சுக்கிரன். (ரு)

வாணனைமுதலாற்றுவர்மாவலிமைந்தர்
சேனுலாவியசெஞ்சுடரொடுசமர்செய்தார்
எனுலாந்துவட்டாவொடுசம்பரனெநிரந்தான்
காணமாமதிமுன்னிராகுவநிகடுத்தான்.

செஞ்சுடர் - சூரியன். (சு)

காலநேயிவந்துபேந்திரஹோடுபோர்கலந்தான்
ஆலமாமெனவடன்மகிடாசுரனாந்துச்

தேவாசுரர்போர்செய்த வத்தியாயம்.

உஅக

சீலமேதருமழங்கிறையொடுசெருச்செய்தான்
வேல்விடாவிரோசனன்விதாதாவொடுவெகுண்டான்.

உபேந்திரன் - திருமால், அழங்கிறை - அக்நிதேவன், விதாதா - பிரமன். (எ)

மாலிமாலியவான்முதன்மற்றுளபேரும்
காலவேல்காடுகடவுளொடுபொரக்கலந்தார்
வேலைவேலையோடேற்றதுபோலின்னவரும்
குலவேற்படையவுணரும்பொருதனர்தொடர்ந்தே.

வேலை - கடல். (அ)

தலையற்றார்கள்தாங்களற்றார்கள்தருக்கும்
சிலையற்றார்கள்செங்கையற்றார்கள்செழும்பபான்
கலையற்றாரையற்றனார்கள்கலங்கி
நிலையற்றாரிரிந்தங்நனநிகழ்ந்ததார்திணைப்பார்.

இரிந்து - ஒடி. (க)

சீர்திக்கோடிடாதிருத்தியவவுணரிற்சிலரெண்
பேர்திக்கோடிடச்சிலர்பெருஞ்சமரினிற்றருதி
நீர்திக்கோடிடத்தம்முடனணங்கழுகாதி
ஊர்திக்கீந்தனரவர்கொடையெவர்புகழ்ந்துரைப்பார்.

ஊர்தி - வாகனம். (க0)

ஏரினாஸ்விளங்கவருடலினிதுமுற்பொறுத்துப்
போரினாஸ்விழவவ்வுடல்வாய்வுழிப்புகுத்தி
வீரமோடுமுள்வைத்தனபொறுத்துமிக்கோடும்
ஒரியேமுதலூர்தியினுணர்வையாருரைப்பார்.

ஒரி - கிழநரி. (கக)

வனாவிறேற்கரிவாசிபுண்ணீர்ச்சுழல்வருசல்
வனாகன்பற்பலவயின்றொறும்வயின்றொறும்வகுத்துக்
கரையிலாதெழுங்குருதிவெங்கடையுங்கடையக்
கரையுமாங்குப்பற்பலகரிபரிவரல்காட்டும்.

வாசி - குதிரை, புண்ணீர் - உதிரம். (கஉ)

அழுதுகண்ணினீராக்கைமுன்னொழுகிடத்திசையின்
அழுவமெங்கணுமவுணர்களோடுதலடைந்து
கழுக்குங்காமுங்குட்டுணுங்களத்திடைலீரம்
கழுவிநீக்கியங்கேகுறுங்காட்சியேகாட்டும்.

அழுவம் - பரப்பு. (கங)

கணாயிரானவரம்மதலிந்தகரையழிந்தெழுந்த
குருதிமாக்கடலாயதுபாற்கடவ்குறிக்கின்

உருவப்பேர்வளையாற்கடைபொழுதகடுடையப்
பெருகிச்செய்யபுண்ணீரெழுபெற்றிபோன்றதுவே.
அகடு - வயிறு.

(கசு)

அரியபோரிடையசுரர்தமாருயிர்விடுத்தால்
மருவில்வானவரெனுப்பகைப்பெயர்வரும்வலிசேர்ந்
தொருவிடாததம்பெயரொழிந்திடுமெனவுணர்ந்தோ
விரியுகாற்றிசைக்கால்விசைத்தோடினர்வினாந்தே.
ஒருவிடாத - நீங்காத.

(கடு)

ஆற்றல்சேரிமையோரொடுவெருண்டனரடைந்தாங்
கேற்றபோரிடையவுணர்களிகலழிந்திரிதல்
காற்றொடொண்கதிரோடியுங்கண்டிலவதனூல்
தோற்றன்மேயினரமரிற்சிலரெனச்சொல்லாம்.
இகலழிந்திரிதல் - வலியழிந்தோடல்.

(கசு)

கூற்றுவன்முனங்குறுகியுங்கொலையுணர்சிலபேர்
காற்றினுக்கிறைதொடரவுங்கைப்படார்சிலபேர்
நாற்றிசைக்கணுமோடினரன்றவரடைந்த
ஊற்றமும்முறுவிசையுமங்கெவரெடுத்தரைப்பார்.
கூற்றுவன் - யமன், காற்றினுக்கிறை - வாயுதேவன்.

(கஎ)

அன்னகாலையிலவுணர்போரழிந்தமையறியாத்
துன்னுமாவலிப்பலகணைதூர்த்தார்த்தான்
மின்னுலாங்கணைவேறுவேறிந்திரன்வித்துக்
கொன்னுலாங்கணையறுத்தலுமவுணனுங்கொடுத்தான்.
தூர்த்து - செலுத்தி.

(கஅ)

அலைகளோடெழுவாரிகாலாலலைத்திடவுந்
தலைகண்ணெரிபரந்தெனவிரித்திரைத்தவற்றின்
கலைகளொன்றறவரக்கியர்வளைப்பவங்கரிசேர்
மலைகள்வீழவுமறைந்திருந்தியற்றினன்மாயை.
வாரி - கடல்.

(கக)

தேவரன்னவன்செய்தவம்மாயையிற்றெம்பி
பூவில்வைகியபூவைசேர்புனிதனைநினைப்பத்
தாலிலாதபுட்பாகனுமவ்வுழிசார்ந்தான்
கர்வவண்ணனைக்கண்டவர்மாயைகாண்கிலரால்.
தேம்பி - வருந்தி, பூவை - காயா, புட்பாகன் - திருமால்.
மாயன்சேவடிமனக்கொளிந்நிறப்பிறப்பென்னும்
மாயைபோய்விடுமாயனைக்கண்டவர்க்கவன்

(உ௦)

தேவாசுரர் போர்செய்த வத்தியாயம்.

உகுக

மாயையால்வருமாவலிமுதவியோர்வளர்த்த
மாயையோவுதற்கையமுண்டோவகுத்துரைப்பின்.

ஒவுதற்கு - நீங்குதற்கு.

(உக)

கொடியவேலினைக்காலநெம்பெயர்கொண்டோன்
நெடியனூர் திமேலவிட்டனனெடியனும்பிடித்துக்
கடியவேலினையன்னவன்களத்திடைவிழுந்து
மடியவேலினன்மற்றவன்மென்புலமணந்தான்.

நெடியனூர்தி - கருடன்.

(உஉ)

காலநெமியங்கிறத்தலுங்கண்ணன்முன்கண்ணறு
மாலிமாலியவாஹோசுமாலிவந்துடன்று
கோலவாழியெம்மான்விடக்கொடியமாலியவான்
சூலமோடிரிந்தானுயிரிருவருந்தோலைந்தார்.

இரிந்தான் - ஒடினான்.

(உ௩)

வெய்யமாயைசெய்கூற்றினனீயெனவெகுளாக்
கையின்வச்சிரங்கொண்டவன்வெய்துரைகழற
எய்யும்வெங்கணைமாவலியிவ்வுரையிரும்போர்
செய்யவல்லுநர்தெரிப்போசச்சியென்றுரைத்தான்.

வெகுளா - வெகுண்டு, (கோவித்து).

(உ௪)

கதிர்கொள்வேலினன்கழறுவசால்செட்டலுங்கடுகித்
துதியின்மேம்படுவச்சிரந்துனைவினிற்றுண்டி
எதிரின்மேவும்மாவலிக்கியைந்தமாவலிநேர்ந்
துதவியாய்வருசம்பனையும்பர்கோஹொத்தான்.

துனைவினில் - விரைவாக.

(உ௫)

சம்பன்மாய்தலுமாவலிமடங்கலிற்சார்ந்து
வெம்புநெஞ்சமோடொருகதையெடுத்தனன்வெகுளா
உம்பர்நாயகனூரும்வெங்குளிற்றுடலடித்தான்
கம்பமுற்றதுநிலனிடைவீழ்ந்ததுகலங்கி.

மடங்கலின் - சிங்கம்போல, கம்பம் - நடுக்கம்.

(உ௬)

களிறுவீழ்தலுமாயிரம்பரியொடுங்கவின
ஒளிசெய்தேரவண்மாதலிதவறுவூர்த
நளிகொளிர்திரற்காண்டலுநமுசியேமுதலோர்
பிளிறுமையெனவார்த்தனர்பெருங்கதைசொரிந்தார்.

மாதலி - இந்திரசாரதி, மை - மேகம்.

(உ௭)

பாகன்மாதலிதுன்னெண்ப்பதைப்புறவடித்தான்
மேகவாம்பரிமெலிவறவெங்கணைவிடுத்தான்

சோகவார்கணைப்பஞ்சரம்படைகொடுதுணித்துப்
போகிகாரிருள்போகியகதிரினைப்போன்றன்.

கணைப்பஞ்சரம் - அம்புக்கூடு.

(௨௮)

வலனும்பாகனுமடிதரவச்சிரத்தறுத்தாங்
கிலகும்படைநமுகிமேலேவினனேவக்
குலவுகந்தரந்தடியுமோர்வலிகொளாதாகப்
புலவர்நாதனுமபுதுமையீதெனப்புலம்புற்றான்.

கந்தரம் - கழுத்து.

(௨௯)

கானத்தோங்கியவரைச்சிறைசடியுமிப்படைதான்
சனத்தாயதென்காரணமெனஹமிந்திரன்முன்
வானத்தோருரைமுசியையமாய்ப்பதுவனத்தார்
பேனத்தாமெனப்பேனம்விட்டவனுடல்பிளந்தான்.

பேனம் - துரை, வனம் - நீர்.

(௩௦)

அறுசூர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

கடுத்திறற்காலநெய்காலவேன முசியாதி
மடங்கல்வெஞ்சுற்றத்துப்பின்னவரமடிதலோடும்
தடங்கடலுலகம்பூத்ததாமரைத்தவ்சின்மேலான்
விடுத்தயாழ்முனிவனெய்திவெஞ்சமம்விலக்கினாளுல்.

மடங்கல் - சிங்கம்.

(௩௧)

வெள்ளிதன்விஞ்சையாலவ்வெஞ்சமாக்களத்தின்வீந்த
அள்ளிலையலங்கலொள்வேலவுணருமாவிபெற்றார்
புள்ளரசுயர்த்தபெம்மான்பூங்கழிநெடுமுதுவிண்ணோர்
களவழித்தருவினீழல்கதுவினர்களிமக்காரால்.

விஞ்சையால் - வித்தையால்.

(௩௨)

தேவர்களமுதுபெற்றுத்தெறுசினிருதர்தம்மை
ஆவலினமரிற்செற்றதறைந்தனமனைத்தும்வல்லோன்
பாவையாம்படிவங்கன்பரிவொடுபார்த்தகாதை
காவலவுரைக்குமென்னக்கழறுவான்முனிவன்மாதோ.

பாவையாம்படிவம் - பெண்ணுருவம்.

(௩௩)

தேவாசுரர் போர்செய்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௩௩.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது மோகினி யுருக்காட்டிய வத்தியாயம்.

• மொய்கடந்தொளி லும்வாட்கை முரண்வலியவுணர்மாழ்கப்
பெய்கடல்கடைந்தநம்பிபெண்ணுருவெடுத்தல்காண்பான்
மைகனிந்தொழுகண்டன்மருங்குதைமங்கையோடு
செய்கனிந்தொழுகும்வெவ்வாய்நெயியானிருக்கைசேர்ந்தான்.

காண்பான் - காண், மை - கருமை.

(க)

மாய்வில்வைகுத்தமேவிமதியணிசடையோனெந்தாய்
தூயவரொன்றேயென்னத்தொழுவாரிரண்டேயென்ன
ஆயினையுலகமாதியமர்ந்தனையணுகிப்போகும்
நீயலரதிதுவென்றென்னநினைக்கிறென்றில்லைபென்றான்.

மதியணிசடையோன் - சிவன்.

(உ)

விண்ணவர்பரவையேலைவிளைந்ததெள்ளமுதமெல்லாம்
உண்ணவாளவுணர்நாமமுழந்தனருயங்கத்தாங்கும்
பெண்ணுருக்காணவேண்டிப்பெரிதுளம்பெட்டதின்னே
கண்ணவென்றுரைத்தான்வெய்யகனலுமிழ்கணிர்சியானே.

பெட்டது - விரும்பிற்று, கணிச்சியான் - சிவன்.

(ங)

குன்றவிற்குழைத்தநக்கன் கூறியமாற்றங்கேளா
நன்றெனப்பவளசசெவ்வாய்க்கைநிலாத்தவழங்குத்
துன்றினர்விழைத்தநல்குந்தொல்புருடோத்தமன்றான்
மன்றலங்கடுக்கையான்கண்மறைத்தனனாகண்மன்றே.

நக்கன் - சிவன், கேளா - கேட்டு, மாற்றம் - சொல்.

(ச)

விழுந்தொருகோடிவண்டுமிதிப்பவாய்நெகிழ்த்துபைந்தேன்
வழிந்தபூங்கடுக்கைமார்பன்வான்விழிபரப்பினோக்க
எழுஞ்சுடர்ப்பரிதியென்னவிலங்குகூராழிமாலோன்
பிழிந்துகொள்வனையசெவ்விப்பெண்ணுருவெடுத்தானின்றான்.

பரிதியென்ன - சூரியன்போல, செவ்வி - அழகு.

(ரு)

கலிநிலைத்துறை.

அன்னபெண்கொடியள்ளிலைப்பூண்சுமத்தொசியும்
பொன்னங்கொம்பெனப்பொருமைடிக்கரும்புயல்கிழித்து
மின்னுமின்னெனவிரிசிறைச்சுரும்பினமிழற்றி
மன்னுகாவினோர்மாதவிப்பந்தரிற்றேன்றி.

ஒசியும் - ஒடிசிற, மாதவிப்பந்தர் - வசந்தமல்லிகைக்கொடிப்பந்தர்.

(சு)

அயிலும்வாளுமிட்டளாயினவனையகட்பேதை
சூயிலும்பூவையுங்குழைவுறக்குதலையந்தீஞ்சொல்

பயிலுமஞ்சிறைப்பச்சிளங்கிள்ளைபின்படர

இயலுமென்மெலவிளமயிலியற்குடைந்திரிய

பின்படர - பின்செல்ல, இயல் - சாயல்.

(எ)

மழையைநோக்கியமடமயிற்சாயலாண்மதர்த்த

விழியைநோக்குமவ்விடத்தினேநோக்கும்வெங்காமம்

தழையுநோக்கினேநோக்குமுட்டளருந்தன்செங்கை

உழையைநோக்கும்பிஞ்ஞகன்மயல்யாதெனவுரைக்கேன்.

உழை - மான்.

(அ)

பெய்யுந்தண்கதிர்வளையெனப்பெருங்கடல்கடைந்து

மையில்வானவர்க்கேந்துதெள்ளமுதெனமலரும்

செய்யதாமமைமலருறையனமெனத்திகழ்ப்

பையரித்திலப்பந்துகைப்பரிந்துநின்றும்.

வளை - சங்கு.

(க)

முகிழ்ந்தவெம்முலமுத்தணிநிருத்தியுமீழ்த்து

மகிழ்ந்துவண்டொடுமாலேதாழ்கருங்குழல்வளைந்தும்

நெகிழ்ந்தபூந்துகிறிருத்தியுநிலவுபொற்கொடியின்

திகழ்ந்துபந்தெறிந்தாடுமச்செவ்வியார்தெரிப்பார்.

வளைந்தும் - அலங்கரித்தும்.

(க0)

எறிந்தபந்துசேய்த்தகறலுமெறிந்தவேவென்ன

மறிந்தசெலெனமானெனமதர்விழிபிழற

நெறிந்தபூங்குழனிவதுநூர்நூச்சிறையனம்போல்

செறிந்தசில்லரிமணிச்சிலம்பொலியெழ்ச்செல்லும்.

சேய்த்தகறலும் - தூரத்தேசெல்லுதலும்.

(கக)

அழல்கட்பாய்புலியதஞடைநெகிழ்தரவலந்தி

விழுதுவிட்டெனமிளிர்சடைவெந்நிடைவிரிய

ஒழுகுதீங்கதிர்வெண்மதியின்னமுதுறைப்பச்

சுழலும்வண்டிமிர்கொன்றையந்தொங்கலான்றொடரும்.

புலியதன் - புலித்தோல்.

(கஉ)

துணுகுதுண்ணிடையலம்வரநூபுரஞ்சிலம்பத்

துணிநிலாக்கதிர்நூற்றுபொன்மேகலையிரங்கப்

பணியணிந்தவன்கையகப்படுமபடுமென்ன

அணுகும்பைப்பயவைகுமெல்லடிசிவப்பூர

பணி - பாம்பு.

(கங)

அன்னகாலையிலசைநடைக்காறவழந்திசைப்ப

யின்னுதண்கதிர்நித்திலமணிவிளிம்படுத்த

பொன்னஞ்சேலமும்புனைமணிக்காஞ்சியுநெகிழ

மன்னுநாடுமென்றலஞ்சினதொறுமறையும்

சேலம் - ஆடை.

(கச)

பின்றயும்வில்லுமொத்திலகிய திருதுதற்பேதை
அறையுமவண்டிமிரணிமலர்த்தடஞ்சினேதேரறும்
மறையுமாற்றருமாதர்மீதூரமுக்கண்ணன்
இறையுராணிலன்பின்செலுமிருங்களிறேய்ப்ப.

கினை - கிளை.

(௧௫)

நெறித்துநெய்கனிசுழலுமைநருவதுகிளையான்
பொறுத்தகங்கையாள்புன்னகைகோட்டலுங்கருதான்
அறற்கருங்குழல்பற்றினனங்கையாற்றழுவ
எறிக்குஞ்சேயிழைமின்னெனக்கைப்படா திலகும்.

நருவது - சிரிப்பது, புன்னகைகோட்டல் - புன்சிரிப்புச்செய்தல்.

(௧௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஞானநல்விளக்கமென்னநவைய நுநல்லோர்நெஞ்சின்
மானகுமுளரிழைபுசுநறுந்தேறலென்ன
ஆனதொன்முதறாய்தந்தையாமவனுருவீதென்ன
கானலைப்புனலென்றோடுங்கலையெனமயர்ந்துசெல்வான்

தேறல் - தேன்.

(௧௭)

பார்த்தனன்வேனில்வேந்தன்பழம்பகைதீரமற்றாங்
கார்த்தனன்சிலைகால்கோட்டியயின்முகப்பகழிமாரி
தூர்த்தனனினவெண்டிங்கன்கூடுசெஞ்சடையினுளும்
போர்த்தனியேறுபோலப்புலனழிந்தொழுகிறின்றன்

கோட்டி - வளைத்து.

(௧௮)

மின்புரிந்தனையகற்றைவிரிசடைமகுடத்தண்ணல்
என்புரிந்தனமென்றுட்கியெருத்திறைஞ்சினனின்றானால்
பொன்புரியாரமார்பன்புரிவளையோடுவெய்ய
கொன்புரியாழியேந்திக்கொண்டலிற்றிகழநின்றன்.

எருத்து - பிடர், இறைஞ்சினன் - வளைத்து.

(௧௯)

படுகழைவெடித்தமுத்தம்பளிக்கறைதழுவித்திங்கள்
புடைபரந்திமைக்குமீனிற்பொலிவுறுகயிலைசேர்த்து
மடலவிழ்துளவப்பெம்மான்மாயையார்கடப்பொன்றாக்
கடல்விடனுகர்ந்தோன்வெற்புக்காரிகைக்குரைசெய்தானால்.

மீனின் - உடுக்கள்போல.

(௨௦)

குடுமிவான்றோயநின்றகொழுஞ்சுடர்வெள்ளிக்குன்ற
நடைநவின்றென்னத்தோன்றுநரைவிடைப்பாகனென்றும்
மடவரல்பாகனென்றுமாமறைபுகழநின்றோன்
விடுபுலன்மண்ணின்வீழ்த்துவெறுக்கையாய்விரைந்ததன்றே.

நரைவிடை - வெள்ளையெருது.

(௨௧)

கவிவிருத்தம்.

கொன்றைகுடுங்குமுகனுமிவ்வகை
ஒன்றுகாமமுழந்தனனென்னின்யார்
வென்றிவேல்விழியார்மயல்வெல்பவர்
என்றுவேந்துக்கிருந்தவனோதினான்.

வேல்விழியார் - மாதர்.

(௨௨)

மோடுனி புருக்காட்டிய வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆசுத்திருவிருத்தம்—௬௩௫

புரீ கிருஷ்ணசகாயம்

ஆறுவது

வைவாச்சுதனாதியரையுரைத்தவத்தியாயம்.

அற்றமில்புகழாதிமனுதல்
உற்றவாறுமனுவையுரைத்தனம்
மற்றையென்மனுப்பேரும்வழங்குவாம்
வெற்றிமன்னவென்னவிளம்புவான்.

அற்றம் - முடிவு.

(௧)

எழுதிக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

எழுதிலம்புகழேழாமனுவென்பானிலங்கியவிவச்சுவானீன்ற
தழைவுறுபெயர்வைவச்சுதனாகுஞ்சாற்றுமிக்காலத்தமனுவாய்
மொழிதருமன்னோனிக் குவாகுவையேமுதலியபதின்மரையுயிர்த்தான்
பொழிகதிர்வென்வேற்புரத்தரனென்பான் பொன்னிலம்புரத்திருக்கின்றான்

உயிர்த்தான் - பெற்றான்

(௨)

கலைபயில்சமதக்கினிகவுதமன்சீர்க்காசிபன்கோசிகன்வகிட்டன்
பலர்புகழ்பரத்துவாசனென்றுரைக்கும்பண்ணவனத்திரிபகர்வோர்
இலகுமேழ்முனிவராயிருக்கின்றாரிறையவன்வாமனனாகி
அலகறுபுகழ்சேர்மாவலிபாற்போயவனிழுவடியிர்த்தனனல்.

இரத்தான் - யாசித்தான்.

(௩)

திரைப்புவிழேமுமொருதனித்திகிரிசெலப்புரிமணிமுடியரசு
அருத்திசெய்வைவச்சுதமனுவென்பானரசுசெய்கின்றவிக்காலம்
உருத்திராவசுக்களத்தியென்றுரைப்பாளுயிர்த்தவாதித்தியரொளிசெய்
மருத்துவர்பரிப்பேர்த்தேவரென்றுரைப்போர்வானவராகிமன்னுவரால்.

தனித்திகிரி - வகசகரம்.

(௪)

இசைத்திடும்விவச்சுவாவெனும்பெயரோனெழிறிகழ்சாயையையணந்து
வசைக்குழுவகற்றவளித்தசாவன்னிவழங்குமெட்டாமனுவாவான்
திசைத்தலம்புகழுவாவலியென்பான்செப்புமிந்திரனெனச்சேர்வான்
மிசைப்புக்கழ்ச்சுதபாதியரெனவுறைவோர்விண்ணவராகிவீற்றிருப்பார்.

மணந்து - கூடி, வசைக்குழு - மிகுந்தை.

(இ)

அரசவென்றதையாகியவியாதனச்சுவத்தாமனற்கிருபன்
உமைமுலிராமன்முதலினருறைவாரோரெழுமுனிவராயந்நார்
மருவியதிருமால்வானுலகாளமாவலிக்கரசியல்வழங்கித
தரைமுதலுலகமுலந்தினிதளிப்பான்சாருவபூமனென்றுதித்தே.

வழங்கி - கொடுத்து.

(ஈ)

சாற்றுமென்பானுமனுவெனச்சார்வான்றக்கசாவன்னியஞ்ஞான்று
போற்றுமிந்திரனற்புதனெனப்புக்ல்வார்புலவர்கர்க்கராதியராவார்
சீற்றமிறுதிமான்முதலினர்முனிவர்நிகழ்புதரைவயிற்றுதித்தந்
காற்றல்சேரிடபெனும்பெயரினனாழியான்பகைகழந்தளிப்பான்.

அஞ்ஞான்று - அந்நாளில்.

(எ)

பெருகுசீர்ப்பத்தாமனுவெனும்பெயரோன்பிரமசாவன்னியென்றுரைப்பான்
தரியலர்க்குமுஞ்சம்புவென்பவன்றான்சாற்றுமிந்திரனெனச்சார்வான்
மருவிப்புத்திரனேமுதலினரமரர்வருசயன்மூர்த்திதேமுதலோர்
அருமறைமுனிவர்விடவச்சேனன்னாயமலனிவ்வுலகினுக்கருள்வான்

தரியலர் - பகைவர்.

(அ)

வயங்கியபதினென்றாமனுவாவான்வளாபுகழ்த்தருமசாவன்னி
தயங்கியவிகங்காமுதலினரமரர்சாரருணாதியர்முனிவர்
பயன்றருமமரர்க்கிந்திரனாவான்பகரும்வைதிருதன்யாவருகும்
நயந்தருதருமசேதுவாயுதித்துநளினைநாயகனுலகளிப்பான்.

நளினைநாயகன் - லக்ஷ்மீநாதன்

(ஈ)

பகருருத்திரசாவன்னியென்றுரைப்பான்பன்னிரண்டாமனுவாவான்
திகழ்த்தருமிருதாமனும்பெயரான்தேறவர்கோனரிசுனேமுதலோர்
அகமகிழ்மராவரேழ்முனிவரருந்தவமூர்த்தியேமுதலோர்
துகன்றுதிருமால்சுதாமனென்றுதித்துததொல்லுலகருள்சுரத்தளிக்கும்

துகள் - குற்றம்.

(க0)

செப்பியபதின்மூன்றாமனுவாவான்தேறவசாவன்னியாமரசன்
எப்புவியோரும்புகழ்திவப்பதிதானிந்திரனாகும்விண்ணவராய்த்
துப்புதுசுகன்மன்முதலினருறைவாரசுதபனாதியர்முனிவராம்
ஒப்பறுயோகவிபுவெனமாயனுதித்துலகளிக்குவன்மாதே.

அளிக்குவன் - காப்பான்.

(கக)

எண்ணுறுபதினென்காமனுவாவானிந்திரசாவன்னியென்பான்
விண்ணவராவார்பவித்திராதியர்தாம்விளங்கியசுகிபுரந்தரனும்

தண்ணுந்தொடைசேரக்கினிமுதலோர்சாற்றுமேழ்முனிவராய்ச்சார்வார்
பண்ணவர்பராவந் துழாயணிபரமன்பாணுவாயுதித்துலகளிப்பான்
மண்ணவர் - தேவர்.

(௧௨)

ஆயிரஞ்சதுருயுத்தினின்மனுக்களடைகுவர்முறைமுறையடைந்து
மேயலீரேழுமனுக்களுமடங்கின்விரிஞ்சனுக்கொருபகலித்தல்
நேயமார்பகலின்னவையாயவற்குநிசியும்வந்துற்றுநீங்கியபின்
மாயனாரருளான்மறையநாளுமறையவனின்னம்வகுக்கும்.

நிசி - இரா.

(௧௩)

தன்னுழையுதித்தமாயையுமருவிச்சாற்றியபெயரொடுமுருவம்
பன்னுபற்பலவாய்முக்குணத்தோடும்பயின்றனன்போன்றிருந்தாலும்
தன்னியவிருஞ்சேரலங்கல்வெவ்வரவாய்த்தோன்றியோர்கடருறத்தானே
மன்னுதல்போன்மாயவன்மனங்கடந்துவயங்குவன்மதிக்கினென்றுரைத்தான்.

அலங்கல் - பூமாலே, (பழுதை).

(௧௪)

வைச்சுதனுநியரை யுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௧௧௧.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஏழாவது

வாழ்வாதார முரைத்த வத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லரசிரியவிருத்தம்.

என்னலுங்கேட்டவெள்ளேவலிமையவனாழிமாயன்
மன்னுமூவடிமண்கொள்வான்வாமனவருவங்கொண்டு
தன்னினனவுணன்றன்பாலென்றனைசுருக்கிமுன்னர்
அன்னதுதெரித்தியென்னவருந்தவன்வழங்கலுற்றான்.

கொள்வான் - கொள்ள.

(௧)

மல்லலைத்தோங்குதிண்டோண்மாவலியுலகமெல்லாம்
வெல்லுதற்காகவேள்வீவெள்ளியாலினிதினற்றி
நல்லெழிற்றேறும்வில்லுநலஞ்செயுங்கணையும்பெற்றுப்
பல்லியமொலிப்பவேசபாரகராசிகூற.

வெள்ளி - சுக்கிரன்.

(௨)

பொருவரும்பிரகலாதன்பொன்னடிதலையிற்றூடி
விரிகதிர்மகுடம்பேய்ந்துவிளங்கண்பலவும்பூண்டு
நிரைமணித்தேநினேறிநிகரில்வெந்தானேசூழ
மருவலர்தருவார்தேவர்வான்பதிவனைந்தானன்றே.

தானே - சேனை.

(௩)

எண்ணருமவுணரெய்தியிரும்ப திவளைத்தல்காண
விண்ணவர்வெருவிவானவேந்தொடுங்குருவின்முன்னே
நண்ணினந்தோற்றவெய்யோர்நற்ப திவளைத்ததென்கொல்
அண்ணலங்குரவவென்றராவனுமாங்கதைதலுற்றான்.

காணு - கண்டு.

(ச)

தோற்றபினமரினோடுந் துயரறக்குரவன்வேள்வி
போற்றினன்கேடில்பொன்னங்கவயமும்பொலங்கொடேரும்
மாற்றருஞ்சமத்தினமிக்கவாளியும்வளைவெவ்வில்லும்
ஆற்றலுமடைந்துபோர்க்கூங்கடைந்தனனவுணர்கோமான்.

பொன்னங்கவயம் - பொற்கவசம், சமம் - போர்.

(ரு)

ருருவருடைந்தோர்வெற்றிகொள்ளுதலுண்மையன்றோ
மருளுறுதும்மையன்றிமருவியகுரவற்போற்றா
திருளுறுதுயரவாரியெய்துவோரொருவருண்டோ
பொருவவியுமக்கிங்கில்லைபோய்க்கரர் துறைதல்வேண்டும்.

துயரவாரி - துக்கசாகரம்.

(சு)

சில்பகல்கரந்துவைகிற்செருச்செய்மாவலியைவென்று
பல்வளந்திகழுதுந்தம்பதியளித்தாழியம்மான்
நல்குரவொழிப்பனென்னநலிற்றலுமவுணர்காணின்
கொல்வரென்றுருவம்வேறுகொண்டனரொளித்தார்விண்ணோர்.

நல்குரவு - வறுமை.

(எ)

தேவர்கள்வீற்றுயிற்சென்றொளிர்த்துறைதலோடும்
மாவலியுலகமூன்றும்திக்குடைநிழற்றியாரும்
காவலனாகமிக்ககடவுள்வாம்புரவிவேள்வி
தாலிலாவொருதூற்றித்தயங்கினன்புகழின்மாதோ.

வீற்றுயிற்றாய் - வெவ்வேறாகி, புரவிவேள்வி - அசுவமேதயாகம்.

(அ)

நந்தலில்லாதமைந்தநலமிழந்தனராலென்னச்
சிந்தைநொந்ததிதியென்பாடிசைத்தனன்சேர்த்தவில்லில்
நிந்தையிலறிவின்மிக்ககாசிபன்றவத்தைநீங்கி
வந்தனன்பணிசெய்கின்றமனைவியையேநாக்கிச்சொல்லும்.

நந்தலில்லாத - கெடுதலில்லாத.

(க)

மனைவியீவாட்டமுற்றுவைகினைபோலுமென்கொல்
முனிவாநின்னில்லின்வந்துமுனிந்தனர்போய்துண்டோ
நணியினையுடலின்வந்துநண்ணியதுண்டோதீங்குந்
தநயருக்குற்றதுண்டோசாற்றெனவவருஞ்சாற்றும்.

முனிந்தனர் - முனிந்து, (கோவித்து).

(க0)

மாதவநிஹதகாதன்மனையவளாயினேற்குத்
திதுவந்துறுவதில்லையாயினுஞ்சிறுவரெல்லாம்

குதுறுபகைவராலேதொல்பதியிழந்தாரன்றோர்
கோதுறுமிடரினீங்கிக்குலவவீங்கருள்செய்கென்றான்.

கோது - குற்றம்.

(௧௧)

என்றதுகேட்டலோடுமிருந்தவனில்ங்குமட்டார்
மனையலங்கமலேமேவுமார்பினன்வழிபாடாற்றின்
உன்றுயர்நீருமென்னவுரைத்தன்னவழிபாடாற்றல்
நன்றுரையிவ்வாறென்னவென்னலுநவிலுற்றான்.

இருந்தவன் - பெருந்தவத்தினன்.

(௧௨)

கலிவிருத்தம்.

வழுவிலாதமகப்பெறமுன்னெனக்
கழிவில்லாதநலத்தனனோதிய
பழுதிலாதபயோவிரதத்தினை
மொழியுமாறுமுயல்வுறக்கேட்டியால்,

அந்தணன் - பிரமன்.

(௧௩)

மீனமானமதியினில்வெண்மதி
வானமீதுவளர்தருபக்கமுன்
ஆனசீர்செய்திதியிலருமபொன்னால்.
ஏனமாயனுருவமியற்றியே.

மீனமானமதி - பங்குனிமாசம்.

(௧௪)

பன்னிரண்டுதிதியும்பழுதற
உன்னுமெண்ணிரண்டாமுபசாரமோ
டன்னநல்லருண்மாயனடிதொழின்
மன்னுகின்மனனத்திடர்மாய்தியால்.

மனத்திடர்மாய்தி - மனத்துயரொழிவை.

(௧௫)

பாலருந்திப்பகர்ந்ததிதிதொறும்
மாலிரும்பதம்வாழ்த்திமகிழ்த்தபின்
சீலநன்குருவெய்தத்திருநிதி
ஞாலமெங்கும்வியப்புறநல்கியே.

நல்கி - வழங்கி.

(௧௬)

அஞ்சுவையிருமூன்றெடுமாறமு
தெஞ்சலின்மறையோர்களியைந்துண
வஞ்சியங்குதவென்னமதிநுதல்
நெஞ்சவந்துரிகழ்த்துமுறைசெய்தான்.

மதிநுதல் - பிறைபோலும் நெற்றி.

(௧௭)

விதியின்றவனோதும்விரதம்
வதிதிமுற்றுமங்காற்றலுமச்சுதன்.

மதியினிற்சுடரும்வதனத்தொடும்
துதியினுற்றவனக்குமுன்றோன்றினான்.

அச்சுதன் - திருமால்.

(௧௮)

கொண்டலன்னகொழுந்திருக்கோலமுன்
கண்டுகண்டுகளிக்குமனத்தினுள்
பண்டகும்மொழியாற்பலவாழ்த்தினுள்
மண்டுகின்மமனத்திடர்கூறியே.

கொண்டல் - மேகம்.

(௧௯)

ஒதுவாசகங்கேட்டலுமுன்னுழைக்
காதலாலுதிப்பேரோர்கலையினால்
கோதுநீங்குவைநீயெனக்கூறியம்
மாதுவாழ்த்தமறைந்தனன்மாயனே.

ஒர்கலையினால் - ஒருஅம்சமாக.

(௨௦)

அலையின்மேற்றுயிலண்ணல்வண்ணமே
மலையின்மேம்படுகாசிபன்புல்லிய
சிலையினேர், நுதற்சேயிழைசெவ்வியால்
நிலையினேர்வயிற்றெய்தினனென்பவே.

செவ்வி - அழகு.

(௨௧)

கன்னியென்னுமதியிற்கலேமதி
மன்னிரின்முவளர்தருபக்கமென்
முன்னுகின்றவோணத்தொடுஞ்சேர்திதி
பன்னிரண்டினடுப்பகரேற்றியே.

ஒணம் - திருவோணம்.

(௨௨)

துதிசெய்செம்பொற்றொடியுமகுடமும்
அதிர்சிலம்பொடுமாடகத்தாடையும்
கதிரிளங்குழையுங்கரநான்ருமாய்
விதிவணங்கவிமலன்விளங்கினான்.

ஆடகத்தாடை - பொன்றாடை.

(௨௩)

வேறு.

தேமலர் தூவினர்தேவர்வணங்கித்
தாமரையாளுறையுந்தடமார்பன்
காமுறுமாணுருவங்கரந்தாங்கு
வாமனமாகிவயங்கினன்மாதோ.

வாமனமாகி - குறளருவாகி.

(௨௪)

வந்துபெரும்புகழ்மாமறைதான்முன்
தந்துவிளங்கியதற்பரனுக்குச்

சுந்தரமூர்புரிநூல்சுரர்போற்றும்
அந்தணனெய்தியளித்தனன்னேற.

சுரர் - தேவர்.

(௨௫)

வீருப்பைவெறுப்பொடுவிட்டவருக்குக்
கருப்பையகற்றுறுகாரணனுக்குத்
தருப்பைகொடுத்தனர்சாற்றுதவப்பேர்ப்
பொருப்பைவளர்த்திடுபுங்கவர்மாதோ.

புங்கவர் - அந்தணர்.

(௨௬)

தன்னையளித்ததனிப்பொருளுக்குக்
கன்னல்களித்துறைகஞ்சனளித்தான்
பொன்னினிழைத்தொளிர்போர்வையிளேனுக்
கன்னையளித்தனள்கோவணமாதோ.

கன்னல் - கமண்டலம், கஞ்சன் - பிரமன்.

(௨௭)

போனகமாகியபூமகளீந்தான்
காணுறையுங்கலையின்னதள்கையால்
ஈனமீலாவரையேந்துபவற்கு
வானம்வழங்கினவண்குடைமாதோ

போனகம் - உணவு, அதன் - தேவன்.

(௨௮)

அந்தமிலாதவருங்கதையோற்குச்
சந்திரனுற்றொருதண்டமளித்தான்
சந்தரமேகலேகுழரைமீது
வந்துறைதாதைமவஞ்சிவனீந்தான்

மவஞ்சி - தருப்பையரைநாண்.

(௨௯)

மையின்மறைப்பொருண்மந்திரம்வந்து
வெய்யவனவ்வழிமெல்லவரைத்தான்
கையினிதிக்கிறைபொற்கலநல்க
ஐயமளித்தனளம்பிகையன்னேற.

வெய்யவன் - சூரியன், நிதிக்கிறை - குபேரன்.

(௩௦)

இன்னணம்யாருமியைந்தனநல்கி
உன்னுபிறப்பையொழிப்பவனுக்குத்
துன்னுபிறப்பதுசொல்லிரண்டென்ன
மன்னியகன்மமகிழ்ந்துபுரிந்தார்.

துன்னுபிறப்பது சொல்லிரண்டென்ன மன்னியகன்மம் - இருபிறப்பாளர் தன்
மைக்குரிய சடங்கு.

(௩௧)

மைதபுஞானமனத்திடையொன்றும்
கைதவமாய்மெய்கலந்தவனுக்குச்

வாமனாவ தாரமுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௦௩

செய்தவமாவலிசெய்பரிவேள்விக்
கெய்தவுளத்தினிலெண்ணியெழுந்தான்.

மை - அஞ்ஞானம், தபு - கெடுதற்குரிய.

(௩௨)

நாற்றிசையும்மகிழ்கூடநடந்தேதான்
ஏற்றவளந்திகழெவ்வுலகோரும்
போற்றியநருமதைப்பூங்கரையின்கண்
சாற்றுமகம்புரிசாலையடைந்தான்.

மகம்புரிசாலை - யாகசாலை.

(௩௩)

சிற்றடிமாவலிசென்னிபுனைந்தே
அற்றமிலாதவருந்தவமெய்தப்
பெற்றனனென்றுபெருந்தவன்முன்யான்
உற்றதையாவருரைக்குநரம்மா.

சென்னி - சிரசு.

(௩௪)

உன்னியவூர்பொருளுற்றிடவேயோ
மன்னியகன்னிமணஞ்செய்பொருட்டோ
அன்னமருந்திடவாவடைவுற்ற
தென்னதுநீசொலினீகுவலென்றான்.

அடைவுற்றது - வந்தது.

(௩௫)

பூங்கதிர்மேனிபொலிந்திடல்காணு
ஆங்குறைவோரொழுந்தற்புதமெய்தி
ஈங்குறையீங்குறையென்னவிருந்தான்
தீங்கறமாவலிசெய்தம்முறைசெய்தான்.

காணு - கண்டு.

(௩௬)

மாவலிதாழ்ந்தனன்மாமறைபாடு
நாவலவேட்டதெனல்குவனென்ன
மூவடிமண் பெறமுன்னினனாகிக்
காவிரிநிறக்கவுமாரணிகைப்பான்.

காவு - நீலோற்பலம், கவுமாரன் - சிறுவன்.

(௩௭)

வேறு.

முறைப்படுத்துமுதுமறைவேள்விசெய்
விறற்பெருந்தவவெள்ளியருளினால்
குறிப்பறிந்துகொடுக்குங்கொடையொடும்
பிறப்பதுங்குலத்தேதார்குணப்பெற்றியே

வெள்ளி - சக்கிரன்.

(௩௮)

காரின்மேனிக்கடவுள்பயன்கொளத்
தீரனாகுமிரணியன்சேய்க்கொரு

பேரனாகிப்பிறந்தனையுன்வலி

பாரின்யாவர்பகரவல்லாரம்மா.

இரணியன்சேய் - பிரகலாதன்.

(௩௯)

நரகரிப்படிநண்ணினலம்புரி

சுருதிநாயகன் தூண்வரப்போற்றிய

பிரகலாதன்குலனிற் பிறத்தனின்

விரகையாவர்விளம்பவல்லாரரோ.

தூண்வர - தூணிலவதரிக்க.

(௪௦)

நடலைவானவர்நான்மறையாளர்தம்

உடல்கொடுத்தியிரேற்பவதுவுசீர்

மிடல்பொருந்துவிரோசனன்மைந்தனின்

கொடையையாவர்ருறித்தூரைப்பார்கோ.

உயிர்எற்ப - உயிரையாசிக்க.

(௪௧)

திருவுஞ்சீருந்திறலுமியைந்ததூன்

பெருமையாரிவப்பேசவல்லாரென

உரைசெய்மாதவனோதுமெங்காலினால்

மருவுமுன்மடிமண்டருவாயென்றான்.

காலினால் - அடியளவினால்.

(௪௨)

தண்டலைப்பெருந்தண்ணடையும்மன்றால்

தெண்டிரைச்செழுந்தீவுமன்றானது

முண்டகத்தொடைமார்பவோர்மூவடி

மண்டருகெனன்மற்றிவனென்னென்றான்.

தண்ணடை - ஈடு.

(௪௩)

பேசக்கேட்டவப்பின்னையுஞ்சொல்லுமால்

தேசம்பெற்றிடிற்றீவினையுள்ளுமால்

நேசத்தீவையுற்றுலுரிலைநிலா

தாசைநோய்க்குமோரற்றமுண்டாகுமோ.

அற்றம் - முடிவு.

(௪௪)

பெற்றதாலுவப்பெய்திப்பெருமையோர்

குற்றநீங்கிக்குலவுவர்முத்தியில்

உற்றதன்றியுறுதவையுள்ளுவோர்

சுற்றமோடுங்கெடுத்தலுஞ்சூழ்கலை.

சூழ்கலை - நினைந்திலை.

(௪௫)

உடற்குள்வந்தெழுமொள்ளழல்போன்றுபின்

கிடைத்திலாப்பொருண்மேற்கிளர்ந்தோடியே

நடக்குமாசையைநண்ணுமுவப்பினால்

அடக்குமந்தனையேறிவானரால்.

உவப்பினால் - திருப்பதியால்.

(௪௬)

என்று கூறலுமிங்ஙன் வினா
நன்று நல்குவனென மாவலி
ஒன்று மெல்வையிலோர்குருவாகியே
வென்றியாற்குநல்வெள்ளிவிளம்புவான்.

எல்வை - சமயம்.

(சஎ)

தேசபெற்ற திருப்புணர்மார்பினான்
காசிபற்குறுங்கர்தலனாகியிங்
காசையுற்ற மூன்றா முலகங்கொளா
வாசவற்களிப்பாணிவண்ணவந்தனன்.

கொளா - கொண்டு.

(சஅ)

ஆமொர்மூவடிமண்ணாளிப்பெனென்றப்
பூமியோரடிபூமியின்மேலெலாம்
வாமவோடியாகவளர்குவன்
நாமவோடியெங்குநனல்குவை.

வாமம் - அழகு.

(சக)

கொடுக்கினீதுகொடையன்றுகுற்றமோ
டடுத்துளோரையுஞ்சுற்றமென்பாரையும்
கெடுத்துநீயுங்கெடுநகெய்துவை
விடுக்கவேண்டுமிக்குற்றவிழைவையே.

குற்றவிழைவு - கொடுமையாகிய விருப்பம்.

(௩௦)

மாநில்சுற்றமனையுறைதானு
தேறுதேவரத்தென்புலத்தேதாரொடும்
ஆறுசேரதிதிக்கும்பொருளைந்து
கூறுசெய்துகொடுத்திடல்வேண்டுமால்.

தேன்புலத்தோர் - பிதிரர்.

(௩௧)

வஞ்சமுற்றுமருவினர்தம்மொடு
நெஞ்சமுற்றுநிகழ்த்துமெய்நீக்கலும்
தஞ்சமுற்றுத்தனாதுயிரீறுறின்
அஞ்சிமாற்றுபொய்யும்மழகாகுமே.

தஞ்சம் - ஆதரவு.

(௩௨)

ஊடுமாதர்க்குரைதருபொய்ம்மையும்
பாடுமாமறையோர்பசுப்பல்பொருட்
காடலோடுமற்றமகற்றுழி
நாடுபொய்ம்மையுநன்மையின்பாலவால்.

ஊடும் - பிணங்குகிற.

(௩௩)

ஐயமேற்றுணுமாச்சிரமத்தினோர்
செயிரில்செய்கைதிறம்பிச்செழும்பொருள்

கையினேற்பவன்காதலித்தார்களேல்
பொய்யின்மாற்றிடினும்புனாயில்லையே.

செயிர் - புரை - குற்றம்.

(௫௪)

அள்ளிலைத்தருவஞ்சுவளிக் குங்கை
வள்ளலையொருமாமறையோனென
உள்ளலோங்குலகுண்டவனென்றுமுன்
வெள்ளிகூறவவ்வேந்தனுங்கூறுவான்

உள்ளல் - நினையாதை.

(௫௫)

தருவமென்றுமுன்சாற்றிமறுத்தவர்
நரகஞ்சேர்த்துநலிகுவரென்றுமூ
துரைசெய்தாயடியேனுளந்தேறவிவ்
வரியநல்லறமன்றைந்தாயிலை

நலிகுவர் - வருந்துவர், தேற - தெளிய.

(௫௬)

துகளிந்தேசர்த்தநரகொடுதுன்னலர்
பகழிக்கும்பயமில்லைபழித்திடும்
புகழிற்கும்மறையோர்கள்புகன்றிடும்
வெகுளிக்கும்வெருண்டோடுமென்னுள்ளமே.

துகள் - குற்றம்.

(௫௭)

நல்லையின்னிகர்நான்மறையாளர்தாம்
செல்லவென்றசெழுங்கொடையாய்பொருள்
வல்லையன்குதியென்னின்மறுக்கெஞ்
சில்லையென்பதையெங்குந முன்னுமால்

மறுக - மயங்க, செல்ல-மேகத்தை.

(௫௮)

வருந்தியுற்றவறுமையினுன்மனம்
பொருந்துநான்மறைப்புங்கவரின்புறத்
திருந்துமோர்பொருளீதலிற்றீநர
கிருந்தையெய்துமென்றாலுநனீதலே

நான்மறைப்புங்கவர் - அந்தணர்.

(௫௯)

மன்றலந்துளவோன்மறையோனென
இன்றுமண்கவர்வாரியைந்தானெனின்
நன்றுவேறுமுண்டோவெனநான்மறை
வென்றிசேர்தருவெள்ளிசயித்தனன்.

இன்று - இந்நாள், மண்கவர்வான் - மண்கொள்ளும்பொருட்டு

(௬௦)

குரவன்கூற்றைமறுத்துக்கொடுப்பதெம்
மரபென்றோதியமன்னவறுமையால்

பெருகுதுன்பம்பெருகுதியென்னவும்
உணாசெய்கின்றதுதவவுவந்தனன்.

குரவன் கூற்றை - ஆசாரியன் சொல்லே.

(௬௧)

விந்தியாவலியென் னுவிளம்புபேர்
வந்தவோர்மனையாள்புனல்வார்த்திடச்
சந்தநாண்மலர் தாளினிற் பெய்துபின்
கந்தமாமலர்க்கையினும்பெய்தனன்.

சந்தம் - அழகு, சந்தநம்.

(௬௨)

வந்தவாமனன் கையில்கிழந்தாரீர்
அந்தமாவலியன் பிள்ளித்தலும்
இந்திரா தியரேத்தினர்தேன்மலா
சிந்தினாடித்தார்செழும்பேரியே.

அளித்தலும் - கொடுத்தலும்.

(௬௩)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

நீர்விரிகமலச்செங்கைநீர்செலநிவந்தமாயோன்
பேரொளியுருவமெம்மாற்பேசலாந்தகைமைந்நொன்றே
பாரொலாம்பொ திர்த்தே தார்தான்பனிமலர்த்தாளொன்றேருங்கிக்
கார்கிழித்தொல்லையண்டகடாகமூடுருவிற்றம்மா

ஒல்லே - விரைவாக.

(௬௪)

உரைத்தகீழலகமேழுமுள்ளடியாகவிப்பார்
திருத்தகுசிற்புலாய்ந்துகிழரைப்புரமதாக
மருத்தழைவதனங்கிமனமதிமயிர்காராக
விரித்தசெங்க திர்கண்ணைகவிராட்டென விளங்கினானால்.

விராட்டென - விராட்டுருவாக.

(௬௫)

பண்டருமொழியாள்பங்கன்பழமறைவிரிஞ்சியாதி
எண்டகுமைப்புலப்பேருருவமற்றினையவெல்லாம்
கண்டனனசுரர்வேந்தன்கடையிலாஞாநாந்தம்
கொண்டவாஞுருவப்பெம்மான் கொளுமுருவுறுப்பினம்மா.

விரிஞ்சி - பிரமன்.

(௬௬)

அலர்கதிர்ப்பசும்பொன் னாட்டிலமரருய்ந்தன ரென்றெங்கும்
இலகொளிமுழுவேமோங்கவெழுமெழிற்சாம்பவான்றான்
மலர்மழைவாடே னோர்சிந்தமாதவர்முதலோர்வாழ்த்த
உலகுருவாயமாய னுள்ளுறச்சூழ்ந்தான்மன்னே.

உய்த்தனர் - பிழைத்தார்.

(௬௭)

நகுத திர்த்திங்களென்ன நறுந்துழாய்க்கொண்டல்பொற்றான்
உகிற்பொழிநிலவுக்கற்றையுலகெலாம்பரக்கேநாக்கி

முகிழ்விரிபோது தூவிமுளரியம்பொருட்டுமேலான்
திகழ்தருபசும்பொற்கன்னற்செழுமபுனலாட்டினூளுல்.

உகிர - நகம், கன்னல் - கமண்டலம்.

(௬௮)

ஒட்டருபசும்பொனண்டத்துயர்முகடுடையமாலோன்
நீட்டியகமலப்பொற்றாணிரையிதழ்மலரின்மேலான்
ஆட்டியதெய்வநன்னீர்திர்திரைக்கங்கையென்று
நாட்டமூவுலகினூடுநளிபெறத்தவமுமன்றே.

மலரின்மேலான் - பிரமன்.

(௬௯)

ஆற்றல்லாளவுண்ணெல்லாமன்றுவஞ்சனையெசெய்தான்
மாற்றருஞ்சிறப்புவாய்த்தமணியெண்ணெனச்சினைப்ப
நாற்றிசைவழுத்துஞ்சீர்த்திருநெஞ்செய்மாவலியன்றேறரைத்
தேற்றினன்றேறவர்காலமீதெனத்தெரித்துமாடேதா.

மணியெண்ணன் - திருமால்.

(௭௦)

உரவுநீருலகமெல்லாமோரடியாயதோங்கும்
இருவிசம்படியொன்றாயதேனையோரடிமற்றெங்ஙன்
தருதிரீதாராயென்னிற்சார்குவைநரகமென்றோ
வருணபாசத்தால்வீக்கமாவலிகட்டுண்டாளுல்.

உரவுநீர் - கடல், வீக்க - சுட்ட.

(௭௧)

குருவெருண்டதனாற்புன்கண்குறுகினன்போலுமென்றோப்
பிரகலாதப்பேரன்பன்பெருமனைக்கண்டுநெஞ்சம்
உருகுறப்புனகமெய்தியுவுப்பிடுனோடத்தாதிற்ப
மருவிரிதுளவமாலேமலரவன்வழுத்திச்சொல்வான்.

புன்கண் - துன்பம்.

(௭௨)

உன்பதநீரினாட்டியுற்றநீர்தலையிற்றாங்கி
மன்பெருஞ்செல்வமெல்லாம்வழங்குமாவலிதானென்றும்
இன்பமேபெறுவதல்லாலிட்டுறற்கியாவன்கொல்லோ
அன்பென்னுரைத்துப்பாசமவழிநீக்கினூளுல்.

இடருற்றகு - துன்பமடைதற்கு.

(௭௩)

வீக்கியவருணபாசம்விட்டொழிந்தவுணர்வேந்தன்
மாக்கண்வெம்முலையாள்செய்யமலர்மகன்கொழுநபச்சைத்
தேக்கமழ்துவனத்தாரோய்செப்புமோரடியென்சென்னி
மீக்கணவைத்தனத்தியென்னவிமலனங்குவந்துவிள்ளும்.

சென்னிமீக்கண் - சிரசின்மேல்.

(௭௪)

இருசுடரெறிக்கும்விண்ணுமேக்கறத்திருவிற்றுகி
உரைபெறுசுதலலோகமொருசுடைநிழற்றியாள்வாய்

மருவுநின்வாயில்காப்பேம்விரவாட்டடக்கைவேந்தன்
அரசமேலளிப்பமெட்டென் றறைமனுக்காலத்தென்றான்.

இருசுடர் - சந்திரசூரியர்கள்.

(எடு)

ஆழியானருள்பாட்டினவுணர்கோன்சுதலலோகம்
சூழிருஞ்சுற்றமோடுதுன்னினன்பிரகலாதன்
எழிருபுவனந்தாயவினையடிக்கமலம்வாழ்த்த
வாழிமாலவற்குமிக்கவாங்கொடுத்தருளி னானால்.

ஆழிமால் - சக்ராயுதத்தையுடைய திருமால்.

(எசு)

நாடொறுமெம்மையாங்குநலம்பெறக்காண் பையென்னுப்
பீசொல்பிரகலாதன்பெயர்ந்தனன் சுதலலோகத்
தேடலர் துளவோன்பின்னரிந்திரற்கரசுநல்கித்
தாடொழு மபரீயார்க்குநம்பியருள்செய்தானால்.

எடலர் துளவோன் - திருமால்.

(எஎ)

பிருகுவைவேர்க்கிப்பெம்மான்பிறங்குமம்மகந் திற்செய்யற்
சூரியனகுறைசெயென்னவுற்றிடுங்குறைகள் பார்த்தும்
அரியநின்னமத்தொண்டேறயறைந்திடினன்னனையே
மருவினகுறையுமுண்டோமதிக்கினிம்மகந் துக்கம்மா.

பார்த்தும் - ஓட்டும்.

(எஅ)

குறையிலையெனினுமின் றுகடறுநற்பணிசெய்கேனென்
நிறைவனைவணங்கிவெள்ளியியற்றினனிறைவன்றனும்
நறுதுதலதிதியென்பாணலந்திகழ்மகிழ்ச்சிராடும்
உறவுபேந்திரனையாகியும்பர்நாடுறையுமுன்னோ.

உபேந்திரன் - விஷ்ணு.

(எக)

மருங்குறையினையோனென்னமருவுபேந்திரனாற்றல்
பொருந்திவச்சிரத்தேதான்மூன்றுபுவனமுமினிதினேம்பி
திருந்தியசெல்வந்துய்த்துத்திகழ்ந்திருக்கின்றாரைந்த
இருங்கதைகற்போர்கேட்போரின்பமுற்றிருப்பர்மாதே.

தூம்பி - காத்து.

(அ௦)

தேனுகுதுளவத்தாரான்றிருவிளையாட்டின்மன்மை
ஊனுகுபரிதிவேலாயுரைக்குமாவெளிதேவாவென் னோ
நான்மறைக்கிழவன்மைந்தனவிற்பின்னமலரார்கேள்வன்
மீனுருவெடுத்தவாறென்விளம்பெனவிளம்பலுற்றான்.

உரைக்குமா - சொல்லுமாறு.

(அக)

வாமனாவதார முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்.—கரு௦

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எ ட் ட ர வ து

மச்சாவதார முரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிருத்தம்.

உரைதருநான் முகற்குரைத்தநாட்களின்
பரிவினிப்பகற்குமுற்பகலினீற்றினில்
பிரளயம்வருமெனப்பெரிதினெண்ணியே
மருவினன்மீனுருமாயனென்பவே.

நான்முகற்கு - பிரமனுக்கு.

(க)

முந்துநான் முழுமறைகொணரமுன்னவன்
சிந்தியாமீனுருவெடுத்தல்செப்பிடிந்
அந்தநாளருத்தமிழரும்புநாட்டிடை
வந்துபார்புரக்குமோர்வழுதிமன்னனே.

சிந்தியா - சிந்தித்து, வழுதிமன்னன் - பாண்டியராஜன்.

(உ)

பைத்தபாட்பேந்துபார்பரிக்கும்பாண்டியன்
சத்தியவிரதன்வெண்மதியங்கிய
முத்தவெண்குடையின் முழவுத்தோளினன்
பத்திமையான்பரந்தாமன்பாலரோ.

பரிக்கும் - தாங்குகிற.

(ஈ)

மருக்கமழ்தாரினுன்வையையாற்றிடை
அருக்கியங்கொடுப்பதற்கங்கைதாங்கிய
திருக்கிளர்புனலிடைச்சேட்டிளங்கயல்
உருக்கொடுதனிமுதலுவந்துதித்தனன்.

கயலுருக்கொடு - மீனுருக்கொண்டு.

(ச)

மன்னவன்காண்டலும்வையையாற்றிடைத்
துன்னுறவிடுதலுமின்னஞ்சொல்லுமால்
உன்னுழிச்சரணெனவுற்றவெண்ணீர்
பன்னுபல்பகைகொளப்பழுதின்விட்டனே.

சரணெனவுற்ற - அடைக்கலம்புகுந்த.

(ரு)

கன்னலினீரினுங்கழுமுந்தண்சுனை
மன்னியநீரினுமருவவிட்டெனை
இன்னலொன்றறநனியினிதுகாக்கென
அன்னவெனஞ்சுகமடைந்ததற்புத்தம்.

கன்னலினீரினும் - கமண்டலநீரினும்.

(சு)

கடமுமிழ்களிறறினாநன்னனீரிடை
விடுதலுங்கன்னலின்விம்மிவீங்கலால்

மடலவிழ்நறுமலர்வாயியுய்த்தனன்
நெடுமலர்ப்பூந்தடனிறைந்ததென்பவே.

கடம் - மதம், உய்த்தனன் - விட்டான். (எ)

தடனிறைந்திடுதலுந்தயங்குசெங்கதிர்
விடுமணிப்பூணிணன்வியந்துநோக்கினன்
கடலிடையுய்த்தனன்கல்லென்கொளவைநீர்
படுதினாப்பரவையிற்பாய்ந்துசொல்லுமால்.

கொளவைநீர் - ஒலியையுடையநீர். (அ)

இறைவனீகடலிடையெனவிட்டேருறின்
நிறைதினாவேலையினெடியமீனினம்
சிறியனைச்சீறினசிறைதக்குமென்னலும்
மறமிகுவேலினென்மதித்துச்சொல்லுவான்.

வேலையில் - கடலிலுள்ள. (க)

மீனுருக்கொண்டிவண்வினங்குகின்றீர்
தேனியிர் துளவணிதெய்வநாயகன்
நனமாமிவ்வுருவெடுத்ததென்னெனா
மானவேன்மன்னவன்வழுத்தமீன்சொல்லும்.

துளவணிதெய்வநாயகன் - திருமால். (க0)

மன்னவவேழுநாள்வெகின்மர்க்கடல்
உன்னுமுன்றுலகமுமொளிப்பவோங்குமால்
அன்னநாட்டோணியொன்றடையுமாங்குகின்
நின்னையுமுலகினினிறைந்தவித்தையும

வித்தை - ஓவுதி, தோணி - தெப்பம். (கக)

முனிவரர்கணத்தையும்பொறுத்துமொய்ம்பினால்
தனிமறைகவர்ந்தவன்றனைக்கொன்றம்மறை
நினைதரவயன்றியினீங்கினாட்டுவன்
எனநிறைகடலின்மினேகிற்தெறன்பவே

ஆயன் - பிரமன். (கஉ)

ஆயிடையரசனுமருளினுழியாம்
மாயனைநினைந்தனன்வெகுமெல்வையில்
தூயமீனுருவினன்சொன்னவண்ணமே
மேயதுகடன்மழைவிசும்பிற்பெய்யவே.

எல்வையில் - சமயத்தில். (கங)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியளிருத்தம்.

பிறங்கியபகற்போதொன்றுபெயர்வுறக்கங்குற்காலை
மறிந்துமால்வரைகள்சாயமால்வரையென்னப்பொங்கிக்

- கறங்குவெண்டினாயலைப்பக்கெளவையங்கடன்முகட்டில்
உறங்கியமலரின்மேலானுயிர்ப்பொடுமறைநடந்த
கங்குற்கால - இராப்பொழுது. (க௧)
- உளைப்பரிமிடற்றனென்றுமுடல்சினத்தவுணளுங்கு
முளைத்தனன்மறையவெளவமுறுகியசினத்தால்வெம்போர்
விளைத்தவனுயிரையுண்டுவிழுமிதினமறைகளெல்லாம்
அளித்தனன்மீனமாயவருமுறைமுதலிமாதோ.
பரிமிடற்றன் - ஹயக்ரீவன். (க௨)
- சத்தியவிரகேனோசடங்கடலுக்குக்கெல்லாம்
வித்தொருதெப்ப, சீதேற்றிமீனுருவெடுத்தமாயன்
கொத்தொரியிலும்போதிற்குலவயன்விழிக்குங்காறும்
மொய்த்தவெண்டரங்குவேலமுகட்டையுறைந்தானன்றே.
விழிக்குங்காறும் - விழிக்குமளவும். (க௩)
- முடங்குதெண்டிரையபெளவமுற்றுமோர்செலுவுட்சென்று
மடங்கியதுணரகில்லார்மயர்ந்தனர்நேடியன்டேரோர்
ஒடுங்கினரேத்திநின்றருருயர்வொப்பிலாதமேலோன்
சடங்கொன்டேரூருவின்மாண்பியாவேரசாற்றுகீரார்.
பௌவம் - சடல், செலு - சிலாம்பு. (க௪)
- மன்னியசேலினொற்றைமருப்பினிலரவான்யாப்பத்
துன்னியபஃறிமீதுதுலங்கியமுனிவரோடும்
இன்னருளரசனேறியேத்தலுமேந்தாமாயன்
பன்னுதத்துவங்கெல்லாம்பனகறவியம்பினொலல்
பஃறி - ஓடம். (க௫)
- பொதியவிழ்கமலவீட்டுப்புராதனன்விழித்தகாலேச்
சுதாரிமழைக்கட்செவ்வாய்த்திருத்துயிலாரமார்பன்
அநிர்நிரைக்கடலிற்சேலாயளித்துவேலரசன்நண்ணை
மதுவுலாந்தொடையல்வைச்சுதமனுவாக்கினொலல்.
கமலவீட்டுப்புராதன் - பிரமன், திருத்துயிலாரமார்பன் - திருமால். (க௬)
- பன்னுமிக்காதகேட்போர்படிப்பவரெழுதில்வீடு
துன்னுவரசுவென்றுசுகமுனியுபாத்தானென்ன
இன்னருள்பழுத்தகுதனிகைத்திருந்தவர்நாங்கேட்பப்
பின்னுமம்முனிவன்சொற்றபெருங்கைதவழங்கலுற்றான்.
இருந்தவர் - பெரியதவத்தினர். (௨௦)

மச்சாவதார முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—ச௭௦.

எட்டாங்கந்தம்முற்றிற்று. 1237

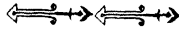
ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஒன்பதாங்கந்தம்.

மு த ல ல வ து

இளன் உதையுரைத்த வத்தியாயம்.

தனாபுகழ்வீணரோதன்சத்தியவிரதனென்ன
மருவுவேலரசன்வைவச்சுதமனுவாகிவந்திங்
கிருநிலம்புரக்கின்றனென்றிசைத்தனைமுனிவவன்னென்
விரிதருமரபின்வண்மைவிளம்பெனவிளம்பலுற்றான்.

புரக்கின்றன் - காக்கிறான்.

(க)

சசனாந்திருமாலுந்தியெழுந்தசெங்கமலப்புத்தேள்
தேசலாமனத்தின்வந்துசேர்தருமர்சிசெய்தான்
காசிபனாகுமன்னேன்காதலன்விவச்சுவான்மன்
மாசிலாமைந்தன்வைவச்சுதனெனவழங்குவாரால்.

சேய் - புதல்வன்.

(உ)

அன்னவன்சிரத்தையென்னுமணங்கினைமணந்துகாதல்
மன்னுமோர்மைந்தன்வேண்டிவசிட்டனென்கஞ்செய்ப்போது
பன்னிபெண்மகவுவேண்டிப்பகந்தனளாகவோதா
உன்னுபெண்னுதிக்கவென்றோர்மறைகார்துரைத்தான்மன்னே.

மகம் - யாகம், பன்னி - மனைவி

(ஈ)

இத்திறமியம்பலானையினையெனவுதித்தாளார்பெண்
அத்திறமரசனோக்கியருமறைவசிட்டன்மன்னே
வித்தகவிதென்கொலென்னவினாந்தவாறியம்பியன்னே
பைத்தபாம்பணையாற்போற்றிப்பன்கிலானாக்கினால்.

பளிகலான் - குற்றமில்லாதவன்.

(ச)

இளனெனும்பெயர்பெற்றன்னேனிலங்குநாளவேட்டமாட
உளமுவந்தொருமாவேறியொளிரவடவரையின்சீழ்பால்
வளமுறைசுகுமாரப்பேர்வனத்துழிச்சேறலோடும்
தளிர்திறப்பெண்ணின்வண்ணஞ்சார்த்தனன்மீட்டுமாதோ.

வேட்டம் - வேட்டை, மா - குதிரை

(ரு)

அங்குடனேகிடுருமரிவையராயார்மாவும்
பொங்கெழில்வடவையாகிப்பொலிந்ததென்முரைப்பேவந்தன்
மங்கையோகியன்னேர்வருந்துதற்குற்றசாபம்
இங்குரைசெய்வாயென்னவிருந்தவனுரைக்கலுற்றான்

அரிவையராயார் - பெண்களாளுர்கள், வடவை - ஊழித்தீ, (இதுபெண்குதிரை
வடிவினது).

(சு)

சொல்லுமில்வனத்தின்முன்னர்ச்சுடர்மதிச்சடையோன்வேட்ட
நல்லெழிலுமையாங்கொங்கைநலனுற்புணருங்காலே
எல்லிமெதிமிலேந்தானிருங்கழன்முனிவரேத்தச்
செல்லலுமனையாணுணத்திருமினர்முனிவர்மாதோ.

மதிச்சடையோன் - சிவன்.

(எ)

நானியநங்கைபின்னர்நக்கனையனையாளாக
வேணியஞ்செல்வன்வெம்பிமேதருவனத்திலுற்ற
ஆணுருப்பெண்பாலாகவதைந்தனன்றைநாட்டொட்
டேணமைபுருடர்வந்தங்கெய்திடாரிறையும்நேறே.

ஏண் - பெருமை.

(அ)

அவ்வழிநடந்துபெண்மையடைந்தினையாயமாதை
எவ்வமின்மதிமுன்பெற்றவிலங்கெழிற்புந்திபுல்லி
அவ்வியமலித்தசிர்தையாடல்வேற்புநரவாவைக்
கவ்வைசெய்வாரியேழ்க்குழ்காசினிபுரக்கவீன்றான்.

அவ்வியம் - பொருமை, கவ்வை - ஒலி

(க)

எண்ணறுபுகழின்மிக்கவினனெனவிளங்குவேலான்
பெண்ணுருமீட்கொங்குப்பெற்றமைவசிட்டன்றேரா
அண்ணல்வரணப்போற்றியானொருமதியும்பெண்மை
நண்ணுமோர்மதியுமாகநன்கமைத்தருளினோனெல்

தேரா - தேர்த்து, மதி - மாசம்.

(க0)

கலிவிருத்தம்.

இருடருங்குழலானொழுமேழையைப்
புருடனாகிப்பொருந்தியநாட்புணர்ந்
தருடருஞ்சிறுவோரையளித்தனன்
தெருடரும்மதிசேரினனென்பவே.

ஏழை - பெண்.

(கக)

வன்றிறற்படைமன்னவனல்கிய
ஒன்றுநற்றவத்துந்கலனாகியாம்
வென்றிவேற்கரவேந்தர்கண்மூவரைத்
தென்றிசைக்கிறையாகச்செலுத்தினன்.

நல்கிய - பெற்ற.

(கஉ)

உளம்விரும்பியுயிர்த்தபுநரவா
வளமிருந்தவிம்மானிலமோம்புற
விளைபசும்பொன்வெயின்முடிசூட்டியவ்
விளண்டந்நிருங்கானகத்தேகினான்

உயிர்த்த - பெற்ற.

(கங)

சையா திகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

நகரு

வாட்டமில்வகைசெய்தவைவச்சுதன்
மீட்டும்பெற்றபுதல்வர்விழுப்புதழ்
பாட்டுவண்டிமிர்பைந்தொடைமன்னவ
கேட்டியென்றுமுனிவன்கிளக்குமால்.

விழுப்புதழ் - பெரும்புதழ், கிளக்கும் - சொல்வான்.

(கச)

இளன்கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இ ர ண் ட ா வ து

சையா திகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு.

முழங்குநீர்யமுனையின்முயன்மறாதவம்
வழங்குவைவச்சுதமனுவளித்தனன்
தழங்குநீர்க்கடற்புவிதயங்குவானுறும்
பழங்கணீக்கியவொருபதின்மர்தம்மையே

பழங்கண் - துன்பம்.

(க)

ஏதமில்புகழினுனிக்குவாகுவோ
டோதுசையாதிதாருறும்விடத்துரு
நீதிசெய்நபகேனோநிகரினற்கவி
ஆதியென்றதையுமப்பதின்மர்தங்களின்.

ஏதமில் - குற்றமில்லாத.

(உ)

கவியெனும்பெயர்புனைகருதுசீரினன்
புவிமுதலியபுகழ்பூதத்தாலுறும்
எவைகளும்பிரமமாமென்றென்றெண்ணி
நவையறுபிரமமாய்நண்ணினோரா.

நவையறு - குற்றமற்ற.

(ங)

எழிநிகழ்விடத்துருவென்னுமொயம்பினன்
அழிவறுகுராவனம்வசிட்டனையால்
விழைவுறுபசுநிரைமேய்த்துமேவுநான்
தொழுவுறுநிரைநடுத்தான்நிற்புலி.

ஆனையால் - கட்டளையால், பசுநிரை - பசுமந்தை.

(ச)

வெந்திறம்புலிதமமேயகங்குலின்
வந்தடங்கிரையினம்வாய்விட்டார்த்தன

அந்தமில்லுணத்தினுனர்த்தல்கேட்டலும்
முந்தபுடையொடுமுதித்துன்னினுன்.

தமம் - இருள், அட - கொல்ல.

(டு)

புலியெனவொருவிடைபுழுங்கிவீட்டினுன்
வலிகெழுமுனிவரன்வைகற்காலேபோய்க்
கொலையுறுவிடையினக்கண்டுகொன்றீ
நிலையிழிபின்னவென்னுநீக்கினுன்.

விடை - இடபம்.

(சு)

முனிவரன்சபித்தலான்மொழியும்பின்னவன்
எனவிருங்கானடைந்தியற்றிமாதவம்
துனியுறுவனத்தழல்சுலாவிமெய்சுட
மனுமகனொருபதமருவினானோ

சுலாவி - குழந்து.

(எ)

தரவுக்கொச்சகக கலிப்பா.

சையாதியென்றுரைக்குத்தவங்கழுமுமனுப்புதல்வன்
மையார்ந்தவணர்கூந்தன்மானையுமாந்ததன்முனாப்
பொய்யாதபுகழ்பெறுமுப்புதல்வரையும்பெற்றாவம்
பையாரப்பரிக்கின்றபாரகமோரேழ்புரந்தான்.

வணர் - நெரிவு, அரவம் - பாம்பு (ஆதிசேடன்).

(அ)

சன்றமகடன்றோடவ்விறையோனற்சவனனுறை
கான்றருகானேகுதலுங்கனிமொழியாளச்சவனன்
வான்றவஞ்செய்தாக்கையொருவன்மீகமாகவதில்
தோன்றுவிழிமின்மினிபோற்றேன்றுதலைக்கண்னுற்றான்.

வன்மீகம் - புற்று.

(க)

கண்ணெனிகுறுகியொருகண்டக திற்குத்தவவன்
மிண்டியிசெங்குருதிவன்மீகமீதெழலும்
தெண்டிரைசூழ்பார்புரக்குந்தேர்வேந்தனோடுவனம்
உகாண்டெறுவோர்யாவருமேகுருடரென்பாராயினரால்.

கண்டகம் - முள்.

(க0)

யாரோலிங்குற்றவரிந்தற்றவருக்கின்றபிழை
ஒராதியற்றினரென்றுன்னியவனுதலும்
காராரும்பூங்கூந்தற்கதிர்முலைச்சகன்னிகைதான்
தோரதிழைத்தபிழைசெப்பினளவ்வேந்தனுக்கே.

ஒராது - ஆராயாமல்.

(கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சாற்றுதல் கேட்டேவந்தன் சவனனைவணங்கிப்போற்றிக்
கோற்றொடிய நியான் செய்தகொடும்பிழைபொறுத்தியென்ன
மாற்றருந்தவத்தே தானின்சீர்க்களையான்மணக்கும்வண்ணம்
நாற்றிசைபுகழுமேந்தானல்கெனநவிறிநாளுல்

வந்தால் - அரசனே

(கஉ)

முனிவரன்மொழிந்தவண்ண முகிழ்நகைத் துவர்வாய்மைக்கட்
கனிமொழியணங்கைவேந்தன்காதலோடளித்தாணுற்றோர்
பனிமலர்க்கண்களெல்லாம்பளகறத்தெரிந்தவாங்குப்
புனைகழல்வயவரோடுபுரவலன்கரம்போந்தான்.

அளித்தான் - கொடுத்தான்.

(கங)

தவம்புரிசவனனென்போன்றையல்லாடணையவித்த
அவம்புரியுருவாகாதாலழகுறுகாமன்வேட்கும்
நவம்புரியிளமையிங்ஙனண் ணுதல்வேண்டுமென்ன
சிவம்புரிபுரியின்பேர்ப்புத்தேளிரைக்கருதவன் னோர்

பரியின்பேர்ப்புத்தேளிர் - அசுவினிதேவர்

(கச)

வந்தனரவரைநோக்கிகமத்தினி லுமக்குங்கூறு
தந்திடுவேனென்மூப்புத்தவிநீரிளமைல்கின்
சந்தரப்புலவீரென்று துதித்தனன்வணங்கவன் னோர்
அந்தணப்பெரியோற்றம்போலழகுறவாக்கினோரால்.

மகத்தினில் - யாகத்தில்.

(கரு)

மூவருமுருவமொத்துமுன் னுறமயங்கிநோக்கிப்
பாவைதன்கற்பினுலேபதியையேபதியென்றுற்றான்
தாலிலாத்வத்தே தானவேள்விசார்பரிப்பெயர்சேர்தேவர்
தேவரோடருந்துமாந்தச்செய்தவிவழங்கினாளுல்.

பதியையே - கணவியையே.

(கசு)

மகத்தினிற்கூடிலாதவயித்தியராயதேவர்
சகத்தினிற்சவனன்வேள்விசார்ந்தவிநுகர்தல்காண
அகத்திடைவெகுளிபொங்கவருந்தலை துணிப்பெனென் னோப்
பகைத்திறலுக்கும்வெய்யபடைபுரந்தரன்கைக்கொண்டான்.

வயித்தியராயதேவர் - அசுவினிமருத்துக்கள்.

(கஏ)

முத்தழல்வளர்க்குமந்தன் முனிவரன்குலிசங்கொண்ட
தத்தொளிர்ப்புணினான்மன் றடக்கரம்வழங்காவண்ணம்
அத்தலைவிழுத்தலோடுமமரேரோடன்னோனென்றது
மெய்த்தவன்வேள்வியாழத்திவிண்ணகத்தேகினாளுல்.

குலிசம் - வச்சிராயுதம்.

(கஅ)

அன்றுதொட்டவனியீதேயாற்றுநன்மகங்கடோறும்
குன்றெறிசுவிக்ஞைக்கொற்றவாளமரோடும்
சென்றவிக்ஞைபெற்றார் திகழ்பரிப்பெயர்கொடேவர்
ஒன்றியதவத்தோனில்லாளொடுமுவந்துறையுளரில்.

சுவிக்ஞை - இத்திரன்முதலாகிய.

(கக)

கானுறைமுனிவற்கீந்தகனிமொழியணங்கைக்காண்பான்
மானிலம்புகழ்சையாதிமன்னவனஞ்சுமேவித்
தேனியிரலங்கன்மாலேதிகழ்ச்சுருமதன்கொலென்ன
வானநல்லெழின்மிக்கானேமணந்துறைமகளைக்கண்டான்.

காண்பான் - காண.

(உ௦)

உன்னமுன்மணந்துநின்றவுடன்முந்நிர்முனியைநீத்துப்
பின்னுமிவ்வினோளுந்தேர்ந்ததுமடந்தைநீபிழைசெய்வண்ணம்
என்னகொலென்னவன் னுளியைந்தவாறியம்பக்கேட்டுப்
பன்னருமுவகைபூத்துப்பார்த்திபனகாஞ்சேர்ந்தான்.

நீத்து - விட்டு, உவகை - சந்தோஷம்.

(உ௧)

எழுநீர்க்கழிநெடியலாநியியலிருத்தம்.

கொண்டல்கண்படைகொண்டலைநகரங்குலவுகையாதிமுன் னுயிர்த்த
எண்டிசைப்புகழாந்தனென்றிசைப்போளிரேவதன் நன்னையின்றெடுத்தான்
வண்டியிர்தொடையல்லுளையுமவ்வேந்தனயங்குரேவதிதனையளித்திவ்
வொண்டொடியமலர்க்கையணங்கினையெயருக்குதவுதுமெனநினந்துறைந்தான்.

கண்படைகொள் - நித்திரைசெய்திற.

(உ௨)

எரிதவழுவடிவேலிரேவதனீன்றவிரேவதிதன்ஞெடுசெய்ய
மரைமலரண்ணலுலகினையடைந்துமாடகயாழிஞொற்பாடும்
ஒருகணங்கழியவணங்கையார்க்களிப்பனென்றலுங்கழிந்தபல்லாழி
இருநிலவரைப்பினிசுலவேந்தரில்லெனமலரவனிகைப்பான்.

மரைமலரண்ணல் - பிரமன்

(உ௩)

அலைப்பெருங்கடல்குழ்தறைப்பொறைதவிர்க்குமலப்படையவற்குநீயின்ற
குலக்கொடிதன்னையருளெனவுரைத்தகொழுமலரண்ணலைப்பரவிச்
சிலைத்தழும்பிருத்திணியுயன்மீண்டுதெண்ணிலா முகிழ்கைத்துவரவாய்
மலர்க்கருங்குழிலைமடம்பனையுயர்த்தமதிநிற்பெருமனுக்களித்தான்.

பொறை - சுமை, அலப்படையவன் - பலராமன்.

(உ௪)

திதலைவெம்முலையாடிருவருச்சாலத்திகழ்தரீண்டிருந்தமையால்
கதிர்மணிக்கலன்சேர்க்குமுறழ்க்குத்திறைக்கப்படைநீட்டினவணக்கி
மதிமெனமருளுமணிநிறவள்ளன்மணத்தினன்மலர்த்தொடைகுட்டத்
ததைமலர்க்குமுலான்சமவருவாகித்தயங்கினளுவகைகொண்டிருந்தான்.

திதலை - தேமல்.

(உ௫)

அம்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

௩௧௯

கலிவிருத்தம்.

வம்புலாந்தொடைமன்னவற்கம்முனி
உமபர்நாடிவணங்குவந்தருள்
எம்பிராணடியெய்தியவண்புகழ்
அம்பரீடனருங்கதைசொல்லுமால்.

வம்பு - வாசனை.

(உசு)

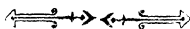
சையாதி கதைபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

அகத்திருநிருத்தம்—சு௦.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மு ன் ற வ து

அர்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத் துறை

நவின்றவம்மனுவுயிர்த்தசிரநபகனென்றுரைப்போன்
கவின்செய்வேனெனக்கருதுநாபாகனையளித்தான்
தவஞ்செய்தன்னவனம்பரீடன்றினைத்தான்
பவங்கடிர்தரவவன்றிருமால்பதம்பணிந்தான்

கவின் - அழகு, பவங்கள் - பிறவிகள்.

(க)

தலையினாற்பாரந்தாமனற்றுளினைப்பணிந்து
கலையினாற்சொலுவனபுகழ்காதுகொண்டருந்தி
நிலையினாழியாலுறைதரநெஞ்சினுணைநீந்து
சிலையினாற்றருவாற்செயுஞ்சினகாஞ்சுழிந்து.

கலையினால் - நூல்களால், சினகரம் - கோயில்.

(உ)

கையினாலரிபுசனைகாதலித்தியற்றி
மெய்யினாற்றிகழ்நாவினன் னுமமேவிளம்பி
வையமேமுதலாய்வரும்பொருளெல்லாமலோன்
பொய்யிலாவுருவெனுமவன்புலமையார்புகல்வார்.

காதலித்து - விரும்பி.

(௩)

அரியமாதவவசிட்டனையாதியந்தணரால்
புரவிவேள்விகள்பயன்விழையான்பலபுரிந்து
மருவுமேழ்பெருந்தீவுமோர்மதிக்குடைநிழற்றி
உரைசெயிந்திரபோகமுற்றுவந்தனனுரவோன்.

பயன்விழையான் - பழுனைவிரும்பாமல்.

(சு)

வினையினோமுனிவெகுண்டவற்கியற்றியசாபம்
அநகனாழிவந்தகற்றியவிவ்வுலகளித்தான்

எனலுமன்ன திங்கிசுத்தியென்றேந்தலுமியம்ப
முனைவனும்மதுவிரித்தனன்மொழியலுற்றனனூல்.

வினையின் - வினையுத்தால், விரித்தனன் - விரித்து. (௫)

திங்கடோறும்வந்துறுமிதினத்துணவொழித்தே
எங்கனாகற்போற்றியீராமெனூந்திதியில்
துங்கநான்மறையோர்க்கெழிற்றொறுநிரையுதவி
அங்கருந்தவர்க்குணவளித்தருநதுவனரசன்.

திங்கள் - மாசம், ஈராமெனூந்திதி - துவாதசி, தொறுநிரா - பசுமந்தை. (சு)

இன்னவஹுசெய்தொழுஞுவோனீரறுதிதியோர்
கன்னலென்னவங்குற்றநாட்கலைவலொந்தொடர்ப்
பன்னுசீர்த்தருவாசஞம்பண்ணவனனூக
அன்னரீயிவணருந்தெனவருந்தவனேந்தான்

கன்னல் - கழிகை, நேர்தான் - இசைந்தான் (௭)

கழிகையொன்றினுளருந்திடவேண்டிகழிது
படிசொலும்புகழ்யமுனையிற்படாநதுநீர்படிந்திங்
கடியன்புன்குடிடைதியென்றரசனாங்கறைந்தான்
நடைசெய்மாதவனன்மெனநடந்தனன்னே.

நீர்படிந்து - நீரிவழங்கி (அ)

ஈரமார்புனன்மூழ்குவானேகியமுனிவன்
சேர்கலாநெருகன்னலுந்தீர்த்ததென்றரசன்
ஓரினுண்பொத்தோடுனதுறுபலனளிக்கும்
நீரின்பாரணைநன்மெனநீர்துகர்த்தனனூல்

நீரின்பாரணை - நீருண்பொவாசமுடித்தல். (க)

விதியினாற்புனலரு - தியபின்முனிமேவி
அதிதிபூசனையாற்றுவன்முன்மெனவறைந்து
பதிதனுகிமுன்பாரணைபுரிந்தனையென்னென்
றுதிரம்போன்றிருகண்சிவப்புறமுனிவுற்றான்.

ஆற்றுவன் - செய்வேன், பதிதனுகி - பாலியாகி. (ஈ)

சீற்றமோடவன்செஞ்சடைநிலத்திடையடித்தங்
காற்றலோடுகைவாளொடுமார்த்தொருபுதம்
தோற்றநீயிவனுயிர்தொலைத்தேகெனச்சொற்றான்
மாற்றருஞ்சினத்ததுவரவுடைந்திலன்மன்னன்.

சீற்றமோடு - கோவத்தோடு. (கக)

அடைந்தவாறெவாந்ணியணிப்பஃறையரவில்
கிடந்ததொன்முதலுதித்துதன்னுழிணங்கெழுமி

அம்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்;

௩௨௧

உடைந்திடாது நம்மன்பனைக்காத்தியென்றுரைப்ப
நடந்தங்காழிவெங்குறையிர்நலிந்தொருக்கியதே.

பஹிலையரவில் - ஆதிசேடன்மேல், குறள் - பூதம்.

(௧௨)

பூதமாய்ந்ததுகண்டருந்தவன்பொருக்கென்ன
ஓதுநாற்றிசையெங்க ணுமோடினே னாடச்
சோதியாழியும்வீட்டியபின்னொடர்ந்தேதகப்
போதமாதவன்வடவரைமுழைஞ்சுபுகர்கொன்றான்

(௧௩)

அங்குவந்தடைந்தருத்திடவருந்தவன் னாடிப்
பொங்குசீரயனுலகுபுக்கவறநதுபுகல்
எங்குமாயவனாணையார்மாற்றுவரென்னாச
சங்கரன்பதஞ்சார்ந்துரைத்தனனறுயாநாடி

மாயவனாணை - திருமாலின்கட்டளை

(௧௪)

மாயனாழியைமாற்றவல்லுநரெவர்ததிக்கின்
தாயினன்புடைத்தறபரணைத்தெதநாளும
நேயமோடவனேகுதியெனவரனிகழ்த்தப்
போயினுன்றிருவைகுந்தமபொருத்தினன்புகழுகொன்றான்.

வல்லுநர் - வல்லவர்

(௧௫)

மருவுமாயனைவணங்கினன்வாழ்த்ததிமாதவத்தேரான்
அரியநின்னுடையன்பனுக்கறிவழித்தடியேன்
புரியுந்திங்கிணப்பொறுத்தநாயுருள்கெனப்பொற்றத்
திருவினாயகனருந்தவற்கருண்மொழிநெரிப்பான்

அறிவழிந்து - அறிவுகெட்டு, புரியும் - செய்து.

(௧௬)

மன்னுமன்பர்தமுள்ளமென்னிடத்திடைவழியும்
என்னதுள்ளமும்மன்மன்மாலியைந்திருக்கும
அன்னதன்பரநீனமில்லாநிலையலர்மேல்
பொன்னினும்மெனக்கினியவரவர்களைபுகலின்

வழியும் - தங்கும், பொன்னினும் - திருமாளினும்

(௧௭)

சுற்றமாதியெப்பொருள்களும்பொய்யெனத்ததுணிக்
மற்றென்பாதமேமனக்கொளுமவர்க்கிடர்மருவின்
உற்றுநீக்கிடாதுறைதுமோவன்பர்பாலுவந்து
பெற்றகன்றுகாண்கறவையிற்பெட்புறுமுள்ளம்

சுற்றவையின் - கறவைப்பசுப்போல.

(௧௮)

அன்பருக்கருந்துயர்செயவடைந்தகிவங்கொடியோர்
மன்பெருந்துயருறுவதுமதித்திடல்வழக்கே

உன்பெருந்துயராசனையொழிக்குமற்றவன்றான்
நன்குநின்சிரம்பொறுத்திநற்றவவெனநவின்றான்.

பொறுத்தி - நாங்கக்கடவை.

(௧௯)

சொன்னவாசகங்கேட்டலுமாயினத்தொழுது
மன்னன்றான்முடிமருவின்னவணங்கினவழுத்த
என்னபாவம்வந்தியைந்ததிங்கெனக்கெனவரசன்
துன்னியாழியைத்துதித்தனன்பன்முறைதொழுதே.

ஆழியை - சக்ராயுத்ததை.

(௨௦)

அரசன்வாழ்த்தலுமாயிம்முனிவனையடாது
விரைவிற்போயறவாழியந்தணன்கரமேவப்
பருவமொன்றுணவின்றியேவாவுபார்த்துறையோன்
உரைசெய்மாதவற்றொழுதுணவருத்தின னுவந்தான்.

அடாது - கொல்லாமல்.

(௨௧)

கலிவிருத்தம்.

அரியமாதவனாழியடர்த்தலால்
பருவமொன்றுபடரவிவ்வாறவன்
வரவுநோக்கியேவைகியமன்னவன்
உரையருந்தவனுண்டபிணுண்டனன்.

அருந்தவன் - அருந்தவத்தினன், (தர்வாசன்).

(௨௨)

நனிவருந்தியாராண்டுநன்பாரணப்
புனலருந்திப்பொருந்தும்வெந்தைவெம்
முனிபுகழ்ந்துநன்காசிமொழிந்தபின்
தனிவிசம்புறச்சார்ந்தெழுந்தானரோ.

புனலருந்தி - நீருண்டு, ஆசி - வாழ்த்து.

(௨௩)

மூன்றுமைந்தர்சகேதுமுதலினர்
தோன்றிறாவர்தொல்லுலகாருவான்
கான்றசெம்பொற்கதிர்முடிசூட்டியே
வான்றொடும்வனத்தேகினன்மன்னனே.

ஆளுவான் - ஆள.

(௨௪)

அந்தமன்னனைந்தனன்முத்தியின்
மைந்தர்த்தம்மாபுந்தழைத்தோங்கின
இந்தமாக்கதைகட்கவியைந்திடும்
சிற்தையோர்திருமால்பதஞ்சேர்வரோ.

மாபும் - சந்ததியும்.

(௨௫)

என்றுகூறியிகலிக்குவாகுவின்
துன்றுசீர்மாபும்மினிச்சொல்லுவாம்

இக்குவாகுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௨௩

நன்றுகேட்கெனநான்மறையந்தன்
வென்றிவேலரசக்குவிளம்புவான்.

இகல் - வலி.

(௨௪)

அம்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௬

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நான் காவது

இக்குவாகுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லுமம்மனுமுன்றும்கிடுங்கலைச்சுடர்விரிமூக்கினின்றுதித்த
நல்லெழிலிக்குவாகுவென்றுரைப்போனவையறவுரைத்தமைந்தர்கடாம்
செல்லுமத்தடக்கைவிடுக்கியோடருஞ்சீர்சேர்நிமிதண்டகன்முதலாம்
எல்லையிறலார்நூற்றுவரென்பாரியம்புமன்றோர்களின்விருக்கி.

நவை - சூற்றம், செல் - மேகம்.

(௧)

தாதைதன்சொல்லாற்றென்புலத்தோர்க்குச்சாற்றியகடன்கழிப்பதற்கா
மேதருகான்போய்வியன்சசமுதலாவேண்டியவுணவெலாம்வெளவிக்க
காதல்வெம்பசியற்சிலமுயலருந்திக்கழிந்தனகொணர்ந்திடோர்க்கி
ஓதியவசிட்டோர்ந்திதுசேடம்பிதிர்மகக்குறாதெனவொழித்தான்.

சசம் - முயல், பிதிர்மகக்கு - பிதிர்யாகத்துக்கு.

(௨)

ஒழித்திடுங்குருவைமுனிந்துதன்றூதையொருவனத்தேகெனவேகி
இழைத்ததோர்தொழிலாற்சசாதனென்றெவருமியம்பவாங்கிக்குந்துபல்பருவம்
கழித்தபின்றூதையிண்ணகங்கலப்பக்கதிர்முடிபுனைந்துலகளித்துத்
தழைத்தெழுமன்பாற்புரஞ்சயனெனுமோர்தநயனையுயிர்த்தனனன்றே

பருவம் - வருடம், தநயன் - புதல்வன்.

(௩)

இயம்புமம்மன்னன்குத்தனென்பெயருமிந்திரவாகநெனுமோர்
வயன்றருபெயருமடைந்தனனடைந்தவாறென்காரணமென்னின்
தயங்கொளிலிண்டோர்தானவாவெருட்டித்தமனியப்பதியிழந்தோடி
அயன்றெழுந்திருமாலடியிணைவணங்கவன்னவனமாருக்கைறவான்

தயன் - யாது, தமனியப்பதி - பொன்னுலகு.

(௪)

புரஞ்சயனிடத்தெம்மொருகலைபொருந்தும்புரஞ்சயனாற்புலவீரகாள்
பரிந்துதானவர்போரிகலழிந்திரியப்பசும்பொனாடைதிரென்றுரைப்ப
வினர்த்துவிண்ணவரவ்வேந்தனயடைந்துவிளம்பினர்தந்துயர்விளம்ப
வருந்துதலொழிப்பவன்வாசவனெனக்குவாகனமாய்விரினைன்றான்.

புலவீரகாள் - தேவர்களே, இகலழிந்து - வலிகெட்டு.

(௫)

இந்திரனவ்வாறியைந்தொருவிடையாயேந்தலெவரிநிடைத்தரிப்பப் புந்திரொந்தீவுணரிநிரப்பொருதுபுரஞ்சயன்பொன்னுலகளித்தான் நந்தலின்மமர்புரந்தாடுனெண்ணினருவந்துவீற்றிருந்தார் அந்தநல்விடையின்முரிப்புறைந்ததனென்னவன்ககுத்தனென்பெயரும்

விடை - எருது, வெரிந் - முதுகு, முரிப்பு - முகப்பு.

(௬)

நாற்றிசைபுகழுமிந்திரனென்பானண்ணலாப்போதெறவேண்டி ஏற்றுருவெடுத்தங்கேந்தலாலொருபிரந்திரவாகனென்றும் சாற்றிடவடைந்துதரைமுழுதளித்துத்தரியலாடிதொழுதேத்த ஆற்றல்செயென்னேனசாமவேந்தையளித்தனனன்பொடுமன்றே.

நண்ணவர் - பகைவர், ஏற்றுரு - எருதின்வடிவு, தரியவர் - பகைவர்.

(௭)

அன்னவன்புதல்வன்பிருதுவென்றுரைப்பானறைந்தவிப்பிருதுவின்மைந்தன் மின்னருசுடர்வேல்விரும்பலர்புகழும்விசுவகந்தன்மற்றவன்சேய் பன்னுசபத்தெனவலகேத்தும்பாத்திபனவன்றும்பாலன் தன்னரைப்பராவும்பிரகதசகவனஞ்சொல்லுமன்னவனபெறுநேதான்றல்

விரும்பலர் - பகைவர்.

(௮)

குறுகலர்பராவுக்குவல்யாச்சுவனாகுமகருவல்யாச்சவன்றன் சிறுவர்மூவேழாயிரந்தமையளித்தசகிசுவர்குழுவாமுனமெழுந்து கறுவொடுமெதிர்த்துதுதுவென்றுரைக்குங்காலவேலசான்முன்கலப்ப முறுகுவெஞ்சினத்தோணுயிரப்பின்வெங்காற்றான்முருக்கினன்மைந்தரைமாதோ.

குறுகலர் - பகைவர்

(௯)

மைந்தரோர்மூவரன்றியெல்லோருமாய்தனரெனமனமவெகுண்டு துந்துவையரசன்செகுத்தனனதனறறுநதுமாரப்பெயர்பெற்றான் உயந்தவம்மைந்தர்மூவரினெழில்சாந்தொளிபெறுதிடசகிவனுயிர்த்தான் அந்தமில்புகழ்சேரரிச்சவன்றன்னையவனிசுமபனையளித்தனனல்

உயிர்த்தான் - பெற்றான்

(௧௦)

நிகும்பனென்றுரைப்பான்பிரிகிறாசகவனேநேரலர்வணங்குறவயிர்த்தான் மகம்புரிந்தோங்குமன்னவனளித்தமகன்கிருநாச்சவனவன்சேய் சகம்புகழ்சேனித்தெனவுரைப்பாசாற்றவன்நயன்விண்ணுயர்ந்த நகம்புரையுத்தின்வலியைநண்ணலருநல்லியுனஞ்சவன்னேற.

நேரலர் - பகைவர், நகம் - மலை.

(௧௧)

வீறுசேர்புலனஞ்சவனெனும்பெயரான்மேதினிபுறந்தருநாளின் கூறுமோரமகவும்பெற்றிலனாகிக்குலவுநல்லெழிநிகழ்மனையார் தூறுபேரோடுகானகங்குறுகதுவலருந்தவத்தினர்நோக்கி மாலிலாவாசக்கொருமகவுகிப்பமகத்தையவ்வுழிவளர்த்தனரால்.

கானகங்குறுக - காட்டையடைய.

(௧௨)

வெந்திறல்வேந்தனண்ணுநீர்வேட்டுவிழுத்தவர்துயிலுள்ளிரவின் சுந்தரமதலைதோன்றுதற்பொருட்டாத்துகளிலாச்சாலையிலமைத்த

இக்குவாகுவீன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௨௫

மந்திரப்புனலார்குடத்தினீரெடுத்துமாந்தினன்மார்தியபின்னர்
அந்தணரழிந்தாங்கரசுவன்வயிற்றிலருமகவுதிக்குமென்றதைந்தார்

வேட்டு - விரும்பி, தள்ளிரவு - நடுராத்திரி.

(௧௩)

அரசனுமிறவாவண்ணமாலருளாலன்னவனகடுகின்றெழுந்தான்
இருமுலைப்பாலுக்கேக்கருவண்ணமிந்திரனமகிழ்வொடுமாங்கு
மருவிமாந்தாதாவெனும்பெயர்வழங்கிமணிவிரலாலமுதளிப்ப
ஒருதினத்துலகமுலப்புறவளர்த்ததொள்ளொளிதழைந்தபைங்குழவி.

அகடுகீண்டு - வயிற்றைக்கிழித்து

(௧௪)

வந்தெழுமாந்தாதாவெனும்பெயரேரான்வையகம்பொதுவறப்புரந்து
விந்தைசேர்புயத்தானெனுஞ்சகிவிந்தின்வீறுசான்மகன்விந்துமதியைக்
கொந்தவிழலங்கல்குட்டினன்வேட்டுக்குலவெழின்மைத்தாழுவரையும்
செந்தளிருருவத்தைம்பதெண்ணினராஞ்செயிழையாராயுமளித்தான்.

புரந்து - காத்து

(௧௫)

கீம்பீதுமகளிர் தம்மையுந்தவஞ்செயுந்தணன்சவுபரிவேட்டான்
என்பதைவிரிக்கின்யமுனைமாந்தியினிரும்புன்னமுழ்கினனெடுநாள்
மன்பெருந்தவஞ்செய்காலையம்முனிவன்வயங்குபீனினங்கனொர்ஓம்பாய்
முன்பொருந்துதல்கண்டன்னவாறுறையமுன்னினரசன்மாட்டடைந்தான்.

கடுப்பு - உறவு.

(௧௬)

கலிவிருத்தம்.

அரசன்முன்னமருந்தவெனய்திரீ
உரைசெயுந்தவப்பேற்றினுயிர்த்தநல்
திருவன்னாரிலோர்செயிழைமங்கையைத்
தருதியென்னவவ்வேந்தனுஞ்சாற்றுவான்.

தவப்பேற்றின் உயிர்த்த - தவப்பயனாற்றப்பெற்ற

(௧௭)

பெற்றகன்னியர்பெட்புறுவாரெனின்
மற்றவர்க்குமணத்தின்வழங்குதல்
கொற்றமன்னர்குலத்தொழிலென்றனன்
உற்றவனுருவின்மையுணர்ந்தோ.

பெட்புறுவாரெனின் - விரும்புவராயின்.

(௧௮)

சொல்லக்கேட்டசவுபரிதோன்றலே
நல்லநீதிநவின்றனைகன்னியா
வல்லையேவரென்னவரித்திடின
ஒல்லுமோநினக்கீவதுரையென்றான்.

புரன் - நாயுடன்.

(௧௯)

என்றலுந்தவத்தோனையவ்வேழையர்
ஒன்றுகின்றவுறையுளினுய்த்தவர்

ஒன்பதாங்கந்தம்.

நன்றுரைத்ததினவிலென்றுமுன்
நின்றகஞ்சுகியோடுநிகழ்த்தினான்.

கஞ்சுகி - சேவகன்.

(௨௦)

அரசரைத்தவவ்வாறவன்சென்றனன்
மருவுயிவ்வுருமாண்பிலதென்றுவிட்
டிரதிகாந்தனுமேக்கறவின்னெழில்
உருவுகொண்டவனுற்றனனெண்டவன்.

இரதிகாந்தன் - மன்மதன்.

(௨௧)

மங்கைமாரொடுமன்னன்விடுத்தது
செங்கைவேத்திரன்செப்பலுமன்னவர்
இங்குவெனெழுந்தேயினனெவெனாத்
துங்கமாதவத்தோன்றலக்குழந்தனர்.

செங்கைவேத்திரன் - சேவகன்.

(௨௨)

வந்துமொய்த்தமடந்தையர்மாலையிச்
சுந்தரற்குநான்குட்டுவன்சூட்டுவன்
முந்தவென்னமொழிந்தனர்மொய்த்தனர்
அந்தவாறரசற்குரைத்தானவன்.

மொய்த்த - நெருங்கின.

(௨௩)

கேட்டலோடுங்கினர்ந்தமுனிவனை
வேட்டவைம்பதுமெல்லியலாரையும்
வாட்டநீங்கியமாதவன்காலினீர்
ஆட்டிநல்கினனன்புடைவேந்தனே.

வேட்ட - விரும்பின.

(௨௪)

மணஞ்செய்மங்கையர்தம்மொடம்மாதவன்
கணஞ்செய்மாமணியாற்கனகத்தினால்
நிணஞ்செய்வேன்மயனெஞ்சினியற்றிய
குணஞ்செய்மாடங்குடிபுகுந்தானரோ.

மயன் - தெய்வக்கம்மியன், நெஞ்சினியற்றிய - மனத்தாற்சிருஷ்டித்த.

(௨௫)

இல்லின்வாழ்க்கைக்கியைந்திடும்பல்பொருள்
ஒல்லைவந்துறவைம்பதுருக்கொடு
சொல்லுமாதவனேருகையர்தம்மொடும்
புல்லியன்புபொருத்தினன்வைகுநான்.

ஒல்லை - விரைவாக.

(௨௬)

மடந்தைமாரைவனத்திலம்மாதவற்
சொடர்ந்துபோமெனச்சொல்லினன்னவர்

நடந்தவாறெவனுவென்னென்றெழுந்
தடைந்தனன்மகவாசையின்மன்னவன்.

மகவாசையின் - மகனாசையால்.

(௨௭)

உற்றமாதருவப்பினிறைஞ்சியந்
நற்றவன்செயல்யாவநவின்நறார்
அற்றமின்றியகமகிழ்ந்தோங்கவக்
கொற்றமன்னவன்கொண்டனற்புதம்.

அற்றம் - முடிவு.

(௨௮)

மைந்தரோடுமகளிர்கடம்மொடும்
அந்தமைந்தரளித்தவர்தம்மொடும்
பந்தமோடுஞ்சவுபரிபல்பகல்
நந்தலின்மகிழ்கூர்ந்தவண்ணணிஞன்.

பந்தமோடும் - சுற்றத்தாரோடும்.

(௨௯)

எருசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இன்னணங்காம நுகர்ந்தவனிலைமுன்யமுனையின்மீற்றிரளென்ன
மன்னுத்தங்கத்தூற்றவென்றொழித்துவனத்திடைத்துணர் துபோய்மாயோன்
தன்னைநன்குணர்ந்துவம்பலவாற்றித்தணப்பிலாமுத்திசென்றடைந்தான்
பன்னியர்தாமும்வனத்திடைப்படர்ந்துபரமவீடெய்தினர்மாதோ.

மீற்றிரள் - மீள்கூட்டம், துணைந்து - விரைந்து.

(௩௦)

இக்குவாகுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருநிருத்தம்—கூக

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது

அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

அறைதருமார்தாதா னமுயிர்த்தோனம்பரீடன்புருகுச்சன்
நெறியுறுபுகழ்சார்தருமுகுந்தனிகழ்த்துமிம்முவரின்முன்னேற்
குறைவறுகுணஞ்சாலொருமகவென்னக்குலவியபிதாமகனாகும்
முறைமையின்புவனஞ்சுவனெனுநாமன்முதுவகிற்பெநீஇச்சிறந்தான்.

நாமன் - பெயருள்ளவன்.

(௧)

அழகுறம்புவனஞ்சுவனெனும்பெயரானரிதனையளித்தனனரிதன்
விழைவொமொரிதன்மனையுயிர்த்தான்விளம்பியபுருகுச்சனென்போன்
பொழிககிர்மணிகூழ்பாதலங்குறுகிப்பயங்கவேந்தரைநினைக்கும்
ஒழிவறுபகைஞர்யாராயுமொறுத்தானுரகருமுளமுவந்தனரால்.

புயங்கவேந்தர் - நாகராஜர்.

(௨)

உகருந்தம்மினுடன்பிறந்தவளாமொருருமைத்தனையளிப்ப
விரிமலர்த்தொடையலரசனுமணந்துவிளங்குதன்பெயர்மொழிந்தவர்க்கும்
அரவினின்வெருவுடைந்திடாவரமுமடைந்துலகொருகுடைநிழற்றித்
தரியலர்புகழந்திரசத்தியனூந்தநயனையுயிர்த்தனனன்றே.

தரியலர் - பகைவர்.

(௩)

பற்றலர்பரவுங்கொற்றமேலன்றே னுன்பரவுகுச்சன் நனையுயிர்த்தான்
முற்றிழைமகளிர் முகமென முளரி முகைமுறுக்கவிழ்ந்திதழ்விரிக்கும்
அற்றமில்வளஞ்சான்மருதவைப்புடித்தவையோ தநிராடா னுமவ்வண்ணல்
வெற்றிசேரநண்ணியனெனவிளம்பும்மேவுச்சனையளித்தனனன்றே.

பற்றலர் - பகைவர்.

(௪)

தசமுகன் நன் னொம்சமார்க்களத்திறந்தருககாரண்ணியன் நரையன்
வசையறுமரியசகவனவன்மதலைவாழ்சருமருணன்மற்றவன்செய்
நிசைபுகழ்திரிபந்தனவன்கிழவன்றிகழ்நிரிசங்குவின்நாஸை
விசயம்வந்தேத்திவிரும்பலர்வணநரவிநாருவேற்றத்தியவிரதன்

சமார்க்களம் - போர்க்களம்.

(௫)

சத்தியவிரதன்யெய்திரிசங்குசதுமையறவசிட்டனாற்கான்போய்ச்
சித்தநொந்திகழும்பூரியனாகிச்செய்தவக்கோகிநனருளால்
கொத்தலர்பசும்பொற்றருநிழல்குறுகக்குறுகலென்மமாராங்கொழிப்ப
வீற்றகவீழங்காலையம்முளரிவன்விண்மிசைநிழுவின்னவெருண்டான்

பூரியன் - நீசன்.

(௬)

கோகிநருளாலின்னமும்விண்மேற்குலவுதல்யாவருங்காணத்
தேசொடுமுலவுகின்றனனன்றே னென்செயரிச்சநதிரனாமல்
ஆசறுமன்றே னெனிமித்தமாய்முன்னமருந்தவமுனிவசிட்டனுக்கும்
மாசில்கோகிகற்கும்வந்ததுநீநாம்வானவருமதிசயிப்ப

சீற்றம் - கோவம்.

(௭)

கலிநிலைத்துறை

ஆடல்வேலரிச்சந்திரனென்றுசொலாசன்
வாடியேமகவிலலனாய்வைகும்நாள்வாய்
நாடியாழிசைநலிற்றுநாநனண்ணிப்
பாடுவார்புனற்கிறையைநீபணிகெனப்பணித்தான்.

புனற்கிறை - வருணன்.

(௮)

வருணன்வந்தொருமைத்தனைவழங்குவன்வழங்கும்
பொருவின்மைந்தனற்பசுவெனமகம்புரிவாய்கொல்
அரசுவென்றவனியைந்தபின்னருள்புரிந்தகன்றான்
உணர்செய்வண்ணமவ்வேந்தனுமொருமகவுயிர்த்தான்.

மகம் - யாழ்தம்.

(௯)

அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௨௯

சகமுவுப்புறத்தங்கியங்குதித்தசேய்தனக்குப்
புகழ்சிறப்புறரோகிதனைப்பெயர்புரிந்தான்
மகம்வினாந்துசெய்மகவொருபசுவெனவருண்
அகமசிழ்ந்துவந்துரைசெயவரசனுமறைவான்.

சுகம் - உலகம்.

(௧0)

சிறுவனின்னமுந்தெரிதராமழலையஞ்செவ்வாய்
முறுவலேறற்றிலன்மொழிந்திடிற்பன்முனைத்திலதால்
குறுகிலப்பசுப்புனிதமாங்குணமுருதென்றான்
எறிதடந்திரைப்புணற்கிணையெகினனிசைந்தே

முறுவல் - சிரிப்பு.

(௧௧)

முத்தமாமெனமூரல்செவ்வாய்முனைத்ததற்பின்
தத்துநீர்க்கிணைமகம்புரிவாயெனச்சாற்ற
மத்தயானையம்மன்னம்மைந்தனுக்கின்னம்
பத்தியாகன்குருத்திலபல்லிமுந்தென்றான்.

மூரல் - பல்.

(௧௨)

உந்துநீர்க்கிணைமகஞ்செய்முன்னுரைத்தவாமென்று
வந்தபோழ்தலாமிவ்வகைமன்னவன்செய்பால்
சின்தைகடரும்வேணவாவினாற்செப்பினன்சிறுவன்
அந்தவாறறிந்தேகினனடவியினடைந்தான்.

நீர்க்கிணை - வருணன்.

(௧௩)

வனத்துமைந்தனுநடந்தன்னறவஞ்செய்வான்மனத்தி
றினைத்துமன்னவனுரைத்தன்னன்றுநீர்க்கிணையோன்
சினத்துமற்றவனகட்டிடைச்செழுப்புனனிழைப்பக்
கனத்திருந்ததுமகோதரப்பெயர்கதுவினனால்.

அகட்டிடை - வயிற்றில்.

(௧௪)

காட்டினுற்றபின்கான்முளைசில்பகல்கழித்து
வாட்டமுற்றரிச்சந்திரன்வருந்துதல்கேளா
வீட்டியுற்றவெம்பிணிதணிக்கினுமிகநன்று
நாட்டினுற்றவற்காண்குவல்லானெனநடந்தான்.

கேளா - கேட்டு.

(௧௫)

தாதைபாற்செலுந்தநயனையிந்திரன்றகையாப்
பூதலத்திடைப்புனிதநீர்படிகுதிபடிந்தால்
ஏதநீங்கிநீவிழைந்தனவெய்துதியென்றான்
காதன்மைந்தனுமன்னவாபுரிந்துசெல்காலே

தநயனை - பிள்ளையை

(௧௬)

உரைசெய்நான்மறையிரிககனுயிர்த்தமைந்தர்களில்
அரியசீர்டுமைந்தனையரும்பொருள்கொடுத்து

ஒன்பதாங்கந்தம்.

விரைவினிற்கொடுதாதைமுன்விடுத்தனன்றாதை
புருடமேதமங்கியற்றினன்போக்கினன்பிணியே

புருடமேதம் - நாமேதயாகம்.

(௧௭)

மகமியற்றுழிமாதவக்கோசிகளேதா
பகையடக்கியசாமகன்பகர்தருவகிட்டன்
சகம்வழுத்துமத்துவரியுருகுவாந்தவத்தோன்
புகழ்படைக்குமெய்ச்சமதங்கியிரமனாப்புக்ல்வார்.

கோசிகன் - விசுவாமித்திரன்.

(௧௮)

வருணன்வெம்பிணிதீர்த்தனன்வழங்கினனாசக
கெரிபசுமடபாலந்தேர்மகிழிந்திரான்
புரிமகத்தினிற்பசுவெனப்புருஞ்சுனச்சேனன்
சரிதல்லதுபின்னதுசாற்றுவன்வந்தேசான்.

பொலந்தேர் - பொற்றேர்.

(௧௯)

ஆழிசூழ்புவிபுகழரிச்சந்திரனணியா
ஏழிரும்பொழில்காக்கெனமைநதனையிருத்திந்
தாழிருஞ்சடைக்கோசிகன்சாற்றுபோந்ததால்
*ஊழினுண்முடித்ததுவமொழித்துவீற்றான்

போத்தால் - ஞானத்தால்

(௨௦)

அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருந்தம்—ககங்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

—

ஆறுவது

சகரன் கதையுரைத்த வந்தியாயம்

←→*←→

கலிவிருத்தம்

அண்ணலரிச்சந்திரனளித்தமதியென்னை
ஒண்ணிழல்பரப்புருடைதோகிதனையிந்தான்
வண்ணவனொம்பனரிசுன்றையவன்றார்
தண்ணறைதுளிப்பவருமபனையளிக்தான்

உயிர்த்தான் - பெற்றான்.

(௧)

சம்பனெனுமன்னவனளித்தநயன்சீர்
அம்புவிபரித்திடுசுதவனவன்மைந்தன்
கம்பமதமாவியெனன்பர்கலைவல்லோர்
உம்பர்புகழ்மன்னவனுயிர்த்தபுதல்வன்றான்.

புரித்திடு - தாங்குகிற.

(௨)

ருருகனென்புகல்வருருகனுயிர்த்தோன்
வீரநெடுவேல்விருகன்வேள்விருகனென்பான்
வாரிதிநிலம்புகழும்வாருகனவென்றான்
சேரலர்வெருட்டநனிசென்றனன்வனத்தே.

ருருகன் - ருருகன், சேரலர் - பகைவர். (௩)

ஆங்குறையஆருவன்மனஞ்சிரமீமவித்
தீங்கறந்தேறவியொடுகில்பகல்கழித்து
வாங்குதிலவேளையாவாருகனிறந்தான்
எங்கிமனையாளுமழலெய்தநினைவுற்றான்.

வேள் - மண்மதன் (௪)

தீயின்விழுவதுமலன்செவ்விழுக்கேனாக்கி
மாயும்வகையெண்ணியொருமாற்றவன்ருத்த
மேயவிடமோடுதிருமெல்லியலகட்டின்
எய்கொருபைநுடையியிவ்வுலகளிப்பான்.

செவ்வி - அழகு. (௫)

நெரிழையிடுதனகொன்றைவற்றனைநீயென்றவ்
வாரியனைஏம்புகழ்ஆருவன்விலக
வீரியவிடநதினெடுமேநினைவியப்பா
சீரியமடநதையொருசெவ்வையுயிர்த்தான்.

மேதினி - உலகம். (௬)

ஒர்கொடுவிடத்தினெடுதித்தவகைதன்னால்
பேர்சகரனென்னுபுவிபேசுவெழிஹற்றிப்
பார்முழுதுமோர்குடைபரப்புரிழன்மன்னன்
பேர்புரியுமொன்னலர்கன்பொன்றிடவுடன்றான்

ஒன்னலர்கன்பொன்றிட - பகைவர் ஐறக்க. (௭)

ஒன்னலரைவீட்டுதலொழித்தருள்செய்கென்று
பன்னுகுருகன்மொழிபகர்ந்திடவம்மன்னன்
மன்னுபகைவோருதிமணத்திரியுமென்றான்
சென்னிமயிர்மாத்சிரமேதீங்குறவொழித்தும்.

வீட்டுதல் - கொல்லுதல். (௮)

சுற்றமொடுக்கினரெனத்துகொழித்தும்
கொற்றமின்மிலேச்சுரெனவேகொடியர்போயார்
வெற்றிபுரிமன்னவனுமேதினிபுரந்து
நற்றவரொடும்புரவின்கமயிழைத்தான்

நக்கினர் - நிர்வாணர். (௯)

அப்புரவியிந்திரனடைந்துகொடுபோகிச்
செப்புகபிலப்பெயர்சிறந்தமுனிபால்வித்

டொப்பறு துறக்கநகருற்றவனுவந்தான்
எப்பதிநடந்ததயமென்றரசர்நாட.

அயம் - குதிரை.

(௧0)

வேறு.

அறுபநினுயிரரசன்காதலர்
எறிதிரைசூழ்புலியெங்குநேடினர்
மறுவறுவேள்வியின்வாசிகண்டிலர்
நிறைகடலிதுவெனநிலந்தோட்டுண்டனர்.

வாசி - குதிரை.

(௧௧)

தோண்டினர்நிலத்தினைத்துருவிப்பாதலத்
தீண்டினர்வடக்கிழக்கிருந்தமுத்தனை
மாண்டமாதவத்சினர்மாயனென்னவே
காண்டகுமுனிவனைக்கண்ணுற்றாரோ,

துருவி - தேடி.

(௧௨)

கண்டனர்கலினமாக்கபிலன்மாட்டுந்
கொண்டனையோவெனக்கொடியவெவ்வரை
விண்டனர்முனிவரன்வெகுளித்தீயையும்
உண்டனர்நீறெனுமுடலமுற்றனர்.

கவினமா - கடிவாளம்பூட்டின குதிரை.

(௧௩)

உற்றதுதூதரினுணர்ந்துமன்னவன்
அற்றமில்புகழ்த்தருமஞ்சுமானெனப்
பெற்றிடுன்பெயரொருபேரன்றனைநீ
கொற்றவெம்பரியிவட்கொணர்கென்றேறுதினன்.

அற்றமில் - முடிவில்லாத.

(௧௪)

என்னலுமன்னவனெழுந்தவ்வேந்தலை
முன்னுயிர்த்தவன்றிறமொழிதியென்றலும்
மன்னவனுளங்கொளவழங்கினுன்றவம்
துன்னியமுனிவரன்ககனென்பானரோ.

உயிர்த்தவன் - பெற்றவன்.

(௧௫)

சகரனென்றுரைதருதாமவேலினான்
துகளுமெழிற்குகேசினியைத்தோயந்துபார்
இகழ்சமஞ்சதனென்னுமேந்தலை
மகவெனவுயிர்த்தனன்மகிழ்ந்துமூன்மே.

துகள் - குற்றம், தோயந்து - கட்டி.

(௧௬)

அன்னவனஞ்சுமானாயவண்ணலை
உன்னியமகவெனவுயிர்த்துவைகுநாள்

சகரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

நடங்

முன்னுறுபிறவியின் முயன்றயோகத்தால்
துன்னியகான்செலத்துணிந்தமன்னவன்.

கான்செல - காட்டுக்குப்போக.

(க௭)

தாதைதன்னருளிணுவனத்திற்காவ்திங்
கோதியவறனெனவுடன்சென்மைத்தரைத்
தீதகல்சரபுவிற்செலுத்திமாய்த்தனன்
பேதைமையோனெனயாரும்பேசவே.

சரபு - சரபுநதி.

(கஅ)

எய்தினர்சகரன்மாட்டெவருநின்மகன்
செய்திறங்கேட்கெனப்பொருமிச்சொப்பவும்
வைதனன்மைத்தனைவனத்துப்போங்கினன்
பொய்தபுகாட்சியன்போருமெல்வையின்.

பொருமி - அழுது, எல்லை - சமயம்

(கக)

தாவிலாச்சரபுவின்றன்னின்வீழினர்
ஆவிபெற்றெழுந்திவருளிப்போயினான்
காவலனுய்தவர்சகரன்நொன்புக
ஏவினனெனத்தயரெய்கிவைகினான்

வீழினர் - இறந்தவர்

(உ௮)

அத்தகைமன்னவனளித்தநவஞ்சமான்
தத்தொளிப்பூணினான்சகரனேவலால்
மத்தவெங்கரியெனநடந்தவாம்பரி
உத்தமகபிலன்மாட்டுறைதேனக்கினான்.

அளித்த - பெற்ற.

(உக)

தீங்கறுமுனிவரன்வெகுளித்தியினான்
ஆங்கெரியுறுமுடலடலேநோக்கினான்
ஏங்கினன்கபிலனையிறஞ்சியேத்தினன்
நீங்கருநெடுத்தவனிகழ்த்தினனரோ.

வெகுளி - கோவம், அடலை - சாம்பல்.

(உஉ)

வாந்தியிவனுநின்மாய்த்தமன்னவர்
திருவுறுபொன்னகர்சென்றுசேர்தவர்
குரகதம்வேள்வியிற்கொண்டுபொன்னப்
பரியொடவ்வேந்தனும்பதிபுககானரோ.

வாந்தி - ஆகாயகங்கை.

(உங)

அண்ணலஞ்சகரன்புரவிபுற்றபின்
விண்ணவாங்கிழ்தரவேள்விமுற்றினான்
நண்ணினன்வனத்திடைநலஞ்செயஞ்சமான்
கண்ணகன்புவியெலாங்காப்பநல்கியே.

புரவி - குதிரை.

(உச)

சகரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருநூல்தம்—௩௪௦.

ஏ ழா வ து

பகீர்த்தன் மதையுரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு.

மஞ்சுமான்மகத்தய்த்திடுமன்னவன்
மஞ்சுமானுமல்லரைதருவுநின்
றஞ்சுமாதல்குமங்கையினுன்புகழ்
அஞ்சுமானரசாட்சியின்வைகுநாள்

மஞ்சு - மேகம், அஞ்சுமா - அஞ்சுமாறு (க)

கழிந்ததாசையாகறபகநாடு
இழிந்துகங்கைவந்தையிதழற்காநகவம்
அழிந்தசின்னையொற்றவங்குற்றிலை
தழைந்தவெண்டிறைததண்புனறகங்கையாள

கற்பகநாடு - சுவாக்கலோகம் (உ)

அஞ்சுமானெனுமண்ணலளித்தேய
செஞ்சொனுவலேரததுநிலீபஹம்
கஞ்சநாண்மலாகக் கண்ணின்னருடரும
தஞ்சுமாநதிநோத்திதவஞ்செயதான்

கஞ்சநாண்மலர்க்கண்ணின் - திருமால் (ங)

விழையுமாதிமெயத்தவஞ்செய்தவன்
தொழுதுபோற்றவநதுன்னியநிலையால்
மொழியும்வேந்தனுயிரதனன்முனனுவேனா
பழுதுநீக்குபகீரதன்மனனையே.

உயிர்த்தனன் - பெற்றான் (ச)

பாரளிக்கும்பகீரதன்பலபகல
ஏரளிக்குந்தவந்கியற்றலும்
நாரளிக்கும்பவன்செஞ்சடைவழி
சீரளிக்குந்திருநதிசோந்ததால்

பவன் - சிவன். (ஞ)

சேர்ந்துமன்னவன்மேர்முனஞ்செல்வழி
ஊர்ந்துபாதலத்துற்றுப்படிதலும்
போந்துமாமுனிபுங்கவன்சீறலால்
வீந்தவேந்தர்கள்விண்ணடைந்தார்களே.

வீந்த - இறந்த.

பகீரதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

நகநக

எண்ணின்விடீருளம்பெருமான் மூழாய்க்
கண்ணியான்பதங்கான் றெழுநகையாள்
நண்ணி னோர்பவந்தீர்த தூலஞ்செயல்
மண்ணின்மேன்மதித்தோ தல்வழக்கரோ

பவம் - பாவம்.

(எ)

உலகந்தாயவுயரடிநின்றிழிந்
தலரினமேலவனஙகை தவழ்ந்துபொன்
திலகவாணுதல்பங்கன்றிரன்சடை
சலவீழ்ந்ததூநநியிஙகவே

அலரினமேலவன் - பிரமன், சலவி - சுற்றி

(அ)

சகம்விளங்கியதண்புனதகநகையாரா
அகமகிழ்ந்தவன்போபுனைநநாளொளின்
பகரும்பூமிபரிததபகீரதன்
புகழையாவர்புகலவல்லார்களே

பரித்த - தாங்கின

(க)

கலிநிலைதூறை.

வரதமாநிவையகத்தினிதுறவருநகி
விரதமாதவம்புரிந்தவம்மன்னவன்விருப்பால்
சருதனாகியதோன்றிமுன்றினவன்முள்ளநல்
இரதமாதிராற்றாணைநாபாவரணெனப

வையகத்து - உலகத்தில்

(க0)

எந்தத்தீபவதீபருமேததருமன்னன்
இந்தத்தீவினிதோம்பநாபாவரற்றநதான
சந்தத்தீபமொதலிடரிருளசுற்றிநெதருக்கார
சிந்துத்தீபனைத்தருதன்னசெய்யுமவ்வேசுகன்

ஓம்ப - காக்க.

(கக)

அரசர்போற்றயுதாயுவைபளித்தன்னன் னோ
இருதுபன்னையேழுலகினர்தொழுவீசுரன்
உரைசெயன்னவனும்பகழுநிலிரோன்மன்
மாபுளானளன்றன் னெடுநிலைவகினனவ

உடுபதிநேயான் - சுந்தரன்.

(கஉ)

இருக்குளானிநிற்கலிகழ்ந்திடுவதோலிஞ்சை
மருக்கமழ்ந்ததார்புளனெனுமன்னுக்குணர்த்திப்
பொருக்கெனச்செலும்புரவியினுளமறிவிஞ்சை
உரைக்குமன்னவனிகைப்பநன்குணர்த்தனன்மாதோ

புரவியினுளம் - அசுவு இருதயம்.

(கஉ)

ஒன்பதாங்கத்தம்.

இருதுபன்னனுமன்னவனினிதுவந்தீன்றீன்
சருவகாம்னைச்சாற்றுமவ்வேந்தனுந்தரைமேல்
பொருதுதுன்னலரெவரையும்வெருட்டுவண்புகழே
கருதுமானவேற்குதாசனைக்காதலித்தளித்தான்.

துன்னலர் - பகைவர்.

(கச)

சுதாசனென்பவனன்பினினைநவத்தேதான்றல்
பதாரலிந்தம்வந்திதைஞ்சுவெம்பகையெனுமிருளுக்
குதாசனன்றனைநிகர், நருமானவேலுழவன்
மதாசலத்தினன்மித்திரசகனெனுமன்னன்.

மதாசலத்தினன் - மதமலையினையுடையவன், மதமலை - யானை

(கசு)

உரைத்தமன்னவனுவரிஞ்ஞுவகொருபுயத்தின்
பரித்துவண்டினங்காமரம்பாடிமட்டருந்த
விரித்தகிங்கினிவாய்மலர்வேரியந்தொடையல்
தரித்தநல்லெழின்மதபந்தித்தனைமணந்தாவந்தான்.

உவரி - கடல், மட்டு - தேன்.

(கசு)

வேறு.

என்மாடமோங்கவெழிலோங்குமயோத்திராடன்
நன்மாடுபெற்றுநவைசீர்தாநண் ணைநாளின்
சொன்மாடிருந்தகுருசாபட்டு, சாடர், தலானே
கன்மாடபாதனெனும்பேரோடுகாணினுற்றான்.

நவை - சூற்றம்.

(கஎ)

என்றதரத்தின்முனியேந்தனிகைத்தலோடும்
ஒன்றதசாபமுரைசெய்ததெனுற்றவாறென்
நன்றாகீயிங்குரையாயெனநாமவேலான்
குன்றதஞானக்கொழுந்தாஞ்சுகன் கூறலுற்றான்.

ஆதரத்தின் - ஆசையோடு

(கஅ)

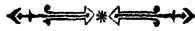
பகிரதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கருஅ.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

எ ட் ட ா வ து

கன்மாட பாதன் சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம்:

எழுசீர்க்கழிநெடி லரசிரியவிருத்தம்.

வாட்டிழல்வயவரிருபுடைநெருங்கவரிசிலமித்திரசகன்வெங்
காட்டகத்தெழுந்துவேட்டமாடுங்காற்ககடியுறமரக்கணையொறுநதான்
வீட்டுதலறிந்தங்கினையவல்லாக்கன்வெவ்வினைசெய்நரனாகித்
தாட்டுணைபரவியரசினுக்குணவுதருநதொழிலினொடுநகார்நதான்

வேட் மாடுங்கால் - வேட்டையாடுங்காலத்தில்

(க)

தென்புலத்தவருக்கூட்டுநாள்னுக்கசெழுந்தவவசிட்டனையரசன்
அன்பொடுமழைத்தங்கருத்திடுங்காலையரக்கணென்றுரைசுருமககொடியோன்
வன்பொடுநரனளித்தனனளிதேதான்வஞ்சமென்றறிநிலையுனிவன்
என்புரிந்தனையென்றரசையிவ்வுன்றிறிராக்கதனுகெனவிசைத்தான்

நரனன் - நரமாயிசம்.

(உ)

மருவியமுனிவனரக்கனங்கிழைத்தமாயமீதென்றுணர்ந்ததற்பின்
அரசயாந்தெருளாததைத்தேதாரசாபமாண்டுபன்னிரண்டடைநதொழிகென்
றுரைசெயக்கேட்டமன்னவன்றனுமுனககுமிங்கரியதேதாரசாபம்
விரைவின்வீந்துறுமாவியம்புவென்னனுவெருண்டனபுனல்நரநதெடுத்தான்.

தெருளாது - ஆராயாமல்

(ங)

மன்னநின்ருலத்தினரசர்தங்குருவைவைதவருண்டுகொன்மதிகசின்
என்னினந்தனையென்றெழுந்தவன்மனையாளொனுமுத்யநிமுனறகைப்பத்
துன்னியெவ்வினுமுயிரினதுன்றுஞ்சுடுபுனல்விடுநவெடுகென்று
தன்னிருபத்திற்கைப்புனல்விடுததான்றகைபெறுமிசிரிசநி

தகைப்ப - தடுக்க.

(ச)

கைப்புனல்விடுத்தகாலையிற்கால்கள்கருகியநிறத்தினாலவரு
செப்புகன்மாடபாதனென்றொருபோசேர்ந்தனன்சாபமுருதேசாநி
மைப்புயல்படியுங்கானகத்தேதகிவதைபுரிநதுமைபுமநாரி
துப்புறழ்தாமமனைவியோடின்புதுய்க்குமோர்புகாற்ககடாநன்.

மைப்புயல் - கரியமேகம்.

(இ)

தரவுக்கொசசகக் கலிப்பா

கண்டாளுள்வியப்புற்றஞ்கடிகுவெலன்பரியையென்றான்
கொண்டாளுவகைநனிகுறுகுமவன்முன்னனாகி
விண்டாளுணவாகிமேவியையோயெனவே
தண்டாதநான்மறையோன்மன்னையிருகைப்பிடுநதான்

உள்வியப்புற்றன் - மனத்தில் ஆச்சரியங்கொண்டான்

(ஈ)

வின்னற்கரியபெருவிரிப்புடையதன்பதியைத
தன்னற்கரியதனிவெந்தருக்குடையான்வவ்வுதலும்

உள்ளத்துளையின்போக்குமுயிர்ப்பலிநீரல்கென்வே
வள்ளைப்பொலங்குழைசர்வரிவிழியாள்வந்துரைப்பான்.

வவ்வுதலும் - கவர்தலும்.

(௭)

சீரார்குலத்துதித்தசெஞ்சிலவேந்தேதருணத்தை
ஓராதுவெஞ்சாபமொருமுனிவனோதுதலான்
போரார்வல்லரக்கனெனப்பொல்லாவிவ்வுருப்புணர்ந்தாய்
ஏராமவ்வுருவுமெய்தாவைசின்னஞ்சுழித்தேச

செஞ்சிலவேந்தேச - செவ்வியலில்லையுடைய அரசனே.

(௮)

நல்லாய்கேளுன்னுடைய நவைதீர்ந்தருலத்துதித்தேதார்
வில்லாற்போர்ப்பகைகழிந்துவேதியரைச்சார்ப்பதலால்.
பொல்லாதவியமதுபுரிசுநந்தாமொருவருண்டோ
சொல்லாயென்றிருவிழிநீர்சோரவவன்சொல்லினரால்.

நவைதீர் - குற்றமற்ற.

(௯)

மாதாமனம்வருந்தியங்குவழங்கியசொற்கேளாமல்
ஓதவருமாமையோனுடற்றசையுண்டென்புமிழ்ந்தான்
காதன்மனையாணெஞ்சுகலங்கியுமிழுன்பையெலாம்
சோதியழலிற்சொரிந்தேசாருரைமொழிவாள்சார்வுந்தே.

என்பு - எலும்பு.

(௧௦)

உன்னரியகொடுஞ்சாபமொழித்துனதுபதியேகின்
மன்னுமெழில்வாய்த்தருணமதயந்தியேமுதலாத்
துன்னவருமனையாரைத்தேதாய்தியெனினுயிரோழிதி
என்ன. மடமங்கையுமங்கைசத்தெரியின்மூழ்கினனே.

தேயத்தியெனின் - சேர்வையாயின்.

(௧௧)

அவ்வனத்திலிங்நனமாங்கமர்ந்துசிலநாள்கழிய
எவ்வமுறுகொடுஞ்சாபமிரிந்துதனிவேளெனவே
செவ்வியொடுதன்னகராஞ்சேர்ந்தமதயந்தியெழிற்
கொவ்வையிதழுண்டிவான்குறுகவவன்கூறினளால்.

இரிந்து - நீங்கி, வேள் - மன்மதன்.

(௧௨)

வண்ணமுலைநன்மடவாண்மதயந்திவிளம்புதல்கேட்
டண்ணல்வேலரசனுநன்கரிவையர்த்தம்போகமறந்
தெண்ணலருங்கொடியவினையேனுக்கிங்கொருமதலை
நண்ணவருள்புரிதியெனநலிந்துகுருவைத்தொழுதான்.

அரிவையர் - மாதர், போகம் - சீகம்.

(௧௩)

காமநலதுகரவுளங்காதலித்தபூசுரினைப்
பூமருவுகானகத்துப்புருந்துகொலைசெய்ததனால்

கன்மாட பாதன் சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம். ௩௩௯

வாமமுறுமுதுமையோன்மனையவனுமனங்கனன்று
தீமைதருவெஞ்சாபந்தெரிந்ததிற்செப்பினளால்.

காதலித்த - இச்சித்த.

(௧௪)

இப்பார்பரிக்கவருமெழிலாருமகப்பெற்றகாய்த்
துப்பாரி தழ்க்கனிவாய்தேதாமில்குணமுதயந்தி
தப்பாதகற்புடையான்சாற்றுதவவசிட்டனைச்சேர்ந்
தொப்பாருமில்லாதவொருமதலவயிற்றடைந்தாள்.

பரிக்க - தாங்க, தோம் - குற்றம்.

(௧௫)

வாராடுவனமுலையான்வயிற்றில்வளர்பாலனையிங்
கோரேழ்செலும்பருவமொழிந்துமுயிர்த்தேதனிவேயெழ்
பாராளவென்றுள்ளம்பரிந்தொருகல்லால்வெகுண்டே
ஏராருந்தன்னகட்டிலெற்றினளாங்கின்றனனே.

உயிர்த்தேதனிவே - பெற்றேதனிவே, அகட்டில் - வயிற்றில்

(௧௬)

கல்லாலாவயிறதுக்கிக்காரிகையங்கின்றதனூல்
எல்லாருமச்சுமகனென்றழைப்பப்பெயர்புனைந்து
வில்லாலேபகைகழிந்துமேதினியோரேழ்புரந்து
மல்லாரும்புயத்தாநோர்மைத்தனையுமீன்றனனே.

மேதினி - உலகம்.

(௧௭)

சீலமதுவமுலவல்லாச்செழுந்தவரவ்விவச்செனும்
கோலமுறுவெண்முத்தங்குலவினிரைவாரிநிகுழ்
ஞாலமிசைமூலமெனுநன்ஞாநிநித்ததனூல்
மூலகனென்றோர்நாமமொழிந்தாரம்மைத்தனூக்கே.

திரைவாரிதி - அலைகளையுடைய கடல்.

(௧௮)

ஏராருமூலகனென்றேத்தவருமொருபெயரான்
பாரோர்கன்புகழுவருபராராமனுக்காய்ப்பொண்
வாரார்பூண்முலமடவார்மதைத்தவனைவையதால
காரீகவசனென்றுநன்முமுற்றனனே.

பொன்வார் - பொற்கச்சு.

(௧௯)

கலிநிலைத்துறை.

பன்னுமூலகன்றயரதற்பயந்தனன்பகர்வோன்
மன்னுசீரளபிடியெனுமைந்தனையுயிர்த்தான்
அன்னவேந்தனுமருளுடைவிச்சுவசகனும்
என்னும்வேந்தனையீன்றனன்யாவருங்களிப்ப.

பயந்தன் - ஈன்றான்.

(௨௦)

கட்டுவாங்கனைவிச்சுவசகன்களித்தளித்தான்
மட்டுவார்குமுன்மடந்தையர்மதனெனவழங்கும்

எட்டுமாதிரம்புகழ்கட்டுவாங்கனென்றிசைப்போன்
கிட்டிவானவருனெனக்கெழுமியங்களித்தான்

மட்டு - தேன், மாதிரம் - இசை.

(௨௧)

விண்ணின்மேவியவிண்ணவர்க்கிடரறவேண்டி
எண்ணின்மாற்றலின்மூயிர்தெறச்சமரியற்றும்
அண்ணலேனக்காயுளோர்முகூர்த்தமென்றமார்
நண்ணியோதலுமன்னவன்மரையின்ண்ணினால்

உயிர்தெற - உயிரைக்கொல்ல.

(௨௨)

தரையின்மேவினன்சாற்றுபெரத்தினையறிந்தான்
உரைசெய்மால்பதமுன்னினன்முதலிசென்றுற்றான்
பொருவிலாத் திறக்கட்டுவாங்கன்றன்மெய்ப்புகழ்க்குப்
பருவமாயிரம்பகரிநூல்வரம்பெவர்பகர்வார்.

பதம் - திருவடி.

(௨௩)

கார்க்குநேர்கொடையானெனும்புகழ்க்கட்டுவாங்கன்
தீர்க்கவாகுவென்றுரைதருகிறுவனையுயிர்த்தான்
பேர்க்கவாகுதொன்னவன்புகழ்நிலவெறித்துப்
பார்க்குவாமதிகர்க்குமோரிருவைப்பயந்தான்

கார் - மேகம், உவாமதி - பூர்ணசந்திரன்

(௨௪)

திசைவிளங்கநல்லறத்தினேநிறுவியசெங்கோல்
இசைதரும்படிசெலுத்தியாகுவெனுமிறைவன்
அசனெனும்பெயரசனையளித்தனனசனும்
தசாதன்றனைத்தந்தனன்முசகந்தளிர்ப்ப.

நிறுவிய - நிறுத்தின.

(௨௫)

ஈழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

அன்னவனின்மமைத்தனென்றுரைப்பவமாருக்கருடரவேண்டிக்
கன்னியந்துளவோன்றன்கலையாலுங்கலைகளின்கலைகளினாலும்
மன்னியவிராமனிலக்குவன்பராதன்வையகம்பராவுசத்துருக்கன்
என்னுமிந்நால்வராகிவந்தேழோடேமூலகாண்டனென்றான்.

கன்னியந்துளவோன் - திருமால், கலை - அமிசம்.

(௨௬)

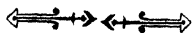
• கன்மாடபாதன் கதையுரைத்தவததியாயம்முற்றிற்று,

ஆகத்திருவிருத்தம்—கஅச

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஒ ன் ப தா வ து

சக்ரவர்த்தித்திருமுகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம்

கலிவிருத்தம்.

என்றலும்பரமனாங்கெழுந்துவானவர்க்
கன்றருள்சய்தவாறரசுசொல்கென
ஒன்றியமொழிசிலவுரைக்குமென்றுமெய்
நன்றிசுகமுனிநலிற்றன்மேயினான்.

நலிற்றன்மேயினான் - சொல்லதொடங்கினான். (க)

மருக்கமழ்துளவணிமாயன்றொடாழா
அரக்கரையமரர்களடர்த்துநீயெமைப்
புரக்கெனமாதவன்புகன்றவாறவர்
சூர்க்கெனுமுருக்கொடுகுலவினானரோ,

புரக்கென - காக்கவென்று, குரக்கு - குரங்கு- (உ)

தாவறுபுகழுடைத்தயரதப்பெயர்சு
கோவெழிற்கோசலைகுலவுகேகையன்
பாவைநற்சுமித்திரைபென்னுமபைந்தொடி
மூவரைமணந்தன்னமுறையினென்பவே

கோ - சக்ரவர்த்தி. (ங)

பூசலைவெரீஇயபுலவர்வேண்டலாவ்
வீசலையுறங்குவோன்விளம்பிரசுமனென்
றுசலைநிகர்குழையுலவுமவான்விழிக்
கோசலையளித்திடக்குலவினானரோ

பூசலைவெரீஇய - போருக்கஞ்சின. (ச)

சரதனையறிவனைத்தருமநுபனை
வரதனையிராகவன்மலர்நற்றொடாழும்
விரதனைவிண்ணவர்விருப்பினேத்துறு
பரதனைக்கேகையன்பாவைபெற்றனன்.

கேகையன்பாவை - கைகேயி. (ஞ)

நிலக்குவன்றுயர்க்கடனீக்கியெண்டிசை
துலக்குவனெனச்சொலசத்துருக்கன்றன்மெனும்
இலக்குவன்மன்னையிங்கெழிற்சுமித்திரை
விலக்குவன்பகையெனவிருப்பினீன்றனன்

நிலக்கு - உலகத்துக்கு, துலக்குவன் - விளக்குவேன். (க)

பால்வருமுலையினர்பானின்றிப்புவி
மேல்வருநாட்செயும்வினைகளாதிமுன்

ஒன்பதாங்கந்தம்.

நூல்வருகருமமுநோன்மைமைத்தர்கள்
நால்வருமடைந்தனர்நன்குவைகிறார்

முன் நூல்வருகருமம் - பூணுற்சடங்கு.

(௭)

அன்னவாநால்வரிலடைந்தகோசிகன்
பின்னெழுந்திலக்குவன்மருவப்பேரருள்
துன்னியவிராகவன் துனைவிற்போய்ப்பழி
மன்னியதாடகைவதைசெய்தானன்றே

துனைவின் - விரைவாக.

(௮)

வருமுனியருளொடுமகஞ்செய்சாலைவாய்ப்
பொருமிருதாடகைப்புசுவ்வரைச்சின
தொருவையொழுத்தாற்றெருருவையுக்கடல்
விரிநிரைகடத்தினுள்வீரன்வாளியால்.

மகஞ்செய்சாலை - யாகசாலை, ஒழுத்து - கொன்று

(௯)

இருவகோசிகளினிதினெற்றிய
மகமொருகுறைவறமகிழ்த்துகாநீயின்
அகலிகைசாபமுமகந்நியற்புதன்
மிகுவளம்விளங்கியந் திலையெய்தினுள்

கோசிகன் - விசுவாமித்திரன்.

(௧௦)

சாற்றியமுனியொடுந்தம்பிதன்னெடும
பாற்றிரைமுறுங்கியபரன்விதகையாம்
மாற்றருவநகரமன்னன்னென்முச்சால்
ஆற்றலென்தொகொளவடைந்துவைகுநாள்

பாற்றிரை - பாற்கடல்.

(௧௧)

நல்வளைச்சீதைதன்மணத்தினுட்டிய
எல்வளைத்திடவெழுமெழில்வொண்மேருவாம்
நல்வளைத்தவன்சிலையென்னுங்குட்டெழில்
வில்வளைத்தநிருமவெற்பின்வீழ்த்தினுள்.

நல்வளைத்தவன் - மலைவளைத்தவன்

(௧௨)

ஒதையையண்டமன்முடைந்ததோவெனக்
கோதைவில்லிமுத்தநங்குரிநிலுக்கெழிற்
சீதையைக்கொடுத்தனந்தேறவர்வாழ்த்தநற்
முதையென்றுரைபெறுசனகனென்பவே.

வில்லிமுத்த - ததூர்ப்புங்கஞ்செய்த

(௧௩)

உடனுறைதருமிளையோனுமோகையால்
கடிமணங்கேட்டவட்கலந்தாதையோ

சக்ரவர்த்தித்திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். நடசுந

டடைதருபரதனுமணிசெய்தம்பியும்
வடிவிழிமகளிரைமணமங்காற்றினார்

இளையோன் - இலக்குவன்.

(கச)

வதுவைசெய்தனைங்கொடுமகிழ்ந்துநாயகன்
மிதிலையிற்சில்பகலிருநதுமின்னொடும்
இதமுறுதுணைவருமெவருஞ்சூழ்வாக
கதுமெனவையோததிரையகருநிப்பீடாயினான்

வதுவை - மணம், கதுமென - விரைவாக

(கரு)

கல்லையுங்காரிகையாகருநகாலினான்
எல்லையிருனையோடேசூரவ்வழி
ஒல்லையில்வெருண்டுபுராராமேனா
வில்லையுமவனோததனைனையோததிரையினான்

கல் - கல்லருவாயிருநக அகலிகை

(கசு)

வேறு

வாமமார்ததமலர்க்குழற்சி கையி
காமமோடுதலகதுறைநாவலன்
புமியானப்புனைவன்முடியெனந
தாமமேற்கைத்தயரசனெண்ணினான்

வாமம் - அழகு.

(கஎ)

தேனினுய்குழற்சிகைமனநான்வெறு
கானினேகக்கதிர்முடிமாற்றுவான்
கூனியாம்பெயர்கொண்டவெனஞ்சிறை
வானநாடர்மயக்கினர்வல்லோபே

கூனி - மந்தரை.

(கஅ)

மன்னெண்ணியசெய்கைமனத்திரை
உன்னியுன்னியிருகியகூனவன்
கன்னிமாடங்கலந்தகைகேகிநான்
சென்னிதாழ்த்துவணங்கினன்செப்புவான்

வணங்கினன் - வணங்கி, (முற்றெச்சம்).

(கக)

வாட்டமின்றியுன்மன்னையிராகவன்
காட்டினேகவுங்காதவணக்கிலன்
குட்டவும்முடிசொல்லியமுன்வாம்
கேட்டியென்றுகிளந்தனளங்கேரோ

கிளந்தனள் - சொல்லினள்.

(உ0)

சேகயனுருச்செய்தவக்கூனிசொல்
கேகயன்மகன்கேட்டனள்வல்லையே

ஏகயனெழிலெய்தப்பொற்றேறொடு
மாகயனெனுமன்னையெய்தினுள்

கேகயன்மகள் - கைகேயி.

(௨௧)

உரத்தினுலொளிசேராசுள்ளம்போழ்
அரத்தினேருமவென்புதல்வனை
இருத்திராயகனாகவிராமனை
வரத்தினுல்வனதேதகவழங்கென்றான்

போழ் - பினககிழ், அரத்தின் - அரம்போல

(௨௨)

முநதைநல்குமவரத்தின் முறைமையால்
சின்னதெனாநதுமெய்தீர்வதற்கஞ்சியே
அந்தமன்னனதற்கியைநதானவன்
மைந்தனும்வனதேதகவழங்கொண்டான்.

மெய்தீர்வதற்கு - சத்தியததைவிடுத்தற்கு

(௨௩)

அள்ளியள்ளியூட்டையசெம்பஞ்சையும்
முள்ளதென்றுமுனிதருந்தாளினுல்
தெள்ளமுதிற்சிந்தசொற்சீதையும்
வள்ளல்பின்றொடர்கதேகினன்மன்னனை.

ஐய - அழகையுடைய.

(௨௪)

உன்னியவ்விதையும்முயிரீந்தனன்
மன்னிவைகிவயங்குவதெங்ஙனம்
என்னுமுள்ளதிலக்குவனும்மவன்
பின்னெழுந்துபெயர்ந்தனனென்பவே

உயிரீந்தனன் - உயிர்விட்டான

(௨௫)

கானவண்ணமரவுரிகைக்கொடங்
கானவண்ணமெடுத்தவிராமனும்
ஞானவண்ணனுந்நகையுந்நம்பியும்
போனவண்ணம்புகல்பவரயாவே

வண்ணம் - அழகு, மரவுரி - வற்கலை

(௨௬)

எட்டெனுந்திசைமாந்தரவ்வேழையும்
கட்டமைந்தசிலையுங்கணையுறை
புட்டிலுங்கொடிருவரும்போகுழிப்
பட்டதுன்பகர்வல்லாரெவர்.

யழை - சீதை.

(௨௭)

அகமகிழ்த்தெதிர்வந்தடிபோற்றிய
குகனெழும்முவந்துற்றவட்கோதிலாக்

சக்காபார்த்தி இருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ஈசுரு

தனனின்றிழிகங்கைகடந்திட
முகமலர்ந்தொருமுகமேகினார்.

ககனம் - ஆகாயம். (உஅ)

வரத்தின்மிகுண்மகிழ்ந்தெதிர்கொண்டநந்
பரத்துவாசன்பதந்தொழுதன்னவன்
இருத்தியென்னவிராமனங்கோர்பகல்
அருத்திகூர்ந்தடகுண்டமர்ந்தானரோ.

அருத்திகூர்ந்து - அன்புமிகுந்து, அடகு - இலை. (உக)

ஆங்குநின்றெழுந்தையனணிநிகழ்
வாங்குநுண்ணிடைமங்கையுந்தம்பியும்
பாங்கர்மேவப்படர்ந்துகுறுகினன்
திங்குநீங்கியசித்திரகூடமே.

பாங்கர் - பக்கம். (ஈ௦)

அவ்வழிச்சிலநாளமர்ந்தன்னையர்
பவ்வொமாத்பதாகினியோடுசர்
கவ்வையுற்றபரதனைக்கண்டினன்
எவ்வமற்றவிண்ணெய்தலுங்கேட்டனன்.

பவ்வம் - கடல், கவ்வை - துன்பம். (ஈ௧)

கேட்டுநெஞ்சகலுழந்துகிளர்ந்தவக்
காட்டிற்றுதைகடன்கழித்தோதினான்
வாட்டமுற்றபரதற்குவல்லையந்
நாட்டிலேகெனராகவனல்வரம்.

கடன் - ஈமக்கடன். (ஈ௨)

அழுதுசோரும்பரதனையங்கையால்
தழுவிநல்லனசாற்றியிராகவன்
பழுதிலாத்தனபாதுகைநல்கினன்
தொழுதுமீண்டவன்சுற்றமொடேகினான்.

பாதுகை - திருவடிநிலை. (ஈ௩)

எண்ணுமுள்ளமியைந்தனன்மீள்கலா
அண்ணல்பாலுற்றவன்னையர்தம்மொடும்
பண்ணமைத்தபடையொடுமீண்டனன்
நண்ணிவைகினனந்திக்கிராமமே

மீள்கலா - மீளாத. (ஈ௪)

வேறு.

சித்திரகூடமுற்றுறைந்தசேவகன்
தத்தரிநெடுங்கணுள்சனகிதன்னொடும்

எத்திசையும்புகழினாயகோவொடும்
அத்திரியுரைறயினையணுகினரோ

சேவகன் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௩௩)

எண்டிசையும்புகழவங்கெழுந்துராகவன்
தண்டலைவனந்தனைச்சார்ந்துசென்னெறி
விண்டலத்துறவருவிராதற்கொன்றன்
அண்டருமலர்மழைசொரிந்தங்காந்த்நன்

தண்டலை - சோலை

(௩௪)

ஏற்றவவ்வனத்தினின்றெழுந்தாமாசுவன்
சாற்றவண்புகழ்ச்சரபங்கன்மெய்யொரீது
மாற்றருமுத்தியின்மருவின்னருள
நாற்றிசைபுகழ்பவனல்கிப்போயினான்

மெய்யொரீது - உடம்புவிட்டு.

(௩௫)

கருதுபல்காவதங்கடருதுபோயெதிர்
வருமறைவாணர்தான்வணங்கிழுவரும
பருவமாங்குறைதருபத்துமவைகினர்
அருளுடைமுனிவரர்க்கபயநல்கியே

மறைவாணர் - வேதியர்.

(௩௬)

பகைத்திறமுனிவர்பகாந்தகன்மையால்
நிகழ்த்தியவவ்விடனீங்கியெய்தினர்
சகத்தினையொருநிலைநிறுத்துந்நடமிழ்
அகத்தியமுனியுறையகத்தையுன்னியே

நிகழ்த்திய - சொல்லப்பட்ட

(௩௭)

நதிகளும்வனங்களுநந்துநீங்கினொ
அதிசயமிகவுளவகத்தியற்றொழாத்
துதியுறுமவன்வழிசொல்லிவிலலொடு
குதையுறுகளைதரக்கொண்டிப்போயினொ

களை - அம்பு.

(௪௦)

விழைவுநீதுமுனிவரன்விளம்புமவ்வுழித்
தழைசிறையுடையநற்சடாயுவென்றுசொல்
கழுமெழில்வேந்தனைக்கலந்துகவ்வைநீர்
ஒழுக்குகோதாவிரியுவந்துகோகினார்.

விழைவுநீது - விரும்பி.

(௪௧)

வேறு

அன்னநதிதுன்னினரகன்கரையடைந்த
பன்னுமொருபஞ்சவடிக்கண்புகர்நாலை

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௪௭

இன்னெழிலிலங்கவினையோனினிதிழைத்த
மன்னுமனைமுவருமகிழ்ந்துறைபுநாளில்

பஞ்சவடி - கோதாவரிக்கரையிலுள்ள ஐந்து ஆலமரத்தேதாப்பு. (௪௨)

சென்னியொருபத்துடையதீயன்மகிழ்தங்கை
துன்னிவருகின்றவொருநூற்ப்பநகையென்பாள்
கன்னன்மொழியான்சனகிகாதலனைநோக்கா
நன்னலவுருக்கொடவண்ணண்ணையந்தாள்.

சென்னியொருபத்துடையதீயன் - ராவண்ணன் (௪௩)

அடைத்தவளிராகவனகத்துழியமர்த்த
மடந்தையரசைத்தனியள்வவவவனெனச்சேர்
இடந்தனிலிருந்தவினையோனினிதறிந்து
கடந்ததெழிவஞ்சமகொன்னறுகிர்வாளால்

மடந்தையரசை - சீதையை. (௪௪)

மூக்கிடுகொதினைமுலைக்கணையரித்தான்
தேக்கணுறையேநவாணிதிட்கலுறவன்ளு
கூக்குடலிலேகொடுமுகிக்கொடுமைவிள்ள
மாக்கரியராக்கதர்வனைததமர்வினைத்தாள்.

முலைக்கணை - முலைக்கணை (௪௫)

வினைத்தகராளுதியர்விளிரிழிடுவெருண்டு
வனைத்தகிலைராகவனுர்வாளிபல்தொட்டான்
தினைத்தகொடுவெம்பகைகடந்ததெனவானே
கினைத்ததருநாண்மலாகன்கிட்டினர்சொரிந்தார்.

விளிந்திட - இறக்க. (௪௬)

கலிநிலைத்துறை.

மூக்கறக்குறைமுடிப்பீரிலங்கைமுன்னவனை
நோக்கியுற்றவாறனைத்தையுநவன்றனளாக
ஆக்கமோடுறையிராவண்ணடல்பெசுமாரீசற்
போக்கவன்னவன்பொன்னுழையுருக்கொடுக்கான்

பொன்னுழை - பொன்மாள். (௪௭)

பொய்செய்கின்றமான்போந்ததைச்சானகிபுகழா
ஐசெய்கின்றதென்றசையுற்றதைத்தனளாக
மெய்செய்கின்றவவ்விராகவன்வில்லொடுதொடர்ந்து
வைசெய்கின்றவம்பேயின்னவஞ்சமென்றறிந்தே

ஐ - அழகு, வை - கூர்மை. (௪௮)

ஐயுங்குமம்பினுன்மாய்ந்துவீழ்காலமாரீசன்
விழைந்தசீதையையிலக்குவன்றனைவிளித்திறந்தான்.

மொழிந்தவாறுகேட்டிராகவன்மொழியெனநம்மோய்
அழிந்தநெஞ்சினளிலக்குவபோயறிகென்றான்.

விளித்து - அழைத்து.

(௪௯)

சீதைசொல்லியவாறுகேட்டினாயவன்நீச்சொல்
குதுசெய்தபொய்யரக்கன்சொலெனநனிசொல்லும்
போதியென்னலுமறுத்தியோவென்றவள்புலம்பிக்
கோதுசெய்தவெவ்வுரைபலகூறினன்குழைந்தாள்.

இனாயவன் - இலக்குவன்.

(௫௦)

பரிந்துபற்பலவெகுண்டவள்பகர்தலினினையோன்
வினாந்துநாடுவான்போயபின்மெலிவொடுதனித்தநங்
கிருந்தவன்னையிராவணன்வவ்விண்ணெழுந்தான்
கரந்துகொல்வதற்குற்றதுகாலமென்றுணரான்

நாடுவான் - தேட.

(௫௧)

சனகன்மங்கையையெடுத்தகற்சமுகநற்கைந்து
முனிவுகொண்டெதிர்த்தமர்முறைமுறைசெயுஞ்சடாயு
நனிவருந்திடவிருசிறைதுணித்தனனடந்து
புனையிலங்கைபோய்ச்சீதையைச்சிறைபுகுத்தனனூல்

தசமுகன் - ராவணன் - தகைந்து - தடுத்து.

(௫௨)

மாயமானுருவரக்கனைமாய்த்தவன்மீண்டு
சீயமாமெனவரும்வழிதம்பிசென்றெய்த
மேயவாறெவன்சீதையைவிட்டெனவிளம்பித்
தூயசாலேசென்றெய்தினனவனெடுந்துனைவின்

சீயம் - சிங்கம், துனைவின் - விரைவாக.

(௫௩)

சாலையெய்தினன்சானகியெய்துதல்காணன்
மாலையெய்தியவனைகுழலெங்கெனமதித்துச்
சோலையெய்தியசுற்றிலங்கண்டிலன்றுயராம்
வேலையெய்தினன்பாடுலனும்வேலைமேய்மேலோன்

வேலை - கடல்.

(௫௪)

மனைவிமேற்செலுங்காதலைமாற்றவல்லுநர்கள்
வினவினீங்கிலையென்பதைவிளம்புவான்சபால்ச்
சனகியெவ்விடத்தாளெனச்சார்த்தவைநோக்கி
*அநகனங்ககைகின்றனவறிகுநர்யாரே.

*சார்த்தவை - அங்குள்ளவற்றை.

(௫௫)

வாமவெஞ்சிலையிருவருமவணின்றுவருங்கால்
காமரஞ்சிறையிழந்தவச்சடாயுவக்கண்டார்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம்

௩௪௯

திமையிவ்வுழிநடந்தனதெரித்தவனிறப்ப
சுமநல்வினையிறநினனிசாகவனிரங்கி.

காமர் - அழகு.

(௫௪)

ஆங்குநின்றெழுந்தகல்வுழிப்புனற்சுகன்மல்லில்
திங்குசெய்தவவ்வையோமுநிழக்கினைச்சிதைத்து
வாங்குவெஞ்சிலையினையவன்றுணித்தபின்மருவார்த்
தோங்கிவானறொடுங்கவந்தன்வாழ்வனத்தையுற்றனரால்.

அல்லல் - இரவில்.

(௫௫)

நிவந்தவவ்வனவிலங்கெலாம்வாயிற்றிடுகெடுங்கைக்
கவந்தன்மெய்யிலவெங்கணைவிடச்சாபத்திற்கலந்த
பவந்தனையொழிந்தியக்கனாமங்கவன்பரவி
உவந்துமற்றுநீர்சுவரிபாற்போயினென்றுணர்த்தான்

வனவிலங்கு - காட்டுமிருகங்கள்

(௫௮)

உரைத்தவாறிருவோருமச்சுவரிபாஹுற்றார்
அருத்திகூர்ந்தவனடகுநன்மூலமங்கனித்த
மருத்தழைத்திடுமதங்கவெற்பெய்திரீர்மருவும்
விரித்தசெங்கதிர்தலையையென்றுவீடுற்றான்

அருத்திகூர்ந்து - அன்புமிகுந்து.

(௫௯)

சொன்னவாறிருவோர்களுந்துனைவினிலேகிப்
பன்னுபம்பையாறடைந்ததுமாறொடும்பயிலா
அன்னவெற்புறைகதிரவன்மலையைணுகி
இன்னநீர்தரவவொடுந்தோழமையையுந்தார்.

துனைவினில் - விரைவில், கதிரவன்மலை - சுநீர்வன்.

(௬௦)

அந்தவெங்கதிர்தலைவெவ்வாலிபோரழிக்கும்
மைந்துகாட்டுதற்கியைந்தனனாகமற்றவன்றான்
துந்துபிப்புரவென்பெறிந்திடச்சுடர்மலர்க்கை
உந்துமட்பெழுந்தெழுமராமமுருவியதால்.

மைந்து - வலி.

(௬௧)

ஆற்றல்கண்டருங்கதிரவன்சேயகமகிழ்த்து
தோற்றகாலையிலவாலியைக்கொல்லெனச்சொல்லி
ஏற்றவாலியோடிருஞ்சுமம்விழைந்துநின்றிழைத்தான்
மாற்றருங்கணைமறைந்திருந்தெய்தனன்வரதன்.

சுமம் - போர்.

(௬௨)

விடுத்தவெங்கணைவாலியைவிண்ணகத்தேற்ற
அடுத்தசெங்கதிர்தலைமற்றனுக்கரசியலளித்து

மடுத்ததீம்புனன்மழைபொழிபருவமவ்வளவும்
உடுத்தகானகத்தோங்குவெற்பிருவருமுறைந்தார்.

இருவர் - ராமலக்ஷ்மணர்.

(五)

மறைபொழிந்திடும்பருவமாகுககண் தும்வந்தெய்தாத்
தழைசெழுங்க, திரிமசுலையைக்கொணர்கெனச்சாற்ற
எழில்வெய்யமுன்னவன் தம்பிகிடிக் கதையுற்றிசைப்ப
மொழியுமன்னவன் பூநிகிராசுவன் முனமடைந்தான்.

மழைபொழிந்திடும்பருவம் - மழைகாலம்.

(ff)

அடைந்ததூரிடண்காதுபலாபிவைவையுமட்ட
பிடைந்தவானரத்தலைவரைத்திசைசொழும்விரிந்துத்
திடங்கொள்சாம்பவனீலன்கதருளுகிறுந்த
இடங்கொடென்றிசைக்கீகெனவதும்னுக்கிசைத்து.

ஆரிவையை - சீதையை

(५६)

ஆய்ந்ணலாழிபுடெனாநாடாநடுநகைக்கொடுக்கெனவளித்தான்
கண்ஊராவ்வுருகல், சன்நிரைமுழுமுயலுநாடிப்
பெண்ணினல்லவனாநடைநருடாயிலம்நாடுகுவளால்
விண்ணெழுத்தசிரமகேதிரமெற்படைக்கனரால்.

ஆண்ணலாழி - சுனையாழி

(५५५)

அடைந்தவானாத, உலகங்காண் ள்கலையெவ்விடத்தும்
நடந்துகேட்புக்குந னடிபுனைநிபுனைவதீர்
தடங்கொளுஞ்சினைற் றடையுனைப்போற்சமர்க்களத்தே
மடிந்திலோமெனவடிநகியங்கிருந்தனர்மாதோ.

நவைதீர் - குற்றமற்ற.

(கூடு)

வழங்குவவனாகேட்டுடனும்ருங்குசம்பாதி
கழிந்தவாறெவன் றம்பிநீர்க்குழறுதிவென்ன
அழிந்ததின்தையர் கடந்தவாறென்தையுமடையே
மொழிந்துசீதையைநாகிவான்யந்ததுமொழிந்தார்.

ஒருமருங்கு - ஒருபக்கம்

(५२)

இலங்கை மன்னவண்ணந்.கொடுமேகுதலெளியேன்
நலங்கொள்காதலன் கண்டு முன்னணின் றட்பக்
கலங்கியன்னவனருளைக்காண்முனைவிடுப்பச்
சலக்கொள்வாரியிற் றயங்குதனகர்வயிற்சார்ந்தான்

தட்ப - தடுக்க.

(அக)

விரைந்துசீரிலங்காபுரிமேவினுண்மெலிந்தாங்
கிருந்தச்சீதையைக்காண்குவீரென்றுசம்பாதி

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௫௯

கரிந்ததன்சிறையிராகவன்று தரைக்காணி

பொருந்துமென்பதே தார்வரத்தினிற் பொருந்திடப்போனான்.

கரிந்த - கரி : துபேரான

(६०)

பெரியவன் சிறைபெற்றவனிராமனை ததுதித்த

எருவைவேந்துரைகேட்ட கமகிழ் ஈனியாடி நுகதாரா

கரியவாரிதிகட்ப்டவாயாரென க ருநா

அரியவாரிதிகடப்பனெனரெழுநன்னதுமாண்

எருவைவேந்து - கழுகாசன

(எக)

காற்றின் மாமகன் கடலினையிடாறககடத்து

நாற்றிசைக்கணும் லகல சயிற் றடிஞ் றென னெடி

ஆற்றல்சேர்பகையற்றிடவசோகமாவ ஈப,நில்

கோற்றொழுகையாளுதறுவு சுகண்டி ஈர (தனிர், பாண

காற்றின்மாமகன் - ஆறுமான்

(எஉ)

சூழிராக்கதர்மடந்நைகயாதுயிலபுரிபிரவின்

வீழிவாயெழிற்சீரை நழுண்டேமலியவ ந மாநா

ஆழிபாசொலககற்பிணுநதரரினைசுகடுகாடுதது

வாழ்ந்திருக்கின்றவன் செய்கிற முறை உணர்வாமாகா

கற்பினுக்கரசி - சீதை

(எந்)

மருத்தமழ்ததபொறறநதசுளோவிளே சுதனனெழி சது

வெருக்கொளகிங்கரார்லி ரிட்டுடவடி தனன்விரைபு

முருகுமென் றழைநகிராவணன்முறைமுறைவிடுநக

அரக்கர்யா ராபுன்செ (குதகனா ராதகனா நம:)

விளிந்திட - இறக்க

(எசு)

அன்னகாலையிலிநதிததெழுநாள்

தன்னையுற்றயனவாளியின் மீதகொருநாளை

முன்னநாயக்கலுமரசுகனியாரெனப் பொழிவுவான்

உண்ணைக்கொல்லாமலுரி ராகவன ௨ சுவென் ஹோத கான்

அயன்வாளி - பிரமாஸ் கிரம

(६५)

தரங்கவேலையைக்கடந்தவனசாறமுசுல்லோகனாக

சுரங்கை நீரிவண்ண விரை நகு கொல்லு கிரொனக் கொடியோன்

மருங்குசேர்தருவீடணன் றாசரைவருத்தி

இரங்கமாய்ப்பதிங்கறங்கொலோவெனவிலக்கினாளு

கேளா - கேட்டு

(௪௬)

கொடியராவணன் றகினனி சுற்றியிக்குரங்கின்

நெடியவா லினிணி னுவுமின் றழலீரோ ன்ன

அடிவணங்கினரத்திறம்புரிந்தனல்கொளுவ
முடியவந்கர்சட்டனன்மாருதிமுழுதும்.

மாருதி - அதுமான்.

(எஎ)

சனகிவைகிடனன்றிமற்றெங்கணுந்தழல்வைத்
ததுமன்வந்தடிவணங்கியச்சீதைபாலணியாய்
வனையுநல்லகுடாமணிவாங்கியவ்வேலை
துனைவற்றுவின்னேறான்நின்னமகேந்திரச்சுரும்பில்.

சுரும்பில் - மலையில.

(எஅ)

அங்கதன்முதலாங்கடைந்தேதாருக்கவ்வணங்கை
நங்கனாயகன்றேறவியைககண்டவாநலின்று
துங்கவேறெனவவரொடுந்துனைவின்வந்திறைஞ்சிச்
செங்கணுணுக்குஞ்சீதையைக்கண்டமைதெரித்தான்

துனைவின் - விரைவாக

(எக)

மண்டுநீர்க்கடல்கடந்தனனடந்தமைவழங்கிப்
பண்டைநான்மறைக்கரியவன்பதுமமென்கரத்தில்
தொண்டைவாய்மயிலளித்தகுடாமணியளிப்ப
அண்டர்நாயகனம்மணிகண்மணிக்களித்தான்.

தொண்டை - கொவ்வைக்கனி.

(அ0)

தேனிரைத்ததார்ச்செழுங்கதிர்மகன்முனஞ்செல்ல
நீனிநக்கடல்கடந்தவனீலனேமுதலாம்
வானரப்படைவலோதரவிலையவன்மருவக்
கானகத்தினைக்கடந்தனன்கடல்வணனெழுந்தே.

கதிர்மகன் - சக்ரீவன்.

(அக)

விரியுழுவலகத்துமன்னுயிர்க்கணைவிளங்கிப்
பெருகுமாறுவந்தருட்புனனிச்சலம்பெய்யும்
சரியமாழுகிற்கொழுந்தெழுக்கடற்படையோடு
திரைசெய்வாரிதிப்புறத்தினிற்சென்றிறுத்ததுவே.

இறுத்தது - தங்கிற்று.

(அஉ)

கலிவருத்தம்.

மாற்கடனிகர்த்தவானரநட்சேனையின்
நூற்கடல்கடந்தபேரறிவின்வைகுறும்
நாற்கடனிலம்புகழ்நம்பிவைகினான்
பாற்கடல்வையியபான்மையென்னவே.

நம்பி - ஸ்ரீராமன்.

(அங)

வேறு.

வலங்கொடிண்சிலைவள்ளல்கடற்கா
நலங்கொள்சேனையினண்ணினனென்றலும்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம்

௩௫௩

புலங்கொள்புந்தியிழ்புன்மையர்தம்மொடும்
இலங்கைமன்னவனெண்ண லுற்றானரோ.

வலங்கொடிண்சிலைவள்ளல் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(அச)

எண் ணுங்காலையங்கெய்தியவீடணன்
அண்ணேறவியருஞ்சிலைநீக்கென
நண் ணுபற்பலநல்லறங்கூறலும்
கண்ணிற்றீயெழநீகடிசேகென்றான்.

அண்ணேறவி - சீதை.

(அரு)

முனிவிகொண்டதன் முன்னவனீர்க்க லும்
வினைகடந்தநல்லீடணன் வல்லோபாய்த்
தனிமுதறிருத்தாண் பிசைவீழ்த் தனன்
அசு ணும்மதுமான் முகதேனாகினான்.

வல்லோ - விரைவாக.

(அசு)

நல்லனென்றஹுமான்சொலநாயகன்
அல்லலீங்கொழியென்றபயங்கொடுத்த
தெல்லிலங்கைக்கிறையவனாகென்ற
சொல்லிலங்குசுடர்முடிசூட்டினான்

அல்லல் - துன்பம்.

(அள)

கருணைகொண்டவக்கண்ணன்கருநலம்
வருணன்வந்திலனென்றமலர்விழி
அருணம்வந்தவனம்பரந்தேவனின்
தருணவெய்யவன்போன்றதழற்குணை

அருணம் - செவப்பு, அம்பரம் - கடல்.

(அஅ)

அன்னகாலையறிந்துவருணன்வந்
தின்னதீர்க்குமிராமனையெய்தியுன்
மன்னுசீர்சொலிவாழ்வுறயாருமென்
சென்னிமேலனைசெய்யெனச்செப்பினான்

இன்னல் - துன்பம்.

(அக)

அளவிகந்தவரிக்குலத்தேதாரெழில்
வளரநின்றவரைக்குழுவய்த்திட
உளமுவந்துதாரேருசனையாமனை
நளன்விரைந்தவண்கமைத்தானரோ

அரிக்குலத்தேதார் - வாரகருலத்தேதார்.

(க0)

அனைகடந்தருஞ்சேனையொடங்குயர்
துனைகடந்தசேவலவெற்பெய்தினான்

ஒன்பதாங்கந்தம்.

இணைகடந்தவிலங்கெழிற்சீதையாம்
கணைகடந்தகண்ணாட்புணர்காதலன்.

கணைகடந்த - அம்பைவென்ற.

(௬௧)

கோதுமேவுமில்ங்கையர்கொற்றவன்
தூதராஞ்சுகசாரணராக்ருத
வதநீங்கவின்றெங்கணுகாடிப்போய்
ஒதுரீரென்றிராமஹணர்கதினான்

வதம் - குற்றம்

(௬௨)

வேறு.

நாடியதூதர்போய்வின்றவாறுகேட்
டேடலாலங்கலாளிலங்கைகாவலன்
நீடியகோபுரநின்றோக்கினான்
ஆடவர்திலகனுமாங்குடோக்கவே

ஆடலர்நிலகன் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௬௩)

ஆரியனெடுமலையடைததுநோக்கிய
சூரியன்காதலன்முனைவிற்குவிப்போய்ப்
பாரினிலங்கையான்மைப்பொன்மமுடி
சீரவீழ்த்தினன்றிருபியெப்பதினான்.

சூரியன்காதலன் - சுக்ரீவன்.

(௬௪)

பங்கயச்செங்கண்பணித்தவேவலால்
அங்கதன்முதுபோயறைத்திராவணன்
வெங்கதங்கொளவவன்மீண்டகாலையில்
பொங்கரிச்சேனைபோய்ப்புரிசைசூழ்த்தே

வெங்கதம் - கடுங்கோவம், அரிசனேனை - வாராசனேனை.

(௬௫)

வேறு.

எயிலைமுற்றியெதிர்த்தவாக்கரை
அயிலெயிற்றவரிக்குலத்தோற்றெதற்ப்
புயலையொத்தவன்பொன்முடிபத்தம்வெவ்
வெயிலையொத்தொளிர்வெந்தொடுமேற்றனன்.

புயலையொத்தவன் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௬௬)

காரையொத்தகரியவன்மும்பையந்
தாரையொத்ததசமுகேனெடுஞ்செய்
போரைமற்றெவர்கொல்வாப்புன்மையோன்
பாரையுற்றனன்றெற்படையற்றேரோ.

தசமுகன் - ராவணன்.

(௬௭)

தஞ்சமற்றதயமுகன்மன்னைநீ
செஞ்சரத்தொடுநீர்த்தனையாவையும்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௫௫

துஞ்சமற்றினித் துன்னுதிநிலையென்
மஞ்சனப்புயலன்னவன்கூறினான்,

தஞ்சமற்ற - ஆதரவற்ற.

(௧௮)

எண்சுமந்தவிராமணிதுசொல
நாண்சுமந்தாடந்தவிராவணன்
கோண்சுமந்தகும்பகருணன்முனைப்
பூண்சுமந்தபுயவலிகாட்டென்றான்.

ஏண் - பெருமை

(௧௯)

கும்பகண்ணஞ்ஞகிகுகோடுஞ்சுமர்
உம்பரும்வெருக்கொள்ளவுஞற்றினான்
நம்பிவெங்கணைநாடியங்குதேவலால்
அம்பரத்திலவன்றலையாழ்ந்ததே.

அம்பரத்தில் - கடலில்.

(௨௦)

மடிதல்கேட்டுளமாழ்த்தையுமகன்
புடையின்மேயபுதல்வெண்ணப்புகல்
அடல்செய்யீவலதிகாயணையேவினான்
படையினோடும்படர்ந்தமர்செய்யவே.

அமர்செய்ய - போர்செய்ய

(௨௧)

தமரமாக்கடற்றினையொடைய்நிவந்
தமர்செய்வானதிகாயணையிதழ்த்
கமலமேயவெண்கண்ணன்படைவிடுத
திமைசெய்போழ்தினிலக்குவன்வீட்டினான்.

கமலமேயவெண்கண்ணன்படை - பிரமாஸ்திரம்.

(௨௨)

கலிநிலைத்துறை.

சுட்டுதானையொடெழுந்ததிராயனகிறத்தல்
நாட்டிருக்கக்கட்டவண்ணலர்வெருவக
கோட்டுவார்நிலையிந்திரசித்தவைக்குறுகி
வீட்டிவாபகைவேந்தரையென்றென்னவிடுத்தான்.

நண்ணலர் - பகைவர்.

(௨௩)

அன்னவந்திரசித்தெழுந்தந்தரத்தொளித்தே
இன்னல்செய்யரவக்கணையேவினனினையோன்
தன்னெடுத்தனிர்தாரகப்பொருளவற்பிணிப்பப்
பன்னுபுள்ளரசங்குறவிரிந்ததப்படையே.

அரவக்கணை - நாகாஸ்திரம்.

(௨௪)

கோளநீங்குவெண்குளிர்தியெனச்சிலையொடுகூர்
வாளநீங்குடாதத்தம்பியோடெழுந்தமாயினத்தான்

தோளே நீங்கியே தான் றலைத்து தித்தனன் றெழுதான்
தோளே நீங்குரு தன் புசெய்தட னுஞ்சிறைக்கருளன்

கருளன் - கருடன்.

(க00)

புள்ளின்னே வேந்துபாயகன் றபின்புக் கவிக்குலத்தோர்
தென்னுதென் டுரைப்பரவையிற் சிலைத்தனார் சிற
எள்ளருத்திறவி ராவணன் கேட்டவனெனவும்
தள்ளருத்தருக்கரக்கர்கள் சாய்தனார் சமரில்

பரவை - கடல்.

(க00)

கோட்டுமால்கரிவாம்பரிக்கொடி னுஞ்சியுடையதோர்
சட்டமோடு முகத்தெண்ணிலரிரு புடைநெருங்க
மீட்டுமிந்திரசித்தரிக்குலத்தினர் வெருவப்
பூட்டுவார் சிலையோடு வெம்பொருகனம் புகுந்தான்

அரிக்குலத்தினர் - வாங்குடட்டத்தோர்.

(க01)

ஆர்த்திராவணியயன்படை விடுப்பவப்படையால்
தார்த்தடம் புயுடணன் சாம்பவன் றழங்கக்
கார்த்தடங்கடல்கடந்தவன் றியக் களமாம்
பார்த்தலத்தினில் டைத்தவரீழ்த்தனாபதைத்தார்

இராவணி - இத்திரசித்து.

(க02)

உருத்திராவணியொல்லையில் விடுதவப்படையால்
தரைத்தலத்திடை வீழ்த்தவரீயாவருத்தனிப்போய்
மருத்துமாமலைமாருதிவல்லியிற் கொணர
அருத்திகூர் துயிலுணர் தவராமென வெழுந்தாள்

மாருதி - அதுமான்.

(க03)

அன்னநாலெவெம்மாயை செய்தகன் றிராவணிபோய்
இன்னல்செய்யுமோர் வேள்வியை நிகும்பலையிடந்துத்
துன்னியாற் றதலறித்தழித்தரிக்குலத்தோடு
மன்னுநீள் சிலையில் கருவன் வனோத்தமர்வினோத்தான்.

அரிக்குலத்தோடு - வாங்குடட்டத்தோடு.

(க04)

தேரினே றியங்கெதிர் தருமிந்திரசித்தும்
ஏரினே றியமாருதி திறம்புயத்தேறிப்
போரினே றியவிலக்குவனும் பொருதி றத்தைப்
பாரின்யார் சொல்வார்பங்கயத்தயனுக்குமரிதால்

மாருதி - அதுமான்.

(க05)

இந்துவின் கணையில் கருவன் வில்வனோத்தே தவ
வந்தெதிர் தவவ்விந்திரசித்தவண்மாய்த்தான்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௫௭

சுந்தரத்திகழரசுபெற்றனமெனச்சுரர்கள்
அந்தரத்தினின் றலர்மழை தூர்த்தனரார்த்தார்.

இந்துவின் கணை - அர்த்தசந்திரபாணம். (ககஉ)

மைந்தனிந்திரசித்தவண்மாய்ந்ததுகேட்டுச்
சின்னையெனத்திராவணனிருபான்வழிவழிநீர்
உந்துதுன்பவெவ்வலையெறிநீர்க்கடலுற்றான்
நினைதவந்தவன்பின்னருமமர்செயநினைந்தான்.

இருபான்வழி - இருபதுகண். (கக௩)

மிடல்கொண்மூலமாபலமெனார்வீரரைவிடுத்தான்
கழகையேழினிலிராகவனையுருவீர்கவர்ந்தான்
கொடியராவணன் றேறியவந்தயிற்படைகொண்டு
படைகள் குழுவரப்படுகனத்தெதிர்த்தனன்படர்ந்தே.

மிடல் - வலி, இவர்த்து - ஏறி. (கக௪)

மருவியிந்திரனைவலின்மாதல்கொணர்ந்து
பெரியபொற்றடக்கேசரிவந்தும்பினைப்பெய்யும்
கருமுகிக்கொழுந்தன்னவன்காரமுக்கங்காட்டி
ஒருமடந்தையையொளிதாக்கல்கள்வென்றதுடன்ருள்.

காரமுக்கம் - வில். (கக௫)

இராமராவணவ்யுத்தமாமெனவிமைப்பவரும்
தராதலத்துறுஞ்சமர்க்கெல்லாமுவமையாச்சாற்ற
முராரியாமுதற்சமுகனெடுமவண்முயன்ற
புராதனச்சமர்க்குவமையேவெறித்தெவர்புகல்வார்.

புராதனச்சமர் - பழையபோர். (கக௬)

திசைமுகன்படையெடுத்திராகவன்னெந்தேவர்த்
தசமுகன் றனைமாய்த்தனன்னாய்த்தலுந்தயங்கும்
குசமுகங்களிற்குங்கும்வீகாட்டாரம்பையரோ
டிசைமுகம்மலர்ந்தினர்மழைபொழிந்தனரிமையோர்.

திசைமுகன்படை - பிரமாஸ்திரம். (கக௭)

எழுசீர்க்கழிநெடிடலாகிரியவிருத்தம்.

தள்ளருந்துயர்கடரக்கியர்யாருந்தலைவிரித்தனரமுதேங்க
வெள்ளியம்பொருப்பங்கெடுத்தவன்முதலாவெஞ்சமாமுவத்தின்மாய்த்த
அள்ளிலெடுவெலர்க்கருக்கெல்லாமருத்திறலவீடணென்பான்
எள்ளரும்புகழ்ச்சிராமனின்னருளாலியற்றுகீர்க்கடன்கழித்தனனூல்.

வெள்ளியம்பொருப்பங்கெடுத்தவன் - ராவணன். (கக௮)

இலங்கைகாத்தளிப்பவீடணற்காயுளியம்புமோர்கற்பமதளித்து
நலங்கிளர்கற்பினரசியென்றெவருநவிறுநங்கையர்க்கரசியையவ்

விலங்கில்லுமிழும்புட்பகவிமானமீதுவைத்தினையவளேனும்
உலம்பொருபுவானரருடனிருப்பவறைந்திராகவனெழுந்தனனுவ்.

நங்கையர்க்கரசி - சீதை.

(௧௧௯)

அங்குநின்றகன்றுகிட்கின்றயென்னுமணிகளார்கரிடையடைந்து
செங்கதிரவன்சேய்முதலியகவிகளேசேர்தருமனைவியாயாரும்
பொங்கெழிற்சீதைமருங்குசூழ்ந்திருப்பபுனிதனப்புறந்தெழுந்தகித்
தங்கியதவத்தேதாரசாலுகளனைத்துந்தையலுக்கறைந்துபோயினனுவ்.

கவிகள் - வாநராகன்.

(௧௨௦)

அருந்தவம்புரியுமபரத்துவாசப்பேரத்தணன்விருத்தினிநனிப்
மருத்தினுமினியவுண்டியையருந்தியாவருங்குடனெருமவருங்கால்
பொருந்தியவரவுமாருதிமுன்போய்ப்புகன்றிடநந்தியம்பதியின்
இருந்தவெற்பரதனெழிற்படைசூழுவெதிர்கொளவான்ருயரோடெழுந்தான்.

மருத்தினும் - தேவாமிர்த்தத்தினும்.

(௧௨௧)

எழுந்தவெற்பரதனினையவளேனெஞ்சென்றடித்தாமரையினேமேல
விழுந்தனனிறைஞ்சவிமானநின்றிழிந்துவிருப்பொடுகிளாருரைத்தழுவிற
தழும்புறவிறல்விறித்ததேதோட்டம்பிதன்னெடுதாயாராவணங்கி
மொழிந்தநான்மறையேதாவசிட்டனைத்தொழுதான்முந்தைநான்மறையிட்ஞர்வரியான்.

தழும்பு - சுவடு.

(௧௨௨)

தாரையேமுதலாமங்கையர்க்குழச்சானகிதானுமங்கிழிந்து
காரைநேர்குழலார்மாமியர்மலர்தநான்றீர்தலின்வணங்கினளவள்ளல்
வீரமேவியதன்றம்பியர்முதலாமவிருப்பொடங்குடைந்தவரோடும்
எரினுவ்வளங்கும்புட்பகத்தேறியெய்தினனந்தியம்பதியே.

தாரை - வாலிமனைவி.

(௧௨௩)

நந்தியம்பதியினிளைஞர்தம்மோடுகலஞ்செய்வானரர்கடம்மோடும்
அந்தமில்புகழ்சால்வீடணன்குசன்மற்றடைந்தவர்நம்மொடுமமாந்து
சந்தமுந்தகிலுமாலையும்பூணுந்தரித்தனன்புட்பகத்தனைந்
மந்திரிபாற்போகெனவவன்விடுத்தான்மறைக்கெல்லம்வரம்பெனலாவான்.

மந்திரி - குபேரன்.

(௧௨௪)

கனைகடற்றுனைபுடைவளைந்தெக்காரமுழக்கெனவியத்துவைப்பத
தினகரன்சிறுவன்வீடணனேனெடுதண்ணிலாக்கவரிகாவைசைப்ப
பனிமதிக்கவிகைமாருதிரிழற்றப்பரதன்முன்றேறவீடவியத்து
புனைதருமயோத்தியெனுக்கர்க்கெழுந்தான்புலவருக்காயிவட்புருத்தான்.

இயம்துவைப்ப - வாத்தியம் முழங்க.

(௧௨௫)

கலிவிருத்தம்.

புரத்தரன்புரம்போற்புனைந்தாரநகர்
வரத்தருநெடியோன்வரயாவரும்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம் ௩௫௯

விரைந்தெழுந்தெதிர்கண்டனர்வின்மழை
பரிந்துகண்டபயிர்க்குமுப்பண்பினே.

புனைந்தார் - அலங்கரித்தார். (௧௨௬)

அஞ்சுந்தணிமம்பிணைகுழ்தரும்
அஞ்சுனத்தணிசேசருமேயாத்தியாள்
அஞ்சுனத்தருங்கண்மணியாமென
அஞ்சுனத்தெழிலண்ணலங்கெய்தினான்

அஞ்சுனத்தெழிலண்ணல் - ஸ்ரீராமபிரான். (௧௨௭)

எற்றுதெண்டிரையேழ்கடற்றாளைகுழ்
ஒற்றைவெண்குடையோஹும்வந்தெய்தலுயர்
அற்றமற்றசராசரம்யாவுமாங்
குற்றவிற்பமுரைக்கடங்காதேரோ

அற்றம் - முடிவு. (௧௨௮)

நீடுந்தோயங்கொள்வானினைநீள்வனர
நாடுந்தோகைகொன்னவநாடுநா
ஆடுந்தோரணவீதிகளாரந்தயர்
மாடந்தோறுமடந்தையர்கோத்தினார்,

தோயம் - நீர், தோகை - மயில். (௧௨௯)

வேறு

நோக்கியநோக்கொடுநுவன்றமங்கையர்
நீக்கருங்காதல்தெய்வமனமுநீண்டதார்
நூக்கியவீதியிறுடூடர்ந்தாபிந்தெசல்
மாக்கருமுகிலாண்வாயிலெய்தினான்.

மாக்கருமுகிலாண் - ஸ்ரீராமபிரான் (௧௩௦)

பூமகன்மகனெடுங்குழ்செயன்னவன்
எழுறுமினைஞர்மந்தேறையோரொடுங்க
தேமலரணிகுழற்சீதையென்றுசொல்
தோமகடன்னெடுங்கொயில்புக்கனன்,

பூமகன்மகன் - வசிட்டன். (௧௩௧)

மடவரன்றெடுகிவயங்கிராமற்றுக்
கடனதிமுதலியகவின்செய்நீரினல்
நடைபெறுவசிட்டமாமுனிகன்காட்டினன்
சுடர்விரிமணிமுடிசூட்டினாரோ.

கடனதி - கடல்கதி. (௧௩௨)

தாயருமினைஞருஞ்சனகன்பாவையும்
மேயபூவுலகரும்விண்ணுனாராகளும்

ஒன்பதாங்கத்தம்.

ஏயபேர்மகிழ்ச்சியோடிருப்பவெங்கணும்
நேயனோர்மதிக்குடைநிழற்றினானோ.

சனகன்பாவை - சீதை.

(௧௩௩)

உரைதருதியனவொழிந்துபாறின
மருவுநல்லறமெலாம்வளர்ந்தமாமழை
இருவனஞ்சுரந்தனவேகதாசனும்.
கரியவன் கடற்புவிசாவல்செய்யவே.

பாறின - ஓடின, ஏகதாரன் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௧௩௪)

கரங்களிற்கணைபொழிகரியமாழுகில்
தரங்கநற்கடற்புவிசார்த்துநாகக்குநான்
பரங்கநூநிகளும்புள்ளுமாரக்களும்
மரங்களுமலைகளும்கிழ்ச்சிகூர்ந்தவே.

கரியமாழுகில் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௧௩௫)

மிகும்பொருட்குவையெலாம்விருப்பின்வேதியர்
புகுந்தனர்முகந்தாம்போகநல்கிமுசு
சுகம்புகழ்வசிட்டனூற்றயங்கிராகவன்
மசும்பலபுரிந்தனன்மகிழ்ந்துவைகினான்.

மகம் - யாகம்

(௧௩௬)

சினத்தொடுமரக்கரைச்செகுத்தசெஞ்சிலைங்
கனத்தினிற்றிகழ்பவன்கதைகள்சேர்குநர்
நினைக்குநர்வைகுமோர்நிகழ்த்தும்வண்மையோர்
மனத்தினில்விழைந்தனமருவிவாழ்பவே

கனத்தினின் - மேகம்போல.

(௧௩௭)

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௨௧.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

பத்தாவது

தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய சரித முரைத்த
வத்தியாயம்.

திருப்பிறைதலினுள்சீதையென்புள்
விருப்பொடுநாயகன்விளங்குபூணணி
பொருப்பெனுமிணைப்புயம்புல்லியன்புசெய்
தருப்பநன்குற்றனன்களித்துவைகுநான்.

பொருப்பு - மலை, இணை - இரண்டு.

(௧)

தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். நகுக

அரக்கர்கோன்வெளவியவணங்கைநீக்கிலான்
மருக்கமழலங்கலான்மணந்தென்கொலென்
நிரக்கமில்சிடடனாங்கிசைத்தனல்லறம்
புரக்கவந்தருள்புரிபுனிதன்கேட்டனன்.

அரக்கர்கோன் - ராவணன். (உ)

நற்புகழ்த்தம்பியானாஞ்சீதையாம்
சற்றினுக்கரசியைக்காட்டினீக்கினான்
பொற்பினின்பொலிபவள் புலம்புற்றேறங்கலால்
வெற்பொடுமரங்களுமெலிவுகொண்டவே.

புலம்புற்று - துன்பமடைந்து. (ங)

மாசவம்புரியும்வான்மீகிதானழல்
மீதுறுபினையெனமெலிவுற்றேங்குமச்
சீதையைக்கண்டுளந்தேற்றித்தானுறை
கோதுறுசாலையுட்கொண்டுபோயினான்.

பினையென - பெண்மான்போல. (ச)

தன்னருட்சாலையுட்டவஞ்செய்மாதர்பால்
அன்னையையடக்கலமாகவைத்தனன்
இன்னெழின்மிக்குளவிராடடைப்பிள்ளையாய்
மன்னுமச்சீதையுமவயிறுவாய்த்தனன்.

வயிறுவாய்த்தனன் - பெற்றான். (ஊ)

எழுதிர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

முனிவாருகையின் கடையிறைவரலான் முன்னவனைக்குசனென்பார்
இனியநல்லடியிற்றடவரலாலவ்வினையவன் றனைலவனென்பார்
அனையவர்பிறைபோல்வளருளாவருக்கறைத்தவான்மீகியென் றுரைப்போன்
தனிமறைவிளம்புகெள்ளமேமுதலாச்சாற்றுகல்வினைபுரிந்தனனூல்.

குசை - தருப்பை. (க)

பொருவருந்திறலான்வாதனென்றுரைப்போன்புட்கரனெனுமபுரவலேனா
டிருநிலம்புகழுந்தக்கனையின்ருனிலக்குவனங்கதனுடனே
தரியலர்வணங்குஞ்சந்திரகேதுதனையுயிர்த்தனன்சொல்சத்துருக்கன்
சொரிமதுத்தொடையான்சவாகுவிலேனெடுஞ்சருதசேனையளித்தனனூல்.

தரியலர் - பகைவர். (எ)

பொன்னிறச்சீதையுருவமொன்றமைத்துப்புரவியின்வேள்விபந்தாற்றும்
கன்னியந்தளவமுருந்தனென்றுரைக்குங்கரியவன்சாலையிலடைந்து
தன்னெழிற்சரிதமுனிவானருளாற்றநயர்கன்பாடுதல்களாப்
பன்னருமுவகைப்பரவையின்மூழ்கிப்பல்பொருள்பெறுதிரென்றிசைத்தான்.

உவகைப்பரவை - சந்தோஷசாகரம். (அ)

மைந்தரவ்விராமன்பணித்தசொல்களாமாதவம்வனத்திடைபுரிவேவர்
நந்தலில்பொருள்வேட்டடைதநீதென்னநவிறினர்போயின்னான்
இந்தநல்லவையோர்யாவருங்காணவியம்பருஞ்ஞரையதனால்
கொந்தலர்குழலாள்சீதையைடைவேன்கொணருதிர்விரைவினென்றுரைத்தான்.

குளுரை - சபதவார்த்தை.

(௧)

அவ்வுரைகேட்டதூதர்போயிசைப்பவருந்தவம்புரியும்வான்மீதி
கொவ்வையங்கனிவாய்ச்சீதையைக்கொணர்ந்துகோநிலாவவைக்கவநிறுவி
எவ்வாறில்கற்பாற்பழிப்பிலளிவளென்றிசைத்தனன்சீதையுரிசைப்பான்
செவ்வியகற்பிற்றிறம்பிலெனென்னிற்சேர்நெறிபுவிசருகென்றான்.

அவைக்களம்நிறுவி - சபையிலநிறுத்தி.

(௧0)

என்றலுந்தரைவிண்டிடவதினெழுந்தவொரிமணித்தவசிதையேந்தி
மன்றலங்குழலாள்சீதையைப்புவீமான்வெளவின்ளயாவருமறுகக்
குன்றெனுந்திணிதோட்கொற்றவன்சிறிக்குவலயமட்கையைக்கோறும்
வென்றியாங்கணையாலெனவயனுற்றுவெருளிர்யொழிதியென்றுரைப்பான்.

கோறும் - கொல்லுவாம்.

(௧௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியனிருத்தம்.

திருத்திழைச்சீதையெம்மோய்சேர்ந்தனடிகழ்வைருந்தம்
பொருந்துதியெந்தாயென்னாப்போற்றினன்போயின்னர்
அருந்திறலையன்னாளகன்றபற்கயர்ந்தான்போலின்
மருந்துறழ்மனையார்சம்மைப்பிரிந்தெவ்வைகவல்லார்.

ஓய் - தாய்.

(௧௨)

மருவியமைந்தர்தம்மைமலர்புரைகையித்புல்லி
உருகியவுள்ளத்தோடுமுடிப்பொடுமுச்சிமோந்தான்
அருளொடுபுதினமூன்றயவாயிரம்பருவமாநீர்
இருநிலம்புரந்தான்செங்கோலிராமனென்றுரைக்குமெம்மான்.

உவப்பொடும் - சந்தோஷத்தோடும்.

(௧௩)

மருவதன்புதல்வருக்கும்வயங்குநலிளைஞர்பெற்ற
பொருவரும்புதல்வருக்கும்புகல்புகத்திசைக்கோறும்
கருணைசெய்திருந்துவையங்காக்குமாமெளலிகுட்டித்
தரைபுகழ்சராயுவுற்றான்சதுமறைமுடிவிலற்றான்.

மெளலி - முடி.

(௧௪)

கோசலநாட்டுமேயசராசரமனைத்துங்கூறும்
தேசறுவானஞ்சாரத்திருவருள்புரிந்திராமன்
பேசியுவிளைஞரோடும்பிறங்குவைருந்தமெய்தி
ஆசறுமாவப்பாயலாதியாயமர்கின்றானால்.

அரவப்பாயல் - சர்ப்பசயநம்.

(௧௫)

தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௬௩

என்னையாளுடையவையனிராகவன்சரிதமீதை
மன்னுமாதவருமேலாம்வானவர்முதலினோரும்
பன்னுமின்னமுதமுற்பாடுநர்வீடுசேர்வர்
சொன்னவிக்காதகேட்டுபார்துயரறுநலந்துய்ப்பாரால்.

ஈதை - இதனை

(௧௬)

மருவினாகாட்டின்மேயவானரர்துணைபோன்மேவ
அருவினைமூட்டும்பொல்லாவரக்கரையமரின்வீட்டும்
ஒருவினையாட்டுகெஞ்சத்தவந்தருளிராமனீன்ற
குருவிரிசூட்டுவைவேற்குசனதிதியைப்பெற்றானால்.

மரு - வாசனை, குரு - நிறம்.

(௧௭)

அருள்புரிந்துலகங்காத்தவதிதிதன்மரபில்வந்து
மருவினன்மருத்தென்றேருதுமன்னவனன் னோனின்னும்
கருதருந்தவநன்றற்றிக்களபநற்கிராமமென்னும்
ஒருநகருமைகின்றானாலுரைதருங்கலிகாலீத்தில்.

கருதருந்தவம் - நினைத்தற்கரியதவம்.

(௧௮)

சூரியன்மரபொன்றின்றித்தொலைவுறுமீட்டும்ந்த
ஆரியமரபைமேவுமாசியாமுகத்தாண்டாக்கிப்
பாரகம்புரப்பானன் னோன்பகர்பெருமரபின்மன்னர்
தாரணிபுரந்துபோயார்சாற்றுமம்மரபுதன்னில்.

சூரியன்மரபு - சூரியவமிசம்.

(௧௯)

சொல்லுமிக்கலியினின்னுஞ்சுமித்திரனந்தமாக
நல்லெழிலரசர்தோன்றிநானிலங்காப்பர்சில்லோர்
மல்லமர்மணிப்பூணிக்ஞவாகுவின்மரபுபின்னர்
செல்லுறழ்தடக்கைவேந்தேதீருமென்றுரைசெய்தானால்.

செல் - மேகம்.

(௨௦)

தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய கதைமுரைத்த வத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௬௬.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

உறங்கிஞனவிழித்துரைத்ததுகேட்டவனுறுதல்
அறிந்திலேன்றனைச்சபித்தமெய்யருந்தவன்றானும்

இறந்துங்கவென் றுரைத்தனனிருவருமிறந்தார்
சிறந்தவெங்குலச்செழுந்தவன்பிறந்ததைத்தெரிக்கின்.

அருந்தவன் - அரியதவத்தினையுடையவன்.

(௭)

மருத்தழைத்ததார்பித்திராவருணருக்கன்பு
பொருத்தாருப்பசிறிமித்தமாய்ப்பொலிந்தபொற்குடத்தில்
அருத்தியுற்றமெய்யருந்தவத்திட்பமோடடைந்தான்
உரைத்தமைத்திரவருணியென்பெயருமாங்குற்றான்.

மரு - வாசனை, அருத்தி - ஆகை.

(௮)

உயிரொழிந்திடுகியுடற்குயிர்வரவுதவிச்
செயிரொழிந்திடுமுனிவரோடமரர்சேர்ந்தெழுப்ப
வெயிறழைத்தவேன்மன்னவன்விடுத்தவவ்வுடலம்
துயர்த்தழைத்திடவெடுக்கிலெனென்றொலித்தார்தான்.

செயிர் - குற்றம்.

(௯)

நிமிபெரும்புகழ்விதேசகனென்றெவர்களுகிகழ்த்தா
இமைதொறுங்கலந்திருந்தனனிமையவர்வரத்தின்
அமரருந்தவராசுடல்பெண்ணாரங்குந்
கமழுநெய்பொழிந்தம்மகமுடித்தனர்கவின.

அமரருந்தவர் - விரும்புதற்கரியதவத்தினர்.

(௧௦)

உடலையந்தனருலகினுக்கரசுறவேண்டித்
கடையவந்தனனோகைகடைதலிற்சனித்தாங்
கடைதலாலவனறிவுடைச்சனகனென்பெயரும்
மிடலொடுமதனத்தினின்மேலிவந்துறலால்.

மதனத்தினில் - கடைதலில்.

(௧௧)

மிதிலனாமெனும்பெயருமுன்விளம்பியவிதேசகன்
மதலையாகிவைதேசகனென்பெயரும்வந்தியையப்
புதியமாநகரொன்றமைத்தனன்புகனகரும்
துதிசெய்மாமதிண்மிதிலையென்றுயர்ந்ததுதுதிப்பான்.

மதலை - புதல்வன்.

(௧௨)

சனகனீன்மேசயுதாவசவாமவன்றானும்
அநகனாந்திவர்க்கனன்றனைமகிழ்ந்தளித்தான்
வினையிலானவன்சுடேகதுவைநல்கினன்விருப்பின்
கினவுவேவவன்பெற்றனன்றேவராதனையே.

சேய் - புதல்வன்.

(௧௩)

அறங்கொணெஞ்சினுன்றேவவராதன்றருமாசன்
பிறங்குவேற்பிரகத்திரதன்றனைப்பெற்றான்

ஒன்பதாங்கத்தம்

மறஞ்செய்தானைமாவீரியனும்வயமைந்தன்
கறங்குமாப்படைச்சுகிர்த்தவனல்கியகாளை.

வயம் - வெற்றி.

(கச)

திட்டகேதுவாமன்னவனுதலியசெம்மல்
எட்டுமாதிரம்புகழியச்சுவனென்பார்
மட்டுவார்தொடையன்னவன்மருவினையளித்தான்
பெட்டசிக்கையாலவன்பிரணித்தகற்பெற்றான்.

மாதிரம் - திசை.

(கடு)

அன்னவேத்துமோர்கிருதிதன்றனைப்பெறவவனும
பன்னுதேவபீடன்றனைப்பயந்தன்னப்பகர்வோன்
மின்னும்வேல்விதூர்த்தன்றனையுதவவவ்வீரன்
மன்னுசீரமகாகிருதியைமகிழ்த்தளித்தனனாள்.

பயந்தனன் - பெற்றான்

(கசு)

ஈழுசீர்ககழிநெடுலாசிரியனிருந்தம்.

கனரோளிமணிப்பூண்கெழுமுதேதாளேந்தல்கிருதராசன்றனைப்பெற்றான்
அனியுளந்தறுந்தார்புனைநருவெள்வேவவன்மகாரோமனையளித்தான்
களிசெயுமெகின்பழனநாடுடையோன்கனகரோமாவீனையளித்தான்
இளநிலவொழுமுமுத்தவெண்குடையானிரச்சுவரோமனையின்றான்.

எகினம் - அன்னம்.

(கஎ)

அடையலர்நெய்த்தோர்துகர்ந்துதேக்கெறியுமாடல்வேன்மன்னவன்மைத்தன்
துடியிடைமடவார்மதனெனுஞ்சீர்த்துவசனஞ்சனகனென்றுரைப்போன்
படைகொடுவேள்விபுரிதரவுழுசாற்பரப்பெழுஞ்சீர்தையைமகிழ்த்து
கடிமணமயரவோமொழிப்பொருளாங்காகுத்தற்களித்தனன்களிப்ப.

நெய்த்தோர் - உதிரம், அடையவர் - பகைவர்.

(கஅ)

விண்ணார்புகழ்மிதிலைநாடிக்நும்விரிகுதிரம்மணிமுடிவேந்தன்
பெண்ணணங்காய்ச்சையாங்குதிப்பப்பெட்பொடுமுழுதீர்த்தால்
நண்ணுபேரீர்த்துவசனென்றுரைகருநலந்திகழ்சனகன்றன்மைத்தன்
தண்ணளிகடருங்குசுத்துவசன்றான்நருமந்நுவசனைத்தந்தான்.

சீர்த்தால் - கலப்பையால்.

(கஆ)

தருமந்நுவசனகித்துவசனையுஞ்சாற்றியமிதத்துவசனையும்
இருநிலத்தரசராகவின்றெடுத்தானிருவருண்முன்னவனென்போன்
விரிபுகழ்த்தேகித்துவசனையுயிர்த்தான்விளம்புப்பெயருடைவேந்தன்
புரையறுஞானக்கடலிடைக்குளித்துப்புவிப்பொறைதவிர்த்தினிதளித்தான்.

புரை - குற்றம்.

(உ0)

விரும்பெழில்கெழுமுமிதத்துவசப்பேர்வேந்துகாண்டிக்கனையளித்தான்
பொருந்துந்நருமத்ததிகயித்தன்னோன்புர்தினிதருளுட்புகன்ற

சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௬௭

பெரும்புகழ்க்கேசித்துவசனுக்கஞ்சிப்பெயர்ந்துகாட்டகத்தமர்ந்தனனேனாற்
கரும்பெறற்கருமத்தையுறவொழித்தங்கவன்சொலுஞானமுமுணர்ந்தான்.

ஐயுறவு - சந்தேகம்

(௨௧)

ஞானவாரிதிகேசித்துவசப்பேர்நரபதிமகிழ்தரவுதித்தான்
பானுமானனேனாவழிவருமாசர்பலருளர்நிமிமரபுகித்தோர்
தேனவாந்தொடையாய்சிறத்தகல்வினையாற்சிமிழ்ப்புண்டார்போன்றிருப்பிஹால்
மோனமாதவரும்வியப்பமெய்ஞ்ஞானமுதிர்ந்துளாரெனமுனியுரைத்தான்.

ஞானவாரிதி - ஞானக்கடல்.

(௨௨)

நிமிமரபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

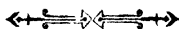
ஆசுத்திருளிநுத்தம்—௩௬௭

ஸ்ரீ கிருக்ஷணசகாயம்.

பன்னிரண்டாவது

சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

சுலிவிருத்தம்

சந்தரவடவனாகுமுஞ்செங்கதிர்
வெந்திறன்மரபுகேட்டுவந்தவேலவன்
சந்திரமரபினிச்சாற்றுவாயென
மந்திரமறைமுனிமகிழ்த்துகூறுமால்.

செங்கதிர் - சூரியன், மரபு - வமிசம்.

(௩)

அந்தமிலாழிதாங்கங்கைமாயவன்
உந்தியம்போதியுதித்தான்முகன்
தந்தனைத்திரிதன்னையன்னவன்
இந்துவையளித்தனைவழியினென்பவே.

ஆழி - சக்ராயுதம்.

(௪)

மாதவன்கண்ணின்முன்வந்தமாமதி
வேதியரொடுங்கருவிண்ணின்மீன்புலன்
ஏதமில்வண்பதிக்கெழில்செய்வேந்தெனப்
போதுறுமயன்முடிபுனைவித்தானரோ.

போதுறுமயன் - தாமரைமலரில்வாழ்கின்றபிரமன்.

(௫)

மணிமுடிவனைதாமகிழ்ந்துசந்திரன்
இணையறுவலியினூரரசுமாமாம்

அணிபெறுமொருமகமாற்றிமுச்சகம்
பணிசெயவுவகையம்பரவைமுழ்கினான்.

உவகையம்பரவை - சந்தேதாவதசாகரம். (ச)

இருநிதிச்செருக்கினாலிமகரண்குரு
மருவியதாரையைமணந்துவைகினான்
அரியவெஞ்சமர்செயவழன்றுவாணுறை
சுரரொடுமாமிதுதினைவினெய்தினான்.

இமகரன் - சந்திரன். (ரு)

தாரையைவிடுத்தியென்றுசார்த்திரும்
போரினைநனிசெயும்புலவர்சம்மொடும்
சூருடையசுரரைச்சுடரும்வெள்ளியை
வருடையிமகரனியைத்தங்கேற்றனன்.

எற்றனன் - எதிர்த்தான். (சு)

எதிர்பொருமவ்வுழியெய்தினான்முகன்
துதிசருகுருவெனுஞ்சுடர்செய்பொன்புணர்
கதிர்முலைவனியைக்கலந்ததென்கொனின்
மதியெனவழங்கலுமதிவிடுத்தனன்

பொன் - வியாழம். (எ)

சந்திரன்விடுத்தலுஞ்சார்த்ததாரையை
அந்தணைனோக்கிவம்பலனைந்துறும்
இந்தவெங்கருவொழிகெனவுயிர்த்தனன்
சுந்தரம்விளங்கொருதோன்மலாகவே,

வம்பலன் - அயலான். (அ)

புனைதருகருங்குழற்புனைவல்லிய
தனியெழிற்குழுவியைச்சார்த்துநோக்கலும்
பனிமதிக்கடவுளும்பகர்த்தசுவனும்
எனதெனதெனவவணைக்கற்றாரோ.

சீவன் - குரு. (க)

முனிவருமமாருமோகமைந்தனைக்
சனிமொழியாரைக்கலந்துபெற்றனை
எனவவன்வினவலுமிடர்செயநாடுனாடு
துனியொடுதாரைசொல்லாதுவைகினான்.

துனி - அச்சம். (க௦)

தாரையைப்பார்த்தயன்றயனைப்பெற
ஆரைமீணந்தனையென்னவன்னவன்

சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்

13-௬-௯௯

பாரினைநாணெடுநோக்கிப்பைப்பயப்

பேருறுமதிக்கநான்பெற்றதென்றனன்

மதிக்கு - சந்திரனுக்கு.

(கச)

ததைமலர்க்கருங்குழற்றாரைசாற்றலும்

கதிரொளிகளுலியகாதலோன்விதி

மதிமகனென்னவழுவயங்குபுந்தியால்

புதனெனவழங்குவம்பெயர்பொருந்தினான் -

மதிமகன் - புதன்.

(கஉ)

பெருந்திறற்புதனெனும்பெயரினான்முனம்

நிருந்திமையிலையெனச்செப்புமங்கையார்

மருந்துமழ்சாயிலமணந்துபெற்றனன்

பொருந்தலர்வணங்குவேற்புருவாவையே.

*மருந்து - அமிர்கம்

(கங)

அன்னவனற்குணமறிந்துநாராதன்

பொன்னகரடைந்தனன்புகழ்ந்துபாடினன்

மன்னெழிலுருப்பசிமகிழ்ந்துகேட்டான்

துன்னமுன்மெழுகினிற்சோர்ந்துநின்றனன்.

மன்னெழில் - அரசனடிரு

(கச)

மருவியமித்திராவருணரென்பவர்

உருகுதலறிந்தவனுரைத்தசாபத்தால்

தரைமிகையுருப்பசிசார்ந்துநோக்கினான்

அரசனையரசனுமவிலைநோக்கினான்.

தரை - பூமி.

(கரு)

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

கண்டாளுல்வியப்புற்றான் கவிஞமமுதுகண்ணால்

உண்டான்போலுள் ளுவந்தாளுளியிழையிங்கென் ஹயிராய்த்

தண்டாமலுறைதியெனத்தாங்கரியகாதலுரை

விண்டானவ்வுகைகட்டமெல்லியலும்விள்ளுவனார்.

கவிஞமமுது - அழகாகிய அமுதத்தை.

(கச)

அங்கணிலேவந்தே தநின்ன முகினலங்கண்டனையத்

துங்கவெழின்மதனுமொருதே தாகையுருக்காதலிப்பான்

இங்கனெனநிறே ருயரனியிருந்தவத்தினற்கிடைத்தாய்

மங்கையர்யாரின்னகலமருவாமலொழிபவரே.

காதலிப்பான் - விரும்புவான்.

(கங)

உன்னவரும்பல்சுவையாமுணவொழிந்துநெய்யருந்தி

*நின்னகலம்புல்லிப்பெனெம்பகல்யானிவணிருப்பல்

என்னொடுநன்னையநல்கவிசந்தவிர்தயாடிடாண்டும்
மன்னவர்கண்மன்னவெனமகிழ்ந்துறையக்காத்தருளே.

யாடு - ஆடு.

(௧௮)

கோடாதசெங்கோல்கொள்குரிசிலெனநிலவரைப்பின்
வாடாமலுணவுதவவந்தவிர்தயாடகலின்
தேடாதிருப்பினுநீசேந்ததுகிலின்றிவர
கோடாதநின்னுருவநாடினுநான்நீர்குவனூல்.

குரிசில் - வேந்தன்

(௧௯)

என்றுநயமொழி கூறியியைந்தெழில்செய்கின்றவரு
குன்றினொடுமிகல்குன் நங்கொடுஞ்சமருந்துதல்போல்
வென்றிதருவேலோன் நன்விளங்குமணிகேர்ப்புயத்தில்
நன்றிதருகொங்கையினைஒழுங்காணுண்டனளே

சமருந்துதல் - போர்செய்தல்.

(௨௦)

இன்னணமவ்வேந்தாமணியிலங்கிழையுமின்பநலம்
மன்னமுதமுண்டெடுஞ்சமகிழ்ந்துநெடுநாங்கழித்தார்
உன்னிவிசம்பாரரசனுருப்பசியைநீத்தலிற்றன்
பொன்னகரும்வான்செவ்வீபொலிந்திலதென்றேவுதலால்.

விசம்பாரரசன் - இந்திரன்.

(௨௧)

கந்திருவரன் ஞார்க்கலந்துறையுநள்ளிரவில்
அந்தமுறுபேர்யாட்டையடைந்தரந்நவவ்வுதலும்
சிந்தைமகிழ்செய்வோனைச்சிறந்தவென்றனாட்டியையார்
வந்துபிடித்தார்கொலெனமடந்தையதுநேந்தனளால்

நள்ளிரவில் - நடுராத்திரியில்.

(௨௨)

தோய்ந்துறையுமவ்வேந்தன் துக்கிலொழியவல்லையெழுந்
தாய்ந்தவர்கள்விட்டேகுமாகொடுமேவுதலும்
வாய்ந்ததொருமின்னன் ஞள்வனை துகிலில்லாவேந்தை
எய்தெழிலார்கண்டனங்கிருவிசம்பிலேகினளே.

துக்கிலொழிய - ஆடைநீங்க.

(௨௩)

முன்பொருந்துமுருந்துறழ்வெண் முகிண்கையங்கேகுதலும்
என்பொருந்திவைகாமலெழுந்தனென்றென்றிரங்கிப்
பொன்பொருந்திப்போக்கிமிகப்புலம்பும்வறியோர்களை
மன்பொருந்துமையறனைவழங்கவெவர்வல்லுநரே.

முருந்து - மயிலிறகினடி.

(௨௪)

ஏங்குமெழுமோடலுறுமிருக்குமிறைபதைபதைக்கும்
உங்குமொளி தன்னுசுப்பாளுருவெளியைக்கண்டெங்கும்

சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்

நடக

வாங்குமிடைமின்னொளித் துவந்தனையோவென்றுவக்கும்
நீங்குமுயிர்மீண்டுவந்தநிலைத்தெனக்கென்றிசைக்கும்.

தான் னுசுப்பாள் - துண்ணிய இடையையுடையவள்.

(௨௫)

குட்டுமலர்புனைதாழ்மென்சரிகுழலின்மூரலமிழ்
தூட்டவனுக்காதொழியினுய்யெனென்றிருகரமும்
நீட்டியணையத் துனைந்துநினைத்துருவுகாண்கிலனாய்
மீட்டுமெனைக்கரந்தனையோவெனவுள்ளமெலிந்திடுமே.

துனைந்து - விரைந்து.

(௨௬)

கொன்னஞ்சுகொடுபொன்னங்குழைபொருதவயில்விழியும்
மின்னஞ்சுகின்றவொருமெல்லிடையுங்கொங்கையுங்கண்
டென்னெஞ்சுதான்றொடுசென்றிரங்காமேபோய்க்கரந்த
கன்னெஞ்சுகொண்டனைடாற்காட்டுவாரொனக்கலுழ்மே.

பொன்னங்குழை - பொற்குழை.

(௨௭)

மையோடுமொளிர்கூர்வேல்வரிவிழிமுன்புல்லியது
மெய்யோவாய்தன்றாயின்விளங்குகனவாகியதோர்
பொய்யோவாய்தென்றனக்குப்புலப்படுதலில்லையெனும்
ஐயோமதன்கணையையார்விலக்குவாரெனுமே.

புல்லியது - தழுவியது

(௨௮)

தண்காட்டின்மேவந்துதயங்குகளிகாளுமைப்போல்
பண்காட்டுந்தீஞ்சொல்லெழிற்பாவையெங்ஙனப்பகருமெனும்
வெண்காட்டுந்திங்கண்முகமெல்லியலையன்னவடன்
கண்காட்டுமான்காணீர்காட்டாததென்னெனுமே.

தீஞ்சொல் - இன்சொல்.

(௨௯)

பாட்டுவரிவண்டுநிபடியுமதகரியுனது
கோட்டினண்ணந்தெழுந்தமுலைக்கொம்பினைநீகண்டதுண்டோ
காட்டுதிரீயிங்கென்னுங்கலந்தபிழகாளுமைப்போல்
பூட்டுமிழையாண்டந்துபோயநெறியேதெனுமே.

பிழகாள் - பெண்யானைகளே.

(௩௦)

காந்தனைநேர்கரதலத்தாள்கரந்தவழிமாமலேவாய்க்
காந்தனையின்வாழரிகாள்கண்டேராகழறுமெனும்
மாந்தளிர்போற்பொலமேனிமயிலையெங்குந்தேர்த்துநதை
மாந்தளிகாளென்னெகர்லோவழங்காதவாறெனுமே.

அனை - குகை, அரிகாள் - சிங்கங்களே.

(௩௧)

கலிநிலைத்துறை.

இன்னவாறுளம்வருந்தியபுரூரவாவென்னும்
மன்னர்தாமும்வேன்மன்னவன்மகிழ்ந்துருப்பசியைச்

சொன்னவாண்டி னுக்கொருமுறைகண்டனனேருய்ந்து
பன்னுமாயுவேழுதலிருமுவரைப்பயந்தான்.

தாமும்! - வணங்குகிற.

(௩௨)

உரைசெய்கின் மவவ்வுருப்பசியொள்ளிழையொருநான்
அரசவென்றனையடைவதற்கொருவகையறைவல்
மருவியாழினர்க்கேட்டியென்றைத் தவண்மறைந்தான்
விரைவினன்னவாறடைந்தவர்க்கேட்டனனேவந்தன்.

ஒள்ளிழை - பெண.

(௩௩)

கலிநிலைத்துறை

விஞ்சைமன்னவர்க்கேவநதுவந்தாரைததும்விருப்பால்
மஞ்செனுங்குழலுருப்பசியுலமுகமணப்பான்
ஏஞ்சலின்நிர்யெழின்மகமியற்றெனவியம்பி
அஞ்சுடர்க்கனற்றாழியொன்றளித்தனரன்றே.

தாழி - மிடா.

(௩௪)

கொடுத்தவங்கியந்தாழியைக்கொணாநதிடையதர்க்கண்
விடுத்திதென்கொலென்றரசனுநகரிடைமேவ
எடுத்தியம்பியவிரண்டெனுமுழியான்றாளின்
அடுத்ததாதலாற்கருமவந்தவனுளத்தடைந்த.

அங்கியந்தாழி - நெருப்புமிடா, அதர் - வழி.

(௩௫)

கமழ்மலர்ந்தொடைக்காவலனுருப்பசிகலப்பான்
இமையவர்க்கிதஞ்செய்மகமியற்றுவலெனப்போய்
உமிழ்கதிர்க்கனற்றாழியையுத்தாழிக்காணன்
சமிநருப்பமாந்தடஞ்சினையரசவட்கண்டான்

உய்த்துழி - வைத்தவிடத்தில்.

(௩௬)

கண்டிரும்பினிற்கருதியதூவ்வுழிசுறைத்துக்
கொண்டிவந்துமேலாணிதாளுகமுன்கூறும்
கண்டையந்தடங்கண்ணாளுருப்பசிகீழா
அண்டரும்புகழாணியாமதிக்குமததண்டம்.

அராணி - திக்கடைகோல்.

(௩௭)

இலிங்கமாகவங்கெண்ணின் கடையவங்கெழுந்த
புலிங்கமார்தழன்மூன்றெனப்பிற்றித்தனபொருந்தத்
தூலங்குவேதமுமூன்றெனப்பிற்றித்தனசொல்லும்
நலங்கொள்வீவன்வியும்பற்பலபுரிந்தனனவிலீவான்.

புலிங்கம் - தீப்பொறி.

(௩௮)

ஆதியாமயுகத்தருமறைகுடிசையாயடங்கும்
சோதிமாயவனொருத்தனுங்கடவுளாய்த்தூலங்கும்

சந்திரன் மரபுரைத்த வந்தியாயம்.

௩௭௩

சாதியோர்வகைத்தாகியேசத்துவகுணத்தாம்
பேதமாகியவினையின்றினானமேபிறங்கும்.

குழலை - பிரணவம்.

(௩௯)

அரியவாதியாம்யுகமொழித்தாங்கிரண்டாய
உரைசெய்யுழிவந்தடைதலாற்கருமமுண்டாக்கிப்
பொருவில்லேவன்விகள்புரிந்தவப்புராவாவென்போன்
மருவினாறுருப்பசிமுலவானுலகடைந்தே.

பொருவில் - ஒப்பில்வாத.

(௪௦)

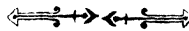
சந்திரன் மரபுரைத்த வந்தியாயம் முற்றிமுறு.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சாந்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ப தி ன் மு ன் று வ து

பரசுராமவிசவாமித்சுரர்கதையுரைத்தவந்தியாயம்.

இசைநிலாவெடுத்தியம்பியபிதாமகனெய்ப்ப
வசையிலாவுருப்பசிமுலமணப்பவங்குதித்தோர்
அசைவிலாயுந்சதாயுவுசத்தியவாயு
விசையன்வேற்சயன்ரயனெனவறுவராம்விளம்பின்

பிதாமகன் - பிரமன்.

(௧)

தூமவார்குழலார்க்குலேவன்சதாயுவென்றுரைப்போன்
வரமமேவியசீர்வசுமான்றையுயிர்த்தான்
தாமவேலினுன்சத்தியவாயுவென்றுரைப்போன்
நாமமாப்படைச்சதஞ்சயன்றன்னைநல்கினால்.

தூமம் - புகை.

(௨)

ரயனெனேந்தனற்கருதலேனாடகனையின்றான்
சயனெனுந்திறலோனமிதன்றனைத்தந்தான்
வியனிலம்புகழ்வீமனையுயிர்த்தனன்விசயன்
பயன்புடுத்திறல்வீமனுங்காஞ்சநற்பயந்தான்

ஏந்தல் - அரசன்.

(௩)

தரைக்குலேவந்தனாங்காஞ்சநேனாத்திரற்றந்தான்
திருத்தருத்திறலான்றருசன்னுவாந்திறலோன்
இரைத்துவேள்வியினைய்தியகங்கையுண்டினன்போல்
வீரித்தபைங்கதிர்க்குழையணிசெவ்வழிவிடுத்தான்.

இனன் - சூரியன்.

(௪)

ஒன்பதாங்கத்தம்.

மன்னுகங்கையான்சாநவியெனும்பெயர்மருவ
முன்னுகர்ந்துதன்செவியழிவிடுத்தவம்முனைவன்
சன்னுவென்பவன்நந்தனன்புருவைத்தந்தான்
அன்னவன்வலாகனையவனசகனையளித்தான்.

துகர்ந்து - விழுங்கி.

(டு)

குசனெனுந்திறன்மன்னையவன்நரக்குசனும்
இசைவளர்த்தவேற்குசாம்படுனெடழில்கொள தூர்த்தன்
திசைபுரந்திடுந்திங்களங்குடைக்குசநாபன்
வசுவெனும்பெயர்நால்வரைப்பெற்றனன்மகிழ்ந்தே.

திங்களங்குடை - சந்திரவட்டக்குடை.

(சு)

ஒதுநால்வருட்குசாம்பனென்றொளிபெறுமுரேவான்
காதினென்னுமோர்மைந்தனைத்தந்தனன்காதி
தாதுசேர்குழற்சத்தியவதிதனைத்தந்தான்
மாதைமாமறையிருசிகன்மணஞ்செயமதித்தான்.

தாது - மகரத்தம்.

(எ)

மதித்தமாமுனிமன்னைனெய்ய்திரின்மகளை
விதித்தமன்நலினுதவெனவேந்தனுந்தருவன்
உதித்தமாமதிபோல்லிளர்தனொருசெவிபசுத்துத
துதித்தவாயிரந்துரகத்தந்தரினெனச்சொன்னான்.

விளர்த்து - வெளுத்து, பசுத்து - பசுமையாகி.

(அ)

பெற்றகோதையைததாமணம்பொருந்திடான்பேகம்
கொற்றவாம்பரிவருணனைக்கேட்டனன்கொணர்த்து
முற்றமாதவமுனிவரன்கொடுத்துமுன்மொழிந்த
கற்றைவார்குழற்கன்னியைமணந்தனன்களித்தான்.

வாம்பரி - தாவுகின்றகுதிரை

(க)

ஏதநீங்கியமகப்பெறவிரும்புமல்லவட்கும்
ஒதுமாயியென்றுரைதருமொள்ளிழைதனக்கும்
தீதுநீங்குதங்குலத்தினுக்குரியநற்சிறுவர்
காதலால்வாவிருசிகமுனிவரன்கருதி.

ஏதம் - குற்றம்

(க0)

பிரமந்திரத்தாலுந்நெபரும்புகழரசம்
குரியமந்திரத்தாலுமுண்டாக்கிருவகைத்தாம்
சருவைமாரியவ்விருவருதுகர்ந்தனர்தாங்கும்
கருவைநோக்கினன்காதலிக்கம்முனிசுழறும்.

சரு - தேவருணவு.

(கக)

உணக்குவைத்திடுஞ்சருவைநீதாய்க்களித்துத்தாய்
நனக்குவைத்தவச்சருவினைதுகர்ந்ததன்மையினால்

பரசுராமவிசுவாமித்திரர்கதையுரைத்தவத்தியாயம். ௩௭௫

சினக்குநெஞ்சடைச்சிறுவனைப்பெறுகுவைதிருத்தாய்
மனக்கிதஞ்செயுமைந்தனையுயிர்ப்பொன்றிசைத்தான்.

துகர்ந்த - உண்ட.

(௧௨)

என்றுகூடலுமனையவளிரங்கினனெனக்கு
நன்றிசெய்யுநன்மைந்தனாகல்கெனவிலாத்
துன்றுமாதவற்றொழுத்தெறுதுன்னலர்ச்செகுந்து
வென்றியேபுனைமகப்பெறுகெனமுனிவிதித்தான்.

செகுத்து - கொன்று.

(௧௩)

சாற்றுமாறருடருஞ்சமதங்கியாமுனியைப்
போற்றுமாறுபெற்றுவந்தனள்கவுகைபுகலும்
சீற்றநீங்குதன்னாயகன்வீடுநச்செல்ல
ஆற்றுமாதவத்திருந்தியாயினள்ளேற

சாற்றுமாறு - சொல்லும்உண்ணம்.

(௧௪)

அயர்வொழிந்திடுசத்தியவதியெனவறையும்
பெயர்பொருந்தியகவுசிகைதாயெனும்பேதை
துயரகன்றிடவானவர்முதலினர்துதிக்கும்
உயர்பெருந்தவக்கோசிகன்றன்னையாங்குயிர்த்தான்.

பேதை - பெண்.

(௧௫)

தரைசொன்மாதவஞ்சாருமெய்ச்சமதங்கிதழங்கு
முரசமார்ப்புறோணுகைத்தனைமணமுயன்று
கருதுசீர்புனைசிலமகவுயிர்த்துமால்கலையாம்
பரசுராமனைப்பார்பொறைநீங்குறப்பயந்தான்.

மால்கலை - விஷ்ணு அமிசம்.

(௧௬)

பரசுராமனென்றுரைதருபசந்துளவணியேவான்
அரசர்யாவருமடிதொழுமாயிரத்தடக்கைங்
குரிசிலாகியகாத்தவீரியன்றினக்கோறல்
உரைசெய்வேனெனச்சுகமுனியரசனுக்குரைப்பான்.

கோறல் - கொல்லுதல்.

(௧௭)

கலிவிருத்தம்

தத்துதெண்டிறைச்செழுந்தரணிகாத்தபூங்
கொத்தலர்தொடையலாய்குமராகவே
அத்திரிபுதல்வனையடைந்தொராயிரம்
கைத்தலம்படைத்தனன்காத்தவீரியன்.

தத்துதெண்டிறை - தாவுகிறதெள்ளிய அலைகளையுடையகடல்.

(௧௮)

ஏத்துசீர்விதுகுலத்துதித்தவேந்தலாம்
காத்தவீரியன்வலிகழறயார்வலார்

ஒன்பதாங்கத்தம்.

சீர்த்தியாடுருகுடைநிழற்றித்தெண்டிரை
ஆர்த்தவேழ்வாரிசூழவனியோம்புநான்

விதுகுலம் - சந்திரகுலம்

(௧௯)

பாடினவளியினம்பாநதபைந்தொடை
சூடினநறுங்குழற்றேரகைமாரொடு
நாடினனருமதைநண்ணிரீர்வினை
பாடினனாயிரங்கையினுனரோ.

அளியினம் - வண்டுக்கூட்டம்

(௨௦)

எண்ணுறுதிசைகளுமேகிவென்றுவந்
தெண்ணுறுபடையொடுமிலங்கைமன்னவன்
கண்ணுறுஞ்செழுமலர்களுலுமநகரிக்
கண்ணகன்கொழுங்கரைகலந்துவைகினுன

இலங்கைமன்னவன் - ராவணன்.

(௨௧)

காயிருங்கதிர்செய்வேற்காத்தவீரியன்
ஆயிரங்கரத்தினுடைத்தங்காடலும்
மேயநன்னதிப்புனன்மீண்டிலங்கையார்
நாயகன்றேறய்தரநனைத்ததென்பவே.

ஆடலும் - மூழ்கலும்.

(௨௨)

என்டிசைவென்றவணிறுத்தராவணன்
தென்டிசைநதிப்புனேறங்கவென்னென
மண்டமர்வெம்படைமருவிமன்னனைக்
கண்டமர்வினோத்தனன்கனன்றுநெஞ்சமே

இறுத்த - தங்கின

(௨௩)

தரங்கநன்னதிகுடைதடக்கைமன்னவன்
குரங்கினைப்பிடித்துடன்கொணருமாறுபோல்
இரங்குறக்கைப்பிணித்திலங்கைமன்னனைப்
புரங்கொடுபுகுந்தனன்புகுநதமாலாவாய்.

தரங்கம் - அலை.

(௨௪)

மாதவப்புலத்தியன்மருவிமன்னனின்
ஏதமில்வலியையாரியம்பவல்லவென்
றேருதினன்விடுத்தியென்றுரைப்பவெய்யனை
மேதகுருணத்தினுன்விடுத்திட்டானரோ.

வெய்யனை - கொடியனை.

(௨௫)

மூவகையுலகமுமொய்ப்பின்வென்றுநெர்
தாவரும்புகழ்த்தயமுகனையும்பிணித்

பரசுராமவிசுவாமித்திரர் உதையுரைத்த வத்தியாயம். ௩௭௭

தாவயின்விடுத்தவவ்வரசர்கோமகன்
மேவினன்னவனத்திடைவேட்டமாடுவான்.

தயமுக்களை - ராவணனை

(௨௬)

வேறு.

குமுதக்கனிவாயினர்கொங்கைசொல்கும்
பமதக்கரிபற்பலகொண்டெதிரவோன்
சமதக்கினிசாலையடைந்தடிதில்
அமுதக்கனிநெய்யொடருந்தினனாள்.

அடிசில் - சோறு.

(௨௭)

படையோடுணவுண்டுநிறைந்தொடையான்.
ரடையோடுமருந்தவனாடுபணி
லிடையோடுநிறைநனுவைவீரர்கொடு
புடையோடுநிறைநகர்போயினனாள்.

அருந்தவன் - அரியதவச்சுதையுடையவன்.

(௨௮)

வளமேவியமேதனுவைமன்னவர்கோன்
ஒளிமேவியவூர்கொடுபாயதறிந்
தளிமேவியவம்முனிமைந்தனனாள்
நளிமேவியராமனகைத்தழலா.

அழலா - கோவித்து.

(௨௯)

சொல்லும்பரசோடுசுடுஞ்சரமும்
வில்லுங்கொடுபோந்துவிரைந்தெதிராச்
செல்லும்மரிதேர்கரியார்களின்மேல்
கொல்லுங்கணைகொடிவிடுத்தனனே

பரசு - மழு, சரம் - அம்பு

(௩௦)

வேறு.

பொருதுவென்றுநீர்ப்புகுதுமென்றுமுன்
அரசனேவியவக்குரோணிகள்
பரிதிவேற்படைப்பதினென்றேழையுந்
ஒருவனாகநின்றொழுத்திட்டானரோ

பொருது - போர்செய்து.

(௩௧)

பண்டைநான்மறைப்பரசுராமனாள்
அண்டகோளகையதிரவார்த்தெதிரர்
மண்டுபோரிடைமைந்தர்மாய்வது
கண்டுபோர்செய்தானகாத்தவீரியன்,

ஆர்த்து - ஆரவாரித்து.

(௩௨)

கிந்துறுகையாடல்விற்கொள
கிந்துறுகையம்புதொட்டிட
வந்துவேகமார்வாசிபுண்டதேர்
வந்துபோர்செய்தான்மன்னர்மன்னனை

வாசி - குதிரை, வந்துவேகம் - வாயுவேகம்

(௩௩)

வெந்திறற்பரேசுவேதெயின்
கந்தமுற்றதார்க்காத்வீரியன்
சிந்தினுனாய்சென்னியற்றவன்
மைந்தர்யாவரும்வல்லையோடினார்.

வல்லு - விரைவாக.

(௩௪)

ஓமவார்தழற்குரியநல்குமர்
காமதேனுவைக்கண்டுகொண்டிடன்
சேமமாதவன்சேர்ந்தசாலையாய்
காமராமனுநண்ணினாரோ.

உரிய - உரியவற்றை.

(௩௫)

தாளைதாளிணைசார்ந்துகைதொழா
ஒதினுவலனுற்றவாறெலாம்
நீதிமாதவனெஞ்சுகொந்துகேட்
தேதநீசெய்தாயென்றுசொல்லுவான்.

சுதம் - குற்றம்.

(௩௬)

சொல்லுமந்தனர் துன்புசெய்துளார்க்
கல்லெசெய்திடாரருளின்வைகுவார்
வில்லொடம்பையுமேவீவேந்தையும்
கொல்லும்வெஞ்சினங்கொண்டதென்கொலோ.

அல்லல் - துன்பம்.

(௩௭)

காவல்வேந்தனைக்கடிதுகாதுவெம்
பாவநீப்பலிப்பாரின்வைகிய
தாவநீர்த்தநீசார்ந்துதாய்தியென்
தேவமைந்தனுமேகினாரோ.

காது - தாக்குகிற.

(௩௮)

நீண்டவானநிரீரமாதியாய்
மாண்டநீரெலாம்வல்லையேகியார்
ஆண்டுமூழ்கினுனடர்கணிச்சியான்
நீண்டுசாலையாய்மேவிவைகுகளள்.

நீரம் - நீர், கணிச்சியான் - பரசுராமன்.

(௩௯)

பரசுராமவிசுவாமித்தியர்கதையுடைத்த வத்தியாயம். ௩௭௯

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

முத்தமுற்கருமந்தாதைமுயலுவானல்வேட்டன்னை
தத்துவெண்டிரைநீர்க்கங்கைசார்ந்தனன்வானில்வாழும்
மைத்தடங்கண்ணாரோடுமருவிநீர்விளையாடுற்ற
சித்திரரதனைக்கண்டாடெருமரலுளந்திற்கொண்டான்

அறல்வேட்டு - நீரைவிரும்பி.

(௨௦)

அன்னகந்திருவற்கண்டாங்காசையுற்றயர்ந்துநிற்பான்
உன்னினளோமகாலமொழிந்ததென்றேழுடிவந்தான்
முன்னுமுனிவனோக்கிமுனிர் துவெம்பிழைசெய்தும்மோய்
என்னுமிங்கிவளைக்கொன்மினென்றலுங்கேட்டமைந்தர்.

ஓய் - தாய்

(௨௧)

தாயையாங்கொல்லாமென்றுதாழ்த்தன்ராகத்தர்யென்
றேயரேணுகையையிப்போழ்தெம்முரையிகழ்த்தநின்றன்
நேயமார் துணைவர்தம்மைநீசெருத்திடுகியென்னத்
தூயமாதவத்தோன்சொல்லத்துணித்தனன்பரசுராமன்.

கொல்லாம் - கொல்லமாட்டோம், செருத்திடுகி - கொல்லக்கடவை.

(௨௨)

தன்னுரைவழாதமைத்தன்நனைநனியுவந்துதாதை
உன்னுளம்விழைந்ததென்கொலுதவதும்பெறுதியென்ன
இன்னெழிற்பரசுராமனிறத்தவர்பிழைப்பவென்னின்
மன்னியதிறப்பென்றெண்ணுதிருப்பர்வரமீயென்றான்.

பிழைப்ப - பிழைப்பா

(௨௩)

மைந்தனங்குரைதவண்ணமாசுவனருளமாயந்தோ
உய்த்தனரெழுந்தாருற்றவறக்கத்தெழுந்தாரேபோல்
தந்தையுந்தாயுஞ்சாற்றுந்தம்முனென்றுரைத்துளோரும்
அந்தமிலுவகைபூப்பவமர்த்தனன்கணிச்சியானன்.

கணிச்சியானன் - பரசுராமன்.

(௨௪)

ஒளிபெறுபரசுராமனொழிந்திடும்வேலைநாடி
களிறெனப்பொருதுபட்டகாத்தவீரியன்நன்மைந்தா
இளநறவொழுதுதாராரிதேணுகைவிலக்கக்களார்
நளிபெறுமோமசாலைநண்ணினர்தவனைக்கொன்றார்.

வேலை - பொழுது.

(௨௫)

மனையவண்மார்பினெற்றிமறுகினளழுதுசாரத்
தனியுறைதவத்தினுன்றன்னைகொடுவெய்யோர்போக
முனிவருமுனிவனோரேழ்முனிவரினொருவனாகிப்
புனைமுடியமர்போற்றப்பொருந்தினன்விளங்கினான்.

எற்றி - அறைந்துகொண்டு.

(௨௬)

ஒன்பதாங்கந்தம்.

உற்றதுதண்ணக்கையனெல்லாவந்தணுகிக்கேளாக்
கொற்றவிற்குழைத்துவீரர்க்கொன்றுதன்றதைசென்னி
பெற்றனன்கொணர்ந்தசாலைப்பெய்திமுடலிற்சேர்த்தி
இற்றிடுங்கருமமுற்றவிலங்கழன்மடுத்திட்டானால்.

தண்ணக்கையன் - பரசாராமன்.

(௪௭)

அருந்தவன்றலையையன்றோர்தடிந்தவக்காலத்தன்னை
வருந்தினண்மார்பின்மூவேழ்வருமுறைபுடைத்தவாற்றால்
பொருந்தியவறத்திறீர்த்தபூவலர்தம்மைமூவேழ்
தருந்தலைமுறைபுமாய்த்தான்மனிமறைப்பரசாராமன்.

தடிந்த - அறுத்த.

(௪௮)

சமந்தருபரிதிவேலார்தலைதுமித்துயர்ந்தகுன்றம்
சமந்தரக்குவைகள்செய்துதரையிழிருகுதியாற்றால்
சமந்தபஞ்சகமென்றோதுஞ்சலதிநீர்த்தடங்களாக்கிச்
சமந்தமம்புரிந்ததாதைதருப்பணமுருற்றினால்.

சமம் - போர், சமம் - ஒப்பு, சலதி - கடல்.

(௪௯)

பேசுமந்நவியத்தண்ணல்பெட்பொடுமகந்காற்றிக்
காசிபன்முதலிதோர்க்குக்காசினிபிறித்துநல்கித்
தேசுறுஞ்சித்தராதிதேவர்கள்வணங்கவின்னும்
மாசறுமகேந்நிரப்பேர்மலையகத்துறைவான்மன்றோ

நவியத்தண்ணல் - பரசாராமன்.

(௫௦)

காதிசெயென்னமுன்னங்கழறியகௌசிகப்பேர்
மாதவனுற்றிதோடுமருவுமோர்மகவைப்பெற்றான்
ஒதியமைந்தர்தம்முளொளிபெறுநடுவணுள்ளான்
கோதறுமதுச்சந்தப்பேர்குலவியகுமரனாமால்.

சேய் - புதல்வன்.

(௫௧)

கோசிகன்றவஞ்செய்ப்பாம்துகுலவியமருகனென்பான்
மேசுமம்பரீடனவேள்விப்பெருமபசுவாகச்சார
ஆசறுமறையங்கோதென்றருமறையறைந்தானன்றோன்
தேசுறுவேள்விச்சாலசென்றனன்பூபஞ்சேர்த்தான்.

பூபம் - யாகத்தம்பம்.

(௫௨)

சேர்த்தவன்முனிவன்சொற்றசெழுமறையுளத்திற்தேற
வார்த்தசெஞ்சடையோனாதிவானவர்மகத்திறோன்றி
ஆர்த்ததுவேள்வியென்னவாசனுக்கருளிப்போயார்
ஒர்த்தவம்மறைவல்லோனுமுயர்ந்தோருபெயருமுற்றான்.

வார்த்தசெஞ்சடையோன் - சிவன்.

(௫௩)

உற்றபேருரைப்பிற்தேவராதனவ்வொருவன்றன்னைக்
குற்றமின்மறையோனாகோசிகன்மகவாய்க்கொண்டு

யயா திகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௮௧

பெற்றதன்புதல்வர் தம்முட்பெப்புரு திகழ்ந்துளாரைச்
சொற்றிடுமிலேச்சராகச்சொற்றனன்வெகுண்மொதோ.

பெப்புருது - விரும்பாமல்.

(௧௪)

மருவியமதுச்சந்தப்பேர்மைந்தனே முதலாமைந்தர்
அருள்புரிதாடைசொல்லையஞ்சிமுன்னவனாக்கொண்டார்
கருதியகௌசிகப்பேர்கலந்தகோத்திரத்தனாகி
உரைதருதேவராதனுவந்தனன் சாலமாதேர்.

சால - மிகுதியாக.

(௧௫)

புனைதருமலங்கல்வென்வேற்புரவலபுகன் நகாடை
நினைதருமுணர்வின்மிக்சார்நிகழ்த்துவோர்நிகழ்த்தல்கட்போர்
வினைதருபிறவிலேவீழ்த்திடார்வேண்டல்பெற்று
வனைதருதுளவமாயன்மாண்டிபெறுவர்மாதோ.

அலங்கல் - பூமாலு, வேலை - கடல்.

(௧௬)

பரசுராம விசுவாமித்திரா நதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

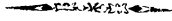
ஆகத்திருவிருத்தம்—௪௫௯.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

பதினான்காவது

யயா திகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

11 முடிர்க்கழிநெடிலாகிரிபயிர்ருத்தம்.

பொருதிரையுதிகுழ்புவிபுரத்தபுருரவாவளித்தருள்புதல்வன்
மருவலர்வணங்குமாயுவென் றுரைப்போன்மைந்தரையிசைக்குறினகுடன்
அருள்புரியரசருருத்தனோடரசியரம்படுண்கிலைமதனென்ன
இருவிசும்பாள்வோன்றாடையென் நிறைஞ்சுமேனசுவெனவிளம்புவரால்.

உததி - கடல், மருவலர் - பகைவர்.

(௧)

அவர்களிரசவிருத்தனன் மரபிலாழியான்கலையெனுமரிய
தவர்புகழ்தன்வந்திரியுநல்லிருக்காந்தனிமறைச்சுவனகராதி
நவிலுமந்தனருமறுபதோடாநினன் னுமாயிரமெனுமபருவம்
புவிபுரத்தருளமுளர்க்கனே முதலாய்ப்புகழ்பெறுவேத்தருமுதித்தார்.

ஆழியான்கலை - விஷ்ணுவின்மீசம்.

(௨)

நானிலம்புரத்தருடன்முன்னுயிர்த்தேதாரநயம்பெறுமயதிகழ்யயாதி
வேனிலஞ்செல்வனின்வன்கொலென்மெண்ணவின்னகுசையதியேயயாதி
தேனினமுரலுஞ்செழுமலர்த்தொடைவேய்தின்புயவியதிறந்திருதி
சுன்னான்நில்லாவறுவரென் றுரைப்பாரிவர்களின்யதியெனவிசைப்போன்.

வேனிலஞ்செல்வன் - மன்மதன்.

(௩)

துறவறம்பூண்டுதுலங்கினனகுடன் சுரர்பதியாய்விசும்படைந்து
நிறைதவத்தெழுமா முனிவர்சாபத்தானெடுமலையாவெனவீழ்ந்தான்
மறமிக்குக்குமிவேலினையவர் தாமருவுநாற்றிசைபுரத்தளிப்ப
அறைதரும்புகழ்ச்சர்யயாதிசேய்புலியுமவிர்மதிக்குடைநிழற்றினனல்.

சுரர்பதி - இந்திரன்

(ச)

அள்ளிலெடுவேல்யயாதிசெயன் றுரைப்பானசுரர்தங்குருவெனவமர்ந்த
வெள்ளிதன்மகலாமணந்தன்னென்னவின்றிராதப்பெயர்வேந்து
தள்ளரும்பெருமையந்தணர்குலத்திறையலை மணந்ததென்னரசன்
எள்ளகுமுனைவவியம்புதியென்னவிருத்தவமுனிவரனிகைப்பான்.

வெள்ளி - சக்கிரன்.

(இ)

தாலியனீன்றகதிர்முலைத்துவரவாய்க்கருங்குழற்கன்னிசெங்கமலர்
பாவையாந்தெய்வயானையென் றுரைக்கும்பணைமருட்டோளியுமவுணர்
கோவெனுமாடல்விடவ நவாவாங்கொற்றவன்பெற்றபூங்குழலாள்
காவிலாவெழிலாள்சன்மிட்டையென் னுந்தையலுந்தடங்குடைந்தனரால்.

காவியன் - சக்கிரன், பணை - மூங்கில்

(சு)

ஆயிரமடவார்குழ்தரவறுவையகன்கரையைத்தனருவந்து
துயர்நாடுமேவேலினீசன் சுடர்விடுமானமேற்றேறென்ற
ஏயபேர்மடவார்யாவரும்விரைத்தங்கிலங்கியதுகிழ்புனையெல்லை
நேயமாந்தெய்வயானை தன்னுனரிகழ்த்துசன்மிட்டையுற்றுடுத்தான்.

அறுவை - ஆடை.

(எ)

கலநிலைத்துறை.

காவியன்றருங்கருங்குழற்காரிகைகரைசேர்
ஆவியந்துகிலாங்கவன்புனைதலுமழலா
ஒவியம்புரையொள்ளிழையும்பர்தம்முணவை
நாவியந்துணுநாய்நிகர்ப்பாயெனநவின்ருன்.

காவியன்றருங்கருங்குழற்காரிகை - தெய்வயானை.

(அ)

மங்கைசொல்லுதல்கேட்டுளமவருந்துசன்மிட்டை
வெங்கருங்கொடியிச்சிலைவேட்டுணு மாபோல்
எங்களிலிளைடையிரந்துணுமேழையென்றவனை
தங்கரும்புனலற்றவாழ்குவத்திறறள்ளா.

கொழு - காகம், மச்சிலை - எச்சிலை.

(க)

உள்ளருவந்துமங்கையரொடுமனையகத்துற்றான்
வெள்ளிநல்கியமெல்லியல்குவத்தின்மெல்லி
எள்ளருந்திறற்படையொடுமேவட்டம்வேட்டெழுந்த
தள்ளரும்புகழ்யயாதிகண்டனனவட்சார்ந்தே.

வெள்ளிநல்கியமெல்லியல் - தெய்வயானை.

(க0)

யயா திகைதயுரைத்த வத்தியாயம்.

(க.அ.ந.)

தோளின்மேலொருதுகிலளித்தவடனைத் தூக்கி
ஆளிரேந்தருமவன்கரையேற்றவவ்விரிவை
தாள்தாமரைத்தடக்கைதொட்டெடுத்திற்றனைக்கு
வானுலாமணிமார்பநீவரனெனவரித்தான்.

ஆளி - சிங்கம், வரன் - சுவன்

(க.க)

- அணங்குகூறுதல்கேட்டலும்ந்தணர்குலத்து
வணங்குதுண்ணிடைவந்தனையென்றனைவரித்தல்
இணங்குமாறெவனென்றலுமேர்குடியிருந்த
மணங்கொள்வார்குழன்மன்னவனுளங்கொளவழங்கும்.

வணங்கும் - வளைந்த

(க.உ)

மன்னுமானவர்குராவனுக்குசித்தகண்மகவாய்
பன்னுநான்மறைதெழிகசன்சபித்தசொற்பண்பால்
என்னையேவதியர்மணஞ்செயாரென்றுதன்மனைவாய்
அன்னமாமெனவன்னவனடைந்தனனன்மேறி.

வானவர்குரவன் - சேவகுரு, (வியாழம்).

(க.ந.)

அடைந்தவார்குழலணங்குதன்னையனுக்காங்கு
நடந்தவாறெலாநவிறினைணற்றவன்வெகுளி
கிடந்தமாமனத்தொடுமதுகேட்டபின்வலுர்
கடந்துபோயினுன்றானவர்துயர்க்கடல்கவர்.

நவிறினன் - சொன்னான்.

(க.ச)

குரவனேகலும்விடவருவாமுனங்குறுகி
வருதிரீயெனவணங்கலுமன்னவெம்மகடன்
உரையினுல்வருவேமெனவவுணனுற்றுங்கை
புரியுமோர்பிழைபொறுத்தருளெனவவள்புகல்வாள்.

உங்கை - உந்தங்கை

(க.ரு)

காவியன்னகட்காரிகையாயிரத்தம்மோ
டேவல்செய்திடவெனக்குநின்மகனாய்க்குதலின்
மேலினின்னகர்வைகுதுமென்னவவ்வீரன்
பூவைசொற்படிக்களித்தனன்புரங்கொடுபுகுந்தான்.

காவி - கருங்குவளைமலர்.

(க.சு)

மன்னிமாநகர்வைகியவெள்ளிதன்மகளைச்
சொன்னயாதிமுன்மணஞ்செய்வளித்தனன்சொல்வோன்
அன்னநேர்நடையாடெய்வயானையென்றறையும்
பொன்னனொளொந்தாதியரொடும்புரம்புகுந்தான்.

பொன் - திருமகள்.

(க.எ)

ஒதுமாயிரமடந்தையரோடவணுற்ற
தாதியாகியசன்மிட்டைதன்றொழும்பியற்ற
ஆதிதோளிணைபுல்லினன்னவள்ளித்தாள்
சோதிசேரணிபுனையெதுவொடுந்துருவசவை.

தொழும்பு - தொண்டு.

(௧௮)

இகல்செய்வல்லியிலங்குசன்மிட்டையையாதி
திகழும் லவள்ளிதன்மகளரியாவகைசேர்த்தாங்
ககமகிழ்ந்தன்னளிர்த்தனன்றுருகுவையதுவைப்
புகழும்வெற்றியும்படைச்சுநற்புகுவைப்புவிமேல்.

இகல்செய் - போர்செய்கிற.

(௧௯)

தொழும்புசெய்தசன்மிட்டைதன்றுணை லேதாய்த்தாங்
கெழும்பிறைக்கொழுந்தெனவளர்குழவிபெற்றிறைவன்
விழைந்ததன்மையெவள்ளிதன்மகள்விரைந்தறிந்து
குழைந்தெஞ்சொடுகாதைபாண்டந்தள்ளுகூற.

துணை - இரண்டு

(௨௦)

மனைவியெஞ்சினத்தேகலுமன்னவன்மகையாப்
புனைமலர்க்குழல்பொறுத்தருளெனப்புகன்மடிமேல்
தனிவணங்கலுமறுத்தவடாதையைச்சார்த்தாள்
நனிநடுங்கியநாதனுந்தொடர்ந்துநண்ணினனூல்.

தகையா - தடுத்து.

(௨௧)

தலைவனவ்வழிவிலக்கினன்றொடரலுஞ்சார்த்தாள்
மலையெனும்புயன்மாதசன்மிட்டையையமணந்து
கலையரும்பியமதிபுரைகாதலர்ப்பெற்றங்
கலகிலன்புசெய்கின்மனனையவென்மறைந்தாள்.

மதிபுரை - சந்திரனைநிகர்த்த.

(௨௨)

மகள்வருந்தியங்கியம்புதல்கேட்டவம்மறையோன்
துகள்புரிந்தனைமன்னவெனச்சொகினத்தால்
உகள்கருங்கயலோடரிக்கண்ணியருன்னை
இகழ்வெவ்வியமூப்புருவெய்துகவென்றான்.

துகள் - குற்றம்

(௨௩)

அழன்றுவெள்ளியங்கறைந்தவாறவ்வுருவடைந்தோன்
சுழன்றுவண்டுறைசுரிசுழனின்வயிற்றோன்று
நிழன்றதன்மதிமுகத்தினனையமென்னெஞ்சின்
கழன்றதில்லையென்றிறைஞ்சிடக்காவியன்கழறும்.

கழன்றதில்லை - நீங்கிற்றில்லை.

(௨௪)

கொடுக்கவும்மிதுவாங்கவுமுரித்தெனக்கோமான்
நடுக்கமவ்வழிநீங்கியிந்நவையுருநண்ணி

யயா திகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௮௫

அடுக்குநல்லுருவளித்தவந்கரசியலளிப்பன்
விடுக்கருந்தவவெனப்பணிந்தணங்கொடுமீண்டான்.

நவை - குற்றம்.

(௨௫)

மீண்டவவ்விறைமைந்தரைத்தனித்தனிமேவிப்
பூண்டவிக்கிழவுருவினைப்பெறுத்துதும்ம'ளமை
ஈண்டெல்கிழனரசியலளிக்குதுமென்ன
மாண்டதன்மெனவெதுமுதனுவ்வுருமறுச்சார்

பொறுத்து - தாங்கி

(௨௬)

பூருவாகியமைந்தனமழப்புருப்பொருந்தி
ஏருலாவுகட்டிளமையையிறைவனுக்கீந்தான்
சீருலாவியமதனைச்சிறந்தவவ்வேந்தன்
வாருலாமூலையார்நலமார்தினன்மாதோ

மாந்தினன் - அதுபலித்தான்.

(௨௭)

பருவமாயிரம்பாவையரிளநலம்பருகி
அருவமாமறிவாலசத்தாசையென்றறிந்த
தருவனான்முனந்தருமுருநல்கினன்மன்மூப்
பருவம்வாங்கினன்யயாதியென்றுரைக்குமவ்வுரேவான்

இளநலம் - இளமையின்பம்.

(௨௮)

இளமைநல்கியபூருவுக்கிசைத்தவாறிப்பா
உளமுவந்தவவேனும்பநல்லொளிமுடிபுனைபா
வளமிசுந்தநாற்றிசையையும்ன்னவார்மன்னன்
அளவிகந்தசீரெதுமுதனுவ்வர்க்குமளித்தான்

ஒம்ப - ஆளும்படி.

(௨௯)

வண்ணச்சேயிழையுசனன்மன்மகனமுககேளுக்கிச
கண்ணிற்காண்பவுங்காதினிற்கேட்பவுங்கருத்தோ
டெண்ணிப்பார்த்திடிந்பொய்யெனவவ்வுன்சிலவியம்பி
நண்ணிக்காட்டகத்தாற்றுதுந்கவமெனநடந்தான்.

உசனன் - சக்கிரன்.

(௩௦)

காமமானதுருறையையேதருமெனக்கடிந்து
தீமைதீர்தரவனத்தினிற்சிலபகல்சேர்த்து
பூமியோரடிப்பொதிந்திடுபுனிதனைநினைபூஉ
நாமவேலினாளுளவிசும்பணவிநண்ணினனால்.

பூமியோரடிப்பொதிந்திடுபுனிதன் - திருமால்

(௩௧)

ஆவிலேந்தருநாயகனிகைத்தவாமலர்ந்த
பூவினான்மருமல்குபொய்யெனத்தெளிபுலத்தான்

மேவுமுன்றெனுமெய்யுமங்கொழிக்குபுவிளங்கும்
தேவயானையுமயர்வறவுயர்கதிசேர்ந்தான்.

புலத்தான் - அறிவினையுடையவன்.

(௩௨)

பயாதி கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சகுக.

ஹீகிருஷ்ணசகாயம்.

பதினேந்தாவது

பூருமாபுப் பாதன்க தையுரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு.

போர்வேல்விசயம்புனைகின் நயயாதிமைந்தன்
பார்மேவுவேந்தன்பழிதீர்புகழ்ப்பூருவென்னும்
சீர்மேவரசன் நிகழ்நிள்குலச்செல்வனன்னேனான்
ஏர்மாமரபிற்றி நம்பாவரியம்புமீட்டார்.

விசயம் - வெற்றி.

(௧)

அன்னேன்மரபினருட்கண்ணுவனாதியாய
நன்னான்மறைதேரறவோர்களுட்புடற்றும்
கொன்னார்வடிவேலிறையோர்களுங்கோதமன்சேர்
மின்னாரிடையும்பிறந்துறுவிளங்கினரால்.

ஞாட்பு - போர்.

(௨)

உன்மாமரபிற்சிலவேந்தரையோதுதுங்கேள்
பொன்மாமணியாற்புனைபூணணிபூருவென்போன்
தன்மாமதலைசனமேசயன்சாற்றுமன்னேனான்
தொன்மாமரபின்வழிவந்தனன்றுட்டியத்தன்.

பூண் - ஆபரணம்.

(௩)

உரைப்பாளுளிர்மாமதிவெண்குடையொன்றினாலித்
திரைப்பார்புரந்தாங்கொருகோனனிசெல்லநின்றான்
விரைப்பாதவங்கண்மிடைகாட்டினிலவேட்டமாடித்
தரைப்பாலடங்காப்படைகுழ்தரச்சார்ந்தகாலே.

பாதவங்கள் - மரங்கள்.

(௪)

கவிவிருத்தம்.

விண்ணவர்க்கருள்புரிவிலுனாகிய

அண்ணலன்னுனினுநகன்புசான்றமெய்க்

பூருவமரபுப்பரதன்கதைபுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௮௭

கண் ணுவன்சாலேகுழ்சோலைகண்டவண்
நண்ணினனவளநாட்டினுனரோ.

தளவினற்கு - திருமாலுக்கு.

(௫)

புகுந்தளையுறைந்தெழும்புயங்கு தாடியேயர்
மிகுந்தளையருந்துமெய்ப்பொருளுக்கன்பினன்
நகுந்தளையவிழ்மலர்ச்சோலைநாடுவான்
சுகுந்தளையென்பவடன்னைக்கண்டான்.

அலை - வெண்ணெய், புற்று, புயங்கம் - பாம்பு (காளியன்).

(௬)

கண்டனன்கண்ணினைகளிப்பக்காமேநாய்
கொண்டன்னெனமனங்கொண்டதன்மையான்
மண்டமர் தடங்குணம்மன்னர் தங்குலத்
தொண்டொடியாகுமென்றுள்ள துள்ளினான்.

ஒண்டொடி - பெண்.

(௭)

அண்ணலங்களிறனொரைநீயெனத்
தண்ணுங்குழலி ஓடவஞ்செய்கோசிகன்
பெண்ணெனமேநகைபெற்றிங்கேகினான்
கண் ணுவன்வளர்த்தனன்காதலுற்றேர்.

கோசிகன் - விசுவாமித்திரன்.

(௮)

என்று தன்னியற்கையங்கிசைத்திலங்குசீர்
வன்றிறன்மன்னவவருத்தநீங்கநீ
நன்றிவனுறைந்தபின்னடக்கவேண்டுமேல்
ஒன்றுதியென்னவமுரைசெய்கின்றனள்.

இசைத்து - சொல்லி.

(௯)

அன்னவன் முகமணங்கறைதல்கேட்டலும்
இன்னருட்கோசிகனீன்றதன்மையால்
நன்னயக்குணநனிநண்ணினொரு
மன்னவர்மன்னவன்மகிழ்ந்துசொல்லுவான்.

அன்னவன்முகம் - அவனுக்கெதிரே.

(௧௦)

நல்லெழில்வரன்றனைக்காணிநங்கைமார்
புல்லவரவரெனப்புகன்றையுமென்
அல்லலிங்ககற்றெனவணங்குநீர்த்தனள்
சொல்லநன்மணத்தினிற்றேய்ந்துவகினான்.

புல்லவர் - தழுவார்.

(௧௧)

ஒர்பகன்மணங்கொளியுறைந்திழைநாள்
சீர்வளர்வளநகர்சென்றுவைகினான்

பார்புகழ்பரதனும்பாலகன்றனை
வார்குழற்சுருந்தனாவியுறவாய்த்தனன்.

மணங்கொளீஇ - மணம்புணர்ந்து.

(௧௨)

பிறையெனவளர்ந்தவப்பிள்ளையானியின்
விறலணங்கொடும்விளையாடல்வந்துகண்
டறைதருகண் ணுவனாழிமாயனும்
இறைகலையினெனவெண்ணினாரே.

ஆளியின் - சிங்கம்போல

(௧௩)

எண்ணியகண் ணுவனின் மசேயொடும்
ஒண்ணகைவனிறையுன்ப தியைமெவென
மண்ணகம்புரந்தவம்மன்னையெண்ணினான்
அண்ணலும்பார்கொலென்றையுற்றானே.

சேய் - புதல்வன்.

(௧௪)

முன்னவனடைந்ததுமுயங்குசெய்தியும்
பின்னெழிற்புதல்வனைப்பெற்றவண்ணமும்
இன்னெழிற்சுருந்தனையிறைஞ்சிமெனமெலப்
பன்னலும்பார்த்திவன்பழித்தொலீதென்றான்.

முயங்கு - புணர்ந்த

(௧௫)

ஆங்கெழுந்தந்தரவாணியையுற்றல்
வாங்குநுண்ணிடையுனமனைவிமன்னல்வார்
தீங்கிலள்கற்பிணற்சிறுவனீபெறும
ஒங்கெழிற்புதல்வனீங்கொதினமால்கலை.

அந்தரவாணி - ஆகாயவாணி.

(௧௬)

சங்கநல்லிரோகையைத்தடகைகாட்டுமால்
பங்கயவிரோகையைப்பாதங்காட்டுமால்
இங்கிவனேமுலகோம்புமென்றலும்
சிங்கமொத்தவனுளந்தேறினாரே.

பங்கயம் - தாமரை

(௧௭)

பெருவிறம்பரதனம்பிள்ளைதன்னெனும்
உரைதருமனைவியென்றுற்றமின்னெனும்
மருவியங்குறைந்தனன்மன்னினம்பது
புரவியின்வேள்வியும்புரிந்துவீடுற்றான்.

புரவியின்வேள்வி - அசுவமேதயாகம்.

(௧௮)

நீரகம்போரும்தியறித்திலத்தொடு
தேரகம்போரும்புதுங்குதிரின்மாமணி

பூருமரப்புப்பரதன்கதையுரைத்த வத்தியாயம்

ந.அ.சு.

ஆரகமுடிபுனைந்தாழியேழுஞ்சூழ்
பாரகம்புரந்தனன்பரதனென்பவே.

நித்திலம் - முத்து.

(கக)

வாழிவானவர்பகைமாய்ததுவார்திரை
ஆழிசூழ்புவிமுழுதாண்டெல்லறம்
சூழுதான்முறைவழிதூங்கவேள்விய்
ரேழுநூறுயிரமியல்பினாற்றினுள்

தூங்கவேள்வி - அசுவமேதயாகம்.

(உ௦)

நிரைத்தமாமணிக்கடனிலத்தையன்பொடு
பரித்ததார்ப்புயசுதினன்பரதனுக்கினை
தெரித்ததூல்வழிவினைத்திறத்தர்மூன்மென
உரைத்தகாலத்தினுமொருவரில்லையாள்.

பரித்த - தாங்கின

(உ௧)

வேறு.

பரதன்வேட்டிறபாவையர்மூவர்கள்
விரைசெய்கோகைவிதர்ப்பனளித்தவர்
பொருவிதம்பதிபோன்றிலிள்ளைவேற
அருவுகாண்டலுமொல்லையொழுததனா.

ஒல்லை - விரைவு.

(உ௨)

பெற்றபெற்றபுதல்வரைப்பேதையா
வெற்றியுற்றநம்பேந்தனைப்போன்றிலா
உற்றுநோக்கினெவற்குயிர்த்தாரெனும்
சூற்றமேதருவாரெனக்கோறலால்

கோறலால் - கோரல்லுதலால்.

(உ௩)

இறந்திலாதபுதல்வனவகையதிடசு
சிறந்தவோர்மகஞ்செய்தனன்னவா
கறிந்ததேவர்களந்தணற்கன்பொடும்
பிறந்தசீர்வளர்பிள்ளையாகல்கினூர்

மகம் - யாகம்.

(உ௪)

என்னமாமுனிவேந்தனியமபுவான்
பன்னுசீர்செய்பரதனுக்குட்பர்கள்
மன்னிநல்குமம்மைந்தனுதித்தவா
முன்னிரீயுணர்த்தென்றலுமோதுவான்

உட்பர்கள் - தேவர்கள்.

(உ௫)

வேறு.

திசைத்தலம்புகழ்தருதேவர்தேசிகள்
நிசித்தலையெழுந்தவேணெடுங்கணக்குடைந்.

திசைத்தனன் றுணையவனென்னுமாதவ
உசத்தியன்மனைவியையுவுந்துபுல்லினுன்.

நிசுத்தலை - இராக்காலத்தில்.

(௨௬)

அன்னவள்கருக்கொடங்கமாந்தவாற்றினால்
இன்மைமோர்கருவினுக்கிடமிங்கில்லையென்
றுன்னியகருநியுதைந்துதள்ளலால்
பொன்னெழில்வீரியம்புலியின்வீழ்ந்ததே.

வீரியம்) விந்து.

(௨௭)

அந்தணன்வீரியமாங்குத்தள்ளிய
மைந்தனையந்தகனாகவைத்தால்
உந்தியவீரியமுருவுபெற்றொளிர்
சுந்தரமகவெனத்துலங்கிற்றங்கோரா.

அந்தகனாக - குருடனாக.

(௨௮)

புதல்வனைவிரும்பிலனபொன்னும்பேயினுன்
இதமறுபழிதருமென்னவெண்ணினள்
மதிதுதன்மடந்தையும்கிழந்துகொண்டிலன்
கதிர்முடியமரக்காதன்மைந்தனை.

பொன் - வியாழம்.

(௨௯)

பரதனுக்களித்தனர்பரத்துவாசனென்
றொருபெயர்முன்னமேயுற்றமைந்தனங்
கரசனுக்கன்புடைத்தத்தனாகலால்
மருவினன்வித்ததென்பெயருமன்னனை.

அளித்தனர் - கொடுத்தார்கள்.

(௩௦)

அன்னவன்மரபினிலந்தனாரும்
மன்னருமுதித்தனர்மன்னர்தம்பழிப்
பன்னுதன்பேரினோபதியுண்டாக்கிய
போன்முடியத்தியென்றொருவன்போந்தனன்.

போந்தனன் - தோன்றினன்.

(௩௧)

ஆங்கவன்மரபினிலடற்சராசந்தன்
ஒங்கியமரபுபாஞ்சாலருற்றிடும்
திங்கறுமரபிவைமுதலசேர்ந்தன
சங்குடைத்திடினனிபாக்குமென்பேவ.

அடல் - வலி.

(௩௨)

*மருவியவத்திதன்மரபின்வந்தனன்
குருவேனும்பெயர்புனைகொதிமன்னவன்

சந்த்ருவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௯௧

உரைதருமவன்மரபுதித்தனன்புகழ்
பெருகியவெழிற்பிரதிபனென்பவே.

கொற்றம் - வெற்றி.

(௩௩)

புருமரபுப்பாதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௫௨௪

புதி, கிருக்ஷணசகாயம்.

ப தி ரு ர வ து

சந்த்ருவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

பின்னாவண்டறைதா ர்பிரதிபனென்பெயரோன்
என்னருந்திறன்மூவரையின் நன்னிவரின்
உள்ளுவந்து தேவாபியென்றுரைசெயுமுரவோன்
கள்ளவிழ்த்தபூங்காநிடைத் தவஞ்செயக்கலந்தான்.

யின்னாவண்டு - வண்டுக்குஞ்சு.

(௧)

அன்னமன்னவனணிக திர்ச்சித் திரன்மரபிங்
குன்னுகின்றவெங்கலியினிலொழியுமற்றொழியின்
பின்னரம்மரபுதிப்பமாண்பெருந்தவம்புரிந்திங்
கின்னம்வைகினன்கள்பநற்கிராமமென்பதினே

கலியினில் - கலியுகத்தில்.

(௨)

பொய்யறத்தவமியற்றுமப்புரவலற்கிளையோன்
கையினிற்றனிதொடப்படுமாக்கையைக்கவின்சேர்
மெய்யெனப்பெறவிளக்குவனாகலின் விழுப்பேர்
ஐயமற்றசீர்சீசந்தனுவென விவனைடைந்தான்

புரவலன் - அரசன்.

(௩)

சந்தனுப்பெயர்மன்னவன்சாபமாங்கடைந்து
வந்தகங்கையாடனைமணம்புரிந்துயிர்த்தருள
மைந்தனிர்தமாநிலம்வியக்குறுந்திறல்படைத்தான்
அந்தண்கோதையர்மணந்திடாவிதமுமடைந்தே.

உயிர்த்தருள - பெற்றருள.

(௪)

தரைசொல்சந்தனுப்பின்னரும்பராசரன்றமுவுக்
கருதுமெம்மெழிற்றுதையைப்பெற்றகன்னிகையாய்
அரியதண்புனலம்பியான்மனையகம்வளர்ந்து
மருவுசத்தியவதிதனைமன்றல்செய்தனனல்.

அம்பியான் - நாவாயோட்டுவோன்.

(௫)

சந்தனுப்பெயரான்புணர்சத்தியவதிதான்
சந்தனுக்குநீர்சித்திராங்கதனெடுகருதார்
மைந்தனுக்கியல்விசித்திரவீரியமன்மும்
வெந்தனுக்கொருவீரனைவிரும்பில்கினளால்.

கருதார்மைந்து அனுக்கு - பகைவர் வலியையடக்குகிற, இயல்-இயற்கையுள்ள.

நெய்த் துவாரந்தழங்குழலி னுர்மதனெனங்கழ்த்தும்
சித்திராங்கதனெனுப்பெயர்த்திண்முற்றசெம்மல்
கொத்துவார்தொடைச்சித்திராங்கதனெனக்கூறு
மத்தவாரணநிகர்த்தகந்திருவனுன்மாய்த்தான்.

மத்தவாரணம் - மதயானை.

(௭)

அங்கண்மாநிலம்புகழ்தருகாசுவேந்தளித்த
சங்குமேர்செயம் ராலிகையம்பிகைதம்மைக்
கங்கையாண்மகன்சுயம்வாங்கண்டெடுத்தளிப்பப்
பொங்குசீரினான்விசித்திரவீரியன்புணர்த்தான்

அங்கண் - அழகிய இடத்தைபுடைய.

(௮)

புணர்ந்துவைகியநாளில்புரவலன்கயநேரம்
மணந்துமாய்த்தனன்மற்றவன்ருயெனமதிப்பான்
இணங்குநம்மரபிறந்ததென்றெண்ணிமுன்னீன்ற
குணஞ்செய்மாசுவலியாசனைவரமனங்குறித்தான்.

புரவலன் - அரசன்.

(௯)

நினைந்தகாலயிலம்முனிமுன்னேநர்பொருந்திக்
குனிந்தவார்சிலைதுதலிஞடாயுகொண்டு
புனைந்தவார்கழல்விசித்திரவீரியன்புணர்ந்த
கனிந்தசொல்லியிருவரைச்சிலதியைக்கலந்தான்.

சிலதி - அடியவன்.

(௧௦)

கழறுமாதரவ்விருவருங்கண்ணிலான்றனையும்
விழையுஞ்சீர்புனைபாண்டுவாம்வேந்தையுளித்தார்
அழிவில்வேதவவ்வியாதனைபுவந்தனைதொழுத்தை
ஒழிவிலாவறமுணாக்குநல்லிதானையுயிர்த்தான்.

தொழுத்தை - அடியவன்.

(௧௧)

கண்ணிலானெழில்கனிந்தகார்தாரியைங்கலந்தாங்
கண்ணல்வாளரவுயரியவரசனேமுதலாம்
நண்ணுதாற்றுவரோடொருங்கையையளித்தான்
ஏண்ணிலாதசீர்ப்பாண்டுவென்றிசைக்குறுமிமையோன்.

அரவுயரியவரசன் - துரியோதனன்.

(௧௨)

குந்தியென்னுமோர்கொடியிடைதன்னையுங்குளிர்யாற்
றுந்தியென்னுமோருந்திமாத்திரையெனவுரைக்கும்

சந்த நுவிந் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

உகக

கந்தமன்னு பூங்குழலையுக்கடிமணம்பணந்து

சந்தமன்னியதடமுலைதழுவுமந்நாளில்.

உந்தி - சுழி, கந்தம் - வாசனே.

(கரு)

மாபர்மென் ஸ்ரீலேமணக் குறியின்மன்னு யரோழ்கென்

ரோதுசாபம் குற்றனனுற்றபின்மலையார்

தீதிதேவவாவரச் சிறுநீசர்ந்தனருண்டி

சாசைமார்களைப்பெற்றனர் கல்லறச்சாளிப்பர்

மாசர் - பெண்களின், மணக் குறியின் - கூடினான்

(கசு)

தருமராசனைக்காற்றிறையெச்சு சமநனை

உணாசெய்குந்தியாபுது முறைசமுவினநயிர்த்தான்

மருவிநல்லறம்மடரிருருமனைவல்லாள்

அரியசீர்புனைவீமசேனனையருச்சுனை

தருமராசன் - யமன், காற்றிறை - வாயு, சுவன், சமகன் - இந்திரன்.

(கரு)

அகனிலத்தவர்புகழ்பரித்தேவனையனையார்

முகிலெனப்பொலிகருநருழன் முசினகைசெவ்வாய்

இகல்படைச்சுவெவ்வீவல்லிழிமாற் சிவையென்பான்

நகுலனைச்சகதேவனைகல்கினள்ளந்தேற.

பரித்தேவர் - அசுவினிதேவர்.

(கசு)

கூறுகின்றவ்வைவருக்குழைமொடுகுழன்மேல்

சிறுகின்றவவ்வைவருசெழுந்தடா கண்கள்

எறுகின்றபாஞ்சாலியைமணத்தினத்தேறல்

நூறுகின்றமென்முலைமட்டுகுழைவாயுயிர்த்தார்

புரை - நிகர்த்த.

(கசு)

ஒதுமைவருளொப்பமருச்சுனேனாவில்

காதன்மைத்துணனாகியகண்ணேனாதித்த

குதுநேர்முலைச்சுத்திரைதோளினேயோயுந்துன்

தாதையாமபிமன்னியுமன்னனைத்தத்தான்.

குது - சொக்கட்டான்காய்.

(கஅ)

ஆடல்வாளபிமன்னியுமென்றுசொல்லரசன்

வடுமாமலர்மாலையான்விராடனீன்றெடுத்த

தோடுசேர்முழுவத்தரைதோணல்துய்த்தான்

வீடுசேருநீபிறந்தனைவியனிலம்பிறக

பிறங்க - விளங்க.

(கசு)

விரிந்தபோரிடையாவுயர்கொடியினான்வீழ்ப்

பரிந்தநெஞ்சமோடமர்க்களத்தடைபரித்தாமா

தாரந்தவெங்கனையாலுயிர்தொலைத்திடாவண்ணம்

புரந்தனன்னுனைக்கருவினிந்தேறவகிபுதல்வன்

பரித்தாமா - அசுவத்தாமா.

(உ௦)

ஒன்பதாங்கந்தம்.

மாற்றநூர் திறன்மன்னநின்மைந்தர்நால்வர்களில்
சாற்றுசீர்ச்சனமேசயனெனும்பெயர்ச்சையன்
ஆற்றன்மன்னநின்சரித்திரங்கேட்டபிழன்று
சீற்றவெம்பணிவேன்விசெய்குவனெனதெரித்தான்.

பணிவேள்வி - சர்ப்பயாகம்.

(௨௧)

ரந்தவாவின்கதை யுரைத்த வத்தியாயம முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—ருசரு

பூதிருஷ்ணசகாயம்.

அநுமரபுரைத்தவத்தியாயம

யுறுசீர்க்கழிநெடிநொடிரியவிருத்தம்.

ஆணிதிகழ்யாதிமைந்தரைவருளதுவென்றேத்தும்
மணிதிகழ்புணிநுன்னமரபினிலங்கன்வங்கன்
இணையறுகலிங்கனாகியிறைவரவந்துற்றானேர
தணிவரப்பூர்த்தநாட்டைககம்பெயர்ப்புனைவித்தாரால்.

புரந்த - காத்த.

(௧)

அங்கனென்றுரைக்குமன்னன்னிபெறுமரபுவந்த
பங்கம்லெழிலுரோமபதனெனப்பகருமன்னன்
பொங்கெழிற்சாந்தையென்னும்புதல்வியைத்தயரதப்பேர்
மங்குலிஹதவுகையான்வழங்கிடவளர்த்தன்னனோ.

மங்கும் - மேகம்

(௨)

மழைவளம்வறந்தகாலேமருவுதன்றையமெல்லாம்
பொழிதருமாரிபெய்யல்பொலிதரமடவாரும்புத்த
நழைகலேக்கோடுபெற்றதவத்தினற்களித்தமன்னன்
விழைவொடுசுதரங்கப்பேர்வேந்தினையுயிர்த்தான்மன்னோ.

வறந்தகால - வற்றிப்போனகாலத்திற்.

(௩)

அன்னவன்மரபின்மன்னரங்கநாடளித்தபின்னர்ச்
சொன்னவனாகுத்தான்றுலங்கெழிற்றுத்தியென்பான்
பன்னுகன்னிகையன்றோதுப்பருவத்திற்குதிரும்கின்ற
கன்னனென்றுரைக்கும்போசொல்கருதருங்கொடையானாமல்.

கதிரோற்கு - சூரியனுக்கு.

(௪)

அநுமரபுரைத்தவத்தியாயம முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—ருசக

பூதிருஷ்ணசகாயம்'

61 துமாபுரைத்தவத்தியாயம்

ஈழுசீர்க்குழிநெடி ஸாபிரியவிருத்தடம்.

மண்ணகமுழுதுமொருகுடைகவித்தமானிலேய்யாதினென் றுரைப்போன்
வெண்ணகைத்துவரவாய்வெள்ளிதன்மகளைவிருப்பொடுமுனர்த்துமுன்னளித்த
தண்ணுந்தொடைசேரேதுமாபுரைப்போர் தவப்பயன்சாற்றுத்தெளிதோ
கண்ணென்றிறைவனுதித்ததென்றவன்சீர் எவலற்குந்தவன்கழறும்.

காவலற்கு - அரசனுக்கு, கழறும் - சொல்வான் (க)

மருவலர்புழுமுதுவெனுமன்னன்மகிழ்ந்தினிதளித்தருண்மைந், ரா
தரைபுரத்தருளுஞ்சகத்திரைத்தெய்தயங்கியகுன்றாட்டன்வந்தாற்றும்
விலாகமும்மலர்த்தார்தன்னெடுபிரிபுவாம்கெவந்தென்னுரைதருநால்வொ
புரையுமவரிற்சகத்திரைத்தாரம்புகவன்சுப்சகித்தி

புரத்தருளும் - காத்தருள்கின்ற (உ)

கள்ளவிழ்ந்துத்தாரணிசத்தித்தாங்காவலன்னித்தருன்பதவன்
கின்னையங்கிளவிவனிதையர்வெட்கும்கயன்கெயன்செய்வன
தள்ளரும்புகழ்சேர்தருமென்றிசைப்பார்க்கின்றியருமனற்றயா
அள்ளிலெடுவெற்றரும்கத்திரைமரசென்றியம்புவரன்

காவலன் - அரசன், வேட்கும் - விருமபுகிற (ங)

அலைக்கருங்கடல்குழிப்பொறைந்தவாடல்வெலாங்கவனபுதலவன
கலைக்கடல்கடந்தருந்தென்றிசைப்பார்க்கின்பெறுகுந்தனுக்குதித்தசான்
வெலற்கருந்திறந்தாவஞ்சியனவன்றான்விருப்பொடுமுயிர்த்தருடையல்
சிலைக்கரும்பொழித்தமதென்னம் வார்செப்பெழின்மயிட்டுமொழுவால்

புவிப்பொன்ற - பூபாரம். (ச)

கலிங்கலைத்துறை

மத்தமால்கரியாட்டுமானளித்தருள்மைத்தன்
பத்துமாதிசைபுகழ்த்தருபத்திரசேனன்
முத்தநீள்குடையன்னவனுயிர்த்திடுமுதலோன்
தொத்துலாந்தொடைத்துன்மிதன்றகனென்றோன்றல்.

பத்துமாதிசை - எட்டுத்திக்கும் பூமையும் ஆகாசமும். (ஞ)

உரைத்ததுன்மிதன்றகனென்றுரைக்குமாங்கவரில்
வரைத்தடம்புயத்தநகளுமன்னவன்மதலை
அரைத்தசந்தனம்பியவணிமுலைத்துவர்வாய்
விரைத்தண்கோதையர்விரும்பெழிந்கிருதவீரியனல்.

வரை - மலை. (ஈ)

கேளொடுஞ்சரும்பரற்றுதார்க்கிருதவீரியன்சேய்
வாளொடும்பொலியாயிரத்தடக்கையான்வையம்

தூன் ப த ர ங் க த் த ம்

கோளொடும்பகைநீங்கியமதிக்குடைநிழற்றி
வேளொடும்பகைக்குறுமெழிற்காத்தவீரியனே.

சரும்பு - வண்டு.

(௭)

பகருமன்னவனென்ப தினுயிரம்பருவம்
புகரஹும்படிபாரகம்பொதுவற்புரந்து
மகிதலம்புகழ்மழுப்படையாள னுண்மடிந்தான்
தகைசெயன்னவன் நறயர்களாயிர்தம்மில்

புகர் - குற்றம்.

(௮)

பார்புரந்தனரை துபேரேனையோர்பகர்ந்த
வர்தழைந்தகூர்மழுப்படை " " என னுலிந்தான்
போர்தழைந்தவேலவர் தம்மரபுதிண்புவிமேல்
சீர்தழைந்திடவளர்ந்தனநாடொறுநதிகழ்ந்தே.

மழுப்படையாளன் - பரசுராமன்.

(௯)

கூறுகின்றவேலெதுமகனென்று சொல்குரோட்டன்
ஆற்றிந்திடுமிரசினவான் றனையளித்தான்
ஊறுமின்னதை ததாரவன விபுவையுயிர்த்தான்
வீறுசெய்குருசெருவைவிருப்பினல்கினனல்.

அளித்தான் - பெற்றான்

(௧0)

அன்னமன்னவன்சித்திரதன் றனையளித்தான்
பன்னுசித்திரதன் சசிவிந்துவைப்பயந்தான்
மன்னுந்சசிவிந்துவிம்மாரிலமேழம்
தன்னதாணையேசெலுத்தினனல்லநத்தயங்க.

பயந்தான் - பெற்றான்.

(௧௧)

வையமேழுமோர்மதிக்குடைநிழற்றுமம்மன்னன்
சையலார்பதினூயிரிளமுலைதழுவிப்
பொய்யிலாதவோர்ப்துதுரூயிரம்புகலும்
கியபேரெழின்மைந்தரையளித்தனனன்றே.

கிய - அழகாகிய,

(௧௨)

அந்தமைந்தரி லாறுபேரவனியின்முதலோர்
சந்தறுங்கியதடம்புயத்தறுவரிற்றவத்தால்
வந்தவன்பிருதுச்சிரவசுவவன்மதலை
உந்துதெண்டிரைப்பார்புகழ்தருமனென்றுரைப்பார்.

அவனி - பூமி.

(௧௩)

தருமனாகியமன்னவனுசகனைத்தந்தான்
பெருமையேதரும்குசகனையுசகசப்பெற்றான்

எனும்புரைத்த வத்தியாயம்.

கூசுள்

முருகுலாந்தொடைருசகனுமளித்தனைமுதனூல்
மருவுசாமகன்முதலியவைவனாமாதோ.

முருகு - தேன், வாசனை.

(கச)

தேமலர்த்தொடைத்தெரியலர்செருக்களத்திரியப்
பூமூக்கணைப்பலபொருதருத்திறலான்
காமனுகிணையாகநற்கவிற்பெருங்காலோ
சாமகப்பெயர்மன்னவன்வீதர்ப்பனைத்தந்தான்.

தெரியலர் - பகைவர்.

(கரு).

சேரும்வண்முனமிளந்ருமாந்தியசிலம்பும்
வோரியத்தொடைவீதர்ப்பனைன்றுரைபெறுவேந்தன்
போரியன்நதன்புகழையார்புகல்பவர்புவிமேல்
சேரியன்நவன்மதலேதன்றிறந்தையுந்தெரிக்கின்.

ந்ரு - தேன். மாந்திய - உள்ள.

(கசு)

அலேதழைத்ததண்பரவையினழிபுணீர்பெருகச்
சிலையமுத்தியதிண்புயத்தொன்னலர்சிரத்தைத்
தலையமுத்துயர்ப்பெண்ணையின்கனியெனத்தள்ளும்
கொலேபமுத்தவேற்கிதன்மகிழ்ந்தளித்தசேய்குந்தி.

பரவையின் - கடல்போல.

(கசு)

குந்திசேய்நிருவிருத்தியாங்கொற்றவனவன்சேய்
தந்திமாப்படைதசாருகன்றசாருகன்றயன்
விற்தைசேர்விறற்றடம்புயவியோமன்மற்றவன்சேய்
சிந்துகுழ்த்ருகுவுலயம்புகமுஞ்சீழாதன்.

தந்தி - யானை, சிந்து - கடல்.

(கசு)

திகமுருட்டிலேவேலினுனைச்சொல்சீழாதன்
விசுதியென்னுமோர்வேந்தனையுயிர்த்தனைவிசுதி
தகுதிபெற்றிடுந்தீவிராதன்றனைத்தந்தான்
அகனிலம்புகழுவனவரதன்றனையளித்தான்.

உயிர்த்தனை - பெற்றான்.

(கசு)

நானிலம்புகழ்நவரதனைப்புகளுதன்
கானலர்ந்ததார்த்தயரதன்றனைக்களித்தளித்தான்
தானவெங்கரித்தயரதன்சகுனியைத்தந்தான்
மானவெஞ்சிலக்கரம்பனையவன்மகிழ்ந்துயிர்த்தான்.

கான் - வாசனை, தானம் - மதம்.

(உ௦)

கரம்பனைப்பவன்நெவராநனைக்களித்துயிர்த்தான்
விரும்புநல்லெழிற்தேவராத்தப்பெயர்வேந்தன்

ஒன்பதாங்கத்தம்.

பெரும்புகழ்ப்பெயர்த்தேவகத்திரன் றனைப்பெற்றான்
சுரும்புகுழ்சொடையவன் மகன் மதுவெனச் சொல்வார்.

சுரும்பு - வண்டு.

(௨௧)

மதுவெனும்பெயர்மன்னவனளித்தருண்மைந்தன்
குதசதப்பெயர்க்கொற்றவன்குதசதனுயிர்த்தான்
அதிர் திரைக்கடற்புவிபுகழ்நுவினையநுவும்
இதமுறும்புகுகோத்திரன் றனைநீன்றெடுத்தான்.

அதிர் திரை - சத்திக்கிழை.

(௨௨)

இயம்புமப்புருகே, த்திரனீன் றவங்கிசுமுன்
தயங்குவெந்திறம்சாத்துவதற் றரவவன்பால்
நயஞ்செயந்தகவிருட்டுணிநானிலம்புகழ்
வயஞ்செய்போசனாதியரெழுமோர்களும்வந்தார்.

வயம் - வெற்றி.

(௨௩)

போசனன்மரபுதித்திடும்புகழ்ப்புரவலரை
ஓசையுற்றமாபோசனைன் றுலகெலாமுரைக்கும்
தேசபெற்றுயர்விருட்டுணியுயிர்த்தருள்கிறுவர்
ஆசகற்றநமித்திரனாதியுமவர்களாம்.

புரவலரை - அரசரை.

(௨௪)

அரசர்தாழ்நமித்திரனுவந்தினிதளித்தேதார்
உரைசெய்மாநிலம்புரக்குறுநிமமனவெடுசீர்ப்
பிரசநாண்மலர்ப்பிணையல்வெய்பிரச்சினிமுதலாப்
புரசைமால்களிற்றரசரோர்மூவரம்புகலின்.

பிரசம் - தேன், பிணையல் - மாலே

(௨௫)

குனிதடஞ்சிலைநிமமனனளித்தருள்குமார்
நினைவருஞ்சுடர்ச்சுமந்தகமணியைநீடொளிய
தினகரன் றரப்பெறுதிறற்சித்திராசித்தும்
புனைகழற்பிரசேனனும்புரவலர்க்கரசும்.

குனி - வளைந்த, தினகரன் - சூரியன்.

(௨௬)

பேட்டொடுஞ்சுரும்புரற்றுதார்ப்பிரிசினியென்போன்
கோட்டுவெஞ்சிலைச்சுவர்க்கனாங்கொற்றவனெம்போன்
வேட்டமர்க்களத்தெதிர்நருவெருவலருயிரை
ஊட்டுவெம்படைச்சித்திராங்கதனையுமுயிர்த்தான்.

கோட்டு - வளைக்கப்பட்ட

(௨௭)

நிறைபெருப்புகழ்நன்னவனிருவரினிகழ்த்தும்
அறனிமூக்குருவக்குருரப்பெயரசன்

எதுமரபுரைத்த வத்தியாயம்.

உகக

முறைதிறம்பிடாதொழுகியதெவவான்முதலாத்
திறல்விளங்கொருநால்வரையுயிர்த்தனன்சிறப்பால்.

அறனிழுக்குற - ஈருமமார்க்கத்தில்வறாந்.

(உஅ)

எழுசீர்க்கழிபெட்டிலாசிரியவிருத்தம்.

இடையலர்பரவெடுமுடியரசனந்நகனெனமுனமறைந்
மடலவிழ்நதும்பூந்தொடைபுனைமார்பன்மகிழ்ந்தினிசுயிர்த்தருண்மைத்தர்
முடிவறுபுகழ்சேர்குரானும்புவியோர்மொழிபயமானனுமுதலாப்
படையுடைநால்வரவர்களிற்குரான்பயங்கசெய்விருட்டுணியென்ப.

அடையலர் - பகைவர்.

(உக)

இருட்டியலளகவினைமுலைத்துவரவாயிலையவர்மனநனிகுழைய
மருட்டியவெடுங்கண்மடந்தையர்விரும்பம்தனெனவயங்கெழில்படைத்த
விருட்டுணியுயிர்த்தான்லிலோமனைவிடோமன்விளங்குமொழியேழ்புவியும்
உருட்டியகபோதரோமனைநறுரைக்குமொருவனுயுயிர்த்தனன்னே.

துவர் - பவளம், அளகம் - கூந்தல்.

(உ௦)

பாவையர்முகம்போற்பங்கயமலரும்பழனநாடுடையவவ்வேந்தன்
ஆவொடுபசும்பொற்காவெனவளிக்ஞமந்தகனறையளித்தனனாள்
கோவெடுருதிவெலவனீன்றகுமரனைத்துத்துபியென்பார்
தாவரும்புகழ்சேர்த்துத்துபியென்போனருமியோதாவினைத்தந்தான்.

பழனம் - வயல், ஆ - காமதேனு, கா - கற்பகச்சோலை

(உ௧)

வேகமாப்பரித்தேரன்னவன்மதலைவிளங்கியபுநாவசுமாமால்
பாகுநேர்தீஞ்சொற்பாவையர்விரும்பும்பசங்கழைவேணிகரன்ருன்
ஆகுசுறையவரசனோடெழில்சேராகுகைதன்னையுமளித்தான்
ஒகையாகுகனுத்தேவகனெடுஞ்சீருக்கிரசேனையுயிர்த்தான்

கழை - கரும்பு.

(உ௨)

கஞ்சனைமுதலாமைத்தர்நால்வரையுங்கதிர்முலையெழிற்கஞ்சுவதியாம்
அஞ்சனவியியாளாதிநால்வர்களாமரிவையர்தம்மையுமளித்து
மஞ்செனுங்குழலம்மகளிர்நால்வரையும்வாள்வசுதவனுக்கிளவல்
எஞ்சலின்மணஞ்செய்துவப்புறக்கொடுத்தானிலங்குவெலுக்கிரசேனன்.

மஞ்சு - மேகம்.

(உ௩)

காவெனுங்கொடைக்கைத்தேவவான்முதலாங்காதலர்நால்வர்தம்மோடு
தேவகிதிருத்தேவைந்சாந்திதேவைசீர்திகழுபதேவை
தாவறுயாணர்தருசுகதேவைசாற்றுநல்லணித்ததிதேவை
மாவகிர்விழித்தேவாக்கிதையென்னுமாதரைத்தேவகனளித்தான்.

கா - கற்பகச்சோலை.

(உ௪)

கொண்டலிற்கருகிரெய்த்துமெத்தென்றுகொழுமலர்த்தொடைபுனைகூந்தம்
றெண்டையங்கனியாய்த்துடிபுரைமருங்குந்சுடரவீர்திமுகத்தணியாள்

தென்டிரைப்பிறத்தென்னமுதெனுஞ்சொற்றேறவிமுதலெழுமரையும்
வண்டியிரலங்கல்வனைவசுதேவன்மன்மல்செய்துவந்தன்னமாதோ.

கொண்டல் - மேகம், துட்டி - உடுக்கை.

(௩௫)

அந்தகன்மதலையென்றுமுன் னுரைத்தவாடல்ஞரிலைப்பயமானன்
மைத்தென்னிறிசைப்பர்விரேதென்னுமானவலரசனையன்னோன்
சந்தரவதனச்சூரனென்றுரைக்குந்தோன்றலையின்றன்னசூரன்
சந்தணிபுயத்தானெனுப்பயமானன்நன்றையிடுபுறவளித்தனனாள்.

ஆடல் - வெற்றி, சந்து - சந்தம்.

(௩௬)

பற்றலர்மகுடமணிக்குழுப்பிருத்தபயகமலர்ப்பயமானன்
பெற்றிமெதலையினியெனவுரைப்பார் பிசியினியெனும்பெயரான்
கற்றவர்புகழ்மல்லறநிறுவிக்கருதலர்களைத்திரிந்தோட
வெற்றிசெய்தெடுக்கேற்போசனென்றுரைக்கும்வேத்தனையுயிர்த்தனன்விருப்பால்.

பற்றலர் - பகைவர், யுகம் - இரண்டு.

(௩௭)

திருத்தலர்புகழும்போசனன்மதலையெருதிகன்றிருதிகன்சிறுவன்
மருத்தினுமினியமழலையந்தவரவாய்வரிவிழிமலர்க்கஞ்சுந்தல்
முருத்தழ்மூரன்மடந்தையர்விரும்புமொய்கணைமன்கொலென்றிசைப்பப்
பொருத்தால்வெழில்சேர்கிருதவன்மீவாம்புரவலனென்புகலுவரால்.

திருத்தலர் - பகைவர், மருத்தி - அமிர்தம்

(௩௮)

அன்னவன்றேறமீடனையுயிர்த்தானவனடற்கூரனையளித்தான்
மன்னியசூரன்மாரிடையெனும்பேர்மாதிரினெண்துல்கினனாள்
முன்னுநற்குணஞ்சால்வான்வசுதேவன்முதலியபுகழ்ப்பதின்மரையும்
இன்னெழிற்குத்தியாதியோரைந்தாமேமையுயர்தம்மையும்நேற.

ஏழையர் - பெண்கள்

(௩௯)

நானிலத்தவரும்புகழ்வசுதேவனலஞ்செயப்பிறத்தவஞ்ஞான்று
வானகத்தமரர்மாயனையளிப்பான்மகிழ்தரவவனெனமதித்தான்
கானகத்தோடாதுபிதுவைப்பவானகத்துப்பியெனும்பேர்
ஊனமற்றொளிசெய்தேவலவனனோனுற்றனனுவப்பொடுமன்றே.

அஞ்ஞான்று - அந்நாளில்

(௪௦)

சூரனென்றிசைப்போன்பெற்றவோர்களைத்தேதாழமைக்குந்தனுக்கவித்தான்
ஏருடைமகளாயவன்வளர்த்ததனாலெழிற்பெயர்குத்தியாமன்னோன்
சேருறுதருவாசன்மருவரத்தாற்செங்கதிர்ப்பண்ணவற்சேர்த்து
போருறுநெடுவேற்கன்னையுயிர்த்துப்புனலுறுகுடினையின்விட்டான்.

செங்கதிர்ப்பண்ணவன் - சூரியதேவன், குடினை - யாறு.

(௪௧)

செங்கதிர்க்கடவுளளித்தரல்வரத்தாற்றீங்கறநின்றவத்திருவை
மக்குவினுதவன்றாழைமுதாதைமன்மல்செய்துவந்தன்னவழங்கு

